



BIBLIOTHECA INDICA.  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
NEW PRICES No 1263

तत्त्वचिन्तामणि दीधिति-विवृति



TATTVACINTĀMANI DIDHITI-VIVRITI

BY

GADADHARA BHATTACHARYA

WITH TATTVACINTAVANI AND A DEVI

FROM THE

MAHĀMAHOPĀNISHAD KAMAKHYANATHA TARKAVAG'ISA

OF THE

MAHĀMAHOPĀNISHAD

Calcutta.

PRINTED AND SOLD BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
At the Asiatic Society of Bengal, 1, Market Street, Calcutta.

MAHĀMAHOPĀNISHAD KAMAKHYANATHA TARKAVAG'ISA

1910

AT THE LIBRARY OF THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No 1, PARK STREET, CALCUTTA.

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MR JERNAUD QUARITCH,  
11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W., AND MR OTTO  
HARRASSOWITZ, BOOK-ELLER, LEIPZIG, GERMANY

*Complete copies of those works marked with an asterisk cannot be supplied—some  
of the Parts only being in stock*

LIBRARIUM INDICIA

Sanskrit Series

• Advaita Brāhma Siddhī, Fasc 2, 4 @ /10/ each	Rs 1
Advaitachintā Kāustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each	1
* Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @ /10/ each	5
Antarjyā Brāhmaṇa Vol I, Fasc 1-5, Vol II, Fasc 1-5; Vol III Fasc 1-5, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	14
Aitareya Lochanā	2
• Anu Bhāṣhyā, Fasc 2-5 @ /10/ each	2
Aphorisms of Sāṅkhya, (English) Fasc 1 @ 1/	1
Aṣṭāṅgharīkā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each	3
* Atharvān Upaniṣad, Fasc 4-5 @ /10/ each	1
Atmatattvavivēka, Fasc I @ /10/ each	0
Agravāidyaka, Fasc 1-5 @ /10/ each	3
Aradanā Kālpakā, (Sansk and Tibetan) Vol I, Fasc 1-7, Vol II Fasc 1-6 @ 1/ each	13
Bālam Bhaṭṭi, Vol I, Fasc 1-2, Vol 2 Fasc 1 @ /10/ each	1
Buddhāyana Śrānta Sūtra, Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-2 @ /10/ each	3
* Bhāmātī, Fasc 4-8 @ /10/ each	3
Bhāṭṭa Dipikā Vol I, Fasc 1-6, Vol 2, Fasc 1, @ /10/ each	4
Baudhyastatrasūtra (Tib & Sans)	2
Brāhma Sūtra, Fasc 1 @ /10/ each	0
Bṛhaddvātī Fasc 1-4 @ /10/ each	2
Bṛhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each	3
Bodhivajrāvatāra of Cāntideva, Fasc 1-5 @ /10/ each	3
Cṛī Candimāthā Chāritā Fasc 1-3	0
Qatadūṣaṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1
Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2 each	3
Qatāpatha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II Fasc 1-5, Vol III, Fasc 1-7 Vol 5, Fasc 1-4 @ /10/ each	14
Ditto Vol 6 Fasc 1-3 @ 1 1/4/ each	3
Ditto Vol VII, Fasc 1-3 @ /10/	1
Qatāśāstrīkā Prajñāpāramitā Part I Fasc 1-12 @ /10/ each	8
* Caturvarga Chintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25 Vol III Part I, Fasc 1-18 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ /10/ each	26
Ditto Vol 4 Fasc 7, @ 1 1/4/ each	1
Ditto Vol IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1
Chārtikā, (English) Fasc 1-7 @ 1 1/4/ each	8
Chā Sūtra of Āpastamba, Fasc 12-17 @ /10/ each	3
Ditto Chāṅkhāyana, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-4, Vol III, Fasc 1-4, Vol 4 Fasc 1 @ /10/ each	10
Bhāṣyam, Fasc 1-3 @ /10/ each	1
Chā Kṛyā kaṇmudī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1
Chādhara Paddhati Kāṇḍa Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each	4
Ditto Āchāra-śūtri Vol II, Fasc 1-4 @ /10/ each	3
Gobhilya Gṛhyā Sūtra, Vol I @ /10/ each	1
Ditto Vol II Fasc 1-2 @ 1 1/4/ each	2
Ditto (Appendix) Gobhila Parisāda	2

AUGURCHAND BHAIRODAN,  
JAIN LIBRARY,  
Moholla Marotian Wara,  
Bikanir.

श्रीरामः ।

अनुमानखण्डस्य

## तत्त्वचिन्तामणिः ।

प्रत्यक्षोपजीवकत्वात् प्रत्यक्षानन्तरं बहुवादिसम्मतत्वा-  
दुपमानात् प्रागनुमानं निरूप्यते ।

तत्त्वचिन्तामणिदीधितिः ।

ओं नमः सर्वभूतानि विष्टस्य परितिष्ठते ।

अखण्डानन्दबोधाय पूर्णाय परमात्मने ॥

अध्ययन-भावनाभ्यां

सारं निर्णीय निखिलतन्त्राणाम् ।

दीधितिमधिचिन्तामणि

तनुते तार्किकशिरोमणिः श्रीमान् ॥

परजुष्टनयान्निवर्त्तमाना

मननास्वादरसा विशुद्धबोधैः ।

रघुनाथकवेरपेतदोषा

हृतिरेषा विदुषां तनोतु मोदन् ॥



न्यायमधीते सर्वस्तनुते कुतुकान्निवन्धमप्यत्र ।

अस्य तु किमपि रहस्यं केचन विज्ञातुमीशते सुधियः ॥

मान्यान् प्रणम्य विहिताञ्जलिरेष भूयो-

भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।

दूष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य (१)

भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥

गादाधरी विवृतिः ।

अभिवन्द्य सुहुः समादरात् पदपाथोजयुगं पुरद्विषः ।

विवृणोति गदाधरः सुधीरतिदुर्बोधगिरः शिरोमणेः ॥

प्रार्थयितव्यसमाप्तिपरिपन्थिप्रत्यूहब्यूहविध्वंसपटीयसीं परमेश्वर-  
प्रणति गिष्यगिच्चार्यमादौ निवध्नाति, 'ओमिति, समस्तैरकारो-  
कारमकारैः सन्धिवशेन प्रणवभावमावहद्विरव्ययतया लुप्तचतु-  
र्थीकैः प्रत्येकशक्त्युपस्थापितस्य वासुदेवादिदेवत्रयस्याभेदेन पर-  
मात्मनो विशेषणत्वमत्राभिहितम् । अत्र जगतः पालनादि-  
कर्तृत्वं नाकारादिपदार्थतावच्छेदकमुद्देश्यतावच्छेदकस्य परम-  
प्राधान्यं च तद्रूपतया अन्वयानुपपत्तिः (२) । अपि तु

तथाच निपुणतरविभावनया दोषा स्वयमेव यावन्तीति भावः ।

(१) घटे घट इति वाक्यात् गार्हव्योपस्थापनाय उद्देश्यतावच्छेदकविधेयता-  
वच्छेदक्योरैक्ये गार्हव्योपस्थापनाभिप्रायकत्वमवश्यमङ्गीकरणीयं तथाच तदुक्तिविशे-  
षतवाक्येद्वयतासम्बन्धेन गार्ह्वं प्रति विधेयतावच्छेदकभेदस्य हेतुत्वात् प्रकृते  
तद्व्यतिरिक्तं भावः ।

विग्रहविशेषवत्त्वमेव, पदार्थस्य परमात्मन एकत्वेऽपि पदार्थ-  
तावच्छेदकानां नारायणादिशरीराणां भेदो ह्यस्य साधुतामुप-  
पादयति (१) । यद्यपि जातिविशेषावच्छिन्नशरीराणां स्वनिष्ठ-  
चेष्टानुकूलवत्त्वरूपपरम्परासम्बन्धेन प्रवृत्तिनिमित्ततापेक्षया  
धर्मान्तराविशेषितानामेव शरीरवृत्तिजातिविशेषाणाम् समवायेन  
तत्त्वमुचितं तथापि “सर्वं वेत्ति विष्णुः” इत्यादिप्रामाणिक-  
प्रयोगानुरोधात् विष्णादिपदस्यात्मनि शक्तेर्निरुद्धलक्षणाया वा  
आवश्यकत्वात् तत्पर्यायस्याकारादेरपि शरीरविशेषावच्छिन्नात्म-  
परता युज्यत एव, न तु तत्तत्स्थले शरीरपरत्वे योग्यता कथञ्चि-  
न्निर्व्वहति शरीरस्य समवायेन ज्ञानाश्रयत्वविरहात्, ईश्वरबुद्धे-  
र्याप्यवृत्तितया अवच्छेदकत्वस्य आख्यातार्थतास्वीकारेऽप्यप्रती-  
कारात् । स्वसमानाधिकरणप्रयत्नासाधारणकारणकचेष्टाश्रयत्वा-  
देराख्यातार्थत्वे (२) गौरवात् शरीरविशेषा एव प्रणवार्थाः,  
तेषाञ्च निपातार्थतया भेदान्वय एव (३) परमात्मनीति तु न

(१) नील-पट्टेयारभेट इत्यत्र एतस्य साधुत्वनिर्वाहार्थं पदार्थभेदस्यैव पदार्थ-  
तावच्छेदकभेदस्यापि ह्यन्यथासंनिर्वाहकत्वमवश्यमपगन्तव्यमिति तात्पर्यम् ।

(२) प्रयत्नासाधारणकारणकत्वानिवेशे भगवत्प्रयत्नस्य वस्तुमत्त्वं प्रति साधा-  
रणकारणतया स्वैक्यविषयकभगवत्ज्ञानरसानाधिकरणप्रयत्ननिष्ठसाधारणकार-  
णताकचेष्टाश्रयत्वस्य भगवत् इव पुरयान्तरस्यापि सम्मानं स्वैक्यं वेत्ति विष्णुरिति  
प्रयोगस्यैव स्वैक्यं वेत्ति चेत् इति प्रयोगस्य प्रामाण्यापत्तिः । प्रयत्नासाधारण-  
कारणत्वञ्च चेष्टात्वादिप्रयत्नकार्यतानिर्वाहकप्रयत्ननिष्ठकारणत्वमिति तादृश-  
प्रयोगस्य न प्रामाण्यमादादनीयमिति सुधीर्भिर्निर्वाह्यम् ।

(३) स्वनिष्ठचेष्टे नुह्यन्प्रयत्नस्य परमभेदसम्बन्धेनात्मवत्त्वेत्यर्थः ।



पठ्यपवादिका इति न निरुध्यते । वस्तुतस्तु (१) स्वावधिकोत्कर्ष-  
वत्तया ज्ञापनं नमस्कारः तदेकदेयज्ञानान्वयि विषयत्वं विषयित्वं (२)  
वा चतुर्थ्यर्थः, गुरं प्रणमतीत्यादौ तादृशज्ञानविषयतया गुरुप्रभृतेः  
कर्मत्वेऽपि प्रकृते ज्ञानस्य धातुन्यस्याप्यतया भगवतो न कर्मता,  
“नारायणं नमस्कृत्य” इत्यादौ नारायणादेः कर्मत्वं प्रयत्नेनोप-  
पादनीयम् (३) । नमस्करोति प्रणमतीत्यादौ समभिध्याहृतस्य  
कर्तुरेव स्वावधिकोत्कर्षबोधको व्यापारः प्रतीयते न तूच्चारयितु-  
रेव । प्रकृते केवलात्मनःपदात् प्रयोक्तुरेव तादृशव्यापारः प्रतीयते  
इति सदवधिकोत्कर्षवत्तया भगवज्ज्ञानानुकूलो मदीयो व्यापार-  
इत्याकारकः शाब्दबोधः । ‘विष्टभ्येरिति, विष्टभ्यो धृतिः, सा च

(१) ननु कृष्णेन प्रयोक्तृव्यापारस्य नमस्कारत्वे गुरं नमस्करोतीत्यादौ  
का गतिः, एवं गुरं प्रणमतीत्यादौ द्वितीयानुपपत्तिश्च गुरोर्धात्वर्थतावच्छेदकवत्ता-  
भावात् कर्मादानुपपत्तेरित्यत आह, ‘वस्तुतस्तिति ।

(२) विषयत्वस्य बहुवर्त्यत्वे वैबाध नमो न मैबाध इति नञ्स्मभिध्याहार-  
स्यैव मैबाधोत्तरबहुवर्त्यविषयत्वस्य समासो नञा हाने प्रतीयते तादृशभावस्य  
विषयत्वमिदमकर्मनिरूपकत्वसंज्ञार्थस्त्विति योगात् अत्राप्युच्यते, परन्तु इत्य-  
मिदमकर्मसंज्ञार्थस्त्विति योगिताश्च भाषान्भूतान्मते तादृशदोगस्य मानस्यं  
गुरुपदादनीयमिति विषयत्वस्य बहुवर्त्यत्वगुणस्य तत्त्वत्वे विषयत्वमिदमक-  
मरूपस्य स्वावच्छिन्नमिति योगिताश्च भाषा एव तत्र हाने नञा प्रतीयते इति  
नानुपपत्तिरभ्येर्गः ।

१. प्रत्यय “नारायणं नमस्कृत्य” इत्यादौ नमस्करोति तत्पर्ययाहं ह्यतरेव  
उत्कर्षवत्तुल्यव्यापारदर्शकः, द्वितीयया च धातुस्य नमस्कृत्येति विधित्वं  
प्रतीयते । “नमस्कृत्य नमस्कृत्य” इत्यादौ उक्तप्रत्यया हानं नमस्करोति, वस्तु-  
तस्तु नमो धातुर्ह, धातुत्वस्य नित्यत्वमिति विधित्वं बहुवर्त्यं प्रतीयते,  
इति न तत्र द्वितीयमर्थान्तराकारकम् ।

पतनविरोधिर्मंगोः (१) । गता विज्ञापि भ्रातृणां विज्ञप्ता  
 टीनां गरीरधारकप्रयत्नाभिज्ञानात् पतनं तथा भ्रातृलोकाणां  
 गुरुतराणामपि प्रयत्नविरोधप्रयोगादेव न तर्हि (२) निवृत्त-  
 धृतिकर्तृत्वं भगवतोऽप्याहमेव । पतनविरोधित्वं पतनानुत्पाद-  
 प्रयोजकत्वम् एवञ्च भात्वर्थेतावच्छेदकपतनानुत्पादयतया भ्रातृणां  
 कर्मता मुक्तं व्याटाय स्वपितृत्वत्वेन समानकार्त्तान्तरमेव ज्ञापय-  
 यार्थः, न तूत्तरकालीनत्वम् । भगवतो भूयधारकत्वम् "उत्तमः  
 पुरुषस्त्वन्यः परमात्मैत्युदाहृतः । यो लोकत्रयमादिभ्य निभत्ये-  
 व्यय ईश्वरः" ॥ इत्याद्युपनिषदोऽपि प्रमाणयन्ति (३) । 'अस-  
 खण्डेति, अत्र नित्यसुख-ज्ञानवत्ते इति नित्यसुखज्ञानात्माकाय इति  
 वा व्याख्यानं वेदान्तिनामेव शोभते, न तु नैयायिकानां तैर्नित्य-  
 सुखस्यात्मनि ज्ञान-सुखाभेदस्य वानभ्युपगमात् । अतस्तन्मते  
 अखण्डा दुःखासद्भिन्नः (४) आनन्दो यस्मात् स. अखण्डानन्दः  
 एवभूत उपासनारूपो बोधो यस्येत्येव व्याख्येयम् । अथ वा ग्रन्थ-  
 कृता नित्यसुखाभिव्यक्तिर्मुक्तिरिति भट्टमतस्य परिष्कृतत्वात् तद-  
 वलम्बात् एतदभिहितं तथाचाखण्डस्य नित्यस्य आनन्दस्य बोधः  
 साक्षात्कारो यस्मादिति व्युत्पत्त्या भगवत उपासनाविषयतया  
 मुक्तिप्रयोजकत्वमेवाखण्डेत्यादिना प्रतिपादितम् । 'पूर्णाय' तृप्ताय,

(१) सा च पतनविरोधिर्व्यापारः, स चेद्वरप्रयत्नसत्तत्त्वयोगो वेति पा ।

(२) तथाच तस्य सयोगस्य विजातीयसयोगत्वेन प्रतिबन्धकत्वमिति भावः ।

(३) प्रमापयन्तीति पा० ।

(४) दुःखानवच्छेदकाभूतशरीरावच्छिन्न इत्यर्थः ।

तस्मिन् स्वीयसुखेच्छावदन्यत्वमिति (१) कुसुमाञ्जलिप्रकाशे भगवतोऽङ्गषट्कव्याख्यानावसरे (२) वर्द्धमानोपाध्यायैरभिहितम् । 'परमेति, परमत्वमुत्कर्षः, स चात्मन्तरावधिकः, सर्वविषयक-नित्यज्ञानादिमत्त्वमेव ईश्वरस्य, एवञ्चार्थत एव तस्यात्मत्वलाभेऽपि आत्मपदसमभिव्याहारेणैव उक्तोत्कर्षपरतालाभ इति न तद्वैयर्थ्यम् । वस्तुतस्तु आत्मपदं ज्ञानावच्छिन्नस्य (३) वाचकं न तु सुखादिसमवायिकारणतावच्छेदकीभूतद्रव्यत्वव्याप्यजातिविशेषावच्छिन्नस्य, सुखादिसमवायिकारणतारहितस्य ईश्वरस्य तादृशजातिसत्त्वे मानाभावात्, सुखत्वावच्छिन्नं प्रति आत्मत्वेन हेतुताया अनभ्युपगमेऽपि (४) धर्मादिविरहेणानात्मनि सुखाद्यापादनासम्भवेन तादृशजातावेव युक्तेर्दुर्लभत्वाच्च (५) एवञ्च यथा परमसुन्दर इत्यादौ पदार्थतावच्छेदकसौन्दर्यादिगत उत्कर्षः परमपदेन

(१) स्वीयसुखेच्छावदन्यत्वमित्यत्र स्वीयत्व सुखविशेषणं सुखविशिष्टेच्छावदन्यत्वम् इति फलितार्थः । इच्छाया सुखवैशिष्ट्य स्वसमानाधिकरणत्व-स्वविषयकत्वोभयसम्बन्धेन, भगवदिच्छाया सुखसमानाधिकरणत्वविरहात् न तस्य सुखविशिष्टेच्छावत्त्वमिति ।

(२) भगवतोऽङ्गषट्कञ्च, "सर्वज्ञता तत्परिणामादिवोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्त-शक्तिः । अक्षरशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञा यडाक्षरज्ञानि महेन्द्रस्य" इति ॥

(३) इति सातत्यगमने इति गत्यर्थकधातोर्ज्ञानार्थकतायामविवादेन तदुत्तरौणादिकनित्यसाध्यात्मपदेन ज्ञानवान् बोध्यत इति भावः ।

(४) परन्तु आत्मन समवायिकारणत्वनिर्वाहाय दृष्यत्वेन कारणत्वमवश्यमङ्गीकर्तव्यमिति ।

(५) न च "न वारे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवति किन्त्वात्मनस्तु कामाय" इत्यात्मपदगर्भितश्रुतिरेव तादृशजातिसत्त्वे मानमिति वाच्यम् । शक्यतावच्छेदकत्वेन जातिविशेषरूपसिद्धान्तत्वात् ।

प्रत्यागते तथावापि आशयदर्शितावच्छेदकतावजि- मन्वेति य-  
यकत्वादिरूपीकर्तृ- तयदेन बोधने इति । अतः अगवत  
उक्तप्रतिपादकत्वेन क्षतिरभवत्तु ययमपि योको मद्भवत्  
इति ध्येयम् । नन्वक्तान्तरमपराभिधाने मद्भूतिमन्वयमपि न (१)  
न तु तयदर्शने तथाच प्रत्यक्षोपजीवकत्वादित्यादिना कार्यत्वम-  
सङ्गतिप्रदर्शनमफलम् । न च प्रत्यक्षान्तरमनमाने निरूप्यते  
इत्यभिधाने तात्पर्यमेव किमेतच्च निरूपितमित्याकाङ्क्षोदयात्  
निरूपणपौर्वापर्यनियामकस्य प्रत्यक्षानुमानयोरुपजीव्योपजीवक-  
भावस्य प्रदर्शनमावश्यकमिति वाच्यम् । निरूप्ययोरुपजीव्योप-  
जीवकभावस्य निरूपणक्रमनियामकतायाः स्य दूषणीयतया  
स्वमते क्रमनियामकाकाङ्क्षया तदभिधानामङ्गत्वेरित्याशङ्को परि-  
जिहीर्षः सङ्गतिप्रदर्शनस्य प्रत्यक्षानुमानग्रन्थैकवाक्यताप्रतिपत्ति-  
प्रयोजनकत्वं निरूपणप्रतिज्ञाया निष्फलत्वशङ्कानिराचिकीर्षया  
तस्याः शिष्यावधानफलकत्वञ्च दर्शयति, 'पूर्वापरित्यादि ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

पूर्वापरग्रन्थैकवाक्यताप्रतिपत्तये शिष्याणामव-  
धानाय च सङ्गतिं प्रदर्शयन् अनुमाननिरूपणं प्रति-  
जानीते, 'प्रत्यक्षवित्यादि । अत्रोपजीव्योपजीवक-

(१) तथाच यन्निरूपणानन्तरं यन्निरूपणीयं भवति तत् तन्निरूपितसङ्गति-  
सङ्गत्वतोति नियमात् तदपेक्षितमिति भावः ।

भावः फलतः स्वरूपतश्च प्रत्यक्षफलस्यानुमित्यनुव्यव-  
सायादेरनुमित्युपजीवकत्वेऽपि न सर्वा प्रत्यक्षप्रमिति-  
स्तथा, अनुमितयस्तु सर्वाः साक्षात् परम्परया वा  
व्याप्त्यादिप्रत्यक्षोपजीविकाः पुरस्कृतज्ञायमुपजीवक-  
तोत्ककर्षः ।

### गादाधरी विवर्तिः ।

‘एकवाक्यत्वं’ साकाङ्क्षत्वे सति एकार्थप्रतिपत्तिपरत्वं, तथाच  
जैमिनिसूत्रं, “अर्थैक्यादेकं वाक्यं साकाङ्क्षश्चेद्दिभागे स्यात्”  
इति, (१) एकार्थप्रतिपादकयोर्घटोऽस्ति-कलसोऽस्तीत्यादिवाक्य-  
योरैकवाक्यतावारणाय साकाङ्क्षत्वनिवेशः, तदुत्थाप्याकाङ्क्षानिवर्त्त-  
कत्व-तन्निवर्त्तनीयाकाङ्क्षोत्थापकत्वान्यतररूपवत्त्वमेव तत्साकाङ्क्षत्वं,  
प्रकृते च प्रत्यक्षग्रन्थोत्थाप्यायाः किमस्योपजीवकमित्याकारिकाया-  
उपजीवकज्ञानविषयित्वा आकाङ्क्षाया विषयसिद्धिसम्पादनेन  
निवर्त्तकत्वमनुमानग्रन्थस्येति निरुक्ततत्साकाङ्क्षतानिर्वाहः, भूतलं  
घटवदित्युक्ते को घट इत्याकाङ्क्षया प्रत्युक्तस्य कम्बुग्रीवादिमान्  
इत्युत्तरस्य तदेकवाक्यतावारणाय अर्थैक्यनिवेशः (२) । यद्यपि  
तादृशवाक्ययोरपि यं कश्चिदर्थमादयार्थैक्यमस्ति, तथापि परस्पर-  
सहकारेण विशिष्टैकार्थप्रतिपादकत्वं दलद्वयार्थः । प्रकृते च

(१) “विभागे घटकूपठने इत्यर्थः । विभागे विच्छिद्य पठने इति कस्यचित्  
इत्युक्तं पाठः ।

(२) एवमर्थस्य विरुद्धप्रतिपत्तिरनुमानयोग्यत्वं तदर्थः ।



प्रत्यक्षपरिच्छेदानुमानपरिच्छेदयोर्मिलित्वा विशिष्टैकार्थविषयक  
 शब्दबोधाजनकत्वेऽपि चत्वारि प्रमाणानीत्यप्रामाण्यशङ्काना-  
 स्तन्दिननिश्चयं प्रति परिच्छेदचतुष्टयस्यैव कथञ्चिदुपयोगितया (१)  
 तादृशप्रतिपत्तिप्रयोजकाभिप्रायविषयत्वरूपं (२) अर्थक्यं नित  
 बाधमेव । एतादृशैकवाक्यताघटकसाकाङ्क्षज्ञानं सङ्गतिज्ञानाद्  
 भवति, यत् यदर्थसङ्गतार्थकं भवति तत् तत्साकाङ्क्षमिति व्याप्ते-  
 सङ्गतिज्ञानस्य साकाङ्क्षत्वानुमितिसामग्रीघटकत्वात्, प्रत्यक्षोप-  
 जीवकमित्यनभिधाय प्रत्यक्षोपजीवकत्वादिति पञ्चम्यन्ताभिधानं  
 उपजीवकत्वस्य सङ्गतित्वलाभाय । प्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञान-  
 विषयत्वरूपस्य परम्परया प्रयोजकत्वस्य हेतुपञ्चम्यर्थतया प्रत्यक्षा-  
 नन्तरानुमानाभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयत्वरूपानु-  
 मानसङ्गतित्वस्य लाभात् । वस्तुतो दर्शितपञ्चम्यर्थस्य जिज्ञासा-  
 घटितत्वात् साकाङ्क्षतालाभायैव पञ्चम्यभिधानम् । अतएव  
 सङ्गतित्वेन सङ्गतेरेकवाक्यताव्याप्यत्वे उपजीवकत्वत्वरूपतद्वा-  
 न्तररूपेणापि तद्व्याप्यताया आवश्यकत्वात् सङ्गतित्वज्ञानं  
 विनापि एकवाक्यताप्रतिपत्तिसम्भवात् सङ्गतित्वलाभाय पञ्चम्य-  
 न्ताभिधानमनर्थकमित्यपि निरस्तम् । न च पञ्चम्यर्थान्वयवलात्  
 प्रत्यक्षोपजीवकत्वज्ञानजन्यजिज्ञासायाः अनुमानाभिधानप्रयोज-

(१) प्रत्यक्षादिचतुष्टयस्य प्रमाणत्वमनद्वोक्त्युक्तता परेषां मतसंग्रहनेन उप-  
 दोगितमेत्यर्थः ।

(२) चत्वारि प्रमाणानि इति प्रतिपत्तिप्रयोजकाभिप्रायविषयत्वरूपमित्यर्थः ।

कतालाभेऽपि जिज्ञासायां प्रत्यक्षग्रन्थोत्थाप्यत्वस्य अनुमानग्रन्थ-  
निवर्तनीयत्वस्य चालाभान्निरुक्तसाकाङ्क्षत्वलाभो न सम्भवत्येवेति  
वाच्यम् । जिज्ञासायां प्रत्यक्षोपजीवकत्वज्ञानजन्यत्वलाभे तादृश-  
ज्ञानप्रयोजकीभूतप्रत्यक्षग्रन्थप्रयोज्यत्वस्यानुमानाभिधानप्रयोजक-  
त्वलाभे अनुमानप्रतिपादकग्रन्थनिवर्तनीयत्वस्य चार्थतो लाभात् ।  
अनुमानग्रन्थे प्रत्यक्षग्रन्थैकवाक्यताप्रतिपत्तिश्च उभयोरेकग्रन्थान्त-  
र्गतत्वज्ञानसम्पादनेन, समस्तचिन्तामणिग्रन्थज्ञानाधीनप्रत्यक्षादि-  
चतुष्टयधर्म्मिकप्रमाणेतरभेदपरिच्छेदरूपफलविशेषेच्छावतोऽधीत-  
प्रत्यक्षपरिच्छेदस्य शिष्यस्य तादृशफलोपयोग्यनुमानपरिच्छेदा-  
ध्ययनप्रवृत्तावुपयुज्यते ।

केचित्तु एकवाक्यत्वं निःश्रेयसरूपैकफलप्रयोजकत्वं, तत्प्रति-  
पत्तिश्चानुमानग्रन्थज्ञानधर्म्मिकसुक्तिरूपेष्टसाधनताज्ञानरूपा (१)  
शिष्यप्रवृत्तावुपयुज्यते । जायते च सा सङ्गतिमदर्शप्रतिपादकत्वरूप-  
हेतुमत्ताज्ञानजनकात् सङ्गतिप्रदर्शनादिति व्याकुर्वन्ति । तदसत्,  
उक्तहेतोस्तादृशैकवाक्यताशून्य-निःश्रेयसानुपयोगि शास्त्रसाधारण-  
तया व्यभिचारित्वात् । निःश्रेयसत्वं परित्यज्य फलत्वरूपेण फलप्रवेशे  
फलस्योक्तटेच्छाप्रयोजकरूपविशेषाज्ञानात् प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यनुपयोगि-  
तापत्तेः (२) एकफलकत्वस्य एकवाक्यतापदार्थताविरहाच्च ।

(१) अनुमानग्रन्थोक्तसुक्तिरूपेष्टसाधनताज्ञानविषय इत्याशयिका, यदा-  
श्रुतार्थत्यागश्च निरुक्तहेतुमत्त्यनुमानग्रन्थे साधारणायै ।

(२) इदमविषयतापरिच्छेदकविशेषधर्म्मावच्छिन्नसाधनताज्ञानाधीनप्रवृत्तेरनुप-  
पत्तेरित्यर्थः । इदमत्रावधेयं सामान्यतो व्यापकताज्ञानेऽपि फलस्य सुकित्वे लाघव-  
मिति लाघवज्ञानसङ्कारात् विशेषरूपेण सुक्तिसाधनताज्ञानमपि सम्भवतीति ।

‘शिष्याणामिति, ‘अवधानं’ अनुमाननिरूपणात्मकस्य “तत्र व्याप्तिविशिष्टेत्यादिप्रकृतशब्दस्य विशिष्य शुश्रूषा, निरूपणत्वे सामान्यतस्तादृशशब्दे प्रमाणतत्त्वप्रतिपादकज्ञानविषयत्वावगता वपि विशिष्य तत्त्ववर्णे दुर्भुक्षितार्थप्रतिपादकत्वाग्रहात् (१) विशिष्य तत्शुश्रूषा न सम्भवतीति, (२) अनुमानमिदानीं निरूप्यते इति प्रतिज्ञाय तदभिधाने च विशिष्य प्रकृत निरूपणे अनुमानविषयकत्वग्रहेण दुर्भुक्षितप्रमाणतत्त्वप्रतिपादकता प्रकृतशब्दवर्णे विशिष्य गृह्यत इति तादृशशुश्रूषारूप अवधानं निर्व्वहतीति तत्फलकत्वं प्रतिज्ञायाः तादृशावधानं विशिष्य तत्त्ववर्णे शिष्यप्रवृत्तावुपयुज्यते, विरोधिन्वाद्याक्षुपाणि सामग्र्या विघटनेन (३) शब्दवर्ण एव वा । न च सङ्गतिप्रदर्शनानुमाननिरूपणप्रतिज्ञयोः प्रत्येकमुक्तप्रयोजनद्वयान्वये चकारासङ्गतिरिति वाच्यम् । ‘प्रत्यक्षोपजीवकत्वादित्यादिसमुदितवाक्यस्यैव प्रतिजानीत इति प्रतिज्ञापदेन विवक्षितत्वात् । अन्यथा ‘प्रत्यक्षवित्यादीति क्रियाविशेषणान्वयायोगात्, एकपदार्थ एव तदुभयान्वयेन तत्सङ्गतेः । एकदेशस्यैकवाक्यताप्रतिपत्त्यादिफल-

(१) प्रमाणतत्त्वप्रतिपादकत्वाग्रहादित्यर्थः ।

(२) यदनुमाननिरूपणं भवति तत् प्रमाणतत्त्वप्रतिपादकज्ञानविषयो भवतीति सामान्यतो ज्ञाने “व्याप्तिविशिष्टेत्यादिशब्दोऽपि अनुमाननिरूपणत्वेन भातः किन्वेतच्छब्देन प्रमाणतत्त्वप्रतिपादकज्ञानविषयत्वं नावगतामिति विशिष्य तत्त्ववर्णे इच्छा न निर्व्वहतीति भावः ।

(३) इच्छावदितसामग्र्या वलवत्त्वादिति भावः ।

कत्वेनापि समुदाये तत्फलकत्वावाधात्, सङ्गतिभिन्नांशप्रति-  
पादनद्वारा नैकवाक्यताप्रतिपादकत्वं उक्तप्रतिज्ञावाक्यस्य किन्तु  
सङ्गत्वंशप्रतिपादनद्वारेति तस्य सङ्गतिप्रदर्शनरूपताप्रतिपत्तये  
'सङ्गतिं प्रदर्शयन्' इत्यभिहितम् । 'धातुसन्धे प्रत्ययाः' (१) इत्यनेन  
समभिव्याहृतक्रियासमानकालीनतायामनुशिष्टशब्दपदात् सङ्गति-  
प्रदर्शन-प्रतिज्ञयोरेककालीनत्वलाभेनार्थतत्त्वदमेदप्रतीतिः । 'प्रति-  
जानीते' इति अव्यवहितोत्तरकालकर्तव्यतया बोधयतीत्यर्थः, लट्-  
प्रत्ययस्य वृत्तेमानसामीप्यार्थकत्वादिति भावः ।

'प्रत्यक्षोपजीवकत्वादिति, पञ्चन्या ज्ञापकत्वरूपहेतुतापरत्वाभि-  
मानेन निरूपणक्रमनियामकाकाङ्क्षया उपजीव्योपजीवकभाव-  
प्रदर्शनमिति साम्प्रदायिका वर्णयन्ति, तस्मत्तमेव प्रथमतोऽनुवृत्ते-  
मानः फलोभूतप्रत्यक्षानुमितिप्रमयोः प्रत्यक्षानुमान-प्रमाणयोश्च  
कार्य-कारणभावस्य प्रमा-तत्करणनिरूपणक्रमनियामकतामाह,  
'अवेति प्रत्यक्षानुमानग्रन्थयोर्जापर्य इत्यर्थः, नियामक इति शेषः,  
नियामकत्वमेव वा समन्वये । 'फलतः' फलयोः, प्रत्यक्षानु-  
मतिप्रमयोरिति यावत्, 'अव' अनयोः प्रत्यक्षानुमानयोरित्यर्थः,  
'फलतः' फलवद्विपरम्परसम्बन्धेन, 'स्वरूपतः' साक्षात् सन्धेन,  
वर्तते इति शेषः । तथाच उभययैव स निरूपणक्रमनियामक-  
इति ज्ञेयम् । 'अवेति इदं पदं प्रत्यक्षोपजीवकत्वादिति ग्रन्थ-

परं सप्तम्यस्य प्रतिपाद्यत्वं, तथाच फलयोः प्रमाणयोग उपजीवो-  
पजीवकभावः क्रमनियामकतया ग्रन्थप्रतिपाद्य इत्यर्थः, उप-  
जीव्यत्वस्य शब्दतः साक्षादन्ताभेऽपि उपजीवकतानिरूपकत्वेनार्थत-  
स्तन्नाभान्न विरोध इत्यपरे । ननु प्रत्यक्षानुमित्योरुपजीव्यो-  
पजीवकभावस्य तन्निरूपणपौर्वापर्यनियामकता तदैव सम्भवति  
यद्युपजीवकत्वमानन्तर्याभिधानव्याप्यं भवेत् । व्याप्तिश्च यत्  
प्रत्यक्षोपजीवकं भवति तत् प्रत्यक्षनिरूपणाव्यवहितोत्तरनिरूपण-  
विषय इति विशेषतः, यत् यदुपजीवकं भवति तत् तन्निरूपणा-  
व्यवहितोत्तरनिरूपणविषयः इति सामान्यतो वा ग्राह्या, उभयत्र  
प्रत्यक्षानन्तरमनिरूपिते तदुपजीवकपदार्थान्तरे व्यभिचारः (१) ।  
तदव्यवहितनिरूपणविषयत्वे सतीति (२) विशेषणं हेतौ निवेश्य  
तादृशव्यभिचारवारणोऽपि प्रथमे दृष्टान्ताभावः, व्यतिरेकदृष्टान्तः  
सुलभ इति चेत्, तदा अनुमानत्वमेव प्रत्यक्षनिरूपणानन्तरनिरू-  
पणनियामकं किं नोच्यते अप्रयोजकत्वशङ्का पुनस्तुल्यैवेति द्वितीय-  
पक्ष एवादरणीयः (३) तत्रापि अनुमित्युपजीवकस्य तदनुव्यवसाय-

(१) प्रत्यक्षानन्तरमनिरूपिते प्रत्यक्षजन्यसंस्काररूपपदार्थान्तरे व्यभिचार-  
इत्यर्थः ।

(२) साध्याविशेषस्य अप्रयोजकत्वशङ्कायाश्च वारणायात् उत्तरत्वमनिवेश्य अव्यव-  
हितत्वमात्रं निवेशितं भट्टाचार्येण, निरूपणाव्यवहितत्वञ्च निरूपणविशिष्टत्व,  
वैशिष्ट्यं स्तोत्रत्यनधिकरणत्व-स्वध्वसानधिकरणत्व-स्वप्रागभावाधिकरणसमयप्राग-  
भावानधिकरणत्वरूपतितयसम्बन्धेन । स्तोत्रत्विचक्षणस्य, स्तोत्रतृतीयक्षणास्य,  
स्वपूर्वेदृतीयक्षणास्य च वारणाय सम्बन्धत्वमिति निवेशितमिति ।

(३) सामान्यव्याप्तौ साधनसजातीये साध्यसजातीयव्याप्तिनिश्चयात् अनुमित्या-

तदात्मकोपनयादिजन्योपनीतप्रत्यक्षादेः तन्निरूपणाव्यवहितोरम-  
निरूपणेन व्यभिचारो दुर्त्वार इत्याशङ्कां निराचिकीर्षुः प्रत्यक्ष-  
प्रमानिष्ठानुमित्युपजीवकतातो अनुमितिनिष्ठप्रत्यक्षोपजीवक-  
तायामानन्तर्याभिधानव्याप्यतावच्छेदकं विशेषमाह, 'प्रत्यक्ष-  
फलस्येति, 'तथा' साक्षात् परस्मरया वा अनुमित्युपजीविका,  
'अनुमितयस्त्विति, यादृशानुमितिकारणमनुमित्यादिरूपमेव तत्र  
साक्षात् प्रत्यक्षोपजीवकत्वासम्भवात् 'परस्मरया वेति, तथाचोप-  
जीवकत्वमत्र जन्य-जन्यादिव्याहृतं कार्यत्वरूपं (१) न विवक्षितं  
अपि तु तत्साधारणं प्रयोज्यत्वमेवेति (२) न दोषः । 'अयं'  
निरूपणविषयतावच्छेदकप्रमाविभाजकधर्मावच्छिन्नत्वरूपः (३)  
उपजीवकतानिष्ठ उक्तये, 'पुरस्कृत.' आनन्तर्याभिधान-  
प्रयोजकतावच्छेदकतया आहत इत्यर्थः, त्वर्धेन चकारेणाविभाज-  
कावान्तररूपावच्छिन्नत्वस्य पुरस्कृतत्वं व्यवच्छिन्नं, तथाच प्रत्यक्ष-  
त्वावच्छेदेन प्रत्यक्षे नानुमित्युपजीवकता अस्तीति प्रत्यक्षं प्रागेव

धादकत्वमिति निदमात् एकविधेयस्यै व्यभिचारस्येयि विरोधान्नरस्यै व्याप्ति-  
निवृत्तसम्भवेन तत्र व्यभिचारसंशयनिवृत्त्यर्थं अनुकूलतर्कमेवा नास्तीति द्वितीय-  
पक्षादस्त्व तात्पर्यम् ।

(१) जन्य-जन्यादिव्याहृतं तत्कार्यत्वञ्च तद्विधानाद्विज्ञानिरूपकत्वे सति  
तद्व्याप्यत्वे सति च तद्विज्ञानिरूपकत्वमिति निरूपकत्वम् ।

(२) जन्य-जन्यादिसाधारणं प्रयोज्यत्वञ्च तद्विज्ञानिरूपकत्वमिति निरूपक-  
त्वमात्रं स्वरूपस्यैव विरोधो वेति ।

३। प्रमाविभाजकत्वञ्च प्रमातादान्तरधर्मान्प्रकारकत्वान्गोचरेत्यानिवृत्त-  
वान्विषयतावच्छेदकत्वम् ।

परं सप्तम्यव प्रतिपाद्यत्वं, तथाच कनयोः समानयोः उपजीवो  
पजीवकभावः क्रमनियामकतया अन्यप्रतिपाद्य इत्यर्थः, उत  
जीव्यत्वस्य गच्छतः साक्षादनाभेऽपि उपजीवकतानिरूपकतेनार्थत  
स्तन्नाभान्न विरोध इत्यपरे । ननु प्रत्यक्षानुमितोरुपजीवो-  
पजीवकभावस्य तन्निरूपणपर्य्याप्यनियामकता तदैव सम्भवति  
यद्युपजीवकत्वमानन्तर्याभिधानव्याप्य भवेत् । व्याप्तिश्च यत्  
प्रत्यक्षोपजीवकं भवति तत् प्रत्यक्षनिरूपणाव्यवहितोत्तरनिरूपण-  
विषय इति विशेषतः, यत् यदुपजीवकं भवति तत् तन्निरूपणा-  
व्यवहितोत्तरनिरूपणविषयः इति सामान्यतो वा ग्राह्या, उभयत्र  
प्रत्यक्षानन्तरमनिरूपिते तदुपजीवकपदार्थान्तरे व्यभिचारः (१) ।  
तदव्यवहितनिरूपणविषयत्वे सतीति (२) विशेषण हेतौ निदेश्य  
तादृशव्यभिचारवारणेऽपि प्रथमे दृष्टान्ताभावः, व्यतिरेकदृष्टान्तः  
सुलभ इति चेत्, तदा अनुमानत्वमेव प्रत्यक्षनिरूपणानन्तरनिरू-  
पणनियामकं किं नोच्यते अप्रयोजकत्वशङ्का पुनस्तुल्यैवेति द्वितीय-  
पक्ष एवादरणीयः (३) तत्रापि अनुमित्युपजीवकस्य तदनुव्यवसाय-

(१) प्रत्यक्षानन्तरमनिरूपिते प्रत्यक्षजन्यसंस्काररूपपदार्थान्तरे व्यभिचार-  
इत्यर्थः ।

(२) साध्याविशेषस्य अप्रयोजकत्वशङ्कायाश्च वारणायाश्च उत्तरत्वसन्निवेशस्य अव्यव-  
हितत्वमात्रं निवेशितं भट्टाचार्येण, निरूपणाव्यवहितत्वञ्च निरूपणविशिष्टत्व,  
वैशिष्ट्यं स्तोत्रत्यनधिकरणत्व-स्वध्वसानधिकरणत्व-स्वप्रागभावाधिकरणसमयप्राग-  
भावाधिकरणत्वरूपवृत्तितयसम्बन्धेन । स्तोत्रत्तित्वस्य, स्तोत्रतृतीयत्वस्य,  
स्वपूर्वतृतीयत्वस्य च वारणाय सम्बन्धत्वयं निवेशितमिति ।

(३) सामान्यव्याप्तौ साधनसजातीये साध्यसजातीयव्याप्तिनिश्चयात् अनुमित्या-

तदात्मकोपनयादिजन्योपनीतप्रत्यक्षादेः तन्निरूपणाव्यवहितोरम-  
निरूपणेन व्यभिचारो दुर्व्वार इत्याशङ्कां निराचिकीर्षुः प्रत्यक्ष-  
प्रमानिष्ठानुमित्युपजीवकतातो अनुमितिनिष्ठप्रत्यक्षोपजीवक-  
तायामानन्तर्याभिधानव्याप्यतावच्छेदकं विशेषमाह, 'प्रत्यक्ष-  
फलस्येति, 'तथा' साक्षात् परम्परया वा अनुमित्युपजीविका,  
'अनुमितयस्त्विति, यादृशानुमितिकारणमनुमित्यादिरूपमेव तत्र  
साक्षात् प्रत्यक्षोपजीवकत्वासम्भवात् 'परम्परया वेति, तथाचोप-  
जीवकत्वमत्र जन्य-जन्यादिव्यावृत्तं कार्यत्वरूपं (१) न विवक्षितं  
अपि तु तत्साधारणं प्रयोज्यत्वमेवेति (२) न दोषः । 'अयं'  
निरूपणविषयतावच्छेदकप्रमाविभाजकधर्मावच्छिन्नत्वरूपः (३)  
उपजीवकतानिष्ठ उक्त्यर्थः, 'पुरस्कृतः' आनन्तर्याभिधान-  
प्रयोजकतावच्छेदकतया आदृत इत्यर्थः, त्वर्थेन चकारेणाविभाज-  
कावान्तररूपावच्छिन्नत्वस्य पुरस्कृतत्वं व्यवच्छिन्न, तथाच प्रत्यक्ष-  
त्वावच्छेदेन प्रत्यक्षे नानुमित्युपजीवकता अस्तीति प्रत्यक्ष प्रागेव

धायकत्वमिति नियमात् एकविशेषस्थले व्यभिचारसंशयेऽपि विशेषान्तरस्थले व्याप्ति-  
निवृत्तसम्भवेन तत्र व्यभिचारसंशयनिवृत्त्यर्थं बहुकूलतर्कमिच्छा नास्तीति द्वितीय-  
पक्षादस्मात् तात्पर्यम् ।

(१) जन्य-जन्यादिव्यावृत्तं तत्कार्यत्वञ्च तद्विशान्तादिद्वयनिरूपकत्वे सति  
तद्व्याप्यत्वे सति च तद्विनिवृत्तपदार्थवर्त्तमाननिरूपकत्वद्वयम् ।

(२) जन्य-जन्यादिसाधारणं प्रयोज्यत्वञ्च तद्विनिवृत्तपदार्थवर्त्तमाननिरूपक-  
तमात्रं सत्त्वसम्भविशेषो वेति ।

(३) प्रमाविभाजकत्वञ्च प्रमाणान्तरधर्मप्रकारकज्ञानगोचरेष्टान्वितक-  
ज्ञानविषयतावच्छेदकत्वद्वयम् ।



निरूपितं, तथाविधानुमितित्वावच्छेदेन चानुमितौ प्रत्यक्षोप-  
जीवकत्वमस्तीति सा पञ्चान्निरूपितेति भावः ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

यद्यपि सकलमेव प्रत्यक्षफलमुपजीवत्यदृष्टजननीं  
समय-मत्कर्तव्यतादिपरिच्छेदिकामनुमितिं, ईश्वर-  
प्रत्यक्षन्तु न फलम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

प्रत्यक्षेऽपि निरूप्यतावच्छेदकफलविभाजकधर्मावच्छेदेनादृष्ट-  
हागनुमितिप्रयोज्यत्वमस्तीत्याशङ्कते, 'यद्यपीति, 'अदृष्टजननी'  
स्यजनकादृष्टप्रयोजिकां, 'समयः' पदमङ्केतः, 'मत्कर्तव्यता'  
सकृतिमाध्यता, (१) 'तत्परिच्छेदिका' तद्विषयिनी, शब्दाधी-  
नायामदृष्टजनकयागादिगोचरप्रवृत्तौ प्रवृत्तिपरवाक्याधीनवाक्यार्थ-  
बोधोपेक्षितः (२), तत्र चेदम्पदमत्रार्थं शक्तं शक्तिभ्रमाजन्य-  
लक्षणाग्रहाजन्यैतद्विषयकशब्दबोधजनकत्वादित्यनुमानाधीनशक्ति-  
ग्रहोपेक्षितः (३) । अन्यत्र च (४) इदं मत्कर्तव्यं मत्कृतिं विना  
अनुपपद्यमानत्वे मति मदिष्टमाधनत्वादित्याद्यनुमानाधीन-

कदिष्टेन मदिष्टमाधनत्वाद्युपपद्यते । मदिष्टमाधनता च याद्विपदाद्  
मत्कृति इति वा ।

१. मत्कर्तव्यत्वमेव तद्विषयकशब्दार्थं प्रवृत्तिपरम् ।

२. इदम्पदमत्रार्थं शक्तं शक्तिभ्रमाजन्यलक्षणाग्रहाजन्यैतद्विषयकशब्दार्थं प्रवृत्तिपरम् ।

३. मत्कर्तव्यत्वमेव तद्विषयकशब्दार्थं प्रवृत्तिपरम् ।

कृतिसाध्यताधीरपेक्षितेति प्रवृत्ति-द्वाराऽदृष्ट-प्रयोजिकानुऽमितिः  
जन्यमात्रं प्रत्येव प्रयोजिका अदृष्टस्य कार्य्यमात्रं प्रति हेतु-  
त्वादिति भावः । नन्वेवमपि प्रमाविभाजकप्रत्यक्षत्वान्नयस्य भग-  
वत्प्रत्यक्षस्य नित्यतया अनुमित्यनुपजीवकत्वान्न निरूप्यतावच्छे-  
दकधर्मावच्छेदेन प्रत्यक्षेऽनुमित्युपजीवत्वसम्भव इत्यत आह,  
'ईश्वरेति, 'न फलमिति, तथाच तत्साधारणं प्रत्यक्षत्वं न फल-  
विभाजकमितिप्रसक्तत्वात् अपि तु जन्यप्रत्यक्षत्वमेव तदेव निरूप्यता-  
वच्छेदकं तदवच्छेदेन चानुमित्युपजीवकत्वमक्षतमेवेति भावः (१) ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

तथापि दृष्टद्वारकमिह तथात्वमादरणीयमितर-  
स्याविनिगम्यत्वात् सर्वज्ञानुमितिकरणमिन्द्रियापेक्षोत्-  
पत्तिकम् अनुमितिं भावयतोऽपीश्वरज्ञानस्य तत्-  
करणतानिर्वाहकप्रत्यासत्तिविरहेणातत्त्वात्, सर्वं पुन-  
रिन्द्रियं नानुमानाधीनजन्म मनः-श्रवणयोरजन्यत्वात्  
दृष्टद्वारा वा तथात्वमादरणीयम् । नचोत्पत्तिमदपीन्द्रियं  
दृष्टद्वारकमनुमानमपेक्षते ।

(१) हेतुत्वं यत् कार्य्यतावच्छेदकप्रमाणमिति लक्षणावच्छिन्नत्वात् तद-  
धीनवतानिधोत्वम् । 'पुरस्कृतं चान्नमर्था' इत्यादिप्रमाणेऽप्युक्तत्वात् तद्वत्-  
त्वम् । ननु नित्यानिवृत्तसाधारणधर्मस्य कार्य्यतावच्छेदकत्वात् तन्मन्त्रवत्त-  
मेव तन्मन्त्रवच्छेदकं तथाच ननु हेतुः कार्य्यतावच्छेदकप्रमाणमिति लक्षणा-  
वच्छेदेनादृष्टद्वारा अनुमित्युपजीवकत्वमस्योक्तं दृष्टते 'यदपीति, ननु नित्यानिवृ-

निरूपितं, तथाविधानुमितित्वावच्छेदेन चानुमितौ प्रत्यक्षोप-  
जीवकत्वमस्तीति सा पश्चान्निरूपितेति भावः ।

चिन्तामणिदोषितिः ।

यद्यपि सकलमेव प्रत्यक्षफलमुपजीवत्यदृष्टजननीं  
समय-मत्कर्तव्यतादिपरिच्छेदिकामनुमितिं, ईश्वर-  
प्रत्यक्षन्तु न फलम् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

प्रत्यक्षेऽपि निरूप्यतावच्छेदकफलविभाजकधर्मावच्छेदेनादृष्ट-  
द्वारानुमितिप्रयोज्यत्वमस्तीत्याशङ्कते, 'यद्यपीति, 'अदृष्टजननी'  
स्वजनकादृष्टप्रयोजिकां, 'समयः' पदसङ्केतः, 'मत्कर्तव्यता'  
स्वकृतिसाध्यता, (१) 'तत्परिच्छेदिकां' तद्विषयिनीं, शब्दाधी-  
नायामदृष्टजनकयागादिगोचरप्रवृत्तौ प्रवृत्तिपरवाक्याधीनवाक्यार्थ-  
बोधोऽपेक्षितः (२), तत्र चेदम्पदमत्रार्थे शक्तं शक्तिभ्रमाजन्य-  
लक्षणाग्रहाजन्यैतद्विषयकशब्दबोधजनकत्वादित्यनुमानाधीनशक्ति-  
ग्रहोऽपेक्षितः (३) । अन्यत्र च (४) इदं मत्कर्तव्यं मत्कृतिं विना  
अनुत्पद्यमानत्वे सति मदृष्टसाधनत्वादित्याद्यनुमानाधीन-

(१) आदिपदेन मदृष्टसाधनत्वाद्युपपत्तम् । मदृष्टसाधनता च आदिपदाद्  
ग्राह्या इति सा ।

(२) स्वर्गकामोऽश्वमेधेन यजेतेत्यादिवाक्य प्रवृत्तिपरम् ।

(३) अपभ्रमे लाक्षणिकपदे च व्यभिचारवारणाय हेतौ यजन्तान्निविशे-  
दणद्वयम् ।

(४) शब्दाधीनप्रवृत्तादित्यर्थः ।

हृतिसाध्यताधीरपेक्षितेति प्रवृत्ति-द्वाराऽदृष्ट-प्रयोजिकानुमितिः  
जन्यमात्रं प्रत्येव प्रयोजिका अदृष्टस्य कार्यमात्रं प्रति हेतु  
त्वादिति भावः । नन्वेवमपि प्रमाविभाजकप्रत्यक्षत्वात्रयस्य भग-  
वत्प्रत्यक्षस्य नित्यतया अनुमित्यनुपजीवकत्वान्न निरूप्यतावच्छे-  
दकधर्मावच्छेदेन प्रत्यक्षेऽनुमित्युपजीवत्वसम्भव इत्यत आह,  
'इंश्चरेति, 'न फलमिति, तथाच तत्साधारणं प्रत्यक्षत्वं न फल-  
विभाजकमिति प्रसक्तत्वात् अपि तु जन्यप्रत्यक्षत्वमेव तदेव निरूप्यता-  
वच्छेदकं तदवच्छेदेन चानुमित्युपजीवकत्वमक्षतमेवेति भावः (१) ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

तथापि दृष्टद्वारकमिह तथात्वमादरणीयमितर-  
स्याविनिगम्यत्वात् सर्वज्ञानुमितिकरणमिन्द्रियापेक्षोत्-  
पत्तिकम् अनुमितिं भावयतोऽपीश्वरज्ञानस्य तत्-  
करणतानिर्व्वाहकप्रत्यासत्तिविरहेणातत्त्वात्, सर्वं पुन-  
रिन्द्रियं नानुमानाधीनजन्म सतः-श्रवणयोरजन्यत्वात्  
दृष्टद्वारा वा तथात्वमादरणीयम् । नचोत्पत्तिमदपीन्द्रियं  
दृष्टद्वारकमनुमानमपेक्षते ।

[illegible]

## गादाधरी विवृतिः ।

‘दृष्टद्वारकम्’ दृष्टमात्रद्वारकम्, अदृष्टाद्वारकमिति यावत्, तेन दृष्टस्य यागादेरनुमितिद्वारत्वेऽपि न क्षतिः । अदृष्टाद्वारकत्वञ्च स्वजनकादृष्टजनकानिरूपितत्वं, स्वं हेतुमत्तयाभिमतं, ‘तथात्वम्’ उपजीवकत्वम्, ‘इह’ आनन्तर्याभिधाने, ‘आदरणीयं’ नियामकतया स्वीकरणीयं, तथाच (१) यत् स्वजनकादृष्टजनकयन्निरूपितनिरूपणविषयतावच्छेदकप्रमितिविभाजकधर्मावच्छिन्नोपजीवकतावत् तत्तन्निरूपणाव्यवहितोत्तरनिरूपणविषय इत्येव व्याप्तिरादरणीया । तत्र च न व्यभिचारावकाश इति भावः । नन्वादृष्टद्वारकोपजीवकताया आनन्तर्याभिधाननियामकत्वमङ्गीकृत्य प्रत्यक्षमेव किं पश्यान्न निरूप्यते इत्यत आह, ‘इतरस्येति अदृष्टद्वारकोपजीवकत्वस्येत्यर्थः’, ‘अविनिगम्यत्वात्’ विनिगमनाया अविषयत्वात्, (२) तथाचादृष्टद्वारा प्रवृत्त्यौपयिकीपाटानप्रत्यक्षो-

साधारणधर्मस्य कार्यतावच्छेदकत्वे क्षतिविरहात् प्रत्यक्षत्वमेव तादृशो धर्मः तथाच कथमक्षयधर्मावच्छेदेनानुमित्युपजीवकत्वसम्भवं इत्यत आह, ‘इत्यरेति’ न फलं न तादृशप्रत्यक्षसाधारणप्रत्यक्षत्वं जन्यतावच्छेदकं नित्यानित्यसाधारणधर्मस्य तथात्वे अपरिज्ञानप्रसङ्गात् तथाच जन्यप्रत्यक्षत्वमेव कार्यतावच्छेदकत्वच्छेदेन दृष्टद्वारा अनुमित्युपजीवकत्वसम्भवतीति भाव इति प्राप्तिः । इति कर्मवृत्तये एतदेव अद्विक्र पादो वर्तते ।

१. पूर्वोक्तार्थे निरूपितस्यागम्याविश्रयात् तत्परित्यागेन नञ्बन्धनार्थं दृष्टद्वारे तत्तदृष्टजनकस्य विरोधयन् व्याप्तिमाह, तथाचेत्यादिना, फलं न दृष्टद्वारे तत्तदृष्टजनकस्य उपजीवकताया देयमनोऽनुमितिजनकादृष्टजनकत्वप्रत्यक्षमेव न दोषः ।

२. तद्वत्त्वस्य नित्यं दृष्टिनिगमना, तदभावादित्यर्थः ।



अथ च नित्यतया प्रत्यक्षानुपजीवकम् इति क्षयमनुमितिकरण-  
 त्वावच्छेदेन प्रत्यक्षोपजीवकर्तृत्वाशङ्कया तस्यानुमित्यसाधारण  
 कारणत्वाभावं व्यवस्थापयति, 'अनुमितिमिति, 'भाययतोऽपि'  
 उपादानप्रत्यक्षविधया जनयतोऽपि, 'तत्करणतेति अनुमितित्वाव-  
 च्छिन्ननिरूपितकरणतानिर्व्याप्तकतत्समयायिममयेतत्तरूपप्रत्यास-  
 त्तिविरहेण इत्यर्थः । 'अतत्त्वात्' अनुमितित्वावच्छिन्नाकरण-  
 त्वात् । अयमभिप्रायः प्रत्यक्षानुमानोपमान-शब्दाः प्रमाणा-  
 नीत्यत्रात्म-शरीरादिव्यावृत्त प्रमित्यसाधारणकरणत्वमेव प्रमाण-  
 पदेन विवक्षितं तच्च प्रमितिविभाजकधर्मावच्छिन्नकरणत्वम् ।  
 एवञ्चानुमानपदेनापि अनुमितित्वावच्छिन्नकरणत्वमेव विवक्षितं  
 तदेव च विभाजकम्, ईश्वरज्ञानञ्च न तथा, तथाहि फलायोग-  
 व्यवच्छिन्नव्यापारवत्कारणत्व कारणत्वं न तु कारणत्वमात्रं,  
 तथासति हिदानुपधायककुठारादिव्यक्तेरपि तत्करणताप्रसङ्गेन  
 तत्कुठारेण हिनत्तोति प्रयोगापत्तेः । तदर्थञ्च स्वनिरूपककार्य  
 तावच्छेदकसम्बन्धेन कार्याधिकरणे तत्कार्योपधायकव्यापार  
 व्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन स्वावच्छेदकसम्बन्धेन वर्तते यत्त  
 वृत्तित्वविशिष्टकारणत्व (१), स्वं कारणता, इत्यञ्च ईश्वरज्ञान

(१) अत्रेदं बोध्यं, चक्षुरादेः प्रत्यक्षकारणतास्थले चक्षुरादेः केन सम्बन्ध-  
 कार्य-कारणभावः । यदि च द्रव्यचक्षुपत्वावच्छिन्नं प्रति संयोगेन चक्षुषो हे-  
 लौकिकविषयत्वञ्च कार्यस्य सम्बन्धस्तदा न कारणत्वनिर्व्याह चक्षुषोपधाय-  
 व्यापाराव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन संयोगसम्बन्धेन चक्षुषो द्रव्येऽवर्तमानत्वा-  
 न च निर्विकल्पकद्वारापि चक्षुषो जनकत्वसम्भवात् निर्विकल्पकरूपव्यापारा-  
 वहितप्राक्क्षणावच्छेदेन द्रव्ये चक्षुषो वर्तमानतया नानुपपत्तिरिति वाच्यम् ।

या उपादानप्रत्यक्षविधया कारणता तदवच्छेदकविषयतासम्बन्धेन तस्यानुमितिसमवायिनि वृत्तावपि तस्या जन्यत्वावच्छिन्ननिरूपितायाः अनुमितित्वावच्छिन्नानिरूपितत्वात् अनुमितित्वावच्छिन्ननिरूपिता च या व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणता

नपि निर्विकल्पकं प्रति वक्ष्योऽकारणत्वापत्तेः । यदि च लौकिकालौकिकव्युत्प-  
त्तिसामानं प्रति वक्ष्यो हेतुत्वमतेपि तत्र कारणस्य कालिक सम्बन्धः कार्यस्याव्यव-  
हितपूर्वत्वं, तदापि न कारणत्वनिर्वाहः, स्वरूपितकार्यतावच्छेदकसम्बन्धेन  
कार्याधिकरणे पूर्वक्षणे कार्योपधायकसंयोगरूपव्यापाराव्यवहितपूर्वकानाव-  
च्छेदेन कारणस्यासत्वात् । एवं कुठारेपि विदाकरणत्वमनुपपन्नं तथापि संयोग-  
रूपव्यापाराव्यवहितमाह्वानावच्छेदेन कुठारादे काष्ठादावसत्त्वात् कालिकसम्बन्धे-  
नापि कार्यपूर्वक्षणे व्यापाराव्यवहितमाह्वानावच्छेदेन कुठारासत्त्वाद् इति  
चेदत्र वेचित्, वक्षुरादावव्यवहितपूर्वत्व-कालिकसम्बन्धाभ्यां कार्य-कारणभावः ।  
तथाव्यवहितपूर्वत्वञ्च तदुत्पत्तिक्षणोत्पत्तिकक्ष्वंसपतियोगित्वं तच्च स्थूलकान-  
क्ष्णपि, प्रतिदोगिदैवधिकरणयद्व्यतिष्ठितव्यापकत्वञ्च कारणत्वघटकं एवञ्च कार्याधि-  
करणे स्थूलवादे रयोगरूपव्यापाराव्यवहितमाह्वानावच्छेदेनापि वक्षुरादेर्दृष्टि-  
तया न कारणत्वज्ञानि । एवं वरारण्येपि बोध्यमित्याहुः ।

[illegible]



तदवच्छेदकसमवायसम्बन्धेन तस्यानुमितिसमवायिन्यस्मदाद्यात्म-  
न्यवृत्तेर्नानुमितित्वावच्छिन्नकारणत्वमिति, तथाच तादृशकरण-  
त्वावच्छेदेन प्रत्यक्षप्रमाणोपजीवकत्वमक्षतमेवेति एवं जन्यज्ञान-  
त्वावच्छिन्नकरणस्य मनःप्रभृतेः प्रत्यक्षानुपजीवकत्वेऽपि न क्षतिः,  
उक्तरोत्या तस्याप्यनुमितित्वावच्छिन्नाकारणत्वात् ।

केचित्तु प्रमाणतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नोपजीवकत्वस्य आन-  
न्तर्याभिधानप्रयोजकत्वाभिमानेन ईश्वरज्ञानस्य कार्याधिकरणा-  
प्रत्यासन्नत्वेनाकरणत्वेऽपि अनुमितिकरणतावच्छेदकव्याप्तिज्ञानत्वव-  
त्तया निरुक्तोपजीवकत्वस्यानन्तराभिधाननियामकतानुपपत्तिरिति  
दूर्वपक्षयन्ति, नित्यस्येत्यादिनियमस्यानुरोधेन(१) जन्यव्याप्तिज्ञान-

जनकताया विवक्षणीयतया फलसामानाधिकरण्यप्रवेशस्यावश्यकतया एतावान्  
प्रयास इति ध्येयमित्याहुः ।

अत्र केचित् समादधरे, कुठारेण क्षिप्तोत्पादौ कुठारादे करणत्वानुपपत्तिः,  
तादृशच्छिदोर्पहितकुठारादिभ्योगाव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन तादृशच्छिदाधि-  
करणे वृक्षादौ संयोगसम्बन्धेन कुठारादेरवृत्तेरिति चेत्, न, प्रथमसंयोगस्य  
क्षिदानुपहितत्वात् । तादृशच्छिदात्वावच्छिन्नं प्रति कालिकसम्बन्धेनैव वा कुठा-  
रादित्वेन कारणत्वात् कुठारादिभ्योगत्वेन कारणत्वान्तरकल्पनादेन व्यभिचार-  
विरहादिति ध्येयम् ।

नवीनास्तु अत्राव्यवहितप्राक्क्षणात् उत्पत्तिक्षणमाधारणमवश्यं वाच्यं, अन्यथा  
चाक्षुषादिव्यापारचक्षुःसंयोगाव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन स्वावच्छेदकीभूतसंयोगेन  
चक्षुषोऽवर्त्तमानत्वात् तत्राव्याप्तापत्तिः अरणात्मकपरामर्शजन्यानुमितिकरणेऽ-  
व्याप्तिः । तच्च तादृशव्यापारप्रागभावाधिकरणसमयप्रागभावाधिकरणत्वे सति  
तादृशव्यापाराधिकरणसमयध्वमानधिकरणत्वं, तदुत्पत्तिक्षणोत्पत्तिरुद्धंसंप्रति-  
योगिकणोत्पत्तिरुद्धमित्यत्र वा इति न कोऽपि दोष इति प्राहुः ।

१. नित्यस्य अवच्छेदोऽप्यत्र फलावश्यम्भावा इति नियमानुरोधेनेत्यर्थः ।

त्वमेवानुमितिकारणतावच्छेदकं, 'अतत्त्वादित्यस्य अनुमितिकारण-  
तावच्छेदकरूपत्वाभावादित्यर्थः, प्रत्यासत्तिषट्ठितफलोपधायक-  
ताया जन्यत्वविशिष्टतादृशरूपव्यापकतया तदभाजस्य तादृशरूपा-  
भावहेतुता इति मनादधति च । तदसत्, उत्तरीत्यैव नाम-  
ञ्चम्यात् ।

'सर्वं पुनरिति, तथाच प्रत्यक्षत्वावच्छिन्नकारणत्वावच्छेदेन  
नानुमानोपजीवकत्वमिति नानुमानानन्तरम् प्रत्यक्षनिरूपणा-  
पत्तिरितिभावः । 'नानुमानोपजीवकमिति परित्यज्य नानुमाना-  
धीनजन्मेत्यभिधाने बीजपूर्वोपदर्शितमेव । अनुमितिस्वरूपयोग्य-  
मात्रस्य तत्त्वत्वरूपत्वमभ्युपेत्यादृष्टद्वारकोजीवकत्वस्यानन्तर्याभिधान-  
नियामकतामप्रीकरोति, 'दृष्टद्वारा वेति, तथाच ईश्वरज्ञानस्यानु-  
मितिकारणत्वेपि न क्षतिः, निरूप्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्ये-  
नादृष्टद्वारकोपजीवकताया एवानन्तर्याभिधाननियामवत्वोप-  
गमात् यादस्तु अनुमितिकारणेषु प्रत्यक्षोपजीवकताविरहेऽपि क्षति-  
विरहात् । 'न चोत्पत्तिमदपीति, यद्यपि चर्चुर्धर्मप्रवृत्त्या-  
पयिषन्ननुमान एतच्चरम्यहमहारीहत्येव सहाचक्षुर्नान्वक्तव्य-  
वयवविभागादुष्वाद्यवयवत्रियाजनवधर्मसम्प्रादनेन प्रयोजकं  
भवति तदापि इदानीं जन्यत्वरूपस्य उपजीवकत्वस्यैव आदरणीय-  
तया एतच्चरम्यहमहारीहत्यादिरिति निरूपकत्वेन तच्चरम्य-  
विरहादातिप्रसङ्गः । एवञ्चादृष्टद्वारस्य प्रवर्तकत्वात्तान्तर्या-  
मिहमदा एतच्चरम्यहमहारीहत्यादिरिति निरूपकत्वेन तच्चरम्य-  
विरहादितिप्रसङ्गः । एवञ्चादृष्टद्वारस्य प्रवर्तकत्वात्तान्तर्या-

कमदृष्टाद्वारकत्वमुपजीवकताविशेषणमुपगन्तव्यमिति धेयम् ।  
 अथवा 'पुरस्कृतयायमित्यादिभ्यश्च णं आग्नेयः', 'अग्ने' निरूप्यता  
 वच्छेदकायच्छिन्नत्वस्वीकर्षः पुरस्कृतः फलस्य स्वरूपस्य चानन-  
 र्थाभिधानप्रयोजकतायच्छेदकतया आहतः, एतच्च प्रमिति  
 विभाजकधर्मायच्छिन्नत्वस्य विगिष्यानियेगात् दृष्टान्तमोनभ्यस्यपि  
 बोध्यम् । निरूप्यतायच्छेदकश्च सर्वत्र विभाजकरूपमेव, येन रूपेण  
 विभागः कृतस्तद्रूपावच्छिन्नस्यैव लक्षणादेराकाङ्क्षितत्वात् । 'यद्यपी-  
 त्यादिकं पूर्ववत् । ननु फलस्यानुमितेर्निरूप्यतावच्छेदकानुमिति-  
 त्वावच्छेदेन प्रत्यक्षफलोपजीवकत्वेऽपि स्वरूपेऽनुमितिकरणे तादृश-  
 प्रत्यक्षप्रमाणोपजीवकत्वमसिद्धम् ईश्वरज्ञानस्यापि व्याप्तिज्ञानत्वे-  
 नानुमितिकरणत्वात् तस्य च नित्यतया अनुपजीवकत्वादतः  
 प्रमाणस्थानन्तराभिधाने विभाजकधर्मसमानाधिकरणमुपजीवकत्व  
 मेव नियामकं वाच्यं, तच्च न सम्भवति चक्षुरादौ दीपदानादि-  
 गोचरप्रवृत्त्यौपयिकानुमानोपजीवकताया अदृष्टाद्वारकत्वविशेष-  
 णेन व्यावृत्तावपि खण्डचक्षुरादिनिष्ठायाः चक्षुर्धर्मणादिप्रवृ-  
 त्त्यौपयिकानुमाननिरूपितमहाचक्षुर्नाशादिद्वारकोपजीवकताया-  
 अदृष्टाद्वारकतया निरुक्तोपजीवकतायाश्चानन्तराभिधानव्यभि-  
 चारित्वादित्याशङ्कां अनुमितिं प्रति ईश्वरज्ञानस्य करणत्व-  
 निराकरणेनानुमितिकरणत्वावच्छिन्ने प्रत्यक्षप्रमाणोपजीवकतां  
 व्यवस्थापयन्निराकुरुते, 'सर्वमित्यादिना, 'अनुमितिमित्यादेः  
 पूर्वोपदर्शित एवार्थः, तथाच निरूप्यतावच्छेदकरूपावच्छिन्नोपजीव-  
 कत्वमेव सर्वत्रानन्तराभिधानप्रयोजकमिति भावः । एतादृशी-

पजीवकत्वस्य प्रत्यक्षेऽसत्त्वं दर्शयन् शङ्कितव्यभिचारविरहं स्फुटयति, 'सर्वे पुनरिन्द्रियमिति, 'मनः-त्रवणयोरजन्यत्वादिति, तथाच प्रत्यक्षप्रमितिकरणत्वावच्छेदेन अविशेषितमुपजीवकत्वमेव नास्ति सुतरामेवादृष्टाद्वारकत्वविशेषितं तत् । तादृशस्य जन्येऽपीन्द्रिये क्वचिदेव (१) सत्त्वादिति भावः । यदि च परमेश्वरज्ञानस्यापि स्वरूपयोग्यतामात्रेण करणत्वमुपेयते, तदा स्वरूपेऽवच्छेदकावच्छेदेन उपजीवकत्वमसिद्धमिति अन्यादृशमेवोपजीवकत्वम् (२) अनन्तराभिधानविषयत्वनियामकं वाच्यं तच्चानुमाननिरूपितमदृष्टद्वारा प्रत्यक्षेऽक्षतमिति व्यभिचार इत्याशयेनाह, 'दृष्टद्वारा वेति स्वरूपनिष्ठमदृष्टाद्वारकं प्रयोज्यव्यावृत्तं कार्य्यत्वरूपमुपजीवकत्वमेवादरणीयमित्यर्थः । चक्षुर्धर्षणादिप्रवृत्त्यौपयिकानुमानस्य चान्यथासिद्धतया चक्षुरादिषु न तत्कार्य्यत्वमिति भावः ।

चिन्तामपिदीधितिः ।

अथोपजीव्यं निरूप्यैवोपजीवकं निरूप्यतइति न नियमः क्वचित्कार्य्यं निरूप्यापि कारणनिरूपणादिति चेत्, किञ्चातः, न हि सङ्गतिरनन्तराभिधानव्याप्ता, आनन्तर्याभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयो-

(१) स्वरूपचक्षुर्धर्षणादिप्रवृत्तिः ।

(२) सामानाधिकरण्यादेनोपजीवकत्वमित्यर्थः । इदं तदेव पाठो वर्तते ।

क्षर्यः सङ्गतिः, जायते च कार्ये कारणे वा ज्ञाते  
 कारणत्वस्य कार्यत्वस्य वा ज्ञानात्मिकस्य कारण  
 कार्यं वेति जिज्ञासा अतस्तयोर्द्वयोरपि सङ्गतित्वमिति  
 उपजीवकतायानुल्यत्वेऽपि न क्षतिरिति मन्तव्यम्

गादाधरी विवृतिः ।

एतावता उपजीवकत्वस्य अनन्तार्याभिधाननियामकतापि  
 किञ्चित् परिस्फुट्य तं परित्यक्तुकामोदगितसामान्यनिय  
 व्यभिचारमाशङ्कते, 'अथेति, उपजीवकमुपजीव्यनिरूपणानन्  
 निरूपणविषयएवेति नियमोनेत्यर्थः, 'कार्यं' निरूप्यापीति  
 कारणनिरूपणात् प्रागेव कार्यनिरूपणादित्यर्थः । यथा अत्रै  
 ग्रन्थेऽनुमानात् प्रागेवानुमितिर्निरूपितेति भावः । व्यभिचार  
 स्यान्ततस्तत्तदुपजीवकताभेदात्मकविशिष्टणान्तरप्रक्षेपेण वारण  
 सम्भवेऽपि अप्रयोजकत्वं दुर्वारमेवानुमानात् पूर्वमेवानुमिते  
 रिव बाधकाभावेन प्रत्यक्षात् प्रागेवानुमानस्य निरूपणसम्भवात्  
 तावतापि निरूपणीययोस्तयोरुपजीव्योपजीवकभावाव्याघाता  
 दिति हृदयम् । ज्ञापकत्वरूपहेतुतायाः प्रत्यक्षोपजीवकत्वादिति  
 पञ्चम्यर्थतोपगम एव दर्शितनियमाभावे विरुध्यते स्वज्ञानजन्य-  
 जिज्ञासाद्वारा प्रयोजकत्वरूपं हेतुत्वञ्च नियमाभावेऽप्यविरुद्धमेवे-  
 त्याशयेन समाधत्ते 'किञ्चात इति, 'अतः' दर्शितनियमभावात् ।  
 किमनिष्टं न किञ्चिदपीत्यर्थः । नन्वेवमुपजीवकत्वस्य सङ्गति-  
 त्वानुपपत्तिः सामान्यतोऽनन्तराभिधानव्याप्यस्यैव सङ्गतित्वादि-



ताभिधानं तथा (१) द्रव्युच्यते तदा प्रयोजकान्तमनर्पमिति चेत्, न, यन्निरूपणानन्तरं कदाचित्पि कस्यचिदुद्भासना धर्मप्रकारकज्ञानेच्छा न जायते अपि तु कालान्तर एव जाता तस्य तत्सङ्गतित्ववारणायैव प्रयोजकान्तमार्थप्राप्तात् । न च कालस्यानवधित्वात् पुंसाश्चासंख्यत्वात् तादृशधर्म एव दुर्लभ इति वाच्यम् । तादृशधर्मसम्भावनाऽतिव्याप्तिसन्देहेन तद्वारणविशेषदानौचित्यात् । वस्तुतस्तु जिज्ञासुनेजं पुरुषं प्रति सङ्गतमपि अतदृशमन्यं प्रति असङ्गतमिति यं प्रतिपादयितुम् आनन्तर्याभिधानं तादृशाभिधानप्रयोजकतत्पुरुषीयजिज्ञासाजनकज्ञानविषयोऽर्थस्त्वं प्रति सङ्गतिरिति पुरुषविशेषनियन्त्रितमेव सङ्गतिनिर्व्याच्यं तथाच यन्निरूपणानन्तरं यदुद्भासच्छेदस्य विशेषजिज्ञासा यस्य पुंसो न जाता अपि तु अन्यस्याभिधानानन्तरमेव तस्य धर्मस्य तं प्रति तत्सङ्गतित्ववारणाय तदुपादानमावश्यकं, आनन्तर्याभिधानप्रयोजकज्ञानविषयत्वस्य निदेशने पटादिकं निरूप्य प्रतिपाद्यस्य जिज्ञासामन्तरेणैव यत्रासम्बद्धघटाभिधानं केनचित् कृतं तत्रास्य घटज्ञानं भवतु इत्याकारकेच्छाजनकीभूतवक्तृघटादिज्ञानविषयघटत्वादावतिप्रसङ्गः तादृशज्ञानस्यापि घटादिवबोधयिषाद्वारा पटाद्यभिधानानन्तरघटाद्यभिधानप्रयोजकत्वात् अतः प्रयोजकजिज्ञासाजनकेति (२), परकीयज्ञान-

(१) असम्बद्धप्रलाप ।

(२) ननु जिज्ञासोपादानेपि वक्तृघटादिज्ञानासङ्गलजिज्ञासात्मादाय वद्बोधतादवस्थवारणाय जिज्ञासाया प्रतिपाद्यपुरुषीयत्वनिवेशनसावश्यकं एन्द्रेण

गोचरेच्छा च न जिज्ञासा ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासा इतिव्युत्पत्त्या स्वीय-  
ज्ञानगोचरेच्छाया एव तच्चात् (१) । जिज्ञासाया आनन्तर्याभिधान-  
प्रयोजकत्वञ्च शब्दप्रयोगात्मकाभिधानानुसूलवक्तृबुधयिषानुसूलं  
यत् प्रतिपाद्यस्यासिद्धत्वज्ञानं तत्तन्मादकीभूतस्यासिद्धत्वव्याप्येच्छा-  
विषयत्वप्रतिपादकस्य किं प्रत्यक्षोपजीवकमित्यादिप्रश्नवाक्यस्य (२)  
व्यवहर्तव्यज्ञानविधया निर्वाहकं यज्जिज्ञासाप्रत्यक्षं विषयविधया  
तदानुसूल्येन । न च जिज्ञासाजनकत्वोपादानेऽपि उक्तस्यले कयञ्चित्  
वक्तुर्घटादिज्ञानानुसूलघटादिजिज्ञासाजनकज्ञानविषयेऽतिप्रसङ्गो-  
दुर्वार एवेति वाच्यम् । प्रतिपाद्यपुरुषीयजिज्ञासाया एव तत्त-  
क्षणघटकत्वात् (३) । अथैवमपि अनुमानाद्यनन्तरोपमानादि-  
निरूपणे यथा उपमानादिजिज्ञासायाः प्रयोजकत्वं तथा तादृश-

जिज्ञासां निवेद्य तत्र प्रतिपाद्यपुरुषीयत्वनिवेशनमनाहत्य आनन्तर्याभिधानप्रयो-  
जकज्ञाने प्रतिपाद्यपुरुषीयत्वनिवेशनादेव तद्दोषवारणसम्भवेन जिज्ञासापदनिवे-  
शनसफलमिति चेत्, न, यत्तु वक्तुर्घटादिज्ञानं प्रतिपाद्यपुरुषीयघटादिज्ञानजन्य-  
बुधयिषाधीनं तत्तु घटाभिधानानन्तरघटाभिधानप्रयोजकोभूतं यत् वक्तृबुध-  
यिषानुसूलघटज्ञानं तद्विषयीभूतघटत्वादावतिप्रसङ्गवारकतया जिज्ञासापदनिवे-  
दस्यावश्यकत्वात् । न च तथापि तत्रैव आनन्तर्याभिधानप्रयोजिका या प्रति-  
पाद्यपुरुषीयघटज्ञानानुसूलजिज्ञासा तज्जनकज्ञानविषये घटत्वेऽतिप्रसङ्गतादवस्थ-  
मिति वाच्यम् । जिज्ञासाया अनिरूपितं यत् प्रयोजकत्वं तस्य तादृशजिज्ञासाया-  
नसन्धानं तद्दोषतादवस्थमिति विभावनीयम् ।

(१) सन्प्रत्ययस्य क्रियैककर्तृकेच्छाप्रतिपादकत्वादिति भावः ।

(२) जिज्ञासाबोधकवाक्यस्येत्यर्थः ।

(३) समयोज्यनिरूपणजन्यबोधाश्रयत्वेनाभिप्रायविषयः प्रतिपाद्य इत्यर्थः,  
रूपदं वक्तृपरम् ।





तस्य कारणतारूपसङ्गतिवत्त्वेन लक्ष्यतेवेति वाच्यम् । निरूप्यनिष्ठ-  
कारणत्वादीनामेव सङ्गतित्वाद्यनुमानादिज्ञाननिष्ठेष्टमाधनतायाः  
प्रत्यक्षानुमानादिसङ्गतिविरहात् । न च जिज्ञासां प्रति अनाधा-  
रणकारणत्वमेव निवेशनीयं दृष्टसाधनताज्ञानानु उपायेच्छामात्रं  
प्रत्येव जनकमिति न तस्य जिज्ञासायामनाधारस्थमिति न तज्जन-  
कतामादाय दृष्टमाधनत्वेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । जिज्ञासाया  
अनाधारणकारणत्वं हि जिज्ञानात्वघटितधर्मावच्छिन्नकार्यतानि-  
रपितकारणत्व तच्च ज्ञानगोचरेष्टसाधनताज्ञानस्याप्यक्षतमेव ज्ञान-  
गोचरेच्छात्वस्येव तज्जन्यतावच्छेदकत्वात् एकोपायधर्मिवेष्टसाध-  
नताज्ञानात् अन्योपायविषयवेष्टानुदयात् उपायविशेषविषयक-  
त्वमन्तर्भावमेव दृष्टसाधनताधिय उपायेच्छारितुत्वकल्पनात् । यदि  
च समानविशेषताप्रत्यासत्त्यैव दृष्टसाधनताज्ञानस्य हितुत्वकल्पने-  
नोहातिप्रसङ्गवारणसम्भवात् विनिष्टज्ञानादिरूपोपादविषयकत्व-  
निष्टसाधनताधोजन्यतावच्छेदककोटी न निविश्यते तदाच जिज्ञा-  
सात्वघटितधर्मान्नेष्टसाधनताज्ञानजन्यतावच्छेदकः फलसमान-  
विषयधानात्तद्विषयस्य जनकताविशेषणत्वात् दृष्टसाधनताज्ञान-  
जन्यतायाः स्थितिरितुष्यते तदा फलसम्भवे एव दृष्टसाधनताज्ञाना-  
नालभ्यत्वात्तद्विषयस्य तद्विषयवारकज्ञानस्य उदयविकल्पादिज्ञाना-  
जन्यतायाः फलसमानादेव निरसजनकतायाः एवमिति ।  
न च तद्विषयस्य विनिष्टज्ञानात् विनिष्टज्ञानात् विनिष्टज्ञानात्  
मन्वन्त एव न तद्विषयस्य उदयविकल्पादिज्ञानात् विनिष्टज्ञानात्  
विनिष्टज्ञानात् विनिष्टज्ञानात् विनिष्टज्ञानात् विनिष्टज्ञानात्

च्छाया अनुत्पादस्यानुभवसिद्धत्वादिति वाच्यम् । विग्रेषधर्म  
प्रकारेण घटज्ञानं भवतु इत्याकारकतादृशजिज्ञासाजनकतादृश  
ज्ञानत्वावच्छिन्नधर्मिकेष्टसाधनताज्ञानस्य घटत्वादिरूपसामान्य  
धर्मप्रकारकतानियमात् सामान्यधर्मप्रकारकज्ञानाभावस्थले तादृ  
शेष्टसाधनताज्ञानाभावनियमात्ततएव तथाविधेच्छानुत्पादोपपत्ते  
रुक्तयुक्त्या सामान्यधर्मप्रकारकज्ञानस्य कारणत्वान्तरासिद्धेरिति  
चेत्, न, जनकज्ञानविषयेत्यनेन जनकौभूतेष्टसाधनताज्ञानीय  
ज्ञाननिष्ठविशेष्यतायां विषयिसम्बन्धेन यदवच्छेदकत्वं तन्निरूपिता-  
वच्छेदकतात्मकविषयताविशेषस्य विवक्षितत्वात् (१) तादृशविष-  
यताविशेषलाभायैवार्थपदं, किमस्योपजीवकमित्यादिजिज्ञासा-  
प्रयोजकौभूतोपजीवकत्वाद्येकदेशोत्तरवर्तित्वादिवारणाय तादृश-  
विषयतापर्याप्त्यधिकरणत्व निवेशं तन्नाभायैव वा तत् (२) । यद्यपि  
जिज्ञासानिरूपितज्ञाननिष्ठविशेष्यतावच्छेदकतावच्छेदकत्वविशेष-

(१) तनु एतादृशनिवेशे जिज्ञासेत्यस्य वैयर्थ्यं, अनन्तराभिधानप्रयोजकेच्छा  
निवेशेनैव सामञ्जस्यात् । न च फलेच्छामादायातिप्रसङ्गः, जिज्ञासामहारीकत्वे  
त्यनेनैव वारणात् । न च वक्तृबुद्धविषयामादायातिप्रसङ्गः इति वाच्यम् । प्रति-  
पाद्यपुरुषीयत्वाभावेन तद्विच्छाया असम्भवात् । यत्तु अनन्तराभिधानप्रयोजिका  
या कण्ठतात्वमिधातविषयिणी प्रतिपाद्यपुरुषेच्छा तामादाय तज्जनकज्ञानविषय-  
व्यतिप्रसङ्ग इति तत्तुच्छं, तज्जनकज्ञानविशेष्यताया ज्ञानादृशित्वेन ज्ञाननिष्ठत्वस्य  
विशेष्यताविशेषणत्वेनैव वारणात् तद्विशेष्यताया संयोगवृत्तित्वात् अवच्छेदकताया  
विषयतासम्बन्धावच्छिन्नत्वासम्भवात् इति चेत्, न, प्रत्यवाक्यप्रयोजिका या प्रति-  
पाद्यबुद्धविषया तस्याः प्रतिपाद्येच्छागोचरवक्तृबुद्धविषयकत्वेन तामादा-  
तज्जनकज्ञानविषये व्यतिप्रसङ्गादिति ध्येयम् ।

(२) अर्थपदमित्यर्थः ।



लाभाय, उपोद्घातादिपञ्चकभिन्नत्वे मतीति पूरणीयं, तथाच उपोद्घा-  
तादिपञ्चकभिन्नसङ्गतिः प्रसङ्ग इति पर्यवमित्यर्थः, तेनाधियत्वादि-  
करणत्वघटत्वादीनामपि स्थलविशेषे सङ्गतिसामान्यलक्षणाक्रान्त-  
तया प्रसङ्गाद्यनन्तर्भावे उक्तसङ्गतिपरिगणनविरोध इति निरस्तम् ।  
तेषां सर्वेषामेव यथाव्याख्यातप्रसङ्गलक्षणाक्रान्ततया तत्रैवात-  
र्भावात् । उक्तरूपञ्च विभाजकमात्रमतस्तथाविधरूपेण तादृ-  
धर्माणां निरूपणप्रयोजकजिज्ञासाविषयतावच्छेदकत्वविरहेऽपि न  
क्षतिः । एव सङ्गत्यन्तरेऽपि बोध्यम् । यद्यपि भेदमनिवेश्य सर्व-  
सङ्गतिः प्रसङ्ग एवान्तर्भावयितुं शक्यते तथापि विभाजकस्य स्वतन्त्र-  
च्छेतया न पर्यनुयोगावसरः । उपोद्घातः प्रकृतोपपादकत्वं, तदुक्तं  
“चिन्तां प्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्घातं विदुर्व्यूधाः” इति । प्रकृतसिद्ध्यर्थो  
प्रकृतोपपादकविषयिणीं किमस्योपपादकमिति चिन्ताम् उपो-  
द्घातम् उपोद्घातसङ्गतिनिर्व्वाहिकां विदुरित्यर्थः । तादृशजिज्ञासा-  
मादायैव उपपादकत्वे सङ्गतिलक्षणसमन्वयादिति भावः । उप-  
पादकत्वञ्च निर्व्वाहकत्वं, तच्च क्वचित् प्रकृतघटकसाधकतया यथा  
विशिष्टपरामर्शत्वस्यानुमितिजनकतावच्छेदकत्वम् अनुमिति-  
लक्षणघटकं तत्साधकतया तदुपपादकत्वं तत्साधकयुक्तेरिति  
युक्त्यभिधानरूपतद्व्यवस्थापनलक्षणोपोद्घातसङ्गतिः, क्वचित् तद्वट-  
कतया यथा आचारप्रयोजकत्वं वेदस्य, साक्षादप्रवर्त्तकस्य  
वाक्यार्थज्ञानजनकत्वगर्भमिति प्रवर्त्तकज्ञानम् आचारप्रयोजक-  
त्वघटकत्वेन प्रकृतोपपादकमिति उपोद्घातसङ्गत्या विधि-  
वादे प्रवर्त्तकज्ञाननिरूपणम् । सामान्यप्रत्यासत्तेर्विशिष्टपरामर्श



सायाः प्रत्यक्षीयजीवकत्वनिमित्तं नानुमितिरिति  
 भ्रमप्रयोगकभाष्यादेव निवृत्ते न्यायानुमानादिप्रमाणयोग्य  
 मिज्ञानमात्रमद्वयानुमित्यप्यत्र प्रमद्वयं प्रमाणं भोग्यवस्तु  
 सम्भवतीति तादृगजिज्ञासाजनकजिज्ञासावच्छेदकप्रमाण  
 भ्रमप्रयोजकनिरूप्यनिवृत्तमन्यथा नानुमितिरिति न्यायं न  
 प्रत्यक्षानुमानपटादर्थीयपक्षात्प्रतीवकभावमन्यथाज्ञानादनुमान  
 पटादेत्वरूपप्रकृतनिरूपणानुवर्ततेदृक्प्रमाणानुमानभ्रमप्रमाण  
 मानपटार्थः क इति जिज्ञानया अनुमितिरित्यनुमानपटादे  
 इति निरूपणादुपजीवकत्वे मद्गतित्वनिर्वाणान् एवञ्च पूर्वोक्त  
 निरूपणविषययोः सम्यग् एव मद्गतिः न तु निरूप्यताद्वेदक  
 एतदनुसारेणैव प्रमदादिमद्गतिस्वरूपावृत्तानि । इत्यञ्च उ  
 जीवकत्वस्यानन्तर्याभिधानाव्याप्यस्यापि मद्गतिरेव च तुल्यत्वे  
 प्रत्यक्षमाधारणत्वेऽपि न व्यभिचारः कर्तव्यः ।

चिन्तामणिटीपिठि ।

लाघवायाचैवोपमानस्य सङ्गतिं दर्शयति, 'वहु-  
 वादीति, सुप्रसिद्धतया निरसनीयाल्पवादिविप्रति-  
 पत्तिकत्वेन सुप्रतिपदतया चानुमान एव व्युत्पत्सोः  
 प्रथमं जिज्ञासा नोपमानेऽप्रसिद्धत्वात् निरसनीयवहु-  
 वादिविप्रतिपत्तिकत्वेनातिदुरुहत्वाच्च । औत्सर्गिको  
 रीतिमनुरुध्य चेदं तेन प्रथमं कस्यचिदुरुहं जिज्ञासो-

द्वयेऽपि न जतिः । तथाचावावसरसङ्गत्योपमाननिरूपणमिति भावः । यथा चावसरस्य सङ्गतित्वं तथा व्यक्तमाकरे ।

गाढाधरी विवृतिः ।

ननु न्यूनतापरिहारायानुमानोपमानयोरपि न प्रतीतिप्रदर्शनं सुचितमिति 'बहुवादिसम्मतत्वादुपमानात् प्रागित्यपि तत्प्रतीति-  
प्रदर्शनपरमेव भविष्यति सा च कथमुपमानग्रन्थे एव न दर्शितेत्या-  
काङ्क्षायाभावात्, 'लाघवायेति अनुमानस्योपमानस्यापि प्रत्यक्ष-  
मङ्गततया प्रत्यक्षनिरूपणाव्यवधानेनोपमानमेव किं न निरूप्यते  
उपमाननिरूपणानन्तरमप्यनुमाननिरूपणसम्भवादिति क्रमनिर्वा-  
नवाकाङ्क्षाया इदानीमुदयात् तन्निवृत्तये यत् क्रमनिर्वाहक-  
मभिधानस्य तावत्तैव सङ्गतिलाभीषि भवतीति प्रत्यान्तरमङ्गति  
प्रदर्शनापेक्षयाऽत्र क्रमनिर्वाहकमभिधानस्य सङ्गतिपरत्वे नाव-  
मिति भावः । बहुवादिसम्मतत्वास्य प्रादुर्भावविज्ञानान्वित्ये-  
वत्वेन प्राङ्निर्वाणप्रदीप्यत्वेऽप्युच्यते 'क्रमनिवृत्तयेति क्रमनि-  
वृत्तयपरत्वे विज्ञानप्रादुर्भावेति, 'विप्रतीतिविवृतेनेत्यत्र क्र-  
मनिवृत्तयेति, 'अनुमान इति सौम्यव्याख्यायै विवृतेति नो-  
पमानमिति, 'अप्रतीतिवृत्तयेति प्रतीतिविज्ञानान्वित्येति, 'वि-  
प्रतीतिविवृतेनेत्यत्र एवम् । क्रमनिवृत्तयेति बहुधा प्रतीति-  
मङ्गति चानुमानस्य मयाहृतयोः न तन्निर्वाणप्रादुर्भावेति



तज्ज्ञानस्य बह्वायामसाध्यत्वेन (१) प्रथमतो वस्तुवार्थो  
भवतीति सूची-कटाहत्यायादिति तेन तत्सामग्र्या वा प्रतिबन्दा  
तादृगर्थे प्रथमतो जिज्ञासा इति भावः । 'श्रौतगिर्गी' प्रायिकीन्  
'इदं' दुरुहत्वज्ञानस्य वलवद्देषसम्पादकतया जिज्ञासाविरोधित्वम् ।  
'कस्यचिदिति, तज्ज्ञानाधीनमुख-दुःखयोर्न्यूनाधिकभावज्ञानरहि  
तस्येत्यादिः । नन्वेतावता क्रमनियामकत्वामेऽपि सङ्गतिर्न लभ्ये  
वोक्तव्यस्य सङ्गतित्वविरहादित्याकाङ्क्षयामाह, 'तथाचेति, अद  
माने उपमानापेक्षया प्रथमिकजिज्ञासाविषयत्वप्रयोजकबहुवार्थि-  
मन्मत्तत्वकथनेन विरोधीभूतानुमानजिज्ञासाया विषयसिद्धि  
निवृत्तौ मन्त्यामुपमानं निरूपणीयमिति सूचनादिति भावः । न  
विरोधिजिज्ञासानिवृत्तिरवसरः स च नोपमानाभिधानप्रयोजक  
जिज्ञासाविषयतावच्छेदक इति कथं तव दर्शितवृत्तमन्मत्त-  
इत्यत आह 'यथा चेति, 'तथा व्यक्तमिति, अयमाशयः विरोधि-  
जिज्ञासानिवृत्तिर्नावसरः अपि तु तद्विद्वत्ता मन्त्यां वक्तव्यत्वमेव  
तत्र च किमिदानीं वक्तव्यमिति जिज्ञासाजनकज्ञानविषयताया  
दाद नन्मन्मत्तव । यद्यपि तादृगजिज्ञासाविषयतायां जिज्ञासा  
निवृत्तिरिति नान्वच्छेदकमिति तेन रूपेण सङ्गतित्वं नापि  
नित्यं निवृत्तवृत्तिरन्मन्मत्तवक्तव्यत्वमेव, तथापि न क्वचि  
दादन्मन्मत्त सङ्गतिर्न तादृगर्थे विभावकत्वमित्यन्यमान् जिज्ञासा  
निवृत्तिरिति नान्वच्छेदकमिति तादृगर्थे विभावकत्वमित्यन्यमान् जिज्ञासा

चिन्तामणिर्द्विधितिः ।

शब्दान्तरसमयग्राहकं सप्रवृत्तिनिमित्तकत्वबोधकं  
सामान्यतोदृष्टमन्ततोऽदृष्टजनकप्रवृत्त्यौपयिकञ्चानुमान-  
मपेक्षते निखिलमेवोपमानमितीहाप्युपजीवकत्वमेव  
सङ्गतिरित्यपि केचित् ।

गादाधरी विहृतिः ।

[illegible]

गौरवं जातिविशेषस्य तथात्वे लाघवमिति लाघवप्रतिममानयगेन  
सामान्यतः सप्रवृत्तिनिमित्तकत्वज्ञाप्यतया गृहीतादपि निहादि  
शेषतो जातिविशेषप्रवृत्तिनिमित्तकत्वानुमितिमभ्यात् । मिहा  
न्तिभिस्तु व्यापकतावच्छेदकरूपेणैव माध्यमनुमितौ भासत इति  
नियममवलम्ब्य उपमानप्रामाण्यं व्यवस्थाप्यते उपमानेन च गवया  
दिपदे विशेषतः गवयत्वादिप्रवृत्तिनिमित्तकत्वग्रहः सम्भवति,  
गवयत्वादिप्रकारकसादृश्यज्ञानात् तेन रूपेण पदवाच्यत्वे गृह्यमाणे  
तदवच्छेदेनैव ग्रहात्तादृशग्रहेपि गवयपदशक्तिरवश्यं किञ्चिदन्वा-  
च्छिन्ना तत्रानतिप्रशक्तस्य गोसादृश्यादेस्तत्तद्व्यक्तित्वानाच्चावच्छे-  
दकत्वे गौरवं जातिविशेषस्य तथात्वे लाघवमित्याकारकस्तर्कोऽ-  
पेक्षितः, अन्यथा तत्तद्व्यक्तित्वादिप्रकारेणापि सादृश्यज्ञानसम्भवात्  
तेषामपि प्रवृत्तिनिमित्ततासिद्धिप्रसङ्गात् तादृशलाघवज्ञानसम्पा-  
दनेन दर्शितसामान्यतोद्दृष्ट्यापि तथाविधोपमानोपजीव्यत्वमित्य-  
वधेयम् । उक्तानुमानयोः सादृश्यज्ञानरूपोपमानानुपजीव्यतया  
तस्याप्युपजीव्यमनुमानान्तरमाह, 'अन्तत इति, 'अदृष्टेति अदृष्ट-  
नियामिका विहितक्रियागोचरप्रवृत्तिस्तत्रयोजकसमयादिपरि-  
च्छेदकमनुमानमित्यर्थः, उपमानस्याप्यदृष्टजन्यत्वादिति भावः ।  
निखिलोपमानस्यैव निरूपणीयतया सङ्गतिमत्त्वमपेक्षितमतो नि-  
खिलमित्युक्तं, अनुमानेप्यदृष्टद्वारा समयादिपरिच्छेदकोपमानोप-  
जीवकतायाः क्वचित् सत्त्वादुपमाननिष्ठउपजीवकतायास्ततोविशेष-  
दर्शनाय निखिलमिति तु न सत्, अनादौ संसारे सर्वत्रैवानुमाने-  
ऽतिपरम्परया कदाचित् कस्यचित् शक्तिपरिच्छेदकोपमानस्य

मूलतासम्भवेन तादृशविशेषासम्भवात् । यत्र प्रत्यक्षादिरूपकृति-  
साध्यताज्ञानाधीना प्रवृत्तिरूपमानजनकीभूतादृष्टजनिका तत्रानु-  
मानोपजीवकताया अपि उक्तरीत्यैवोपपादनीयत्वात् । 'केचिदित्य-  
स्वरसूचनाय, स च बहुवादिसम्मतत्वकथनस्य उपजीवकत्वसङ्गति-  
लाभासम्पादकतया तस्यानुपयोगितापातात् । नचोपमानापेक्षया  
अनुमानस्य बहुवादिसम्मतत्वोक्तौ उपमानं कणादादिभिरनुमान-  
एवान्तर्भावितमिति लभ्यते तावता तन्मतनिराकरणायानुमान-  
भिन्नत्वेन उपमानं निरूपणीयमित्यस्य लाभेनानुमाननिरूपणोप-  
जीवकताया उपमाननिरूपणे लाभ इति तदुक्तेरुपजीवकत्वसङ्ग-  
तिलाभोपयोगिता इति वाच्यम् । निरूपणयोरुपजीव्योपजीवक-  
भावस्यासङ्गतित्वात्, क्रमनियामकतालाभायैव तदुक्तिर्न तु सङ्गति-  
लाभायेति चेत्तथापि उपमानसङ्गत्यप्रदर्शनेन मूलस्य न्यूनताया-  
दुर्ज्ञारत्वात् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

सम्भवति चेह निरूपणयोरपि कार्य-कारणभावः ।  
अथ तत्पूर्वकमित्यादिसूत्रे प्रत्यक्षपूर्वकत्वेनानुमाननिरू-  
पणात्तच्छब्देन व्याख्यादिप्रत्यक्षपरामर्शात्, अत्रापि सह-  
चारप्रत्यक्षजन्यत्वादिना तन्निरूपणात् तस्य च प्रत्यक्ष-  
निरूपणाधीनत्वात्, एवमनुमानभिन्नत्वेनोपमाननिरू-  
पणस्यनुमाननिरूपणापेक्षमिति सङ्क्षेपः ।

## गादाधरी विवृतिः ।

स्वमते सप्रतेनिरूपणपौर्व्याप्यानिधामकतया तन्निगम  
काकाङ्क्षया निरूपणयोः कार्य-कारणभावं दर्शयति, 'सम्भवं  
चेति, 'इह' प्रत्यक्षानुमानयोः, सप्तम्यर्थो निरूपणान्वयि वि-  
यत्, 'निरूपणयोः' 'निरूपणपदार्थघटकज्ञानयोः । 'अथ तत्पूर्वक  
मित्यादीति "अथ तत्पूर्वकमनुमानं त्रिविधं पूर्ववत् शेषव  
सामान्यतो दृष्टश्चेति विभाजकसूत्र इत्यर्थः, तत्पूर्वकमित्यादे  
कारणलिङ्गकं कार्यलिङ्गकं तदन्यलिङ्गकश्चेत्यर्थः (१) । ननु  
सौचं क्रमनियामकं प्राप्तं प्रकृते तु किं तथा इत्याकाङ्क्षायामाह,  
'अत्रापीति चिन्तामणियन्येऽपीत्यर्थः । यद्यपि व्यभिचारज्ञानाभावे  
सहकृतं सहचारदर्शनं व्याप्तिग्राहकं इत्युक्तं अत्र च तत्पूर्वक  
विशेष्यमिति कथं तन्निरूपणस्य हेतुत्व, तथापि प्रत्यक्षमप्रतिपाद्य  
प्रत्यक्षं व्याप्तिग्राहकमिति परो बोधयितुं न शक्यते इति तत्रापि  
प्रत्यक्षनिरूपण हेतुरिति भावः । 'तस्य चेति प्रत्यक्षघटितविशेषण-  
पुरस्कारेणानुमाननिरूपणस्य चेत्यर्थः, 'प्रत्यक्षनिरूपणेति, विशिष्ट  
ज्ञानस्य विशेषणज्ञानाधीनत्वादिति भावः । 'अनुमानभिन्नत्वे  
नेति वैशेषिकादिमतनिराकरणाय, तेन रूपेणैवोपमानस्य निरू-  
पणीयत्वादिति भावः ।

(१) देशोऽयं दृष्ट्या सम्पत्स्यते मेघोन्नतिमत्त्वादित्यनुमानं कारणलिङ्गकम् ।  
देशोऽयं दृष्ट्या सम्पन्न नदीदृष्टिमत्त्वात् इत्यनुमानं कार्यलिङ्गकम् । इदं द्रव्यं  
पृथिवीत्वादित्याद्यनुमानं तदन्यलिङ्गकम् ।

अनुमानचिन्तामणिः ।

तत्र व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यं ज्ञानमनु-  
मितिस्तत्कारणमनुमानं तच्च लिङ्गपरामर्शो न तु परा-  
मृष्यमाणं लिङ्गमिति वक्ष्यते ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

तत्र लक्षण-स्वरूप-प्रामाण्यादिभिरनुमाने निरूप-  
णीये कारणस्य क्रियाभेदभिन्नसूक्तिगतया क्रियालक्षण-  
पूर्वकं तल्लक्षणमाह 'व्याप्तीत्यादिना ।

गाढाधरी विवृतिः ।

'तत्रेत्यादिराहित्यन्त एकोग्रन्थः, 'तत्र' प्रतिज्ञाया, सप्तस्यो-  
निरूपणान्वयि विषयत्व, 'लक्षणेति, 'लक्षण' इतरभेदानुमापक-  
रूपम्, 'स्वरूप' लक्षणग्रहोपयोगि अनुमितिकारणताश्चेद-  
रूप १। तच्च लिङ्गपरामर्शत्व २। 'प्रामाण्य' प्रत्यक्षादिति-  
रितप्रमितिकारणत्वम्, 'आदिपदात् विभाजकरूपपरिच्छेद, ३।  
'निरूपणादि' प्रतिपादनादि ४ तल्लक्षणम् अनुमाननिरूपणम्,

‘आह’ इत्यन्वयः, मतिमसम्पत्ताः प्रयोजकत्वमर्थः (१) लक्षणाभिधानस्य निरूपणात्मकतया प्रयोज्य-प्रयोजकभावमभ्येऽपि ‘सविशेषणे’ होति न्यायात् (२) निरूपणघटकप्रतिपत्त्यं लक्षणाभिधानस्य प्रयोज्य-प्रयोजकभावे तात्पर्यं, स्वरूपादिप्रतिपत्तावपि (३) तदभिधानप्रयोजकाकाङ्क्षोत्पापकतया लक्षणाभिधानस्य प्रयोजकत्वं बोध्यम् । ननु प्रमाणलक्षणात् प्रागेव कथं प्रमा लक्षिता । न च प्रमाणलक्षणस्य प्रमाघटिततया तामपरिज्ञातज्ञातुं न शक्यते इति प्रमालक्षणप्रायस्ये वीज, तथा सति अनुमितिलक्षणघटकव्याख्यादेरपि प्रथमं निरूपणापत्तेरित्याकाङ्क्षायामनुमितिलक्षणप्रायस्ये वीजान्तरमाह, ‘करणस्येति अनुमानस्येत्यर्थः, ‘क्रियाभेदेति क्रियाया अनुमितेयो भेदः प्रत्यक्षविजातीयत्वं तद्विन्नमूर्त्तिकतया तदधीनं यत्प्रत्यक्षकरणताभिन्नप्रमाणान्तरव्यवहारोपयिकं प्रमित्यन्तरकरणतात्मकं स्वरूपं तद्वत्तया, तथाच प्रत्यक्षानन्तरम् अनुमानं निरूप्यते इति प्रतिज्ञातः प्रत्यक्षतोऽनुमानं प्रमाणान्तरमित्यस्य लाभात् तत्र कथन्तानिष्ठत्तये (४) तत्प्रमाणान्तरतानिर्वाहकप्रमितिवैलक्षण्यलाभाय तल्लक्षणाभिधानमेव प्रथमत उचितमिति भावः ।

(१) यथा पीते पायसि लप्याशान्तिरित्यत्र सतिसप्तम्याः प्रयोजकत्वमर्थः ।

(२) “सविशेषणे हि विधि-निषेधौ सति विशेष्ये बाधे विशेषणसुपसंक्रामतः” इति न्यायादित्यर्थः । सविशेषणे विशेषणविशिष्टे इत्यर्थः ।

(३) व्यादिपदेन प्रामाण्यपरिग्रहः ।

(४) जिज्ञासानिष्ठत्तय इत्यर्थः ।





चिन्तामणिटीधितिः ।

अत्र व्याप्तिविशिष्टत्व-पक्षधर्मत्वसामानाधिकरण्यात्  
गाहिज्ञानजन्यत्वमर्थः, कर्मधारयोत्तरभावप्रत्ययस्य पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्यवचनत्वात् । ज्ञान  
पदोपसम्भानेन च बाधिताबाधितसाधारणज्ञानलाभात्  
न भ्रान्तानुमित्यव्याप्तिरित्याहुः ।

गादाधरी विवृति ।

उपाध्यायव्याख्यामुपन्यस्यति 'अत्रेत्यादिना 'आहुरित्यन्तेन, 'अत्र'  
एतल्लक्षणे, 'अर्थ इत्यनेनान्वयः, एतल्लक्षणवाक्यप्रतिपादार्थ इत्यर्थः ।  
अथवा व्याचक्षते इत्यर्थकेनाहुरित्यनेनान्वयः । 'व्याप्तीति (१)  
व्याप्तिविशिष्टत्वसामानाधिकरणपक्षधर्मत्वावगाहिज्ञानजन्यत्वमर्थः ।  
प्रकृत्यर्थतावच्छेदकरूपभावार्थ एव तत्प्रत्ययस्यानुशिष्टत्वात् सामा-  
नाधिकरण्यस्यातथाभूतस्य प्राधान्येन ज्ञानान्वयासम्भवात् यथा  
श्रुतासङ्गतेः, उक्तार्थेऽपि सामानाधिकरण्यान्त नोपलक्षणं किन्तु  
विशेषणमतो ज्ञानेन समं तस्यान्वयात् केवलपक्षधर्मताविषय-  
कधीनिरासः । व्याप्तिवैशिष्ट्यसामानाधिकरण्यं व्याप्तिविशिष्टसम्ब-  
न्धत्वं तत्प्रतियोगिकत्वपर्यवसितं, पक्षधर्मत्वं पक्षानुयोगिकस-  
म्बन्धः, पक्षसम्बन्धपदस्य प्रतियोगितया पक्षानुयोगिकसम्बन्धा-  
वच्छिन्नमात्रबोधकत्वात् । प्रतियोगित्वानुयोगित्वयोः सम्बन्ध-

(१) इत आरभ्य अतिरुद्धाहोपाधनेनेत्यनं उपाध्यायमतस्य क्रोडप्रवम् ।  
स पाठ कुल कुल पुस्तके नास्ति ।

सम्बन्धतया विशेषण-विशेष्यांशे भानोपगमात्, प्रतियोगित्वादे-  
 र्ज्ञानान्वयेऽपि पक्ष-व्याप्ययोः सम्बन्धसंसर्गविधयाऽवगाहमानस्य  
 परामर्शस्य नासंग्रहः । व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वादेः सम्बन्ध-  
 विशेषणतया तन्निष्ठविषयतायामवच्छेदकतया ज्ञानेनान्वयः, न  
 तु विषयतया साक्षादेव । तथासति विमृष्टलतावत्समूहावलम्ब-  
 नजन्येऽतिप्रसङ्गात्, विषयांशे सम्बन्धविधया यद्भासते प्रकार इव  
 तत्रापि विषयतावच्छेदकत्वं विषयतानिरूपितविषयतापर्यसित-  
 मक्षतमेवेति सम्बन्धविषयताया व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वाद्य-  
 वच्छिन्नत्वनिर्वाहः । यदि च तादृष्येणैव पक्षसम्बन्धः स्वाव-  
 च्छिन्नबोधकपदोत्तरतत्प्रत्ययार्थः, प्रकृत्यर्थस्य तत्प्रतियोगिक-  
 त्वन्तु सम्बन्ध एव न तु प्रकारस्तथाच व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगि-  
 कत्वस्य विषयत्वान्वयिपक्षसम्बन्धविशेषणताविरहेण तत्पारत-  
 न्त्येण विषयत्वान्वयासम्भवात् सम्बन्धविषयतायां न तदवच्छिन्न-  
 त्वलाभसम्भव इति मन्यते, तदा व्याप्तिविशिष्टस्यैव सम्बन्धविषय-  
 तायामवच्छेदकतयाऽन्वयो विवक्षणीयः, तस्यैव सम्बन्धविशेषण-  
 तया लक्षणार्थे प्रवेशात् । यद्यपि कर्मधारयलभ्यस्याभेदेन व्याप्ति-  
 विशिष्टविशिष्टस्य पक्षधर्मस्यैव पक्षसम्बन्धांशे विशेषणतया तादृ-  
 शस्यैव ज्ञानान्वयो दर्शितदिशा स्वीकार्यः तथाच यादृशपरामर्शः  
 पक्षधर्मे व्याप्तिरिष्टाभेदमवगाहते तस्यैव संग्रहः न तु व्याप्ति-  
 संसर्गावगाहिन इति तज्जन्येऽव्याप्तिः, एवं लक्षणवाक्यजन्यबुद्धौ  
 व्याप्तिवैशिष्ट्यस्य पदार्थतावच्छेदकतया प्रकारत्वेन तत्सम्बन्ध-  
 सम्बन्धस्यापि भानमावश्यकं सम्बन्धसम्बन्धस्यापि नियमेन विशिष्ट-

बुद्धौ भानवादिनाम् । तथाच विशिष्टपदार्थघटकस्य तद्व्याप्ति-  
 ज्ञानान्वयधौव्यं विशेषणान्तर्गतस्योपलक्षणत्वायोगादिति व्याप्ति-  
 वैशिष्ट्यं यत्र संसर्ग एव तादृशपरामर्शस्य दुःसंग्रहतैव तादृशपराम-  
 र्शे संसर्गसंसर्गसंसर्गान्तरभानस्यातिनिर्युक्तिकतया अनवस्थाभवे-  
 च केनाप्यनभ्युपगमात् । तथापि व्याप्तिविशिष्टे धर्म्मिणि प्रका-  
 रतया भासमानवैशिष्ट्यविशेषणतापन्ना व्याप्तिरपि तेन संसर्गे-  
 तत्प्रकारतया भासते विशेषणतयोपस्थितस्य स्वान्तरेणैव अन्यत्र  
 विशेषणत्वानभ्युपगमात्, एवं व्याप्यविशेषितस्य प्रतियोगितया  
 सम्बन्धविशेषणत्वे इतरविशेषणतापन्नस्य व्याप्यस्यापि प्रतियोगि-  
 तया सम्बन्धविशेषणत्वमिति स्वीकृत्यैवं व्याख्यातम्, एवं सति  
 व्याप्तिविशेषितधर्म्मिणो ज्ञानान्वयमाप्नुवाने सम्बन्धे विशेषणत्वं  
 व्याप्तिवैशिष्ट्यविशेषितधर्म्मिणोऽभेदेन व्याप्यविशेषितस्य पक्षसम्ब-  
 न्धविशिष्टस्य चोपलक्षणत्वमित्यतः सर्वसामञ्जस्यात् । इत्यमेव  
 दण्डांशे लौहित्यप्रकारकज्ञाने विशिष्टविषयान्वयपरस्य लौहित्य-  
 विशिष्टदण्डं जानातीति वाक्यस्य प्रामाण्यनिर्वाह इत्यलमिति  
 सूक्ष्मानुधवनेन । उपाध्यायमतस्य क्रोडपत्रमिदम् ।

अत्र उभयसामानाधिकरण्यावगाहित्वं एकधर्म्मिण्युभयसम्ब-  
 न्धावगाहित्वं, सम्बन्धसम्बन्धस्यापि विशिष्टधीविषयतायाः प्राची-  
 नैरुपगमात् अनुमितिजनकविशिष्टपरामर्शे व्याख्यादिसम्बन्ध-  
 तया भासमानस्यापि तत्सम्बन्धस्य सम्बन्धो हेतो भासते इति  
 व्याप्तिवैशिष्ट्य-पक्षधर्म्मत्वयोः सामानाधिकरण्यावगागाहिता तत्र  
 निर्व्वहतीति लक्षणसमन्वयः । पक्षधर्म्मता च पक्षानुयोगिकी

तावच्छेदकसम्बन्धः न तु पक्षवृत्तित्वं, पक्षविशेष्यकपरा-  
 र्शस्य पक्षवृत्तितानवगाहित्वात् तत्रापि सम्बन्धतया पक्षनिरु-  
 तावेयत्वभानोपगमे पक्षस्य प्रकारतापत्तेः । न च पक्षानु-  
 गिकसम्बन्धविवक्षणे पक्षविशेष्यकपरामर्शे तादृशसम्बन्धस्य  
 सम्बन्धः पक्ष एव भासते व्याप्तिसम्बन्धस्य सम्बन्धश्च हेताविति-  
 ककर्म्मिण्युभयसम्बन्धावगाहित्वरूपसामानाधिकरण्यावगाहिता-  
 तर्त्वाद् इत्याशङ्क्यम् । विशिष्टबुद्धौ विशेष्ये सम्बन्धस्यानुयोगित्व-  
 रूपसम्बन्धो विशेषणे च तस्य प्रतियोगित्वरूपसम्बन्धो भासते  
 इति सिद्धान्तात्, पक्षविशेष्यकपरामर्शेऽपि हेतौ व्याप्तिसम्बन्धानु-  
 योगित्वस्य पक्षानुयोगिकसम्बन्धप्रतियोगित्वस्य च भानेनैकत्र तदु-  
 नयसम्बन्धावगाहिताया अक्षतत्वात् । न चैवं व्याप्यविशेष्यकपरा-  
 र्शसंग्रहः तत्र हि हेतौ पक्षानुयोगिकसंयोगादिरूपहेतुताव-  
 द्धेदकसम्बन्धो न पक्षरूपविशेषणस्य सम्बन्धतया भासते विशेष्ये  
 सम्बन्धानुयोगित्वस्य विशेषणे च तत्प्रतियोगित्वस्य भाननियमात्  
 तादृशज्ञानस्य हेतु-पक्षयोर्वाधितसंयोगाद्यनुयोगित्व-प्रतियोगित्वा-  
 तगाहितया भ्रमत्वप्रसङ्गात् (१) तद्वैपरीत्ये च विशेष्य-विशेषण-  
 भाववैपरीत्यप्रसङ्गात् (२) भासमानवैशिष्ट्यप्रतियोगित्वानुयोगित्व-  
 योरेव विशेष्यत्व-विशेषणत्वात्कत्वात्, परन्तु स्वानुयोगिक संयो-

(१) तादृशपरामर्शेऽप्यहं प्रतिदोगिनि अनुदोगित्वस्य अनुदोगिनि प्रति-  
 दोगित्वस्यावगाहितासीकारे भ्रमत्वप्रसङ्गादित्यर्थः ।

(२) यत्ते अनुदोगित्वस्य व्याप्ते प्रतिदोगित्वस्य भानोपगमे तादृशज्ञानस्य यत्ते  
 निमित्तस्य व्याप्ते विशेष्यत्वस्य च प्रसङ्गादित्यर्थः ।

गादिप्रतियोगित्वस्यमात्रेणैव तथा भावते (२) स च  
 तावन्नेदकमस्यभः न तद्वत्तत्त्वानुयोगिक इति वाच्यम् ।  
 सम्प्रभतया तत संगीगादिप्रतियोगितावन्नेदकमस्यभप्रतियोगि  
 त्वायभानेऽपि विशेषणीभवत्यस्यभतया तत्र तज्ज्ञानदि  
 व्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वेन न तद्वत्तत्त्वानुयोगिक इति वाच्यम् ।  
 योगित्वभानेन उभयसामानाधिकरण्यावगाहितानिर्वाहात्  
 विशेष्यक एव वा परामर्शः सर्वत्रानुमितिहेतुः । ननु  
 धूमो वह्निव्याप्यो द्रव्यवान् पर्वत इति ज्ञानजन्तेऽतिव्या  
 स्तादृशज्ञानस्यापि धूमाद्यात्मकेकहेतौ सन्त्यवगा  
 त्वात् एकविषयतानिरूपितोभयसम्बन्धविषयतापर्यन्तस्य  
 वाक्यतोऽलाभात् तद्विवक्षणे च तथाविधव्याप्तिवैशिष्ट्य  
 विषयतानिवेशनेनैवोपपत्तौ मिथोक्तद्वन्द्वोपेक्षाया निर्विजि  
 यत्तैः (२) । न तद्वत्तत्त्वानुयोगिक इति वाच्यम् ।  
 करणं तथाच न तद्वत्तत्त्वानुयोगिक इति वाच्यम् ।  
 जन्यत्वमर्थः, तत्सम्बन्धत्वञ्च तत्प्रतियोगिकत्वमेव, च  
 केवलपक्षधर्मतादिज्ञानस्य च वस्तुगत्या व्याप्तिवैशिष्ट्यवान्  
 धूमादिः तत्त्वानुयोगिक इति वाच्यम् ।  
 प्रसङ्गः,

स्यैव वैशिष्ट्यमवगाहित्वे विशेषणं विवक्षितमिति (१) कथित-  
ज्ञानस्य २) व्याख्यादिषट्पटिततादृशविशिष्टनिरूपितविषयिताशून्य-  
त्वेन लक्षणाषट्कत्वादिति वाच्यम् । व्याप्तिविशिष्टहेतुमान्  
पक्ष इत्येतादृशपरामर्शे संदोषाद्यंशे भासमानहेतुप्रतियोगिकत्व-  
निरूपितविषयिताया व्याप्तिवैशिष्ट्यव्यप्रतियोगिकत्वरूपविशिष्ट-  
विषयनिरूप्यत्वेऽपि पक्षसम्बन्धनिष्ठत्वस्य विशेषणकोटावप्रवेशेन  
तद्वटितोक्तविशिष्टविषयनिरूपितत्वाभावेन (३) तदसंग्रहात् ।  
पक्षसम्बन्धनिष्ठत्वस्योपलक्षणत्वे च तदविषयकज्ञानवारणासम्भ-  
वात्, (४) भावप्रत्ययेन वा अवगाहित्वविशेषणतया एकपदार्थता-  
वच्छेदकनिष्ठमपरतत्त्वानामाधिकरण्यं वदं प्रतिपादनीयं भाव-  
रूपार्थ एव तदनुशासनात्, प्रकृत्यर्थासाधारणधर्मस्यैव च भावार्थ-  
त्वात्, न हि नीलोत्पलत्वमित्यादौ उत्पलत्वनिष्ठनीलिमादि-  
त्त्वानामाधिकरण्यं प्रकृत्यर्थासाधारणधर्मः, तस्य नीलोत्पलादि-  
रूपप्रकृत्यर्थोऽवर्तमानत्वात् । न चैकपदार्थनिष्ठापरपदार्थतावच्छे-  
दकसम्बन्ध एव पदार्थतावच्छेदकव्युत्पन्नानामाधिकरण्यं प्रकृते च

(१) व्याप्तिविशिष्टव्यप्रतियोगिकत्वेन पक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यव्यप्रति-  
योगिकत्वमुपस्थाप्यते तादृशप्रतियोगिकत्वस्य वैशिष्ट्यनिरूपितत्वं अवगाहित्वे  
निरक्षितमिदं ।

(२) समूहात्मकस्य ज्ञेयत्वधर्मतत्त्वानस्य वेदार्थः ।

(३) पक्षसम्बन्धनिष्ठषट्पटितपक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यव्यप्रतियोगिकत्व-  
निरूपितत्वाभावेनेदं ।

(४) पक्षतावच्छेदकव्युत्पन्नपक्षविषयकज्ञानस्य पक्षसम्बन्धविषयकव्यप्रति-  
योगिकत्वनिवारकनिर्दिष्टतावच्छेदकव्युत्पन्नपरपदार्थतावच्छेदकतावच्छेदक-  
व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्ववर्गावस्थितिर्भासते ।

गादिप्रतियोगित्वरूपमाधेयत्वमेव तथा भासते (२) स च न हेतु-  
तावच्छेदकसम्बन्धः न वा पचानुयोगिक इति वाच्यम् । सम्बन्ध-  
मसम्बन्धतया तत संयोगादिरूपहेतुतावच्छेदकसम्बन्धप्रतियोगित्वस्य  
हेतायभानेऽपि विगेषणीभवत्पक्षसम्बन्धतया तत्र तद्भानादेव एकव-  
याप्तियैगित्यानुयोगित्व-पचानुयोगिकहेतुतावच्छेदकसम्बन्धप्रति-  
योगित्वभानेन उभयमामानाधिकरण्यावगाहितानिर्व्याहात् पक्ष-  
विगेषक एव वा परामर्शः सर्व्वत्वानुमितिहेतुः । नन्वेवमपि  
धूमो वह्निव्याप्यो द्रव्यवान् पर्व्वत इति ज्ञानजन्येऽतिव्याप्ति-  
स्तादृगज्ञानस्यापि धूमाद्यात्मकैकहेती तदुभयसम्बन्धावगाहि-  
त्वात् एकविषयतानिरूपितोभयसम्बन्धविषयतापर्य्यन्तस्य लक्षण-  
वासान्नोऽन्नाभात् तदिवक्षणे च तथाविधव्याप्तियैगित्य-पक्षसम्बन्ध-  
विषयतानिर्गमनेनैवोपपत्तौ मित्योक्तद्वन्द्वोपेक्षायां निर्व्विजिता  
पक्षे. २ । न चोभयमामानाधिकरण्यमेकनिष्ठापरमामानाधि-  
करण्य तत्रापि पक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तियैगित्यवत्स्यद्वत्वावगाहिज्ञान-  
जन्यत्वमर्थः. तत्सम्बन्धत्वञ्च तत्रप्रतियोगिकत्वमेव, उक्तमसूत्रालम्बन-  
ज्ज्वलपक्षधम्मेनादिज्ञानस्य च वस्तुगत्या व्याप्तियैगित्यवान् यं  
धूमादिः पक्षसम्बन्धनिष्ठतत्प्रतियोगिकत्वावगाहित्वेऽपि नास्ति  
प्रसङ्गः. तत्रप्रत्ययान्तेन तादृग्विगिटमुपस्थाप्यते तादृग्विगिट-

ननु हेतुहेतुत्वस्य सम्बन्धतया भासते इत्यर्थः ।

नन्वेवमपि धूमो वह्निव्याप्यो द्रव्यवान् पर्व्वत इति ज्ञानजन्येऽतिव्याप्ति-  
स्तादृगज्ञानस्यापि धूमाद्यात्मकैकहेती तदुभयसम्बन्धावगाहि-  
त्वात् एकविषयतानिरूपितोभयसम्बन्धविषयतापर्य्यन्तस्य लक्षण-  
वासान्नोऽन्नाभात् तदिवक्षणे च तथाविधव्याप्तियैगित्य-पक्षसम्बन्ध-  
विषयतानिर्गमनेनैवोपपत्तौ मित्योक्तद्वन्द्वोपेक्षायां निर्व्विजिता  
पक्षे. २ । न चोभयमामानाधिकरण्यमेकनिष्ठापरमामानाधि-  
करण्य तत्रापि पक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तियैगित्यवत्स्यद्वत्वावगाहिज्ञान-  
जन्यत्वमर्थः. तत्सम्बन्धत्वञ्च तत्रप्रतियोगिकत्वमेव, उक्तमसूत्रालम्बन-  
ज्ज्वलपक्षधम्मेनादिज्ञानस्य च वस्तुगत्या व्याप्तियैगित्यवान् यं  
धूमादिः पक्षसम्बन्धनिष्ठतत्प्रतियोगिकत्वावगाहित्वेऽपि नास्ति  
प्रसङ्गः. तत्रप्रत्ययान्तेन तादृग्विगिटमुपस्थाप्यते तादृग्विगिट-

स्यैव वैशिष्ट्यमवगाहित्वे विशेषणं विवक्षितमिति (१) कथित-  
ज्ञानस्य २) व्याख्यादिघटिततादृशविशिष्टनिरूपितविषयिताशून्य-  
त्वेन लक्षणाघटकत्वादिति वाच्यम् । व्याप्तिविशिष्टहेतुमान्  
पक्ष इत्येतादृशपरामर्शे संयोगाद्यंशे भासमानहेतुप्रतियोगिकत्व-  
निरूपितविषयिताया व्याप्तिवैशिष्ट्यवत्प्रतियोगिकत्वरूपविशिष्ट-  
विषयनिरूप्यत्वेऽपि पक्षसम्बन्धनिष्ठत्वस्य विशेषणकोटावप्रवेशेन  
तद्वटितोक्तविशिष्टविषयनिरूपितत्वाभावेन (३) तदसंग्रहात् ।  
पक्षसम्बन्धनिष्ठत्वस्योपलक्षणत्वे च तदविषयकज्ञानवारणासम्भ-  
वात्, (४) भावप्रत्ययेन वा अवगाहित्वविशेषणतया एकपदार्थता-  
वच्छेदकनिष्ठमपरतत्तामानाधिकरण्यं कथं प्रतिपादनीयं भाव-  
रूपार्थ एव तदनुशासनात्, प्रकृत्यर्थासाधारणधर्मस्यैव च भावार्थ-  
त्वात्, न हि नीलोत्पलत्वमित्यादौ उत्पलत्वनिष्ठनीलिमादि-  
सामानाधिकरण्यं प्रकृत्यर्थासाधारणधर्मः, तस्य नीलोत्पलादि-  
रूपप्रकृत्यर्थैर्वर्तमानत्वात् । न चैकपदार्थनिष्ठापरपदार्थतावच्छे-  
दकसम्बन्ध एव पदार्थतावच्छेदकद्वयसामानाधिकरण्यं प्रकृते च

(१) व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतापदेन पक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यवत्प्रति-  
योगिकत्वमुपस्थाप्यते तादृशप्रतियोगिकत्वस्य वैशिष्ट्यनिरूपितत्वं अवगाहित्वे  
निवक्षितमित्यर्थः ।

(२) समूहालम्बनस्य देवदत्तपक्षधर्मताज्ञानस्य वेत्यर्थः ।

(३) पक्षसम्बन्धनिष्ठघटितपक्षसम्बन्धनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यवत्प्रतियोगिकत्व-  
निरूपितत्वाभावेनेत्यर्थः ।

(४) पक्षतावच्छेदकरूपेण पक्षाविषयकज्ञानवत्पक्षसम्बन्धविषयकवैशिष्ट्यव्याप्ति-  
विरिष्टहेतुमान्द्वारकनिर्हन्नितावच्छेदकज्ञानवारणासम्भवात् तस्यापि तादृश-  
व्याप्तिविरिष्टप्रतियोगिकत्वावगाहित्वादिति भावः ।



पक्षसम्बन्धप्रतियोगिनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वमेव (१) तथा (२) तच्च प्रकृत्यर्थसाधारणधर्ममेवेति वाच्यम् । पृथिवीत्वमित्यादितं गन्वाद्यप्रतीतिः, प्रकृत्यर्थतावच्छेदकधर्मस्यैव भावार्थत्वस्वीकारे कथितस्य (३) प्रकृत्यर्थधर्मत्वेऽपि प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारताविरहे भावार्थत्वानुपपत्तेः । न च “कृतञ्चितसमासेभ्यः सम्बन्धावगमस्तु तल्भ्याम्” इत्यनुशासनात् भावार्थमिन्द्रोप्युक्तसम्बन्धः (४) तत् प्रत्ययार्थ एवेति वाच्यम् । तथा सत्यत्र उत्पलत्वं नास्तीत्यादि वाक्यजबोधस्यात्र नीलोत्पलत्वमित्यादिवाक्यजबोधे ग्राह्याभावा नवगाहितया स्वतो विरोधितानुपपत्तेः । न चेष्टापत्तिः, अनुमानविरोधापत्तेः । परामर्शविषयव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वस्य किं पणकोटौ पक्षसम्बन्धप्रतियोगिनिष्ठत्वाभावात् तस्य निरुक्तविशिष्टविषयकत्वासम्भवेन तत्प्रत्ययेन तादृशविशिष्टार्थप्रत्यायनसम्भवेऽप्यप्रतीकाराच्च (५) । अथ सामानाधिकरण्यान्तेन (६) व्याप्तिवैशिष्ट्यसामानाधिकरण्यावच्छिन्नपक्षधर्मत्वमेव विवक्षितं पदा

(१) तथाच पक्षसम्बन्धप्रतियोगिनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वत्वावच्छिन्नविषयकत्वं ज्ञाने विवक्षितमिति न पूर्वोक्तदोषः । न चैतत्कल्पे विशिष्टपरामर्शसंग्रह उचितत्वान्नस्योपलक्षणत्वे तद्विषयकज्ञानसंग्रह इत्यादिकं कथं नो मिति वाच्यम् । भावप्रत्ययस्येदं गार्थबोधकतैव न सम्भवतीति किमपरद्रूपनेत्यभिप्रायेणेदमिति, उत्तरत्र पुनरेतद्दोषोदर्शित इति ।

(२) एकपदार्थनिष्ठापरपदार्थतावच्छेदकसम्बन्ध इत्यर्थः ।

(३) पक्षसम्बन्धप्रतियोगिनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वस्य ।

(४) पक्षसम्बन्धप्रतियोगिनिष्ठव्याप्तिवैशिष्ट्यानुयोगित्वरूप सम्बन्ध इत्यर्थः ।

(५) तथाच व्याप्तिविशिष्टहेतुमान् पक्ष इत्यादिपरामर्शसंग्रह इति भावः ।

(६) व्याप्तिविशिष्टत्व-पक्षधर्मत्वोभयसामानाधिकरण्यभागेन ।

तावच्छेदकद्वयसामानाधिकरस्यवचनत्वात् (१) इत्यस्यापि एक-  
पदार्थतावच्छेदकसामानाधिकरणापरपदार्थतावच्छेदकबोधकत्वा-  
दित्यर्थः इति न विरोधः । उक्तञ्च (२) यज्ञपत्युपाध्यायैरेव  
तदुत्तरतत्प्रत्ययश्च व्याप्तिविशिष्टत्वे सति पक्षधर्मत्वं भावमा-  
हेति (३) । एवञ्च सामानाधिकरस्यान्तर्भावेन न भावप्रत्यया-  
र्थता (४) नीलोत्पलत्वमित्यादित उत्पलादौ नीलाद्यभेदान्वये  
नीलाभिन्नोत्पलादेः प्रकृतितो लाभात्, तादृशोत्पलादीतराहत्ति-  
त्वसहितसकलतादृशोत्पलहत्तित्वेन चान्यलभ्यप्रकृत्यर्थं परित्यज्य  
इतराद्यंशे ग्रह्या भावप्रत्ययेन बोधनात्, (५) नीलाभिन्नोत्-

(१) ननु सामानाधिकरस्यान्तर्भावे ततः पदार्थतावच्छेदकद्वय-  
सामानाधिकरस्यार्थकत्वादिति हेतुमिधानविरोधः एकपदार्थतावच्छेदकसामाना-  
धिकरस्यार्थकत्वापरपदार्थतावच्छेदकद्वयत्वमित्येव शङ्क्युचितत्वादित्यतः च न,  
पदार्थतावच्छेदकेत्यदि ।

(२) तादृशतत्प्रत्ययस्य तादृशार्थबोधकत्वे सामानाधिकरस्येवादिमाह, उक्तञ्चेति ।

(३) व्याप्तिविशिष्टसामानाधिकरस्यपक्षधर्मत्वबोधक इत्यर्थः ।

(४) विशेषणतावच्छेदकसामानाधिकरस्यार्थतावच्छेदके न कर्तृधार-  
योत्तरतत्प्रत्ययस्येति चेत्, परन्तु केवलं तदितराहत्तित्वसहितसकलतदुत्तरे-  
नैव, तर्हि कथं नीलोत्पलत्वमित्यादितो विशेषणतावच्छेदकनीलत्वसामाना-  
धिकरस्यार्थकत्वात्सकलतादौ विशेषणतावच्छेदके लाभ इत्यादि च न नीलोत्प-  
लत्वमित्यादित इति, तदाह विशिष्टावच्छेदेन सामानाधिकरस्य इति भावः ।

(५) निरुक्तहत्तित्वसहितेति चेत्, तच्च भावप्रत्ययेन बोधनमित्यर्थः, अन्य-  
सम्यं प्रकृतत्वं प्रकृतार्थमित्यर्थः, तदाह तदितराहत्तित्वसहितसकलतदुत्तरे-  
विशिष्टतत्प्रत्ययस्येति साधारणधर्मो भवेदिति चेत् किन्तु प्रकृतित्वं प्रकृतार्थ-  
त्वञ्च इतरादिभ्यः भावप्रत्ययस्य सत्त्वस्य इति, तेषां विशिष्टाह चान्यतत्प्रत्यय-  
तदाह नीलोत्पलत्वमित्यादौ नीलोत्पलहत्तित्वेनेति चेत् भावे इतरा नीलत्वस्य  
साधारणसाधारण्यं भावः ।

पलादिहृत्तित्वरूपनीलिमादिसामानाधिकरण्यस्य उत्पलत्वादौ  
 लाभनिर्व्वाहात् प्रकृते च (१) तदितराहृत्तित्वांशः साकल्यांशश्च  
 उपलक्षणतयैव विवक्षितः न तु ज्ञानान्वयिविषयविशेषणतया अतः  
 परामर्शस्य तदविषयकत्वेऽपि न क्षतिः । व्याप्तिवैशिष्ट्यसामानाधि-  
 करण्यञ्च व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वमेव, पक्षधर्मपदस्य प्रति-  
 योगितासम्बन्धेन पक्षानुयोगिकसमभिव्याहृतव्याप्तिघटकहेतु-  
 सम्बन्धावच्छिन्नपरतया प्रकृत्यर्थतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेनैव च  
 प्रकृत्यर्थहृत्तिताया भावप्रत्ययेन बोधनात् (२) प्रतियोगितासम्ब-  
 न्धेन प्रकृत्यर्थहृत्तिताया एव तत्पदीत्तरभावप्रत्ययतोलाभात् तस्या-  
 च तत्प्रतियोगिकत्वरूपत्वात्, तत्सम्बन्धविधया भासमाने संयो-  
 गादौ तत्प्रतियोगिकत्वस्य तदीयसम्बन्धविधया भानात् । व्याप्ति-  
 विशिष्टप्रतियोगिकत्वमपि सम्बन्धविषयतायामवच्छेदकमिति  
 व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नपक्षधर्मपदार्थतावच्छेदकपक्ष-  
 सम्बन्धविषयताकत्वरूपं विशिष्टविषयकत्वं परामर्शेऽप्यक्षतमे-  
 वेति चेदेवमपि व्याप्तिविशिष्टोयः पक्षधर्मस्तस्य तत्त्वेन तत्प्रति-  
 योगिकत्वरूपसम्बन्धे विशेषणतया पक्षधर्मत्वावच्छिन्नविशेषित-  
 तत्प्रतियोगिकत्वावच्छिन्नविषयताया एव विशिष्टान्वयवलेन  
 लाभात् परामर्शे च पक्षधर्मत्वावच्छिन्नस्य पक्षांशेऽप्रकारतया  
 तदवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नसम्बन्धविषयताकत्वविरहेण तद-

(१) एवञ्च लक्षणवाक्यप्रतिपाद्यावगाहिता परामर्शे सद्गमयति, प्रकृते  
 चेत्यादिना परामर्शेऽक्षतमित्यन्तेन ।

(२) भावरूपार्थे इत्यादि ।

संग्रहात् । यदि च पक्षधर्मत्वमप्युपलक्षणमुच्यते तदापि अभेद  
सम्बन्धेन उपक्षधर्मांशे प्रकारीभवतो व्याप्तिविशिष्टत्वावच्छिन्नस्य  
उपलक्षणत्वे तदन्तर्गतव्याप्तेरपि तद्यात्वेन तदविषयकज्ञानावृत्तेः  
तस्य विशेषणत्वमप्युच्यते (१) पक्षांशे प्रकारीभवति हेतौ व्याप्तिप्रका-  
रकपरामर्शस्यासंग्रहः । अभेदसम्बन्धेन व्याप्तिविशिष्टस्य हेतुविष-  
यतानवच्छेदकत्वात् एवं भावप्रत्ययार्थप्रविष्टं सकलतद्वृत्तित्वं तन्नि-  
ष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपं साकल्यघटितस्य तस्यान्यादृशस्य  
दुर्लभत्वात्, नानाव्यक्तिकस्य गुरुत्वादेर्यत्र प्रकृत्यर्थतावच्छेदकता  
तत्र प्रत्येकं प्रकृत्यर्थनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकस्यापि तस्यानु-  
गततदवच्छेदकावच्छिन्नस्य (२) तादृशभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्व-  
मुपेयते नातस्तदसंग्रहः, अन्यथा यद्यान्युत्पत्त्यनिस्तारात् कस्याचि-  
दपि गुरुत्वादिव्यक्तेः सकलगुरुत्वादिमदवृत्तित्वात् । न चैवं गुरुत्व-  
मित्यादितो गन्वादेरपि बोधापत्तिः तस्यापि गुणत्वाद्यवच्छिन्नस्य  
गुर्वादिनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् इति वाच्यम् । गुण-  
त्वाद्यवच्छिन्ने तदितरत्वव्यापकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वरूप-

(१) व्याप्तिविशिष्टत्वावच्छिन्नस्य विशेषणत्वात् 'स्वरूपविशेष' इत्यादि तादृश-  
विशिष्टत्वावच्छिन्नस्य प्रतियोगितत्वे निश्चितं । अस्मिन्प्रसङ्गे तदवच्छिन्नस्य विषयतावृत्तित्वं निश्चि-  
तान्वयतोलाभात् तादृशपरामर्शे च व्याप्तिविशिष्टत्वावच्छिन्नस्य पक्षांशे प्रकारीभवतो  
तदवच्छिन्नप्रतियोगितत्वावच्छिन्नस्य विषयतावृत्तित्वात् तदसंग्रहः इति  
भाष्यम् ।

(२) प्रकृत्यर्थतावच्छेदकत्वावच्छिन्नस्य विषयतावृत्तित्वं । कुत्रचित्तदैव इत्यादि  
वर्णने ।



घटत्वादी प्रथमदशस्य चापि । इतिमतेऽप्रतियोगितानवच्छेद-  
 गत्यस्य परिनाशदनमपि प्रसंगत्यागनपरिच्छेद तत्र चापि न घटेन  
 त्वप्रापकत्वाद्विधानकृतया न बोधनिर्वाहः, अतो नाप्यत्र (१)  
 धर्मत्वमपि प्रवृत्तिनिमित्तमुच्यते, धर्मत्वस्य प्रवृत्त्यर्थतावच्छेद-  
 कताघटकसम्बन्धेन सम्प्रत्यक्षस्य, घटत्वमित्यादितो द्रव्यादि-  
 बोधप्रसङ्गः, रूपादिबोधप्रसङ्गस्य भवतामपि समानः, २, द्रव्य-  
 त्वादिरपि घटत्वादिविशिष्टतया घटेन तत्त्वप्रापकभेदप्रतियोगिता  
 वच्छेदकत्वात् घटरूपादेरपि घटरूपत्वान्नपरिच्छिन्नस्य घटनिष्ठभेद-  
 प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्, एवं गुरुत्वमित्यादितो गुरुत्वसम-  
 नियतरसादिवोधो भवतामपि दुर्ज्वारः, तदितरावृत्तित्वादिना  
 भाममाने धर्मो तत्तत्प्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिष्ठाधेयत्वसम्बन्धेन प्रवृ-  
 त्त्यर्थस्यान्वयमुपगम्य तद्धारणे च धर्मत्वेन शक्तिमतेऽपि धर्मत्वे  
 प्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिष्ठत्वमहितनिरूपितत्वसम्बन्धेन प्रकृत्यर्थान्वय-  
 मुपगम्य तत्तत्प्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिष्ठाधेयताया धर्मान्तरस्वस-  
 त्वेन तादृशातिप्रसङ्गो वारणीयः (३) । एवञ्च व्याप्तिविशिष्टाभिन्न-

(१) ननु इतरत्वादौ भावप्रत्ययस्य सखण्डशक्तिः न तु विशिष्टे, तेषा वैशि-  
 ष्ट्यान्वयबलबलभ्य तथाच एकधर्मावच्छेदेन अवच्छेदकत्वानवच्छेदकत्वे विप-  
 क्षणीये, एव क्लृप्तचित् भागविशेष परित्यज्यते च अतो नोक्तदोषाणामवसर-  
 इत्यत आह, लाघवाच्चेति ।

(२) उक्तातिप्रसङ्ग उभयमते समानः, परन्तु मन्मते शक्यतावच्छेदकस्य लाघवं  
 विनिगमकमिति भावः ।

(३) नन्यत्र कल्पे लाघवेन प्रकृत्यर्थतावच्छेदकनिष्ठाधेयतासम्बन्धेन प्रकृत्यर्था-  
 न्वयः कथं न स्वीकृतः । न च घटे घटत्वमित्यादिवान्यस्य निराकाङ्क्षतापत्तिरिति

पक्षधर्मप्रतियोगिकत्वेन पक्षसम्बन्धे व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतापदेन बोध्यमाने अभेदेन पक्षधर्मान्वयिनि व्याप्तिविशिष्टे विशेषणतापत्र-  
 व्याप्तिवैशिष्ट्यस्यापि पक्षधर्मं विशेषणतया भानमुपेयं एकविशेषण-  
 तयोपस्थितस्य पदार्थतावच्छेदकस्य स्वातन्त्र्येणैव इतरविशेषण-  
 तया अभानात् अन्यथा घटं जानातीत्यादौ घटत्वादिविशिष्टनिरू-  
 पितविषयिताशालिज्ञानपर्यन्तस्य तात्पर्यविषयत्वेऽपि लाभासम्भ-  
 वात् पदार्थतावच्छेदकघटत्वादेः स्वावच्छिन्ननिरूपितत्वसम्बन्धे  
 विषयितायामन्वयेनैव तल्लाभनिर्वाहात् । एवञ्च व्याप्तिवैशिष्ट्य  
 विशेषित-व्याप्तिविशिष्टाभिन्नत्वोपलक्षित-पक्षधर्मप्रतियोगिकत्व  
 मेव विषयतावच्छेदकतया विवक्षितमिति पक्षधर्मं व्याप्तिवि-  
 शिष्टाभेदानवगाहिपरामर्शस्यापि संग्रहः । वङ्गिव्याप्यधूमवान्  
 इतिज्ञाने व्याप्तिवैशिष्ट्यस्य धूमांशेऽप्रकारत्वऽपि तदंशे सम्बन्धतया  
 भानादेव धूमनिष्ठावच्छेदकतारूपविषयितायामवच्छेदकत्वसम्भ-  
 वात् तद्वटितव्याप्तिविशिष्टधूमप्रतियोगिकत्वविशिष्टहेतुतावच्छेद-  
 कसम्बन्धविषयकत्वमव्याहतं (१) । न च व्याप्तिविशिष्टस्य हेतोः

वाच्यम् । घटत्वमित्यनेन आधेयतावद्द्वितीयमित्याकारकस्याधेयत्व-घटोभय-  
 प्रकारकस्य बोधस्य जननात् घटे इत्यनेन च घटप्रकारकाधेयताविशेष्यकबोध-  
 जननात् घटे घटत्वमित्यनेन घटाधेयत्वोभयधर्मितावच्छेदकक-घटविशिष्टाधेयता-  
 प्रकारकबोधजनने बाधकाभावः विधेयांशे अधिकावगाहिवोधस्योपगमात् अन-  
 भ्युपगमे भवन्मतेपि समानम् । अत्रेदं बोध्यं, घटत्वत्वं नास्तीत्यनुगतप्रतीत्युप-  
 पत्तिः, घटत्वत्वस्य आधेयतासम्बन्धेन घटत्वविशिष्टाधेयताघटोभयात्मकतया तद-  
 भावस्य अनुगतसम्बन्धेन निर्वक्तुमशक्यत्वादिति ध्येयम् ।

( १ ) व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयताघटितव्याप्तिवैशिष्ट्यविषयतानिरूपितविषयतानि-  
 रूपितप्रतियोगिकत्वविषयतानिरूपितपक्षसम्बन्धविषयताकत्वरूपं व्याप्तिविशिष्टा

संयोगादिरूपसम्बन्धांश्च सम्बन्धतया भासमाने तत्प्रतियोगिकत्वे तादृशहेतोः सम्बन्धान्तराभानात् तस्यापि च संयोगादौ सम्बन्धान्तराभानात् तदीयसम्बन्धान्तरघटित(१) व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविशिष्टसंयोगादिविषयकत्वं (२) वल्लिव्याप्यधूमवानिति बुद्धेरुपपादमेवेति वाच्यम् । तदवच्छिन्नविषयताकल्परूपतद्विशिष्टविषयकत्वस्य तदीयसम्बन्धाभानेऽप्यव्याप्तेः । अन्यथा गुरुमते ज्ञानस्य विशिष्टविषयकत्वानुपपत्तेश्चैर्विशिष्टबुद्धौ सम्बन्धमानानुपगमात् । न च वैशिष्ट्यांश्च विशेषणीभवन्त्या व्याप्तेर्व्याप्तिविशिष्टेत्यादिवाक्यजन्यबुद्धौ सम्बन्धस्य सम्बन्धोऽप्येतन्नते विषय इति तद्वटितमेव विशिष्टं (३) व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतापदार्थः, एवं व्याप्तिविशिष्टस्य हेतोः संयोगादिसम्बन्धांश्च भासमानतत्प्रतियोगिकत्वांशेऽपि सम्बन्धान्तराभानमावश्यकं तथाच तद्वटितव्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वस्य पक्षसम्बन्धनिष्ठविषयतावच्छेदकत्वं लक्षणवाक्यलभ्यमिति

भिन्नत्वोपलक्षितव्याप्तिवैशिष्ट्यविशेषितहेतुप्रतियोगिकत्वविशिष्टहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावगाहितं लक्षणवाक्यैकदेशप्रतिपाद्यं तादृशपरामर्शात्मकज्ञानेऽन्तर्गतमित्यर्थः ।

(१) तादृशधूमोदसम्बन्धान्तरं निरूपितत्वं प्रतियोगिकत्वस्य स्वरूपं तद्वटितेत्यर्थः ।

(२) लक्षणवाक्यप्रतिपाद्यं व्याप्तिविशिष्टधर्माभिनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितनिरूपितत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियोगिकत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितस्वरूपसम्बन्धनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितसंयोगादिनिष्ठसर्गताकल्परूपम् ।

(३) वैशिष्ट्यांश्च व्याप्ते सम्बन्ध प्रतियोगित्वं तस्य सम्बन्धोऽनुयोगित्वं प्रतियोगित्वं तद्वटितमेव विशिष्टं व्याप्तिप्रतियोगिकप्रतियोगिकत्वविशिष्टवैशिष्ट्यान्वयनिरूपितप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नहेतुतावच्छेदकसम्बन्ध इत्यर्थः ।



तादृगविशिष्टस्य च कथं ज्ञानादेः, संसर्गकतया तदेगित्याशङ्क्या  
 परामर्शविविधतावच्छेदकतया तत्र वैशिष्ट्याग्नि व्याप्तिप्रतिपत्तिरिति  
 त्वमानस्य (१) तत्सम्बन्धतया भावेन तत्र तदीयसम्बन्धभावात्  
 भानात् । पक्षसम्बन्धाग्नि भावमानत्वेत्प्रतिपत्तिरिति तदेगित्याशङ्क्या  
 सम्बन्धान्तराभानादिति वाच्यम् । सप्तमवाक्यजन्मनोपे वैशि  
 ष्याग्नि(२) व्याख्यादेः सम्बन्धान्तरस्यानिरूप्य भावेऽपि तस्य वैशिष्ट्य  
 निष्ठविषयतावच्छेदकत्वाविवक्षणेन सामञ्जस्यात् । नञि यस्मिन्  
 विषये यस्य यत्सम्बन्धस्य भागं तद्विशिष्टविषयतायां तदीयतत्सम्बन्धा  
 वच्छिन्नत्वं विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे भावते एव इति नियमः प्रामा-  
 णिकः, घटं जानातीत्यादिवाक्यजन्यघटत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यबोधे  
 घटादिविषयतायां समवायानुयोगित्वावच्छिन्नत्वभानस्यापि निय-  
 मेनाभ्युपगमात् । अथ व्याप्तिघटकहेतुतावच्छेदसम्बन्धावच्छिन्न-  
 परपक्षधर्मपदोत्तरभावप्रत्ययस्य उक्तरीत्या(३) प्रकृत्यर्थतानवच्छेदक-  
 सम्बन्धान्तर(४) व्यावृत्तहेतुप्रतियोगिकत्वबोधकतया सम्बन्धान्त-  
 रस्यातद्वत्त्वेन(५) तत्संसर्गकहेतुमत्ताज्ञानवारणेऽपि हेतुतावच्छेदक-  
 सम्बन्धसंसर्गकनिर्धर्मितावच्छेदकज्ञानवारणमशङ्क्यमेव, तस्यापि

(१) मात्वपदेन प्रतियोगिकत्वे व्याप्तिनिरूपितत्वस्य व्यवच्छेदः ।

(२) वैशिष्ट्याग्ने प्रतियोगिकत्वरूपवैशिष्ट्याग्ने, व्याख्यादेरित्यादिपदेन व्याप्ति-  
 विशिष्टहेतोः परिग्रहः ।

(३) प्रकृत्यर्थतानवच्छेदकतिष्ठत्वसहितनिरूपितत्वसम्बन्धेन प्रकृत्यर्थस्य सा-  
 वच्छेदकतावच्छेदकधर्मो अन्ययस्युपगम्येत्यर्थः ।

(४) व्याप्तिघटकसम्बन्धातिरिक्तसम्बन्धेत्यर्थः ।

(५) तादृग्वैशिष्ट्यप्रतियोगिकत्ववच्छिन्नत्वेनेत्यर्थः ।

विशिष्टप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नतादृशसम्बन्धविषयकत्वात् । न च पक्षपदस्य धर्मितावच्छेदकविशिष्टार्थकतया पक्षधर्मितापदेन धर्मितावच्छेदकविशिष्टधर्मप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नसंसर्गबोधनात् तदवच्छिन्नसंसर्गावगाहिज्ञानमेव ज्ञानान्तार्थ इति निर्धर्मितावच्छेकज्ञानव्याहृतिरिति वाच्यम् । पक्षधर्मितापदेन पक्षधर्मप्रतियोगिकत्वेनैव पक्षसम्बन्धबोधनात् पक्षानुयोगिकत्वेन सम्बन्धस्य तदबोधत्वात् । मैवम् । यतः संशयवारणाय ज्ञानपदस्य निश्चयार्थकत्वमावश्यकं, निश्चयत्वञ्च विपरीतकोटिधर्मितावच्छेदकतानापक्षधर्मावच्छिन्नविशेष्यताकज्ञानत्वं, तथाच तादृशविशेष्यताकत्वावच्छेदेन व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकसम्बन्धावगाहित्वस्य विवक्षणात् (१) हेतुमत्तांशे निर्धर्मितावच्छेदकज्ञानं न लक्षणघटकमिति, एवञ्च पक्षपदस्यानुपादानेऽपि सामञ्जस्यात्तदुपादानं धर्मपदस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धप्रतियोगिपरत्वलाभायेत्यवधेयम् (२) । अथवा (३)

(१) यद्याद्युक्ते पक्षतो वक्ष्यव्याप्यत्वाच्च वा महानसं धूमवज्ज्ञेत्यादिसंशयवारणमयक्यमेव तादृशव्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नतादृशसम्बन्धविषयकत्वात् विपरीतकोटिधर्मितावच्छेदकतानापक्षधर्मावच्छिन्नविशेष्यताकत्वाज्ञेत्यतस्तादृशविशेष्यताकत्वावच्छेदेन तादृशावगाहित्वस्य विवक्षणं, तथाच तादृशज्ञाने तादृशावगाहित्वाभावात् तद्वारणं, तादृशविषयताया तादृशविषयतायाः साक्षात्तिरूपनिरूपकभावः तादृशविषयताघटितावगाहितादयोरेव ज्ञाननिष्ठयोरवच्छेदावच्छेदकभाव इति सिद्धान्तात् ।

(२) प्रतियोगितासम्बन्धेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नपरत्वलाभाय सम्बन्धसामान्यावच्छिन्नपरत्वे प्रकृत्यर्थावच्छेदकनिष्ठाधेयतायाः सम्बन्धान्तरे सत्त्वेन तादृशाधेयत्वविशेषितनिरूपितत्वसम्बन्धेन प्रकृत्यर्थाधेयप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नसंसर्गान्तरावगाहिज्ञानजन्ते दोषवारणं तु यक्यमेवेत्यवधेयम् ।

(३) पक्षपदस्यार्थक्याद इत्यान्तरमाह, जघपेति ।

धर्मान्तरविशिष्टावच्छिन्नबोधकप्रकृतिकभावप्रत्ययः प्रकृत्यर्थताव-  
च्छेदकधर्मांस्ताद्रूप्येणैव बोधयति (१) । गुरुत्वमेकत्वमित्यादि-  
तोजातिविशेषपुरस्कारेणैव गुरुत्वैकत्वादिगुणबोधनात् । उक्तञ्च  
गुणविहतौ (२) बोधितिकता “प्रतीतिस्तु ताद्रूप्येण धर्मत्वेन वा”  
इति, न च शक्त्यानन्त्यप्रसङ्गान्नायं पक्षः साधुरिति वाच्यम् ।  
तदादीनामुपलक्षणीभूतबुद्धिविषयतावच्छेदकत्वेन प्रवृत्तिनिमित्त-  
घटत्वाद्यनुगमेन शक्त्यैक्यवत् प्रकृतेऽपि प्रकृत्यर्थतावच्छेद-  
कतावच्छेदकत्वरूपोपलक्षणेन प्रकृत्यर्थतावच्छेदकतावच्छेदक-  
जातिविशेषादीनामनुगमसम्भवेन शक्त्यैक्यसम्भवाद्विशेषरूपेण  
लक्षणाया एव बोधगन्तव्यत्वात् । तादृशभावप्रत्ययार्थे च  
प्रकृत्यर्थस्य प्रकृत्यर्थतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन (३) सम्बद्धत्वं  
संसर्गतया भासते तथाच प्रकृते पक्षानुयोगिकसम्बन्धावच्छिन्न-  
विशिष्टानुयोगिकसम्बन्धावच्छिन्नबोधकपक्षधर्मपदोत्तरभावप्रत्य-  
यस्य पक्षानुयोगिकसम्बन्धत्वेनैव तादृशसम्बन्धबोधकतया पक्ष-  
पदस्य च धर्मितावच्छेदकावच्छिन्नपरतया धर्मितावच्छेदक-  
विशिष्टानुयोगिकत्वावच्छिन्नव्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वावच्छिन्न-  
सम्बन्धावगाहिज्ञानलाभात् सामञ्जस्यम् । सम्बन्धाग्रे विशेषण-

(१) न तु प्रकृत्यर्थविशेषितधर्मत्वेनेति शेषः ।

(२) उदयनाचार्यप्रणीतगुणकिरणावलीविहृतौ ।

(३) प्रकृत्यर्थतावच्छेदकताघटकसम्बन्धं प्रतियोगित्वं तेन सम्बद्धत्वं प्रति-  
योगिकत्वमेव, एतेनान्यथयत्वेन व्याप्तिविशिष्टधर्मिप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नसम्बन्ध-  
लाभो दर्शितः ।

प्रतियोगिकत्वं यथा विशेषणस्य सम्बन्धतया भासते तथा विशेष-  
 प्यानुयोगिकत्वमपि विशेष्यस्य सम्बन्धतया भासते । अतः पक्ष-  
 हेतुसम्बन्धविधया भासमानस्य संयोगादेर्विषयता हेतुप्रतियोगि-  
 कत्वेनेव पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नानुयोगिकत्वेनाऽप्यवच्छिन्नेति न  
 किञ्चित्नुपपन्नम् । 'पदार्थतावच्छेदकद्वयेति' अन्वयबलेन एकप-  
 दार्थतावच्छेदकविशेषितधर्मिसंसर्गोपरागेणापरपदार्थतावच्छेदक-  
 बोधकत्वादित्यर्थः । ननु कर्मधायलभ्यव्याप्तिविशिष्टाभिन्नपक्ष-  
 धर्मरूपप्रकृत्यर्थान्वितपक्षसम्बन्धरूपतत्प्रत्ययान्तार्थस्य लक्षण-  
 वाक्यार्थघटकस्याप्रसिद्ध्या ऋदोवह्निमानित्यादिभ्रमानुमिता-  
 व्याप्तिरित्याशङ्कायां समाधत्ते, 'ज्ञानपदेति, 'ज्ञानपदोपसन्धानेन'  
 ज्ञानबोधकपदसमभिव्याहारनियन्त्रितव्युत्पत्तिविशेषेण, 'बाधिता-  
 बाधितसाधारणतज्ज्ञानलाभात्' पक्षधर्मतांशे बाधिताबाधित-  
 साधारणस्य व्याप्तिवैशिष्ट्यसामानाधिकरणस्य ज्ञानलाभात् ।  
 अयमाशयः । ज्ञानबोधकपदसमभिव्याहृतस्य विषयविशे-  
 षणतया स्वार्थबोधकस्याऽपि पदस्य विषये स्वार्थानन्वयनिश्चय-  
 दशायां विषयाविशेषणतयैव ज्ञानविषयतावच्छेदकतया स्वार्थबोध-  
 कत्वं व्युत्पत्तिसिद्धं, कथमन्यथा विशेषदर्शिनोऽपि भ्रान्तिज्ञा-  
 लोहितवह्निज्ञानवानयमित्यादिवाक्यं प्रयुज्यते, तथाच वह्निव्याप्ति-  
 विशिष्टप्रतियोगिकत्वविषयतानिरूपितद्वयसम्बन्धविषयताशालि-  
 ज्ञानत्वेन अमालकपरामर्शस्याऽप्युक्तलक्षणवाक्याल्लभः । अयं  
 लोहितवह्निं जानातीत्यादौ लोहितवह्निदिपदार्थस्याभेदेनान्वये  
 तात्पर्यानुपगमे समासासाधुत्वेन तात्पर्यस्यावश्यकत्वेऽपि तद्वाक्य-

प्रामाण्यनिर्वाहाय लोहितपदस्य तत्र लौहित्यादिना भासमाना-  
 येकत्वमुपेयते, तत्र तत्पदशक्तिविरहेऽपि ज्ञानविषयबोधकतत्त-  
 दर्थकपदस्य तत्त्वेन भासमाने निरूढलक्षणोपगमात् । तेन रूपेण  
 भाममानत्वञ्च तत्प्रकारतानिरूपकविषयतावत्त्वं तादृशविषयता-  
 वच्छेदेन च वङ्गगादेर्विषयतानिरूपकत्वं विषयितार्थकविभक्ति-  
 समभिव्याहारात् प्रतीयते, अतो वङ्गिः शुक्ल इत्यादि प्रमाया-  
 लोहितो वङ्गिरित्यादिज्ञानान्तरीयलौहित्यादिप्रकारतानिरूपक-  
 विषयतावदङ्गगादिविषयकत्वेऽपि न तज्ज्ञानपरोक्तवाक्यस्य  
 प्रामाण्यापत्तिः लौहित्यादिविशेष्यतापन्नवङ्गगाद्यविषयकवङ्गगादि-  
 । निष्ठतद्विषयिताया लौहित्यादिविशेष्यतापन्नानिरूपितत्वात् ।  
 दृश्यत्वादिनिष्ठवटाद्यनुयोगिकाधिकरणतानिरूपकत्वे घटाद्याधे-  
 यतावच्छेदकताया यादृशमवच्छेदकत्वं विषयितायास्तादृश विष-  
 यितानिरूपकतावच्छेदकत्वं विषयतानात्मकमपि विषयताया-  
 मविरुद्धमेव । एवञ्च प्रकृतेऽपि व्याप्तिविशिष्टपदं व्याप्तिप्रकारेण  
 भासमानपरं तस्य पक्षधर्मे अभेदेनान्वयः, तस्य भावप्रत्ययार्थं  
 पक्षमस्वन्धे स्वप्रतियोगिकत्वेन भासमानत्वं सम्वन्धः, यस्य विग्रे-  
 षणस्य येन मस्वन्धेन विग्रेष्ये अन्वयः ज्ञानविषयतया भासमाने  
 विग्रेष्ये स्थायनमस्वन्धोपरागेण भासमानत्वस्यैव तद्विग्रेषणमस्वन्ध-  
 तया भानमिति व्युत्पत्तेः, अगाजकीये धननिष्ठमत्वे राजकीयत्व-  
 भ्रमरप्रज्ञानपरं राज्ञो धनं जानानीत्यादिविग्रेषदग्निवाक्ये पठ्यार्थ-  
 मत्वं निरूपितमस्वन्धेन राज्ञोऽन्वये योग्यतानुपपत्त्या निरूपित-  
 त्वेनैव भासमानत्वस्य तत्र तत्सम्वन्धताया उपगम्यत्वत्वात् ।

तथाच व्याप्तिप्रकारेण यद्भासते तत्प्रतियोगिकत्वेन भासमान-  
पक्षसम्बन्धावगाहिज्ञानजन्यत्वलाभात् भ्रान्तानुमित्यव्याप्तिर्न वा  
तत्र लक्षणवाक्याल्लक्षणबोधानुपपत्तिरिति चेत्, न, एवमपि पक्ष-  
धर्मपदस्य यद्याश्रुतार्थपरताया आवश्यकत्वाद्बहिर्व्याप्यजनवान्  
इद इत्यादिपरामर्शजन्यभ्रमानुमितिसंग्रहेऽपि बहिर्व्याप्यधूमवान्  
इद इत्यादिभ्रमजन्यानुमितेर्दुःसंग्रहत्वात् । तत्र व्याप्तिप्रकारेण  
भासमानधूमे वास्तवपक्षधर्मताविरहात् पक्षधर्मपदस्य पक्षधर्म-  
त्वेन भासमानार्थकत्वे पक्षसम्बन्धस्य प्रकृत्यर्थतानवच्छेदकतया  
तदुत्तरभावप्रत्ययेन बोधनासम्भवात्, तेन रूपेण भासमानत्वरूप-  
प्रकृत्यर्थतावच्छेदकस्य भावप्रत्ययेन विवक्षणे परामर्शस्य तद-  
नवगाहितया भ्रमसंज्ञकत्वात् (१) । एवञ्च गुणादिरूपपक्षानु-  
योगिकहेतुतावच्छेदकसंयोगादिसम्बन्धाप्रसिद्धावपि गुणादिरूप-  
पक्षे संयोगादिना हेतुसत्ताभ्रमजन्यानुमितौ नाव्याप्तिः । पक्षा-  
नुयोगिकत्वविषयतानिरूपितसंयोगादिविषयताशालित्वेन तादृश-  
भ्रमस्यापि लक्षणवाक्यतो लाभात् । इदं न्यायाततः पदार्थद्वया-  
भेदविवक्षायामेव कर्मधारयस्य साधुतया अत्र पक्षधर्मे व्याप्ति-  
विशिष्टाभेदाविवक्षाया कर्मधारयानुपपत्तिः, तद्विवक्षायाञ्च  
भ्रमस्यले विवक्षितलक्षणवाक्याद्यप्रतिष्ठायाऽव्याप्तिः नृदद्वैव,  
एतदतिशयेन भ्रमानुमित्यव्याप्ता तत्तन्निर्दने दूषयति,

(१) यह मंत्रि-मंडल विचारित होकर ही बनाया गया है। यदि मंत्रि-मंडल-वैयर्थ हो जाय तो मंत्रि-मंडल ही नहीं बचता।

उक्तवाक्यस्य (१) चाप्रामाण्यमिष्टमेव, किन्तु लोहितं वर्जं  
जानातीत्यस्यैव प्रमाणत्वम् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

तन्न परामर्शेन नियमतो व्याप्तिवैशिष्ट्यादिसामा-  
नाधिकरण्यग्रहे मानाभावात् गौरवेण च तद्विषय-  
त्वेनाहेतुत्वात्, सस्वन्धसस्वन्धाग्रहेऽपि विशिष्टज्ञान-  
त्वस्योपपादितत्वात्, भ्रमस्थले च तादृशसामानाधि-  
करण्याप्रसिद्धा तज्ज्ञानासम्भवात्, असत्ख्याति-  
निरासात् । अवान्तरवाक्यार्थायोग्यत्वनिर्णये महा-  
वाक्यार्थज्ञानानुदयात् विषाणे शशसस्वन्धाभावनिश्चय-  
दशायां शशविषाणजन्यमिदं कार्मुकं इति शाब्दबुद्धे-  
र्ब्रह्मणापि दुरुपपादत्वात् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

सांसर्गिकविषयतायाः ससर्गावच्छिन्नत्वं निर्युक्तिकमित्याशयेन  
दूषयति, 'परामर्शेनेति परामर्शत्वस्य व्याप्तिवैशिष्ट्यादिसामानाधि-  
करण्यग्रहत्वव्याप्यत्वे मानाभावादित्यर्थः । व्याप्तिविशिष्टधूमसंयोगी  
वह्निव्याप्यधूमवांश्च पक्ष इत्यादिसमूहालम्बनपरामर्शस्य व्याप्ति-  
सस्वन्ध-पक्षसस्वन्धप्रकारकतया तत्सस्वन्धावगाहित्वं प्रामाणिकमेव





सर्गिकविषयतानिरूपितविषयतात्वं यदि तदा विशेष्यताया अपि  
 तथात्वादतिप्रसङ्गः. अपि तु संसर्गविषयतानिरूपितप्रतियोगित्व-  
 विषयतानिरूपितविषयतात्वमेव, विशेष्यता च तादृशानुयोगित्व-  
 विषयतानिरूपितैव न तु तादृशप्रतियोगित्वविषयतानिरूपिता  
 विशेषणाश्च एव समर्गप्रतियोगिताभानादिति नातिप्रसङ्गः (१) एवं  
 प्रतियोगित्वस्थानेऽनुयोगित्वं निवेश्य विशेष्यतात्वं निर्व्याच्यमिति  
 संसर्गीयप्रतियोगित्वानुयोगित्वरूपसमर्गान्तरभानं विशिष्टबुद्ध्या-  
 वग्यकमिति वाच्यम् । समर्गतात्ववत्प्रकारतात्व-विशेष्यतात्वयोरपि  
 स्वरूपमन्वन्विशेषपालकत्वात् । विशिष्टबुद्धेः संसर्गसंसर्गावगाहि-  
 तानियमेऽपि उक्तरीत्या भ्रमानुमितावव्याप्तिर्निष्पत्त्युद्देशेवेत्याशये-  
 ॥८॥, 'भ्रमस्यन्ते चेति, 'तज्ज्ञानासम्भवादिति व्याप्तिवैशिष्ट्यसमा-  
 नाधिकरणपक्षधर्मत्वज्ञानासम्भवादित्यर्थः । तथाच तादृशविशिष्ट-  
 ज्ञानजन्यत्वं लक्षणवाक्यार्थः, तस्य भ्रमानुमितिसाधारण्यसम्भ-  
 वेव भ्रमस्य व्याप्तिवैशिष्ट्यसमानाधिकरणपक्षधर्मताविषयकत्वा-  
 मन्वयेन लक्षणवाक्यार्थानन्तर्भावादिति भावः । ननु भ्रमेऽसद्वै-  
 वैशिष्ट्यं भ्रमते इति टीकाकारानुमतं (२) तथाच वद्विषयाप्रधूमवान्  
 दद इति भ्रमस्य व्याप्तिविषयधूमादिप्रतियोगिक-ज्ञदानुयोगिका-  
 सद्वैशिष्ट्यविषयकत्वमव्याहतमेवेति कथं तादृशज्ञानासम्भव उच्यते  
 इत्यत आह, 'भ्रमदिति, 'भ्रमते' 'व्याप्तिनिर्गमात्' ज्ञानविषयत्व-

न हि ज्ञातरी प्रकृततात्पर्यनिमित्तम् ।

(२) एतत्तत्त्वज्ञानेऽपि तद्वैशिष्ट्यं तद्वैशिष्ट्यं तद्वैशिष्ट्यं ।

निरासात्, ज्ञानविषयताव्यापकत्वस्य सत्त्वे व्यवस्थापनादिति यावत् । यदि चासतो ज्ञानविषयत्वसत्त्वेऽपि अभावाधिकरण-  
ताया अपसिद्धान्तत्वात् ज्ञानविषयत्वसमानाधिकरणाभावाप्रति-  
योगित्वरूपं तद्व्यापकत्वं सत्त्वेऽक्षतमेव इति नार्थतोऽसत्ख्याति-  
निराससम्भव इति मन्यते तदा सहसत्त्वे ज्ञानविषयताव्यापक-  
त्वमेव विवक्षणीयम्, असत्ख्यातिवादिनाम् (१) असद्वैशिष्ट्यज्ञान-  
विषयत्वस्य पारमार्थिकत्वात् । न च भ्रमस्य सन्नातविषयकत्वे  
भ्रमत्वव्याघात इत्याशङ्क्य (२) तद्यात्वेऽपि व्यधिकरणप्रकारकत्वेन  
भ्रमत्वनिर्वाहात् । इदञ्च वस्तुगतिमनुरुद्ध्याभिहितं (३) वस्तुतो-  
ऽसद्वैशिष्ट्यभावेऽपि न प्रकृते निस्तारः अलीकस्य (४) ससर्गतयैव  
विषयताया वाचस्पत्यनुमतत्वात् तन्मतानुसरणेऽपि असत्या-  
व्याप्तिवैविध्यसमानाधिकरणपक्षधर्मतायाः तत्प्रत्ययान्तेन प्रति-  
पादनासम्भवात् (५) अपरमार्थिकधूमप्रतियोगिकद्गदानुयोगिक-

(१) नन्वसद्वैशिष्ट्यविषयत्वमप्यसत् तदाभावाधिकरणताया अपसिद्धान्त-  
त्वात् विषयताव्यापकत्वाभावाप्रतियोगित्वरूप व्यापकत्व सद्वैशिष्ट्येऽक्षतमेवेति नार्थ-  
तोऽसत्ख्यातिनिरास इत्याशङ्क्य, असदिति ।

(२) असत्त्वस्य विषयकत्व भ्रमत्व इत्यभिमानेनेदमाशङ्क्य, तद्याच्च तदभावेऽद्वै-  
विषयकत्वावच्छिन्न-तत्प्रकारकत्ववल्ग्वान्न भ्रमत्व न तद्वैशिष्ट्यविषयकज्ञानत्व-  
मिति भावः ।

(३) अत्रासत् ख्यातिविषयत्वनिरसननेषोद्देश्यमतमर्थमेषासत्ख्याति-  
निरासादितुम् ।

(४) वस्तुतस्तु ख्यातिविषयत्वेन अभावाव्याप्तेरनुहार इत्याह,  
अलीकस्येति ।

(५) अत्र तद्वैशिष्ट्यताभावादिति भावः ।

वैशिष्ट्यावगाहिभ्रमात्मकपरामर्शजन्यत्वस्य लक्षणवाक्यतोऽलाभात्  
 लक्षणस्यासहटितत्वेनाभ्रान्तस्य तत इतरभेदानुमानासम्भवाच्च ।  
 भ्रान्तपुरुषीयानुमानस्य (१) चातिप्रसक्तादिनापि सम्भवात् । ननु  
 व्याप्तिविशिष्ट-पक्षधर्मयोरभेदो लक्षणवाक्यतः प्रतीयतां तथापि  
 न तदशस्य लक्षणघटकत्वमुपेयते अतिव्याप्त्याद्यवारकत्वादवश्य  
 विवक्षणीयव्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वादिविषयतानिरूपितसंसर्गा  
 यविषयतामात्रनिवेशेनैव सामञ्जस्यात्, लक्षणवाक्यप्रतिपाद्य-  
 ताया लक्षणघटकतानियतत्वे ज्ञानान्तकर्मधारयपक्षेऽपि अवश्य  
 विवक्षणीयस्य ज्ञानविशेषणव्याप्तिप्रकारकत्वांशे पक्षधर्मताविषय-  
 कत्वावच्छिन्नत्वस्य निवेशेनैव सामञ्जस्यात् लक्षणवाक्यलभ्यस्य  
 ज्ञानांशे पक्षधर्मताविषयकत्वविशेषणस्य वैयर्थ्येन लक्षणदोषात् ।  
 एवञ्च भ्रमानुमितौ न लक्षणाव्याप्तिशङ्का इत्याशयेनायोग्यता-  
 ज्ञानादिगोपदग्निनां नोक्तवाक्याद्भ्रमानुमितौ लक्षणग्रहः सम्भव-  
 तीति विशेषदग्निनं प्रति प्रकृतवाक्यानर्थक्यमिति दूषणान्तर-  
 माह, 'अवान्तरिति पक्षधर्माद्यग्रेऽविशेषणस्य व्याप्तिवैशिष्ट्यादेर्न  
 चानन्वयात् ज्ञानान्वयमसम्भवः व्युत्पत्तिविरोधात्, अपि तु तत्त-  
 दिशेप्रागतापन्नस्यैव इति तत्र तदनन्वयनिश्चयोऽवान्तवाक्यार्थायो-  
 ग्यतानिश्चयः तस्मिन् मति समुदायलक्षणवाक्यजन्यमहावाक्या-  
 र्थज्ञानासम्भवादित्यत्र । महावाक्यार्थयोग्यताज्ञानस्य अवान्तर-  
 वाक्यार्थविषयकत्वनैयत्येनावान्तरवाक्यार्थधीविरोधिनोऽयोग्यता-

१. ननु भ्रान्तपुरुषीयेतरभेदानुमानार्थमेव लक्षणमिदं प्रकृतव्यमित्यत आह-  
 भ्रान्तदोषात् ।

ज्ञानस्य सत्तावाप्यर्थयोग्यताज्ञानविरोधित्वादिति भावः । अत-  
रेव दृष्टान्तेन दृश्यमिति, 'विषयः' इति, 'गगनस्य व्यापकत्वमिति, गगनस्य  
विषयजन्यमिति वायुजन्यमस्यन्वयप्रकारप्रदोऽभिप्रायेणैव, गग-  
नविषयजन्यमिति वायुजन्यवाधस्य विषयान्निर्भेदेन गगनपदस्य  
गगनस्यन्वयप्रकारकतया सस्यन्विभेदनित्यस्यैव तद्विराधित्वात् ।  
समास व्यासयी, समानप्रकारयानुभजनजनयानुरोधेन पठान्तर-  
पक्षेणैव पदस्य सस्यन्वय एव लक्षणा, समासं व्युत्पत्तिदेवित्वात्  
नामार्थयोरपि भेदान्न्ययाधाभ्युपगमादित्याशयेनैवमित्यपि कथितम् ।  
अगमस्यन्विशिष्टविषयपरमसर्वनामघटितवायुजन्यबोधपरतया  
व्याख्यानं पुनरमदेव, तथा सति विषये अगमस्यन्वयस्य पदार्थतया  
अवान्तरवाक्यार्थत्वायोगात् ।

### चिन्तामणिर्दाधितिः ।

न चात्र प्रमाणप्रस्तावात् प्रमेव लक्ष्या यदि च  
सल्लिङ्गकपरामर्शादपि भ्रान्तानुमितिस्तदा चरमज्ञान-  
पदं प्रमापरमिति वाच्यम् । अव्याप्यापक्षधर्मयोस्त-  
त्त्वावगाहिना परामर्शेन जनितायां वस्तुतः साध्यव-  
त्पक्षावगाहितया प्रमायामव्याप्तिर्लिङ्गोपहितलैङ्गिक-  
ज्ञाननिरासेनांशिकभ्रमत्वस्याप्ययोगात्, परमेश्वर-  
तादृशज्ञानजन्यत्वस्य चातिप्रसङ्गकत्वात् । अतएव  
व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मता तज्ज्ञानं वेत्यादिकमपास्तम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

अमानुमितेरलक्ष्यतया नाव्याप्तिप्रसक्तिरित्याशङ्कते, 'न चेति, 'प्रमाणप्रस्तावात्' प्रमाणतत्त्वमत्र विविच्यते इत्युपक्रमेण प्रमाणनिरूपणीयत्वात्, तन्निरूपणोपयोगितया प्रमेवानुमितिलक्षणीया। यद्यपि क्रदो वक्लिमानित्याद्यनुमितेरपि क्रदत्वाद्यंशे प्रमात्वमेव विधेयांशे प्रमात्वविवक्षणे लिङ्गोपधानमतेऽपि धूलीपटलादी व्याप्यत्वावगाहिज्ञानजन्यायां पर्वतादिपक्षकवक्त्राद्यनुमितौ विधेयांशे प्रमात्वस्याक्षततया लिङ्गोपहितेत्याद्यग्रिमग्रन्यासुत्यतेर्यावदभ्रमभेदकूटविवक्षणे तु क्रदो वक्लिमान् पर्वतश्च वक्लिमानित्यादिसमूहालम्बनानुमितेरलक्ष्यतापातेनातिप्रसङ्गस्तथापि भ्रमान्यवृत्तिविषयितावत्त्वमेव प्रमात्वमिह विवक्षणीयं उक्तसमूहालम्बनज्ञानीयवक्लिमतपर्वतादिविषयिता समूहालम्बनानात्मिकाया पर्वतो वक्लिमान् इत्यनुमितावपि वर्तते, ज्ञानव्यक्तिभेदेन विषयिताभेदानुपगमादतस्तस्या लक्ष्यतैव, क्रदो वक्लिमानित्यनुमितिनिष्ठाया क्रदादिविषयताया अपि भ्रमत्वघटकतया भ्रमत्वनैयत्यमेवातो न तस्याः लक्ष्यत्वम् ।

यद्यपि अत्रापि 'लिङ्गोपहितेत्यादिग्रन्थामङ्गतिरस्ति, तथाहि लिङ्गोपधानपक्षेऽपि शुद्धपर्वतत्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवक्त्रादिप्रकारतायाः तादृशप्रकारताशालिसंशयनिवृत्त्यर्थं तादृशसिद्धिप्रतिबन्धकत्वार्थं स्वीकरणीयत्वात् तादृश्याश्च उक्तरूपत्वात् तादृशानुमितेलक्ष्यत्व दुष्यरिहरमेवेति तथापि तादृशविषयितायां परामर्शजन्यतावच्छेदकत्वमपि विवक्षणीयं अन्यथा

इदत्वादिविषयतामादाय भ्रान्तानुमितेरपि लक्षणापातात् तद्याच  
तादृशान् दाधाभावादिरयं जन्यतावच्छेदकात् इत्यवश्यम् ।

ननु गन्धप्रागभावकालावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्वाद्यमर्शोर्वाधस्थले या पक्षतावच्छेदकविशिष्टे साध्यव्यभिचिन्त्यावगाहित्यनुमितिस्तर्ज्वातिव्याप्तिः तादृशानुमितेः साध्यस्य पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नांश्च भ्रमरपतया चलणत्वात् पक्षतावच्छेदकविशिष्टेऽपि पक्षे गन्धव्याप्यतया पृथिवीत्वादिरपहितुमत्तावगाहिनः परामर्शस्य प्रमात्वेन व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिक-पक्षसम्बन्धावगाहित्वादुक्तलक्षणस्यापि नत्वादित्यत आह, 'यदि चेति, सर्वत्र पक्षधर्मेतावलात् पक्षतावच्छेदक-साध्ययोः सामानाधिकरण्यमेव भासते न तु तयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावोऽपि तेन विनापि हेतोर्व्याप्तिपक्षधर्मत्वोपपत्तेस्तद्भासकत्वाभावादित्यभिधाय उक्तवाधसङ्हरस्थलस्य यज्ञपतिना दूषितत्वात् तन्नते न सल्लिङ्गकपरामर्शादुभ्रमानुमितिः अपि तु मित्रादिमत एवेत्यतः 'यदि चेत्युक्तम् । न च बाधितवह्नौ लाघवज्ञानसत्त्वे सल्लिङ्गकपरामर्शादपि बाधितो वह्निः पक्षे भासते इति सर्वेषामेवानुमतम् परन्तु तादृशानुमितेर्व्यापकतानवच्छेदकविशेषधर्मप्रकारकत्वं प्राचीना नानुसन्त्यन्ते, अतएव सामान्यधर्मावच्छिन्ननिरूपितव्याप्तिबलप्रवृत्तानुमाने विशेषवाधस्यादोषत्वं समानप्रकारकत्वेन विरोधित्वं व्यवस्थाप्य व्युत्पादितनुपाध्यायेर्वाधग्रन्थे, तावतापि च बाधितविषयकलाघवज्ञानजन्यानुमितेस्तदभाववति तत्प्रकारत्वरूपभ्रमत्वावच्छिन्नभेदघटितप्रमात्वं दुरुपपादमेवेति यदि चेत्यसङ्गतमेवेति वाच्यम् ।

तदवच्छिन्नाभाववति तदवच्छिन्नप्रकारकत्वावच्छिन्नभेदघटितप्रमा  
त्वस्य लक्ष्यताप्रयोजकत्वोपगमे पर्वतादौ वङ्गित्वादिना बाधित  
वङ्ग्यादिविषयकानुमितेर्लक्ष्यतासम्भवेन तत्सङ्गतेः । न चीकृष  
प्रमात्वस्य लक्ष्यतानियामकत्वे जलपर्वतो वङ्गिमान्, पर्वतो जल  
वङ्गिमान् इत्याद्यनुमितौ स्वरूपतो भासमानविषयांशे भ्रम  
रूपायां विशिष्टपक्षाद्यप्रसिद्धाऽव्याप्तिर्दुर्वारैव तत्रापि तादृश  
प्रमात्वसत्त्वादिति वाच्यम् । तदभाववति स्वरूपतस्तत्प्रकारक  
भ्रमभेदमपि प्रमात्वशरीरे निवेश्य तद्धारणसम्भवात् ।

केचित्तु यत्किञ्चिद्विधेयतावच्छेदकावच्छिन्नवत्पक्षावगाहित  
लक्षणपारिभाषिकप्रमात्वेनैव लक्ष्यताया विवक्षितत्वात् लाघवज्ञाना  
धीनोक्तानुमितौ महानसीयत्वादेः प्रकारत्ववादिमतेऽपि वङ्गित्वस्यैव  
विधेयतावच्छेदकतया पक्षस्य तदवच्छिन्नवत्त्वमेव तादृशप्रमात्वान  
पायात्, गन्धप्रागभावकालावच्छिन्नो घटो गन्धवान् इत्यादौ नव्यनये  
तादृशकालावच्छिन्नगन्धसमवायस्य ससर्गत्वात्, तेन सम्बन्धेन  
पक्षे विधेयाभावान्न तस्य लक्ष्यत्वम् । न चेदृशप्रमात्वस्य लक्ष्यता  
नियामकत्वे लिङ्गोपधानमतेऽप्यव्याप्यादिलिङ्गकानुमितेरलक्ष्यत्वा  
प्रसक्त्या लिङ्गोपहितेत्याद्यग्रिमग्रन्थोनावतरततीति वाच्यम् । इदानीं  
लाघवज्ञानजन्यानुमितेरलक्ष्यत्वे क्षतिविरहात्, भ्रमान्यवृत्ति  
विषयतावत्त्वमेव लक्ष्यतानियामकं वाच्यमित्याशयादित्याहुः (१) ।

‘प्रमापरमिति, अत्रापि लक्ष्यतानियामकं यादृशप्रमात्वं तदेव

विवक्षणीयं अतः किञ्चिदंशे प्रमात्वमादाय नातिप्रसङ्गस्य दुर्वा-  
रता । 'अव्याप्यापक्षधर्मयोरिति अव्याप्यधूलीपटलादौ व्याप्य-  
त्वावगाहिना अपक्षधर्मं च महानसत्त्वादौ पक्षधर्मत्वावगाहिना  
परामर्शेन जनिताया वस्तुगत्या वङ्गादिमति पर्वतादौ वङ्गिमत्त्वा-  
द्यवगाहिन्यां प्रमानुमितावव्याप्तिरित्यर्थः । तज्जनकपराशस्य व्याप्ति-  
विशिष्टप्रतियोगिक-पक्षानुयोगिकसम्बन्धानवगाहित्वात् धूली-  
पटलादिसम्बन्धस्य व्याप्याप्रतियोगिकत्वात् महानसत्त्वादि-  
सम्बन्धस्य पक्षानुयोगिकत्वादिति भावः । नन्वनुमितौ पक्षांशे  
व्याप्यत्वेन लिङ्गभानोपगमादुक्तानुमितिर्यथायोगं व्याप्ति-पक्षधर्म-  
तांशे भ्रमरूपतयाऽलक्ष्यतैवेति कथमव्याप्तिरत आह, 'लिङ्गोपहि-  
तेति लिङ्गविशिष्टपक्षे साध्यभानस्य ग्रन्थकृता (१) निराकार्यत्वेन  
उक्तानुमितेश्चात्याद्यंशे भ्रमत्वस्याप्ययोगादित्यर्थः । लिङ्गोप-  
हितभाने परामर्शजन्यतावच्छेदककोटावव्यहितोत्तरत्वादिकं न  
निवेश्यते लिङ्गविषयतायाजन्यतावच्छेदकत्वोपगमेनैव व्यभिचार-  
वारणसम्भवादित्यादिरीत्या (२) लाघवसम्भवेऽपि मणिकृता तदा  
सम्भतेः तदीयलक्षणं तन्मतमवलम्ब्य व्याख्यातुमुचितमिति भावः ।  
ननूक्तानुमितिष्वपि व्याप्तिविशिष्टधूमादिप्रतियोगिकपर्वतानुयो-  
गिकसम्बन्धावगाहिभगवज्ज्ञानजन्यत्वसत्त्वान्नाव्याप्तिरित्यत आह,

(१) सङ्कृतेति पा० ।

(२) वङ्गिव्याख्यालोक्तरामर्शोत्तरानुमिते पूर्वं वङ्गिव्याप्यधूमपरामर्शसम्ब-  
न्धनिबन्धनव्यभिचारवारणं सम्भवतीति भावः ।





वच्छिन्नकारणताघटितलक्षणस्य प्रत्यक्षविशेषाद्यतिव्याप्तिवारणा-  
योपगमेऽसम्भव एव स्यात् कथमुक्ताव्याख्यभिधानम् । यदि किञ्चि-  
त्सिद्ध-साध्यकानुमितिः प्रमात्मकपरामर्शदेव तदा तद्वैकृत्यरूपेण  
हेतुतासम्भवान्नासम्भव इत्युच्यते, तदा तादृशानुमितिजनकपरामर्श-  
कारणताघटितजातिघटितलक्षणोपगमेनोक्ताव्याप्तेरपि नावकाशः ।  
वल्लुतल्लु विषयतायां विशिष्टान्वयवलात् उक्तवाक्यतो व्याख्यवच्छिन्न-  
हेतुनिष्ठावच्छेदकताकपक्षसम्बन्धविषयताकत्वेनापि परामर्शला-  
भात् तद्रूपस्यैव कारणतावच्छेदकत्वविवक्षया नासम्भवो नाप्युक्त-  
स्यल्लेऽव्याप्तिः तद्रूपस्य भ्रमसाधारणत्वात् वास्तवव्याप्तिविशिष्ट-  
प्रतियोगिकपक्षसम्बन्धस्य लक्षणवाक्यजन्यबोधेऽवश्यं भानेन तद्वि-  
षयकत्वेन परामर्शोपस्थितावपि तस्य न कारणतावच्छेदकत्वम्,  
अपि तु कारणतासामानाधिकरण्यमेव, कूटलिङ्गकपरामर्शसाधा-  
रणीकृतरूपावच्छिन्नकारणताया भगवज्ज्ञाने वास्तवव्याप्यप्रतियो-  
गिकतादृशसम्बन्धावगाहित्वसामानाधिकरण्यसत्त्वेन कूटलिङ्गक-  
प्रमानुमितिपरलक्षणवाक्ये नावान्तरवाक्यार्थायोग्यत्वमपि लक्षण-  
वाक्यतो व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविशिष्टपक्षसम्बन्धावगाहि-  
ज्ञानवृत्तित्वेन कारणत्वे भासमाने व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वाव-  
च्छिन्नपक्षसम्बन्धावगाहिज्ञानत्वावच्छिन्नत्वेनापि तद्भासते तथाच  
व्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविशिष्ट-पक्षसम्बन्धावगाहिज्ञानवृत्ति-  
त्वोपलक्षितव्याप्तिविशिष्टप्रतियोगिकत्वावच्छिन्नपक्षसम्बन्धावगाहि-  
ज्ञानत्वावच्छिन्नत्वविशेषितजनकताया लक्षणघटकत्वादींश्चरज्ञान-  
वृत्तिजनकतायाश्च तादृशत्वात् तादृशानुमितौ लक्षणसमन्वयः

प्रत्यक्षादावतिव्याप्तिवारणञ्च सम्भवतीति ध्येयम् । 'अतएव'  
 भ्रमजन्यानुमितावव्याप्तेरेव, व्याप्तिविगिष्टे या पक्षधर्मतेति  
 सप्तमीतत्पुरुषेण वास्तवव्याप्तिविगिष्टप्रतियोगिकपक्षसम्बन्धा-  
 गाहित्वरूपकर्मधारयपक्षीयार्थ एव पर्यवमानात् व्याप्तिविगिष्टे  
 यत्पक्षधर्मताज्ञानमिति ज्ञानान्तेन विषयत्वार्थकसप्तमीतत्पु-  
 रुषसमासेन च वास्तवव्याप्तिविगिष्टविषयकपक्षसम्बन्धज्ञानस्य  
 लाभाद्वह्निव्याप्यधूनीपटलवान् पर्वत इत्यादिज्ञानासग्रहादिति  
 भावः । 'आदिपदाद्व्याप्तिविगिष्टा व्याप्तिसमानाधिकरणा या  
 पक्षधर्मता इत्यादिसमासपरिग्रहः । यद्यपि वक्ष्यमाणज्ञानान्त-  
 कर्मधारयपक्षे प्रकारितारूपस्येव तत्प्रकारकज्ञानविषयत्वरूपस्य  
 ।। क. वैशिष्ट्यस्य विवक्षया ज्ञानान्तसप्तमीतत्पुरुषपक्षेऽपि  
 व्याप्तिविशेष्यतापन्नहेतुविषयकत्वावच्छेदेन पक्षधर्मताविषयक-  
 ज्ञानपर्यवसानादुक्ताव्याप्तिपरीहारः सम्भवति यत्र व्याप्तेर-  
 प्रसिद्धिः तत्रापि व्याप्तिपदस्य वक्ष्यमाणकल्पे विलक्षणप्रकारिता-  
 यामिव एतत्कल्पे विलक्षणप्रकारितानिरूपितविशेष्यतायां लक्षणा-  
 सुपगम्याव्याप्तिपरीहारसम्भवः, पक्षधर्मत्वाप्रसिद्धिस्थलेऽपि वक्ष्य-  
 माणैव गतिस्तथापि व्याप्तिपदलक्षणाया आवश्यकत्वे तत्पुरुषस-  
 पेक्ष्य लाघवात् (१) कर्मधारय एवाश्रयितुमुचित इत्याशयेन  
 तत्पुरुष-उपेक्षितः ।

(१) तथाच ज्ञानान्ततत्पुरुषे लक्षणाद्वयं कर्मधारये पुनरेका लक्षणेति लाघव-  
 मिति भावः ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

व्याप्तिविशिष्टश्च पक्षधर्मश्चेति द्वन्द्वाश्रयणाद्व्याप्ति-  
विशिष्टत्व-पक्षधर्मत्वावगाहिज्ञानजन्यत्वं लभ्यते पदार्थ-  
योरभेदेऽपि पदार्थतावच्छेदकभेदेनैव प्रमाण-प्रमेये-  
त्यादिसूत्रे अन्यत्र च द्वन्द्वस्य दर्शनात् पदार्थद्वयाभेद-  
बोधकाच्च कर्मधारयाज्ञेदाभेदोदासीनपदार्थद्वयबोध-  
जनकत्वेनैव द्वन्द्वस्य भेदात् । विशिष्टपदस्य धर्म-  
परतया वा व्याप्तिवैशिष्ट्य-पक्षधर्मत्वयोर्लाभात् । न  
चैवमालोको वह्निव्याप्यो धूमवान् पर्वत इति ज्ञान-  
जन्येऽतिप्रसङ्गः, एकात्र तदुभयावगाहित्वस्योक्तत्वा-  
दिति केचित् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

मित्रोक्तद्वन्द्वपक्षं दूषयितुमुपन्यस्यति, 'व्याप्तीति, 'व्याप्तिवि-  
शिष्टत्व-पक्षधर्मत्वावगाहीति व्याप्तिसम्बन्ध-पक्षसम्बन्धविषयकेत्यर्थः,  
"द्वन्द्वात् पर इत्यादिन्यायेन (१) भावप्रत्ययार्थेन व्याप्तिविशिष्टस्या-  
प्यन्वयादिति भावः । एवञ्च सम्बन्धविधया व्याप्तिवैशिष्ट्याद्यवगाहि-  
ज्ञानस्य तत्कामानाधिकरणत्वावगाहित्वेऽपि तदवगाहित्वस्या-  
क्षतत्वादासंग्रहः । यद्यपि व्याप्तिवैशिष्ट्यादेः ज्ञानविषयत्वान्वये

(१) इत्यादयः पूर्वो वा यः दूषयते स दमते एवेकस्मिन् इति न्यायादित्यर्थः ।

व्याख्यादेरूपलक्षणत्वेऽतिप्रसङ्गात् (१) निगमेगणतेनोपगमज्ञाया तत्रापि  
तद्विशिष्टस्य वैशिष्ट्यादेशानविषयत्वान्वये वैशिष्ट्यानुयोगिक-  
विशेषणवैशिष्ट्यस्यापि तदन्वय आगम्यक इति संसर्गतया  
व्याख्यादेर्वैशिष्ट्यावगाहिज्ञानं दुःसंग्रहमेव, निगमेपणसंसर्गस्य  
तदन्वयोपगमे च उपाध्यायमतेऽपि नोत्पत्तयामर्शमग्रहः उक्त-  
रीत्या लक्षणवाक्यजन्यबोधे व्याप्तिवैशिष्ट्यादिमामानाधिकरणस्य  
तत्संसर्गतयैव भानात् । तथापि ससर्गभानोपगमे एतन्मते मङ्गल-  
परामर्शसंग्रहः, उपाध्यायमते च व्याख्यादिवैशिष्ट्यं यत्र संसर्गतया  
भासते तस्य तावता संग्रहेऽपि भ्रमस्थले उभयसामानाधिकरण्या-  
प्रसिद्धा अव्याप्तिर्दुर्वारैवेति विशेषः । अथास्युपगम्यतां संसर्गे विशे-  
षणप्रतियोगिकत्वस्य संसर्गतया भानं तथापि तद्विषयताया अनु-  
मितिकारणतावच्छेदककोटिनिवेशे मानाभाव इति वक्ष्यमाणाति-  
प्रसङ्गस्य वारणाय येन रूपेण परामर्शस्य लक्षणवाक्याल्लाभस्तस्य  
जनकतावच्छेदकताया विवक्षणीयतया संसर्गानुयोगिकसंसर्गविषय-  
त्वघटितलक्षणवाक्यप्रतिपाद्यतावच्छेदकरूपस्य चानुमितिजनकता-  
वच्छेदकतया असम्भव इति चेन्न, प्रकारतात्वस्य संसर्गप्रतियोगि-  
त्वविषयतानिरूपितविषयतात्वरूपतया प्रकारतात्वेन व्याप्तिप्रकार-  
तानिवेशेन संसर्गप्रतियोगित्वविषयताया अपि कारणतावच्छेदक-  
गर्भे निवेशात् वैशिष्ट्यानुयोगिकसंसर्गविशेषावच्छिन्नत्वेनोपस्थित-  
व्याप्तिविषयताघटितसमुदाये तादृशसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्योपलक्षण-

(१) वैशिष्ट्यवद्भवान् पर्वत इत्यादिज्ञानजन्ये व्यतिप्रसङ्गादिति भावः ।



नियामकम्। एतेन मेय-वाच्ययोरभेद इत्यादौ मेयादिपदप्रतिपाद्ये  
 वाच्यादिपदप्रतिपाद्यत्वावच्छिन्नभेदासत्त्वेऽपि न क्षतिः (१) गगना  
 कागयोरभेद इत्यादौ च गगनादिपदं तद्वाच्यत्वावच्छिन्नपरमिति  
 पदार्थतावच्छेदकभेदेन द्वन्द्वः। अथ द्वन्द्वबाधार्थं स्वरूपैकशेषानु-  
 गामनमित्युक्तं समस्यमानपदानामानुपूर्वीभेदरूपवैरूप्यस्य द्वन्द्व-  
 नियामकतां स्वीकृत्यैव स्वरूपाणां द्वन्द्ववारणसम्भवादिति चेन्न,  
 न हि द्वन्द्वबाध एव स्वरूपैकशेषफलः ; किन्तु तदननुगामने घटा  
 इत्यादौ बहुत्वान्वयानुपपत्तिः सकृदुच्चरितः शब्दः सकृदर्थं  
 गमयतीति व्युत्पत्तेरेकघटपदेन बहुघटबोधनासम्भवात्, (२) सकृदर्थं  
 गमयतीत्यप्यानेकशक्तिविषयाबोधकत्वार्थकत्वेऽपि इन्द्र-चन्द्रादिपरि-  
 ष्वस्य इत्यादावगतिः, एकशेषानुगामने तु तत्र बहुपदेभ्य एव  
 बहुता बोधः। बहुपदाश्रयणञ्च इतरेषां लोपात्, एकशेषस्य  
 इतरलोपपर्यवसितत्वात्। अत्राहुः स्वरूपैकशेषः कृतद्वन्द्वाना-  
 मिव न तु द्वन्द्वापवादकता तस्य तथा सति सविभक्तिकानामिव  
 द्वन्द्वसम्भवात् सविभक्तिकानामेकशेषस्य वाच्यतया श्रूयमान-  
 पदोत्तरस्य सविभक्तेरवस्थानापत्तेः, लुप्तपदानां श्रूयमाणबहुवचना-  
 प्रकृतितया तदर्थान्वितबहुत्वबोधकतायास्तद्वानुपपत्तेयः। समा-  
 सत्तरवद्वचनापगमे च समासालङ्घितमकलपदानामिव विभक्ति-  
 प्रकृतितया सामञ्जस्यम्। न च कृतद्वन्द्वानामेकशेषोपगमे पादाः

समस्यमानपदानामानुपूर्वीभेदरूपवैरूप्यस्य द्वन्द्व-  
 नियामकतां स्वीकृत्यैव स्वरूपाणां द्वन्द्ववारणसम्भवादिति चेन्न,

न हि द्वन्द्वबाध एव स्वरूपैकशेषफलः ; किन्तु तदननुगामने घटा

मत्तकाः इत्यादौ इन्द्रश्च प्राप्तिर्युक्त्येतिनाज्ञानां ह्रस्वजन्तवः इत्यादि-  
 क्षुद्धैरेकवद्भावप्रसक्त्या बहुवचनानुपपत्तिरिति वाच्यम् । तत्र सूत्रे  
 इन्द्रपदस्य एकशेषविषयो यो इन्द्रस्तत्परत्वोपगमात् । वस्तुतस्तु  
 नियत एवैकशेषः । उक्तञ्च्युत्पत्तेरप्रानारिकत्वात्, सति तात्पर्ये  
 नहृदनुमं हिनादयेकपदात् युगपदनेकार्यबोधस्येष्टत्वादिति ।  
 'अन्यत्र' नीलवटयोरभेद इत्यादौ, अत्र पदार्थतावच्छेदकगतमेव  
 द्वित्वादिकं द्विवचनादिना प्रत्याख्यते साधुत्वार्थकमेव वा द्विवचना-  
 दिकं, सर्वस्वस्वरूप इत्यादौ बहुवचनवत्, तथापि प्रकृत्यर्थगत-  
 गुणादिकमादाय बहुत्वबोधकत्वमिति तु न युक्तं गुणादेरप्रकृत्यर्थ-  
 त्वात् तत्साधारणबहुत्वबोधोपगमेऽतिप्रसङ्गात्, १' अजहत्स्वार्थ-  
 त्वरथा गुणादीनामपि प्रकृत्यर्थतोपगमे सुखार्थपरपदोत्तर-  
 बहुवचनस्य पदमाहुत्वनाकार्यकतायानविवादात् इत्यलमप्रयुक्ता-  
 नस्तत्त्वमेव । नन्वेकधर्मिबोधकपदयोरपि इन्द्रोपगमे इन्द्रस्य  
 कर्मधारयभेदानुपपत्तिः, तादृशपदइदममानस्यैव कर्मधारय-  
 त्वादित्यत्र काश्च, 'पदार्थेति, तदाच वस्तुतोऽभिधर्मिबोध-  
 कपदइदममानस्यैव कर्मधारयत्वम् अपि तु एकपदार्थेऽप्यपदा-  
 र्थमिदबोधकसमानत्वमेवेति भावः । 'भेदाभेदोदामीनत्वं' भेदा-  
 भेदज्ञानाविषयत्व, भेदोदादानं ह्येतान्तविधया, समेदबोधस्यवच्छे-  
 दैर्नैव कर्मधारयविधेयोपपत्तौ, कर्मधारयत्वमेव भेद इव इन्द्रत्वमे-  
 पदार्थस्य नञाच्छेदकस्य वा भेदो दपदार्थो नामस्ये इति भ्रम-





गाढाधरी विवृतिः ।

‘एवमपि’ एकत्रोभयावगाहिताविवक्षणेपि । नन्वेकधर्मा-  
वच्छिन्नधर्मिण्युभयावगाहित्वविवक्षणान्न धूमो वज्जिव्याप्यो द्रव्यं  
पञ्चतहति इति ज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्ग इत्यत आह, ‘एकरूपे-  
णेति, ‘मीमांसकमतानुप्रवेशादिति, मीमांसकैर्यथा वज्जिव्याप्यवा-  
नयमित्यादिव्याप्यतावच्छेदकानवगाहिपरामर्शादनुमितिरेपलप्यते  
धूमो वज्जिव्याप्यो धूमवान् पञ्चत इत्यादिसन्नूहालम्बनाच्चानुमिति-  
रूपेयते तेषामेकरूपेण व्याप्ति-पक्षधर्मताज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वात्  
तद्योक्तरीत्या लक्षणं व्याचक्षाणेनाऽपि तत्र तत्रानुमितिरेपलपनीया  
स्थीकार्या च । अन्यथा (१) अत्राप्यतिव्याप्त्योः प्रसङ्गादित्यर्थः ।  
तथाच विशिष्टपरामर्शत्वेनानुमितिहेतुत्ववादिनां नैयायिकानां  
नोक्तरूपावच्छिन्नहेतुताया लक्षणे प्रवेशसम्भव इति न्यायमते-  
ऽव्याप्त्यादिदोष आवश्यक एवेति भावः । यद्यपि धर्मिनिरू-  
पकैकविषयत्वावच्छिन्नतदुभयविषयताविवक्षणे (२) न नन्नूहा-  
लम्बनजन्येऽतिप्रसङ्ग, न वा व्याप्यतावच्छेदकानवगाहिपरामर्श-  
जन्यानुमित्यसंग्रहः, तथापि व्याप्तिपक्षधर्मत्वाप्रसिद्धिस्तन्नेऽव्याप्ति-

[illegible][illegible]



नैयर्थ्यप्रदर्शनासङ्गतिः, यदि च ज्ञानत्वस्य तदुभयभाभाववहृत्तितया  
 वेशेषणान्तरविशिष्टज्ञानत्वरूपपरामर्शत्वे तदभावो दुर्घट इति  
 व्यापकतत्त्वत्वरूपव्याप्तिरेव निवेशनीया इत्युच्यते, तदाप्युभय-  
 वावच्छिन्नविशेषणतया व्यापकताप्रवेशे व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयकत्व-  
 वावच्छिन्नविशेषणतया तदप्रवेशादवैयर्थ्ये दुर्म्भारमेव, एवमुभय-  
 विषयकत्वनियतकारणतानिवेशेप्युपपत्तेः तन्नियतधर्मावच्छिन्नत्व-  
 निवेशनमप्यफलं, नियतत्वांशस्य लक्षणवाक्यादनुपस्थित्या तद्वटित-  
 लक्षणात्माभवेति दूषणमप्यपास्तम् । एवं केषाञ्चित् उभयविषय-  
 कत्वव्याप्यतत्तद्व्यक्तितावच्छिन्नविषयादिकारणतामादाय परा-  
 मर्शानुव्यवसायादावतिव्याप्तिवारणायानेकहृत्तित्वं विषयताघटि-  
 तधर्मावच्छिन्नत्वं वा कारणतायां कार्यतायां वा अधिकं निवेश्यं  
 इत्यपि प्रलपितमनुपादेयम् । यत्राङ्गुरविशेषसाध्यकस्यले एक एव  
 परामर्शः तत्रानेकहृत्तित्वस्य उभयविषयकत्वावच्छिन्नत्वस्य च  
 कारणताविशेषणत्वेऽव्याप्तिरेव तद्व्यक्तित्वेनैव हेतुत्वात् । न च  
 योगिना तद्विषयकज्ञानस्यावश्यं सत्त्वात् तत्साधारणतद्विषयकत्वेन  
 हेतुत्व कल्पनीयं तद्विषयकज्ञानस्यैव वाच्यम् । यत्र भ्रमरूप-  
 एव तादृशपरामर्शस्तत्र तद्व्यक्तित्वेनैव हेतुत्वादव्याप्तेर्दुर्म्भारत्वा-  
 दिति तत्र जातिघटितलक्षणमेव शरणीयम् । पक्षधर्मताविष-  
 यकत्वमात्रनियतधर्मावच्छिन्नकारणताप्रवेशे साधारणधर्मवत्ता-  
 ज्ञानजन्यतामादाय संशये प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगि-  
 ज्ञानजन्यतामादाय धूनवत्त्वव्यतो नास्तीत्यभावप्रत्यये घटवानि-  
 त्यादिनिमित्तवैशिष्ट्यबोधे चातिव्याप्तेः व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयकत्वो-

पादानमावश्यकमित्याशयेन पक्षधर्मतांगवैयर्थ्यमाह, 'पक्षे'  
 न च व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयकत्वनियतधर्मावच्छिन्नकारणताभिः  
 वल्लिव्याप्त्यो धूमो द्रव्य न वेत्याकारकमगये व्याप्तिविषयकवर्ग  
 ज्ञानजन्यतामादायातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । पक्षधर्मतापक्षे  
 दानेऽपि तदोपतादस्य्यात् तादृगधर्मिज्ञानादेरपि धर्मतावच्छे-  
 धर्मिभूतित्वावगाहित्वात् । न च स्वधर्मितावच्छेदकतापक्षे  
 कारणधर्मावच्छिन्नवृत्तितावगाहित्वनिवेगान्न दोष इति वाच्यं  
 तादृगधर्मितावच्छेदकावच्छिन्ने कोटिद्वयसहचरितधर्मवत्  
 ज्ञानस्य तथात्वाद्वाप्तिविषयकत्वाच्च तल्लन्यतामादायातिप्रसङ्ग-  
 दुर्वारत्वात् । न च तादृगदोषवारणाय विग्रेषणान्तरप्रक्षेप आ-  
 श्यकस्तथाच व्याप्तिवैशिष्ट्यविषयकत्वघटितलक्षणे व्याप्त्यविषय-  
 त्वस्य चरमज्ञाने व्याप्त्यविषयकवृत्तित्वस्य जन्यतायां वा निवेशने  
 पक्षधर्मत्वघटितलक्षणेऽपि यदंगे पक्षधर्मितावगाहिज्ञानं जन्य-  
 तदंगे पक्षधर्मत्वानवगाहित्वस्य चरमज्ञाने, तदनवगाहिवृत्तित्व-  
 जन्यतायां वा निवेशनेन प्रतीकारः सम्भवतीति, धूमवत्त्व-  
 नास्तीत्याद्यभावप्रत्यक्षादौ धूमाद्यंगे पक्षधर्मताज्ञानत्वेन हेतुत्व-  
 तादृगप्रत्यक्षादेरपि तदंगे पक्षधर्मत्वावगाहित्वात् साधार-  
 धर्माद्यंगे पक्षधर्मतावगाहिज्ञानजन्ये मगयेऽपि सामग्रीवत्  
 साधारणधर्मांगे पक्षधर्मताभानान् प्रत्यक्षे उपस्थितवन्नुभा-  
 सामग्री निवृत्तत्वात् चरमज्ञानपदस्य निवृत्त्यपरत्वात् संज्ञ-  
 त्वस्यार्द्रमसाजग्रमनया कार्यनानवच्छेदकत्वमिति मते इ-  
 मगयातिव्याप्त्यप्रसङ्गेति एकतरपदोपादानवैयर्थ्यादित्यभिधानं

नेवोचितमिति वाच्यम् । एवं सति सादृश्यांश्चैव विषयधर्म्मि-  
हृत्तिताज्ञानजन्यायां तत्र तदनवगाहिन्यामुपमितौ अतिव्याप्ते-  
र्दुर्वारत्वात् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

व्याप्तिविशिष्टं व्याप्तिप्रकारकं यत्पक्षधर्म्मताज्ञानं  
तज्जन्यमिति तु स्यात् । यद्यप्यत्रापीत्थनसमाना-  
धिकारणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकवह्नित्वावच्छि-  
न्नसमानाधिकारणेत्थनवानित्यादिपरास्पर्शजन्येऽव्याप्तिर-  
खण्डव्याप्तेरप्रसिद्धेः भसानुमितेर्लक्ष्यत्वे चात्रावाश-  
मात्सन इत्यादौ सुतरां तथा, तथापि तावत्पदार्थानां  
तथाविधप्रत्यरोपश्लेषावगाहित्वं विवक्षितम् ।

न च व्यतिरेकियव्याप्तिः, व्यभिचारधीविरोधि-  
धीविषयत्वेनान्वय-व्यतिरेकव्याप्तेरनुगमात् ।

गादाधरी विवृतिः ।

सिद्धाद्युक्तज्ञानान्तर्कर्मधारयपक्षमवलम्ब्य समाधातुमुप-  
क्षमते, 'व्याप्तिविशिष्टमिति, व्याप्तिविशिष्टत्वं यदि व्याख्या-  
यत्वं तदानुमितिजनकज्ञानमात्रस्य न तथात्वम् अपि तु लिङ्ग-  
स्यैव इत्यनङ्गतिरतस्तद्व्याचष्टे, 'व्याप्तिप्रकारकमिति, विशिष्ट-  
पदेन प्रकारितारूपवैगिह्याद्यस्य व्याप्तिपदेन वा लक्षण्या व्याप्ति-  
प्रकारिताया विवक्षितत्वादिति भावः । नन्वेवं व्याप्तेः पक्ष-



वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारताकत्वविशिष्टज्ञान पक्षधर्मताज्ञान-  
पदार्थः । पक्षधर्मतयेत्यत्र तृतीयाया अवच्छिन्नप्रकारताकत्वार्थक-  
त्वात् तत्र व्याप्तिप्रकारकत्वान्वये च हेतुनिष्ठनिरुक्तप्रकारताक-  
त्वावच्छिन्नव्याप्तिप्रकारकत्ववज्ज्ञानलाभः । व्याप्ति-हेत्वोः साक्षात्  
विशेष्य-विशेषणभावेन तद्विषयकत्वयोरनुसितिजनकपरामर्शेऽव-  
च्छेद्यावच्छेदकभावोऽक्षत एवेति सर्वत्रानुमितौ लक्षणसम-  
न्वयः । एवमपि व्याप्तिपदप्रतिपाद्यविशिष्टार्थाप्रसिद्धिस्थलेऽव्या-  
प्तिरित्याशङ्कते, 'यद्यपीति, वज्रव्याप्येन्वनवानित्याकारकज्ञान-  
विषयः साध्याभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्तिरपि सा च हेत्वन्तरे प्रसिद्धैव  
इति हेतुसमानाधिकरणेत्यादिव्याप्तेर्विशेषशब्देनोक्तेः । 'अखण्ड-  
व्याप्तेरिति विशेषण-विशेष्यभावापन्नप्रकृतहेत्वादिसामानाधिकार-  
स्यान्त-तत्त्वपदार्थस्तोमात्मकव्याप्तिपदार्थाप्रसिद्धेरित्यर्थः । अखण्डे-  
त्यनेन व्याप्तिघटकहेत्वादपदार्थानां खण्डशः प्रसिद्धिमात्रमिति  
सूचितं, तावतैव समाधानमुपपत्त्यते इत्यपि । अत्र व्याप्त्यप्रसिद्धिः  
साध्यतावच्छेदके स्वविशेषणहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगि-  
तानवच्छेदकत्वासत्त्वेन, अत्र हेतुव्यापकतावच्छेदकत्वस्य इन्वन-  
त्वादौ वज्रित्वावच्छिन्नसामानाधिकरणस्य प्रकृतहेतावपि प्रसिद्ध्या  
व्याप्तिविशिष्टेत्यनेन साध्यतावच्छेदके प्रकृतहेतुव्यापकतावच्छे-  
दकत्वावगाहित्वे सति प्रकृतहेतौ तादृशसाध्यतावच्छेदकावच्छि-  
न्नसामानाधिकरण्यावगाहित्वविवक्षणे न दोष इत्यतो व्यापकत्वा-  
दिघटकपदार्थानामपि खण्डगो निवेशायावृत्तिसाध्य-हेतुकस्यले-  
ऽव्याप्तिं शङ्कते, 'अमानुसितेरिति, अमस्य पूर्ववदलक्ष्यत्वसम्भवात्





हिताघटितलक्षणसमन्वयः क्वापीति वाच्यम् । मर्ज्वत् विषये  
 भ्रमस्य भ्रमजन्यानुमितेयाप्रामाणिकतया यत्साध्य-निष्प-पक्षकः  
 परामर्शोऽनुमितिजनकपरामर्शो वा प्रमारूप एव तत्साध्य-पक्ष-  
 निष्पकानुमितौ लाघवेन व्याप्तिघटकतत्तत्पदार्थान् खण्डगोऽनि-  
 वेश्य विशिष्टव्याख्यादेरेव विषयताया अनुमितिजनकतावच्छेदक-  
 त्वोपगमात् तादृशजनताघटितजातिघटितलक्षणस्य व्याप्तिपदार्थ-  
 घटितस्य निष्प्रत्यूहत्वात् । न च प्रमेयत्व-केवलसामानाधिकरण्य-  
 त्वादिना व्याख्यवगाहिज्ञानवारणाय तादृशानुमितिजनकतायामपि  
 हेत्वादिपदार्थानां परस्परौपक्षेपावगाहित्वमेवावच्छेदकमुपगन्तव्य-  
 मिति वाच्यम् । प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितविषयिताया अनुमिति-  
 जनकतावच्छेदकतापर्यायधिकरणहेत्वादि-सामानाधिकरण्यान्त-  
 पदार्थस्तोमघटितविशिष्टपदार्थप्रतियोगिकसम्बन्धत्वविरहेण विष-  
 यतासम्बन्धेन तादृशविशिष्टविषयस्य प्रमेयत्वादिना व्याख्यव-  
 गाहिज्ञानव्यावर्त्तकतया ततोऽनुमित्यप्रसङ्गात्, स्वरूपतो येषां  
 व्याप्तिघटकता रूपान्तरेण तदवगाहितावत्पदार्थस्तोमात्मक-  
 व्याप्तिज्ञानवारणाय स्वरूपतस्तत्तत्पदार्थप्रकारकत्वनिवेशस्यावश्य-  
 कत्वात् न विशिष्टव्याप्तिनिवेशसम्भव इत्यपि न वाच्यं विशेषणा-  
 नवच्छिन्नतत्तत्पदार्थघटितविशिष्टनिरूपितविलक्षणविषयताया एव  
 विषयितात्वेन जनकतावच्छेदकतापर्यायधिकरणतादृशविशिष्ट-  
 विषयसम्बन्धतया तादृशविषयेणोक्तज्ञानव्यावर्त्तेः । अतएव दीधि-  
 तिकारोऽपि परामर्शग्रन्थे अन्यथाख्यात्यनभ्युपगन्तृमते व्यापकता-  
 घटकपदार्थानां खण्डशः परस्परौपक्षेपावगाहित्वमनिवेश्याऽपि

‘लघ्वत्वे चेति, भागमात्रकानुमितो मा-यस्य नियमतो नियोगस्तथा  
 इदमात्रकगटित्याकारिकेनानुमितिविधीया, प्रतिज्ञात्रयप्रोक्ता  
 नुमितिसमानाकारत्वादिनियमेन शब्दभाषयायावाक्तागमित्युक्तम्  
 ‘सुतरां’ हेतुव्यापकत्व मा-यसामानाधिकरण्ययोः सङ्गज उक्त  
 दानेऽपि, ‘तथा’ अव्याप्तिः, हेतुव्यापकत्व-साध्याधिकरणयो  
 प्रसिद्धा हेतुव्यापकत्व-साध्यसामानाधिकरण्ययोरपि सङ्गजोक्त  
 सिद्धेरिति भावः । अमानुमितेरनन्यत्वेऽपि वास्तवव्यापकत्वाद्य-  
 गाहित्वनिवेगे धूमत्वादिना पदार्थान्तरावगाहिधूमव्यापकवदि  
 समानाधिकरणधूमवानयमित्यादिज्ञानजन्यायां प्रमानुमिताव  
 व्याप्तिः धूमाधिकरणाद्यनवगाहनेन तादृगज्ञानस्य वास्तवधूमाधि-  
 करणादिघटितव्यापकत्वाद्यनवगाहित्वादिति तु नागङ्गीय.  
 तादृगभ्रमजन्यानुमितावपि अमानात्मकस्य वज्जिव्याप्यधूमवान्  
 पर्वत इत्याकारकवास्तवव्यापकत्वाद्यवगाहिपरामर्शस्य स्वरूप-  
 योग्यतामादाय यथाश्रुतलक्षणसमन्वयात् । इदञ्च जात्यघटित  
 यथाश्रुतलक्षणस्यभिप्रायेण, जातिघटितनिष्कृष्टलक्षणस्य प्रमा-  
 त्मकपरामर्शजन्यानुमितिवृत्तिजातिमादाय सर्वत्र लक्षणसम-  
 न्वयसम्भवात् । न च (१) परामर्शानुव्यवसायादावतिव्याप्ति-  
 वारणाय व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मेतानिश्चयत्वावच्छिन्नजनकतानिरु-  
 पितजन्यताया विवक्षणीयतया धूमलिङ्गकपरामर्शस्यापि उक्त-  
 भ्रमसाधारणाय व्याप्तिघटकतावत्पदार्थानामपि परस्परौपक्षेपा-  
 वगाहिनिश्चत्वेनैव जनकत्वस्योपगम्यत्वात् न वास्तवव्याप्यवगा-

प्रता या अधिकरणप्रकारता तन्निरूपिता या हन्तित्वप्रकारता  
 त्वं रीत्यैव निवेशः एवञ्च एकपदार्थनिष्ठावच्छेद्यावच्छेदकभाषा-  
 त्तविषयताद्वयनिवेशापेक्षया एकविषयतां निवेश्य कारणताव-  
 च्छेदकनिर्व्वचने लाघवमित्यपि वदन्ति । तच्चिन्त्यं तथा सति  
 तत्तदण्डवत्पुरुषवानयमित्यादिज्ञानानां पुरुषादिप्रकारतानिरू-  
 पितदण्डादिविशेष्यताकत्वेन पुरुषाभाववान्दण्ड इत्यादिनिश्चय-  
 प्रतिबध्यत्वप्रसङ्गात् तत्र गत्यन्तरानुसरणे च (१) गौरवादिति ।  
 इदन्तु बोध्यं व्याप्तिघटकसाधनतावच्छेदकादिसकलापदार्थानां  
 विषयताविशेषणत्वेन खण्डशो निवेशो न सर्व्वत्र । जात्य-  
 घटितलक्षणस्य साध्यादिभेदेन भिन्नत्वात् सल्लिङ्गजायां कूटलिङ्ग-  
 जायां वा यल्लिङ्गक-यत्साध्यकानुमितौ व्यापकताघटकसाधनताव-  
 च्छेदकसारभ्य यद्विशेषणपर्य्यन्तांशे प्रमात्मक एव परामर्शो-  
 हेतुस्तद्विशेषणविशिष्टपर्य्यन्तविषयस्य विशिष्टत्वेनैव विषयिता-  
 विशेषणतया कारणतावच्छेदकताया लाघवेन उचितत्वात् ।  
 सकलपदार्थविषयितानां कारणतानवच्छेदकतया तद्वटित-  
 धर्मावच्छिन्नकारणताया लक्षणे निवेशासम्भवात् तथाच तादृश-  
 विशिष्टविषयिताघटितधर्मावच्छिन्नकारणताघटितमेव लक्षणं, यत्र  
 च व्यापकताघटकसाधनतावच्छेदकाद्यंशे भ्रमादप्यनुमितिस्तत्रैव  
 सकलपदार्थानां खण्डशो निवेश इति । नूलस्यव्याप्तिपदमपि

(१) दण्डनिर्दिष्टविषयतात्वेन पुरुषप्रकारतात्मावच्छिन्ननिरूपिता या दण्ड-  
 निर्दिष्टविषयता तद्व्याप्तिज्ञानरसस्य प्रतिबध्यतावच्छेदकत्वसीकारे गौरवादित्यर्थः ।

विशिष्टविषयपुरस्कारेण व्यापकताज्ञानहेतुता सम्भवतीति शी  
हेत्वनुरोधेन व्यापकत्वस्यापि खण्डयो निरुक्तिस्तेषां परमं  
रिच्यते इत्यनेन दर्शयिष्यति, विशिष्टविषयस्य प्रमामात्रनिष्ठत्वं  
तावच्छेदकत्वाभिप्रायेणैव च व्य. ५. २ कालमना ३३  
वह्निव्याप्यधूमत्पर्वतनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतेत्यादिना तां  
घटितलक्षणमभिधास्यते । तत्र वह्निगादिपदं 'तस्य व्य. १  
मित्यलं पल्लवितेन । 'तावत्पदार्थानां तथाविधपरस्पररोपहेतुता  
हित्वमिति साधनाधिकरणादिपदार्थानामधिकरणाधेयत्वादिय  
थांशे तत्तत्सम्बन्धावगाहित्वमित्यर्थः, तत्तदंशे तेन सम्बन्धेन त  
प्रकारकत्वमिति यावत्, तेनात्मादीनां समवायसम्बन्धाप्रसिद्धाव  
नोक्तभ्रमानुमित्यसंग्रहः, हेत्वादिप्रकारतापि हेतुतावच्छेदक  
वच्छिन्नत्वेनैव निवेश्या अतो धूमत्वादिना धूलीपटलादिभ्य  
संग्रहः । यद्यप्येवमपि अधिकरणं धूसीयं वृत्तिरधिकरणीया इत्या  
दिविशृङ्खलरीत्या तावत्पदार्थराशिसमवगाहमाना धीर्न व्यावृत्त  
तथापि धूमादिप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्ना या अधिक  
रणप्रकारता तन्निरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्ना या वृत्तित्वप्रकारता  
इत्यादिरीत्या साध्याधिकरणवृत्तित्वप्रकारतापर्यन्तनिवेशात्तद्वा  
वृत्तिः, उक्तमसूहान्मनतो विशिष्टप्रकारकधियो वैलक्षण्यत्वा  
तवान्तरा भासमानाधिकरणादिपदार्थविशेषणनिरूपितविशेष्यत्वा  
विशेष्यान्तरनिरूपितप्रकारत्वयोरवच्छेद्यावच्छेदकभावोपगमात् ।  
केचित्तु एकविशेष्यतापन्नस्य यत्रापरांशे प्रकारता तत्र तन्निरू  
पितप्रकारता विशेष्यतयोरभेद एव तथाच धूमादिप्रकारतानिरू



AS THE LIBRARY OF THE  
**ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.**

No 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MR BERNARD QUARITCH,  
11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W, AND MR  
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY

*Complete copies of those works marked with an asterisk \* cannot be supplied  
of the Fasciculi being out of stock*

**BIBLIOTHECA INDICA**

*Sanskrit Series*

- \*Advaita Brahma Siddhi, Fasc 2, 4 @ /10/ each .. R
- Advaitachintā Kustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each
- \*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each
- Aitarīya Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-5, Vol II, Fasc 1-5; Vol III  
Fasc 1-5, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each
- Aitareya Lochana ..
- \*Anu Bhāṣya, Fasc 2-5 @ /10/ each
- Aphorisms of Sāṅkhya, (English) Fasc 1 @ 1/-
- Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each
- \*Atharvama Upanishad, Fasc 4 5 @ /10/ each
- Ātmatattvavivēka, Fasc I @ /10/ each
- Aṣṭavaiyākya, Fasc 1-5 @ /10/ each
- Avadāna Kalpalatā, (Sins and Tibetan) Vol I, Fasc 1-7, Vol II Fasc  
1-7 @ 1/ each
- Bālam Bhaṭṭi, Vol I, Fasc 1-2, Vol 2, Fasc 1 @ /10/ each
- Buddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-3 @ /10/ each
- \*Bhūmatī, Fasc 4-8 @ /10/ each
- Bhūti Dipikā Vol I, Fasc 1-6; Vol 2, Fasc 1, @ /10/ each
- Buddhyastatrasaṅgraha
- Bhaddēvatī Fasc 1-4 @ /10/ each
- Bhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each
- Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc 1 5 @ /10/ each ..
- Cri Cāntimitha Churita, Fasc 1-3
- Çatadāśanī, Fasc 1-2 @ /10/ each
- Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2/ each
- Çatapatha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III  
Fasc 1-7 Vol 5, Fasc 1 4 @ /10/ each
- Ditto Vol 6 Fasc 1-3 @ 1/4/ each
- Ditto Vol VII, Fasc 1-5 @ /10/
- Çatasāhasrikā Prajñāpāramitā Part, I Fasc 1-14 @ /10/ each
- \*Çaturvarga Çintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25, Vol III Part I,  
Fasc 1-18 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ /10/ each
- Ditto Vol 4, Fasc 7 8 @ 1/4/ each
- Ditto Vol IV, Fasc 8-9 @ /10/
- Çlokaavartika, (English) Fasc 1 7 @ 1/4/ each
- \*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc 1-17 @ /10/ each
- Ditto Çāṅkhya, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-4,  
Vol III, Fasc 1-4, Vol 4 Fasc 1 @ /10/ each
- Cr Bhāṣyam, Fasc 1-3 @ /10/ each
- Dīna Kṛyā karmaudī, Fasc 1-2 @ /10/ each
- Çūtra Paddhati Kāṇva Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each

पक्षधर्मतानिश्चयस्य निवेशनीयत्वादित्यर्थः, यथाश्रुतविषयानुगमो नादरणीयः भ्रमासंग्रहात् (१) । रूपान्तरेण व्याप्तिविषयकज्ञान-  
जन्ये (२) अतिप्रसङ्गात् प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयिताशालि-  
ज्ञानस्य तादृशविषयतावद्विषयकत्वेन निवेशस्य शिरोवेष्टनेन  
नाशिकासंशतुल्यत्वाच्च । व्याप्त्यवच्छिन्नहेतुविषयतैव वा व्यभिचार-  
धीप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वेन निवेशनीया, तत्प्रतिबन्धकत्वेन  
पक्षधर्मतानुमानमेव कथं न निवेश्यते इति चेन्न, तथा सति धूमो-  
वह्निशाय्यो द्रव्यवान्पर्वत इत्यादिज्ञानाव्यावृत्तेः प्रतिबन्धकता-  
वच्छेदकविषयतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्ना या हेतुविषयता  
तन्निरूपितपक्षविषयताशालित्वेन प्रतिबन्धतावच्छेदकहेतुविषय-  
तावच्छिन्नतत्प्रकारतानिरूपितपक्षविषयताशालित्वेन वा ज्ञान-  
निवेशस्यावश्यकत्वात् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

भवति हि धूमसमानाधिकरणत्वान्ताभावाप्रति-  
योगिवह्निसमानाधिकरणधूमत्वे बह्नुभावव्यापकीभूता-  
भावप्रतियोगित्वे वा गृहीते नियमतो वह्निव्यभिचारधी-  
प्रतिरोधः तथाविधधूमसमानाधिकरणत्वादिकन्तु न  
तथा रासभादौ तद्व्यहेऽपि व्यभिचारग्रहान् । व्यति-

(१) यत् व्याप्तिवृत्त्युपपादयते भ्रमात्कथं परामर्शं तदसंग्रहात् । भ्रमानु-  
मितेरवच्छेदके प्रमानुमितौ स्वरूपदोषतामादाय लक्षणेनान्यदे तादृ. रूपा-  
न्तरेणेति ।

(२) प्रमेदवद्धूमवान् पर्वत इति ज्ञानजन्ये इत्यर्थः ।





पक्षधर्मतानिश्चयस्य निवेशनीयत्वादित्यदेः, यथायुतविषयस्य तु  
नादरणीयः भवमासंप्रज्ञात्, (१) । रूपान्तरेण व्यभिचिद्यकत्व-  
जन्ये, (२) अप्रतिप्रसङ्गात् प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयितागमि-  
ज्ञानस्य तादृगविषयतावच्छिद्यकत्वेन निवेशन्य गिरोवेष्टनेन  
नाशिकासमर्तुत्वाच्च, आत्यवच्छिन्नहेतुविषयत्वे वा व्यभिचार-  
धीप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वेन निवेशनीया, तदप्रतिबन्धकत्वेन  
पक्षधर्मताज्ञानमेव कथं न निवेश्यते इति चेन्न, तथा सति हेतु-  
वञ्जिष्याथो द्रव्यवानुपर्वत इत्यादिज्ञानाभ्यावृत्तेः प्रतिबन्धक-  
वच्छेदकविषयतानिरूपितविशेष्यत्वावच्छिन्नः वा हेतुविषयता  
तन्निरूपितपक्षविषयतागालित्वेन प्रतिबन्धकतावच्छेदकहेतुविषय-  
तावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितपक्षविषयतागालित्वेन वा ज्ञान-  
निवेशस्यावश्यकत्वात् ।

चिन्तामरिर्दीधितिः ।

भवति हि धूससमानाधिकरणान्यन्तानामप्रति-  
योगिवह्निसमानाधिकरणधूमत्वे बहुभन्व्याज्ज्वला-  
भावप्रतियोगित्वे वा गृहीते नियमतो वञ्जिष्यामिचादी-  
प्रतिरोधः तथाविधधूससमानाधिकरणतादिभ्यो न  
तथा रासभादौ तद्व्यहेति व्यभिचाग्रहात् । व्यति-

(१) एवं व्यभिचिद्यकत्वं हेतुसम्बन्धः प्रमाणं तदनुसृतम् । भवति  
मित्तेरुद्वहत्वे प्रसङ्गमितौ सद्गन्धोऽसद्गन्धे न प्रमाणमिति चेन्न, एवं  
नरेऽपि ।

(२) प्रमेयवद्वह्नुवत्त्वं हेतुं इति प्रमाणं इत्यर्थः ।

रेकसहचारेणान्वयव्याप्तिग्रहणाश्रयणाद्वा । न च भ्रम-  
संशयोत्तरप्रत्यक्षं प्रति विशेषदर्शनस्य हेतुतामते तत्त्व-  
तिव्याप्तिः, तथाविधनिश्चयत्वेन हेतुताया विवक्षित-  
त्वात् विशेषदर्शनस्य च भ्रमादिविरोधित्वेन तत्त्वनि-  
वृत्तत्वात् ।

गादाधरी विवृतिः ।

अत्र व्यापकताज्ञानस्य कथञ्चित् व्यभिचारधीविरोधित्वेन  
साध्याभावव्यापकाभावप्रतियोगित्वज्ञानस्य तद्विरोधित्वे माग-  
भावः ग्राह्याभावाद्यनवगाहित्वात् हेत्वभावप्रतियोगिकाभावत्वे  
हेतौ साध्याभावसामानाधिकरण्यावगाहिनीं हेत्वभावे साध्या-  
भावसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वमवगाहमानां (१) हि  
प्रति हेत्वभावे साध्याभावसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वरूप-  
साध्याभावव्यापकत्वज्ञानस्य विरोधित्वेऽपि हेतुतावच्छेदकरूपे  
हेतौ साध्याभावसामानाधिकरण्यधियं प्रति तस्यातयात्वात् (२)  
हेत्वभावाभावत्वेन हेतुधर्म्मिकव्यभिचारधीनिवेशे च हेतुव्यापक-  
साध्यसामानाधिकरण्यज्ञानासंग्रहः हेत्वभावाभावत्वेन हेतुविषय-  
कतत्समानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वग्रहे तेनैव रूपेण तद्विषयक-  
तत्समानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वज्ञानस्य प्रतिबन्धकत्वादित्या-

(१) हेत्वभावाभावत्वावच्छिन्ने साध्याभावसामानाधिकरण्यग्रहे तत्त्वनिवृत्ति-

(२) हेत्वभावे साध्याभावसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वस्यावगाहनादिति

(२) हेत्वभावे साध्याभावव्यापकत्वज्ञानस्याप्रतिबन्धकत्वादित्यर्थः ।

शङ्का नपिमन्तादिन्यायेन एकविधव्यभिचारधियं प्रति उभय-  
विधव्याप्तिज्ञानस्य प्रतिबन्धकताव्यवस्थापकं तत्तत्त्वे फलानुत्पाद-  
नियममाह, 'भवति हीत्यादि, रासभादौ धूमव्यापकवह्निसामा-  
नाधिकरणग्रहेऽपि वह्निव्यभिचारग्रहात् (१) वह्निसमानाधिक-  
रणधूमत्वग्रहानुधावनम् । 'वह्निव्यभिचारधीप्रतिरोधः' तद्वह-  
समानधर्मीकवह्निव्यभिचारग्रहानुत्पादः । नन्वत्र प्रतिबन्धकता-  
वच्छेदकत्व न स्वरूपसम्बन्धविशेष', व्यापकसमानाधिकरण-  
घटकसमानाधिकरणग्रहस्य व्यभिचाराविघटकतया व्यापकता-  
विषयकत्वस्यैव तद्विषयो व्यभिचारधीविरोधितावीजत्वात्, सामा-  
नाधिकरणविषयतायाः प्रतिबन्धकतावच्छेदकशरीरेऽनन्तर्भावेन  
प्रतिबन्धकतावच्छेदकतया धूमव्यापकत्वविषयतायास्तदवच्छिन्न-  
वह्निविषयताया वा उपादेयतया तादृशविषयतया च समं पक्ष-  
विशेषणतापन्नहेतुविषयत्वादेर्निरूप्य-निरूपकभावविरहेण दर्शित-  
रूपेण परामर्शनिवेशासम्भवात्, अतोऽत्र तादृशविषयताकनिश्चय-  
त्वव्यापकं प्रतिबन्धकत्व तादृशत्वमेव प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्व वाच्यं  
तथाच धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरणधूमसमानाधिकरणत्वादि-  
विषयतावनिरूप्यत्वस्यापि धूमधर्मीकव्यभिचारधीप्रतिबन्धकता-  
व्याप्यतया तद्विषयताया अपि तदात्मनस्तत्त्वमेवेति वह्निव्याप्य-  
धूमसमानाधिकरणरासभानितिज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्गः । न च पक्ष-  
विशेषणतया भासमानो तादृशधर्मस्तादृशधर्माणि व्यभिचार-

१ तादृशव्यभिचारग्रहादिदिहधूमत्वस्यैव व्यभिचारविरोधकतदिति

ज्ञानमेव विषयितं अतोनागं दीप्त इति यावत् । तादृशा  
भवान् धूमवांश्च पक्ष इति समूहानुमानस्य तावताव्यवशङ्की  
त्यागद्वय पक्षविशेषणतापन्नतोऽपि विषयता प्रतिबन्धकतावच्छे  
दिका प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयतानिरूपिता वा स्वावच्छेद  
धर्मावच्छिन्नधर्मिकव्यभिचारज्ञानस्य प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वे  
प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयतानिरूपितत्वेन वा मेव निर्विग्रहा इति  
शयेन समाधत्ते, 'तथाविधधुमेति वह्निव्याप्यधूममामानाधि  
रण्याद्यवच्छिन्नरामभाटिविषयत्वन्तु, न तथा' न स्वावच्छे  
कावच्छिन्नधर्मिकव्यभिचारज्ञानप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वादिति  
त्यर्थः । एवमपि धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरणरामभममाना  
धिकरणधूमवानयमित्यादिज्ञानाव्यावृत्तिरित्यत आह, 'अति  
रेकेति ।

परे तु ननु वह्नित्वाद्यवच्छिन्नधर्मिकधूमत्वाद्यवच्छिन्नव्याप्य  
त्वग्रहत्वेनैव धूमो वह्निव्यभिचारौत्यादिव्यभिचारज्ञानप्रतिबन्ध  
कता लाघवादावश्यकत्वाच्च न तु धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरण  
धूमत्वादिरूपव्याप्तिज्ञानत्वेन गौरवात् मानाभावाच्च, तत्राव

व्याप्तिविषयता न व्यभिचारधीप्रतिबन्धकतावच्छेदिका ।  
अथ इदं द्वावच्छिन्ने तादृशधूमत्वादिरूपव्याप्तिग्रहे तदवच्छिन्ने  
व्यभिचारग्रहानुदयात् समानधर्मिकव्यभिचारज्ञान प्रति तादृश  
सिज्ञानत्वेनापि मणिसन्तादिवत् पृथक्प्रतिबन्धकता वाचा,  
च तादृशव्याप्तिविषयताया व्यभिचारधीप्रतिबन्धकता-  
वच्छेदकत्वसत्तमेव । न च धर्मितावच्छेदकत्वनिरूपितविरोधि-



घटितत्वाविशेषात्, किमप्यत्र या धूमत्वाव्यापकत्वेन धूमव्यापकवद्विसमानाधिकरण्यादिना, तत्तदित्यपि ताया अपि व्यभिचारधीप्रतिबन्धकतापक्षेऽतस्तोप्रगमे तद्विधाया धूमसमानाधिकरणसमभयानयं धूमव्यापकवद्विसमानाधिकरणसमभयानयमिव दिज्ञानजन्येऽतिप्रसङ्गे दुर्लभ इत्याशङ्का मणिमालादिभिः प्रतिबन्धकतासारक्यनमप्यनुभवानुरोधेन धूमव्यापकवद्विसमानाधिकरणधूमत्वादिरूपव्याप्यत्वग्रहे तद्विधेतावच्छेदकारिणो व्यभिचारधीर्नोत्पद्यते इति निश्चिन्वादानुभवात् तद्वद्वयं समाधर्मितावच्छेदककव्यभिचारधीप्रतिबन्धकत्वमावश्यकं वद्विधाया धूमसमानाधिकरणोरासभ इत्यादिज्ञानदशायाश्च रासभादौ वद्विव्यभिचारग्रहस्यैवानुभवात् न तथाविधधूमसमानाधिकरण्यादिज्ञानत्वेनापि प्रतिबन्धकत्वान्तरमिति विशेषमाह, 'भवति ईशानादिना 'रासभादौ तद्वहेऽपि व्यभिचारग्रहादित्वन्तेन । ननु धूमव्यापकवद्विसमानाधिकरणधूमत्वादियहविषये यदि व्यभिचारज्ञानानुत्पादोऽनुभवसिद्धस्तदा वद्विधूमव्यापक इत्यादिज्ञानकालीनकेवलधूमत्वादियहविषयेऽपि तदनुत्पादस्तथा सामाधिकरण्यांस्याकिञ्चित्करत्वादिति साध्ये धूमादिव्यापकताग्रहकालीनधूमत्वादियहत्वेनैव प्रतिबन्धकत्वमुचितम् । वस्तुतो वज्रादौ धूमत्वावच्छिन्नव्यापकताग्रहदशायां धूमत्वाद्यवच्छेदेन वज्राव्यभिचारस्यापि सुग्रहतया (१) धूमव्यापकवद्विसमानाधिकरणधूमत्वादि-

(१) वज्रो धूमत्वावच्छिन्नसमानाधिकरण्याभावाप्रतियोगित्वनिश्चयस्यैव तत्त्ववित्तिवेद्यतया धूमत्वावच्छिन्ने वज्राभावावृत्तित्वाभावपक्षरूपत्वादिति भावः ।





शङ्को न श्वेत इत्याकारकपित्तादिदोषजन्यविपरीतनिश्चयकाले  
 श्वेत्यव्याप्यशङ्कत्वादिदर्शनात् शङ्कः श्वेत इत्यादिचाक्षुषापत्ति-  
 रिति वाच्यम् । तादृशदोषस्यैव श्वेत्यादिग्रहप्रतिबन्धकत्वात् ।  
 यदि च विनष्टेऽपि दोषे तादृशविपरीतनिश्चयसत्त्वे न श्वेत्यादि-  
 प्रत्यक्षं तदास्तु प्रत्यक्षे समानेन्द्रियजन्यस्य दोषविशेषाजन्योप-  
 नीतभानभिन्नविपरीतनिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वम् (१), एवं शङ्कः  
 श्वेत इति चाक्षुषनिश्चयोत्पत्तौ सत्या यत्र दोषसमवधानं तत्र  
 तादृशनिश्चयसत्त्वे यदि दोषान्न शङ्को न श्वेत इत्यादिचाक्षुषनिश्चय-  
 स्तदा तन्निर्व्वाहोऽपि समानेन्द्रियजन्यविपरीतनिश्चयप्रतिबन्धकत्वा-  
 देव(२) अतएव साक्षात्कारिभ्रमे साक्षात्कारिविशेषदर्शनमेव विरो-  
 धीत्यनेन मणिकृता दोषविशेषजन्यभ्रमे समानेन्द्रियजन्यलौकिक-  
 ग्राह्याभावज्ञानस्य विरोधिता नान्यविपरीतज्ञानस्य इत्यभिधानं  
 संगच्छते । चक्षुषा वंशे उरगत्वभ्रमेऽपि त्वचा तत्र तदभावग्रहात्  
 समानेन्द्रियजन्यत्वनिवेगनं, शङ्को न श्वेत इत्यादिनिश्चयानन्तरं

(१) साक्षात्कारित्यप्रहायोग्यस्य उपनीतभानरूपबाधपक्षस्य लौकिक-  
 प्रत्यक्षविरोधित्वनिर्वाह्याय भिन्नानं दोषविशेषजन्यस्य लौकिकप्रत्यक्षतुल्यस्य  
 कर्ममाश्रयोपस्य तद्विरोधितानिर्वाह्यायाजन्यान् भेदप्रतियोगिविशेषणं, क्व  
 भिन्नाननिवेगामेक्षया साक्षात्कारित्वव्यञ्जकप्रियतावत्त्वनिवेगे लाघवसम्भवात्  
 तत्पक्षपरित्यागे किं बीजमिति चिन्तनीयम् ।

(२) वस्तुतः समानेन्द्रियजन्यबोधस्य प्रतिबन्धकत्वं मिथैर्नाङ्गीक्रियते एवं  
 विशेषदर्शनवशात् नोक्तपक्षे आपत्तिः, विपरीतज्ञानविरोधित्वेनैव विशेषदर्शनस्य  
 कारणत्वात्, तत्त्वञ्च विपरीतज्ञानाव्यवहितपूर्वत्वमन्यत्रापि दर्शितत्वादिप्रसङ्ग-  
 एतद्विशेषदर्शनस्य दोषविशेषजन्यज्ञानं प्रति अतिबन्धकतया तदुत्तरं शङ्को न  
 श्वेत इत्यादिज्ञानोदयात्, तस्य च न विपरीतज्ञानविरोधित्वमिति ।

सति विशेषदर्शने चानुपसामग्रीदिगमे शङ्कः श्वेत इत्यादि-  
मानसज्ञानमिष्यत एव विशेषदर्शनेन तन्निश्चयनाशे विशेषदर्श-  
नेन प्रतिबन्धात् तादृशनिश्चयान्तरस्य चानुत्पत्त्या तादृशमानसो-  
त्पादस्यावश्यकतया तत्पूर्वक्षणे तदुत्पादोपगमे अनुभवविरोध-  
विरहात् । अनु वा तादृशमानसादिसाधारण लौकिकनिश्चया-  
न्यज्ञानत्वमेवानुमित्यादिसाधारणविपरीतनिश्चयप्रतिबन्धतावच्छे-  
दकं, यत्र सत्यपि चक्षुरादिसन्निकर्षे काराद्यदर्शनसहितदूर-  
त्वाद्विदोषादयं स्वागुरित्यादिभ्रमः ततः कारादिदर्शने नायं  
स्वागुरित्यादिलौकिकनिश्चयस्तत्रैव भ्रमोत्तरप्रत्यक्षे विशेषदर्शनत्वेन  
हेतुता । अथ तत्र भ्रमोत्पत्तिक्षणे न कथं तादृशलौकिकज्ञानं  
विपरीतज्ञानोत्तरप्रत्यक्ष एव विशेषदर्शनहेतुतया तदुत्पत्तिक्षणे  
प्रत्यक्षोत्पत्तेर्विशेषदर्शनविरहेऽपि दुर्वारत्वात् । यदि च दूरत्वा-  
दिदोषेण प्रतिबन्धात् तदा तदुत्पादापत्तिरिति, तदा भ्रमो-  
त्तरं विशेषदर्शनात् कथं तदुत्पत्तिस्तदापि तदोषसत्त्वात् इति  
चेन्न, विशेषदर्शनसहितस्यैव दूरत्वादेः प्रतिबन्धकत्वेनोभयोप-  
पत्तेः (१) । अनु वा तादृशदोषसमवधानकार्त्तानप्रत्यक्षेऽपि विशेष-  
दर्शनस्य हेतुत्वान्तरं विपरीतज्ञानवत्तादृशदोषाणाञ्चाप्रतिबन्धक-  
त्वमिति सति प्रत्यक्षविशेषेऽतिव्याप्तिमागच्छ निराकरोति, 'न  
चेत्वादिना, भ्रमो विपरीतनिश्चयः, एतच्च मतं सिद्धान्तिवा-

(१) उच्यते विन्त्यं तादृशदर्शनव्यवहारीकारे लक्ष्यस्य विशेषदर्शनस्य  
हेतुत्वं निर्दिष्टम्, परन्तु यत्र विन्त्यस्य दूरत्वादेः भ्रमो लभितस्त्वद्वितीयादौष्ये  
प्रत्यक्षस्य तादृश विशेषदर्शनस्य हेतुत्वं दोषम् ।

नुमत न तूपाध्यायानां तैर्विगेषदर्शनाभावविशिष्टसंशयमाधारण-  
 विपरीतज्ञानप्रतिबन्धकतामुपगम्य संगयानुत्तरं प्रत्यक्षनिश्चय-  
 वारणात् । न च विगेषदर्शनाभावविशिष्टग्राह्याभावज्ञानत्वेन  
 विशिष्टबुद्धिप्रतिबन्धकत्वे बाधनिश्चयकाले लिङ्गपरामर्शरूपविगेष-  
 दर्शनात् अनुमित्यापत्तिर्विशिष्टाभावमत्त्वात् एवं निश्चयत्वानिवे-  
 शात् संशयोत्तरं संशयानुपपत्तिः योग्यतासंशयस्य शाब्दबोध-  
 प्रतिबन्धकतापत्तिश्च प्रतिबन्धतावच्छेदके निश्चयत्वप्रवेशेन संगयो-  
 त्तरसंशयोपपादने बाधनिश्चयोत्तरमपि संगयापत्तिरिति वाच्यम् ।  
 परोक्षज्ञाने बाधनिश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वान्तरकल्पनेन बाधनिश्चय-  
 दशायामनुमित्यापत्तिवारणात्, प्रत्यक्षनिश्चयत्वस्यैव च संशया-  
 दिसाधारणविपरीतधीप्रतिबन्धतावच्छेदकतया ग्राह्यसंशयोत्तर  
 शाब्दबोधाद्युपपत्तेः । न चैवं बाधनिश्चयोत्तरं संशयस्यापत्तिः,  
 अनुमित्यादिसाधारणबाधनिश्चयप्रतिबन्धतावच्छेदकगर्भे प्रत्यक्ष  
 निश्चयान्यत्वस्य प्रवेशनीयतया संशयस्य निश्चयप्रतिबन्धतोपपत्तेः ।  
 न च प्रत्यक्षनिश्चयान्यबुद्धौ विपरीतनिश्चयत्वेन प्रतिबन्धक-  
 त्वान्तरस्य एतन्मतेऽप्यावश्यकत्वे प्रत्यक्षनिश्चये विशेषदर्शनाभाववि-  
 ष्टविपरीतज्ञानाभावहेतुताकल्पनापेक्षया विशेषदर्शनस्य लघो-  
 र्हेतुत्वकल्पनमेवोचितमिति वाच्यम् । व्याप्तेः सम्बन्धादिभेदेन  
 भिन्नतया व्याप्यदर्शनस्याननुगमेन व्यभिचारात् तद्धेतुत्वकल्पना-  
 सम्भवात्, नानाविधविशेषदर्शनाभावकूटविशिष्टविपरीतज्ञाना-  
 भावस्यानुगतत्वाच्च । अन्यथा (१) अत्रैवान्यत्राप्युत्तेजकहेतुतया

(१) तत्तद्विशेषदर्शनाभावकूटत्वावच्छिन्नाभावत्वादिना कथञ्चिदुपपत्तावित्यर्थः ।



तावच्छेदकस्य तत्तद्विपरीतज्ञानाव्यवहितोत्तरत्वाभावकृट्गर्भत्वा  
होरवं दुर्वारम् ।

यत्तु विशेषदर्शनजन्यप्रत्यक्षं व्याप्यधर्मविशिष्टधर्मविशेष-  
कमेव, तदनुत्तरन्तु न तथा, तथाच तथात्वातथात्वयोर्विशेष-  
दर्शन-विपरीतज्ञानाभावजन्यतावच्छेदकप्रवेगेनैव व्यभिचारवाग-  
नानन्तर्यप्रवेग इति, तदपि न, करादिमान् पुरुष इत्यादि-  
निश्चयकालीनकरादिमत्तारूपावच्छेदकधर्मेनिश्चयस्य पुरुषत्वा-  
दिनिश्चायकतया तज्जन्यनिश्चये विपरीतज्ञानाभावव्यभिचारस्या  
नन्तर्यमनिवेश्य दुर्वारत्वात्, करादिमत्तावच्छिन्नाविशेषकत्व-  
विपरीतज्ञानाभावजन्यतावच्छेदकत्वे करादिमान् पुरुष इत्यादि-  
निश्चयशून्यकालीनकरादिमत्ताग्रहोत्तरजातस्य करादिमान् पुरुष  
इत्यादिप्रत्यक्षस्यासंग्रहप्रसङ्गात् ।

यत्तु विपरीतज्ञानविरोधित्वेनैव विशेषदर्शनादीना हेतुता  
तत्त्वञ्च (१) विपरीतज्ञानाव्यवहितपूर्वत्वशून्यक्षणवृत्तित्वविशिष्टत्वं  
तदवच्छिन्नञ्च निश्चयपूर्वं सर्व्ववैव सुलभमिति सामान्यतो निश्चय-  
त्वमेव तज्जन्यतावच्छेदकमिति विपरीतज्ञानानुत्तरप्रत्यक्षे तद-  
भावहेतुतापि नास्ति । न चैवं विशेषदर्शनोत्पत्तिकाले संशया-  
द्यनुत्पत्त्या तत्पूर्व्वक्षणेऽपि उक्तकारणसत्त्वादिशेषदर्शनानन्तरमिव  
तदुत्पत्तिक्षणेऽपि निश्चयो जायतामिति वाच्यम् । इष्टत्वात् । न  
च यत्र संशयाद्युत्तरमसत्यपि विशेषदर्शने न संशयादिः तत्र

निश्चयापत्तिरिति वाच्यम् । विपरीतकोटिनिवर्त्तकविशेषदर्शना-  
द्यसत्त्वे उपस्थिततत्कोटिज्ञानोत्पत्तेर्वाधविरहेणावश्यकत्वादिति ।  
तदप्यसत् । अव्यवहितपूर्वत्वस्य तत्तद्व्यतिषट्कृतितया गौरवा-  
दिति, एवं विशेषदर्शनानां हेतुत्वं दीधितिकाराणामप्यन-  
नुमतं मग्योत्तरविशेषदर्शनासत्त्वे मंशयजनककोट्युपस्थिति-  
धर्मिज्ञानादिघटितसामग्रीवशात् मंशयस्योत्पादेन मंशयान्यज्ञान-  
त्वरूपनिश्चयत्वावच्छिन्नापत्त्ययोगात् तत्सामग्र्यभावसहितज्ञान-  
सामान्यसामग्र्या एव तज्ज्ञानान्यज्ञानत्वावच्छिन्नोत्पत्तिप्रयोजक-  
त्वात् । अथैवं मंशयसामग्र्यभावस्य निश्चयोत्पत्तावपेक्षणे मंशय-  
प्रयोजकविशेषदर्शनस्याभावो विशेषदर्शनं तन्निश्चयहेतुरिति  
आयातमिति चेन्न, तत्प्रयोजकाभावस्य तदन्यत्वावच्छिन्नाजनक-  
स्यापि तदन्यत्वावच्छिन्नोत्पत्तिप्रयोजकत्वात् अन्यथा पटज्ञानान्य-  
घटज्ञानत्वावच्छिन्नोत्पत्तावपेक्षितस्य पटादिज्ञानसामग्र्यभावस्य  
पटज्ञानान्यज्ञानत्वावच्छिन्नहेतुताप्रसङ्गात् । विपरीतनिश्चयानन्त-  
रञ्च तेन प्रतिबन्धादेव न प्रत्यक्षं विपरीतनिश्चयस्य प्रत्यक्षसाधा-  
रणलौकिकसन्निकर्षाद्यजन्यविशिष्टबुद्धित्वावच्छिन्नं प्रत्येव प्रतिबन्ध-  
कत्वात्, विपरीतनिश्चयानन्तरं विशेषदर्शने सत्यपि तन्नाशानन्तर-  
मेव प्रत्यक्षं जायते (१) ।

यत्तु भूतले घटो नास्तीति शाब्दादिनिश्चयानन्तरं लौकिक-

(१) मित्रादिमते विपरीतनिश्चयोत्तरं विशेषदर्शने तदव्यवहितोत्तरक्षणे  
प्रत्यक्षनिश्चय एतन्मते तृतीयक्षणे इति क्षणविलम्बस्य शपथनिर्णेतव्यत्वादिति  
भाष ।

सन्निकर्षवशात् घटावगाहितसंशयः कथं नोत्पद्यते लौकिकसन्निकर्षाजन्यतज्ज्ञानस्यैव तदभावनिययप्रतिबन्धत्वात् अतो लौकिकनिर्नयान्यतद्वत्ताज्ञानत्वं तदभावनिययाभावजन्यतावच्छेदकं वाच्यम् एवमपि यादृशसामयीवत्तात् लौकिकप्रत्यक्षे घटो भासते तत्सहितघटाभावोपस्थित्यादिसहितघटाभावभानसामग्रीतो बाधकाले संशयापत्तिर्दुर्वारैवेति निश्चयेऽपि विशेषसामग्र्यन्तरं कल्पनीयम्, तच्च निरुक्तविपरीतज्ञानविरोधित्वावच्छिन्नमेवेति (१) विशेषदर्शनस्यापि तेन रूपेण हेतुत्वमायातीति । तदसत्, लौकिकसामग्र्या बलवत्या विपरीतकोटिभानप्रतिबन्धकत्वादुक्तसंशयापत्त्ययोगात्, तत्प्रतिबन्धकत्वाकल्पने उक्तबाधनिययानन्तरं लौकिकसन्निकर्षाद्यत्र वास्तवो घटादिनिश्चयस्तत्र घटाभावभानप्रतिबन्धकासत्त्वेन तद्भानापत्त्या संशयापादनस्य ब्रह्मणोऽपि दुर्वारत्वात् इति विशेषदर्शनहेतुतायां विवादान्तत इत्युक्तम् । संशयोत्तरप्रत्यक्षनिश्चये विशेषदर्शनहेतुत्वे घटादिप्रकारकमानसेच्छाविरहविशिष्टघटाभावादिशाब्दसामग्र्या योग्यतासंशयात्मकघटादिसंशयघटिताया घटादिमानस प्रति प्रतिबन्धकत्वं न कल्पते इति लाघवं (२) तदानीं घटाभावादिमानसे तादृशशाब्द-

(१) तथाच प्रत्यक्षं द्विविधं लौकिकनिर्णयभिन्नं लौकिकनिर्णयात्मकञ्च, तत्र पूर्वस्मिन् बाधाभावः उत्तरत्र विपरीतज्ञानविरोधित्वावच्छिन्नञ्च कारणमिति विशेषसामयीविरहाच्चापत्तिरिति भावः ।

(२) संशयानन्तर घटाभावव्याप्यवत्ताज्ञाने घटाभावशाब्दसामयीसत्त्वे न घटाभावमानसमतः समानविषये शाब्दसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वमवश्यं कल्प्यते, तथाच तत्प्रकारकमानसे तदभावशाब्दसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वाकल्पनमेव बाधवमिति भावः ।

सामग्र्याः प्रतिबन्धकतया मानसघटादिविशिष्टसंशयस्य विशेष-  
दर्शनरूपकारणविरहेणैव घटादिमानसनिश्चयस्य च वारणसम्भ-  
वात् । विशेषदर्शनसत्त्वे च तस्य विपरीतकोटिशब्दधीप्रति-  
बन्धकत्वात् शब्दधीसामग्र्यभावाज्जायत एव मानसमिति केचि-  
न्मित्रमतं परिष्कुर्वन्ति । ननु दीधिकारादिमतेऽपि व्याप्यवद्भिन्नि-  
निश्चयस्य विशेषणज्ञानादिविधया तदुत्तरप्रत्यक्षहेतुतया तथा-  
विधनिश्चयत्वेन हेतुत्वाविवक्षादशायां तादृशप्रत्यक्षेऽतिव्याप्तेरा-  
वश्यकत्वात् विशेषदर्शनस्य हेतुतामत इत्यभिधानमयुक्तमिति  
चेन्न, निश्चयत्वेन हेतुत्वविवक्षणे मित्रान्यमते नातिव्याप्तिर्भिन्नि-  
मते च तादृशनिश्चयत्वेनापि प्रत्यक्षविशेषहेतुतेत्याशयेन तथाविधा-  
भिधानात् । अग्रे च तादृशनिश्चयत्वेन हेतुत्वविवक्षामात्रेण न  
समाधानम्, अपि तु तद्विवक्षया प्रत्यक्षे तादृशनिश्चयत्वेन हेतुता-  
विरहप्रदर्शनेन चेति सामञ्जस्यात् । अथवा (१) तादृशनिश्चय-  
जन्यतावच्छेदकानुभवत्वव्याप्यजातिविवक्षणे (२) नान्यमतेऽति-  
व्याप्तिरित्याशयेन विपरीतज्ञानोत्तरप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति विशेष-  
दर्शनहेतुतामते अतिव्याप्यभिधानम् । 'विशेषदर्शनस्य चेति, 'चः'  
त्वर्थे, 'भ्रमादिविरोधित्वेन' ग्राह्याभावविरोधित्वेन, 'तत्त्वं' प्रत्यक्ष-

(१) यद्यान्युत्तरमभिप्रेत्य सुष्ठु समापत्ते व्यय वेति ।

(२) यत्तु जन्यता किञ्चिद्विध्मावच्छिन्नविशेषकत्वावच्छिन्ना ग्राह्या नातसत्-  
प्रकारकप्रत्यक्षे तद्विषयकज्ञानत्वेन हेतुत्वात् तादृशजन्यतामादायातिव्याप्तिरिति,  
किञ्चिद्विध्मावच्छिन्नत्वनिवेद्यात् सामान्यलक्षणाजन्यप्रत्यक्षे नातिव्याप्तिरिति च  
विभावनीयम् ।



विशेषहेतुत्वं, 'उक्तत्वादिति, विशेषदर्शनत्वरूपेण हेतुत्वे अश्वकारे  
घटसंग्रहे आलोकसमवधानात् तन्निश्चयानुपपत्तिः, एवं कुडुमादौ  
तैलसंयोगादिरूपव्यञ्जकविरहाधीनमौरभादिमन्देहानन्तर व्यञ्जक-  
समवधानेऽपि तन्निश्चयानुपपत्तिश्च । न चालौकिकत्वस्य विशेष  
दर्शनजन्यतावच्छेदकत्वोपगमात् नियमनुपपत्तिः तत्र घट-सौर-  
भादेर्लौकिकप्रत्यक्षस्यैव विशेषदर्शनं विनोत्पत्तेरिति वाच्यम् ।  
लौकिकसन्निकर्षवत्यपि यत्र विशेषदर्शनमहितदूरत्वादिदोष-  
प्रयुक्तः पुरुषत्वादिसंशयस्तत्र विशेषदर्शने सत्येव लौकिकप्रत्य-  
क्षोत्पत्तेर्विशेषदर्शनजन्यतावच्छेदकरूपेण लौकिकस्यापि प्रत्यक्षस्य  
संग्राह्यत्वात् । अतएव विशेषदर्शने अनुमितिसामग्रीसत्त्वात्  
अनुमितिरेव भविष्यति न प्रत्यक्षमिति कथं तस्य प्रत्यक्षहेतुता  
इत्याक्षिप्य समानविषये प्रत्यक्षसामग्र्या बलवत्त्वमिति प्रत्यक्षमेव  
जायते नानुमितिरिति मणिकारेण समाहितमुत्पत्तिवादे (१) ।  
विशेषदर्शनस्यालौकिकप्रत्यक्षमात्रहेतुत्वे तादृशप्रत्यक्षसामग्र्या अनु-  
मितिसामग्र्यपेक्षया हीनबलत्वादसङ्गतेः । यदि च विपरीत-  
ज्ञानोत्तरप्रत्यक्षनिष्ठविशेषदर्शनजन्यतावच्छेदकशरीरे अलौकिक-  
त्वनिवेशेऽपि न क्षतिः दूरस्थे धर्मिणि पुरुषत्वादिसन्देहोत्पत्ति-  
क्षण एव लौकिकसन्निकर्षात्तन्निश्चयवारणाय दूरत्वादिदोषसम-  
वधानकालीनप्रत्यक्षेऽपि विशेषदर्शनहेतुताया आवश्यकत्वात्तत्र  
एव दूरस्थे धर्मिणि संशयोत्तरमपि विना विशेषदर्शनं पुरुष-

त्वादिनिश्चयवारणमन्धवात् इत्युच्यते । तदापि सत्त्वन्धादिसेदभिन्न-  
नानाविधव्याप्त्यवगाहिविशेषदर्शनावच्छेदकधर्मदर्शनसाधारणवि-  
शेषदर्शनत्वस्यानुगतस्याभावात् न तेन रूपेण हेतुतामन्धव इति  
विपरीतज्ञानविरोधित्वमेवानुगमकं वाच्यमिति भावः । अथ यदि  
आलोकसंयोगादिमाधारण्य विपरीतज्ञानविरोधित्वस्य तदा तत्त्व-  
यमुपपद्यतां घटवद्भूतत्वादावालोकसंयोगादिसत्त्वेऽपि तत् चक्षुः-  
संयोगाद्यसत्त्वे तत्त्वत्वेऽपि च दूरत्वादिदोषात् घटादिसंयोगोत्पत्त्या  
आलोकसंयोगसत्त्वेन विपरीतज्ञानाविरोधित्वात् । अत एव नीवि-  
कप्रत्यक्षकारणान्तरमसवजितालोकसंयोगत्वेन तद्यात्य, तथापि  
तस्यात्मनिष्ठोऽन्यः समन्वयः (१) अन्यश्च (२) विशेषदर्शनस्येति एभयो-  
रनुगतकारणतावच्छेदकसमन्वयो दुर्बल इति चेन्न, नीविक  
प्रत्यक्षकारणालोकरंयोगादिसमवजितात्मसंयोगस्यैव आत्म-  
नित्यप्रत्यासत्तस्य विपरीतज्ञानप्रतिद्वन्द्वकत्वापगमेन तत्साधारण-  
तद्व्यावर्च्यस्य विशेषदर्शनस्य ससदायसमन्वयेनैव हेतुतासम्भवा-  
दित्यलमभिहितम् ।

दिन्यामपि देवदितिः ।

अतएव लिङ् वच्चादिलक्षणातिरेकवाच्यार्थज्ञान-  
जन्यविनिर्णयः नातिव्याप्तिः, तदाविधवाव्याप्येति-  
नभ्यामर्थेन तस्य हेतुत्वात् । न ह्येकमर्थज्ञान-

जन्यन्यायार्थज्ञाने तच्छब्देन सङ्केतितशब्दान्तरेण वा व्याप्तादिविशिष्टोपस्थितिद्वारा जनिते शाब्दबोधेऽतिव्याप्तिः, व्युत्पादयिष्यते च महावाक्यार्थज्ञानस्यान्तरवाक्यार्थधीजन्यत्वं तदादेश्व विशेषरूपेणोपस्थाप्रकत्वमिति वाच्यम् । तत्रातिरिक्तस्य पदजन्यत्वस्य कारणतावच्छेदकेऽनुप्रवेशान्निश्चयत्वस्याप्रवेशाच्च ।

गादाधरी विवृतिः ।

तथाविधनिश्चयत्वेन हेतुताविवक्षणस्य प्रयोजनान्तरमपि दर्शयति, 'अतएवेति, 'लिङ्गवत्त्वादित्यक्षणः' वङ्गिव्याप्यधूमवत्त्वादिघटितः, यः 'अतिदेगवाक्यार्थः' सादृश्यविशिष्टे पदवाच्यत्वादिबोधकवाक्यप्रतिपाद्योऽर्थः, तद्विषयकं यज्ज्ञानं वङ्गिव्याप्यधूमवत्पञ्चतमदृशो महानमपदवाच्य इत्यादिज्ञानं तज्जन्यायाम् अमहानमपदवाच्य इत्याद्युपमिति वस्तुगत्या साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नहेतुप्रकारकं पक्षविशेषकं यत्तादृशं ज्ञान तज्जन्यत्वेऽपि नातिव्याप्तिरित्यर्थः । 'तथाविधवाक्यार्थेति पदवाच्यत्वविशिष्टवङ्गिव्याप्यधूमवत्पञ्चतमसादृश्यावच्छिन्नवन्मिज्ञानत्वेनेत्यर्थः । यद्यपि अमसाधारणत्वात् तादृशविशिष्टवाक्यार्थघटकतत्त्वदार्थानां परस्परप्रदेशावगाहित्वेनैव उपमितिविशेषहेतुताया वक्तव्यतया पक्षविशेषादिति हेतुमत्तावगाहिज्ञानत्वमप्युपमितिजनकतादत्तं न्यायिप्रमाणे व्याप्याभादानवगाहितादृशहेतुमत्तावगाहिमितिजनकतावच्छेदकव्याप्यवत्पक्षनिश्चयत्वं नार्हं

१. बरबराये मन्त्रः बरबराये मन्त्रः बरबराये मन्त्रः बरबराये मन्त्रः  
विष्णवे नमः ।

तिदेशवाक्यार्थज्ञानसहकृतव्याप्यवत्ताघटितसादृश्यज्ञानजन्यायामुप-  
मितौ जनकतावच्छेदके व्याप्यांशे पक्षवृत्तित्वावगाहितस्याधि-  
कस्य (१) निवेशनेऽपि धर्म्यंशे व्याप्यवत्तावगाहिनिययत्वरूपाय  
मितिजनकतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुताकत्वस्य (२) तादृशोपमिता-  
वचनत्वात् अतिव्याप्तेर्वारणाय तादृशनिश्चयत्वपर्याप्तहेतुतावच्छे-  
दकताकत्वपर्यन्तनिवेशनमावश्यकं (३) तथाच अनुमितिजनक-  
तावच्छेदकता यादृशसमुदाये पर्याप्ता तादृशसमुदायस्यैव लक्ष-  
निवेशनमावश्यकमन्यथा समुदायपर्याप्ताच्छेदकताया एकदेश-  
पर्याप्ततया असम्भवापत्तेः । अतएव उक्तनिश्चयत्वघटकाभावदनु-  
स्यापि सार्थकता, एवञ्चाप्रामाण्यज्ञानानास्कन्दितत्वस्य कारण-  
तावच्छेदकत्वमते (४) तदशोऽपि लक्षणे निवेशनीयः । न च  
सादृश्यज्ञानस्य उपमितिहेतुतायां पर्व्वतादिवृत्तित्वावच्छिन्नव्या-  
प्यादिविषयता पर्व्वतादिवृत्तित्वावच्छिन्नविषयतात्वेनैव निवेश-  
नं तु व्याप्यादिविषयतात्वेन प्रयोजनाभावात् तथाचानुमिति-  
जनकतावच्छेदकधर्मस्य उक्तोपमितिजनकतावच्छेदककोटिनिवे-  
शोऽपि नास्ति किं पर्याप्तिनिवेशनेनेति वाच्यम् । व्याप्यवत्ता-

(१) तद्विचारे मति तद्वृत्तिधर्म्यवत्तयस्यैव तत्सादृश्यत्वात् ।

(२) उपमितौ जनकतावच्छेदकधर्म्यतावच्छेदकघटकांशे निश्चयत्वनिवेशनेऽपि  
प्रकारांशे निश्चयत्वनिवेशनमावश्यकत्वादिति भावः ।

(३) तथाच पृथगेव निश्चयत्वनिवेशनेन नातिव्याप्तिरस्य तु पर्याप्तिनिवेशाद्वारि-  
व्याप्तिरिति भावः ।

(४) अप्रामाण्यज्ञानाभावाच्च स्यात्तन्त्रेण हेतुत्व केषांश्चित् सम्मतमतो न  
इत्युक्तम् ।

घटितसादृश्यावच्छिन्नधर्मिकवाक्यार्थज्ञानस्य तद्वटितसादृश्यज्ञान-  
महकारेण फलजनकतया उभयत्र सादृश्यघटकधर्माणां विशिष्ट्या-  
वश्यनिवेशनीयत्वात् । न च पर्याप्तिविवक्षायासपि धूमवत्त्वेन  
धूमव्यापकवह्निमत्सादृश्यात्मकतादृशवह्निमदृष्टिधूमवत्तानिश्चयज-  
न्योपमितावतिव्याप्तिः (१) न शक्यते वारयितुमिति वाच्यम् ।  
सादृश्यघटकभेदविषयताया अपि प्रवेशेन विवक्षितनिश्चयत्वे  
तत्कारणतावच्छेदकतापर्याप्तिविरहात् । लाघवाद्भेदाघटितसादृ-  
श्यज्ञानमेवोपमितौ कारणमिति तु न वाच्यं, तथा सति गदादा-  
वपि सादृश्यनिश्चयमत्त्वेन गवयादिपटवाच्यत्वोपमित्यापत्तेः । यदि  
च वैधर्म्यज्ञानादपि उपमितिः स्वीक्रियते वैधर्म्यस्य च इतर-  
वैधर्म्यत्वेन ज्ञानं नापेक्ष्यते तदा व्याप्यधर्मरूपवैधर्म्यज्ञानजन्यो-  
पमितावतिव्याप्तिः (२) कारणतावच्छेदकतापर्याप्तिनिवेशेऽपि  
प्यतिरिति तद्वारणप्रकारश्चिन्त्यः (३) । महावाक्यार्थविषयकसादृ-

[illegible][illegible][illegible]

बोधे यवान्तरवाक्यानेतिद्वयस्य तादृगतिप्रयत्नेनैव हेतुता न  
 विगिटपटार्थगोनरगाष्टबोधेऽपि विगिटपटार्थोपस्थितेन द्विग  
 निययत्वेनैव हेतुता न तु विगिटपटार्थप्रवेग इत्यभिमानेन इ  
 बोधविगेपेऽतिव्याप्तिमागच्छते, 'न चेत्यादिना, 'उपनयदेव' इ  
 उपनयवाक्यप्रतिपाद्यमाध्यव्याप्यहेतुमत्पक्षरूपावाक्तावाक्यादं-  
 नेत्यर्थः, 'न्यायार्थज्ञाने' निगमनमहकृतोपनयजन्ये वद्विद्वान्-  
 धूमवानयं धूमज्ञानज्ञाप्यवद्विमानित्यादिमहावाक्यार्थज्ञाने इत्यं-  
 तेन प्रतिघाटिपक्षकवाक्यात्मकन्यायस्य विगिटैकार्यज्ञानजन्य-  
 तायाः स्वयं दूषणीयत्वेऽपि न क्षतिः । यद्यपि वद्विद्वान्-  
 धूमवांशायमित्याद्युपनयजन्यबोधे व्याप्यवन एवाभेदो धर्मे  
 मासते न तु व्याप्यस्य व्याप्यतावच्छेदकसम्बन्धः नामाव्ययेने  
 नान्वयस्याव्युत्पन्नत्वात् । तथाच नातिव्याप्यवसरः पञ्चांगे व्याप्ति-  
 प्रकारकज्ञानस्यैव लक्षणवटकत्वात्, यत्र तादात्म्यसम्बन्धेन धर्मे  
 हेतुता तत्र व्याप्यस्य पञ्चांगे तेन सम्बन्धेन उपनयप्रतिपाद्यत्वे-  
 व्याप्याभेदस्यैव हेतौ भानात् तदंगे व्याप्तिप्रकारकत्वाभावेन नाति-  
 व्याप्यवसरः, तथापि तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नव्याप्तिविगिटवर्ति-  
 रूपहेतुपरतच्छब्दवटितस्य सचायमिति वाक्यस्य प्रतिपाद्ये विगि-  
 टार्थे निगमनार्थस्यान्यस्य वा कस्यचिदर्थस्यान्वयबोधस्तत्रानि-  
 व्याप्तिपरोऽयं ग्रन्थः, साध्यव्याप्यहेतुविगिटपक्षपर्यन्तपरतच्छब्द-  
 जन्यबोधेऽतिव्याप्तिपरस्य 'तच्छब्देनेत्ययिमग्रन्थ इति न पौनरुक्त्यन्-  
 व्याप्यविगिटपक्षरूपवाक्यार्थज्ञानजन्यतामादाय तद्वटितमहावा-  
 क्यार्थबोधे संयोगादिमन्वन्धेन पञ्चांगे व्याप्यप्रकारकज्ञानकरणा-

घटितलक्षणस्य प्रतिव्याख्यसम्भवादेव च व्याप्यविशिष्टपक्षात्मक-  
पदार्थज्ञानजन्यबोधेऽतिव्याप्तिमाह, 'तच्छब्देनेति, तादृशविशिष्टा-  
र्थबोधकपदान्तराभावात् सर्वनामानुधावनं, सर्वनाम्नां विशेष-  
रूपेण पदार्थोपस्थापकतामत एव तल्लक्ष्योपस्थितः पक्षविशे-  
षक व्याप्तिविशिष्टहेतुप्रकारकनिश्चयरूपतासम्भवः न तु वस्तु-  
बुद्धिसत्त्वेन उपस्थापकतामत इत्यविवादायाह, 'शब्देतितशब्दा-  
न्तरेण वेति व्याप्तिविशिष्टहेतुविशिष्टपक्षे आधुनिकशब्देतशानिना  
घटादिपदेनेत्यर्थः । इदमुपलक्षणं विशिष्टपक्षलाक्षणिकापर्वता-  
दिपदेनेत्यपि बोध्यम् । 'व्याख्यादिविशिष्टोपस्थितिद्वारा' व्याख्य-  
वन्निर्द्देशहेतुविशिष्टपक्षोपस्थितिद्वारा, जनिते वन्निर्व्याप्यधूमवान्  
पर्वतोऽस्तीत्याकारकाशब्दबोधेऽतिव्याप्तिः । ननूपनयार्थघटित-  
महावाक्यार्थबोधे कथमतिव्याप्तिः उपनयार्थज्ञानस्य पक्षविशेष-  
कव्याप्यप्रकारकज्ञानत्वेन तत्हेतुताया अप्रामाण्यत्वात्, तत्त-  
त्पदार्थज्ञानत्वेन तदन्वयबोधे हेतुत्वादेवानुपस्थितपदार्थान्वय-  
बोधप्रसङ्गे । न च एरण्यः सकलपदार्थोपस्थितावपि अवान्तर-  
वाक्यार्थज्ञानं विना तद्वर्तितमहावाक्यार्थज्ञानादुदयात् अवान्तर-  
वाक्यप्रतिपादो यावद्विशिष्टार्थरूपिण्यवज्ञानत्वेन महावाक्यार्थ-  
बोधोपलब्धत्वावश्यकमिति दाणम् । एतत्तु एतन्मोक्षद्वारा चैव-  
इत्यादीं एरण्यमतिविशेषणान्वितपक्षेहादिज्ञानं विनैव तादृशवाक्य-  
र्थपरित्यागादतिशयान्वितविशिष्टरूपमहावाक्यार्थविद्यं ननु  
ननु महावाक्यार्थरूपिण्यवज्ञानत्वेन महावाक्यार्थज्ञानं विना  
'महावाक्यार्थज्ञान' इति, 'महावाक्यार्थज्ञान' इति तद्वर्तितमहावाक्य-  
'महावाक्यार्थज्ञान' इति, 'महावाक्यार्थज्ञान' इति तद्वर्तितमहावाक्य-



पदार्थसंसर्गावगाहिज्ञानस्य, 'अवान्तरेति तादृशविशिष्टार्थविशेष-  
यकज्ञानत्वावच्छिन्नजन्यत्वमर्थः । अयम्भावः । यादृशविशेषणविशिष्ट-  
स्य विशेष्यस्य विशेषणस्य वा शब्दादुपस्थितिस्तादृशेनैव विशिष्टेन  
विशेषणान्तरस्य विशेष्यान्तरस्य वा अन्वयबोधोऽनुभवसिद्धः, यत्र  
युगपदेव एकस्मिन् धर्मिणि समूहालम्बनोपस्थितनानाविशेषणा-  
न्वयबोधस्तत्र विशेषणाना तुल्यतया भानात् नासौ एकविशेषण-  
विशिष्टे विशेषणान्तरवैशिष्ट्यबोधः, अतो न तत्र विशेषणविशिष्ट-  
विशेष्योपस्थितेरपेक्षा, एकविशेषणविशिष्टे विशेषणान्तरवैशिष्ट्यं  
विशिष्टे वा यत्र विशेषणान्तरविशिष्टस्य वैशिष्ट्यं भासते सन्नोषो  
विशिष्टविषयकबोधादेव उत्पद्यते, न तु विशृङ्खलसमूहालम्बनात्  
अतएव इष्टविशेष्यकउपायसाध्यताज्ञानस्य प्रवर्त्तकतामाशङ्क्य  
तन्मते (१) विधिवाक्यात् वाक्यभेदभिर्या (२) कृतिसाध्ययागसाध्य-  
मिष्टमित्येतादृशस्य समूहालम्बनविलक्षणविशिष्टयागविशेषणक-  
बोधस्यैव स्वीकार्यतया तदर्थमन्तरा कृतिसाध्यो याग इत्यवान्तर-  
वाक्यार्थबोधस्य कल्पनीयतया गौरवं, उपायविशेष्यकफलसाधनता-  
बोधस्य प्रवर्त्तकत्वे च आहत्यैव (३) एकत्र द्वयमिति रीत्या कृति-  
साध्यत्वेष्टमाधनत्वरूपविशेषणद्वयावगाही यागः कृतिसाध्य इष्ट-  
माधनमिति बोधः स्वीक्रियते इति लाघवमित्युक्तं विधिवादे  
मणिकारिण, विशिष्टेन सममन्यान्यबोधे विशिष्टधियो हेतुते

(१) इष्टविशेष्यकउपायसाध्यताज्ञानस्य प्रवर्त्तकतामते ।

(२) कृतिसाध्यो याग यागसाध्यमिष्टमिति वाक्यभेदभिद्येत्यर्थः ।

(३) यादृशदेवेत्यर्थः ।

तादृशान्वयतात्पर्यधीघटितशाब्दसामग्र्या भिन्नविषयकप्रत्यक्षादि-  
प्रतिबन्धकतायां विशिष्टविषयकैकोपस्थितिर्निविश्यते अन्यथा तत्-  
स्थाने विशेषण-विशेष्योपस्थितिद्वयम् अतो लाघवादपि तद्धेतुता-  
सिद्धिः । एवञ्च उपनयप्रतिपाद्यहेतुविशिष्टपक्षविशिष्यकैतरान्वय-  
बोधेऽतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति । ननु तदादेर्विशेषरूपेणोपस्थापक-  
ताया विचारामहत्वात् कथं तदादिपदजन्यशाब्दबोधेऽतिव्याप्ति-  
सङ्गतिः । तथा हि तदादिपदस्य न घटत्व-रूपत्वादिविशेषधर्म-  
विशिष्टे (१) शक्तिः नानार्थताप्रसङ्गेन गौरवात्, घटादिकं बुद्धि-  
स्थीकृत्य प्रयुक्ततच्छब्दात् पटादिवोधस्य शक्तिभ्रममन्तरेणापि  
प्रसङ्गात् । न च वसुगत्या यद्रूपावच्छिन्नं बुद्धिस्थीकृत्य यत्पदव्यक्तिः  
प्रयुक्ता तद्रूपावच्छिन्ने तस्याः शक्तिः अतो नाय दोष इति वाच्यम् ।  
एवमपि पदव्यक्तिभेदेनानन्तशक्तिवाच्यनया गौरवात्, यत्पदव्यक्ति-  
प्रयोज्या प्रयोज्यहृदप्रवृत्तिर्नोपलब्धा तत्पदव्यक्ती शक्तेरगृहीतत्वेन  
ततोऽन्वयबोधानुपपत्तेः अतः सामान्यतः स्वप्रयोक्तृपुरुषबुद्धिस्थे  
तदादिपदसामान्यशक्तिः कल्पनीया, तथाच तत्त्वेनैकोपस्थितिः  
सर्वनामपदानुविपतिन तु विशेषरूपेण । न च बुद्धिस्थत्वेन शक्या-  
नुगमेऽपि तेन रूपेण व्युत्पत्ती सत्यां (२) घटत्वादिरूपविशेषधर्म-  
पुरस्कारेण बुद्धिस्थत्वज्ञानरूपविशेषदर्शनात् (३) उपलक्षणीभूत-  
घटत्वादिप्रकारेण शक्तिरसम्भव इति तेन रूपेण न तत्पदादुप-

(१) घटत्व-रूपत्वादिविशेषधर्म-विशिष्टे इति पक्षः ।

२. यत्पदव्यक्ति-प्रयोज्या

३. बुद्धिस्थत्वज्ञानरूपविशेषदर्शनात् इति पक्षः ।

पदार्थसंसर्गावगाहिज्ञानस्य, 'अवान्तरेति तादृशविशिष्टार्थविषयकज्ञानत्वावच्छिन्नजन्यत्वमर्थः । अयम्भावः । यादृशविशेषणविशिष्टस्य विशेष्यस्य विशेषणस्य वा शब्दादुपस्थितिस्तादृशेनैव विशिष्टेन विशेषणान्तरस्य विशेष्यान्तरस्य वा अन्वयबोधोऽनुभवसिद्धः, यद्युपदेव एकस्मिन् धर्मिणि समूहालम्बनोपस्थितनानाविशेषणान्वयबोधस्तत्र विशेषणाना तुल्यतया भानात् नासौ एकविशेषणविशिष्टे विशेषणान्तरवैशिष्ट्यबोधः, अतो न तत्र विशेषणविशिष्टविशेष्योपस्थितेरपेक्षा, एकविशेषणविशिष्टे विशेषणान्तरवैशिष्ट्यविशिष्टे वा यत्र विशेषणान्तरविशिष्टस्य वैशिष्ट्यं भासते सर्वबोधविशिष्टविषयकबोधादेव उत्पद्यते, न तु विशृङ्खलसमूहालम्बनात् अतएव इष्टविशेष्यकोपायसाध्यताज्ञानस्य प्रवर्त्तकतामाशङ्कतन्मते (१) विधिवाक्यात् वाक्यभेदभिया (२) कृतिसाध्ययागसाध्यमिष्टमित्येतादृशस्य समूहालम्बनविलक्षणविशिष्टयागविशेषणकबोधस्यैव स्वीकार्यतया तदर्थमन्तरा कृतिसाध्यो याग इत्यवान्तरवाक्यार्थबोधस्य कल्पनीयतया गौरवं, उपायविशेष्यकफलसाधनताबोधस्य प्रवर्त्तकत्वे च आहत्यैव (३) एकत्र द्वयमिति रीत्या कृतिसाध्यत्वेष्टसाधनत्वरूपविशेषणद्वयावगाही यागः कृतिसाध्य इष्टसाधनमिति बोधः स्वीक्रियते इति लाघवमित्युक्तं विधिवादे मणिकारेण, विशिष्टेन समसन्धान्वयबोधे विशिष्टधियो हेतुत्वे

(१) इष्टविशेष्यकोपायसाध्यताज्ञानस्य प्रवर्त्तकतामते ।

(२) कृतिसाध्यो याग यागसाध्यमिष्टमिति वाक्यभेदमित्यर्थः ।

(३) साक्षादेवेत्यर्थः ।

विषयत्वात् न तु तद्विशिष्टप्रकारकत्वेन । शाब्दबोधप्रकारतायां  
शाब्दबोधविषयतावच्छेदकत्वेन सहेतविषयत्वज्ञानं (१) प्रयोजकं,  
यथा घटत्वस्य घटपदजन्यशाब्दबोधप्रकारतायां घटत्वावच्छिन्नो घट-  
पदजन्यशाब्दबोधविषयतावान् भवतु इत्याकारमहेतीयस्य शाब्द-  
बोधविषयतावच्छेदकत्वेन विषयत्वस्य ज्ञानं (२), तादृशमहेतयग्रहव  
घटत्वावच्छिन्नत्वविषयतानिरूपितमहेतीयशाब्दबोधविषयत्वप्रका-  
रतानिरूपितविषयतावान् घट इत्याकारकः, शाब्दबोधप्र-  
कारतावच्छेदकतायाश्च शाब्दबोधविषयतावच्छेदकतावच्छेदकत्वेन  
महेतविषयत्वज्ञानं (३), यथा लोमत्वस्य पशुपदजन्यशाब्दबोध-  
प्रकारतावच्छेदकताया लोमत्वावच्छिन्नलोमावच्छिन्नः पशुपद-  
जन्यशाब्दबोधविषयतावान् भवतु इत्याकारकमहेतीयशाब्दबोध-  
विषयतावच्छेदकतावच्छेदकत्वेन विषयत्वज्ञानं तादृशमहेतयग्रह  
लोमत्वावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकतावत्त्वमन्वयावच्छिन्नलोमनिष्ठ  
प्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छिन्ना या शाब्दबोधविषयत्वनिष्ठ  
प्रकारता तद्विरूपितविशेष्यतावान् लोमादिमान् इत्याकारकः ।  
प्रत्येकं च द्विप्रकारत्वाद्यदावच्छिन्नस्तत्पदजन्यशाब्दबोधविषयो  
भवतु इत्याकारकमहेतीय शाब्दबोधविषयतावच्छेदकता-  
वच्छेदकत्वेन विषयत्व न द्विप्रकारत्वस्य किन्तु तद्वि-

१। शाब्दबोधविषयतावच्छेदकतावच्छिन्नविषयतावच्छिन्नमहेतविषयत्वज्ञानं  
प्रयोजकं ।

२। घटत्वविषयविषयत्वज्ञानं ।

३। लोमत्वविषयविषयत्वज्ञानं ।

स्थितिर्दुर्लभा सम्बन्धग्रहप्रकारताया एव स्मृतिप्रकारताप्रयोजकतया  
 प्रकाराशे शक्तिग्रहानपेक्षणादिति वाच्यम् । द्रव्यादिपदात् घटत्वा  
 दिप्रकारेण शक्तिभ्रमशून्यस्य शाब्दबोधानुदयात् शक्त्यधीनोपलब्ध  
 णीभूतधर्मप्रकारकोपस्थितेः शाब्दबोधानुपयोगित्वादित्यत आह,  
 'तदादेवेति, 'विशेषरूपेणोपस्थापकत्वं' 'व्युत्पादयिष्यत इत्यनुपपत्तेन  
 न्वयः । अयमभिप्रायः । स्वप्रयोक्तृबुद्धिप्रकारत्वेनानुगतीकृतघटत्वा  
 दिरूपविशेषधर्मविशिष्टे तत्पदशक्तिः अतो न विशेषणभेदेन शक्त्या  
 नन्त्यं न वा विशेषधर्मप्रकारकशाब्दबोधोपयोगिविशेषधर्मप्रकार-  
 कोपस्थितिर्दुर्धृष्टा । न च तादृशबुद्धिविषयत्वविशिष्टे शक्त्यैवो-  
 पोपपत्तौ किमेतावता प्रयासेन विशेषरूपेणोपस्थापकताविरहेपि  
 क्षतिविरहादिति वाच्यम् । विशेषधर्मप्रकारकसंशयनिवृत्त्यर्थ-  
 मपि (१) तदादिघटितवाक्यप्रयोगाद्विशेषप्रकारेण शाब्दबोधस्य  
 दुरपलब्धतया तदुपपत्तये तदादेर्विशेषरूपेण उपस्थापकताया-  
 अवश्योपपाद्यत्वात् । बुद्धिप्रकारत्वेन प्रवृत्तिनिमित्तघटत्वादी-  
 नामनुगमेऽपि तादृशधर्मस्याशक्यतया तदंशपरित्यागेन निर्विशे-  
 षणकघटत्वादिप्रकारकबोधोपपत्तिः बुद्धिप्रकारत्वस्याशक्यत्वेऽपि  
 तत्पद बुद्धिप्रकारविशिष्ट बोधयतु इत्याकारकभगवत्सङ्केतरूपगती  
 तेनानुगतरूपेण घटत्व-पटत्वादिभानात् शक्तेरैक्यं, बुद्धिप्रकारत्वस्य  
 सङ्केतविषयत्वेऽपि तस्य शक्योपलक्षणता न तु शक्यान्तर्भावेन  
 विशेषणत्व, तदुपलक्षितघटत्वादिप्रकारकत्वेनैव बोधस्य सङ्केत-

(१) तद्वान्नेति शब्दानन्तरं आनयन घटकर्मकं न वेति संशयनिवृत्त्यर्थ-  
 मित्यर्थः ।



सङ्केतेन शब्दबोधविषयतावच्छेदकतासामानाधिकरण्यस्यैव-  
गाहनात् सङ्केतीयशब्दबोधविषयतावच्छेदकतासामानाधिकरण-  
त्वेनैव विषयत्वमिति तस्य तत्पदजन्यशब्दबोधप्रकारतान-  
वच्छेदकत्वनिर्वाहः । इदञ्च विशिष्टशक्तपदस्थले, उपलक्षितवाचक-  
गगनादिपदस्थले च यद्वर्गं धर्मितावच्छेदकीकृत्य शब्दबोधविषय-  
त्वेन सङ्केतविषयत्वग्रहस्तर्ह्यप्रकारक एव बोध उत्पद्यते इति  
तत्र शब्दाश्रयत्वाद्यनियतधर्मप्रकारकबोधनिर्वाहः ।

दीधितिकारागु सर्वत्रैव शब्दबोधप्रकारताया तदवच्छेद-  
कतायाञ्च सङ्केतीयशब्दबोधविषयत्वप्रकारतानिरूपितविशेषता-  
वच्छेदकत्व तदवच्छेदकत्वरूपशक्यतावच्छेदकत्व-तदवच्छेदकत्वज्ञानं  
हेतुः, यथा घट पशुपदस्थले घटत्व-लोमत्वादेः, गगनादिपदस्थले च  
शब्दाश्रयत्व एव निरुक्तशक्यतावच्छेदकत्वसत्त्वात् शब्दाश्रयत्वप्रका-  
रक एव शक्तिभ्रमाजन्यबोध इति घटपट-गगनपदयोरविशेष इति  
वदन्ति । तन्मते बुद्धिप्रकारत्वस्य शब्दबोधप्रकारतानवच्छेदकत्व  
दुरुपपादम् ।

नानार्थहर्ष्यादिपदस्थले चोपलक्षणीभवता केनाप्यनुगतरू-  
पेण (१) प्रवृत्तिनिमित्तानामभानात् अशक्यस्वरूपसदनुगतरूप-  
सत्त्वेऽपि शक्तिभेदान्नानार्थतानिर्वाहः । बुद्धिप्रकारविशिष्टवाचक  
तत्पदमिति सर्वोपसंहारेण व्युत्पत्तिसौकार्यादपूर्वचैत्रत्वादि-  
विशिष्टे तदादिघटितवाक्यात् प्रवृत्त्याद्यनुपलम्भेऽपि न तत्-  
प्रकारकशब्दबोधस्य तदादिपदादनुपपत्तिः । अथ सामान्यतो-

व्युत्पत्तेर्चेतत्वाद्यपूर्वधर्मेविशिष्टगोचरत्वेऽपि स्वरूपतन्मात्रमप्रका-  
 रेण गतप्रपञ्चात् स्वरूपतन्मात्रप्रकारकोपस्थितिः तादृशशाब्दबोधस्य  
 चानुपपत्तिः, जातिमान् हस्तिप्रकमस्वन्धी इति ज्ञानात् स्वरूपतो  
 हस्तित्वादिप्रकारकस्मरणानुदयात् स्वरूपतन्मात्रप्रकारकस्मृतौ स्वर-  
 पतन्मात्रप्रकारकमस्वन्धिय एव हेतुत्वात् । यत्तु अनुगमकधर्मोप-  
 वगात् सामान्यव्युत्पत्त्यधीनं स्वरूपतन्मात्रत्वादिप्रकारकशक्तिस्मरणं  
 सुघटमिति ततस्तादृशचेतत्वादिप्रकारकपदार्थापस्थिति-शाब्दबोध-  
 योर्नानुपपत्तिरिति । तदमत् । स्वरूपतन्मात्रप्रकारकस्मृतौ स्वरूपत-  
 त्मात्रप्रकारकानुभवस्यैव हेतुताया व्यवस्थापनान्मोपवशेन विशि-  
 टतत्प्रकारकानुभवादविशिष्टतत्प्रकारकस्मरणानुत्पत्तेरिति चेन्न,  
 प्रकरणादिना निर्विशेषणकचेतत्वाद्यवच्छिन्ने वक्तुर्बुद्धिविषयता-  
 ग्रहे बुद्धिविषयतावच्छेदकविशिष्टवाचक तत्पदमिति स्मृतौ सत्या-  
 मविशिष्टचेतत्वादिविशिष्टवाचकतायास्तदादिपदेन मानसज्ञानस्यै-  
 वान्ततः सम्भवेन सामञ्जस्यात् । न च चैत्रोऽस्य वक्तुर्बुद्धिस्थ इति  
 निश्चयेन चैत्रे विशिष्य तत्पदवाच्यतानिश्चयेऽपि चैत्रत्वविशिष्टे तत्पद-  
 वाच्यताया अनिश्चयात् तत्प्रकारकशाब्दबोधानुपपत्तिरिति वाच्यम् ।  
 यद्विशिष्टविषयकबुद्धिप्रयोज्यं यत्पदं तत् तद्विशिष्टवाचकमिति  
 सामान्यतोव्याप्तेरवधारणेन प्रकरणाद्यधीनस्य तत्पदविशेषे चैत्र-  
 त्वविशिष्टविषयकबुद्धिप्रयोज्यत्वग्रहस्य विशेषदर्शनतया तद्विशिष्ट-  
 वाचकतासंग्रयविघटकत्वेन विशिष्टवाचकतायाः सुनिश्चयत्वात् । न  
 चैवमपि स्वप्रयोजकबुद्धिप्रकारत्वे स्वपदार्थस्यानुगमेन सकल-  
 तत्पदाद्युपसहारेण व्युत्पत्तिर्दुर्घटेति यत्पदव्यक्त्यधीनप्रवृत्तिर्नो-



सङ्केतेन शाब्दबोधविषयतावच्छेदकतासामानाधिकरण्यस्यैवाव-  
गाहनात् सङ्केतीयशाब्दबोधविषयतावच्छेदकतासामानाधिकरण-  
त्वेनैव विषयत्वमिति तस्य तत्पदजन्यशाब्दबोधप्रकारतानव-  
च्छेदकत्वनिर्वाहः । इदञ्च विशिष्टशक्तपदस्थले, उपलक्षितवाचक-  
गगनादिपदस्थले च यद्विधं धर्मितावच्छेदकीकृत्य शाब्दबोधविषय-  
त्वेन सङ्केतविषयत्वग्रहस्तर्हि धर्मप्रकारक एव बोध उत्पद्यते इति  
तत्र शब्दाश्रयत्वाद्यनियतधर्मप्रकारकबोधनिर्वाहः ।

दोषितकाराणु सर्वत्रैव शाब्दबोधप्रकारताया तदवच्छेद-  
कतायाञ्च सङ्केतीयशाब्दबोधविषयत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यता-  
वच्छेदकत्व-तदवच्छेदकत्वरूपशक्यतावच्छेदकत्व-तदवच्छेदकत्वज्ञानं  
हेतुः, यथा घट पशुपदस्थले घटत्व-लोमत्वादेः, गगनादिपदस्थले च  
शब्दाश्रयत्व एव निरुक्तशक्यतावच्छेदकत्वसत्त्वात् शब्दाश्रयत्वप्रका-  
रक एव शक्तिभ्रमाजन्यबोध इति घटपद-गगनपदयोरविशेष इति  
वदन्ति । तन्मते बुद्धिप्रकारत्वस्य शाब्दबोधप्रकारतानवच्छेदकत्व-  
दुरुपपादम् ।

नानार्थहर्ष्यादिपदस्थले चोपलक्षणीभवता केनाप्यनुगतरू-  
पेण (१) प्रवृत्तिनिमित्तानामभानात् अशक्यस्वरूपसदनुगतरूप-  
सत्त्वेऽपि शक्तिभेदान्नानार्थतानिर्वाहः । बुद्धिप्रकारविशिष्टवाचक-  
तत्पदमिति सर्वोपसंहारेण व्युत्पत्तिसौकर्यादपूर्वचैत्रत्वादिवि-  
शिष्टे तदादिघटितवाक्यात् प्रवृत्त्याद्यनुपलभ्येऽपि न तत्-  
प्रकारकशाब्दबोधस्य तदादिपदादनुपपत्तिः । अथ सामान्यतो-

अवान्तरवाक्यार्थबोधस्य महावाक्यार्थबुद्धौ शाब्दत्वजातिपुरस्कारे-  
 णैव कारणता न तु पदजन्यत्वेन गौरवात् । न च तथासति  
 विशिष्टविषयकशाब्दबोधादिव विशिष्टे गृहीतवृत्तिकपदजन्यवि-  
 शिष्टस्मृतेरपि विशिष्टे इतरान्वयबोधोत्पत्त्या तत्र विशिष्टविषयक-  
 शाब्दधियो व्यभिचारः स्यादिति तादृशस्मृतिसाधारणपदजन्यत्वे-  
 नैव हेतुत्वमुचितमिति वाच्यम् । पदज्ञानजन्यत्वेन स्मृति-शाब्द-  
 धियोरनुगमे पदरूपलिङ्गज्ञानजन्यार्थविषयकानुमित्यादितोऽपि  
 शाब्दधीप्रसङ्गात् वृत्तिमत्पदजन्यस्मृतित्व-शाब्दत्वाभ्या कारणता-  
 ह्यस्यावश्यकत्वान्मियो व्यभिचारस्य चागत्या तत्तत्कारणाव्यव-  
 हितोत्तरत्वस्य कार्यतावच्छेदके निवेशेनैव वारणीयत्वात् ।  
 यत्रावान्तरवाक्यार्थबोधान्महावाक्यार्थधीस्तत्राप्यवान्तरवाक्यार्थाघ-  
 टकार्यान्तरस्य पदजन्यस्मृतेरवान्तरवाक्यार्थबोधानन्तरमप्यवश्यक-  
 त्वनीयतया तस्याः सकलपदार्थविषयकत्वोपगमेन पदार्थस्मृते-  
 रवान्तरवाक्यार्थधीजन्यशाब्दबोधे व्यभिचारवारणन्तु न सम्यक्,  
 विशिष्टे गृहीतवृत्तिकपदाधीनविशिष्टस्मृतेरिव विशेष्यमात्रे गृही-  
 तवृत्तिकपदाधीनाया उद्बोधकान्तरवशाद्विशेषणमवगाहमानाया-  
 विशिष्टस्मृतितो व्याप्यविशिष्टपक्षादिविषयकेतरान्वयबोधवारणाय  
 गृहीतविशिष्टवृत्तिकपदजन्योपस्थितित्वेनैव विशिष्टविषयस्मृतेस्ता-  
 दृशान्वयबोधहेतुताया वक्तव्यतया विशिष्टवृत्तिकग्रहानपेक्षावान्त-  
 रवाक्यार्थशाब्दधीजन्यबोधे तस्या व्यभिचारस्यावश्यकत्वात्, प्रका-  
 रान्तरेण तद्वारणे (१) तावत्पदार्थविषयकस्मृतिकल्पनाया अकि-

(१) कार्यतावच्छेदकोटौ व्यववहितोत्तरत्वनिवेशेन ।

चिक्तरत्वात्, अतोप्यवान्तरवाक्यार्थधियश्च शाब्दत्वपुरस्कारं  
कारणत्वान्तरमावश्यकमिति पदजन्यत्वपदं पदाजन्यबोधव्याप्तं  
धर्मपरं, तच्च शाब्दत्वादिकमपीति । अधिकप्रवेगेन निरुक्तनिश्चय  
त्वपर्याप्तजनकतावच्छेदकताघटितस्य लक्षणस्य नातिव्याप्तिरिति  
न्युक्ता निश्चयत्वप्रवेगेन पर्याप्तनिवेगनेऽपि नातिव्याप्तिरित्या  
'निश्चयत्वस्येति, परोक्षमंशयानभ्युपगमेन मंशयान्यत्वस्य उक्तयुक्तं  
शाब्दत्वादेर्निवेगनीयतया ज्ञानत्वस्य च पदजन्यबुद्धावव्यावर्तक  
त्वादिति भावः ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

न च तत्तद्विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानं प्रति तत्तद्विशेष  
तावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुत्वात् तादृशे शाब्द  
बोधे प्रत्यक्षे चातिव्याप्तिः दग्धो रक्तो न वेति मंश  
रत्नदग्धवानयमिति ज्ञानानुदयादिति वाच्यम्  
ज्ञानोपरमेऽपि विशिष्टविषयोपधानेनेच्छा-द्वेषयोः कृते  
माज्ञान्काराद्विशेषणविषयकाद्विशिष्टसंस्कारादेव विशि  
ष्टमन्त्रणाच्च तद्विषयकगुणानां तत्र हेतुत्वे न्यूनत्वं  
कुर्वन्त्यस्य तत्राद्वैशाद्विच्छादितः संस्काराच्चानुमि  
रन्नुदयात् संस्कारादन्यत्वस्य गुणतया ज्ञानत्वेनैव त  
हेतुत्वात् ।

गादाधरी विवृतिः ।

व्याप्तिविशिष्टहेतुरूपविशेषणतावच्छेदकविशिष्टस्य तद्विशेषण-  
धर्मितावच्छेदकपर्वतत्वादवच्छिन्नस्य वैशिष्ट्यावगाहिनि शाब्द-  
बोधादौ प्रत्यक्षादिसाधारणविशिष्टवैशिष्ट्यबोधनिष्ठविशेषणताव-  
च्छेदकप्रकारकनिश्चयजन्यतामादायातिव्याप्तिं शङ्कते, 'नचेत्या-  
दिना, 'तथापि' अवान्तरवाक्यार्थबोधनिष्ठशाब्दबोधासाधारण-  
कारणतामादायातिव्याप्तेरुक्तरीत्या वारण्येऽपि, 'तत्तद्विशिष्टवैशि-  
ष्ट्यज्ञानं प्रतीति पर्वतत्वादिरूपधर्मितावच्छेदकावच्छिन्नविशेषण-  
तापन्नव्याप्तिविशिष्टधूमादिविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानत्वावच्छिन्न प्रती-  
त्यर्थः, 'तत्तद्विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन' पर्वतत्वाद्य-  
वच्छिन्नविशेषकव्याप्तिविशिष्टधूमादिप्रकारकनिश्चयत्वेन, 'तादृशे'  
वह्नियाम्यधूमवत्पर्वतवान् देश इत्यादिविशिष्टवैशिष्ट्यबोधरूपे,  
शाब्दबोधातिव्याप्तेर्वारितत्वात् तस्यैव प्रथममुपन्यासः, स्मृति-  
व्यावृत्तधर्मस्य जन्यतावच्छेदकत्वे (१) स्मृतौ नातिव्यप्तिसम्भवः,  
उपमितेः पदवाच्यत्वावगाहिन्यास्तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबोधरूपता-  
प्रयासो न सम्भवतीति, अतः प्रत्यक्ष-शाब्दबोधमात्रोपादानम् ।  
अथ किमिदं विशेषणतावच्छेदकप्रकारकधीजेन्यतावच्छेदकम्  
विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानत्वं, न तावद्विशिष्टप्रतियोगिकं यद्वैशिष्ट्यं तद-  
वगाहित्वं, व्यधिकरणसम्बन्धावगाहिविशिष्टभ्रमासग्रहात्, नापि  
विशिष्टप्रकारकत्वं, काञ्चनमयवह्निमानिन्यादिभ्रमप्रकारीभूत-

(१) विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानजन्यतावच्छेदकत्वे इत्यर्थः ।

तवानगगतस्य कल्पनित् प्रतियन्तकता कल्पता इति विवेकं  
यत्तदमधिकमन्यत ।

केचित्, रक्तदण्डानित्यादिज्ञानीयरक्तत्वादिविशेषणतः  
दण्डादिनिष्ठा प्रकारता विधा, कानिदण्डादिविशेषणतापद्रवा  
त्वाद्यन्तर्भावेण पर्याप्ता, कानित् केवलदण्डादावेव, तत्र प्रद-  
विशेषणतायच्छेदकप्रकारज्ञानाभोना नापरा, पुरुषादिविशेष-  
निरूपितप्रकारताया रक्तत्वादिवृत्तित्वेऽपि पुरुषो न रक्त इ-  
दिधीर्न तादृशप्रकारताकोक्तज्ञानविरोधिनी इतरविशेषणता-  
वच्छिन्नायाः पुरुषादिविशेष्यतानिरूपितरक्तत्वादिकप्रकारताया  
तत्प्रतिवध्यतावच्छेदकत्वादित्याहुः (१) ।

(१) तथाच तदभाववत्तावुद्धिप्रतिवध्यतावच्छेदककोटौ तदितरनिष्ठप्रकार-  
नवच्छिन्नतन्निष्ठप्रकारताया निषेधत्वादिति भावः । न च तथापि रक्तदण्ड-  
इत्यादि ज्ञानीयप्रकारता रक्तत्वाभाववान् दण्ड इति ज्ञानीयप्रतिवध्यतावच्छे-  
न स्यात् तज्ज्ञानीयरक्तत्वप्रकारताया रक्तत्वेतरदण्डनिष्ठोभयपर्याप्तप्रकार-  
वच्छिन्नत्वादिति वाच्यम् । तदितरनिष्ठप्रकारतापदेन तदवृत्तिप्रकारताया  
विवक्षितत्वात् । न च तथापि रक्तदण्डवान् पुरुष इति ज्ञानस्य भ्रमत्वात्  
रक्तत्वाभाववत्पुरुषनिष्ठविशेष्यतानिरूपितरक्तत्वप्रकारताकत्वादिति वाच्य-  
भ्रमत्ववदकीभ्रततन्निष्ठप्रकारतायामपि तदितरप्रकारत्वानवच्छिन्नत्वस्य निषे-  
तथाच रक्तदण्डवान् पुरुष इति विगिष्टगैगिष्टबोधीयदण्डनिष्ठप्रकार-  
एका रक्तत्व-दण्डोभयपर्याप्ता, अपरा दण्डमात्रनिष्ठा, एवं रक्तत्वप्रकार-  
द्विविधा, एका पुरुषविशेष्यतानिरूपिता उभयपर्याप्ता, अपरा दण्डविशेष्यतानि-  
रूपिता तन्मात्रपर्याप्ता, तादृशप्रकारताद्वयस्यावच्छेद्यावच्छेदकभाव इति । इति  
विशेषणतानवच्छिन्नाया इत्यादि भट्टाचार्यचन्द्रर्भोपरि पुनरागड्येय, अथ त-  
दण्डवान् पुरुष इति ज्ञानस्य दण्डाभाववान् पुरुष इति निश्चयप्रतिवध्यता-  
प्रपञ्चि पुरुषादिविशेष्यतानिरूपितदण्डादिप्रकारताया दण्डादिविशेष्यतानि-

अपरे तु यथा विशेष्यतानिरूपितप्रकारतामात्रं न विशेष्य-  
तावच्छेदकता भूतलं घटवदित्यादौ भूतलत्वादेर्घटादिधर्मिता-  
वच्छेदकतावहैपरीत्यस्यापि प्रसङ्गात्(१). अपि तु विलक्षणैव विष-  
यता सा च प्रकारतात्मिका तदन्यैव वा, एवं विशेषणतावच्छेदक-

पितरक्तत्वादिप्रकारतया व्यवच्छिन्नत्वात् । न चेतरे विशेषणतावच्छेद्यतानव-  
च्छेदकदण्डादिप्रकारतावविशिष्टाया दण्डादिप्रकारताया पुरुषादिविशेष्यता-  
निरूपिताया प्रतिबध्यतावच्छेदकशेषगमात् नैषदोषः, उक्तस्येव रक्तत्वादि-  
प्रकारतात्वस्यैव दण्डादिप्रकारतानिष्ठदण्डादिविशेष्यतानिरूपितविशेषणतावच्छे-  
द्यतावच्छेदकत्वमिति वाच्यम् । दण्डवद्दण्डवान् इत्यादि ज्ञानस्य दण्डाभाववान्  
पुरुष इत्यादिनिश्चयप्रतिबध्यतानुपपत्तिः । न च दण्डत्वानवच्छिन्नविशेष्यता-  
निरूपितविशेषणतावच्छेद्यतानवच्छेदकत्वनिवेशाच्चेदमनुपपत्तिरिति वाच्यम् ।  
रक्तदण्डवान् इति ज्ञानस्य रक्तत्वाभाववान् दण्ड इत्यादिनिश्चयप्रतिबध्यतानुप-  
पत्तेः । रक्तत्ववद्भक्तत्ववान् पुरुष इत्यादिज्ञाने रक्तत्वाभाववान् पुरुष इत्यादि-  
निश्चयस्य प्रतिबन्धकत्वानुरोधेन रक्तत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविशेषणता-  
वच्छेद्यतानवच्छेदकत्वविषयत्वावश्यकतया रक्तत्वादिप्रकारतात्वस्य रक्तत्वानव-  
च्छिन्ना या दण्डत्वावच्छिन्नविशेष्यता तन्निरूपितरक्तत्वविशेषणतावच्छेद्यताव-  
च्छेदकत्वादिति चेन्न, रक्तत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविशेषणतावच्छेद्यताभाव-  
विशिष्टायाः पुरुषादिविशेष्यतानिरूपितरक्तत्वादिप्रकारतायाः प्रतिबध्यताव-  
च्छेदकत्वोपगमात् रक्तदण्डवान् पुरुष इत्यादौ रक्तत्वदण्ड-भेदपर्याप्तप्रकारत्वस्य  
रक्तत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितदण्डत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितरक्तत्वादिनि-  
विशेषणतावच्छेद्यत्वात् न तादृशज्ञानस्य दण्डाभाववान् पुरुष इत्यादिनिश्चया-  
प्रतिबध्यत्वम् । दण्डवद्दण्डवानित्यादौ दण्डवद्दण्डपर्याप्तप्रकारतात्वस्य दण्डत्वा-  
वच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितविशेषणतावच्छेद्यताभावस्यात् तादृशज्ञानस्य दण्डा-  
भाववान् पुरुष इत्यादिनिश्चयप्रतिबध्यत्वमिति धेदन् ।

(१) घटादेर्भूतत्वादिविधर्मितावच्छेदकत्वमनङ्गादित्यर्थः ।

तापि विलक्षणविषयता तन्निरूपकदण्डादिनिष्ठप्रकारताविशेष-  
 शालिनि बोधे विशेषणतावच्छेदकरक्तत्वादिप्रकारकज्ञानापेक्षा,  
 प्रत्येकोपस्थितिमूलकं रक्तदण्डवानित्यादिज्ञानञ्च न तथाविविल-  
 क्षणप्रकारताशालीति वदन्ति । तदुभयमपि न सम्यगिव प्रतिभाति,  
 विशिष्टज्ञानपूर्वक-तदपूर्वकयोरविलक्षणाकारकज्ञानयोर्विषयभेद-  
 मन्तरेण विषयतावैलक्षण्यस्यानुभवात् । विशिष्टज्ञानकार्य्यताव-  
 वच्छेदकतया तत्सिद्धिरित्यपि बालप्रलपितं तादृशविलक्षणविषयता  
 सिद्धावेव तन्नियामकतया विशिष्टज्ञानहेतुतासिद्धेः । यदि च  
 विशिष्टप्रतियोगिकविलक्षणसंसर्गावगाहिनि बोधएवान्वय-व्यति-  
 रेकाभ्यां विशिष्टज्ञान हेतुः तज्जन्यतावच्छेदकं यदि विशिष्टप्रति-  
 योगिकत्वावच्छिन्नसंसर्गताकबुद्धित्वं तदा गौरवम् उक्तवैलक्षण्य-  
 पुरस्कारेण प्रकारताविशेषस्य कार्य्यतावच्छेदकत्वे च लाघवमिति  
 विशिष्टप्रतियोगिकवैशिष्ट्यावगाहिन्येव ज्ञाने प्रकारताया व्यासन्ध-  
 वृत्तित्वादिरूपवैलक्षण्यसिद्धिरप्रत्यूहैव इत्युच्यते तदा न विवदामह-  
 इति प्रकृतमनुसरामः । ननु यथा विशेषणतावच्छेदकरक्तत्वाद्यग्नि-  
 निर्दग्नितावच्छेदककतद्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे तत्प्रकारकज्ञानत्वेनैव  
 हेतुता न तु तत्र संशयान्वयत्वनिवेशः तथा तदंशे सधर्म्मितावच्छे-  
 दककविशिष्टवैशिष्ट्यबोधेऽपि तद्वर्म्मितावच्छेदकावच्छिन्नविशेष-  
 कतत्प्रकारकज्ञानत्वेनैव संशयसाधारणहेतुता स्वीक्रियते निश्चयत्वेन  
 विशेषणतावच्छेदकधीहेतुताया मणिकारादिभिरनभिधानादिति-  
 कयमतिव्याप्तिरतस्तथा हेतुतामनुभवेन द्रढयति, 'दण्डो रक्तो न  
 वेति । ननु दण्डो रक्तो न वेति संशयानन्तरं रक्तदण्डवानिति

निश्चयानुत्पाद एवानुभवसिद्धः स च (१) विशेषणसन्देहे विशिष्टसन्देहस्य औचित्यावर्जितत्वादुपपद्यते निश्चयोत्पत्तौ संशय-  
सामग्र्यभावस्यापेक्षितत्वात् रक्तदण्डवान्नवेति विशिष्टसंशयस्त्वनु-  
भवसिद्ध एवेति निश्चयत्वेन हेतुतायां साधकविरहः बाधकस्य  
च सत्त्वम् ।

अत्र केचित् । यदि विशेषणतावच्छेदकप्रकारकसंशयादपि विशिष्टवैशिष्ट्यबोध उपेयते तदा अप्रामाण्यशङ्कास्फुटितादपि ज्ञानात्तदुपगम आवश्यकः ज्ञानाप्रामाण्यसन्देहेन विषय-  
संशयस्यापि जननात् संशयेऽप्रामाण्यसंशयस्याकिञ्चित्कारत्वात्  
अतोऽप्रामाण्यनिश्चयास्फुटितज्ञानात् फलवारणाय अप्रामाण्य-  
निश्चयानास्फुटितत्वेनैव हेतुता वक्तव्येति अप्रामाण्यज्ञानीयगुरु-  
शरीरनिश्चयत्वनिवेशात् गौरवं इत्यप्रामाण्यज्ञानानानास्फुटित-  
निश्चयत्वन हेतुत्वमेवोचितम् विशेषणसंशयाद्विशिष्टसंशयानुपपत्ति-  
रूपबाधकमपि कथञ्चिदुद्धरणीयमिति (२) वदन्ति ।

वस्तुतस्तु संशयस्य विशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकत्वे दण्डोरक्तो न  
वेति संशयात् रक्तत्व-तदभावाद्युभयविशिष्टदण्डादिवैशिष्ट्यावगाहि-  
बोधोपि (३) स्यात्, न चेष्टापत्तिः, तादृशज्ञानस्य एकत्र दण्डादि-  
धर्मेणि विरुद्धोभयप्रकारकतया रक्तत्वादिनिश्चयत्वासम्भवात्  
विशेषान्तरविशेषणतापदधर्मीकसंशयस्य चानुभवविरुद्धतया तत्र

(१) तादृशनिश्चयानुत्पादः दण्डेत्वेन ।

(२) उद्धरणकारश्चानुपपत्तेरस्य दण्डेतिमात्रं ।

(३) रक्तादण्डदण्डानु हस्य इति बोधादिति ।



तापि विमलनयनविषयता तद्विरूपकतद्वर्णादिनिष्ठप्रकारताविशेष-  
 गामिनि बोधे विशेषणतावच्छेदकरक्तत्वादिप्रकारकज्ञानापेक्ष-  
 प्रत्येकोपस्थितिमूलक रक्तदण्डगामित्यादिज्ञानं न तथापि विन-  
 च्छेदप्रकारतागालोति यदस्ति । तदुभयमपि न सम्यगिव प्रतिभाति-  
 विशिष्टज्ञानपूर्वक-तदपूर्वकयोरविलक्षणकारकज्ञानयोर्विषयभेद-  
 मन्तरेण विषयतायेलक्षणव्याननुभवात् । विशिष्टज्ञानकार्यताव-  
 वच्छेदकतया तत्सिद्धिरित्यपि बालप्रलपितं तादृगविलक्षणविषयता-  
 सिद्धावेव तद्विरामकतया विशिष्टज्ञानहेतुतामिदं । यदि च  
 विशिष्टप्रतियोगिकविलक्षणमंसर्गावगाहिनि बोधएवान्वय-व्यति-  
 रेकाभ्या विशिष्टज्ञान हेतुः तज्जन्यतावच्छेदकं यदि विशिष्टप्रति-  
 योगिकत्वावच्छिन्नसंसर्गताकबुद्धित्वं तदा गौरवम् उक्तवैलक्षण्य-  
 पुरस्कारेण प्रकारताविशेषस्य कार्यतावच्छेदकत्वे च लाघवमिति  
 विशिष्टप्रतियोगिकवैशिष्ट्यावगाहिन्येव ज्ञाने प्रकारताया व्यासन्न-  
 वृत्तित्वादिरूपवैलक्षण्यसिद्धिरप्रत्यूहैव इत्युच्यते तदा न विवदासह-  
 इति प्रकृतमनुसरामः । ननु यथा विशेषणतावच्छेदकरक्तत्वाद्यं  
 निर्दग्धतावच्छेदककतद्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे तत्प्रकारकज्ञानत्वेनैव  
 हेतुता न तु तत्र संशयान्यत्वनिवेशः तथा तदंशे सधर्म्मावच्छे-  
 दककविशिष्टवैशिष्ट्यबोधेऽपि तद्विधर्म्मावच्छेदकावच्छिन्नविशेष-  
 कतत्प्रकारकज्ञानत्वेनैव संशयसाधारणहेतुता स्वीक्रियते निश्चयत्वेन  
 विशेषणतावच्छेदकधीहेतुताया मणिकारादिभिरनभिधानादिति-  
 कथमतिव्याप्तिरतस्तथा हेतुतामनुभवेन द्रढयति, 'दण्डो रक्तो न  
 वेति । ननु दण्डो रक्तो न वेति संशयानन्तरं रक्तदण्डवानिति

निश्चयानुत्पाद एवानुभवसिद्धः स च (१) विशेषणसन्देहे  
विशिष्टसन्देहस्य औचित्यावर्जितत्वादुपपद्यते निश्चयोत्पत्तौ संशय-  
सामग्र्यभावस्यापेक्षितत्वात् रक्तदण्डवान्नवेति विशिष्टसंशयस्त्वनु-  
भवसिद्ध एवेति निश्चयत्वेन हेतुतायां साधकविरहः बाधकस्य  
च सत्त्वम् ।

अत्र केचित् । यदि विशेषणतावच्छेदकप्रकारकसंशयादपि  
विशिष्टवैशिष्ट्यबोध उपेयते तदा अप्रामाण्यगद्वास्तुन्दितादपि  
ज्ञानात्तदुपगम आवश्यकः ज्ञानाप्रामाण्यसन्देहेन विषय-  
संशयस्यापि जननात् संशयेऽप्रामाण्यसंशयस्याक्रिडित्करत्वात्  
अतोऽप्रामाण्यनिश्चयास्तुन्दिताज्ञानात् फलवारणाय अप्रामाण्य-  
निश्चयानास्तुन्दितात्वेनैव हेतुता वक्तव्येति अप्रामाण्यज्ञानीयगुरु-  
शरीरनिश्चयत्वनिवेशात् गौरव इत्यप्रामाण्यज्ञानानानास्तुन्दिता-  
निश्चयत्वन हेतुत्वमेवोचितम् विशेषणसंशयाद्विशिष्टसंशयानुपपत्ति-  
रूपबाधकमपि कथञ्चिदुद्धरणीयमिति (२) वदन्ति ।

यस्तु तस्य संशयस्य विशिष्टवैशिष्ट्यबोधजनकत्वे दण्डोरक्तौ न  
वेति संशयात् रक्तत्व-तदभावाद्युभयविशिष्टदण्डादिवैशिष्ट्यावगाहि-  
बोधोपि (३) स्यात्, न रेखापत्तिः, तादृशज्ञानस्य एकत्र दण्डादि-  
पक्षेति विरहोभयप्रकारवत्या रक्तत्वादिनिरूप्यत्वान्नम्रत्वात्  
दिग्दिगन्तरदिनेयतापक्षपक्षिणसंशयस्य चानुभवविरहवत्या तत्र

१. रक्तदण्डवान्नवेति ।

२. रक्तदण्डवान्नवेति ।

३. रक्तदण्डवान्नवेति ।

संशयत्वोपगमासम्भवाच्च । अतएव च केवलं विगेष्ये विगेषणमिति  
 त्यादिरीत्या रक्तदण्डवानित्यादिज्ञानेऽपि उक्तसंशयः कार्यमद्वयं  
 नैव प्रतिबन्धक इति वदन्ति । न च तत्र संशयस्य प्रतिबन्धक  
 विशिष्टवैशिष्ट्यबोधसाधारण एव तत्प्रतिबन्धतावच्छेदकोऽनुमान  
 संशयानन्तरं तद्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधवारणे तत्प्रतिबन्धक  
 हेतुत्वमुचितमिति वाच्यम् । तत्संशयद्वितीयक्षणे कथञ्चित् तत्प्रतिबन्धक  
 रक्तनिश्चये तद्वितीयक्षणे तद्विशिष्टवैशिष्ट्यधीनिर्व्वाहाय विगेष्य  
 वैशिष्ट्यविषयताभिन्नवैशिष्ट्यविषयताया एव संशयप्रतिबन्धता  
 वच्छेदकत्व वाच्यमिति निश्चयत्वेन विशिष्टवैशिष्ट्यबोधाहेतुत्वे संशय  
 च्छेदकत्वं विनापि निश्चयं विशिष्टवैशिष्ट्यधीप्रसङ्गात् । न च यत्र  
 रक्तत्वस्य संशयः पुरुषे च दण्डस्यानुमितिसामग्री १०  
 पुरुषे बाधग्रहः तत्र संशयसत्त्वेऽपि केवलं विगेष्ये विगेषणमिति  
 रीत्या रक्तदण्डवान् पुरुष इत्यनुमित्युत्पत्तेः कथं तादृशसंशय  
 संशयप्रतिबन्धकतेति वाच्यम् । प्रत्यक्षं प्रत्येव तत्प्रतिबन्धकताया  
 वक्तव्यत्वात्, अलौकिकत्वमपि तत्र विगेषणं हेतुं संशयसत्त्वे  
 लौकिकसन्निकर्षाद्रक्तदण्डवानिति ज्ञानोत्पत्तेः, लौकिकप्रत्यक्ष  
 सामग्र्या विपरीतभानविरोधितयैव च विगेषणधर्मिकलौकिक  
 प्रत्यक्षात्मकसंशयस्य नापत्तिः । एवञ्च विशिष्टवैशिष्ट्यबोधा  
 व्यावर्त्तकविगेषणानवच्छिन्नेऽपि विगेष्ये विगेषणमिति रीत्या बोध  
 विगेषणे तद्विगेषणसंशयस्य प्रतिबन्धकत्वेऽपि दण्डो रक्तो न वै  
 संशयवनादितरबाधायुपनीतरक्तत्वादिविगेषितदण्डाद्यनुमितौ रक्त  
 त्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिताप्रसङ्गस्य तादृशसंशयानन्तरजात-

रहतादिविशेषितदण्डादिप्रकारकलौकिकप्रत्यक्षे विशिष्टवैशिष्ट्या-  
गाहिताप्रसङ्गस्य च वारणाय तदवगाहिदुर्गो विमेषणतावच्छेदक-  
कारकनिश्चयत्वेन हेतुताकल्पनमावश्यकम् ।

यत्तु निश्चयत्वेन विशिष्टवैशिष्ट्यबोधहेतुत्वे निश्चयत्वघट-  
नप्रसङ्गदभावप्रकारकत्व-तत्प्रकारत्वयोर्दलयोर्विमेय-विमेषणभावे  
विनिगमनाभावेन कारणताबाहुल्यमिति तदभावप्रकारकज्ञान-  
त्वेन संशयस्य प्रतिबन्धकत्वमेव कल्पयितुमुचितम् (१) । यत्र  
संशयद्वितीयक्षणे कुर्यादिरूपस्तु निश्चयस्तत्र द्वितीयक्षणे संशय-  
नाशे सत्येव विशिष्टवैशिष्ट्यबोध उपेयत इति, तदसत्, तथा  
सति तुल्ययुक्त्या अनुमित्यदावपि लिङ्गादिस्मृतेहस्य तदभाव-  
प्रकारकज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकतापातात् निश्चयत्वावच्छिन्नहेतुता-  
घटितानुमितिलक्षणेऽसम्भवापत्तेः ।

यत्तु विशिष्टवैशिष्ट्यबोधं प्रति निश्चयत्वेन हेतुत्वे विमेषण-  
संशयजन्यविशिष्टसंशयानुपपत्तिरिति बाधकं, तदस्तिङ्गितम् ।  
दण्डत्वसामानाधिकरण्येन रहस्यनिश्चयरूपकोटितावच्छेदकाव-  
च्छिन्नप्रसिद्धिरूप एव चैतीयो दण्डो रहो न वेति विमेषरूपाव-  
च्छेदेन रहत्वाभावावगाहिसंशयाद्रहदण्डवान्न वा चैत्र इति  
विशिष्टसंशयोदयात् तदाविधनिश्चयस्य तादृशसंशयाविरोधित्वात् ।

यत्तु तत्र विमेषे विमेषणमितिरीत्यैव विशिष्टकोट्यवगाही

१) तदाह व्यापनकारकज्ञानत्वेन कारणत्वं व्यापनान्नकारकत्वेन प्रति-  
बन्धकत्वं न तदुत्तरकारणतादृशं रहस्यमिति भावः ।

संग्रहः न तु विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहीति समाधानं (१), तद्वत्  
 धर्मिणि रक्तत्वादिविशेषितदण्डादेरुक्तरीत्या भावः  
 अभावांशे विशिष्टप्रतियोगिनी वैशिष्ट्यभाननियमात् (२) अभावां  
 रक्तत्वादिविशिष्टदण्डादिवैशिष्ट्यभानस्यावश्यकत्वात् तदुपपत्ते  
 दर्शितप्रकारं (३) विना असम्भवात् । न च लौकिकप्रत्यक्षेण  
 भावांशे तद्वत्विशेषितप्रतियोगिनि प्रकारतया भासमाने तद्वि  
 शिष्टवैशिष्ट्यावगाहितानियमः इति संशये कोट्योरुपनयने  
 भानाद्विशिष्टवैशिष्ट्यानवगाहिभानसम्भव इति वाच्यम् । दण्ड  
 सामान्याभावस्यैव रक्तत्वादुपलक्षितप्रतियोगिकत्वादभावांशे र  
 त्वादिविशिष्टदण्डादिरूपप्रतियोगिवैशिष्ट्यानवगाहने तादृशसंश  
 यस्य दण्डादिसामान्याभावावगाहितया दण्डवानयमिति विशिष्ट  
 निश्चयदशायां दण्डादौ रक्तत्वादिसंशयाद्विशिष्टसंशयानुपपत्तेरित्  
 धिकमन्यतानुसन्धेयम् । दण्डो रक्तो न वेत्यादिसंशयानुव्यवसा  
 च रक्तत्वादिविशिष्टदण्डादिरूपविषयप्रकारेण न ज्ञानभावं  
 किन्तु दण्डादिविशेषणतानापन्नरक्तत्वादिप्रकारकत्वेनैव इति  
 न तदनुपपत्तिरिति सङ्क्षेपः । विशिष्टवैशिष्ट्यबोधं प्रति विशेषण-  
 तावच्छेदकप्रकारकसंशयान्यत्वेनैव हेतुता न तु तादृशसंशयान्य-  
 ज्ञानत्वेनेति संशयान्यत्वविशिष्टज्ञानत्वरूपनिश्चयत्वावच्छिन्नकार

(१) तथाच विशेषणतावच्छेदकनिश्चय विनैवौचित्यावर्जितसंशयोपपत्तिरिति  
 भावः ।

(२) अभावप्रत्ययो हि विशिष्टवैशिष्ट्यबोधमर्थ्यादा नातिशेते इति नियमात् ।

(३) प्रागुक्तदण्डत्वसामानाधिकरण्येन रक्तत्वनिश्चयेत्यादिरूपप्रकारमित्यर्थः ।

एतावदितलक्षणस्य न तत्रातिव्याप्तिरिति समाधत्ते. 'ज्ञानोपरमे-  
पीत्यादिना 'ज्ञानत्वस्याप्रवेशादित्यन्तेन, ज्ञानत्वस्यावच्छेदकगर्भा-  
प्रवेशे हेतुगर्भविशेषण 'न्यूनवृत्तेरिति, न्यूनवृत्तित्वञ्च अवच्छेद्य-  
चाभिमतहेतुताया अव्यापकत्वं, ज्ञानत्वानिवेशेऽनुहुदसंस्कारात्  
वैशिष्ट्यवैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षापत्तिः स्मृतावेवोद्बोधकस्य हेतुतया  
तत्त्वे तद्विरहस्याकिञ्चित्करत्वात् तेन विनापि ज्ञानेन विशिष्ट-  
वैशिष्ट्यप्रत्यक्षजननादिति तु न देश्यं, अगत्या उद्बोधकासमाधान-  
वैशिष्ट्यसंस्कारत्वाभावस्यावच्छेदकप्रवेशेन तदापत्तेर्वारणीयत्वात्,  
उद्बुद्धसंस्काराद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिस्मरणनिर्व्वाहाय संस्कारभेदमु-  
पेक्ष्य विशिष्टसंस्कारत्वाभावानुधावनम् । उद्बोधकसमवहिते संस्कारे  
व विशेषणाभावाद्विशिष्टसंस्कारत्वाभावः सुलभः । भेदस्याव्याप्य-  
वृत्तित्वे तु उद्बोधकाभावविशिष्टसंस्कारभेद एव निवेश्यः । अतएव  
ज्ञानत्वाप्रवेशे लाघवासम्भवेन न्यूनवृत्तित्वमेव तदनिवेशप्रयोजक-  
न्याभिहितम् । 'तद्विषयकगुणानां तत्र हेतुत्व इति न्यूनवृत्तिता-  
रकाग्रनाय, 'तद्विषयकगुणानां' विशिष्टविशेषणावगाहिनामि-  
च्छाद्वेष कृति संस्काराणाम् । ननु विशिष्टविषयकेच्छादिस्थलेऽपि  
तल्लनकविशिष्टज्ञानस्यावश्यकत्वात् सर्वत्र ज्ञानमेव हेतुः न तु  
इच्छादिकमित्याशङ्कायां इच्छादेर्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधहेतुत्वे हेतु-  
माह, 'ज्ञानोपरमेपीत्यादिना. 'ज्ञानोपरमेपि' इच्छादिजनक-  
विशिष्टज्ञाननागेपि. 'विशिष्टविषयोपधानेनेति रक्तत्वादिविशिष्ट-  
दण्डादिरूपविषयप्रकारेणेत्यर्थः. 'इच्छा-द्वेषयोः' 'साक्षात्कारादित्य-  
न्वयः. रक्तदण्डमिच्छासि रक्तदण्ड इति इत्याकारक इच्छा-द्वेष-

साक्षात्कार इच्छात्वाद्विप्रकारक इच्छाद्वितीयचणोत्पन्नेच्छात्वादि  
निर्विकल्पकादिच्छाद्वितीयचण एव उत्पद्यते तत्पूर्वज्ञानं  
इच्छाजनकज्ञानं नश्यतीति न विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहीच्छाप्रत्यक्ष  
व्यवहितप्राक्क्षणे ज्ञानसत्त्वमिति इच्छादिकमेव तत्र हेतुः । यं  
च इच्छात्वादिनिर्विकल्पकेऽपि विशिष्टविषयप्रकारेण इच्छादि  
भासते तथाच तदेव निर्विकल्पक इच्छांशे विशिष्टवैशिष्ट्यबोधो  
इच्छासाक्षात्कारपूर्वं स्यास्यतीति तादृशज्ञानस्य न व्यभिचारः  
अतएव नृसिंहाकारतन्निर्विकल्पकं इति मिडान्त इत्युच्यते, तर्हि  
यत्र विशिष्टविषयकफलसाधनताज्ञानं प्रथमं तदुत्तर फलेन  
तदनन्तरञ्च विशिष्टोपायविषयिनीच्छा तत्रेच्छा त्वनिर्विकल्पकत्वे  
विशिष्टविषयकेच्छासाक्षात्कारे एवं द्विष्टसाधनताज्ञानान्न  
फलद्वेषजन्योपायद्वेषविषयकसाक्षात्कारे च ज्ञानस्य व्यभिचारो  
दुर्वार एव द्विचणस्थायिनो ज्ञानस्य तत्पूर्वज्ञान एव नाशार्थि  
भावः । कृतिसाक्षात्काराव्यवहितपूर्वज्ञानस्य दिनश्यदव  
स्थापि सत्त्वं सम्भावितमपि नेति सूचयितुं स्वातन्त्र्येण हर्ष  
साक्षात्कारे व्यभिचारं दर्शयति, 'कृतेत्येति, अत्रापि 'विशिष्टविषय  
पधानेनेत्यनुपपद्यते । ननु विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य हेतुत्वं  
विषयज्ञानं विनापि विषयविशिष्टकल्यादिसाक्षात्कार एव न भवि  
मर्हतीति अगत्या तत्पूर्वं विषयस्मरणमेव कल्पनीयं तथाच विशिष्ट  
तावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वावच्छिन्नस्यापि न तत्र व्यभिचार इत्य  
आह, 'विशेषणेति, 'ज्ञानोपरमेऽपीत्यनुपपद्यते, रक्तत्वादिरूपमि  
पणज्ञाननाशेऽपि रक्तत्वादिविषयकात् रक्तत्वादिविशिष्टदृष्टार्थे

विषयकमंस्कारादेव तादृशविशिष्टविषयकस्मरणोत्पत्तेरित्यर्थः,  
तथाच तत्र व्यभिचारभयेन विशेषणज्ञानस्यापि विशेषणविषयकत्वे-  
नैव विशिष्टधीहेतुता वाच्या तथाच विशेषणविषयककृत्यादित-  
एव विषयविशेषितकृत्यादिसाक्षात्कारसम्भवात् न ज्ञानापेक्षेति  
विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धावपि विशिष्टविषयकगुणमात्रस्य हेतुत्वम्, इत्यञ्च  
विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिसंस्कारात् विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानं  
विनैव तादृशस्मरणनिर्व्वर्होऽपीति भावः । एवमुपनायकज्ञानस्य  
सविषयकत्वेन हेतुता अतो न विषयोपनयार्थं ज्ञानापेक्षेति  
बोध्यम् । अनुद्बुद्धसंस्कारात् उपनीतभानवारणाय ज्ञानप्रत्यासत्ति-  
हेतुतायामविशिष्टसंस्कारभेद एव निवेश्यः न तूद्बोधकासम-  
वधानविशिष्टसंस्कारत्वाभावादित्युक्तं, उद्बोधकसमवहितसंस्कारादुप-  
नीतभानानुपगमे क्षतिविरहात् । ततः स्मरणोत्पादे क्षणैक-  
विलम्बनैव उपनीतभाननिर्व्वहात् । न च स्मरणकल्पने गौरवात्  
विशिष्टसंस्कारत्वाभावनिवेशनमेवोचितमिति वाच्यम् । उद्बोध-  
कानामननुगततया तदभावसहस्यस्य निवेशनीयतया महागौर-  
वात् । लघुरूपेण कारणतासिद्धौ तन्निर्व्वहकस्मरणकल्पना-  
गौरवस्य फलमुखत्वेनादोषत्वात् । अतएव निर्व्विकल्पकादि-  
स्मरणकल्पनेन विशेषणधियोऽपि विशेषणज्ञानत्वेन हेतुत्वमग्रे  
व्यवस्थापयिष्यते इदानीन्तु निर्व्विकल्पककृत्यतिर्न सिद्धान्तसिद्धा-  
कृत्यादिसाक्षात्कारस्यान्तरा विषयस्मरणं विनैवानुभवसिद्ध इत्या-  
शयेन विशेषणज्ञानादिहेतुतायां ज्ञानत्वाप्रवेशोऽभ्युपगत इत्य-  
वधेयम् । अनुमितावपि सविषयकत्वमात्रेण न कुतो हेतुत्व-



मित्याकाङ्क्षायामाह, 'इच्छादित इति व्याप्यवत्प्रविषयकेच्छादित  
इत्यर्थः । ज्ञानस्य चिरान्तरितत्वविरहेण कदाचिद्विच्छादेः  
मित्युत्पादकतायामिष्टापत्तिः सम्भवतीत्याशङ्क्याह, 'संस्काराद्वि  
व्याप्यविशिष्टपक्षविषयकसंस्काराच्चेत्यर्थः । ननु विशिष्टवैशिष्ट्य  
बोधहेतुतायामनुद्भुतसंस्कारान्यत्ववत् अनुमितिहेतुतायामपि  
ज्ञानत्वमुपेक्ष्य संस्कारस्य इच्छादेः व्यावर्त्तनाय तदन्यत्वमेव किं न  
निवेश्यते इति तटस्थप्रश्ने उत्तरयति, 'संस्कारादन्यत्वस्येति,  
अगत्या तु विशेषणतावच्छेदकप्रकारकगुणहेतुतायां गौरवसहिष्णु  
तेति भावः । अतिव्याप्तिशङ्कया 'संस्कारादन्यत्वस्येत्यादिग्रन्थो  
नावतरति संस्कारादन्यत्वेनानुमितिहेतुत्वेऽपि उभयत्र एव  
रूपेणाहेतुतयाऽतिव्याप्तेरनवकाशात् ज्ञानत्वघटितधर्मावच्छिन्न  
कारणताघटितलक्षणेऽसम्भवशङ्कानिरासपरोऽय ग्रन्थः इत्यप्याहुः ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

न च परामर्शानुव्यवसायेऽतिव्याप्तिः, सामान्यतः  
प्रत्यक्षे विषयत्वेन तत्तद्विषयकप्रत्यक्षे तत्त्वेन कदाचित्  
ज्ञानादिप्रत्यक्षे ज्ञानत्वादिना तत्र हेतुत्वं न तु यावा-  
नेव तत्तदितरत्वादिर्विषयनिष्ठो धर्मस्तेन तद्विषयत्वेन  
कार्यकारणभावः मेवावलोकित-चैवनिर्मित-नीलेतर-  
घटतद्विषयकत्वादिना तत्त्वेऽनन्तकार्य-कारणभाव-  
प्रसङ्गान्मानाभावात् अन्ययोपपत्तेश्च ।

गादाधरी विवृतिः ।

परामर्शप्रत्यक्षं प्रति अनुमिताविव परामर्शत्वेन हेतुता परमर्श-  
विना तत्प्रत्यक्षानुदयादित्यभिमाननूलां परामर्शप्रत्यक्षेतिव्याप्ति-  
गृहां तत्र तेन रूपेण हेतुतां निराकृत्वापि निरस्यति, 'न चेति,  
परामर्शादिप्रत्यक्षे साध्यव्याप्यहेतुप्रकारकपक्षविशेषकमंशयान्य-  
ज्ञानत्वरूपपरामर्शत्वेन हेतुतां निराकर्तुं वस्तुगत्या यद्यप्रत्यक्ष-  
निरूपितविषयनिष्ठहेतुतावच्छेदकं तद्विधारयति, 'सामान्यत-  
इत्यादिना, 'सामान्यतः' प्रत्यक्षत्वरूपसामान्यधर्मावच्छिन्ने प्रत्यक्षे,  
'विषयत्वेनेति, विषयतायाः स्वाययविषयादिभेदेन भिन्नत्वेऽपि  
विषयतात्वमनुगमकं, कारणस्य प्रत्यासत्तिस्तादात्म्यं, कार्यस्य  
लौकिकमदिकर्षजन्यज्ञानीयविलक्षणविषयता (१), अतएवातीतादि-  
विषयस्य न प्रत्यक्षविषयत्वं कार्यव्यवहितपूर्ववर्तिविषयरूप-  
कारणस्य च तत्र तादात्म्येनात्मन्वहत्वात् । अव्यवहितप्राक्कृतवृत्ति-  
कारणस्त्वन्वस्य कार्यस्त्वन्वप्रयोजकत्वात्, अतीतानागतघटादि-  
रूपविषये कार्यव्यवहितप्राक्कृतवृत्तिरस्योत्पत्तिरन्वत्वेऽपि  
अतीतानागतमन्त्ररूपादिविषयविमोचार्थी इन्द्रियमन्त्राद-न्व-  
सुखमन्त्रादयो सत्त्वेन तत्र प्रत्यक्षस्य विषयन्तोत्पत्तिरन्वत्वात्  
विषयस्य हेतुत्वमाशङ्कन् । यदि कार्यव्यवहितप्राक्कृतवृत्तिर-  
कारणस्त्वन्व कार्यव्यवहितप्रयोजकः, न तु नाह्वयवृत्तिरन्व-  
मन्त्रिकारणस्यापि स्त्वन्व, तत्रान्व प्रविष्टवृत्तमन्त्रवृत्तिरन्वत्वादि

१. 'अतएवातीतादि-विषयस्य न प्रत्यक्षविषयत्वं कार्यव्यवहितपूर्ववर्तिविषयरूप-  
कारणस्य च तत्र तादात्म्येनात्मन्वहत्वात् । अव्यवहितप्राक्कृतवृत्ति-  
कारणस्त्वन्वस्य कार्यस्त्वन्वप्रयोजकत्वात्, अतीतानागतघटादि-  
रूपविषये कार्यव्यवहितप्राक्कृतवृत्तिरस्योत्पत्तिरन्वत्वेऽपि  
अतीतानागतमन्त्ररूपादिविषयविमोचार्थी इन्द्रियमन्त्राद-न्व-  
सुखमन्त्रादयो सत्त्वेन तत्र प्रत्यक्षस्य विषयन्तोत्पत्तिरन्वत्वात्  
विषयस्य हेतुत्वमाशङ्कन् । यदि कार्यव्यवहितप्राक्कृतवृत्तिर-  
कारणस्त्वन्व कार्यव्यवहितप्रयोजकः, न तु नाह्वयवृत्तिरन्व-  
मन्त्रिकारणस्यापि स्त्वन्व, तत्रान्व प्रविष्टवृत्तमन्त्रवृत्तिरन्वत्वादि

देशस्यान्यदेशवच्छेदेन तत्क्षणवृत्तिप्रतिबन्धकाल्यन्ताभावसाद-  
 कालावच्छेदेनाधिकरणतया तत्र च द्वितीयक्षणे कार्यापत्तेः।  
 एवञ्चातीतादिविषयस्य वर्तमानकालासम्बन्धितया अवच्छेदादि-  
 कारणसम्बन्धस्यैवावच्छेदकतया नित्यस्यापि सन्निकर्षस्य वर्तमान-  
 कालावच्छेदेन न तत्र सत्त्वमिति नातिप्रसङ्गः। अथैवं अतीतार्थ-  
 विषये सामान्यप्रत्यासत्त्यापि न प्रत्यक्षं जायेत तत्र वर्तमानकालप्र-  
 च्छेदेन नित्यस्यापि सामान्यस्यासत्त्वादिति चेन्न, एतादृश-  
 हि व्यापकत्वं द्विधा, क्वचित् यत्र यदा कार्यं तत्र तत्त्वव्यवहितमा-  
 क्षणावच्छेदेन कारणमित्येवं रूपं, क्वचिच्च यत्र यदा कार्यं तत्र तत्-  
 व्यवहितप्राक्क्षणवृत्तिकारणमित्येवं रूपं, यत्र यस्य  
 प्रथमीकृतव्यापकताघटिता तस्य प्राक्णावच्छेदेन देशे सर्व-  
 यस्य कारणता द्वितीयव्यापकताघटिता प्राक्क्षणवृत्तेस्तस्य  
 कदाचिद्देशे सत्त्वं देशे कार्योत्पत्तिप्रयोजकम्। लौकिकसर्व-  
 कर्पादेः प्रत्यक्षादिहेतुतायाञ्च प्रथमव्यापकत्वं, सामान्यप्रत्या-  
 सत्त्यादेः तद्धेतुतायाञ्च द्वितीयमिति नातीतादिविषयस्य लौकिक-  
 प्रत्यक्षप्रसङ्गो न वा सामान्यजप्रत्यक्षानुपपत्तिरित्युच्यते, तदपि  
 पूर्वक्षणवच्छिन्नसन्निकर्षाद्विषयनाशकाले तत्त्व-  
 विषयस्य कार्यसहभावेन हेतुत्वमावश्यकम्। यदि च विषय-  
 नाशोत्पत्तिकालेऽपि प्रत्यक्षमिष्यते “सम्बन्धं वर्तमानञ्च गृह्य-  
 चक्षुरादिना”। इति प्रवादस्तु प्राक्क्षणवर्तमानतापरः।  
 एवाशुविनाशिसुखादिप्रकारकलौकिकप्रत्यक्षस्य सुखाद्युत्पाद-  
 तृतीयक्षणे निर्वाहः। विशेषणज्ञानस्य हेतुतया तदुत्पत्तिर्न

तद्विरहेण द्वितीयक्षणे तद्विशिष्टबुद्ध्यासम्भवात् इत्युच्यते, तदापि प्रत्यक्षविशेषे विषयविशेषस्य हेतुताया व्यवस्थापनीयतया यद्विशेषे यद्विशेषस्य प्रयोजकता तत्सामान्ये तत्सामान्यस्येति नियमात् सामान्यकार्य-कारणभाव आवश्यकः । 'तत्तद्विषयकेति तत्तद्व्यक्तिविषयकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति तत्तद्व्यक्तित्वेन हेतुतेत्यर्थः । न चैतादृशकार्य-कारणभावो निष्प्रमाणकः तत्तद्व्यक्तिविषयकप्रत्यक्षस्य सन्निकर्षादिशालिव्यक्त्यन्तरे दृष्टत्वात् यावतीषु व्यक्तिषु सन्निकर्षादिघटितसामग्रीसमवधानं युगपत्तावद्विषयस्य एकस्यैव प्रत्यक्षस्योत्पत्तेरिति वाच्यम् । तत्तद्व्यक्तिभेदेन इन्द्रियसन्निकर्षादिघटितसामग्रीभेदनिर्वाहाय तत्तद्व्यक्तित्वेन विषय-हेतुताया आवश्यकत्वात्, अन्यथा तत्तद्व्यक्तेन्द्रियसन्निकर्षादीनां साधारणधर्मपुरस्कारेणैव(१) हेतुतया तद्व्यक्तिभासकसामग्र्या एतद्व्यक्तिभासकसामग्रीतो वैलक्षण्यासम्भवात् तादृशहेतुतामत्वे तादृशसामग्र्याः पृथक् तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नघटितत्वेन वैलक्षण्यात्, तद्वैलक्ष्ये च तत्तद्व्यक्तिविषयकवाधग्रहाभावादिघटितायाः समवायेन तत्तद्व्यक्तिविषयकविशिष्टप्रत्यक्षसामग्र्या विषयतासम्बन्धेन तत्तद्व्यक्तिप्रत्यक्षोत्पादकसामग्रीमत्क्षणवृत्तित्वविशिष्टायाः समवायेन तत्तद्व्यक्तिविषयकविशिष्टबुद्ध्युत्पादप्रयोजिकायाः व्यक्तन्तरमात्रसन्निकर्षद्वययामपि आत्मन्यक्षतत्वेन तदानीमात्मनि समवायेन तादृशबुद्ध्यापत्तेर्द्वारत्वात् । न च सन्निकर्षस्यैव तत्तद्व्यक्ति-

सन्निकर्षत्वेन हेतुत्वमस्तु तावताप्यन्यव्यक्तिमात्रसन्निकर्षवत्त्वपि  
 काले विषयतया तत्तद्व्यक्तिप्रत्यक्षोत्पादकसामग्रीविरहः सुषट्  
 तदानीं तादृशतद्व्यक्तिसन्निकर्षाभावादिति वाच्यम् । गुरुणा तत्त  
 द्व्यक्तिसन्निकर्षत्वेनैव हेतुतापेक्षया लाघवात् तत्तद्व्यक्तित्वेन विषय  
 हेतुताया एवोचितत्वात् । न चोक्तकाले तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्न  
 विषयस्य सत्त्वेन तद्वद्व्यक्तिसामग्र्यस्तैव इति न विषयतया तद्व्यक्ति-  
 प्रत्यक्षोत्पादकसामग्रीविरह इति विशिष्य विषयहेतुतया नोक्ताति  
 प्रसङ्गवारणसम्भव इति वाच्यम् । एकाधिकरणप्रत्यासन्नकारण  
 तावच्छेदकावच्छिन्नस्तीमस्यैव सामग्रीत्वात् तादात्म्यसम्बन्धेन  
 तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नसम्बन्धिन्यां तत्तद्व्यक्तौ समवायादिना अप्रत्या-  
 सन्नस्य इन्द्रियसंयोगादेः सत्त्वेऽपि उक्तसामग्रीविरहात् । यदि  
 च तद्व्यक्षिप्तधर्मावच्छिन्नजनकसामग्री तद्व्यक्षिप्तप्रयोजक-  
 सामग्रीसमवहिता कार्यं जनयति अत आत्मनि तद्व्यक्तिवि-  
 षयकज्ञानजनकसामग्र्यास्तद्विषयकत्वप्रयोजकसमवधानमपेक्षणीयं  
 प्रत्यक्षे तद्व्यक्तिविषयत्वप्रयोजकत्वञ्च तद्विषयतानियामकसामग्र्या  
 स्तद्व्यक्तित्वसामानाधिकरण्यम्, उक्तस्थले च इन्द्रियसन्निकर्षादी  
 तदभावात् तत्तद्व्यक्तित्वेन तत्तद्व्यत्यक्षाहेतुत्वेऽपि नोक्तापत्तिरित्यु-  
 च्यते, तदापि तत्तद्व्यतिरिक्तव्यक्तिवृत्तितद्रूपाद्यात्मकविशेषणधीघटित  
 सामग्री तद्विशिष्टबुद्धिजनने तत्तद्व्यतिरिक्तस्वरूपविशेष्यभासक  
 सामग्रीमापेक्षा वाच्या व्यक्त्यन्तरभासकसन्निकर्षादिघटितसामग्री  
 तत्तद्व्यक्तिभासकसामग्र्या अविशेषे च व्यक्त्यन्तरमात्रसन्नि-  
 कर्षवृत्त्यामपि तद्व्यक्तिगतरूपादिज्ञानात् तद्विशिष्टबुद्ध्यापत्ति-

दुर्त्वारैव, (१) न हि तद्रूपादिज्ञानजन्यतावच्छेदकगर्भे तद्वटादि-  
व्यक्तिविषयकत्वमपि प्रविष्टं, येनोक्तप्रयोजकापेक्षया नातिप्रसङ्गः  
स्यात् तथा सति (२) तत्प्रकारकभ्रमायसंग्रहप्रसङ्गादिति तत्त-  
द्व्यक्तित्वेन विषयस्य हेतुत्वमावश्यकं तद्व्यक्तिविषयकत्वरूपकार्य-  
तावच्छेदकोपलक्षितप्रत्यक्षस्य समूहालम्बनरूपस्य विषयतासम्ब-  
न्धेन व्यक्त्यन्तरेषूत्पत्तावपि तद्विशिष्टस्यानुत्पत्तेः न तद्व्यक्तित्वाव-  
च्छिन्नहेतुतायां व्यभिचारः, तादृशकार्यतावच्छेदकविशिष्टसमा-  
नाधिकरणाभावघटितव्यापकताया अक्षतत्वात्, तत्तद्व्यक्तिवृत्ति-  
विषयतात्वेनैव कार्यतावच्छेदकसम्बन्धत्वोपगमात् न व्यभिचार  
इत्यप्याहुः ।

ननु परामर्शत्व-परामर्शप्रत्यक्षत्वयोरतिसामान्यातिविशेषोक्त-  
रूपबहिर्भावेऽपि (३) मध्यविधकार्य-कारणभावस्तेन रूपेणापि (४)  
इतिशङ्कामपाकर्तुं मध्यविधकार्यकारणभावस्य प्रामाणिकत्वे तद-  
वच्छेदकं विशिष्टानालोक्य लघुरूपं दर्शयति, 'कदाचिदिति,  
तादृशकार्य-कारणभावस्य निर्युक्तित्वं 'कदाचिदित्यनेन सूचितम् ।

(१) न च तद्व्यक्त्यन्तरे तद्विशिष्टबुद्धिर्भ्रमरूपैव सा च ग जायते दोषाभावात्  
दोषसत्ते इष्टापत्तिरिति वाच्यम् । दोषाद्यघटितयादृशसामर्थ्यावलात् तद्व्यष्ट-  
व्यक्तौ तद्रूपविशिष्टबुद्धिर्जायते तादृशसामर्थ्या एव व्यक्त्यन्तरे सर्वत्र दोषासत्तेऽपि  
व्यक्त्यन्तरे तद्विशिष्टबुद्ध्यापत्तिर्दुर्त्वारैवेति ।

(२) तत्तद्व्यक्तिविषयकत्वस्य कार्यतावच्छेदके प्रवेशे ।

(३) प्रत्यक्षत्व-विषयत्व-तत्तद्व्यक्तिविषयकप्रत्यक्षत्व-तत्तद्व्यक्तित्वरूपेत्यर्थः ।

(४) परामर्शत्व-परामर्शप्रत्यक्षत्वरूपेत्यर्थः ।

यद्यप्यतीन्द्रियानां (१) गुणत्वादृष्ट-भावना स्थितिस्थापकान्  
प्रत्यक्षस्य चक्षुरादयोग्यस्पर्शादीनाञ्च चक्षुरादिना ग्रहणं न  
वारणाय योग्यजातीयानां स्वविषयकप्रत्यक्षे हेतुत्वकल्पनमावश्यकं  
तथा सति यावद्विगोपकारणवाधेनातीन्द्रियविषयतया प्रत्यक्ष-  
वारणसम्भवात्, (२) तथाप्यादिपदयाद्व्यवहारादिप्रत्यक्ष-घटत्वादिना  
कार्य-कारणभावोऽतिनिर्युक्तिक एव । वस्तुतस्तुतीन्द्रियविषयानां  
तादात्म्येन प्रतिबन्धकत्वकल्पनयैवातिप्रसङ्गवारणे योग्यजातीयानां  
बहूनां न प्रत्यक्षहेतुता अन्यत् स्वयमूहनीयम् । इदानीं  
प्रतिबन्धि प्रदर्शयन् परामर्गप्रत्यक्षे परामर्गत्वेन हेतुता निर-  
करोति 'न त्विति, 'तत्तदितरत्वादिरिति व्याप्तिप्रकारकत्वं  
पक्षधर्मताविषयकत्व-ज्ञानत्व संग्रहेतरत्वादिव्यवहारादि इत्यर्थः, 'घट-  
तद्विषयत्वादिना' घटत्व-तत्प्रत्यक्षत्वादिना, प्रामाणिकत्वे गौतम-  
न दोषायेत्यत आह, 'मानाभावादिति । ननु परामर्शादिशून्य-  
काले तद्विषयकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नापत्तिवारणान्यथानुपपत्त्या परा-

(१) नित्यसन्निकर्षाश्रयोभूतातीन्द्रियपदार्थस्य प्रत्यक्षवारणाय योग्यजा-  
त्यानां स्वविषयकप्रत्यक्षं प्रति हेतुत्वमावश्यकं तथा सति कदाचिदित्यदृष्ट-  
इत्यादिपदद्वयं नित्यसन्निकर्षाश्रययोग्यजातीयानां स्वविषयकप्रत्यक्षं प्रति हेतुत्वमिति  
व्यादिपदद्वयहीनस्य अनित्यसन्निकर्षाश्रययोग्यव्यवहारादिजातीयानां स्वविषयकप्रत्यक्ष-  
प्रति हेतुत्वस्य निर्युक्तिकत्वं कदाचिदित्यनेन सूचित इति समाधत्ते, दृष्टान्ते-  
त्वादिना । नन्वेतावता व्यादिपदद्वयहीनस्य कार्य-कारणभावस्य निर्युक्तिकत्वेति  
प्रहतशब्दोभ्यकार्य-कारणतावस्य निर्युक्तिकत्वं नायातीत्याशयेनाह, वस्तुतस्तु  
त्यादि ।

(२) सामान्यसामग्र्या उभयवृत्तिधर्मोपहितविगोपसामग्र्यसमवहिताव-  
फलाजनकत्वनियमादिति भावः ।

शेदिप्रत्यक्षे परामर्शत्वादिना कारणत्वकल्पनमावश्यकमित्यतः-  
 तह, 'अन्ययोपपत्तेरिति प्रत्यक्षविषयताप्रयोजिकाया विषयता-  
 स्वत्वेन प्रत्यक्षोत्पादकसामग्र्या विषयनिष्ठतत्तद्वर्त्तमानाधि-  
 रस्यरूपात् प्रत्यक्षविषयतायास्तत्तद्वर्त्तमानाधिकारस्यप्रयो-  
 कादेव तत्तद्वर्त्तवहृत्तिविषयताकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नोत्पत्तिनियमो-  
 पत्तेरित्यर्थः । अतएव प्रयोजकसमाजनियम्यधर्मान्तराणामपि  
 । कार्यतावच्छेदकत्वमिति भावः ।

चिन्तामरिदीधितिः ।

अयं विशिष्टस्मरणेऽतिव्याप्तिः । न चोपेक्षान्यत्वेन  
 तत्र हेतुत्वं, उपेक्षात्वं हि न जातिश्चाक्षुषत्वादिना  
 सङ्करप्रसङ्गात् आंशिकत्वोपगमाच्च ।

गाढाधरी विवृतिः ।

वह्निव्याप्यधूमवान् पञ्चत इति स्मरणे तादृशनिश्चयत्वेन हेतु-  
 त्वात्तत्वातिव्याप्तिरिति शङ्कते, 'अदेति, 'विशिष्टस्मरणे' व्याप्य-  
 विशिष्टपञ्चस्मरणे । न च कृतिजनकतायामप्रामाण्यज्ञानाभाव-  
 वैशिष्ट्यानिवेशादनुमितौ च तन्निवेशान्नैकरूपेण उभयहेतुतेति  
 नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । अनुमितिजनकतायामप्रामाण्यज्ञाना-  
 भावनिवेशे विशेष्य-विशेषणभावे विनिगमनाविरहादप्रामाण्य-  
 ज्ञानाभावस्य पुनरुक्तत्वोपगमात् । अयं धूमत्वादिना एक-  
 धूमादिविषयकज्ञानात् तेन रूपेण धूमाद्यन्तरस्मरणवारणाय  
 तत्तद्वत्मादिव्यक्त्यवगाहित्वमपि कृतिजनकतावच्छेदके प्रविष्टं



न त्वनुमितिजनकतावच्छेदकतायामिति कथमवच्छेदकतापर्याप्त्या  
घटितलक्षणेऽतिव्याप्तिः । न च पर्याप्त्यनिवेशाभिप्रायेनैतदभि-  
धानं, 'न चोपेक्षन्यत्वेनेति शङ्कानवतारात् । न च समान-  
विशेष्यत्वप्रत्यासत्त्यैवानतिप्रसङ्गे तत्तद्व्यक्तिविषयकत्वस्य न स्मृति-  
जनकतायां निवेश इति वाच्यम् । वङ्गिव्याप्यधूमत्वादिना  
विषयकाद्रूपान्तरेण चेतद्रूमावगाहिज्ञानादङ्गिव्याप्यधूमत्वादि-  
नैतद्रूमादिविषयकस्मरणस्य समानविशेष्यताप्रत्यासत्त्या अत्रा-  
णात् वङ्गिव्याप्यधूमत्वादिप्रकारकविषयतात्वेन विषयताया  
कार्य-कारणसम्बन्धत्वोपगमे कारणतावच्छेदकधर्मगर्भे व्याप्तादि-  
विषयताया निवेशे प्रयोजनविरहेण तद्रूपावच्छिन्नजनकता  
घटितोक्तलक्षणस्यातिव्याप्त्यनवकाशः उक्तविषयतायाः सम्बन्ध-  
ऽपि अभावत्वादिना अभावान्तरस्य व्याप्तिशरीरे यत्र भा-  
तत्रापराभावादिविषयकस्मरणापत्तिर्दुर्वारेवेति तत्तद्व्यक्तिवि-  
षयतात्वेनैवाभावत्वाद्यवच्छिन्नविषयताः स्मृतिजनकतायां निवेश-  
नीया न त्वनुमितिजनकतायामित्यतिव्याप्तिर्न सङ्गतैर्वि-  
चेन्द्र, यस्माद्व्याप्ययद्वेतुविशिष्टयद्विषयकं सर्वमेव ज्ञा-  
तत्तद्विषयप्रकारेण तद्विषयययापेक्ष्यव्यक्तिविषयकं तत्साध्यव्याप्य-  
तद्वेतुविशिष्टतद्विज्ञानस्य तादृगस्मृतिहेतुतायां तत्तद्विषयवि-  
षयकत्वस्याव्यावर्तकत्वेनानिवेगात् तादृगपरात्मर्गघटितलक्षणानि  
प्रायेणैतदभिधानात् जातिघटितलक्षणस्य इदानीमकरणात्  
न च तादृगस्यनेऽपि नानामाधनादिप्रकारेण नानाधिकरणाद-  
गाहिज्ञानस्य यद्यदधिकरणादेर्यथासाधनादिप्रकारेण तद्विषय-

तत्तत्ताधनादिव्यक्तिभिन्नतत्तद्विषयसाधनादिप्रकारेण तद्विषया-  
धिकरणादिरुक्त्यन्तरविषयकस्मरणापत्तिर्दुर्व्वारैवेति तत्तद्व्यक्ति-  
प्रकारतानिरूपिततत्तद्व्यक्तिविशेष्यताना विशिष्य कार्य-कारणभावे  
निवेशनमावश्यकमिति वाच्यम् । तत्स्यलीयपरामर्शस्य तत्-  
स्मरणनिष्ठकार्यतावच्छेदकगर्भे तत्तत्ताधनादिव्यक्तिप्रकारतानिरू-  
पिततत्तत्ताधनाधिकरणव्यक्तिविषयतानां विशिष्टनिवेशादेव स्मृतौ  
वैपरीत्येन भानवारणात् कारणतावच्छेदककोठी तत्तद्व्यक्तिविष-  
यतात्वेन विषयतानिवेशे प्रयोजनविरहात् तावतैव च शङ्किताति-  
व्याप्तिसङ्गतेः ।

परं तु यद्युपमिति विशेषेऽतिव्याप्तिवारणाय कारणतावच्छे-  
दकत्वपर्याप्तिः परामर्शत्वाद्ये निवेशनमावश्यकमिति मन्यते  
तदापि परामर्शत्वशरीरे या या विषयताः प्रविष्टास्तदन्य-  
विषयत्वानवच्छिन्नत्वरूपं परामर्शत्वपर्याप्तावच्छेदकताकत्वमेव  
नक्षणप्रविष्टकारणतायां निवेश्यं लाघ्यान्न तु परामर्शत्वघटका-  
यावन्तः पदार्थास्तदन्यपदार्थानवच्छित्वम् अधिकभेदनिवेशे गौर-  
वात्, एवञ्चोपमिति विशेषे हेतुतावच्छेदकेऽधिकविषयतानिवेशादेव  
नातिव्याप्त्यवकाशः, स्मृतिकारणतावच्छेदके च तत्तद्विषयाणा-  
मधिकानां निवेशेऽप्यधिकविषयतानामनिवेशात्तत्तातिव्याप्ति-  
शङ्कामूलतिः । अतिरिक्तविषयतानवच्छिन्नत्ववत् उपेक्षान्वत्त्वानव-  
च्छिन्नत्वमपि निवेश्यमित्याशयनूलायाः शङ्कायाः 'न चेत्यादिना  
निरास इत्याहुः ।

अथ तत्तद्विषयकस्मृतौ तत्तद्विषयकसंस्कारत्वेन संस्कारहेतुतयैव

स्मृतिर्विषयनिगमे ज्ञानस्य ज्ञानत्वेनैव स्मृतिरूपविक्रमं न  
 हेतुता न तु तत्तद्विषयकस्मृती तत्तद्विषयकस्मृती  
 कथमतिशक्तिः । न च तत्त्वसंगत्याशत्स्मरणवारणाय तत्कृ  
 तविषयत्वेन हेतुत्वमावश्यकमिति वाच्यम् । संस्कारस्य तद्विषय  
 तत्प्रकारकस्मरणे तद्विषयकतदभासप्रकारकान्यतद्विषयकतत्प्रकार  
 मस्कारत्वेन हेतुतायैव तद्गोचरसंगत्याशत्तापत्त्ययोगात् संभवतः  
 मस्कारस्य विरोधिप्रकारकत्वनियमादिति चेन्न, संस्कारस्य सत्त्वा  
 त्वेनैव हेतुता ज्ञानस्य तत्तद्गोचरस्मृती तत्तद्विषयत्वेन  
 सम्भवेन विनिगमकाभावात् ज्ञानहेतुतायामपि । तद्वि  
 शस्याप्रत्याख्येयत्वात् । न च तद्गोचरज्ञानजन्यसंस्कारस्य कान  
 दिना नाशे अन्यगोचरसंस्कारात्तद्गोचरस्मरणवारणाय संस्कार  
 हेतुताया विषयनिवेशनमावश्यकमिति वाच्यम् । स. । हेतुता  
 विषयानिवेशेष्युक्तस्थले तद्विषयरूपकरणव्यापारविरहेण तत्कृ  
 णापत्त्यसम्भवात् । वस्तुतोऽन्वय-व्यतिरेकाभ्यां तद्गोचरस्मृती त  
 चरनिश्चयत्वेन हेतुत्वसिद्धौ तद्विषयव्यापारव्यापारीभूतमस्कार  
 कल्पना संस्कारे प्रमाणान्तराभावादिति कथं संस्कारेण तद्गोचर  
 निश्चयत्वावच्छिन्नस्यान्यथासिद्धिः यतस्तद्रूपावच्छिन्नमहेतुः स्यात्  
 न हि यदुपजीव्य यत्सिद्धयति तत् तद्व्याघातकं, एतेन संस्कारहेतु  
 तायां विषयानिवेशे तद्विषये उपेक्षात्मकज्ञानजन्यादन्यगोचर  
 संस्कारात् तत्स्मरणापत्तिवारणाय तद्विषयकस्मृती तद्विषयक  
 संस्कारत्वेन हेतुत्वमावश्यकमिति ज्ञानहेतुतायां विषयानिवेश  
 व्यर्थ इत्यपि प्रत्युक्तम् । फल-व्यापारी प्रति करणस्य

तुनेति प्राचीनसम्मतनियमानुरोधेन ज्ञानस्य स्मृतिजनकतायां विषयनिवेशनमावश्यकमित्यपि वदन्ति ।

यत्तु ज्ञानस्य ज्ञानत्वेनैव स्मृतिहेतुता तद्विषयकस्मृत्याबुद्बोधक-  
विशेषाणां हेतुतायां आवश्यकत्वात् ततएव विषयनियमोप-  
पत्तेः । उद्बोधकानां फलबलकल्पयत्वात् । न च सम्बन्धि-  
दज्ञानादीनामनुगतरूपेणैव तत्तद्गोचरस्मृतिहेतुतया तद्गोचर-  
ज्ञानं विनापि तत्स्मरणपत्तिरिति वाच्यम् । तत्सम्बन्धित्वेन  
गृहीतम् यत्तज्ज्ञानस्यैव तद्विषयस्मरणकतया तादृशोद्बोधकसम-  
धानस्थले तज्ज्ञानस्याप्यावश्यकत्वादिति, तदसत्, तथा सति  
ज्ञानत्वमात्रेणपि ज्ञानस्य स्मृतिहेतुतायामप्रामाणिकतापत्तेः ।  
उद्बोधकेन ज्ञानविशेषान्यथासिद्धौ कालान्तरे यज्ज्ञानस्योपयोगिता  
तज्ज्ञानार्थं विशेषदर्शनां शास्त्राध्ययनादावप्रवृत्तिप्रसङ्गाच्च ।

वस्तुतः (१) स्मृतौ सम्बन्धिज्ञानस्य न तत्सम्बन्धावगाहिज्ञान-  
त्वेन हेतुता यत्र सम्बन्धो येन रूपेण गृहीतः सम्बन्धाविषयकादपि  
तत्प्रकारकज्ञानात् सम्बन्धन्तरस्मरणात्, नापि सम्बन्धग्रहविषय-  
तावच्छेदकावच्छिन्नविषयकत्वेन सम्बन्धग्रहस्य उपलक्षणतया  
भाविसम्बन्धग्रहविषयविषयकग्रहस्याप्युद्बोधकतापत्तेः, सम्बन्ध-  
ग्रहे सामान्यतः पूर्वत्वमव्यावर्तकम् तत्तज्ज्ञानपूर्वत्वज्ञाननु-  
गतं सम्बन्धानुद्बोधे च पूर्वसम्बन्धग्रहोप्यस्मरणकः सम्बन्धोद्बोधका-  
प्यननुगता एव, एवञ्च स्मृत्युपधायकसम्बन्धिज्ञानानां तत्तद्व्यक्ति-

(१) अनुगतत्वेनाभिमतता अपि उद्बोधका नानुगता इत्याह वस्तुतः इत्यादिना ।

हेनेन हेतुना वाच्या तथान गान्धममभिज्ञानमत्ते यम् पुं  
 निगमतोऽनुभूतस्य तदिदमस्य स्मृतिस्तदनुज्ञानस्य ॥ १ ॥  
 नानाहेतुलभ्यनामपेक्ष्य तत्तत्पक्षीयमदिपक्षमृती तदनुज्ञान-  
 नानुगतस्येनेकहेतुतेन कथ्यते यत्पूत्रेण तदिदमस्य ॥  
 भयस्तत्तान्मानतदनुज्ञानात् तस्य तदिदममृतिवारणाय  
 तदोचरमृती तदिदमकनिशयत्वेनापि हेतुलमावश्यकमितिदि-  
 उपेक्षात्मकज्ञानात् स्मरणानुत्पत्त्या तदन्यत्वस्याधिकस्यापि कृ-  
 कारणतावच्छेदके निवेद्यतया नोपदर्शितनिशयत्वपर्याप्तकाल-  
 तावच्छेदकताकत्व स्मृताविति नातिव्याप्तिरित्याशङ्का निरस्यति  
 'न चेति, 'उपेक्षान्यत्वं' उपेक्षात्वावच्छिन्नभेदः, तस्य तदा कृ-  
 कारणतावच्छेदकघटकता स्यात् यद्युपेक्षात्व ॥ १ ॥  
 व्यावृत्तो जातिविशेषः स्यात्, स्मृत्यजनकज्ञानत्वरूपस्य उपे-  
 व्यवहारविषयस्य उपाधिः स्मृतिजनकतायां प्रवेशासम्भवात् कृ-  
 जनकान्यत्वस्य स्मृतिजनकत्वरूपत्वात् स्वस्य (१) च स्वानवच्छेद-  
 त्वात्, नहि तादृशजातिः शक्यकल्पना, जातिसङ्करादिदोषग्रासा-  
 इत्याह, 'उपेक्षात्वं हीति, अत्र च जातित्वाभावानुमाने उपेक्षात्व-  
 स्मृतिजनकतावच्छेदकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेन पक्षता, 'अ-  
 त्यादिशङ्कितुर्मतेऽपि स्मृतिजनकतावच्छेदकभेदप्रतियोगितावच्छे-  
 दकत्वस्य संशयत्वे तद्वटकविरोधिप्रकारकत्वे वा प्रसिद्धत्वात् । त-  
 जातित्वाभावस्य उभयमतसिद्धत्वेऽपि उक्तपक्षतावच्छेदकावच्छेद-

(१) व्यात्मन्यप्रसङ्गभयेनेत्यादिः ।

ध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वान्नाशतः सिद्धसाधनं दोषः । अत्र उपेक्षापद-  
हृत्तिनिमित्तत्वेन पक्षता उपेक्षापदप्रवृत्तिनिमित्तस्य प्रसिद्धा-  
पे वादिनस्तस्य स्मृत्यजनकत्वादिरूपतया तदवच्छिन्नान्यत्वस्य  
स्मृतिजनकत्वावच्छेदकत्वासम्भवेन (१) स्मृतेरनुमितिजनकत्वावच्छे-  
दकत्वावच्छेदकताकत्वाच्चेति, अत्राप्यवच्छेदकावच्छेदेन  
ध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वान्नोक्तदोषः इत्यपि केचित्, तच्चिन्त्यम् उपेक्षा-  
स्य जातित्ववादिना तस्योपेक्षापदप्रवृत्तिनिमित्ततानभ्युपगमे  
तिविरहादवच्छेदकावच्छेदेन साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वेऽपि तत्र जाति-  
भावासिद्धेः, 'तादृशादपि स्मृत्युत्पादादित्यग्रिमग्रन्यविरोधाच्च ।  
द्रूपवतः स्मृत्युत्पादकत्वे तद्रूपनिष्ठस्मृतिजनकत्वावच्छेदकमेद-  
तियोगितावच्छेदकताया एव विरोधित्वात् न तु उपेक्षापद-  
हृत्तिनिमित्ततायाः ।

यत्तु स्मृतिजनकाहृत्तिज्ञानधर्मत्वेन (२) पक्षता, तादृश-  
धर्मत्वञ्च तत्तज्ज्ञानान्यतरत्वादी प्रसिद्धमिति, तदसत्, एकांशे  
उपेक्षात्मकज्ञानस्यान्यविषयकस्मृतिजनकतया उपेक्षात्वस्य स्मृति-  
जनकाहृत्तित्वाप्रसिद्धेः, अन्यथा 'आशिकत्वोपगमाच्चेति बाधका-  
सङ्गतेः ।

स्वीययावद्विषयविषयकस्मृतिजनकाहृत्तिज्ञानधर्मत्वेन तु (३)  
पक्षत्वं सम्भवति, 'चाक्षुषत्वादिनेति, आदिना ज्ञानत्वव्याप्य-

(१) सस्य ज्ञानवच्छेदकत्वादिति भावः ।

(२) घटत्वाद्दौ व्यभिचारशरणात् दानेति ।

(३) स्यं चर्तुमिति यो गिरि रूपरूपम् ।

निखिलजातिपरिग्रहः । तत्तज्जातिनिरूपितसङ्करस्य च पृथक्  
हेतुता बोध्या न तु मिलितस्य वैयर्थ्यात् । ज्ञात्यव्यापक  
सति तज्जातिव्यभिचारित्वे सति तज्जातिसामानाधिकरण्यं ।  
ङ्करः । अव्यापकत्वं प्रतियोग्यसमानाधिकरणतत्समानाधिकरण  
भावप्रतियोगित्वं, तत्समानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदक  
वा, तज्जातिव्यभिचारित्वञ्च तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभावसामानाधि  
करण्यम् । यद्यपि व्याप्यजातिमत्त्यनित्येऽपि कालिकादिसम्बन्धे  
व्यापकजात्यवच्छिन्नभेदोवर्तते, व्याप्यजातेरपि व्यापकजातिगते  
कालिकादिसम्बन्धेन वृत्तेर्विरुद्धजातेरपि कालिकादिसम्बन्धेन  
सामानाधिकरण्यमस्ति समवायेन चावच्छेदकत्वं वृत्तिश्च पक्षसां  
पेक्षात्वस्य नोभयमते, उपेक्षात्वस्य उपाधित्वमते (१) विशेषणता  
विशेषेणैव वृत्तेरिति स्वरूपासिद्धिः । वस्तुतस्तु (२) गुणगतजाति  
सङ्करस्य (३) यत्र हेतुता तत्र साधनाप्रसिद्धिरेव गुणे जातिभिद  
स्यासमवायात्, समवायघटितचानुपत्त्यादिसङ्करस्य कश्चिदपि  
प्रसिद्धिविरहात् । तथापि समवाय-दैशिकविशेषणतान्यतरसम्ब  
न्धेन तथात्वं (४) बोध्यम् । अथवा समवायेनावच्छेदकत्वस्यापि  
समवायावच्छिन्नावच्छेदकताशून्यं यत्समवेतं तदन्यत्वं, समवायेन  
तदभावादिति समवायेन वृत्तिस्थाने समवायेन तदवृत्तित्वं

(१) मृत्त्यजनकत्वरूपोपाधित्वमते ।

(२) पृथिवीत्वादिसङ्करस्य घटजनसंयोगादौ प्रसिद्धत्वेऽपि ।

(३) गुणगता या जातिश्चानुपत्त्यादिरूपा तत्सङ्करस्य ।

(४) अवच्छेदकत्वादिकर्मित्यर्थः ।

सति समवेतं यत्तदन्यत्वं, तज्जातिसमानाधिकरणत्वस्यै तज्जाति-  
मदसमवेतत्वे सति यत्समवेतं तदन्यत्वं च निवेगनीय-  
मिति नासिद्धिः । विशिष्टभेदस्य पक्षस्य समवेतत्वेऽसमवेतत्वे  
चाक्षतत्वात् । यदि चैतत् निरूपकजातिभेदेन भिन्नमेव  
तत्तज्जातीनां विशिष्टोपादानादिति चाक्षुपत्वादिना सङ्हरस्य यत्र  
हेतुता तत्र व्याप्यजाती व्यभिचारवारकं व्यभिचारित्वविशेषणं  
व्यर्थं चाक्षुपत्वादिव्याप्यजात्यप्रसिद्धेः, तत्परित्यागे च ज्ञानत्वाद्य-  
व्यापक-तत्समानाधिकरणचाक्षुपत्वादेरिव चाक्षुपत्वाद्यव्यापक-  
तत्समानाधिकरणस्य उपेक्षात्वस्यापि जातित्वं स्यात् इत्यप्रयो-  
जकत्वशङ्काग्रास इत्युच्यते, तदा यज्जात्यव्यापकत्वे सति यज्जाति-  
व्यभिचारि यत्तत्र तज्जातिसमानाधिकरणजातिरिति सामान्यतो  
व्याख्या उपेक्षात्वे चाक्षुपत्वादिसमानाधिकरणजातित्वाभावः  
साध्यः, चाक्षुपत्वादिव्यापकज्ञानत्वादौ ज्ञानत्वादिव्याप्यचाक्षुप-  
त्वादौ व्यभिचारवारणाय दलद्वयम् । वस्तुतस्तु स्वाव्यापकस्वव्यभि-  
चारिजातित्वव्यापकविरोधप्रतियोगि (१) यद्यत् स्वं तत्तद्भेदकूटं  
हेतुहृत्य उपेक्षात्वादौ जातिसङ्कीर्णधर्मे जातित्वाभावः साधनीयः,

(१) स्वाव्यापक-स्वव्यभिचारित्वमात्रव्यापकत्वनिवेशे चाक्षुपत्वादौ व्यभिचार-  
स्वसमानाधिकरणोपेक्षात्वादे स्वाव्यापक-स्वव्यभिचारितया चाक्षुपत्वादे. स्वानन्त-  
र्भावात् अतो जातित्वेति । तादृशजातित्वसमानाधिकरणोक्तौ स्वाव्यापक-  
स्वव्यभिचारिषट्त्वादिजाते स्वविरोधितया उपेक्षात्वादे तादृशजातित्वसमा-  
नाधिकरणविरोधप्रतियोगितया स्वान्तर्भावात् सरूपासिद्धिः सादतो व्यापकता-  
निवेशः ।





कत्वेति, यत्र समूहालम्बनस्य ज्ञानस्य एकविषयस्मारकत्वं अपर-  
विषयास्मारकत्वं च तत्र उपेक्षात्वजात्यनभ्युपगमे सकलविषय-  
स्मारकत्वं उपगमे च सकलविषयास्मारकत्वं स्यात् इति यद्विषया-  
स्मारकत्वं तस्य तद्विषयावच्छेदेन उपेक्षात्वं स्वीकरणीयं, अन्य-  
विषयांश्चैव तदभाव इति तद्विषयकस्मृतौ च तद्विषयावच्छिन्न-  
मुपेक्षान्यत्वं प्रयोजकं वाच्यमित्यव्याप्यवृत्तित्वादुपेक्षात्वं न जाति-  
रित्यर्थः । न चांशिकोपेक्षायामपि न विषयान्तरावच्छेदेन  
उपेक्षात्वाभावः स्वीक्रियते किन्तु तद्विषयकत्वस्य उपेक्षात्वानव-  
च्छेदकत्वमात्रम्(१), प्रतियोग्यनवच्छेदकस्य तस्य तदभावावच्छेद-  
कत्वानियमात्, तथा नियमे दण्डादेर्द्रव्यत्वादिना घटादिजनक-  
त्वाभावप्रसङ्गादिति नोपेक्षात्वस्याव्याप्यवृत्तित्वं स्वाभावासामाना-  
धिकरण्यादिति वाच्यम् । जातावभावसामानाधिकरण्यवत् किञ्चि-  
दवच्छिन्नवृत्तिकताया अपि सिद्धान्तविरुद्धत्वात् । यद्यपि उपेक्षा-  
त्वस्य स्मृत्यजनकत्वादिरूपोपाधित्वमते न स्वाभावसामानाधि-  
करण्यमवच्छिन्नवृत्तिकत्वं वेति नायमुभयसिद्धौ हेतुः (२) । तथापि  
तन्मतसिद्धहेतुनैव तं प्रति जातित्वाभावः साध्यते अतएवोपगमादि-  
त्युक्तम् । वस्तुतस्तु प्रमेयत्वादिनाशिकत्व-जातित्वोभयाभावः साध-  
नीयः उपेक्षान्यत्वेन स्मृतिहेतुतावादिना च तस्य आशिकत्वोप-

(१) तथाच उपेक्षत्वानवच्छेदकतद्विषयकत्वं तद्विषयकस्मृतिजनकतावच्छेदक-  
मिति भावः ।

(२) आशिकत्वोपगमादित्यस्य नोभयसिद्धहेतुत्वमिति भावः ।

गमाज्जातित्वाभावमादाय पर्यवसानमित्यांशिकत्वोपगमाच्चेत्तर्कं दर्शितम् ।

चिन्तामणिदौघितिः ।

नापि प्रवृत्तिनिवृत्त्यजनकत्वमजिज्ञासितविषयत्वं वा, तादृशादपि स्मृत्युत्पादात् । नापि संस्काराजनकत्वं, तज्जनकतावच्छेदकरूपान्तरापरिचयात् अन्योन्याश्रयप्रसङ्गात् संस्कारानुत्पत्त्यैवास्मरणसम्भवे स्मृतिजनकतायां तदप्रवेशाच्च । नाप्यनुभवत्वेन तयात्वं, संस्कारस्य फलनाश्रयतया सकृदनुभूतस्य स्मरणोत्तरमस्मरणप्रसङ्गात् समानाकारसैव फलस्य नाशकत्वात्, समूहालम्बनादितो नैकैकगोचरक्रमिकस्मरणानुपपत्तिः, जायते च पुनः पुनः स्मरणादृढतरः संस्कारः ।

गादाधरी विवृतिः ।

ननु मा भूदुपेक्षात्वं जातिस्तद्वोचरप्रयत्नाप्रयोजकत्वरूप उपाधिरेव तद्विषये उपेक्षात्वं हानोपादानभिन्नज्ञाने (१) उपेक्षात्वं व्यवहारात् तदवच्छिन्नान्यत्वमेव तद्विषयकस्मृतिप्रयोजकं वाच्यं, अतएव ज्ञानस्य किञ्चिद्विषयस्मारकत्वं किञ्चिद्विषयास्मारकत्वं उपपद्यते निरुक्तोपेक्षात्वस्य विषयभेदनियन्त्रितत्वात् । अथवा

(१) द्योयतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या ज्ञानपदेन निवृत्तिप्रयोजकं ज्ञानं उपादीयतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या उपादानपदेन प्रवृत्तिप्रयोजकं ज्ञानं प्रतीयते ।

स्वसमानाधिकरणतद्विषयकजिज्ञासानुत्तरत्वं (१) तदित्याशङ्कां  
निराकरोति, 'नापीति, 'प्रवृत्ति-निवृत्त्यजनकत्वमिति, स्मृति-  
प्रयोजकभेदप्रतियोगितावच्छेदकमित्यर्थकमुपेक्षात्वमित्यनुषज्यते,  
तस्योपेक्षापदप्रवृत्तिनिमित्तमित्यर्थकत्वे न तदनुसङ्गसम्भवः  
प्रवृत्ति-निवृत्त्यजनकत्वादेरुपेक्षापदप्रवृत्तिनिमित्तत्वे तादृशज्ञानस्य  
स्मृत्युत्पादकतायाम् अबाधकत्वेनाग्रिमहेत्वसङ्गतैः । किन्तु स्मृति-  
प्रयोजकभेदप्रतियोगितावच्छेदकमिति पूरणीयम् । ननूपेक्षा-  
ज्ञानात् संस्कारानुत्पादेन तद्विषयकसंस्काराजनकत्वरूपोपेक्षात्वाव-  
च्छिन्नभेदस्तत्संस्कारजनकत्वपर्यवसितः तत्स्मृतिजनकतावच्छेदको  
वाच्य इत्याशङ्कां निरस्यति, 'नापीति, 'तज्जनकतावच्छेदकेति,  
संस्कारं प्रति उपेक्षासाधारणरूपेण निबध्यत्वमात्रेण हेतुत्वे  
उपेक्षायाः संस्काराजनकत्व दुर्घटम् इति संस्काराजनकत्वस्य  
तदेवोपेक्षात्वरूपता सम्भवति यद्युपेक्षाव्यावृत्तरूपेण संस्कारजन-  
कता स्यात्तादृशश्च रूपमुपेक्षान्यनिबध्यत्वादन्यत् दुर्वचम् अतः  
संस्कारं प्रत्यपि उपेक्षान्यत्वेन हेतुता वाच्या तादृशोपेक्षात्वस्य  
संस्काराजनकत्वरूपत्वे आत्मान्नय. (२) । स्मृत्यजनकत्वरूपत्वे च  
संस्कारं प्रति स्मृतिजनकत्वेन स्मृतिं प्रति च संस्कारजनकत्वेन

११) यनादौ संसारेष्वभेदं तत्त्वं वस्तुविद् तद्विषयकजिज्ञासेदयात्  
तद्विषयकजिज्ञासानुत्तरत्वं अस्ति इति स्वसमानाधिकरणेति ।

१२) संस्काराजनकत्वावच्छिन्नत्वस्य संस्कारजनकत्वपर्यवसितस्य संस्कार-  
जनकतावच्छेदके वस्तुविदोऽर्थो नार्हति वस्तुविदोऽर्थो नार्हति इति तदा स्वसमानाधिक-  
रणेनैवैवमस्ति इति भावः ।

नित्येयन्योन्यापगः (१) इति ज्ञेयवृत्तिमित्यर्थः । ननु मन्त्रा-  
जनकतावच्छेदकस्य उपेक्षामाधारणोऽपि उपेक्षाव्यक्तीनां त-  
दाकित्तेन संस्कारप्रतिबन्धकतापगमात् तामां संस्कारानुपपन्न-  
त्वनिर्गच्छः । आश्रितोपेक्षाव्यक्तीनां तत्तद्विषयसंस्कारत्वं  
प्रतिबन्धतावच्छेदकमिति तामामप्यन्यविषयकसंस्कारीपभाव-  
तया अन्यविषयमाश्रकतोपपत्तिरित्यत आह, 'संस्कारेति ।

यत्तु, ननु तत्तद्व्यक्तित्वेनैवोपेक्षाव्यक्तीनां भेदाः संस्का-  
जनकतावच्छेदकाः । न चैवं भेदमप्यस्म्य विशेष-विशेषण-  
विनिगमनाविरहः, एकैकभेदं पृथक्पृथक्निवेश्य एकैककार-  
णाभ्युपगमात् एकोपेक्षाज्ञानव्यक्तिदशायाम् अन्योपेक्षाव्यक्तिभि-  
ज्ञानमेत्वेऽपि तदुपेक्षाव्यक्तिभिन्नज्ञानरूपकारणविरहेण न संस्कारा-  
त्वादसम्भवात् । न चोपेक्षाद्वयमेत्वे सकलकारणसत्त्वात् सत्त्वग-  
पत्तिः, तद्वारणाय तादृशव्यक्तिद्वयभेदस्य एकत्र निवेश्यता-  
तयोर्भेदयोर्विशेष-विशेषणभावे विनिगमनाविरहात् कारणताद्व-  
यमिष्टमेव, उपेक्षाव्यक्तीनां तत्तद्व्यक्तित्वेन प्रतिबन्धकतामेत-  
त्कालीनसंयोगादिव्यक्तीनां विनिगमनाविरहेण प्रतिबन्धकतया  
गौरवात्, एवञ्च संस्कारानुपधायत्वरूपोपेक्षात्वावच्छिन्नभेदस्य  
स्मृतिजनकतावच्छेदकत्वे नान्योन्याश्रय इत्यत आह, 'संस्कारेतीत्य-  
वतारणम् । तदसत्, तत्तदुपेक्षान्यत्वेन कारणतामेत-  
दपि तेन रूपेण

(१) स्मृतिजनकत्वावच्छिन्नसंस्कारजनकता संस्कारजनकत्वावच्छिन्नस्मृतिजन-  
कतेति अत्र सञ्ज्ञानापेक्षसञ्ज्ञानापेक्षज्ञानकत्वरूपान्योन्याश्रयप्रसङ्ग इति भावः ।

ज्ञानस्य संस्कारहेतुता तत्तदुपेक्षाकालीनसंयोगादिवत्तेर्वा तद्व्रति-  
वेन्वकता कल्प्यते इत्यनुयोगस्याशक्यसमाधानत्वात् ।

‘संस्कारानुत्पत्त्यैव’ इत्यस्य उपेक्षाज्ञानादित्यादिः, संस्कारा-  
जनकत्वस्य तद्वैवोपेक्षात्वरूपतासम्भवो यद्युपेक्षाधीः संस्कारं  
न जनयेत्, तथा सति संस्काररूपव्यापारविरहेणैव उपे-  
क्षाया अस्मारकत्वसम्भवे उपेक्षात्वस्य संस्काराजनकत्वरूपस्य  
दुनिर्व्वचत्वेऽपि तदवच्छिन्नान्यत्वस्य निष्प्रयोजनकतया स्मृति-  
जनकतावच्छेदकगर्भेऽनिवेशादित्यर्थः, तथाच विशिष्टस्मरणा-  
तिव्याप्तिदुर्व्वारैवेति भावः । न च तद्विषयकस्मृतौ तद्विषयक-  
संस्काररूपव्यापारेण यथा तद्विषयकज्ञानत्वावच्छिन्नस्य नान्यथा-  
मिद्धिः तथा उपेक्षान्यत्वमहिततद्रूपावच्छिन्नस्यापीति (१) तेन  
रूपेण स्मृतिहेतुता दुर्व्वारिति वाच्यम् । संस्कारासिद्धौ संस्कारा-  
जनकत्वरूपोपेक्षात्वावच्छिन्नमेदघटितधर्मपुरस्कारेण कारणता-  
कल्पनामन्ववात् तादृशः २। धर्मावच्छिन्नकारणतायाः संस्काररूप-  
व्यापारमिह । अनुपजीव्यतया तद्रूपावच्छिन्नस्यान्यथासिद्धादुप-  
जीव्यपिरोधरूपमाधवानवकाशात् ।

यत् ननुपेक्षात्वस्यादुगतस्य निर्व्वचनासम्भवेऽपि उपेक्षाज्ञानात्  
स्मरणानुत्पत्त्या तत्तदुपेक्षाव्यक्तिभिन्नत्वेनैवागत्या स्मृतिहेतुत्वमुच्यं  
तथाच न विनिर्वाह्यतावतिव्याप्तिरित्यत आह ‘संस्कारादुत्पत्त्यैवेति,  
इत्यपत्तयै उपेक्षाज्ञानात् संस्कारो नोपगम्यते’ रीत्यात् तद्वि-

स्वाज्ञाय च संस्कारजनकतायाम् उपेक्षाभेदनिवेगस्याप्यस-  
 मृतिजनकतायां न तद्विवेकः संस्काराभावेनेव उपेक्षिताकार-  
 पपक्षेः । न च फलव्यापारी प्रति करणस्य एकरूपेण हेतु-  
 नियमपरित्यागे निश्चयत्वमपि संस्कारजनकतायामेव निवे-  
 तथाच कथमतिशयान्निति वाच्यम् । संस्कारजनकताया नि-  
 यत्वनिवेगे उपेक्षान्यत्वेन सह विशेष्य-विशेषणभावं विनिगम-  
 विरहात् स्मृतिजनकतायामेव निश्चयत्वनिवेगौचित्यात् सम-  
 क्षमिणोचरसंस्कारस्यावश्यकतया निश्चयत्वेन विशिष्टसंस्कारा-  
 हेतुत्वे संगयजन्यसंस्कारे विशिष्टविषयकत्वमात्रकल्पनम् उपेक्ष-  
 न्यत्वेन तदहेतुत्वे(१) विशिष्टविषयकसंस्काररूपधर्मिकल्पनमिति  
 विनिगमनाविरहेण वैपरीत्यप्रसक्तिः (२) । वस्तुत उपेक्षाज्ञानात्  
 संस्कारप्रतिबन्धकत्वमेवोपेयते तथाच फल-व्यापारी प्रति करण-  
 एकरूपेण हेतुत्वनियमात् उभयत्रैव निश्चयत्वप्रवेशः । एतेन  
 शिकोपेक्षाज्ञानादन्यविषयकसंस्कारस्य प्रामाणिकतया तद्भेदः  
 स्मृतिजनकतायामेव निवेश्यन्ते न तु संस्कारजनकतायां तथा सर्व-  
 सर्व्वांशे उपेक्षाभेदैः सह विशेष्य-विशेषणभावे विनिगमनाविरहे-  
 कारणताबाहुल्यप्रसङ्गादिति निश्चयत्वं संस्कारजनकतायामेव  
 निवेश्यं, स्मृतिजनकतायां तन्निवेशेऽपि आशिकोपेक्षाभेदैः सह

(१) संस्काराहेतुत्वे च उपेक्षाज्ञानाद्विशिष्टविषयकसंस्काररूपधर्मिकल्प-  
 नौरवात् न विनिगमनाविरहावकाश इति भावः ।

(२) स्मृतिजनकत्वं उपेक्षान्यत्वेन संस्कारहेतुत्वं निश्चयत्वेनेति वैपरीत्य

विशेष्य-विशेषणभावे विनिगमनाविरहतादवस्थ्यादित्यपास्तम् ।  
तथाच स्मरणातिव्याप्तिः सुदृढैवेति व्याख्यानं, तदसत्, व्यापारा-  
सिद्धिदशाया कल्पनीयस्य तत्तदुपेक्षान्यत्वेन स्मृतिहेतुत्वस्य उत्तर-  
कालकल्प्यव्यापारविरहेण कार्यातिप्रसङ्गवारणसम्भवेऽपि निरा-  
करणासम्भवात् उक्तशङ्कया 'सस्कारानुत्पत्त्यैव' इत्यादिफक्कि-  
कावतारणासङ्गतेः ।

ननु तद्विषयकस्मृतौ तद्विषयकज्ञानत्वेन न हेतुता अपितु  
तद्विषयकानुभवत्वेनैव अनुभवत्वस्यापि जातित्वेन ज्ञानत्वापेक्षया-  
ऽगौरवात् स्मृत्युत्तरमपि पूर्वानुभवादेव स्मरणोपपत्तेः स्मृते, स्मृति-  
हेतुताया अप्रामाणिकत्वात् तथाच न ज्ञानत्वघटितधर्मावच्छि-  
न्नकारणताघटितानुमितिलक्षणस्य विशिष्टस्मृतावतिव्याप्तिः । न  
चानुभवत्वपेक्षया अगुरुणा ज्ञानत्वेनापि स्मृतिहेतुताया विनिग-  
मनाविरहेण दुर्वारतया तादृकारणतामादायातिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति  
वाच्यम् । अगुरुव्याप्यधर्मपुरस्कारेण वारणत्वसम्भवे व्यापकधर्म-  
स्यान्ययामिडिनिरूपवत्त्वात् इत्याशङ्कां निरस्यति, 'नाम्यनुभव-  
त्वेनेति, 'मस्वारस्य फलनाश्रयतया' स्वजन्यस्मृतिनाश्रयतया, प्रदम-  
स्मरणेनैव पूर्वानुभवजन्यमस्वारनाशे, 'महदनुभूतस्य' स्मरणोत्तर-  
तननुभूतस्य विषयस्यानुभवस्वरूपव्यापारान्तत्वेन 'दक्षरा-  
प्रमज्ञात्' स्मरणानुरागदुपपत्तेरित्यर्थः । स्वजन्यस्मरणस्य संस्कार-  
नामकत्वे स्मृतिमाधारणेन ज्ञानत्वेन स्मृतिहेतुत्वेऽपि घट-पटादि-  
रूपनानाविधयादगादिना अनुभवेन उचितस्य तादृविषय-  
मस्वारस्य घटादेर्वैधर्मादस्मरणेनापि विनाशकत्वं घटादि-



स्मरणानुपपत्तिः तद्विषयकसंस्काराभावात् । स्मृतिजन्यवर्गा  
 गोचरसंस्कारस्य च भिन्नविषयकतया पटादिस्मारकतायोक्त  
 दिति शङ्कां निरस्यति, 'समानेति, समानाकारस्य अदृष्ट-  
 कारस्य, अतः प्रत्येकगोचरनानासंस्कारजनितममूहाननक्रान्तं  
 स्वजनकसकलसंस्कारनाशहेतुतानिर्वाहः । अथात्र ॥३२॥  
 यदि स्वजन्यस्वान्यूनविषयकस्मृतित्वेन तदा स्वपदस्य तत्तत्संस्कार-  
 व्यक्तिपरताया आवश्यकत्वात् तत्तद्व्यक्तिभेदेन कारणतावाङ्म-  
 तदुपगमे तत्तद्व्यक्तित्वेनैव नाशकताया युक्तत्वात् (१) । यदि च  
 प्रतियोगितासम्बन्धेन संस्कारनाशं प्रति जनकत्वानतिरिक्त-  
 विषयकत्वोभयसम्बन्धेन स्मृतित्वेन हेतुता जनकत्वनिर्वाह-  
 स्वजन्यसंस्कारस्य स्मृत्या न विनाशः । जनकत्वस्थले तद्वृद्ध-  
 पूर्ववर्तित्वमेव वा निवेश्य नियमानन्यथासिद्धत्वप्रवेशवैफल्य-  
 न च व्यधिकरणस्मृतेरपि नाशकतापत्तिः, व्यधिकरणस्मृति-  
 प्रत्यपि संस्कारस्य स्वरूपयोग्यतया सामानाधिकरण्यनि-  
 शस्योभयमते (२) आवश्यकत्वात् । वस्तुतः सामानाधि-  
 करण्यसहितमनतिरिक्तविषयकत्वमेव सम्बन्धः न तु जनक-  
 त्वस्य पूर्वकालीनत्वस्य वा निवेशः । ज्ञानादीनां क्षणिकता-  
 वारणाय प्रतियोगितासम्बन्धेन नाशं प्रति पूर्वत्वसम्बन्धेन नाशस्य  
 सामान्यकारणताया आवश्यकत्वात् तत एव स्वजनकस्मरणेन

(१) तथाचानुभवत्वेन स्मृतिजनकत्वेऽपि न स्मरणोत्तरस्मरणानुपपत्तिरिति  
 कल्पानभ्युपगमादिति भावः ।

(२) जनकत्वस्य सम्बन्धघटकत्वमते एतन्मते चेत्पर्यः ।

संस्कारस्य स्वीत्यतिवितीयजने नाशपत्त्यनवकाशात् तदानीञ्च  
 क्षृतेर्विनाशेन ततस्तदुत्तरक्षणमपि (१) तन्नाशपत्त्यसम्भवात् ।  
 अनतिरिक्तविषयकत्वञ्च स्वावृत्तिविषयिताशून्यत्वं न तु स्वाविषया-  
 विषयकत्वं, प्रमेयत्वादिना सकलप्रमेयविषयकक्षरणस्याविषया-  
 प्रसिद्धेः संस्कारनाशकतानुपपत्तेः भावत्वादिना सकलभावादि-  
 विषयकक्षरणादृष्ट इत्यादिज्ञानजन्यसंस्कारनाशपत्तेञ्च इत्युच्यते,  
 तदापि सम्बन्धमध्ये तत्तत्क्षरणव्यक्तिरूपस्वपदार्थमनन्तर्भाव्य अन-  
 तिरिक्तविषयकत्वस्यावृत्तिविषयिताद्यप्रसिद्ध्या दुर्वचत्वेन तत्त-  
 द्भक्तिविनाश आवश्यकः । स्वनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकविष-  
 यिताशून्यत्वरूपानतिरिक्तविषयकत्वेऽपि भेदे तत्तत्क्षृतिव्यक्ति-  
 निष्ठत्वविशेषणमावश्यकम् अन्यथा अवच्छेदकत्वान्तस्य विषयि-  
 तायामव्यावर्तकतापत्तेरिति चेत्, सत्यं, तद्व्यकारक-तद्विशेष्य-  
 कसंस्कारनाश प्रति तद्व्यकारक-तद्विशेष्यकक्षृतित्वेन कारणता  
 कार्यस्य सम्बन्धः प्रतियोगिता कारणस्य पूर्ववर्तित्वसहितं  
 तदसहितं वा सामानाधिकरण्यं तत्तद्विषयकसंस्कारभेदोऽपि  
 प्रतियोगिप्रत्यासन्नो हेतुरतो घटत्वप्रकारक-घटविशेष्यकमनूहा-  
 लम्बनानात्मकक्षृत्वा यथा मनूहालम्बनानात्मकस्तद्व्यकारक-तद्वि-  
 शेष्यकसंस्कारो नाश्यते तथा मनूहालम्बनानात्मकोपि तादृश-  
 संस्कारो नाश्यतान्, अन्यविषयकक्षृतिविरहस्य तद्विषयकक्षृति-  
 घटितनामघौविरहाप्रयोजकत्वादिति दूषणस्य नावकाशः, मनू-  
 हालम्बनानात्मकतद्विषयकसंस्कारनाशप्रयोजकत्वान्नान्यथा अन्य-

विषयकसंस्कारभेदरूपकारणतद्वटितत्वात् समूहानमनसंका-  
नाशकसामग्र्याय अन्यविषयकस्मृतिघटितत्वात्, समूहानम-  
संस्कारे च तादृश्याः कस्या अपि सामग्र्या उक्तमनेऽसत्त्वात्  
न चैवमपि गोत्वाभाववान् गोत्वाभाव इत्यादिज्ञानजन्यसंस्कार-  
गोत्वाभाव इत्याकारकस्मरणादिनागापत्तिः, तादृशसंस्कारे तादृ-  
श्रुतिसहकारिणा यावत्तद्विषयविषयकसंस्कारभेदानां स-  
तद्विषयकगोत्वादिविषयकसंस्कारभेदस्य च तद्वसहकारित्व-  
गोत्वाभावादिनिष्ठतत्त्वस्वन्वस्यापि तत्स्वरूपतया (१) तादृश्रुति-  
नाशसंस्कारविषयत्वेन (२) तद्विषयकसंस्कारभेदस्यापि तादृ-  
सहकारित्वासम्भवादिति (३) वाच्यम् । तत्तत्प्रकारकान्यसंस्कार-  
नाशे तत्तत्प्रकारकसंस्कारभेदत्वेन हेतुताया उपगम्यतया गोत्वा-  
भाव इत्यादिश्रुतिनाशसंस्कारसाधारणस्य गोत्वाभावादिप्रकार-  
संस्कारभेदस्य तादृशश्रुतिसहकारितया (४) गोत्वाभाववान् गोत्वा-  
भाव इत्यादिधीजन्यसंस्कारे तादृशभेदासत्त्वेन उक्तापत्यसम्भवात्  
द्रव्यत्वादिना घट-पटादिविशेष्यकसंस्कारस्य तेन रूपेण घटादि-  
मात्रविशेष्यकश्रुतितो विनाशवारणाय तत्तद्विशेष्यकसंस्कारनाश-  
तत्तद्विशेष्यकसंस्कारभेदस्य हेतुत्वमपि वाच्यम् एव समानप्रकारक-  
समानविशेष्यकनानासम्बन्धावगाहिसंस्कारस्य एकमात्रसंभव

(१) गोत्वाभावस्वरूपतवेत्यर्थः ।

(२) गोत्वप्रकारक-गोत्वाभावविशेष्यकसंस्कारविषयत्वेन ।

(३) तस्य सहकारित्वे तादृशभेदघटितसामग्र्यास्तादृशसंस्कारेऽभावात्  
तादृशप्रकारकान्यसत्त्वानुपपत्तेरिति भावः ।

(४) गोत्वाभाव इति श्रुतिसहकारितवेत्यर्थः ।

स्मृतितो विनाशवारणाय तत्तदसंसर्गकसंस्कारनाशे तत्तत्संसर्गक-  
संस्कारभेदस्यापि हेतुता बोध्या । वस्तुतस्तादृशधर्मविशेष्य-  
तानिरूपिततत्संसर्गावच्छिन्न-तादृशधर्मप्रकारताकान्यसंस्कारनाशे  
याविधतादृशधर्मप्रकारताकसंस्कारभेदो हेतुरित्येवोपगन्तव्यं  
अन्यथा द्रव्यत्व-पृथिवीत्वोभयरूपेण घटं पटञ्चावगाहमानस्य संस्का-  
रस्य द्रव्यत्वमात्रेण च घटं पृथिवीत्वमात्रेण च पटमवगाहमानात्  
क्षरणादिनाशपक्षेः तत्र द्रव्यत्वमात्रेण घटं पृथिवीत्वमात्रेण पट-  
मवगाहमानस्य संस्कारस्य यादृशसामग्रीतो नागस्तादृशसामग्र्या-  
स्तदाजतत्वात् तादृशसंस्कारस्यापि (१) द्रव्यत्व-पृथिवीत्वोभयप्रका-  
रकतया घट-पटोभयविशेष्यकतया च तद्भाशकसामग्र्या तत्तत्प्र-  
कारकभेद-तत्तद्विशेष्यकसंस्कारभेदाप्रवेशात् तद्भाशकसामग्रीघट-  
कद्रव्यत्व-पृथिवीत्वैतरधर्मप्रकारकसंस्कारभेद-घट-पटभिन्नविशेष्य-  
कभेदानाञ्चोक्तमसूत्रालम्बनमस्वारेऽपि सत्त्वात् । संस्कारनाशं  
प्रति तादालयसम्बन्धेन संस्कारत्वेनाप्येव हेतुता कल्पनीया अतः  
संस्कारनाशप्रयोजकसामग्र्या नादृष्टादिसाधारण्यम् । २ ।

वेदितुं समूहान्बन्धनजन्यघट-पटादिसंस्कारा भिन्नमिदं एव  
संस्कारयोगपक्षे अतिदिरहात् तदाच स्पष्टतिदिप्यतावत्त्वस्यापि  
स्मृतिनिष्ठतावत्तादृशप्रत्यक्षमस्तिघटकत्वोपगमात् घटादि-  
सूत्रा घटादिमन्वारस्य न विनाशनं तस्य तत्स्मृतिवृत्तिघटादि-

विषयावत्त्वाभावादित्युत्तरकालं पटादिस्मरणनिर्वाहः । एवं-  
 बद्धतलमित्यादिविशिष्टज्ञानाद्वट इत्यदिस्मृतिनिष्ठप्रत्येकपटादि-  
 विषयताशून्या एव विशिष्टगोचरसंस्कारा उपगम्यन्ते ते च  
 तादृशस्मृतितो विनश्यन्ति तत्र त एव स्मृतिनिष्ठविषयतावत्त्व-  
 हात् अत उत्तरकालं विशिष्टस्मृतिनिर्वाहः । घट इत्यदिस्मृति-  
 घटादिविषयकसंस्कारत्वावच्छिन्नविशिष्टसंस्कारफलतया तदग-  
 र्त्तनाय फलस्य समानाकारकताकथनसङ्गतिरित्याहुः ।

स्मृतिवृत्तित्वाभावविशिष्टविषयताविरहः संस्कारप्रत्या-  
 स्तान्नाशकः एकैकगोचरस्मृतिदशायां संस्कारनिष्ठविषयान्तरविष-  
 यायां स्मृतिवृत्तित्वाभावसत्त्वेन तया प्रतिबन्धान्न समूहा-  
 सस्कारनाश इत्यपरे ।

नन्वनुगतरूपेण स्मृतेः संस्कारनाशकत्वं निर्युक्तिकं भव-  
 चरमस्मृतिजन्यस्यैव समाप्यनुभवजन्यसंस्कारनाशस्यापि अननु-  
 नापि कालादिना नाशसम्भवात् । न च यत्र यत्र विषये चर-  
 मस्मृतिव्यक्तय उपेक्षारूपास्तत्रानुभवजन्यसंस्कारस्यानुगतात् स्म-  
 रूपनाशकान्नाशोपगम एव युक्तस्तत्र चरमस्मृतिजन्यसंस्कार-  
 प्रसिद्धा अननुगतकालादेर्नाशकताया अनावश्यकत्वादिति वाच्य-  
 ज्ञानत्वेन स्मृति-संस्कारहेतुतामते चरमस्मृतिविशेषाणां संस्कार-  
 जनकत्वनिर्व्याहाय तत्तद्व्यक्तित्वेन तासां प्रतिबन्धकता-  
 कल्पनीयतया अनुभवत्वेन स्मृति-संस्कारहेतुत्ववादिन उक्तस्यैव-  
 भवजन्यसंस्कारनाशेऽननुगतानां हेतुत्वोपगमेऽपि चरमस्मृतिव्यक्तो-  
 नामपि तत्तद्व्यक्तित्वेन

संस्कारस्य फलनाश्रयताप्रवादसङ्गतिः इत्यनुभवत्वेन स्मृतिसंस्कार-  
हेतुतायां नीतबाधकावकाश इत्यत आह, 'जायते चेति, अनुभव-  
जन्यसंस्कारापेक्षया स्मरणात् दृढः तदुत्तरस्मरणादितश्च दृढतर-  
दृढतमाः संस्कारा जायन्ते इत्यवश्यमेव स्वीकार्यम्, दार्ढ्यञ्च  
श्लक्ष्णरूपो जातिप्रमेदो भटितिस्मृत्युत्पादप्रयोजकः । न च  
हैववशसम्भवभटित्युद्बोधकसमवधानादेव स्मृतिनियमोपपत्त्यौ न  
प्रयोजकतया संस्कारगतजातिविशेषः सिध्यतीति वाच्यम् ।  
गृह्यसम्बन्धिविशेषज्ञानसत्त्वे पुनः पुनः स्मरणोत्तर नियमतः  
स्मृतिर्न त्वनुभवमात्रोत्तरं तादृशोद्बोधकघटितसामग्र्या अनुगमाय  
संस्कारगतजातिविशेषस्यावश्यकत्वात् भटिति स्मृतेर्देवार्धानत्वसुप-  
पत्त्यै संस्कारातिशयखण्डने शास्त्रादावभ्यासोऽपि नोपयुज्येतेति  
तानुभवत्वेन संस्कारहेतुतामश्वयः इत्याशयः । इदन्तु बोध्यं  
दृढ-दृढतरादिसंस्कार प्रति समानविषयकस्मृतित्व-तादृशस्मरणो-  
त्तरस्मरणत्वादिना न हेतुता पुनःपुनरनुभवादपि संस्कारदार्ढ्य-  
दर्शनात् । नापि समानविषयकज्ञानोत्तरज्ञानत्वादिना उपेक्षो-  
त्तरोत्पन्नोपेक्षातो दृढसंस्कारानुदयात् रोगादिना ज्ञातार्थगोचर-  
संस्कारनाशोत्तरजातज्ञानात्तदनुदयाच्च । किन्तु समानविषयकसं-  
स्कारत्वेन दृढसंस्कार प्रति, दृढ-दृढतरतादृशसंस्कारत्वेन च दृढतर-  
दृढतमसंस्कारं प्रति जनकता, अतएव भावनायाः पटुताभावना-  
जनकत्वप्रवादः । भावनया भावनान्तरजनने च जनरोत्तरज्ञानं  
सहकारि तस्य च संस्कारत्वावच्छिन्नं प्रत्येव स्मृतिनिर्माण-ज्ञानत्व-  
घटितधर्मपुरस्कारैरेव हेतुता । न चैवं स्वजन्यज्ञानसहकारिणो

स्वजनकज्ञानसहकारिणापि संस्कारः पटुतरसंस्कारं जनयति  
 वाच्यम् । स्वजन्यसंस्कारानुपहितज्ञानत्वेनैव स. १ हेतुत्वोपपा  
 अन्यथा सर्वत्र विनश्यदवस्थज्ञानात् पटुतरसंस्कारान्तरस्य दुः  
 त्वात् अनन्ताप्रामाणिकसंस्कारकल्पनागौरवेण २८।५तेरे  
 दिति ।

अनुमानदीधितिः ।

परित्यज्य च निश्चिताव्यभिचारकं रूपं गृह्यमा  
 व्यभिचारकेण कारणात्वकल्पनानुदयात् देव वाच्य  
 सामान्यस्य च हेतुतावच्छेदकत्वे बीजम् अविधि  
 तात्पर्य्यटीकायां प्रथमसूत्रेऽवयवविवेचनप्रस्तावे सिद्धे  
 स्मृतीनां स्वकार्य्यसंस्कारविरोधिनीनामसह १।१।१  
 चेन्न, चरमज्ञानपदस्यानुभ २८।५ तस्य ता  
 वा विवक्षितत्वादित्यपि कश्चित् । किञ्च व्याप्यविशिष्ट  
 कात्पक्षविशेष्यकाच्च परामर्शादनुमितिदर्शनाच्च त  
 भयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन तत्र हेतुत्वं लक्षणाघट  
 मपि तदेव ।

गाढाधरौ विवृतिः ।

ज्ञानत्वेन स्मृति-संस्कारहेतुत्वे युक्त्यन्तरमप्याह, परि  
 चेति, निश्चितः कार्य्यतावच्छेदकावच्छेदेनाव्यभिचारो यदुपाय  
 तस्य तन्निश्चिताव्यभिचारकं, गृह्यमाणः कार्य्य संग्रह १२५४

विषयीभूतो यद्व्याप्यितस्य अभिचारस्य द्रव्यमात्रमभिचारः,  
तस्यापि शान्त्याप्यितस्य स्मृतिः सन्तारयोगेन अभिचारमज्ञापि  
स्मृतेः सन्तारादिजन्यत्वस्य सन्निवृत्त्यात् यदुभयव्याप्यितस्य तत्र  
अभिचारः सन्निवृत्ति इति न तेन तर्पणं वारणताग्रहः सम्भवतीति  
भावः । यद्यपि अभिचारसमयस्य शान्त्यभंगयतया कल्पनात्मक-  
वारणताग्रहे न विरोधित्वसम्भवः शान्त्यभंगयस्य परीक्षज्ञाना-  
विरोधितायाः सन्निवृत्तत्वात्, तथापि वारणताया सामान्य-  
विरोधपरपादच्छिन्नत्वयोः समये सामान्यरूपस्य नियतपूर्व्यवर्ति-  
तावच्छेदकत्वं स्मृतं विरोधरूपस्य तदात्मसमिद्धतया कल्पमिति  
तस्य वारणतावच्छेदकत्वे कल्पनागौरवमिति गौरवप्रतिसन्धानेन  
प्रतिबन्धात् विरोधरूपे अवच्छेदकत्वग्रही न सम्भवतीति बोध्यम् ।  
'इदमेव' निश्चिताप्यभिचारकत्वमेव, 'अन्यत्र' प्रवृत्त्यादिकार्ये,  
'सामान्यस्य' इष्टतावच्छेदकप्रकारकप्रवृत्तिविषयविशेषकनिश्चय-  
त्वाद्यपेक्षया अधिकसंग्राहकस्य तदुभयवैशिष्ट्यावगाहनिश्चयत्वादेः,  
संस्कारस्य स्मृतिजन्यत्वं नापसिद्धान्त इत्याविष्कर्तुं तत्र टीकाकार-  
संवादमाह, 'अभिहितश्चेति, 'प्रथमसूत्रे' प्रमाणं प्रमेयेत्यादिसूत्रे,  
'अवयवविवेचनप्रस्ताव इति, तत्र पूर्वपूर्ववर्णस्मृतिसहित उत्तर-  
वर्णानुभव एव पदप्रत्यक्षहेतुरन्तु इत्याद्यपे, समाधानं 'स्वकार्येति,  
स स्मृतिः, तत्कार्यो यः संस्कारः स एव स्वानन्तरोत्पन्नविशेष-  
गुणविधया विरोधी नाशको यामा तासामित्यर्थः । एतच्च तृतीय-  
क्षणानवस्थाननिर्वाहकं त्रिचतुरादिव्यक्तीनां एकक्षणानवस्थान-  
रूपासहभावप्रयोजकतया अभिहितम् । 'चरमज्ञानपदस्येति,



स्वजनकज्ञानमहकारिणापि संस्कारः पटुतरसंस्कारं ज्ञानं  
वाच्यम् । स्वजन्यसंस्कारानुपहितज्ञानत्वेनैव । हेतुत्वान्न  
अन्यथा सर्वत्र विनश्यदवस्यज्ञानात् पटुतरसंस्कारान्तरस्य दुर्ल-  
भात् अनन्ताप्रामाणिकसंस्कारकल्पनागौरवेण इष्टापत्तेर्य-  
दिति ।

अनुमानदोषादिति ।

परित्यज्य च निश्चिताव्यभिचारकं रूपं गृह्यमाण-  
व्यभिचारकेण कारणत्वकल्पनानुदयात् इदमेव च  
सामान्यस्य च हेतुतावच्छेदकत्वे बीजम् निश्चि-  
तात्पर्य्यटीकायां प्रथमसूत्रेऽवयवविवेचनप्रस्तावे नि-  
श्चितीनां स्वकार्य्यसंस्कारविरोधिनीनां च वादि-  
चिन्ना, चरमज्ञानपदस्यानुभूयमानत्वात् । त-  
वा विवक्षितत्वादित्यपि कश्चित् । किञ्च ~ व्यभिचार-  
कात्पक्षविशेष्यकाच्च परामर्शादनुमितिदर्शनाच्च त-  
भयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन तत्र हेतुत्वं न वाच्य-  
मपि तदेव ।

गादाधरी विवृतिः ।

ज्ञानत्वेन स्मृति-संस्कारहेतुत्वे युक्त्यन्तरमप्याह, निश्चि-  
तेति, निश्चितः कार्य्यतावच्छेदकावच्छेदेनाव्यभिचारो यद्व-  
न्नस्य तन्निश्चिताव्यभिचारकं, गृह्यमाणः कार्य्यं स च पार-  
-

विषयीभूतो यद्रूपावच्छिन्नस्य व्यभिचारस्तद्वृत्तमागव्यभिचारकं,  
तथाच ज्ञानत्वावच्छिन्नस्य स्मृति-संस्कारयोर्न व्यभिचारश्चापि  
स्मृतेः संस्कारादिजनकत्वस्य सन्दिग्धत्वात् अनुभवत्वावच्छिन्नस्य तत्र  
व्यभिचारः सन्दिग्ध इति न तेन रूपेण कारणताग्रहः सम्भवतीति  
भावः । यद्यपि व्यभिचारसंग्रहस्य ग्राह्यसंग्रहतया कल्पनात्मक-  
कारणताग्रहे न विरोधित्वसम्भवः ग्राह्यसंग्रहस्य परोक्षज्ञाना-  
विरोधितायाः सर्वसम्मतत्वात्, तथापि कारणतायां सामान्य-  
विशेषरूपावच्छिन्नत्वयोः संग्रहे सामान्यरूपस्य नियतपूर्ववर्ति-  
तावच्छेदकत्वं क्लृप्त विशेषरूपस्य तदात्ममिदतया कल्पमिति  
तस्य कारणतावच्छेदकत्वे कल्पनागौरवमिति गौरवप्रतिसन्धानेन  
प्रतिबन्धात् विशेषरूपे अवच्छेदकत्वग्रहो न सम्भवतीति बोध्यम् ।  
'इदमेव' निश्चिताव्यभिचारकत्वमेव, 'अन्यत्र' प्रवृत्त्यादिकार्यैः,  
'सामान्यस्य' इष्टतावच्छेदकप्रकारकप्रवृत्तिविषयविशेष्यकनिश्चय-  
त्वाद्यपेक्षया अधिकसंग्राहकस्य तदुभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वादेः,  
संस्कारस्य स्मृतिजन्यत्वं नापसिद्धान्त इत्याविस्तर्तुं तत्र टीकाकार-  
संवादमाह, 'अभिहितञ्चेति, 'प्रथमसूत्रे' प्रमाण प्रमेयेत्यादिसूत्रे,  
'अवयवविवेचनप्रस्ताव इति, तत्र पूर्वपूर्ववर्णस्मृतिसहित उत्तर-  
वर्णानुभव एव पदप्रत्यक्षहेतुरस्तु इत्याक्षेपे, समाधान 'स्वकार्येति,  
स्वं स्मृतिः, तत्कार्यो यः संस्कारः स एव स्वानन्तरोत्पन्नविशेष-  
गुणविधया विरोधी नाशको यासां तासामित्यर्थः । एतच्च तृतीय-  
क्षणानवस्थाननिर्वाहकं त्रिचतुरादिव्यक्तीनां एकक्षणानवस्थान-  
रूपासहभावप्रयोजकतया अभिहितम् । 'चरमज्ञानपदस्येति,

‘अनुभवपरत्वात्’ अनुभवत्वावच्छिन्नरूपविशेषार्थकत्वात्, तथाच तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नजन्यानुभवत्व लक्षणं तस्य चानुभवत शून्यायां स्मृतावतिव्याप्तिर्न शङ्कास्पदमपीति भावः । अन्यथा समाधानान्तरमुपन्यस्यति, ‘साक्षादिति, साक्षात्तज्जन्यत्वं तज्जन्या जन्यत्वे तज्जन्यतावच्छेदकावच्छिन्नाजन्यत्वे वा सति तज्जन्यत्वं परा मर्गजन्यतावच्छेदकविशिष्टगोचरसंस्कारत्वावच्छिन्नजन्यायां स्मृतौ नास्तीति भावः । अत्र गौरवमस्त्ररसर्वीजम् । विशिष्टवैशिष्ट्यबोध-हेतुताया ज्ञानत्वनिवेशव्यवस्थापनायाः शक्यत्वे तत्रातिव्याप्तिर्यथा वारणोया विशिष्टस्मरणेऽपि तेनैव प्रकारेण तद्वारणं सम्भवतीति चरमज्ञानपस्यानुभवपरत्वमपि नावलम्बनीयमित्याशयवानाह, ‘व्याप्येति, ‘व्याप्यविशेष्यकात्’ आधेयतासम्बन्धेन व्याप्यरूपविशेष्ये पक्षप्रकारकात् पर्वते वह्निव्याप्य इत्याकारकात्, ‘पक्षविशेष्यकात्’ अधिकरणतासम्बन्धेन पक्षरूपविशेष्ये व्याप्यप्रकारकात् वह्निव्याप्यवान् पर्वत इत्याकारकात्, ‘परामर्गात्’ ‘अनुमितिदर्शनात्’ अविलक्षणायाः पर्वतो वह्निमानित्वानुमितेर्भवत्वात्, ‘तदुभयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेन’ उभयानुगमकेन व्याप्यपक्षोभयनिरूपितवैशिष्ट्यविषयतागानिनिश्चयत्वेन, ‘तत्र हेतुत’ अनुमिति प्रति कारणत्व, न तु विशिष्टवैशिष्ट्यबोध-विशिष्टस्मरणजनकतावच्छेदकेन व्याप्यप्रकारक-पक्षविशेष्यकनिश्चयतादिना, अन्यतरासंग्रहादित्यर्थः (१) । ननु वैशिष्ट्यमत्र व्याप्य-

यत्तद्व्यवसायस्य विवर्तनं नान्यथा च निश्चयम् ।  
 एतत् = संयोगाद्विच्छिन्नाधारतादिरमेव धर्मादेर्वाप्यतादृक्  
 न त्वाधेयत्वम्, तत् तत्र तत्रैव पक्षप्रकारकम् यत्तत् धूम-  
 इत्यादिज्ञानस्य मध्यमं, संयोगाद्विच्छिन्नाधेयत्वमेव समर्थत्वात् ।  
 न च यत्तत् धूम इत्याद्यादपि व्याप्यतादृक्, मद्यागादिस्य  
 मध्यमो न त्वाधाराधेयभावे इति वाच्यम् । पथ्यतादिप्रति-  
 योगिवत्संयोगादेर्धूमादिरप्यधिगम्यानुयोगिकत्वविरहितं तादृग-  
 प्रत्यक्षस्य भ्रमत्वापातात् । आधाराधेयभादानवगाहने न सम्यग्मेगा-  
 नुपपत्तयः । न च संयोगाद्यवच्छिन्नाधेयत्वमेव तत्र मध्यमं, तत्-  
 संसर्गवत्त्वेऽपि तदन्तर्गतसंयोगादिमसर्गवत्त्वमस्त्येति वाच्यम् ।  
 विनिष्टमसर्गवत्त्वेऽपि विनिर्णयभूतसंयोगादेः, समर्गतावच्छेदकतया  
 तद्विषयतायाः प्रकार-विशेषोभयनिरूपितत्वाभावात् अन्यथा (३)  
 संयोगाद्यवच्छिन्नाधेयतामस्यन्वेन व्याप्यप्रकारकात् व्याप्ये पर्वत-  
 इतिज्ञानात् संयोगाद्यवच्छिन्नाधारतामस्यन्वेन पक्षप्रकारकात्  
 पर्वतवान् धूम इत्यादिज्ञानाद्यानुमितिप्रसङ्गात् । एतेनाधारा-  
 धेयत्वयोनुव्यवित्तिवेद्यतया संयोगाद्यवच्छिन्नाधारत्वावगाहित्वेन  
 तादृगाधेयत्वावगाहित्वेन वा व्याप्य-पक्षविशेषकपरामर्शयोरनुगम-  
 इत्यपि निरस्तम् । व्याप्ये पर्वत इत्यादि धियो दुर्वारत्वात् ।

(१) कालिङ्गस्यन्वेन व्याप्यवत्तापरामर्शात् अनुमिदापत्तिरूपातिप्रसङ्गा-  
 दित्यर्थः ।

(२) तादृगस्यन्वरूपवैशिष्ट्यस्य विवक्षणीयत्वे च ।

(३) संसर्गविशेषभूतसंयोगादिविषयताया अपि प्रकार-विशेषोभयनिरू-  
 पित्वसमीकारे इत्यर्थः ।



निरूपितव्याप्यविषयतायाः कालित्वेन द्वयोरनुगमः । व्याप्ये पक्षतः  
 पक्षतवान् धूम इत्यत्र च पक्षविषयतानिरूपिताधेयत्वविषयता  
 व्याप्यविषयता चाधारत्वविषयतानिरूपितेति वैपरीत्यान्नोक्तानु-  
 गमकरूपस्यैतत्ताधारत्वमिति नातिप्रसङ्गः । न चाधारत्वाद्यव-  
 गाहित्वस्य कारणतावच्छेदकत्वे तदनवगाहिनी व्याप्यताघटक-  
 शुद्धसंयोगादिना पक्षे हेतुसत्ताज्ञानादनुमित्यनुदयप्रसङ्ग इति  
 वाच्यम् । प्राचां मते आधाराधेयभावगर्भस्य हेतुसामानाधिकरत्यस्य  
 व्याप्तिघटकतया हेतुनिरूपिताधारतावगाहिधिय एवानुमिति-  
 जनकत्वात् । यदि च संयोगादिरेव संसर्गतया व्याप्तिप्रविष्टहेतु-  
 सामानाधिकरत्यघटकोन त्वाधारत्वं तदा संयोगादेर्यत्र हेतुताव-  
 च्छेदकसम्बन्धता तत्र तेन सम्बन्धेन व्याप्यप्रकारकज्ञानमेवानु-  
 मितिजनकम् न तु संयोगाद्यवच्छिन्नाधेयतासम्बन्धेन पक्ष-  
 प्रकारकं व्याप्यविशेषकज्ञान, हेतु-पक्षयोः सम्बन्धविधया व्याप्यता-  
 वच्छेदकसम्बन्धानवगाहनात्, तस्याधिकविषयत्वेन गौरवस्य पक्ष-  
 विशेषकपरामर्शहेतुताया दिनिगमकत्वात्, परन्तु यत्र तादात्म्य-  
 सम्बन्धेन हेतुता तत्रैव व्याप्य-पक्षविशेषकपरामर्शयोर्व्याप्य-पक्षो-  
 भयविषयतानिरूपिततादात्म्यसंसर्गतावज्ञानत्वेन हेतुता तत्र च  
 न कश्चिदतिप्रसङ्गः, निष्फृष्टजातिघटितानुमितिलक्षणे च आव-  
 श्यकत्वेन तादृशकारणताघटितलक्षणे च सर्वनाधारत्वसम्भवात् ।  
 न च जातिघटितलक्षणे जातावनुमदत्वव्याप्यत्वस्यावश्यं निमित्त-  
 नीयतया क्षुणी समानाकारत्वेन वार्त्य-कारणभावस्यैव स्थापनस्यैव  
 विरुद्धतावर्तव्यं क्षुणीवतिप्रसङ्गकारणमन्वयादिति वाच्यम् । आद्येन-

समानाधिकरणानुभवत्वव्याप्यजातिघटितलक्षणापेक्षया कार्य-  
 कार्यतावच्छेदकजातिघटितलक्षणस्यादरणीयतया स्मृतौ च  
 पक्षोभयविशेष्यकपरामर्शद्वयसाधारणरूपेण कारणत्वे तादृ-  
 कारणताप्रतियोगिककार्यतावच्छेदकस्मृतित्वजातिमादाय  
 तिध्याप्तेः प्रसक्त्या तादृगलक्षणाभिप्रायेण अनुभवत्वव्याप्यजा-  
 तिघटितलक्षणेऽपि स्मृतावनुगतरूपेणाहेतुत्वे अनुभवत्वान्यानुमान-  
 समवेतत्वरूपानुभवत्वव्याप्यत्वमुपेक्ष्य एव अनुमानेऽपि प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वरूपस्य निवेशनं सम्भवतीत्यभिप्रायेण वा हे-  
 तुविशेषरूपेण हेतुत्वव्यवस्थापनसङ्गतेः लक्षणेऽपि तादृश्येव का-  
 विशिष्टवैशिष्ट्यनोधादावतिध्याप्तिवारणाय निवेश्येत्यवश्यं  
 'लक्षणघटकमपि तदेवेति, 'तदेव' उभयवैशिष्ट्यावगाहिनिवृत्त-  
 रूपानुगतधर्मावच्छिन्नकारणत्वमेव प्रकृतलक्षणघटकमुपेयमित्य-  
 अन्यरूपावच्छिन्नहेतुताघटितस्य लक्षणस्यालक्ष्य एव सत्त्वादि-  
 भावः ।

अनुमानदीधितिः ।

का. १ मे पाश्व १ २ न्य विनेष्यकालरणा । वा  
 अन्यथा नियमेन स्मृतेरुभयविशेष्यकत्वप्रसङ्गात् समान-  
 प्रकारकत्वेनैव ज्ञान-स्मरणयोः कार्य-कारणभावाच्च ता-  
 विशिष्ट्यैव कार्य-कारणभावः न तूक्तरूपेण गौरवा-  
 न्मानाभावाच्च इत्यपि केचित् । एवञ्च विशिष्टवैशिष्ट्य

बोधादौ क्वापि नातिप्रसङ्गशङ्कापि वङ्गाद्यनुमितौ  
वङ्गादिव्यभिचारधीविरोधिधीविषयधर्मप्रकारकपक्ष-  
धर्मताज्ञानत्वेन हेतुतामते तु नितरां तथैव लक्षणे  
निवेशात् । अतएव व्याप्यवत्पक्षाद्यभावग्रहं प्रति व्याप्य-  
वत्पक्षादिज्ञानत्वेन हेतुत्वेऽपि न क्षतिः व्याप्ताविषयक-  
त्वेन वा जन्यं ज्ञानं विशेषणीयम् । एतेन स्मृतिं प्रति  
संस्कारद्वारा अनुभवं प्रति च साक्षाद्विशेषणधियोहेतु-  
त्वस्य निर्व्विकल्पकात्मकस्य वा स्मरणस्यानुभवं प्रत्येव  
वा तस्या हेतुत्वस्य नियमतः क्वातिसाक्षात्कारपूर्व्वं  
विषयस्मृतेश्च कल्पनात् व्याप्यवत्पक्षवत्त्वादिज्ञानेऽति-  
व्याप्तिरित्यपि परास्तम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

विशिष्टस्मृतिकारणता नोक्तानुगतरूपावच्छिन्ना अपि तु  
विशेषरूपावच्छिन्नेति न तत्रातिव्याप्तिरित्याह, 'एकतरेत्यादिना  
'तत्र विशिष्यैव कार्य-कारणभाव' इत्यन्तेन, 'तत्र' स्मृतिस्यले,  
'विशिष्येव' व्याप्यप्रकारकपक्षविशेषकस्मृतित्व-तादृशनिवृत्त्यादि-  
रूपविशेषधर्ममुपादादैव, 'कार्य-कारणभावः' वक्ष्यत इति  
शेषः । तत्र हेतुमाह, 'समानप्रकारवत्त्वेनैव ज्ञान-कारणयोः कार्य-  
कारणभावाच्चेति, तृतीयाया विशिष्टायेवत्वात् 'समानप्रकारक-  
त्वेनेत्यस्य समानप्रकारकयोरित्यर्थः । तदासामानप्रकारकज्ञानस्य



समानाधिकरणानुभवनसाध्यतातिवर्तितलक्षणादिभ्या  
 कार्यतावच्छेदकजातिवर्तितलक्षणस्यादर्शनीयतया स्मृतौ च  
 पक्षोभयविशेषतपसामर्थ्यमाधारणरूपेण कारणत्वे  
 कारणताप्रतियोगिककार्यतावच्छेदकस्मृतित्वजातिमादाय  
 तिव्याप्तेः प्रसक्त्या तादृशलक्षणाभिप्रायेण अनुभवत्वव्याप्य  
 घटितलक्षणेऽपि स्मृतावनुगतस्वरूपेणाहेतुत्वे अनुभवत्वान्याज्ज  
 समवेतत्वरूपानुभवत्वव्याप्यत्वमुपेक्ष्य लघोरनुभवनिष्ठभेदप्रतिज्ञा  
 तावच्छेदकत्वरूपस्य निवेगन सम्भवतीत्यभिप्रायेण वा  
 विशेषरूपेण हेतुत्वव्यवस्थापनमङ्गतेः लक्षणेऽपि तादृश्येव  
 विशिष्टवैशिष्ट्यगोधादावतिव्याप्तिवारणाय निवेग्यत्ववद्दे  
 'लक्षणघटकमपि तदेवेति, 'तदेव' उभयवैशिष्ट्यावगाहिनिष्ठ  
 रूपानुगतधर्मावच्छिन्नकारणत्वमेव लक्षणस्य उपेक्ष्य  
 अन्यरूपावच्छिन्नहेतुताघटितस्य लक्षणस्यालक्ष्य एव सत्त्वादि  
 भावः ।

अनुमानदीधितिः ।

कारणविशेषात् तादृशनादन्यत्र विशेष्यवाक्यमात्रा  
 अन्यथा नियमेन स्मृतेरुभयविशेष्यकत्वप्रसङ्गात् समा  
 प्रकारकत्वेनैव ज्ञान-स्मरणयोः कार्य-कारणभावाच्च  
 विशिष्ट्यैव कार्य-कारणभावः न तूक्तरूपेण गौरव  
 न्मानाभावाच्च इत्यपि केचित् । एवञ्च वि

बोधादौ क्वापि नातिप्रसङ्गश्चापि वङ्गाद्यनुमितौ  
वङ्गादिव्यभिचारधीविरोधिधीविषयधर्मप्रकारकपक्ष-  
धर्मज्ञानत्वेन हेतुतामते तु नितरां तथैव लक्षणे  
निवेद्यात् । अतएव व्याप्यवत्पक्षाद्यभावग्रहं प्रति व्याप्य-  
वत्पक्षादिज्ञानत्वेन हेतुत्वेऽपि न क्षतिः व्याप्ताविषयक-  
त्वेन वा ज्ञानं विशेषणीयम् । एतेन स्मृतिं प्रति  
संस्कारद्वारा अनुभवं प्रति च साक्षाद्विशेषणधियोहेतु-  
वस्य निर्व्विकल्पकात्मकस्य वा स्मरणस्यानुभवं प्रत्येव  
त तस्या हेतुत्वस्य नियमतः हातिसाक्षात्कारपूर्व्वं  
वेषयस्मृतेश्च कल्पनात् व्याप्यवत्पक्षवत्त्वादिज्ञानेऽति-  
श्याप्तिरित्यपि पराल्लम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

विनिर्दिष्टकारणता नोक्तानुगतरूपान्वित्या अपि तु  
वेनिर्दिष्टावस्थितिरेति न तत्रातिश्याप्तिरित्याह, 'एवमेत्यादिना  
तत्र विनिर्दिष्टं धारि कारणभावे' इत्यन्तेन 'तत्र' कृत्स्निते,  
विनिर्दिष्टं व्याप्यवत्पक्षवत्त्वविशिष्टं त्रुतिः । अतिश्याप्यादि-  
एवमेतिप्रसङ्गवशादेव, 'तत्र' कारणभावे' इत्यन्तं इति  
निरूप्यं तत्र हेतुताम्, 'व्याप्यवत्पक्षवत्त्वविशिष्टं त्रुतिः' इत्यन्तं  
धारणभावादेति, तत्र 'तत्र' हेतुतावत्त्वान्न 'व्याप्यवत्पक्षवत्त्व-  
विशिष्टं' इत्यन्तं प्रमाणप्रसङ्गवशादेति । तत्रातिश्याप्यादिप्रसङ्गवशादेति



व्याप्तिविरहेऽपि अभावबुद्धौ प्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकप्रति-  
योगिविशेषकनिश्चयत्वेन हेतुता मिश्रेणावश्यं स्वीकरणीयेति  
वह्निव्याप्यवान् पक्षो नास्तीत्यभावग्रहे तन्मतेऽप्यतिव्याप्तिरस्तीति  
दर्शितरीत्यैव सा वारणीया इत्याह, 'अतएवेति, 'अतएव' उक्तानु-  
गतरूपावच्छिन्नकारणताया लक्षणे प्रवेशादेव, 'व्याप्यवत्पक्षाद्यभाव-  
ग्रहं प्रतीति पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषणतया व्याप्तिविशिष्टाव-  
च्छिन्ना या प्रतियोगिता तन्निरूपितानुयोगिताप्रकारकाभाव-  
लौकिकप्रत्यक्षं प्रतीत्यर्थः, 'व्याप्यवत्पक्षादिज्ञानत्वेन' व्याप्ति-  
विशिष्टप्रकारकपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेषकनिश्चयत्वेनेत्यर्थः ।  
दण्डो रक्तो नास्तीत्यभावग्रहस्य दण्डो रक्तो न वेति संशयादनु-  
त्पत्तेरानुभविकतया विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे विशेषणतावच्छेदकप्रका-  
रकधीहेतुतावादिना तद्विशेषहेतुतायामिव मिश्रमते सधम्मि-  
तावच्छेदकप्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकज्ञानहेतुतायां निश्चय-  
त्वनिवेशस्यावश्यकत्वादिति भावः । 'न क्षतिः' नातिव्याप्तिः,  
व्याप्यपक्षविशेषकयोरन्वय-व्यतिरेकव्याप्तिप्रकारकयोः परामर्शयो-  
रनुगमकरूपस्याभावप्रत्यक्षजनकतानवच्छेदकत्वादिति भावः ।  
यदि चानुमिति-परामर्शयोः समानविशेषकत्वानुभवानुरोधात्  
विनिगमकान्तराद्वा (१) पक्षविशेषक एव परामर्शोऽनुमितिहेतु-  
रुपेयते व्यतिरेकिणि च व्यतिरेकसहचारेण अन्वयव्याप्तिरेव  
गृह्यते इति मतं, व्यतिरेकव्याप्तेरनुमितिप्रयोजकत्वेऽपि मणि-

(१) व्याघ्रदत्तदीपसारङ्गिकविषयताया वारण्यतावच्छेदकबोधिनिवेशे गौरवं  
विनिगमकम् ।

स्मरणाहेतुत्वादित्यवधारणार्थः । एतावतानुगतरूपस्य  
 रिक्तवृत्तित्वलाभः । असमानप्रकारकज्ञानस्य  
 फलानुत्पादकत्वं हेतुमाह, 'एकतरेति व्य  
 ज्ञानात् पक्षादिविशेष्यकस्मरणानुत्पत्तेरित्यर्थः, एतदेव  
 'अन्यथेति एकतरविशेष्यकज्ञानादपि अन्यतरविशेष्य  
 पक्षे, व्याप्यादिविशेष्यकस्मृतीनां विशेष्य त्वनियमाभा  
 रित्यर्थः ।

केचित्तु 'नियमेनेत्यत्र अकारप्रक्षेपः, तथाच 'नि  
 नियामकाभावेन, 'स्मृतेः' स्मृतिमात्रस्य, 'उभयविशेष्य  
 दिति व्याचक्षते ।

'विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादाविति विशेषणतावच्छेदकप्रकारकवि  
 षणविशेष्यकनिश्चयत्वावच्छिन्नजन्यव्याप्यविशिष्टपक्षवैशिष्ट्यबोध  
 वित्यर्थः, 'आदिना, विशिष्टस्मृतिपरिग्रहः । व्यतिरेक  
 व्यतिरेकव्याप्तेरेव गमकतापक्षे अन्वय-व्यतिरेकव्यतिरेकविशेष्य  
 व्यभिचारधीप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वेनानुगमस्य कालात्  
 कत्वमते तादृशकारणताया एव लक्षणे निवेशात्  
 व्यासप्रवगाहिज्ञानादन्यविधव्याप्तिविषयक-विशिष्टवैशिष्ट्यबोधा  
 नुदयात् तज्जनकतावच्छेदकगर्भे विशिष्टैव तत्तद्व्याप्तिविषयता  
 निवेशेन एकरूपेणानुमिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधादिति हेतुता  
 तत्र नातिव्याप्तिप्रसक्तिरित्याह, 'वङ्गप्राद्यनुमितावित्यादि  
 विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धौ विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयहेतुतानु  
 गन्तृमित्रमते व्याप्यविशिष्टपक्षवैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षसामान्येति

यनेन, विशिष्टस्मरेणातिव्याप्तेरनुभवत्वनिवेशेनापि वारणसम्भवा-  
दित्याग्रह्य ज्ञानत्वेन विशिष्टवैशिष्ट्यबोधहेतुताया व्यभिचारमुद्धरन्  
आस्यविषयकत्वनिवेशस्य तदतिव्याप्तिवारणप्रयोजनकत्वं दर्शयति,  
एतेनेत्यादिना. प्रथमतो विशिष्टवैशिष्ट्यस्मरणे व्यभिचारमुद्धरति,  
‘स्मृतिं प्रतीत्यादिना कल्पत्रयेण, ‘संस्कारद्वारेति ‘विशेषणधियो  
हेतुत्वस्य कल्पनादित्यनेनान्वयः, तथाच न स्मृतौ ज्ञानत्वावच्छिन्नस्य  
व्यभिचारः । विशेषणज्ञानजन्यसंस्कारोत्पत्तिश्च एव विशिष्टानु-  
भवस्योत्पत्त्या तत्र संस्कारद्वारा हेतुत्वासम्भवेऽपि न क्षतिः साक्षादेव  
तत्र तथात्वादित्याह, ‘अनुभवं प्रति चेति । न च साक्षादेतुत्वे स्मृतौ  
परस्परया हेतुत्वे चानुभवे व्यभिचारात् कथमयं कल्पः सम्भवदुक्तिक-  
इति वाच्यम् । स्व-स्वव्यापारान्यतरत्वावच्छेदेन नियतपूर्ववर्तिताया-  
एव कारणताघटकत्वात् प्रत्येकं व्यभिचारस्याकिञ्चित्कारत्वात् ।  
ननु व्यापारघटिता यस्य कारणता तदीयव्यापारमात्रसत्त्वं  
कार्योत्पत्तावपेक्षितं तथाच संस्कारादपि अनुभवसामग्रीसहकृता-  
द्विशिष्टवैशिष्ट्यबोधापत्तिः, यदि च ज्ञानस्य स्वतःपूर्ववर्तिताया-  
अपि कारणताघटकत्वात्तत्त्वमप्यपेक्षितं तदा स्मरेणापि  
तदपेक्षतां अतो व्यापारघटितमेकं कारणत्वं अन्यच्च तदघटितं  
वाच्यं तथा च दर्शितव्यभिचारो दुर्वार एव इत्यनुशयेन कल्पान्तर-  
माह, ‘निर्विकल्पकालकस्य वा स्मरणस्येति, विशिष्टस्मृतिपूर्व-  
मित्यादिः, ‘कल्पनादित्यनेनान्वयः ।

केचित्तु विशेषणधिय इत्यग्रिमस्य विशेषणतावच्छेदकप्रका-  
रकधिय इत्यर्थकतया विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्यैव ज्ञान-

मन्त्रादिन्यायेन विरोधिताया अप्रामाणिकतया अनुगमादुक्तं  
 पृथक् पृथगिव व्याप्तिज्ञानयोरनुमितिहेतुता व्यतिक्रम  
 दर्शनीयरीत्या च (१) व्यभिचारवारणं, तदा नोक्तरीतिद्वयेन किं  
 वैशिष्ट्यबोधव्यतिव्याप्तिवारणसम्भवः, न वा पूर्वोक्तरीत्या  
 अनुहुदसंस्कारात् विशिष्टवैशिष्ट्यबोधवारणाय तद्वेतुतायां ज्ञान  
 प्रवेशस्यावश्यकत्वादित्यालोच्य तदतिव्याप्तिवारणाय विशेषण  
 प्रवेशयति, 'व्याप्त्यविषयकत्वेन वेति, लिङ्गोपधानस्य मण्ड  
 अनभ्युपगमात् तन्मतेऽसम्भवेऽपि न क्षतिः । उक्तविशिष्टवैशिष्ट्ये  
 विशिष्टस्मरणादेर्व्याप्तिविषयकत्वनियमान्नातिव्याप्तिरिति भाव  
 ननु अनुहुदसंस्काराद्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिप्रत्यक्षादिवारणाय ज्ञा  
 धकाभावविशिष्टसंस्कारादन्यत्वमेव विशेषणतावच्छेदकप्रकार  
 हेतुतायां निवेश्यं न तु ज्ञानत्वं पूर्वोपदर्शितव्यभिचारस्य दुर्वा  
 त्वात् (२) अनन्यगतिकतया जनकतावच्छेदकगौरवस्यादोषत्वा  
 भेदव्याव्याप्यवृत्तिताया उपगन्तव्यतया उहुदसंस्कारे उद्बोध  
 भावविशिष्टतद्भेदमत्त्वात् तादृशात् संस्कारात् विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञान  
 निर्व्वाहः, मस्कारनिष्ठत्वविशेषितस्य उद्बोधकाभाववैशिष्ट्यस्या  
 न्ताभाव एव वा निवेश्यः स च उद्बोधकासमवहितज्ञानादि  
 साधारणोऽपि, तथाच ज्ञानत्वस्य विशिष्टवैशिष्ट्यधीजनकतायां  
 निवेगादेव तत्रातिव्याप्तिवारणसम्भवे किं व्याप्त्यविषयकत्वनि

(१) कार्यतावच्छेदककर्मणो अव्यवहितोत्तरत्वनिवेशरीत्या चेत्तद्वयं ।

(२) ज्ञानोपगमेऽपीत्यादिराख्या ।

(३) कृतिमात्रात्कारादो व्यभिचारस्य दुर्वारत्वादित्यर्थः ।







कथनेपि न न्यूनतेति ध्येयम् । अथातिप्रसङ्गवारणाय समान-  
प्रकारकत्वेनैव स्मृतिं प्रति संस्कार-ज्ञानयोर्हेतुत्वान्न निर्व्विकल्पक-  
स्मरणसम्भवः घटत्वादिविशिष्टतद्वटागोचरसंस्कारादिजन्यतायां  
निर्व्विकल्पकसाधारणस्य घटत्वादिभिन्नप्रकारतानिरूपितविशे-  
ष्यताभिन्न-तद्वटादिविषयताशालिघटत्वादिगोचरस्मृतित्वस्यावच्छेद-  
कत्वे च यत्र द्रव्यत्वेन तद्वटावगाहिनी घटत्वेन चैतद्वटावगाहिनः  
संस्काराद्वटत्व-तद्वटादिविषयक निर्व्विकल्पकं (१) तत्र घटत्वविशिष्ट-  
तद्वटविषयकसंस्कारादेर्व्यभिचारः, (२) एव निर्व्विकल्पकस्मरणोपगमे  
प्रमेयत्वादिसामान्यलक्षणाजन्यज्ञानाधीनविश्वविषयकनिर्व्विकल्पक-  
स्मरणात् स्वरूपतो निखिलजातिप्रकारक ज्ञान स्यात् । न च  
तादृशं ज्ञानमसर्व्वज्ञस्यानुभवसिद्धं, न च स्वरूपतस्तत्प्रकारकस्मृतौ  
स्वरूपतस्तत्प्रकारकसंस्कारादेर्हेतुतया तादृशकारणाभावात् सकल-  
जातिनिर्व्विकल्पकसत्त्वेऽपि न स्वरूपतः सकलजातिप्रकारक-  
स्मरणसम्भवः तादृशप्रत्यक्षादेरपि युगपत् सकलजातिसन्निकर्ष-  
विरहेण नापत्तिसम्भव इति वाच्यम् । ज्ञानरूपसन्निकर्षसत्त्वेन  
तादृशमानसस्य दुर्व्वारत्वात् तत्कथमिदानीमपि निर्व्विकल्पक-  
स्मरणमङ्गीकृतमिति चेन्न, अनुद्बुद्धसंस्कारान्यत्वापेक्षया लघुना  
ज्ञानत्वेन विशिष्टधीहेतुतासिद्धौ तद्विर्वाहकतया निर्व्विकल्पक-

(१) तादृशस्मृतेस्तद्वटावगाहिनीत्यर्थः इत्यनेन तद्वटावगाहीति घटत्वाव-  
गाहित्वार्थं घटत्वेनैतद्वटावगाहीत्युक्तम् ।

(२) तादृशस्मृतेस्तद्वटावगाहिनीत्यर्थः इत्यनेन तद्वटावगाहीति घटत्वाव-  
गाहित्वार्थं घटत्वेनैतद्वटावगाहीत्युक्तम् ।



कथनेपि न न्यूनतेति ध्येयम् । अथातिप्रसङ्गवारणाय समान-  
प्रकारकत्वेनैव स्मृतिं प्रति संस्कार-ज्ञानयोर्हेतुत्वान्न निर्विकल्पक-  
स्मरणसम्भवः घटत्वादिविशिष्टतद्वटागोचरसंस्कारादिजन्यतायां  
निर्विकल्पकसाधारणस्य घटत्वादिभिन्नप्रकारतानिरूपितविशे-  
षताभिन्न-तद्वटादिविषयताशलिघटत्वादिगोचरस्मृतित्वस्यावच्छेद-  
कत्वे च यत्र द्रव्यत्वेन तद्वटावगाहिनी घटत्वेन चैतद्वटावगाहिनिः  
संस्काराद्वटत्व-तद्वटादिविषयक निर्विकल्पकं (१) तत्र घटत्वविशिष्ट-  
तद्वटविषयकसंस्कारादेर्व्यभिचारः, (२) एव निर्विकल्पकस्मरणोपगमे  
प्रमेयत्वादिसामान्यलक्षणाजन्यज्ञानाधीनविश्वविषयकनिर्विकल्पक-  
स्मरणात् स्वरूपतो निखिलजातिप्रकारक ज्ञान स्यात् । न च  
तादृशं ज्ञानमसर्वज्ञस्यानुभवमिदं, न च स्वरूपतस्तत्प्रकारकस्मृती  
स्वरूपतस्तत्प्रकारकसंस्कारादेर्हेतुतया तादृशकारणाभावात् सकल-  
जातिनिर्विकल्पकसत्त्वेऽपि न स्वरूपतः सकलजातिप्रकारक-  
स्मरणसम्भवः तादृशप्रत्यक्षादेरपि युगपत् सकलजातिसन्निकर्ष-  
विरहेण नापत्तिरसम्भव इति वाच्यम् । ज्ञानरूपसन्निकर्षनत्वेन  
तादृशमानसस्य दुर्वारत्वात् तत्कथमिदानीमपि निर्विकल्पक-  
स्मरणमङ्गीकृतमिति चेन्न, अनुपपन्नसंस्कारान्यत्वापेक्षया लघुना  
ज्ञानत्वेन विशिष्टधीहेतुतासिद्धौ तद्विध्वंसकतया निर्विकल्पक-

(१) तादृशप्रत्यक्षाद्वटावगाहिनीतत्वेन तद्वटावगाहिनिः संस्कारादेर्व्यभिचारः ।

(२) तादृशप्रत्यक्षादेर्व्यभिचारः । तादृशप्रत्यक्षादेर्व्यभिचारः ।

]

,

,

,

,

200

2

2

2

सावश्यकमेवेति वाच्यम् । ज्ञानविनाशिऽपि तद्व्यापारभूतया इच्छया  
विशिष्टविषयककृतिजननात्तत्र व्यभिचारेण विशिष्टविषयकत्व-  
मात्रस्य विशेषणधीजन्यतावच्छेदकत्वासम्भवात् । न चोपादान-  
प्रत्यक्षस्य साक्षात् कृतिं प्रति हेतुतया कृतौ न ज्ञानत्वावच्छिन्नस्य  
व्यभिचार इति वाच्यम् । उपादानप्रत्यक्षस्य फलविषयकत्वानियमात्  
सुखत्वादिविशिष्टफलविषयककृतौ सुखत्वादिधियो व्यभिचारस्य  
दुर्लभत्वात् । एवं निर्विकल्पकस्मरणोपगमेऽपि कृतिसाक्षात्कार-  
पूर्वं विशिष्टस्मृतिकल्पनया न तदुपपत्तिः कृतिहितीयक्षणेऽप्यत्र-  
निर्विकल्पकस्मरणेन विशिष्टविषयस्मृतिजननकाले कृतिनाशेन  
विशिष्टविषयोपधानेन कृतिसाक्षात्कारासम्भवादित्यालोच्य विशिष्टा-  
नुभवत्वस्यैव विशेषणधीजन्यतावच्छेदकत्वमाह, 'अनुभवमिति,  
'तस्याः' विशेषणधियः, अनुभवत्वजात्यनङ्गीकारे विशिष्टप्रत्यक्षत्व-  
स्यैव तयात्वं स्वीकरणीयमिति ध्येयम् (१) । इच्छा-हेतुसाक्षात्कारे  
व्यभिचारस्य कथितरीत्या (२) अनुवकाशात् कृतिसाक्षात्कारे  
व्यभिचारमुहरति, 'नियमत इति यत्र यत्र कृतिसाक्षात्कारस्तत्र  
कृतिहितीयक्षणे विशिष्टविषयस्मृतिं कल्पयित्वा तदनन्तरक्षणे एव  
कृतिप्रत्यक्षोपगमादित्यर्थः । न च कृतित्वनिर्विकल्पक-विषय-

(१) अनुमिति-शाब्दौ प्रति परामर्श-योग्यताज्ञानादीनां निदामकत्वात्  
विशिष्टप्रत्यक्षत्वमेव तस्य कार्यतावच्छेदकमित्याशयः ।

(२) विनश्यदवस्य ज्ञानमूलकनिरसिद्धाकारेऽपि निर्विकल्पकज्ञानसम्भवेन न  
व्यभिचार इत्युक्तरीत्येत्यर्थः । अथवा ज्ञानस्य इच्छा-हेतौ प्रति कार्यकालकृति-  
तया कारणत्वोक्त्येत्यर्थः । पूर्वपक्षस्य एतादृशार्थे तात्पर्यात् ।

स्मरणयोर्युगपदुत्पादासम्भवात् क्रमेण तदुभयोत्पत्तौ कृतेर्विनाश-  
 द्विप्रयविरहेण कृतित्वविशिष्टकृतिप्रत्यक्षानुपपत्तिरिति वाच्यम् ।  
 कृतित्वादिविशिष्टबुद्धौ तज्ज्ञानस्य हेतुत्वानुपगमेन तन्निर्विकल्प-  
 कस्यानभ्युपगमात् । तत्र विशेषणधियो हेतुत्वेऽपि विषयस्मरणस्यैव  
 कृतित्वविषयकत्वोपगमेनोपपत्तौ तन्निर्विकल्पकस्यानावश्यक-  
 त्वात् । अनादौ संसारे सर्वदैव कृतित्वविषयकसंस्कारसम्भवेन  
 कृतिसाक्षात्कारजनकविषयस्मृतौ तज्ज्ञाने बाधकाभावात् । न  
 चैवमन्यत्रापि निर्विकल्पकोच्छेदः, अपूर्वचैत्रत्वादेः प्राथमिक-  
 विशिष्टबुद्धिपूर्वं तत्स्मरणासम्भवेन तन्निर्विकल्पकस्यावश्यक-  
 त्वात् । यत्र विशिष्टान्तरचानुषादिसामग्रीकाले घटादीन्द्रि-  
 संयोगोत्पत्तिस्तत्र द्वितीयक्षणे विशिष्टान्तरचानुषाद्युत्पत्त्या घट-  
 त्वादिस्रमणासम्भवेन तदुत्तर घटत्वादिविशिष्टधीनिर्वाहाय घट-  
 त्वादिनिर्विकल्पकस्यावश्यकत्वाच्च ।

अनुमानदीधितिः ।

साध्यादेरननुगमात् एकोपादाने अन्यानुमितौ  
 दैवाद्वाप्तिविषयिण्याञ्च तस्यामव्याप्तिः परमवशिष्यते,  
 सापि तादृशज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया  
 निरसनीया, एतल्लाभायैव चानुभवार्थकं चरमज्ञान-  
 पदम् । एवञ्चान्वय-व्यतिरेकव्याप्त्योः पृथक्प्रयोजकत्वे-  
 त्पि न चतिः । पर्वत-वह्निव्याप्यवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चय-

त्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्य्यताया वङ्गिव्या-  
प्यवत्पर्वतनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिकव्याप्ता-  
विषयकवृत्तिकार्य्यताया वा अवच्छेदिका ज्ञानवृत्तिः  
सामानाधिकरण्येन वावच्छेदिका या जातिस्तद्वत्त्वं वा  
बोध्यम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

जन्यज्ञाने व्याप्त्यविषयकत्वनिवेशे यत्र व्याप्तिविशिष्टधूमादेः  
पक्षतावच्छेदकघटकता तत्रत्यानुमितौ वङ्गि-तद्ग्राप्यधूमादि-  
विषयकमसूहालम्बनानुमितौ चाव्याप्ति (१) साध्याद्यननुगम-  
निबन्धन-व्याप्त्यननुगमप्रयुक्ताव्याप्तिवारणानुरोधेनावश्यविवक्षणीय-  
वङ्गिव्याप्तिविशिष्टपर्वतवृत्तिज्ञानजन्यव्याप्त्यविषयकज्ञानजातीय-  
त्वस्य लक्षणतया निराकर्तुमाह, 'साध्यादेरिति, 'आदिना सम्बन्ध-  
विशेषादिपरिग्रहः । 'एकोपादाने' एकसाध्यादिघटितव्याप्त्यादि-  
विषयकपरामर्शजन्यताघटितलक्षणे, 'अन्यानुमितौ' अन्यसाध्य-  
काद्यनुमितौ, 'दैवात्' दैववशसम्यक्सामग्रीविशेषात्, 'तस्या' अनु-  
मितौ, 'परमित्यनेन अतिव्याप्तेरसम्भवस्य च व्यवच्छेदः, 'तादृश-  
ज्ञानवृत्तीति पर्वत-वङ्गिव्याप्यवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वावच्छिन्नजन्ये  
व्याप्त्यविषयके वङ्गिव्याप्यधूमविशिष्टपर्वतत्वावच्छिन्नविषयक-



निमित्तत्वान्नित्यत्वस्य वा ज्ञाने समवेतत्वम्, तदुक्तित्वं तच्च  
 वेतत्वं, अतो न सम्बन्धाल्लेखे तदुक्तित्वमनन्तरादिकमात्र  
 ज्ञानमात्रेऽतिशयः (१) । यत्ता गृह्यत्वज्ञानत्वान्नित्यताया  
 गतायातिशयातिशयापानुभवत्वव्याप्येति, व्याप्यत्वमिदं भेदगर्भं  
 अनुभवताव्यति सति जननमवाच्याममवेतत्वस्यैव निमित्तं तेनैव  
 भवतानिरासः । यद्यपि अनुभवनिश्चयेदप्रतिषेधितावच्छेदकत्व  
 रूपं यत्किञ्चिदनुभवममवेतत्वस्यैव वा तद्व्यापकत्वं निरोधादि  
 अनुभवत्वात्ज्ञानोक्तौ पारणं सम्भवति, तथापि हेतुगम्यापकजाति  
 वारकप्रकाराणां जातिव्यतिशयाव्यलक्षणे नक्षत्रो यस्यान्तरे व  
 दर्शितत्वात् दिक्प्रदर्शनायैव एकप्रकारोऽत्र दर्शितः, व्याप-  
 पदमेव उक्तभेदगर्भव्याप्यपक्षया ननुगरीरदर्शिताव्यापकत्वार्थक-  
 मिति तु न युक्तं, या काश्चित्पदार्थादौ दर्शितभेदगर्भव्याप्यैः व्याप-  
 पदार्थस्य स्फुटतयोपादानेन विरोधादिति । जातिपदं समर्थेन  
 तद्वत्तालाभाय, जातिभिन्नज्ञानसमवेतधर्माप्रसिद्ध्या जातित्वनिवेश  
 वैयर्थ्यात् । यद्यपि तादृशधर्मोऽनुमितित्वं तदेव च लक्ष्यतावच्छे-  
 दकं (२) तथापि स्वरूपतस्तस्य लक्ष्यतावच्छेदकता दर्शितरूपेण च  
 लक्षणत्वमित्यविरोधः । ननु व्याप्यविषयकत्वस्य जन्यज्ञानविशि-  
 षणत्वे संस्कारवारणाय उपात्तं ज्ञानपदमनर्थकं व्याप्यवत्तानिश्चय-

(१) प्रत्यक्षत्वादेस्तज्जन्यज्ञानसमवेतत्वादिति भावः ।

(२) तथाच लक्षण-लक्ष्यतावच्छेदकयोरभेद इति भावः ।

त्वावच्छिन्नजन्यसंस्कारस्य व्याप्तिविषयकत्वनियमात् इत्याशङ्क्य  
तत्पदमुक्तार्थलाभसम्पादकतया सार्थकयति, 'एतज्ज्ञाभायैव चेति  
जन्यपदस्य लक्षणयाऽनुभवत्वव्याप्यजातिपुरस्कारेण जन्यजातीय-  
त्वार्थे तात्पर्यग्रहायैवेत्यर्थः । अनुभवत्वोपस्थापकज्ञानपदसम-  
भिव्याहारादनुभवत्वघटितोक्तार्थे भटिति तत्तात्पर्यग्रहात् घटो  
पटजातीयं द्रव्यमिति वत् जलं घटजातीयं द्रव्यमित्यादिवाक्यस्य  
स्वरसतोऽप्रयोगात्तज्जातीयार्थकपदस्य समभिव्याहृतपदोपस्थाप्य-  
धर्मव्याप्यजात्या साजात्यपरताया औत्तर्गिकत्वादिति भावः ।  
जातिघटनायाः प्रयोजनान्तरमपि दर्शयति, 'एवञ्चेति, 'पृथक्-  
प्रयोजकत्वेऽपि' अनुमितिनिरूपितविभिन्नकारणतावच्छेदकशरीरे  
विशेषरूपेण प्रवेशेऽपि, 'न क्षतिः' न एकतरव्याप्तिघटितलक्षण-  
करणेऽपरव्याप्तिज्ञानजन्यानुमितावव्याप्तिः, एकतरव्याप्तिज्ञान-  
जन्यजातीयत्वस्यापरव्याप्तिज्ञानजन्यानुमितावचतत्वादिति भावः ।  
कार्यतासामानाधिकरस्यस्यले कार्यतावच्छेदकत्वनिवेशने जाता-  
वनुभवत्वव्याप्यत्वविशेषण विनैव सत्तादिवारणं सम्भवति तादृश-  
जातीनां परामर्शजन्यतावच्छेदककोट्यनिविष्टत्वात् अनुमितित्वस्यैव  
तथात्वादित्याशयेनाह, 'पर्वतेति, व्याप्य-पक्षविशेषकपरामर्शयोरनु-  
गतरूपेण हेतुतामते तद्रूपावच्छिन्नाजन्यतयैव ज्ञानान्तरातिव्याप्त्यनव-  
काशात् तादृशकारणताघटितप्रथमकल्पे व्याप्त्यविषयकत्वानिवेशः ।  
अवच्छेदकत्वस्य पर्याप्त्यनिवेशादिशेषविषयकत्वस्याधिकस्य च  
परामर्शजन्यतावच्छेदकत्वेऽपि नासम्भवः । समुदायस्य एकदेशा-  
नतिरिक्ततया समुदायस्यावच्छेदकत्वे तदेकदेशस्यापि तथात्व .

व्याजतत्वात् । अतएव (१) अवच्छेदककोटिप्रतिष्ठित्वादि  
 ज्ञातिमादाय यद्वाटिरूपविषयेऽतिव्याप्तिवारणाय 'ज्ञानवृत्ति  
 रिति ज्ञानममयेत्यर्थः । अथ यद्वित्वाटिकमवच्छेदकविशेष  
 तयावच्छेदकतायामेवावच्छेदकं न तु कार्यतायां तथाच क  
 तज्ज्ञातिमादायातिव्याप्तिप्रसङ्गः । न च स्वावच्छिन्नविधेयताय  
 मन्वन्धेन कार्यविशेषणतया वद्वित्वमपि कार्यतावच्छेदकमिति  
 वाच्यम् । तादृशपरम्परायाः मन्वन्धत्वे मानाभावात् विषयिताय  
 न्धेन च वद्वित्वस्यातिप्रसङ्गतया अवच्छेदकत्वायोगादिति चे  
 अवच्छेद्याश्रये साक्षात् परम्पर्या वा यावन्ति विशेषणानि तास  
 स्वेव कार्यतावच्छेदकत्वोपगमे बाधकाभावात्कार्यतावच्छेदकादि  
 विशेषणस्य कार्यतादौ तदवच्छेदकत्वे वा अवच्छेदकत्वमित्य  
 निनिगमकाभावेऽपि न ज्ञानवृत्तीत्यादिवैयर्थ्यम् । न च व्यधिकार

वच्छेदकत्वमिति न विषयवृत्तेर्न कार्यतावच्छेदकत्वमिति चेत्

१ । साक्षादवच्छेद्याश्रयविशेषणतया विलक्षणत्वमिति चेत्

॥ ॥ सामानाधिकरण्यापेक्षणात् । अवच्छेदकत्वमिति चेत्

ऽपि अवच्छेद्यज्ञाननिरूपिताया अवच्छेदकतापर्याप्त्यधिकार

त्वात् तादृशप्रकारावच्छेद्याश्रयज्ञाननिष्ठविषयताया अभेदादवच्छे

द्यकार्यतादेरभेद इति वद्विविधेयकानुमितिः परामर्शजन्या इत्या

कारके कार्य-कारणभावग्रहे अनुमितिर्विषयताया ऐक्यात् इति चेत्

कारणभावेक्यं, अनुमितित्वमिति चेत् अवच्छेदकत्वमिति चेत्





BIBLIOTHECA INDICA.

A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
NEW SERIES No 127B.

तत्त्वचिन्तामणि दीधिति-विवृति



TAI PVACINTAMANI DIDHITI-VIVRITI

BY

GADADHARA BHATTACHARYA

WITH TATTVACINTAMANI AND DIDHITI

TRANSLATED

MAHĀMUNĪKĀNDĪPĀYĀ KAMARĪYANĀTHA TĀKĀVĀSĀ

OF THE

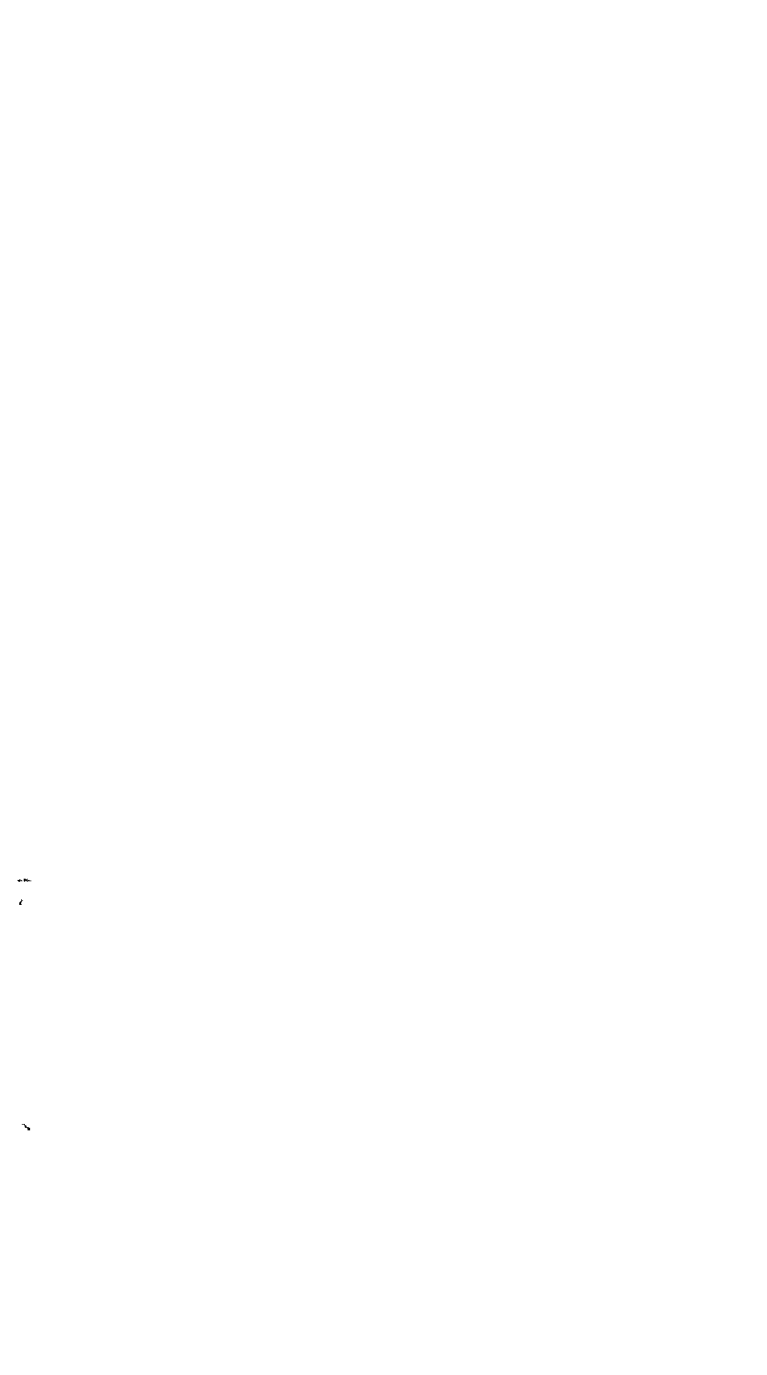
ASIANIC SOCIETY OF BENGAL

Calcutta

PRINTED BY THE ASIANIC SOCIETY OF BENGAL AT THE SANSKRIT PRESS  
5, North Brainerd Chowdhury's 2nd Lane

NO. 127B, NEW SERIES

1911



तावत्समुदाये यद्यपि नैकमवच्छेदकत्वं तथापि तत्कार्यतानिरु-  
पितावच्छेदकतात्वेन तदवच्छेदकतानां व्यासज्यहृत्तित्वे बाधका-  
भावः (१) । तादृशानुगतरूपावच्छिन्नावच्छेदकत्वाधारतायाः समु-  
दायहृत्तिधर्मेणैवावच्छेदादित्यलं पल्लवितेन । तादृशजातिमज्-  
ज्ञानत्वस्य लक्षणत्वे सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन तादृशजाति-  
वैशिष्ट्यस्य ज्ञानत्व इव विषयहृत्तिधर्मेऽपि सत्त्वेन तद्व्यावर्तनाय  
ज्ञानत्वत्वरूपेण ज्ञानत्वस्याप्यवश्यं निवेशनीयतया गौरवमिति  
तदुपेक्षितम्, ज्ञानत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकादिपरामर्शजन्यताघटित-  
ज्ञानहृत्तिजातिमादाय लक्षणं दुष्करं तत्र विषयहृत्तिज्ञानत्वादि-  
जातिमादायातिव्याप्तेर्दुर्वारत्वादिति तादृशपरामर्शजन्यताघटित-  
मपि लक्षणं सम्भवतीति सूचयितुं ज्ञानहृत्तित्वविशेषणं परित्यज्य  
कल्पान्तरमाह, 'सामानाधिकरण्येन वेति, कार्यविशेषणतया  
वैलक्षण्यमवच्छेदकत्वमिह सामानाधिकरण्येनावच्छेदकत्वमतो-  
ज्ञानत्वादेः कार्यतासमानाधिकरण्येऽपि न क्षतिः ।

यत्तु भ्रालोकलिङ्गकानुमितौ धूमलिङ्गकपरामर्शस्य व्यभि-  
चारवारणाय स्वसमानाधिकरण्यतत्तत्सिङ्गकपरामर्शाव्यवहितोत्त-  
त्वं तत्तत्सिङ्गकपरामर्शजन्यतावच्छेदकमवश्यं वाच्यं तथाच परा-  
मर्शविशेषणतया ज्ञानत्वस्य परामर्शजन्यतावच्छेदकत्वात्तदादाया-  
नप्रसङ्गवारणाय 'सामानाधिकरण्येनेति कल्पानुसरणमिति, तत्र

(१) यथा नतियोगितायाः प्रतियोगिस्वरूपत्वेन तत्तद्व्यतिरिक्तत्वज्ञानेऽपि  
मन्त्रधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितात्वे व्यासज्यहृत्तित्वं सामान्याभास्यत्वे दीर्घात्-  
न स्वीकृतं तदाभासमिति भावः ।



माधोयः, अथवहितोत्तरत्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वे अनुमित्य-  
 निवेशस्य निष्प्रयोजनतया समस्यवपमात् न अथवहितोत्तर-  
 प्रवेशे कापि व्यभिचारः प्रसज्येत येन तदाह ततया अनुमित्यनि-  
 मित्यर्थकं भवेत् । अथानुमित्यप्राप्ते भूमपरा मर्शा अथवहितोत्तर-  
 त्वस्य तत्समानाधिकरणात् घटमयोगं दित्वा अधिकरणे घटादे-  
 परामर्शभावेन व्यभिचार इत्यनुमित्यनिवेशमार्थमम् ।  
 च विषयविशेषावगाहितनिवेशात् निर्विषयसंयोगादिव्यावृ-  
 रिति वाच्यम् । अव्यवहितोत्तरत्वनिवेशे विषयविशेषावगाहि-  
 तायाः प्रयोजनान्तराभावेनानिवेशादिति । न च कथं हि  
 दैगिकव्यापकत्वं न कारणताघटकं अपितु कार्यतावच्छेदकव्य-  
 सामानाधिकरणप्रतियोगित्वमतएव क्रियानधिकरणोत्तरदेश-  
 संयोगोत्पत्तावपि तस्यास्तत्कारणत्वमिति वाच्यम् । प्रकृते कार्य-  
 निरूपितदैगिकव्यापकतायाः कारणत्वाघटकत्वे कार्याधि-  
 त्वस्य कारणाधिकरणदेशत्वानियतत्वनिर्वाहात् क्रियाधिकर-  
 उत्पद्यमानः संयोगो यथा तदनधिकरणोत्तरदेशे जायते तथा परा-  
 मर्शाधिकरणइव तदनधिकरणेऽपि सिद्धभावादिघटितानुमिति-  
 सामग्रीमत्यात्मन्यनुमित्युत्पादस्य दुर्वारत्वादिति (१) चेत्, सर्व-  
 अनुमितित्वमनिवेश्य स्वसमानाधिकरणपरामर्शव्यवहितोत्तरत्व-  
 जन्यतावच्छेदकत्वे संयोगादिविशेषे व्यभिचारोऽस्तेष्वेव तद्वारण-  
 स्वाव्यवहितपूर्ववर्त्तिपरामर्शसामानाधिकरणमेव विशेषेणेत्य-



पक्षताग्रये एकक्षणावच्छिन्नत्ववशेति । पक्ष-  
 न्धेन सिद्धौ सिद्धाध्यापनाविरहवैशिष्ट्यमित्यभिधानं सङ्गच्छते ।  
 अतएव पक्षताया विशिष्टाभावरूपाया विशिष्टाभावरूपाया  
 अतीन्द्रियतया प्रत्यक्षासम्भवाभिप्रायेण विशेष्याद्यभावरूपाया  
 इत्यनुपदं तदभिधानस्यापि सङ्गतिः । एवञ्चानुमितित्वं  
 परामर्शकार्यतावच्छेदककोटावप्रवेशेऽपि नोक्तव्यभिचारप्रसङ्गः  
 घटादौ परामर्शाधिकरणतानियतायास्तदुपलक्षिताधिकरणता  
 विलक्षणायाः सामानाधिकरण्यघटितसम्बन्धेन निमित्त-  
 करणताया असत्त्वात् । नापि विनश्यत् । अतः सङ्गत्या-  
 मित्यधिकरणतायाः कारणताघटकव्यापकतायामनिवेशे तस्या  
 परामर्शरूपकारणनियम्यता न स्यादिति दूषणस्याप्यवकाशः  
 तदधिकरणताया अपि विशिष्टाधिकरणतात्वेन तादृशव्यापकताया  
 निवेशात् । अस्तु वा स्ववृत्तित्व-स्ववृत्तिधूमादिपरामर्शव्यवहि-  
 तोत्तरत्वीभयसम्बन्धेनात्मविशिष्टत्वमेव धूमादिपरामर्शजन्यताया  
 च्छेदकम् तावताप्यन्यलिङ्गकानुमितौ तस्य व्यभिचारवारण-  
 आत्मवृत्तित्वविशिष्टस्येव आधेयतया आत्मविशिष्टस्यापि अनात्म-  
 वृत्तेरिति ज्ञानत्वादिकं निवेश्यापि मयोगादौ व्यभिचारवारण-  
 सम्भवात् विनिगमनाविरहेण तस्यापि कार्यतावच्छेदकताया  
 दुर्वारतयाऽतिप्रसङ्गाच्च । न चाव्यवहितप्राक्क्षणावच्छिन्न-  
 तन्निष्पन्नपरामर्शाधिकरणताविशिष्टसमवायस्तन्निष्पन्नपरामर्शजन्य-  
 तावच्छेदकसम्बन्धः एवञ्च शुद्धमनुमितित्वमेव तज्जन्यतावच्छेदक-  
 शुद्धज्ञानत्वादिकञ्च नित्यसाधारणमिति न तस्य तथात्वसम्भव-

इति वाच्यम् । तथा सति ज्ञानत्वस्य कार्यतावच्छेदककोट्य-  
प्रवेशेन तद्वारकविशेषणोपादानानुपपत्तेः । तस्मात् यत्ताध्य-  
पक्षकानुमितिरेकलिङ्गकपरामर्शजन्यैव प्रसिद्धा तत्पक्षक-तत्ताध्य-  
व्याप्यवत्तापरामर्शजन्यताघटितमेव लक्षणमभिप्रेतम् । पर्वतादि-  
पदमपि तत्पक्षादिपरमेव तत्र च न परामर्शविशेषणतया ज्ञान-  
त्वस्य जन्यतावच्छेदकप्रवेशप्रसक्तिरिति तथाच ज्ञानत्वघटितया-  
दृशसाध्यकानुमितिरेकलिङ्गकपरामर्शदेव तदनुमितिकारणता-  
घटितमपि लक्षणं ज्ञानवृत्तित्वविशेषणमुपेत्य सामानाधिकरखे-  
नावच्छेदकत्वं निवेश्य कर्तुं शक्यते इत्याशयेन 'सामानाधि-  
करखेन वेत्यभिहितमिति तत्त्वम् ।

अनुमानदौषितिः ।

व्याप्तिमानेऽवश्यं भासमानो यस्तादृशानुमित्यविषय-  
स्तदविषयत्वमात्रं वा याह्यं, यां काङ्क्षिदनुमितिव्यक्ति-  
मादाय तद्व्यक्तिसमवेतानुभवत्वान्यानुभवान्यासमवेत-  
धर्मसमवायित्वमिति वा वक्तव्यम् । अनुभवत्वजाल्य-  
नङ्गीकारे तु तद्व्यक्तिसमवेतधर्मसमवेतधर्मसम-  
वायित्वं वक्तव्यम् ।

व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नकारणतापतियोगिककार्य-  
तावच्छेदकावच्छिन्ना वा विमिश्रणमर्शत्वावच्छिन्न-

कारणताप्रतियोगिककार्य्यता तत्समानाधिकरणानु  
भवत्वव्याप्यजामितिमत्त्वं तत्त्वमित्यपि कश्चित् ।

गादाधरी विवृतिः ।

ननु विशिष्टवैशिष्ट्यबोधाद्यतिव्याप्तिवारणाय नानापदार्थं  
घटितगुरुतरव्याप्त्यविषयकत्वनिवेशनमयुक्तं अभावत्वादियत्किञ्चि  
द्व्याप्तिघटकपदार्थाविषयकत्वं निवेश्यापि तद्वारणसम्भवात् जाति  
घटनया अभावाद्यनुमितेरपि सुसंग्रहत्वादित्याशयेनाह, 'व्याप्ति  
भान इति, व्याप्तिज्ञानविषयतद्वटकपदार्थान्तराविषयकत्वनिवे  
ऽतिव्याप्तेर्द्वारत्वात् 'अवश्यमिति, अनुमितौ नियतभासमानव्याप्ति  
घटकसाध्याद्यविषयत्वनिवेशस्यासम्भवसम्पादकत्वादसम्भव इत्यत्र  
'तादृगानुमित्यविषय इति प्रकृतसाध्यकयत्किञ्चिदनुमित्यविषय  
इत्यर्थः, यत्किञ्चिदनुमित्यविषयतायाः प्रकृतसाध्यादिमाधार  
त्वात् सामान्यतोऽनुमित्यविषयतायाः प्रकृतसाध्यकयावग्रमे  
विषयकममूहालम्बनानुमितिविषयतायाश्च केवलान्वयित्वात्  
प्रकृतसाध्यकेति यत्किञ्चिदिति च अतिव्याप्त्यसम्भवयोः (१) वारक  
तामाविष्कर्तुमेवोक्तभङ्गाभिधानं, निवेशस्तु तादृशपदार्थस्य क  
चिदेकस्य विगिर्य्यवेत्यवधेयम् । अनुभवत्वव्याप्यजातिघटित  
लक्षणं परामर्शत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिताकव्याप्त्यविषयक  
वृत्तिकार्य्यतागानित्वेनानुगतेन कतिपयानुमितीनां निवेश

(१) तथाच व्याप्तिभानेऽवश्यं भासमान इति दत्तमतिव्याप्तिवारक, येनद्वय  
ववारकमिति भावः ।



सम्बन्धविशेषेण समवायवत्तानिवेशस्यावश्यकत्वे समवायस्यैव  
सम्बन्धताया उचितत्वात् । नन्वनुभवचतुष्टयमात्रसाधारणी जाति  
रप्रामाणिकी प्रत्यक्षत्वस्यैव (१) विशेषणधीजन्यतावच्छेदकत्व-  
सम्भवात् इति स्मृत्यन्यज्ञानत्वमेव अनुभवत्व तथाचानुभवत्वान्त  
विशेषणमयुक्तं स्मृत्यन्यत्वविशिष्टस्यापि ज्ञानत्वस्य ज्ञानत्वानति  
रिक्ततया विशेषणान्तरेण वारितत्वात् । एव अनुभवान्यासम-  
वेतेति स्मरणान्यज्ञानान्यासमवेतार्थकं तत्र स्मरणभिन्ने ज्ञानत्व-  
निवेशनमनतिप्रयोजनकं ज्ञानान्यसमवेतेच्छात्वादेस्तत्तद्व्यक्तिम-  
वेतत्वनिवेशेनैव वारणात् स्मरणान्यान्यत्वेन स्मृत्युपादानमपि  
न हि घट इति वक्तव्ये अनघट इति कश्चिद्वदतीतिन्यायेनायुक्त-  
मित्यत आह, 'अनुभवत्वेति, अनुभवत्वजात्यङ्गीकर्तृमते अनु-  
भवत्वान्यत्वविशेषणस्यानुभवत्वव्यावर्त्तनायावश्यकतया तदनङ्गी-  
कारे त्वित्युक्तम् ।

मूलोक्तलक्षणे चक्रवर्त्तिव्याख्यानमुपन्यस्यति, 'व्याप्तीति,  
'व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नेति धूमत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपित  
व्याप्तिप्रकारताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्नेत्यर्थः, 'विशिष्टपरामर्शत्वा-  
वच्छिन्नेति वङ्गिव्याप्यप्रकारतानिरूपितपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यता-  
शालिनिश्चयत्वावच्छिन्नेत्यर्थः । धूमलिङ्गकवङ्ग्यादनुमितौ धूमी  
वङ्गिव्याप्य इत्याकारकव्याप्तिप्रकारकनिश्चयस्य कारणविधय-  
हेतुत्वं तज्जन्यतावच्छेदकञ्च पर्वतपक्षकधूमलिङ्गकवङ्ग्यादनु-

(१) ननु विशेषणज्ञानजन्यतावच्छेदकतयैव तत्सिद्धिरित्यत आह, प्रत्यक्षत्वस्यैव  
वेति ।

मितित्वं, वङ्गिब्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यादिपरामर्शस्य च हेतुत्वं  
तद्दृश्यापारविषया तज्जन्यतावच्छेदकञ्च पर्वतत्वावच्छिन्नपक्षक-  
वङ्गित्वावच्छिन्नविधेयताकधूमलिङ्गकानुमितित्वं, एवञ्च धूमत्वा-  
वच्छिन्नविशेषक-व्याप्तिप्रकारकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणतानिरूपि-  
तकार्यतावच्छेदकीभूतोपदर्शितधर्मावच्छिन्नव्याप्यप्रकारतानिरू-  
पित-पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यताकनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रति-  
योगिका च या पर्वतो वङ्गिमानित्येतादृशानुमितिनिष्ठ-  
कार्यता तादृशकार्यतासमानाधिकरणानुभवत्वव्याप्यजातिवानु-  
मितित्वजातिरेव तामादाय सकलानुमितौ लक्षणसमन्वयः ।  
वङ्गिब्याप्यधूमवत्पर्वतवान् इत्यादिविशिष्टवैशिष्ट्यबोधवृत्ति-  
तयाविधनिश्चयत्वावच्छिन्नविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानीयका-  
रणताप्रतियोगिककार्यतामादायातिप्रसङ्गवारणायावच्छिन्नान्तं,  
तथाच वङ्गिव्याप्तिविशिष्टावच्छिन्नपर्वतप्रकारताशालिज्ञानत्वा-  
वच्छिन्नतादृशकार्यतायां धूमत्वावच्छिन्नविशेष्यकव्याप्तिप्रकारक-  
निश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्यतावच्छेदकावच्छिन्न-  
त्वाभावात् न तामादायातिप्रसङ्गः । वङ्गिब्याप्यधूमवान् पर्वत-  
इत्येतादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताया अपि धूमत्वावच्छिन्न-  
विशेष्यकव्याप्तिप्रकारताकतादृशनिश्चयवृत्तित्वात्, तादृशकारणता-  
निरूपितकार्यतावच्छेदकावच्छिन्नतादृशकार्यतामादायातिप्रसङ्ग-  
इत्यतस्तादृशनिश्चयवृत्तित्वमपहाय तादृशनिश्चयत्वावच्छिन्नत्वनिवे-  
शनं, तादृशनिश्चयत्वान्यूनवृत्तित्वं तदर्घ्यः, अन्यथा वङ्गिब्याप्य-  
धूमवान् पर्वत इत्यादिविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चय-



वह्निव्याप्तिप्रकारतानिष्पितधूमत्वावच्छिन्नप्रकारतानिष्पितप्र-  
 तयावच्छिन्नविशेषतामानिनिश्चयपक्षेन पर्यततावच्छिन्नविशेष-  
 तापञ्चधूमत्वावच्छिन्नविशेषतानिष्पितव्याप्तिप्रकारतामानिनि-  
 यत्वेन न निनिगमनानिरूपेण हेतुत्वादभिन्नस्त्वित्यादिको-  
 तादृगनिययहेतुताया अपि तथाविधनिययत्वावच्छिन्न-  
 तयिष्पितकार्यतामादायातिप्रमङ्गवारणामभ्ययात्, तादृगनिय-  
 त्वान्यूनशुचित्वनिवेगं न वह्निव्याप्यधूमवान् पर्यत इत्येतादृ-  
 विगेषणतावच्छेदकप्रकारकनिययहेतुताया वह्निव्याप्यो धूम इ-  
 तादृगनिययावृत्तित्वेन तादृगनिययत्वान्यूनशुचितया न दोषः।  
 वह्निव्याप्यधूमवत्पर्यतवान् हेतुः इत्येतादृगविशिष्टवैशिष्ट्यवि-  
 त्वावच्छिन्नकार्यताया अपि धूमत्वावच्छिन्नविशेषकव्याप्तिप्रका-  
 रविशेषावच्छिन्नाया विगेषणतावच्छेदकप्रकारकनिययवि-  
 या कारणता तत्प्रतियोगिक-व्याप्तिविशिष्टधूमवैशिष्ट्यावगाहिबोध-  
 निष्ठकार्यतासमानाधिकरणत्वात् उक्तातिप्रमङ्गवारणामभवेत्  
 तादृगकार्यतासमानाधिकरणमपहाय तदवच्छेदकावच्छिन्न-  
 निवेशनम्। एवञ्च तादृगव्याप्तिप्रकारकनिययत्वावच्छिन्नकारणता  
 प्रतियोगिककार्यतावच्छेदकीभूतवह्निव्याप्यवच्छिन्नधूमविशेषणता  
 कबुद्धित्वेन (१) वह्निव्याप्यत्वविशिष्टधूमावच्छिन्न-पर्यतविशेषण

(१) धूमविशेषणताकबुद्धित्वेनेत्यस्य व्यनवच्छिन्नत्वादित्यपि मेघ सहास्य ।  
 तथाच व्याप्तिप्रकारकनिययकार्यतावच्छेदके व्याप्तिनिष्ठविलक्षणावच्छेदकता धूम-  
 त्वानिविष्टा च त्वं धूमनिष्ठविलक्षणावच्छेदकता पर्यतनिष्ठप्रकारता  
 ८। इति वैलक्षण्यमिति हृदयम् ।

[illegible]

(१) यत्र ह्येदं कृतापर्याप्त्यनन्तरे दक्षर्मावच्छिन्नस्य निरूपिताय ह्येदं कृतापर्याप्ति-  
कत्वमिति पाठः ।

1

1

परमपारपरमाय निवेशनीयम् न तु व्याप्यवत्ताज्ञानाव्यवहितो-  
त्तरत्वं गौरवात् व्याप्यवत्तानिश्चयजन्यतावच्छेदककोटौ च न तन्नि-  
वेशनम् (१) । तन्निवेशनेऽपि धूमीवद्भिन्न्याप्य इत्येतादृशज्ञान-  
मात्र (२) कालीनान्यलिङ्गकानुमितौ व्यभिचारात् अपि तु व्याप्य-  
वत्तानिश्चयाव्यवहितोत्तरत्वमेव, तथाच परामर्शजन्यताया न  
गमिनिश्चयजन्यतावच्छेदकतावत्पदार्थावच्छिन्नत्वमिति चेन्न,  
करणव्यापारनिरूपितफलनिष्ठजन्यतायाः प्राचीनमते एकधर्मा-  
वच्छिन्नत्वनियमादगत्या पर्वतपक्षक-वद्भिन्नविधेयकधूमादिलिङ्गका-  
नुमितित्वमेव व्याप्तिज्ञान-परामर्शयोर्जन्यतावच्छेदकं वाच्यम्  
तथाच तादृशजन्यतयोरेकधर्मावच्छिन्नपर्याप्तिनिरूपकतावच्छे-  
दकताकत्वमक्षतमेवेति नानुपपत्तिः । एतादृशनियमस्याप्रामा-  
णिकत्वात् अयमेवास्वरसः केचिदित्यनेन सूचितः । धूमत्वा-  
वच्छिन्नधर्मिकव्याप्तिप्रकारकज्ञानीयकारतायाः (३) अपि वद्भि-  
न्न्याप्यधूमवान्पर्वत इत्येतादृशनिश्चयवृत्तित्वात् तत्प्रतियोगिक-  
कार्यतायास्तादृशव्याप्तिनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिकका-  
र्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वमादायातिप्रसङ्गवारणाय विशिष्टपरा-  
मर्शवृत्तित्वमपह्नाय तदवच्छिन्नत्वनिवेशः । पदान्तरव्यावृत्तिः (४)

(१) वसुधैव कुटुम्बकम् इति विवक्षायाः प्रतीतिरत्र निवेद्यते ।

(१) काष्ठद्वयेन धमः प्रोक्तः ।

[illegible][illegible]

पूर्ववद्बोद्ध्या । अत्र व्याख्यविषयकवृत्तित्वस्य निवेशेनैव विधि-  
वैशिष्ट्यबोधादिवृत्तिकार्यतामादायातिप्रसङ्गवरणसम्भवात् ।  
तरव्याप्तिनिश्चयत्वावच्छिन्नकारणताप्रतियोगिककार्यतावच्छे-  
दवच्छिन्नत्वस्य निवेशादुगौरवमित्यप्यस्वरसः केचिदिदं  
सूचितः ।

अनुमानदीधितिः ।

परे तु पक्षधर्मतेत्यत्र पक्षता विशेषणं, पक्ष-  
पक्षतासहकृततादृशपरामर्शजन्यत्वमर्थः, यथोक्त-  
विशेष्याद्यभावरूपाया वा पक्षतायाः प्रत्य- ।  
परामर्शस्योपादानं तत्त्वेन जनकत्वमेकावच्छेदेन त-  
भयजन्यत्वञ्च विवक्षितं तेन बाधादिकालीनेन  
प्रतियोगिविषयकेण परामर्शेन जन्ये पक्षतायाः  
तदुभयममूहान्मन्वेन वा नातिप्रसङ्गः ।  
भवत्वव्याप्यजातिमत्त्वविवक्षया च नाव्या-  
तश्चिन्त्यम् ।

गाढाधर्यां विवृतिः ।

मित्यव्याख्यानमुपन्यस्यति, 'परत्विति, यथायुतयाम्ब-  
जणे पक्षताजन्यत्वनिवेगान्मनोक्तगच्छात् तत्राभाय आह,  
धर्मतेत्यत्रेति पक्षधर्मतागच्छार्थप्रविष्टेत्वर्थः, तथाच पक्ष-  
धर्मिमात्रपरं अपि तु पक्षताविशिष्टधर्मिपरमेवेति न

‘विशेषणमिति, ज्ञानपदार्थ इत्यादिः, धर्मस्वरूपविषयविशेषणत्वेन विषयतया ज्ञानान्वयिनि धर्मस्वरूपविशेष्यांशे न तस्य विशेषणत्व-सम्भवः, परामर्शविषयस्य तस्य तद्विषयविशेषणत्वासम्भवात् दण्डा-द्यविषयकस्य पुरुषादिज्ञानस्य पुरुषादेर्दण्डादिमत्त्वेऽपि दण्डादि-विशिष्टपुरुषाद्यविषयकत्वात् दण्ड-पुरुषावित्यादिज्ञानस्य ( १ ) दण्डादिविषयकत्वेऽपि न तद्विशिष्टविषयकत्व, विषयतावच्छेदकस्यैव विषयविशेषणत्वादतः पक्षतोपलक्षितधर्मिविषयकमेव ज्ञानमिह विवक्षितं, तथासत्यपि पक्षताजन्यत्वसहितं परामर्शजन्यत्व जन्या-न्तास्तभ्यते विशेष्टीभूततदन्वयिना तदन्वयिनो विशेषणत्वात् ज्ञान-विशेषणपक्षताया ज्ञानान्वितजन्यपदार्थजन्यताया ( २ ) अन्वयात् इत्याशयेन तद्यैव लक्षणार्थमाह, ‘तथाचेति । अद्यारुणया गवा सोमं क्रीणातीत्यादौ गवादावारुण्यादेः साक्षात्प्रकारतया तत्र तस्य विशेषणत्वसम्भवेन गवादिसाध्यतया प्रतीयमाने सोमक्रयादौ आरुण्यादिसाध्यताप्रतीतिः सम्भवतीति प्रकृतस्य तु पक्षताया-ज्ञानांशे साक्षादप्रकारत्वाज्ज्ञानान्वयिना जन्यत्वेन कथमद्वयः । न चारुणेत्यत्रापि आरुण्यं गवि न साक्षात्प्रकार, अभेदसम्बन्धे-नारुण्यविशिष्टाया एव तत्र साक्षात्प्रकारत्वात् तदाच परम्परया

॥ अनुपपत्तया परामर्शे प्रकारविधत्ता एव नैति उक्तस्य तदा ज्ञान-रूपमभिप्रेक्ष्य तदाच तत्र साक्षात्प्रकारत्वमिति तद्विशिष्टविषयकत्वं सूत्रे सूच्यते इति वा दण्डाज्ज्ञानं पुरुषात् सम्भवे इत्यादिह दण्ड-पुरुषादिवि-धत्ता इत्येति ।

॥ १ ॥ साक्षात्प्रकारत्वमिति उक्तं ।

गवि प्रकारस्यापि आरुण्यस्य यथा गवान्वयिना  
 त्वेनान्वयस्तथा प्रकृतेऽपि ज्ञानविशेषणधर्मतायां  
 धर्मिणि प्रकारीभवन्त्याः पक्षतायां त्वेनान्वयः  
 जन्यत्वेऽन्वयः सम्भवतीति वाच्यम् । तत्रापि न  
 तथा अरुणाभेदस्यारुण्यपर्यवसितस्य साक्षाद्गोविशे  
 वात् । मैवं, लोहितोष्णीषा ऋत्विजः प्रचरन्तीत्यादौ  
 त्वस्य ऋत्विक्प्रचरणाशे परम्परया विशेषणस्यापि  
 दृष्टसाधनत्वेनान्वयः तथा प्रकृतेऽपि परम्परया  
 पक्षतायां अपि जन्यतान्वये बधकाभावात् । एव  
 सार्थकतामते(१) अरुणयेत्यादावारुण्यं गवि परम्परयैव प्रकार  
 साक्षात् तत्प्रकारस्यैव तदन्वयिना अन्वय इति नियमाभावात् ।  
 भवतु परम्परया स्वविशेष्येऽन्वयिनापि स्वान्वयः तथापि  
 ज्ञानान्वये उपलक्षणतया भासमानविषयाशे प्रकारीभूतायाः  
 ताया जन्यतान्वयो न सम्भवतीति उपलक्षणपुच्छलग्नस्य विशे  
 त्वायोगात्, लोहिताष्णीषा इत्यादौ लौहित्यं भूतो  
 वपि दृष्टसाधनतान्वयोपगमेन लौहित्यस्यैव परम्परया  
 तद्वर्भिणोऽपि प्रत्यक्षेण नान्वयो न स्यात् ।  
 त्वाभावेन सामञ्जस्यात्, प्रकृते च परामर्शविषयेऽनुमितिजनत्वा  
 धेन तदन्वयायोगात् उपलक्षणताया एव वाच्यत्वादिति चेन्न, प्रकृते  
 ऽपि जन्यपदस्य प्रयोज्यपरतया कारणतावच्छेदकप्रविष्टविषया

ये अनुमितिप्रयोजकतया तेषामपि जन्यपदार्थान्वयः सम्भव-  
ते सामञ्जस्यत्वात्, परामर्शादिप्रयोज्यताया लक्षणघटकत्वेऽ-  
पि परामर्शान्वयिप्रयोज्यताशरीरे जनकजनकत्वादिना या अन्य-  
विस्मयनिरूपकत्वम् । १ । निवेगेनानुमितिजन्यप्रत्यक्षादौ ।  
निश्चासिवावगमनत्वात्, विषयप्रयोजकतायाश्च लक्षण-  
न्यदीर्घ भानिऽपि तस्या लक्षणघटकत्वेन न विवक्षा अतो-  
रपि व्यतिरेकप्रणता, वस्तुतोऽज्ञानाणि पक्षताश्चयधर्मिहृत्ति-  
विषयकत्वस्य साक्षात् प्रदायकतया भानि पक्षताया अपि ए-  
व । अतएव स्वायप्रधर्मिहृत्तित्वविषयवत्त्वसम्बन्धेन तदने-  
नैव विद्यते तथाच ज्ञानाणि परम्परासम्बन्धेन साक्षात्तया  
,व्यवस्थाः पक्षताया जन्यत्वान्वयोऽनिराधाथ एव । अतएव दमि-  
,रूपज्ञानाय इत्यादौ अक्षरा भावज्ञानं सत्त्वदीर्घसन्धे आन-  
,मित्वसाधेऽपि दण्णादावाजयनव कीत्यान्वयोदण्णादेरपि स-  
,जन्यमदसम्बन्धेन पारतन्त्र्यात् पुराणी साक्षात्तयासत्त्वोद-  
,सम्बन्धेन ।



कतत्तत्पदार्थवटितपरम्परामन्वयातिरिक्तमन्वयेनान्वये  
विरहात् अन्यथा दण्डो पुरुष इत्यादौ एकनालीनत्वानि  
नापि पुरुषादौ पारतन्त्र्येण दण्ड-दण्डत्वाद्यन्वयापत्तेः।

अरुणयेत्यादावारुण्यरूपधर्म एवारुण्यपदार्थे, तत्त्व  
तृतीययैवारुण्यस्य क्रयसाधनत्व बोध्यते, न तु विविचिता  
तत्त्वम इति सीमानासिद्धान्तः. तदुक्तं “तृतीयया  
साधनत्व क्रयं प्रति विस्पष्टं गम्यते तत्तु द्रव्यद्वारैव सिद्ध्यति”  
आरुण्यस्य क्रयसाधनत्वं साधनतावच्छेदकतया बोध्यते  
धूमादङ्गिमानित्यत्र धूमपदस्य मुख्यार्थपरतैवेति मते यद्वा  
पञ्चम्या धूमस्य (१) कारणतायां विषयतया अत्राच्छेद  
वङ्गिज्ञानप्रयोजकत्वमेव प्रतिपाद्यते तथावापि हेतुतृतीयया  
नतावच्छेदकत्वप्रत्यायनमभवात्। आरुण्यस्य साधनतावच्छे  
दकत्वं आत्रयतासम्बन्धेन, ‘तत्तु’ तच्च, ‘द्रव्यद्वारैव’ आत्रयस्य त  
तयेव, ‘सिद्ध्यति’ उपपद्यते, इति तदर्थः। एवञ्च गोः क्रयसाध  
नसिद्ध्यतायां आरुण्यस्य तदवच्छेदकत्वे लाघवं तदत्राप्युक्तम्।  
निष्ठकारणतान्तरावच्छेदकत्वे गौरवमिति प्रतिसन्धानेन गो  
कारणतायामारुण्यस्यावच्छेदकत्वनिश्चये आरुण्यविशिष्टगोः  
साधनत्वमर्थात् प्रतीयते तादृशबोधे अरुण्येतिपदस्य तात्पर्यात्।  
परतया अरुण्यपदस्य गुणिपरगोपदसमानलिङ्गतेति। (१)

(१) धूमस्यैव प्रयोजकत्वमेवेत्यपिनेन सहान्वयः। यथा हेतुसङ्ग

प्रायः । 'तथाचेति पक्षताया उपदर्शितविशेषणत्वे च इत्यर्थः,  
पक्षतासहकृतेति पक्षताजन्यत्वे सति परामर्शजन्यत्वमर्थः, परा-  
र्गजन्यसाध्यव्याप्यहेतुविशिष्टपक्षवैशिष्ट्यावगाहिवोध तादृश- (१)  
क्षाभावप्रत्यक्षादावतिव्याप्तिवारणाय पक्षताजन्यत्वोपादानम्,  
परामर्शजन्यत्वोपादानप्रयोजनमाह, 'यद्योक्ताया इति, 'यद्योक्तायाः'  
सिद्धाधियिषाविरहविशिष्टसिद्धाभावरूपायाः । ननु तादृशाभावस्य  
लौकिकप्रक्षमेव न सम्भवति एकक्षणावच्छिन्नैकात्म्यमहत्तित्वरूपा-  
नेन्द्रियक्षणघटितधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वात् । यदि चैका-  
महत्तित्वमेव वैशिष्ट्यं सिद्धाधियिषाकालीनसिद्धौ कालान्तराव-  
च्छेदेन स्वसमानाधिकरणसिद्धाधियिषाभावनिरूपिततादृशवैशिष्ट्य-  
उत्त्वेऽपि तदानीं (२) सिद्धाधियिषाविरहात्मकविशेषणाभावादिशि-  
ष्टाभावोऽक्षत एव अन्यथा एकक्षणावच्छिन्नत्वनिवेशेऽपि तादृश-  
सिद्धेर्द्वितीयक्षणे सिद्धाधियिषाया उत्पत्तिस्तत्राशो वा (३) तत्र  
सिद्धाधियिषाभावनिरूपिततादृशवैशिष्ट्यसत्त्वेन (४) तस्या द्वितीय-  
क्षणे उत्पत्तिक्षणे वा (५) विशिष्टाभावासत्त्वप्रसङ्गादिति सिद्धेः

(१) भिन्नैर्विशिष्टवैशिष्ट्यवोधे विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयहेतुत्वानभ्युप-  
गमादाह, तादृशेति ।

(२) कार्यव्यवहितप्राक्क्षणे इत्यर्थः ।

(३) यत्र सिद्धिः सिद्धाधियिषा, यत्र वा सिद्धाधियिषा सिद्धिस्तत्त्वैर्धः ।

(४) क्षतएवेत्यादिना पूर्वं एकक्षणावच्छिन्नत्वनिवेशस्यावश्यकत्वं बह्वक्षणा-  
शर्येण दर्शितं तत् यथाश्रुताभिप्रायेण बोध्यम् ।

(५) यत्रादौ सिद्धिस्तत्र सिद्धाधियिषाक्षणे यत्र यथात् सिद्धिः तत्र सिद्धाधियिषा-  
द्वितीयक्षणे इति भावः ।

सिषाधयिषाविरहेण वैशिष्ट्येका वच्छेदेनै दिग्दृष्टित्वमि  
 पक्षताग्रन्ये दीधितिकारलिखनं सिषाधयिषाविरहस्य विम  
 णत्वलाभाय इति मन्यते तथ तु तानुगतं पावयिषाभा  
 सहस्रस्य (१) तद्व्यविशिष्टावप्रतियोगितावच्छेदकघटकता  
 तस्य युगसहस्रेणापि ज्ञातुमशक्यतया न लौकिकप्रत्यक्षसम्भ  
 सिषाधयिषायोग्यताया उत्तेजकत्वमते सुतरां तथा योग्यता  
 स्तत्तत्क्षणात्मकतया अयोग्यत्वादित्यत आह, 'विशेषा  
 भावरूपाया वेति सिषाधयिषाभावाविशेषितसिद्धभावरूपक  
 इत्यर्थः, आदिना सिषाधयिषाभावरूपविशेषणपरिग्रहः, य  
 विषयविशेषे सिद्धिकाले सिषाधयिषाबलात् कदापि नानुमिति  
 स्तत्र सिद्धभावाभावं पक्षता, यत्र च सिषाधयिषां विना कदा  
 नानुमितिस्तत्र सैव पक्षतेति तयोः प्रत्यक्षस्य न उपपादत्वमि  
 भावः । न च परामर्शानुपादानेऽपि स्य वैशिष्ट्यविशिष्टाभा  
 रूपपक्षताजन्यत्वघटितजातिघटितलक्षणं सम्भवतीति परामर्  
 पादानमनर्थकमिति वाच्यम् । मूलोपात्तपरामर्शजन्यत्वांशसं  
 क्वाय प्रत्यक्षविषयपक्षताया निर्वशयितुमुचितत्वात्, पराम  
 जन्यत्व परामर्शनिष्ठजनकतानिरूपितजन्यत्वं, तत्र परामर्शनिष्ठ  
 स्थले परामर्शत्वावच्छिन्नत्वं तज्जन्यतयोरैका वच्छेदका वच्छि

(१) पक्षते वङ्गप्रनुति, पक्षता त्वद्य १२ सिषा १५५ १५७  
 योत्तेजकत्व, अनुमितिजायता प्रत्यक्षातिरिक्तं वङ्गिज्ञानं जा ॥  
 सिषाधयिषाणामनुगततत्तद्व्यक्तित्वेनोत्तेजकत्वमिति भावः ।

त्वञ्च निवेशयति. 'तत्त्वेनेत्यादिना, 'तत्त्वेन' परामर्शत्वेन, पक्ष-  
तानिष्ठजनकतायाञ्च न पक्षतात्वावच्छिन्नत्वनिवेशनं प्रयोजनविर-  
हात्, 'तदुभयजन्यत्वं' पक्षता-परामर्शोभयजन्यत्वं, तथाच पक्षता-  
जन्यतावच्छेदकावच्छिन्ना या परामर्शत्वावच्छिन्नजनकतानिरूपित-  
जन्यता तद्वत्त्वं पर्यवसितम् । परामर्शत्वेन जनकताविवक्षायाः  
प्रयोजनमाह, 'तेनेत्यादिना । अथ परामर्शसत्त्वेऽनुमितिरेव भवि-  
ष्यति न तत्रत्यञ्च अनुमितिसामग्र्या भिन्नविषये बलवत्त्वात् जा-  
तायाश्चानुमितौ न तत्रत्यञ्चसम्भवः, तदानीं तस्या असत्त्वात् विप्र-  
यस्य च कार्यकालवृत्तितया हेतुत्वात्तथाच कथमतिव्याप्तिरित्या-  
शङ्कापरीहारायाह, 'बाधादिकालीनेनेति, 'आदिपदात् साध्याभाव-  
व्यायवत्ताज्ञान-प्रत्यक्षेष्टाविरहविशिष्टप्रत्यक्षसामग्रीरूपानुमिति-  
प्रतिबन्धकान्तरपरिग्रहः, तथाच तत्रानुमितिसामग्रेयव नास्तीति  
भावः । पक्षताप्रत्यक्षे परामर्शजन्यतासम्पादकं विशेषणमाह,  
'देवाप्रतियोगिविषयकेणेति, 'देवात्' कदाचित्, सामग्र्योवशात्,  
'प्रतियोगिविषयकेण' सिद्धिविषयकेण, तदाच बह्विव्याप्यधूमवान्  
पर्वतः पर्वतविशेष्यक-वह्निप्रकारकानिश्चययेति समूहालम्बन-  
ऊरणोत्तरकालीनैतादृशनिश्चयाभासवानहमित्यादित्यादिप्रत्यक्षे  
पक्षताजन्यतावच्छेदकीभूततादृशमिदमभावप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नायाः  
परामर्शनिष्ठसिद्धिज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यतायाश्च स-  
त्त्वात् प्रसक्तोऽतिप्रसङ्ग उहमिद्धिज्ञानत्वावच्छिन्नजनकतायां परा-  
मर्शेत्वावच्छिन्नत्वविरहाद् भवतीति ननुदायार्थः । एकावच्छिन्नत्व-  
( विवक्षायाः फलमाह, 'तदुभयसमूहालम्बने' इति पक्षता परामर्शो-

भयनसूत्रानुसृतप्रत्यये वेत्यर्थः, तात्पर्यप्रत्यये विषयस्याग्रे प्रत्य-  
 परामर्शेति. कारणतः अपि प्रत्ययान्वयतः परामर्शप्रत्ययविरहित-  
 धर्मयोग्यं तदुभयजन्मसाधनच्छेदकतया नातिव्याप्तिरिति भव-  
 त्प्रत्य परामर्शप्रत्यये न परामर्शेति न विषयस्य हेतुना अति-  
 सामान्यतः प्रत्यये विषयत्वादिनेति प्रागेवाह, एवमेव-  
 वच्छिन्नत्वनिवेगनमफलम् । न च परामर्शप्रत्ययस्य वच्छिन्न-  
 धूमवत्पञ्चतं जानामोत्याकारकस्य विगिटवैगित्यवोधनया वि-  
 पणतावच्छेदकीभूत-वच्छिन्नव्याप्यधूमप्रकारक-पञ्चनिश्चयत्वरूप-  
 मर्गत्वेन तत्र हेतुत्वमन्नतमेवेति वाच्यम् । मियेविगिटवैगि-  
 बोधे विगिपणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुतान्म्युपगता-  
 यत्तु ज्ञानव्याप्यसुखवदात्मभिन्नमिदं मिदभावाद्याहमित्येता-  
 लोकिकमानसेतिव्याप्तिवारणाय तदावश्यकं तत्र साध्यव्याप्य-  
 मत्पञ्चनिश्चयत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकनिश्चयत्वात्मकतया नि-  
 मते तथाविधभेदप्रत्यक्षजनकतावच्छेदकत्वादिति, तत्र, लीङ्ग-  
 मानसायोग्यवच्छिन्नव्याप्यवत्पञ्चविषयकनिश्चयत्वरूपपरामर्शता-  
 च्छिन्नकारणताया एव लक्षणे निवेगनीयतया ज्ञानव्याप्यसुख-  
 तरूपप्रतियोगिज्ञानमादायातिव्याप्त्यनवकागात्तद्व्यनुभवत्वव्या-  
 जातिमत्त्वस्यानुपदमेव विवक्षणीयतया अव्याप्त्यनवकागचेति ।  
 मैवं, परामर्शप्रत्यये परामर्शत्वेन हेतुतायाः स्वयं दूषितत्वे-  
 मित्राभ्युपगततया तन्नते तामादाय स्वमते च उक्तविशेष-  
 १। वच्छेदका का रकानिश्चयत्वेन हेतुतामादायातिप्रसङ्गवारणाय  
 २ यजन्तः । मितवर्धनं वच्छिन्नत्वनिवेगस्यावश्यकत्वात् ।

[illegible]

(१) परामर्शजन्यतावच्छेदकधर्मावस्थित्वात्कृत्यनिर्वाहयेत्यर्थः ।

(२) पर्याप्तनिर्देशे ।

भयसमूहालम्बनप्रत्यक्षे वेत्यर्थः, तादृशप्रत्यक्षे विषयविधया पक्ष-  
 परामर्शयोः कारणत्वेऽपि पक्षताप्रत्यक्षत्व-परामर्शप्रत्यक्षत्वविभि-  
 धनयोरिव तदुभयजन्यतावच्छेदकतया नातिव्याप्तिरिति भावः।  
 अथ परामर्शप्रत्यक्षे न परामर्शत्वेन विषयस्य हेतुता अपि न  
 सामान्यतः प्रत्यक्षे विषयत्वादिनेति प्रागेवोक्तं, एवञ्चैककान-  
 वच्छिन्नत्वनिवेशनमफलम्। न च परामर्शप्रत्यक्षस्य वङ्गिण्या-  
 धूमवत्पर्वतं जानामीत्याकारकस्य विशिष्टवैशिष्ट्यबोधतया वि-  
 षणतावच्छेदकीभूत-वङ्गिण्याधूमप्रकारक-पक्षनिश्चयत्वरूपपर-  
 मर्शत्वेन तत्र हेतुत्वमक्षतमेवेति वाच्यम्। मिश्रैर्विशिष्टवैशिष्ट्य-  
 बोधे विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुतानभ्युपगमात्।  
 यत्तु ज्ञानव्याप्यसुखवदात्मभिन्नमिदं सिद्धाभाववांश्चाहमित्येतादृ-  
 लोकिकमानसेऽतिव्याप्तिवारणाय तदावश्यकं तत्र साध्यव्याप्यहेतु-  
 मत्पक्षनिश्चयत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकनिश्चयत्वात्मकतया मिश्र-  
 मते तथाविधभेदप्रत्यक्षजनकतावच्छेदकत्वादिति, तत्र, लौकिक-  
 मानसायोग्यवङ्गिण्याधूमवत्पक्षविषयकनिश्चयत्वरूपपरामर्शत्वा-  
 च्छिन्नकारणताया एव लक्षणे निवेशनीयतया ज्ञानव्याप्यसुखवदा-  
 त्मरूपप्रतियोगिज्ञानमादायातिव्याप्यनवकाशात्तद्वत्तुभवलव्याप-  
 जातिमत्त्वम्यानुपदमेव विवक्षणीयतया अव्याप्यनवकाशाच्चेति।  
 मैवं, परामर्शप्रत्यक्षे परामर्शत्वेन हेतुतायाः स्वयं दूषितत्वेऽ-  
 भ्युपगम्यता तन्मते तामादाय स्वमते च उक्तविशेष-  
 कप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुतामादायातिप्रसङ्गवारण-  
 यत्तु न मेकपक्षे। च्छिन्नत्वनिवेशस्यावश्यकत्वात्।





मर्शजन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया अन्यलिङ्गकशुद्धपर्वतत्वाच्चि-  
विशेषकवङ्गानुमितेस्तादृशपरामर्शजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ताया-  
स्तादृशसिद्धभावजन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया कार्यतावच्छेदको  
व्याप्य-व्यापकभावविरहेण सामान्य-विशेषभावानुपपत्तेः, अन्यथा  
परामर्शजन्यतावच्छेदके विषयनिवेशस्यापि निष्प्रयोजनकत्वापा-  
तान् । यदि चान्यलिङ्गकेच्छाकाले (२) सिद्धिसत्त्वेऽनुमितित्वा-  
णाय सिद्धानुत्तरत्वं पक्षताजन्यतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तदा  
परामर्शजन्यतावच्छेदककोटावपि तादृशसिद्धानुत्तरत्वं निवेशनीं  
अन्यथा (३) सामान्य-विशेषभावानुपपत्त्या परस्परसहकारिता

(१) तल्लिङ्गकानुमितोच्छाविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरानुमितं प्रति तत्पक्ष-भाष-  
लिङ्गकानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धभावत्वेन हेतुत्वे इत्यर्थः, नन्वेतद्दोषस्य तद्वि-  
कानुमितिं प्रति तल्लिङ्गकानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धभावत्वेन हेतुत्वेनापि भार-  
गम्भव इति चेन्न, यत्नोभयलिङ्गकपरामर्शः सिद्धात्मकः धूमलिङ्गकानुमितौ च  
तदुत्तरानुमितेरालोकलिङ्गकत्वेन जन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया आलोकनिर्ग-  
विरहविशिष्टसिद्धभावसत्त्वात् व्यभिचारप्रसङ्गात् । अस्मन्मते आलोकनि-  
कानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरत्वाभावेन जन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया व्यभिचार-  
नवकाशादिति भावः ।

(२) व्याप्य-व्यापकभावानभ्युपगमे वङ्गिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्श-  
सिद्धानुमितिं प्रति तादृशपरामर्शत्वेन हेतुत्वमस्तु, यत् वङ्गिव्याप्यवत्तापरामर्श-  
सिद्धात्मक सिद्धानात्मक इत्यव्याप्यवत्तापरामर्शः तदुत्तरं इत्यानुमितेस्तद-  
परामर्शजन्यतावच्छेदकाक्रान्ताया पक्षताजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया स-  
विरहेऽपि अत्यभावादिति ।

३ यत् सिद्धात्मकवङ्गिव्याप्यालोकपरामर्शात्मकधूमपरामर्शं धूम-  
विनीष्टा तदुत्तरानुमितेरालोकलिङ्गकत्वेनालोकपरामर्शजन्यतावच्छेद-  
आलोकनिर्गद्व्याविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरत्वेनालोकनिर्गद्व्याविरह-  
आलोकनिर्गद्व्याविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरत्वेनालोकनिर्गद्व्याविरह-

सम्भवात् इति नानुपपत्तिरिति सङ्क्षेपः । पक्षतात्व-परामर्शत्वयोः (१)  
अननुगतसाध्यादिघटिततया एकोपादानेऽन्यानुमितावव्याप्तिरित्या-  
शङ्क्याह, 'तद्वृत्तीति तादृशजन्यतावच्छेदकाश्रयवृत्त्यनुभवत्वव्याप्य-  
जातिमत्त्वविवक्षयेत्यर्थः, 'नाव्याप्तिः' न एकोपादानेऽन्यानु-  
मितावव्याप्तिः । 'चिन्त्यमिति, जन्यतायां अभावाविषयकवृत्तित्व-  
निवेशेनैव सकलातिव्याप्तिवारणसम्भवे गुरुतरपक्षताजन्यत्वनिवेशे  
गौरमेव चिन्ताबीजमिति बोध्यम् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

तत्करणमिति । न च व्याप्तादिज्ञानजन्य-  
ज्ञानकरणत्वेनेतरभेदसाधने व्याप्तिज्ञानत्वं तादात्म्य-  
सम्बन्धेन व्याप्तिज्ञानमेव वा गमकां, व्याप्तिरननुगमेऽपि  
अधिकस्य भागासिद्धिवारणमात्रप्रयोजनकत्वादिति  
वाच्यम् । फलोपहितस्य लक्ष्यतया व्याप्तिज्ञानत्वादे-  
रतिप्रसक्तत्वात् करणत्वनिष्ठव्याप्तेस्तादृशव्याप्तिज्ञान-

विरहविशिष्टसिद्धिभावजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया व्याप्य-व्यापकभावानुपपत्ति-  
रत परामर्शजन्यतावच्छेदके तन्निवेशः । तथाचालोक्यपरामर्शजन्यतावच्छेदका-  
भावाच्च व्यापकत्वानुपपत्तिरिति भावः ।

(१) ननु परामर्श एव व्यापकसामग्री दाया इति चेन्न, यत्र सिद्धनाकक-  
धूममात्रपरामर्शादनुमितिरुक्तं तदनुमितेरालोकादिङ्गकानुमित्वाविरहविशिष्ट-  
सिद्धरनुत्तरत्वेन तादृशपक्षताजन्यतावच्छेदकान्तायाः चालोक्यपरामर्शजन्यता-  
वच्छेदकानाक्रान्ततया तस्यापि व्यापकत्वानुपपत्तिरिति श्येदन् ।

मर्शजन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया अन्यलिङ्गकशुद्धपर्वतत्वाच्चि  
विशेषकवङ्गानुमितेस्तादृशपरामर्शजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ता-  
स्तादृशसिद्धभावजन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया कार्यतावच्छेदको  
व्याप्य-व्यापकभावविरहेण सामान्य-विशेषभावानुपपत्तेः, अन्यथा।  
परामर्शजन्यतावच्छेदके विषयनिवेशस्यापि निष्प्रयोजनकत्वात्  
तान् । यदि चान्यलिङ्गकेच्छाकाले (२) सिद्धिसत्त्वेऽनुमित्या  
णाय सिद्धानुत्तरत्वं पक्षताजन्यतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तदा  
परामर्शजन्यतावच्छेदककोटावपि तादृशसिद्धानुत्तरत्वं निवेशनीयं  
अन्यथा (३) सामान्य-विशेषभावानुपपत्त्या परस्परसहकारित्वात्

(१) तल्लिङ्गकानुमितोच्छाविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरानुमितं प्रति तत्पक्ष-  
लिङ्गकानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धभावत्वेन हेतुत्वे इत्यर्थः, नन्वेतद्दोषस्य तर्हि  
कानुमितं प्रति तल्लिङ्गकानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धभावत्वेन हेतुत्वेनापि वक्तुं  
सम्भव इति चेन्न, यत्नोभयलिङ्गकपरामर्शे सिद्धात्मकं धूमलिङ्गकानुमितेः  
तदुत्तरानुमितेरालोकनिद्रकत्वेन जन्यतावच्छेदकाक्रान्ततया आलोकनिद्रक-  
विरहविशिष्टसिद्धभावामत्त्वात् व्यभिचारप्रसङ्गात् । अस्मन्मते आलोकनिद्र-  
कानुमित्याविरहविशिष्टसिद्धानुत्तरत्वाभावेन जन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया व्यभिचार-  
प्रसङ्गादिति भावः ।

(२) व्याप्य-व्यापकभावानुपपत्तेरङ्गिष्वप्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्श-  
जन्यतावच्छेदककोटौ सिद्धानुत्तरत्वं पक्षताजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया व्यभिचार-  
प्रसङ्गादिति भावः ।

(३) यत्नोभयलिङ्गकपरामर्शसिद्धात्मकधूमपरामर्शजन्यतावच्छेदक-  
कोटौ सिद्धानुत्तरत्वं पक्षताजन्यतावच्छेदकानाक्रान्ततया व्यभिचार-  
प्रसङ्गादिति भावः ।



तत्त्वज्ञानात्तत्त्वज्ञानादिति । न चास्मिन्नेवैवमकृतया वेगं  
गणपतिपञ्चिकायादिति ।

मादाप्येव विवर्तितः ।

‘तत्कारणमिति’ति, ‘तत्कारणमनुमानमित्येव’ ‘तत्पदेन’ इ  
विशेषणत्वापक्षेऽतुविमेषकत्वावच्छेदेन व्याप्तिप्रकारकः यत्र  
तज्जन्यज्ञानं परागृह्यते, तेन तादृगज्ञानकरणत्वस्य अनुमान-  
लक्षणत्वं लभ्यते, तच्च न घटते, इतरभेदानुमापकत्वेन लक्षणत्व-  
तादृगनक्षणेन इतरभेदानुमाने तद्व्यक्तस्य हेतुविषयकत्वावच्छेदे  
व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वस्यैवानुमापकतामभवेन इतरागस्य वैयर्थ्य-  
तस्यानुमानितरभेदानुमापकत्वामभावात् । यदि च प्रकृतहेतु-  
वच्छेदकघटकधर्मस्यानुमापकतावच्छेदकत्वमभाव एव इतराग-  
वैयर्थ्यं प्रकृते च व्याप्तिज्ञानत्वस्यानुमापकत्वे व्याप्तिप्रकारक-  
वैशिष्ट्यावच्छिन्नज्ञानत्वत्वसेवानुमापकतावच्छेदकं तच्च प्रकृतहेतु-  
तावच्छेदकीभूततादृगज्ञानकरणतात्वस्य न घटकं तच्छेद-  
स्वरूपतो ज्ञानत्वस्यैव निवेगात् सामानाधिकरण्यरूपस्य व्याप्ति-  
प्रकारकत्ववैशिष्ट्यस्य चानिवेगादिति मन्यते, तदापि व्याप्ति-  
॥ १ ॥ च्छेदना तादात्म्यसम्बन्धेनानुमापकत्वसम्भवात् वैयर्थ्य-  
विहितं । न च व्याप्तिज्ञानत्वं सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन  
कारकत्वावच्छिन्नज्ञानत्वं, तच्च नोक्तलक्षणघटकं तच्छेद-  
वच्छिन्नज्ञान एव व्याप्तिप्रकारकत्वस्य विशेषणत्वादिति

ननु तर्हि चेति वाच्यम् । -- तदा तद्वदप्येवमेव इयमिति गीता  
 ज्ञानविज्ञानापवादमिदमात्रमत्र ज्ञानत्वयोगेन व्यापकप्रति-  
 पाद्यतामने इत्यत्र ननु चेन्नैवं गतावताम् । न च साध्यादि  
 भेदेन विभिद्याना ज्ञासीतामनुरक्तत्वेन निर्वर्णमभ्यासात्  
 जित्तिज्ञासिपञ्चाराजज्ञानत्वमेव चिद्व्याप्यं तदाद्यानुमानमात्रस्य  
 पक्षे भवत्यात्मा भागानिदिरिति व्याप्तिज्ञानत्वादेर्नानुमापयत्व-  
 सम्भवे यन्निश्चिदातिप्रकारप्रवृत्तताज्ञानजन्यज्ञानवृत्त्यनुभय-  
 त्वस्याप्यजातिमत्तत्वात् तन्नु निश्चिन्ताजनाननाधारमिति वाच्यम् ।  
 भागानिदिसाध्यासविनिर्णयव्यापि अभिचाराधारतया तद-  
 न्तर्भावेन व्याप्यवच्छेदमत्र विरहात् व्यर्थाया प्रवृत्तात्  
 इत्यत्राहते, 'न चैवादिना वापसित्यन्तेन, 'इतरभेदभेदसाधने'  
 अनुमानरूपपक्षे तदितरस्येदादुमाने, 'रमक' अनुमापदं,  
 तदाव इतरादस्य वैदर्भ्यमिति भावः । 'अधिकस्य' व्याप्तिज्ञान-  
 निष्ठांस्य, वारतामचेति, सातपदेन अभिचारवारणप्रयोजनकत्व-  
 व्यवच्छेदः, 'फलपहितस्य' अनुमितिरूपफलपहितकरणस्य,  
 'लक्ष्यतया' इतरभेदसाधने पक्षतया, 'व्याप्तिज्ञानत्वादेरित्यादिना  
 तादात्म्यमन्वयेन व्याप्तिज्ञानपरिग्रहः । 'अतिप्रसक्तत्वात्' पञ्चाति-  
 रिक्तेऽनुमित्यनुपहितव्याप्तिज्ञानेपि हृत्तेः । तदाव व्याप्तिज्ञान-  
 त्वादेरनुमितिस्फलोपहितकरणरूपपक्षेतरभेदालङ्काराध्यभिचारि-  
 तया अभिचारवारकत्वेन इतरांस्यसार्धक्यमिति भावः । स्वरूप-  
 योग्यकरणमात्रस्यैव लक्ष्यतामभ्युपेत्य चनाधत्ते, 'करणनिष्ठ-  
 व्याप्तेरिति, 'तादृग्व्याप्तिज्ञानत्वत्वादनवच्छेदतादिति, अधि-

करणत्वेनेत्यादिः । तथाच तन्निष्ठतत्त्वाध्यनिरूपितव्याप्ती न  
 रवच्छेदकस्य सम्भवे तद्वटितगुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वं गौत  
 ज्ञानस्यावच्छेदकत्वग्रहविरोधित्वात् अन्यथोपपत्त्या तस्यावच्छे  
 कत्वे मानाभावाच्च इत्येव व्यर्थविशेषणताया द्रूपकतायीजं यथा  
 वज्रिमान् नीलधूमादित्यादौ, प्रकृते च करणत्वनिष्ठेतरभेदव्याप्ति  
 व्याप्तिज्ञानत्वत्वस्य व्यधिकरणतया अवच्छेदकत्वामभवेन व्याप्ति  
 यावच्छिन्नत्वनियमेनान्यथानुपपत्त्या गुरोरपि तादृशज्ञानकरणा  
 तावस्यावच्छेदकत्वं वाच्यमिति न व्यर्थविशेषणता दीप ।  
 उक्तं यन्निष्ठा यन्निरूपिता व्याप्तिर्येन विशेषणेन विना ग्रहीतुं  
 गम्यते तत्तस्य सार्थकमिति । अतएव वज्रिमान् धूमप्रागभावा  
 दित्यादौ धर्मिभेदान्न वैयर्थ्यमित्यभिप्रायः । न च व्याप्तिज्ञानत्व  
 करणत्व न व्याप्तिज्ञानत्वावच्छिन्नमनुमितिनियतपूर्य्यवर्तिता  
 फलानुपधायकव्याप्तिज्ञानाद्यमंग्रहात् अपि तु तन्निष्ठतत्त्ववर्तिता  
 तावच्छेदकधर्मवत्वमेव तादृशधर्मस्य व्याप्तिज्ञानत्वमेव तन्नि  
 ष्ठः कथं व्याप्तिज्ञानत्वत्वावच्छेद्यत्वामभय इति वाच्यम् ।  
 ५५ ३५ एव करणत्व इत्यभिप्रायेणैव तन्निष्ठत्वात् । वदुर्  
 मिज्ञानत्वत्व न निमित्तव्याप्तिज्ञानशक्तिकरणतानिष्ठव्याप्ति  
 चेदक व्याप्तिज्ञानत्वत्वरूपावच्छेदकघटकस्य ज्ञानविशेषणताद्व  
 यप्रकारकत्वव्याप्ति करणतात्मकत्वात्, व्याप्तिज्ञानत्वत्व  
 तत्वात् ज्ञानत्वे सति व्याप्तिप्रकारकत्वत्वस्य च ज्ञानव्याप्ति  
 तादृशत्वान्नियतपूर्य्यवर्तितावच्छेदकत्वरूपकरणत्वान्न च  
 तत्कारणत्वं एतदनिष्ठव्याप्त्यवच्छेदकत्व निष्पन्नम् ।

भाषेः (१) साध्यादिभेदेनाननुगततया न निखिलव्याप्तिप्रकारकत्व-  
साधारण्यं धर्मान्तरस्य (२) तादृशज्ञानजन्यज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्य-  
तातिमत्करणत्वन्तु सर्वसाधारणमेवेति नानुपपत्तिलेशोऽपि ।  
अभिभेदेऽपि वैयर्थ्यमभ्युपेत्य समाधत्ते, 'व्यतिरेकव्याप्तेरिति,  
तत्रणस्य केवलव्यतिरेकिहेतुतया व्यतिरेकव्याप्तिरेव प्रकृते  
सामकतौपयिकी, तथाच साध्याभावत्वाद्यवच्छेदेन हेत्वभावव्याप्ते-  
रुपलब्धतया हेतुतावच्छेदकस्य साध्यव्याप्यतानवच्छेदकत्वेऽपि न  
शतिरिति भावः (३) ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

लिङ्गस्यानित्यत्वेऽप्यनुमितिकरणस्य स्वरूपतः प्रत्य-  
क्षोपजीवकत्वं व्यवस्थापयन्नाह, 'तच्चेति ।

अनुमितेर्ज्ञानाकरणकज्ञानत्वेन प्रत्यक्षमितिमध्य-  
नेवेशे तत्करणस्यापि प्रत्यक्षप्रमाणान्तर्भावः स्यादिति  
अग्निरस्यति, 'तच्चेतीत्यपि केचित् ।

(१) ननु साध्यादिव्याप्तिप्रकारकतामेव साध्यादिव्याप्तिप्रकारकज्ञानतस्तस्य दुरुक्तता  
निमित्तावस्थात् तदेव पूर्ववर्तितावच्छेदकं तदाह व्याप्तिप्रकारकस्य हेतुत्वसम्भवे  
अधिकवैयर्थ्यमस्येति इत्यत आह, व्याप्तेरिति ।

(२) व्याप्तिप्रकारकत्वस्येति ।

(३) तदाह तादृशभाववच्छेदकता साध्यादिव्यतिरेकितेति ।



## गादाधरी विवृतिः ।

अथ 'प्रत्यक्षोपजीवकत्वादिति यदुक्तं तत्र घटते शायम्  
धूमादेरनुमितिकरणतया तस्य प्रत्यक्षानुपजीवकत्वात्, य  
रहट्टहारा (१) 'ए तज्जन ी ॥ ॥ न ॥ ॥ उपजीवते  
नित्यहेतोरतथात्वेन अनुमानत्वावच्छेदेन तथात्वानुपपत्ते  
मानसामान्यस्यैव निरूपणीयतया अनुमानत्वावच्छेदेन उप  
कत्वसङ्गतावेव तदग्रन्यतात्पर्यादित्याशङ्कोदारपरतया 'तच्चैवा  
मूलमवतारयति, 'लिङ्गस्येत्यादिना, 'स्वरूपतः' अनुमि  
करणत्वावच्छेदेन ।

अन्ये तु अनुमानस्य प्रत्यक्षान्तर्भावशङ्कापरीहारक  
तदग्रन्यमवतारयन्ति, तन्नतमाह, 'अनुमितेरिति, 'त  
करणकज्ञानत्वेनेति तादृशज्ञानवृत्त्यनुभवत्वव्याप्यजातिमत्त्वेनेत्य  
यथाश्रुते 'तत्त्वत्वे का. का. का. १॥ का. निशेधवैति  
बोधादावव्याप्तिस्तस्यैव प्रत्यक्षलक्षणत्वादिति भावः । 'प्रत्यक्षमि  
मध्यनिवेशे' प्रत्यक्षविशेषात्मकत्वे, 'तत्त्वकरणस्य' अनुमितिकरण  
'प्रत्यक्षप्रमाणान्तर्भावः स्यादिति, प्रमितिवैलक्षण्यस्यैव स्वतन्त्र  
तात्त्विकत्वे तत्त्व भावः । 'तत्' अनुमितेर्ज्ञानाकरण  
, अत्र चानुमितेर्ज्ञानाकरणकज्ञानत्वेऽपि अनुमिते  
त्यन्तर्भावः । अनुमिनोमि न साक्षात्करोमीत्युक्तं

हविरायुषादानप्रत्यक्षात् यागप्रवृत्तिः, तथा च याग, तेनादृष्ट  
प्रति हेतुत्वादिति भावः ।

यत्रलात् अनुमितिः प्रत्यक्षत्वविरुद्धानुमितित्वसिद्धेः । उक्तलक्षणे  
चाक्षुषादिहृत्तित्वादिकं जातिविशेषणमुपगम्यानुमितिव्याव-  
र्तनमन्ववादित्यस्वरसः 'केचिदित्यनेन सूचितः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथानुमानं न प्रमाणं योग्योपाधीनां योग्यानुप-  
पत्तव्याभावनिश्चयेऽप्ययोग्योपाधिशङ्कया व्यभिचारसंश-  
यात् शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारोपलब्धेश्च लोके  
धूमादिदर्शनानन्तरं वज्रादिव्यवहारश्च सम्भावना-  
मात्रात् संवादेन च प्रामाण्याभिमानादिति नाप्रत्यक्षं  
प्रमाणमिति, न, अप्रमाणसाधर्म्येणाप्रामाण्यसाधने  
दृष्टसाधर्म्यस्यानुमानत्वात् एतद्वाक्यस्य सन्दिग्धविपर्य-  
यस्तान्यतरं प्रत्यक्षवत्त्वात् तयोश्च परकीययोरप्रत्यक्षत्वात्  
अनुमानमप्रमाणमिति वाक्यस्य प्रामाण्याप्रामाण्ययो-  
रव्याघाताच्च ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

अनुमानप्रामाण्यं परीक्षितुं चाव्यक्तितनुत्या-  
पयति, 'अथेति, 'अनुमानं' अनुमानत्वेनाभिमतं  
धूमादिज्ञानं, अस्तत्त्व्यात्युपनीतमनुमानमेव वा, 'संवा-  
देन' संवादाभिमानेन, सम्भावितत्वान्तोऽनुगताङ्गारस्य

परमार्थसत्स्वलक्षणमात्रसाक्षिणाध्यक्षेणानुलिखात् च  
 क्षमूलकविकल्पोल्लिखितत्वाद्वा संवादः, अनुमान  
 प्रामाण्ये च तन्मूलकसमयनिर्म्माद्यधीनप्रवृत्तिकार  
 शब्दोपमानयोः सुतरामप्रामाण्यान्नाप्रत्यक्षं प्रमा  
 मित्याह, 'इतीत्यादि । 'अप्रमाणसाधर्म्येण' प्रमाण  
 प्रयोजकरूपशून्यत्वेन, 'दृष्टसाधर्म्यस्य,' साधर्म्यदर्शन  
 वा, (१) नन्वभिहितमेव साधर्म्यदर्शनं सम्भावं  
 भावयति सम्भावनैव च बहुशो व्यवहारहेतुर्गलित  
 आह, 'अनुमानमिति ।

गादाधरी विवृतिः ।

'परोक्षितुं' परमतं निराकृत्य व्यवस्थापयितुं, अनुमित्यावर  
 प्रमितेद्यावर्वाक्यानभ्युपगमात् तत्करणत्वरूपानुमानत्वावच्छि  
 तेषामप्रामाण्यसाधनं न सम्भवति, अतोऽनुमानपदमन्यथा व्याप  
 'अनुमानमिति, 'अभिमतमित्यस्य परैरित्यादिः, 'धूमादिज्ञानं'  
 धूमादिज्ञानत्वावच्छिन्नं, 'अनुमानं' अनुमानपदार्थः, तत्र  
 धूमादिज्ञानत्वेनैव पक्षतेति नानुपपत्तिरिति (२) भावः । इ  
 तानपदादृमादिज्ञानत्वादिना बोधो लक्षणयैवेत्यभिप्रेत्य मुख्यं

१) 'दृष्टसाधर्म्यस्य' 'साधर्म्यदर्शनस्य वा' इत्यनयोः सूत्रोक्तेन 'बहुशो'  
 इत्यनेन सहान्वद ।

२) न दृष्टान्नानुपपत्तिरित्यर्थः ।

रतामपि सङ्गमयति, 'असदिति, 'स्याति.' ज्ञानं, 'उपनीतं'  
 'वेषयीकृतं, 'अनुमानमेव वा' अनुमितिकरणत्वावच्छिन्नमेव वा,  
 अनुमानपदार्थ इत्यनुषज्यते, तन्मते अलौक एव पदानां शक्तिर्न  
 ; पारमार्थिके, सदसत्सम्बन्धाभावेन तत्र प्रवृत्तिनिमित्ती-  
 दूतानुगताकारासम्बन्धात् (१) अनुगताकारस्य गोत्वादेरतद्व्या-  
 त्यात्मकत्वेन (२) अभावरूपतया अलौकत्वात् असतोऽप्यनुमिति-  
 करणत्वावच्छिन्नस्य तन्मतेऽनुमानपदार्थतेति बोध्यम् । एवञ्च  
 शार्वाकैरनुमित्यनभ्युपगमेऽपि असत्स्यातिस्वीकर्तृणां तेषां मते  
 अनुमितिकरणत्वावच्छिन्नेऽप्रामाण्यसाधने नान्वयाज्ञानरूपो दोष-  
 इति भावः । ननु लिङ्गज्ञानस्य पर्वतो वज्रिमानित्यादिप्र-  
 मित्यजनकत्वे लिङ्गपरामर्शानन्तरं वज्रिप्राप्त्यर्थिनः पर्वतादि-  
 गमनप्रवृत्त्यनुपपत्तिः पर्वतादौ वज्रादिनिश्चयं विना तद्गमने  
 वज्रिप्राप्तिसाधनतावच्छेदकवज्रिमद्देशगमनत्वनिश्चयायोगादित्या-  
 शङ्कां परिहरति, नूले 'लोक इति, 'सम्भावनामात्रादिति । यद्यपि  
 लिङ्गदर्शनस्मारितसाध्यस्य मानसनिश्चयोपगमेनाप्यनुमानस्या-  
 प्रामाण्यमायाति, तथापि सर्वत्र व्यभिचारसंग्रयसम्भवेन व्याप्ति-  
 निश्चयासम्भवात् विपरीतकोटिभानविरोधिविशेषदर्शनस्य तन्मते-  
 ऽसम्भवेन सोऽपि निश्चयस्तावदसम्भवीत्याशयेन सम्भावनादरः ।

(१) तन्मते अभावस्यालोक्तया गोत्वादेरपि अङ्गीकृत्यं तन्मते गोत्वादे-  
 रनेभिस्तद्विधिरूपत्वात् इति भावः ।

(२) अतद्व्यावृत्त्यात्मकत्वेन गोभिन्नभेदस्वरूपत्वेन ।





न च यत्र संशये कोटिद्वयांशे तुल्यता १५५ जीतकोटि  
 एव वा औक्त्यं ततः प्रवृत्त्यादिवारणाय तत् ५११  
 तत्प्रकारकज्ञानकरणतायामवश्यं निवेशनीयतया कथं सम्भव  
 प्रवृत्त्यादिकार्यनिर्वाहः तत्कोट्यंशे औक्त्यरहिततदभावप्र  
 कान्यत्वस्य तत्कोटिकसम्भावनासाधारणस्य कारणतावच्छे  
 च गौरवमिति वाच्यम् । अगत्या गौरवस्यादोषत्वात् । ५११  
 तन्मतेऽनुगतधर्मस्यालीकतया व्यक्त व्यवहितत्वात् जीमाना  
 तत्तद्व्यक्तयोरेव हेतु-हेतुमद्भावसम्भवः । तत्र च तत्प्रकारक  
 त्वस्य निवेशो नास्त्येवेति तत्त्वम् ।

ननु सम्भावनायाः

आन्तरिक जीत ५११ ५११

प्रमितित्वसिद्ध्या तत्करणस्य धूमादिज्ञानस्य प्रमाणत्वं सत्त्वतो  
 आह, मूले 'संवादेन चेति । वक्ष्यमाणयुक्त्या प्रमाणान्तरमु  
 ग्राहित्वरूपस्य सवादस्य तन्मते सम्भावनायामसत्त्वेन संवादेन  
 प्रामाण्याभिमानादित्यसद्गतमतो व्याचष्टे, 'संवादेनेति, यथा  
 त्यागे वीजमाह, 'सम्भावितस्येति, 'सम्भावितस्य' सम्भावनाविषय  
 'अनुगताकारस्य' वदित्वादेः, 'अध्यक्षेण' प्रत्यक्षप्रमित्या, 'अनु  
 गत' अविषयोकरणादित्यन्वयः । अनुगताकारस्य प्रमित्यविषय  
 तामम्पादकं विगेषणमाह, 'असत् इति, वदित्वादेरतद्व्याप  
 रूपतया अलीकत्वं बोध्यम् । अध्यक्षस्यालीकाविषयकत्वसम्पाद  
 नमा, 'परमार्थसत्स्वल्क्षणमात्रमाक्षिणेति, 'परमार्थ  
 पारमार्थिकोय', 'स्वनक्षणः' स्वतोव्यावृत्तौ वदित्वादिः, तद्व्या  
 प्यः । वदित्वादेरनुगताकारस्य पारमार्थिकवदित्वादि

त्वे तस्य कयमितरव्यावृत्तिर्व्यावर्तकधर्माभावात् इत्याशङ्का-  
रिहाराय 'स्वलक्षणेत्युक्तं. तथाच सम्भावनायाः प्रमित्य-  
न्तरविषयविषयकत्वरूपसंवाद इति भावः । न चाध्यक्षस्य  
भावनाविषयानुगताकारविषयकत्वेऽपि अध्यक्षविषयवङ्गादि-  
विषयकत्वेन सम्भावनायाः संवादविषयत्वमक्षतमेवेति वाच्यम् ।  
द्वस्तोरेकज्ञानाविषयतया अनुगताकारविषयित्वा विशिष्टबुद्धेः  
रमाधिकवङ्गादिविषयकत्वासम्भवात्, अनुगताकारवङ्गित्वादि-  
स्वदालोकवङ्गादिरेव विशिष्टधीविषयत्वात् मनस्यासम्भाव-  
नयकत्वेन सहटितस्य प्रमित्यन्तरविषयविषयकत्वस्वरूपसंवाद-  
याभिमानो न सम्भवति ( १ ) इत्यत आह, 'अध्यक्षमूलमेति,  
सम्भावितस्येत्यनुपपद्यते, 'विकल्पोत्तिष्ठितत्वात्' तद्विषयत्वात्,  
प्रणादिवासनानूलकशशविषाणादिविकल्पव्यावर्तनाय अध्यक्षमूल-  
मेति, ( २ ) 'संवादः' सम्भावनाया इति शेषः, तथाचाध्यक्ष-  
मूलकविकल्पोत्तिष्ठितविषयकत्वमेव सम्भावनानिष्ठः संवादः स-  
एव प्राप्ताख्याभिमानप्रयोजकतया मूलकतोक्त इति भावः ।  
योग्योपाधीनामित्यादियन्तेनानुमानाप्राप्ताख्य एव हेतुकयनात्

( १ ) सम्भावनाधर्मिकप्रमित्यन्तरविषयविषयकत्वमनस्य संवादमभिमानसदृश-  
त्वेन तादृशमभिमानो न सम्भवति तस्य तादृशविषयकत्वविषयकत्वेन तद्विषयकत्वसदृ-  
शसम्भावविषयकत्वभावात् इति भावः । इदमवाशयेन तन्मते प्राप्ताख्यं नन्द-  
विषयकत्वमनस्य सारमाधिकतया धर्मिभानसम्भवात् प्राप्ताख्यं नन्द-  
मूलकमिति रिति ।

( २ ) द्रष्टव्यं तादृशसदृशस्य संवादो न सति नान् ।



‘इति नाप्रत्यक्षं प्रमाणं’ इत्यनुमानोपमान-शब्दानाम् व  
 णामप्रामाण्योपसंज्ञाया न घटत इत्यागच्छा परिजिहीर्षुः  
 नाप्रामाण्यसाधकहेतोरेवोपमान--शब्दयोरप्रामाण्यसम्पादक-  
 परता दर्शयति, ‘तन्मूलकममयनिर्णयाद्यधीनप्रवृत्तिकयोर्दि-  
 तन्मूलोऽनुमानाधीनो यः ‘ममयनिर्णयादिः’ गतिनिर्णय-  
 ‘तदधीनप्रवृत्तिकयोः’ तादृशमहकारिममवधानाधीनप्रमा-  
 फलोपधानकयोरित्यर्थः, ‘आदिपटात्तात्पर्यनिर्णयादिपरि-  
 समयादिसम्भावनात् एव शाब्दादिप्रमा भविष्यतीत्यादि-  
 परीहाराय निर्णयेत्युक्तम् । न चैवं ‘अनुमानमप्रमाणं’ इ-  
 नानुमानाप्रामाण्यसाधस्योपक्रान्ततया त्रयाणामप्रामा-  
 ण्यविरोध इति वाच्यम् । ‘अनुमानमप्रमाणमिति वा-  
 त्रितयाप्रामाण्य एव तात्पर्यात् । अप्रामाण्यसाधनेऽपि  
 साधर्म्यस्य हेतुता न घटते प्रमाणेऽपि यत्किञ्चिद्  
 प्रमाणघटादिसाधर्म्यसत्त्वादित्याशङ्कोदाराय प्रमाणतावच्छे-  
 रूपशून्यत्वधर्मेण साधर्म्यं विवक्षितं तथाच प्रमाणताप्रयोज-  
 रूपशून्यत्वमेव पर्यवसितो हेतुरित्यभिसन्वायाह, ‘अप्रमादेत्यादि-  
 ५ प्रसाध्याङ्गके हेतुः (१) । नैयायिकमते व्याप्तिनिवृत्त-  
 ५ ‘मा’ ‘ने’ जकारे ‘ने’ सत्त्वादिति, अतएव (२) पृ-  
 णिकृतोह्यस्यैव तद्देतोः सिद्धार्थं योग्योपाधीनामित्यादिप्र-

१) उभयवाद्यसिद्धो हेतुरित्यर्थः ।

२) हेतोः प्रसाध्याङ्गकत्वादेव इत्यर्थः, प्रसाध्याङ्गकत्वात् अनुमेयतादि-



‘इति नाप्रत्यक्षं प्रमाणं’ इत्यनुमानोपमान-शब्दानाम् वक्ष-  
 णामप्रामाण्योपसंहारो न घटत इत्याशङ्कां परिजिहीर्षुर्नुमा-  
 नाप्रामाण्यसाधकहेतोरुपमान-शब्दोप-  
 परता दर्शयति, ‘तूष्णीं ब्रूयात्’ इत्यादि-  
 तन्मूलोऽनुमानाधीनो यः ‘समयनिर्णयादिः’ शक्तिनिर्णयादि-  
 ‘तदधीनप्रवृत्तिकयोः’ तादृशसहकारिसमवधानाधीनप्रमाण-  
 फलोपधानकयोरित्यर्थः, ‘आदिपदात्तात्पर्यनिर्णयादिपरिग्र-  
 हसमयादिसम्भावनात् एव शाब्दादिप्रमाणाः तादृश-  
 परीहाराय निर्णयेत्युक्तम् । न चैवं ‘अनुमानमप्रमाणं’  
 नानुमानाप्रामाण्यमात्रस्योपक्रान्ततया तद्विरोध-  
 हारविरोध इति वाच्यम् । ‘अनुमानमप्रमाणमिति  
 त्रितयाप्रामाण्य एव तात्पर्यात् । अप्रामाण्यसाधनेऽपि  
 साधर्म्यस्य हेतुता न घटते प्रमाणेऽपि यत्किञ्चिद्  
 प्रमाणघटादिमाधर्म्यसत्त्वादित्याशङ्कोद्वाराय प्रमाणताव-  
 रूपशून्यत्वधर्म्येण साधर्म्यं विवक्षितं तथाच प्रमाणताप्र-  
 रूपशून्यत्वमेव पर्यवसितो हेतुरित्यभिसन्वायाह, ‘मा-  
 अथ च प्रमाध्याङ्गके हेतुः (१) । नैयायिकमते व्याप्तिनि-  
 रूपप्रमाणताप्रयोजकरूपस्यानुमाने सत्त्वादिति, अतएव (२)  
 मणिकृतोऽप्येव तद्वैतोः मिद्वयं तद्वैतं ।

(१) उभयवाद्यमिदो हेतुरित्यर्थः ।

(२) हेतोः प्रमाध्याङ्गकत्वादेव इत्यर्थः, प्रमाध्याङ्गकत्वाद्  
 प्रवृत्तिरिति ।

प्रामाण्ये निर्व्विकल्पकज्ञाने नाप्रामाण्यं सन्दिग्धते  
परन्तु तदुत्तरभाविनि समुल्लिखितालीकानुगताकारे  
सविकल्पक एवेति वाच्यम् । निर्व्विकल्पकस्य  
सन्मात्रावलम्बनत्व-स्वविषयत्व-प्रामाण्यावगाहित्वाना-  
मनुमानाधीनसिद्धिकत्वात् । सर्व्वमिदं सति व्याप्ति-  
निश्चये स्यात् स एव तु न सम्भवत्युपायाभावादित्यत-  
आह, 'व्याप्तीति ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘अनुमानमप्रमाणमिति वाक्यस्याप्रामाण्योपगमेऽप्रामाण्यस्य  
भ्रमजनकत्वरूपतयाऽनुमानस्य प्रामाण्यापातात् अप्रामाण्याभाव-  
वति च अप्रामाण्यप्रकारत्वरूपस्य तज्जन्यज्ञानभ्रमत्वस्य विगे-  
धांशे प्रामाण्यसत्त्वनिर्व्वाह्यत्वादिति(१) मूलोक्तव्याघातमुद्धरति ।  
‘नन्वित्यादिना, ‘आपातत इति यावदसद्विषयकत्वस्य भ्रमत्व-  
रूपत्व न व्यवस्थापितं तावदित्यर्थः, तस्य भ्रमत्वरूपत्वे तस्य  
प्रामाण्यवद्दिश्येयकत्व विनाप्युपपत्तेः अनुमानप्रामाण्यानापादकत्वा-  
दिति भावः । ‘निरूपयामः’ अभ्युपगच्छामः, ‘विषयबाधाधीन-  
तया’ विशेष्यतासम्बन्धेन विषयबाधव्याप्यतया, ‘सम्भाव्येत’ आपा-  
येत, ‘प्रमाकरणत्वव्यतिरेकमिति ‘निरूपयामः’ इत्यनुपपद्यते,

तथाच परकीयसन्देह-विपर्ययज्ञानस्य तदुत्सारणरूपेष्टसाधनता-  
ज्ञानसम्पादकतया तादृशशब्दप्रयोगप्रयोजकस्योपपादनाय नानु-  
मानप्रामाण्यमिति भावः । इदमुपलक्षणं जल्पस्थले अवयवप्रयोगे-  
न मध्यस्थस्य स्वपरिग्रहीत(१)कोटिसम्भावनासम्पादनयैव वादि-  
विजय इति बोध्यम् । तेन हेतुज्ञानान्मध्यस्थस्यानुमितेरप्य-  
श्याभ्युपेयतया अनुमानप्रामाण्यं निर्वहतीति प्रागुक्तदूषणमप्यु-  
द्धृतं भवतीति ध्येयम् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अपिचानुमानाप्रामाण्ये प्रत्यक्षस्याप्यप्रमाणात्वा-  
पत्तेः प्रामाण्यस्यानुमेयत्वात् स्वतश्च प्रामाण्यग्रहे तत्-  
संशयानुपपत्तेः । व्याप्तिग्रहीपायश्च वक्ष्यते ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

ननु न वयमापाततो भ्रमजनकत्वमज्ञानमप्रामाण्यं  
निरूपयामो- यत्र बाधीनतया प्रामाण्यं  
स- ताकरणात्त्वयनिर्गमस्य आह,  
इति । न चानुगताकागमस्य-  
तथा ताकाग स्वसंवेदनमभिहितं



तथाच प्रमाकरणत्व-तदभावयोरेव तृतीयपक्षो न सम्भवतीत्यन्य-  
तराभ्युपगम एवावश्यकः न तु प्रमाकरणत्व भ्रमकरणत्वयोरपीति  
तदुभयमेव नाभ्युपेयते, शब्दस्य विशिष्टज्ञानजनकत्वेऽपि पदार्थो-  
पस्थितिद्वारा मानसविशिष्टज्ञानप्रयोजकत्वात् परप्रतिपक्षार्थं  
शब्दप्रयोग उपपद्यते मानसञ्च ज्ञानं निश्चयः सम्भावना वा  
इत्यन्यदेतदिति भावः । स्वतः प्रामाण्यग्रहे तत्संगयानुपपत्ति-  
रूपमूलोक्तं बाधकमुद्धरति, 'न चेत्यादिना, अप्रामाण्यसंगया-  
भावसम्पादकहेत्वन्तरसूचकं निर्व्विकल्पकविशेषणमाह, 'अनु-  
गताकारेत्यादिना, 'अनुगताकारासंस्पर्शिनि' वज्रित्वाद्यविषयके,  
एतेन निर्व्विकल्पके प्रामाण्यसंगयसम्पादकानुगताकारविषयकत्व-  
रूपाप्रामाण्यसहचरितधर्माभावः सूचितः । 'परमार्थसत्त्व-  
लक्षणमाक्षिणि' सम्भावविषयके, एतेन संगयविरोधिसम्भाव-  
विषयकत्वरूपाप्रामाण्यव्यावर्त्तकदर्शनं सूचितम् । 'स्वसंवेदनेति  
स्वादकं यत्संवेदनं ज्ञानं तेन संविदितं प्रामाण्यं यत्र तत्रेत्यर्थः,  
निर्व्विकल्पकस्य स्वांगे प्रामाण्यावगाहितायाः 'स्वतः प्रामाण्येत्यादि-  
पङ्क्त्यवताराद्यं प्रागेवागद्विगत्वेऽपि पुनरभिधानं निर्व्विकल्पकस्यैव  
तथात्व न तु सविकल्पकस्येति सविकल्पके प्रामाण्यसंगयसम्पादक-  
तन्निदानसम्पादनाय । नन्वेवं प्रत्यक्षप्रमायामप्रामाण्यं सन्दिग्धत-  
इत्यनुभवः कथमुपपद्यतामित्यत आह, 'तदुत्तरभाविनीति  
विकल्पकाद्यवहितोत्तरभाविनीत्यर्थः, तथाच निर्व्विकल्पकस्य  
विकल्पकानिमाद्विध्यात्कदोप्रादुर्भवमात्मकस्यादृशानुभव इति  
। एवञ्चाद्यक्षय्य स्वतः प्रामाण्यग्रहेऽपि न प्रामाण्यसंगया-





वन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वं साध्यवदन्यावृत्तित्वं वा केवला-  
न्वयिन्यभावात् ।

चिन्तामणिदीधितिः ।

समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूतव्याप्ति-  
ग्रहोपायप्रतिपादननिदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमार-  
भते, 'नन्वित्यादिना, साध्याभाववदवृत्तित्वस्याव्याप्य-  
वृत्तिसाध्यकसङ्घेतावव्याप्तिमाशङ्क्याह, 'साध्यवद्भिन्नेति ।  
साध्यवद्भिन्ने यः साध्याभावस्तद्वदवृत्तित्वमर्थः ।

गादाधरी विवृतिः ।

अनुमानप्रामाण्योपपादकतया व्याप्तिग्रहोपायस्यैव इदानी-  
मभिधातुमुचितत्वात् 'वक्ष्यत इत्यनेन तत्प्रतीक्षां विधाय व्याप्ति-  
स्वरूपनिरूपणमयुक्तमित्याशङ्का परिजिहीर्षुस्तत्राथम्ये तस्य व्याप्ति-  
ग्रहोपायप्रतिपादनौपयिकत्वरूपबीजं दर्शयन् 'नन्वित्यादि-  
ग्रन्थमवतारयति, 'समारब्धेति, व्याप्तिग्रहोपायाकथनेन प्रामाण्य-  
व्यवस्थापनस्यानिष्पन्नत्वात् 'समारब्धेति परीक्षाविशेषणं, 'परीक्षा'  
परमतनिराकरणपूर्वकस्वमतव्यवस्थापनं, 'कारणीभूतेति 'प्रति-  
शेषणम् । यद्यपि व्याप्तिग्रहोपायप्रतिपादनस्य अनुमान-  
य न तस्यावश्यकत्वप्रदर्शनाय 'व्याप्ति-  
वक्ष्यते' इत्येतद्वन्यावतारणात् व्याप्तिग्रहोपायस्यानु-  
तत्त्वाभावात्, तथापि प्रामाण्य-

व्यवस्थापननिर्वाहकतया भवतु व्याप्तिग्रहोपायस्य इदानी-  
माकाङ्क्षितत्वं एवमपि तन्न व्याप्तिस्वरूपनिरूपणं विना सम्भव-  
तीति प्रथमत एव तदेवोचितमित्येतत्सूचनायैतदभिहितम् ।  
'निदानमिति व्याप्तिघटकीभूताव्यभिचारांशभाने बाधाभाव-  
मुद्रया व्यभिचारज्ञानाभावो हेतुः । साध्यसमानाधिकरणवृत्तिहेतु-  
तावच्छेदकांशग्रहे च विशेषणज्ञानमुद्रया सहचारग्रहो हेतुरिति  
क्रमेण व्याप्तिग्रहोपायप्रतिपादनस्य व्याप्तिस्वरूपमप्रतिपाद्याशक्य-  
त्वादिति भावः । प्रथमतः पूर्वपक्षस्यैवाभिधानेन निरूपयतीत्य-  
सङ्गतमतः 'आरभते' इत्युक्तं, निरूपणस्य परमतनिराकरणपूर्वक-  
स्वसिद्धान्तकथनरूपतया पूर्वपक्षाभिधान-तत्खण्डनयोरपि तदा-  
रम्भतेति ध्येयम् । मूले 'न तावदव्यभिचरितत्वमिति, 'व्याप्तिरिति  
प्रश्नस्यमनुपप्लव्यते, तथाच अव्यभिचारपदार्थो नानुमितिजनकज्ञान-  
विषय इत्यर्थः । अनुमितिजनकत्व (१) न अव्यभिचारपदार्थाव-  
च्छिन्नहेतुविषयताघटितधर्मावच्छिन्नमिति तु पर्यवसितम् (२) ।  
अत्र हेतुमाह, 'तद्धि न साध्याभाववदवृत्तित्वमित्यादि, यतः

(१) अत्र हेतु साध्याभाववदवृत्तित्वस्य रूपत्वादाभावात् न एव, तदाच  
समूहान्तरात्तद्विषयसादाय घटादौ व्यभिचार इत्यो निष्कर्षमाह, अनु-  
मितौत्यादि ।

(२) यदापि साध्याभाववदवृत्तित्वं विद्याप्रिज्ञानकारणतावादिहेतुर्नपि अव्यभि-  
चारपदार्थविषयवशात्तेन न हेतुत्वमपि तु साध्याभाववदवृत्तित्ववशाज्ज्ञेय  
इति सिद्धसाधकं तदापि अव्यभिचारपदप्रतिपादात् एकेदकीभूताधर्माविद्या-  
च्छेदकताकारणच्छेदकताहेतुविषयतावाच्च इत्याभास एव साधनीय इति नैघरोप,  
यद्यच्छेदकताच्छेदेन साध्यविहेतुहेतुत्वं रोधम् अस्तदा एतत्तन्निवृत्तवशात्तदाह  
सिद्धसाधकमिति भावः ।



दिशा अग्रिमाग्रिमहेतवोऽपि परिष्कारणीयाः । दीधितौ 'अव्या-  
प्येति कपिसंयोगी एतत्त्वादित्यादावित्यर्थः, 'अव्याप्तिरिति, तत्र  
हेत्वधिकरणे तद्वत्त्वादावप्यन्यदेश-कालावच्छेदेन (१) कपिसंयोगा-  
द्यभावसत्त्वादिति भावः । साध्यवद्भिन्नो यः साध्याभाववान् इति  
कर्मधारये अभेदसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्नीयं यत्साध्याभावाधिकरणं  
तद्वत्त्वमर्थः स्यात्तद्यासति तद्वत्कीभूतस्य अभेदसम्बन्धेन साध्य-  
वद्भिन्नीयं यत्तद्वत्त्वस्यैव लक्षणत्वसम्भवात् साध्याभाववत्त्वां-  
शस्य वैयर्थ्यमतः सप्तमीतत्पुरुषं व्याचष्टे, 'साध्यवद्भिन्न इति,  
तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्यः साध्याभावस्तद्वत्त्वमर्थः, तत्र  
साध्यवद्भिन्नीयावृत्तित्वादेर्न लक्षणघटकता अहत्यादिविशेषणतया  
साध्यवद्भिन्नस्यानिवेशादिति न साध्याभावांशवैयर्थ्यमिति भावः ।  
अभावे साध्यत्वानिवेशे ह्रदादिहृत्तिगगनाद्यभाववति पर्व-  
तादौ धूमादेर्वृत्तेरसम्भव इति तद्वारणाय साध्यपदसार्थक्यम् ।  
न चाधिकरणभेदेनाभावभेदमत एवैतल्लक्षणकरणात् पर्वतादेर्न  
ह्रदादिहृत्त्वभाववत्त्वमिति वाच्यम् । अव्याप्यहृत्तिप्रतियोगिका-  
भावस्य व्याप्यहृत्तित्वाव्याप्यहृत्तित्वरूपविरुद्धधर्माध्यासेन भेदस्य  
लक्षणकर्तृसम्मतत्वात् आकाशाभावादेर्भेदकाभावेन तस्यैक्यात्,  
अतएवोक्तधर्माणां भेदकत्वं एतानि च न भेदकानीत्यनेन  
दीधितिहृत्तिराकरिष्यति, अथवा साध्याभावपदमनुयोगिता-  
विशेषसम्बन्धेन साध्यत्वपरं अभावीयविलक्षणानुयोगितालाभायै-  
वाभावपदं न त्वभावत्वमपि निविशते प्रयोजनाभावात् तादृश-



राकाग्राभावात्कसाध्याभावस्यात्मादिषु हृत्तेर्घटत्वाभावादिसा-  
ध्यकसङ्केतो साध्याभावस्य घटत्वादेर्दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन  
हृत्तितायां मानाभावेन चाव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
न्धेन साध्यवत्ताज्ञानं प्रति यादृशसम्बन्धेन स्वप्रकारकनिश्चयः प्रति-  
बन्धकस्तेन सम्बन्धेनाभाववत्त्वं निवेश्यं संयोगेन वङ्गादौ साध्ये  
तादृशसम्बन्धो दैशिकविशेषणता, कालिकसम्बन्धेनाभावाभावे  
दैशिकविशेषणतया साध्ये कालिकसम्बन्ध एव तथा, समवाया-  
दिना घटत्वादेरभावे दैशिकविशेषणतया साध्ये समवायादि-  
रेवेति न दोषः । न चैवं हृत्तनिष्ठा या कपिसंयोगाभावीयमूलाव-  
च्छिन्नविशेषणता तादृशसम्बन्धेन हृत्तादौ तादृशाभाववत्ताज्ञाने-  
ऽपि संयोगवत्ताज्ञानोत्पत्तिस्तादृशसम्बन्धो न लक्षणघटकः(१) इति  
साध्यवद्भिन्नहृत्तित्वमभावविशेषणं व्यर्थमिति वाच्यम् । संयोग-  
तदभावयोरविरुद्धत्वज्ञानाभावदशायां हृत्तः कपिसंयोगाभाव-  
वानितिज्ञानस्यापि हृत्ते कपिसंयोगवत्ताज्ञानविरोधितया हृत्त-  
निष्ठतदभावीयविशेषणताया अपि साध्यवत्ताज्ञानप्रतिबन्धकताव-  
च्छेदकीभूतसंसर्गगताश्रयत्वात् ।

केचित्तु साध्यात्कसाभावनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदक-  
सम्बन्धेन साध्याभाववत्त्वं विवक्षितं, स च सम्बन्धो यत्सम्बन्धाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकः स्वाभावः साध्यमिति नोक्तानुपपत्तिः । अथ

(१) ननु विशेषणतात्वेनैव विशेषणतासम्बन्धस्य विरोधिताघटकत्वात् कथं  
मूलावच्छिन्नविशेषणताया लक्षणाघटकत्वमिति चेद्विरोधणतादृशानुगतस्वाभा-  
वात् तत्तद्व्यतिरेकेनैव त.स्य विरोधिताघटकत्वादित्यभिप्रायात् ।

समवायेन प्रमेयत्वावच्छिन्नसाध्यकद्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादि-  
हेतुकस्थले ( १ ) कालिकसम्बन्धस्यापि तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकघटाभावरूपप्रमेयनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्तेन  
सम्बन्धेन साध्याभाववति काले हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिः । न च साध्य-  
निरूपितस्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवेशान्नायं दोषः  
कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटाभावादिरूपप्रमेयस्य कालिकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया घटादावेव सत्त्वात् कालिकसम्बन्धस्य  
समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावात्मक-स्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छे-  
दकसम्बन्धत्वविरहादिति वाच्यम् । तादृशप्रमेयाभावस्य कालिक-  
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकोयोऽभावस्तस्यापि प्रमेयत्वेन साध्य-  
तया तन्निरूपिततादृशप्रमेयाभावरूपस्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेद-  
कत्वस्य कालिकसम्बन्धेऽक्षततया अव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । न च  
यावत्साध्यनिरूपितत्वेन प्रतियोगिता विशेषणीया तथाचोपदर्शिता-  
किं न दोष इति वाच्यम् । असमवेतप्रमेयस्य  
समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावोनास्तौति प्रत्ययाविषयतया तस्य  
तादृशप्रमेयाभावाभावत्वे मानाभावात्, तादृशप्रमेयाभावनिष्ठ-  
यावत्प्रमेयनिरूपितप्रतियोगित्वाप्रसिद्धा उक्तस्थले अव्याप्तिताद-  
वस्थ्यात् । न च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमत्यावत्साध्य-  
निवेशनीयतया नोक्ताप्रसिद्धिरिति

(१) द्रव्यत्वस्य हेतुत्वे साध्याभाववत्तामान्यादिनिरूपितसमवायसम्बन्धेन वृत्ति-  
सिद्धिः स्यादतो द्रव्यत्वप्रकारकेत्याद्युक्तम् ।

वाच्यम् । सर्वत्र समवायिनि एकया सत्तयैव तादृशप्रमेया-  
भावाभावत्वनिर्व्वाहे सर्वसमवाय्यसंग्राहकगुणादीना तादृशप्र-  
मेयाभावाभावत्वे प्रमाणाभावेन दर्शिताप्रसिद्धेर्दुर्व्वारत्वात्, इति  
चेन्न, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन हृत्तिमदयत्किञ्चित्साध्यनिरूपित-  
स्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवेशेनैवोपपत्तेः कालिकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य दर्शितसाध्याभावाभावस्य साध्यत्वेऽ-  
पि तस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनाहृत्तित्वात् । नचैतत्काल्येऽपि  
कालिकसम्बन्धेन प्रमेयसाध्यक-कालत्वादिहेतावव्याप्तिः कालिक-  
सम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावस्य यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
स्तस्य स्वाभावात्मकस्य प्रमेयत्वेन साध्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकी-  
भूतकालिकसम्बन्धेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावाधिकरणे  
हेतोर्वृत्तेरिति वाच्यम् । तादृशप्रतियोगितावच्छेदकीभूतयत्सम्ब-  
न्धेन साध्यवद्भिन्नहृत्तित्वमभावस्य तत्सम्बन्धेन तद्वदहृत्तित्वस्य  
विवक्षणीयत्वात्, उक्तस्थले च साध्याभावस्य कालिकसम्बन्धेन  
साध्यवद्भिन्नेऽहृत्तेः । अथैवं तादृशप्रतियोगिताया स्वनिष्ठत्व-  
निवेशो विफलस्तदनिवेशे घटभिन्नं घटत्वाभावादित्यादौ घट-  
भेदात्मकसाध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन घट-  
त्वात्मकसाध्याभाववति घटत्वे हेतोर्वृत्तेः प्रसङ्गाया, अव्याप्ते-  
रीदृशविवक्षयैव वारणसम्भवात् घटत्वरूपसाध्याभावस्य साध्य-  
निरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्ने घटे-  
ऽहृत्तेः । नचैवं तादृशसाध्यस्य तादृशसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्न-  
हृत्तिरभाव एवाप्रसिद्ध इति कथमव्याप्तिपरीहार इति वाच्यम् ।



घटभेदस्य घटत्वाभावसमनियतत्वेन ऐक्यात् । घटत्वेऽपि समवाय-  
 सम्बन्धावच्छिन्नायास्तादृशप्रतियोगितायाः सत्त्वेन तादृशप्रति-  
 योगितावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्नवृत्तिघटत्वरूपसाध्या-  
 भावस्य प्रसिद्धिसम्भवात् । तादृशाभावयोर्भेदे स्वनिष्ठत्वस्य प्रति-  
 योगिताविशेषणत्वेऽपि घटत्वरूपसाध्याभावनिष्ठसाध्यनिरूपित-  
 प्रतियोगित्वाप्रसिद्ध्या तद्दोषतावदस्य्यात्, संयोगिभेदस्य व्याप्य-  
 वृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्वरूपवैधर्म्मेण संयोगाभावाभेदासम्भवेऽपि सं-  
 योगवत्त्वप्रमाविषयत्वाभावाभेदे बाधकाभावात् स्वरूपसम्बन्ध-  
 स्यापि साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धतया तेन सम्ब-  
 न्धेन साध्यवद्भिन्नवृत्तेस्तादृशप्रमाविषयत्वरूपसाध्याभावस्य प्रसिद्ध्या  
 संयोगिभिन्नं गुणत्वादित्यादावव्याप्तेरनवकाशादिति चेन्न, प्रति-  
 योगितायां स्वनिष्ठत्वानिवेशे कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताके आकाशाभावाभावादौ साध्ये आत्मत्वादावव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्  
 तादृशसाध्यस्य यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावः दैशिकसम्बन्धा-  
 वच्छिन्नतदभावस्य तादृशसाध्यस्वरूपतया दैशिकविशेषणतासम्ब-  
 न्धस्य साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धत्वात् तेन सम्ब-  
 न्धेन आकाशाभावरूपसाध्याभावस्य साध्यवद्भिन्ने काले हेतुमति  
 च वृत्तेः, प्रतियोगितायां स्वनिष्ठत्वनिवेशे च दैशिकविशेषण-  
 ताया आकाशाभावनिष्ठसाध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्ध-  
 त्वविरहेणाव्याप्तेरनवकाशात् । न च साध्यनिरूपितस्वनिष्ठप्रति-  
 योगितानिवेशे साध्याभावपदोपादानवैयर्थ्यं अभावान्तरनिष्ठप्रति-  
 योगितायाः साध्यनिरूपितत्वविरहेणैव तद्व्यावृत्तेरिति वाच्यम् ।

स्वपदार्थस्य हिधा निवेशेन साध्याभावनिष्ठ-साध्यीयप्रतियोगिताव-  
च्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववत्त्वनिवेशध्रौव्येण तत्पदवैयर्थ्यानवका-  
शात् तादृशसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्नवृत्तिरिति यत् तद्वत्त्वमात्रनिवेशे  
साध्यवद्भिन्नवृत्त्यभावान्तरवति हेतोर्हेत्या अनुपपत्तेरित्याहुः ।

अत्रेदं बोध्यं, साध्यवत्त्वग्रहविरोधिग्रहविषयसम्बन्धेन साध्य-  
निरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन वा नानुमित्यौपयिकव्या-  
प्तिशरीरेऽभावसम्बन्धनिवेशसम्भवः साध्यभेदेन व्याप्तेर्भेदाह्लासवेन  
तत्तत्साध्यकस्यले तत्तत्साध्याभाववति दैशिक-कालिकविशेषणता-  
समवायादिसंसर्गाणानेव विशिष्टाभावसम्बन्धतया निवेशौचित्यात्  
उक्तगुरुरूपेण विशेषणतादीनां सम्बन्धताया अत्यन्ताप्रामाणिक-  
तया तद्रूपावच्छिन्नस्य सम्बन्धविधया व्याप्तिघटकत्वायोगाच्च परन्तु  
यादृशसाध्यकस्यले यादृशः सम्बन्धोऽभावसम्बन्धतया व्याप्तिघटक-  
स्तत्परिचयायैव दर्शितोक्तयः, तथाच यादृशसम्बन्धेन प्रकृतसाध्य-  
वति तद्भिन्नवृत्तिसाध्याभावो न वर्तते तादृशसम्बन्धेन तद्वत्त्वं  
निवेश्यं इत्युक्त्यैव तत्परिचयसम्भवादत्तं वाग्जालेन । तत्र च  
साध्याभाववत्पदेन साध्याभावत्वविशिष्टाधिकरणं विवक्षणीयं तेन  
गुणान्यत्वविशिष्टसत्ताभाववान् गुणत्वादित्यादौ विशिष्टस्यानति-  
रिक्ततया साध्याभावस्य गुणादौ सत्त्वेऽपि न क्षतिः गुणे गुणान्यत्व-  
विशिष्टसत्ताभावो नास्तीत्यप्रत्ययात् तत्र तादृशाभावत्वविशिष्टा-  
धिकरणत्वानभ्युपगमात् । अथैतल्लक्षणे घटत्व-घटाकाशसंयोगान्य-  
तराभाववान् आकाशत्वादित्यादावव्याप्तिः घटत्वस्य व्याप्यवृत्तितया  
तद्वटितान्यतराभाववद्भिन्ने घटे वर्तमानस्य घटाकाशसंयोगात्मक-

साध्याभावस्य हेत्वधिकरणे गगनेऽपि वृत्तेः निरवच्छिन्नसाध्या-  
 भाववत्तानिवेशे च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वांशस्य वैयर्थ्यादिति चेन्न,  
 एतल्लक्षणकर्तुर्मते स्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-स्वप्रतियोगि-  
 वैयधिकरण्यरूपविरुद्धधर्माध्यासोऽभावस्य भेदकः इत्येतादृश-  
 युक्त्या (१) द्रव्यवृत्तिसंयोगाभाव-गुणवृत्तिसंयोगाभावयोर्भेदसिद्धि-  
 रित्यनुसृत्या व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्थलेऽव्याप्तिः समाधीयते तथा च  
 घटाकाशसंयोगस्य उक्तान्यतराभावप्रतियोगित्वेऽपि न तदभाव-  
 रूपता तथासति तादृशधर्मायोः समावेशापत्तिः (२) तयोर्विरो-  
 धाभावे संयोगाभावस्याप्यधिकरणभेदेन भेदासिद्धेरव्याप्यवृत्ति-  
 साध्यके सर्वत्रैवाव्याप्तेरेतदभिप्रायेण लक्षणान्तरस्यावतारणीय-  
 त्वादिति (३) गगनेऽतिरिक्त एव तदभावः स्वीकरणीयः, स च  
 न साध्यवद्भिन्नवृत्तिरिति न दोषः । साध्यवद्भिन्ने वर्तत इत्य-  
 नेनानवच्छिन्नाया एव वृत्तेर्विवक्षणाद् घटाकाशसंयोगात्मकाभा-  
 वमादाय दोष इति तु न शङ्केयं, तथा सति सुषुप्त्यादिकाला-  
 वच्छेदेनास्मदाद्यात्मवृत्तौ स्वाश्रयाश्रयत्वसम्बन्धावच्छिन्न-(४) प्रति-  
 योगिताकज्ञानत्वाद्यभावे साध्ये सुखादावव्याप्तिः तत्र साध्यवद्भिन्ने  
 ईश्वरे तादृशसम्बन्धेन निरवच्छिन्नवृत्तिकस्य ज्ञानत्वादिरूपाभावस्य  
 तत्सम्बन्धेन सुखाद्यधिकरणेऽस्मदाद्यात्मन्यपि वृत्ते, उत्पत्तिकाला-

(१) इति रीत्येति पा० ।

(२) अविरुद्धत्वापत्ति इत्यर्थः ।

(३) लक्षणान्तरस्यादरणीयत्वादित्येति पा० ।

(४) स्वाश्रयघटितसम्बन्धावच्छिन्नेति पा० ।

वच्छिन्नघटादिवृत्तितादृशस्वभाववच्छिन्न (१)प्रतियोगिताकसत्ताभा-  
वादिसाध्यकघटत्वादिहेतावव्याप्तिश्च (२) । संयोगाभावनिष्ठयो-  
र्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्वयोः प्रतियोगिसामानाधिकरण्य-प्रति-  
योगिवैयधिकरण्ययोर्वक्ष्यमाणरीत्या न विरोधः (३) इत्यव्याप्यवृत्ति-  
साध्यकस्यले (४) अव्याप्या लक्षणांतरमवतारयति, 'कर्मादाविति ।

अनुमानदौषधितिः ।

कर्मादौ संयोगाद्यभावस्य भिन्नत्वे मानाभावा-  
दाह, 'साध्यवदिति, हेतोः साध्यवत्पक्षभिन्नदृष्टान्तवृत्ति-  
त्वेनाव्याप्तेराह, 'सकलेति, साकल्यं साध्याभाववति  
साध्ये च बोध्यं साध्याभावो वा साध्यतावच्छेदकाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यस्तेन विपक्षैकदेशनिष्ठाभाव  
प्रतियोगिनि व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः न वा नाना-  
व्यक्तिसाध्यकसङ्केतावव्याप्तिः, अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्य-  
वृत्तिसङ्केतावव्याप्तेर्व्यभिचारिणि चाव्याप्यवृत्तावतिव्याप्ते-

(१) साध्यदात्रयत्वसम्बन्धावच्छिन्नेत्यर्थः ।

(२) अङ्गकृते च तादृशभावस्यातिरिक्तत्वेनाधिकरणभेदेन भिन्नत्व तु न दोष  
इति भावः ।

(३) व्याप्यवृत्तित्वं निरवच्छिन्नवृत्तित्वत्वं न त्ववच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वं, प्रतियोगि-  
वैयधिकरण्यं प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वं, न तु प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वं इति  
न विरोधः ।

(४) इति तदभिप्रायेणाव्याप्यवृत्तिसापेक्षस्ये इति पा० ।

वारणायाभावद्वये प्रतियोगिव्यधिकरणत्वं बोध्यं  
हेत्वभावोऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-  
व्यधिकरणाः, तत्प्रतियोगित्वञ्च हेतुतावच्छेदकरूपेण  
बोध्यं तेन द्रव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टसत्तादौ नाव्याप्तिः  
न वा विशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभावप्रतियोगिनि  
सत्तादावतिप्रसङ्गः ।

### गादाधरी विवृतिः ।

इदन्त्ववधेयं द्रव्यवृत्तिसंयोगाभावो न गुणादौ स्वीक्रियते अपि  
तु क्लृप्ते तद्वृत्तिमयोगवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभावएव संयो-  
गाद्यभावत्वं कल्प्यतेऽनन्तगुणाद्यधिरणे संयोगाभावकल्पनामपेक्ष्य  
तथाविधैकाभावे संयोगाद्यभावत्वकल्पने लाघवात् । न च  
संयोगवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभावे द्रव्यत्वाभावे द्रव्यभेदे  
योगिभेदादौ वा संयोगाभावत्वं कल्प्यते इत्यत्र विनिगमकाभाव-  
इति वाच्यम् । तादृशाभावानां समनियततया अभेदात्, एवञ्च  
द्रव्यवृत्तिसंयोगाभाव-गुणवृत्तिसंयोगाभावयोर्भेदः सप्रमाण एव ।  
अथैव द्रव्यत्वाभावार्तानामप्यानन्त्यापत्तिः (१) कस्मादौ गुण-  
त्तिद्रव्यत्वाभावो न कल्प्यते अपि तु क्लृप्ते तद्वृत्तिद्रव्य-गुणान्य-  
त्वाभावे एव तदभावत्वमित्यादितर्कगोपेक्षया कस्मादिवृत्ति-

१ द्रव्यत्वाभावस्य नानात्वे तत्र संयोगाभावत्वव्यवसाया धर्मिण्युक्तत्वात्  
नानात्वे धर्मिण्युक्तत्वात् नानात्वे व्यवसाया धर्मिण्युक्तत्वात् नानात्वे व्यवसाया धर्मिण्युक्तत्वात् ।

द्रव्यत्वाभावस्य गुणादिवृत्तितदभावतोभेदसिद्धिरिति चेदिष्टमेवैत-  
दधिकरणभेदेनाभावभेदाङ्गीकर्तृणाम् । न चैवं संयोगाभावत्व-  
कल्पनायां धर्म्मिणामप्यानन्त्यात् उक्तविनिगमकाभावसम्भव इति  
वाच्यम् । विनिगमनाविरहेऽपि द्रव्यत्वाभावादौ संयोगाद्यभा-  
वत्वकल्पनाया निष्प्रत्यूहत्वादिति, 'हेतोरिति, नानाधिकरणक-  
स्येत्यादिः, 'अव्याप्तेरिति, एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ एतद्रसाद्य-  
धिकरणे एतद्रूपादिकरणस्य द्वित्वादिना भेदसत्त्वेऽपि व्यासज्य-  
वृत्तिधर्म्मानवच्छिन्नत्वेन साध्यवन्निष्ठप्रतियोगितायाः प्रतियोग्य-  
वृत्तित्वेन वा भेदस्य विशेषितत्वे लक्षणगमनसम्भवान्नासम्भवो-  
दर्शितः । 'साकल्यमिति, 'बोध्यमित्यस्य विशेषणमित्यादिः,  
अत्र साध्याभाववति साकल्यविशेषणसत्त्वे साध्ये तद्विशेषणव्या-  
वृत्तिः सङ्गच्छते अन्यथा साध्याभाववत्ताया हेतुमत्ताधारण्येऽपि  
साध्याभाववद्व्यक्तिश्चिद्व्यक्तिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वमादाय नाना-  
व्यक्तिसाध्यकसङ्घेतौ लक्षणसमन्वयसम्भवादतः साध्ये तदभाव-  
वति चेत्यनुक्ता साध्याभाववति साकल्यविशेषणं प्रथमतो दर्शितम् ।  
न च साध्याभाववति साकल्यविशेषणसत्त्वेऽपि वज्जिमान् पर्व-  
तान्यत्वादित्यावतिव्याप्तिवारणनेव साध्ये साकल्यविशेषणप्रयो-  
जनमस्ति उभयत्र साकल्यविशेषणादाने यत्किञ्चित्साध्याभाव-  
वति पर्वते हेत्वभावसत्त्वेनातिव्याप्तिः साध्ये साकल्यविशेषणसत्त्वे  
ऋदादेरेव सकलसाध्याभाववत्तया हेतुसत्त्वेन अतिव्याप्त्युद्धारा-  
दिति नोक्ताभिप्रायोपवर्जनं सम्यगिति वाच्यम् । साध्याभाववति  
साकल्यविशेषणसत्त्वे साध्ये साकल्यविशेषणस्य उक्तातिव्याप्ति-

वारणप्रयोजनकत्वसम्भवेऽपि वक्ष्यमाणप्रयोजनस्यैव (१) वास्तविक-  
 तया तस्य साध्याभाववति साकल्यविशेषणसत्त्व एव मङ्गतेरादौ  
 तत्प्रदर्शनस्य उचितत्वात् । यन्तुतसु साध्ये साकल्यविशेषणं परि-  
 त्यज्य साध्याभावे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवे-  
 शनरूपकल्पान्तरस्य अवलम्बनीयतया चरममेव तत्प्रदर्शनमुचितं  
 'साध्ये तदभाववति च बोध्यं' इत्युक्त्वा 'साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताको वा अभावो ग्राह्यः' इत्युक्त्वा साध्याभाववति च  
 साकल्य निवेश्यते साध्याभावो वा एतादृशः (२) निवेश्यते इत्ये-  
 तादृशो विकल्पः प्रतीयते स चाविवक्षितः (३) इति सारम् ।  
 साध्याभावे साकल्यविशेषणे धूमवान् वङ्गेरित्यादौ साध्यताव-  
 च्छेदकीभूतसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसकलसाध्याभावा-  
 धिकरणं गुणादिरेव स्यात् अयोगोलकादेर्झटासयुक्तत्वावच्छिन्ना-  
 भावानधिकरणत्वादित्यतिव्याप्तिर्वङ्गिसत्त्वप्रकारकप्रमाविषयः (४)  
 धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकीभूतस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-  
 योगिताकतत्तद्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य तत्तद्विपक्षमात्र-

(१) इतरविशेषणावारणीयवारणरूपप्रयोजनन्तु नोक्तातिव्याप्तिवारणं किन्तु  
 वक्ष्यमाणाव्याप्तिवारणमेव तथा तच्च साध्याभाववति साकल्यविशेषणसत्त्वएव  
 सम्भवतीति भावः ।

(२) साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताक इत्यर्थः ।

(३) तादृशविकल्पविवक्षयापि व्यतिव्याप्तेरवारणादिति भावः ।

(४) वङ्गे. साध्यत्वे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणं गुणादिरेव  
 इति तन्नोक्तम् ।

हृत्तितया सकलसाध्याभावाधिकरणप्रसिद्धा अव्याप्तिश्चेति (१)  
तदुपेक्ष्य साध्ये साकल्यविशेषणं निवेगितम् । ननु साध्ये साकल्य-  
विशेषणदानेऽपि वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तितादवस्थ्यं  
पर्वतादावपि पर्वतीयवज्रेर्द्वित्वादिना अभावस्य मत्त्वेन सकल-  
साध्याभावमत्त्वात् व्यामज्यहृत्तिधर्मनवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन  
अभावनिशेषणे च वज्रिधूमोभयवान् वज्रेरित्यादावतिव्याप्तिः  
वज्रिमतस्तथाविधसकलसाध्याभावानधिकरणत्वात् साध्यताव-  
च्छेदकातिरिक्तो यो व्यामज्यहृत्तिधर्मस्तदनवच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकत्वनिवेगे च लाघवात् साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकत्वनिवाभावे विशेषणसुचितं किं साध्ये साकल्यविशेषणेन  
इत्यभिप्रेत्य तदेवाह, 'साध्यतावच्छेदकेति । साध्याभाववति साव न्य-  
विशेषणप्रयोजनमाह, 'विपक्षेति, वैकल्पिकयोः साध्य तदभावयोः  
साकल्य--साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशेषणयोर्वा  
एतिमाह, 'न चेति । एवमव्यक्तिसाध्यवे एतद्रूपवान् एतद्रसा-  
दित्यादी ईत्वधिकरणे पूर्वोक्तहृत्तित्वविशिष्टसाध्याभावे न  
प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वधिकरणः पूर्वोक्त  
हृत्तित्वविशिष्टरूपार्थेनैतद्रसाधिकरणे इति, एतद्रूप तदुपोभय-  
त्वावच्छिन्नसाध्यादीऽपि न तदा प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधि-  
करणप्रसिद्धेरिति तत्र लक्षणादतिरिक्तं नानाव्यतिशयाच्च-  
एतद्रूप एतद्रस एतद्व्याप्तिरित्यादिना नानाव्यतिशयाच्च-  
एतद्रूप एतद्रस एतद्व्याप्तिरित्यादिना नानाव्यतिशयाच्च-

1. 1972-73 2. 1973-74 3. 1974-75 4. 1975-76 5. 1976-77 6. 1977-78 7. 1978-79 8. 1979-80 9. 1980-81 10. 1981-82 11. 1982-83 12. 1983-84 13. 1984-85 14. 1985-86 15. 1986-87 16. 1987-88 17. 1988-89 18. 1989-90 19. 1990-91 20. 1991-92 21. 1992-93 22. 1993-94 23. 1994-95 24. 1995-96 25. 1996-97 26. 1997-98 27. 1998-99 28. 1999-00 29. 2000-01 30. 2001-02 31. 2002-03 32. 2003-04 33. 2004-05 34. 2005-06 35. 2006-07 36. 2007-08 37. 2008-09 38. 2009-10 39. 2010-11 40. 2011-12 41. 2012-13 42. 2013-14 43. 2014-15 44. 2015-16 45. 2016-17 46. 2017-18 47. 2018-19 48. 2019-20 49. 2020-21 50. 2021-22 51. 2022-23 52. 2023-24 53. 2024-25 54. 2025-26 55. 2026-27 56. 2027-28 57. 2028-29 58. 2029-30 59. 2030-31 60. 2031-32 61. 2032-33 62. 2033-34 63. 2034-35 64. 2035-36 65. 2036-37 66. 2037-38 67. 2038-39 68. 2039-40 69. 2040-41 70. 2041-42 71. 2042-43 72. 2043-44 73. 2044-45 74. 2045-46 75. 2046-47 76. 2047-48 77. 2048-49 78. 2049-50 79. 2050-51 80. 2051-52 81. 2052-53 82. 2053-54 83. 2054-55 84. 2055-56 85. 2056-57 86. 2057-58 87. 2058-59 88. 2059-60 89. 2060-61 90. 2061-62 91. 2062-63 92. 2063-64 93. 2064-65 94. 2065-66 95. 2066-67 96. 2067-68 97. 2068-69 98. 2069-70 99. 2070-71 100. 2071-72 101. 2072-73 102. 2073-74 103. 2074-75 104. 2075-76 105. 2076-77 106. 2077-78 107. 2078-79 108. 2079-80 109. 2080-81 110. 2081-82 111. 2082-83 112. 2083-84 113. 2084-85 114. 2085-86 115. 2086-87 116. 2087-88 117. 2088-89 118. 2089-90 119. 2090-91 120. 2091-92 121. 2092-93 122. 2093-94 123. 2094-95 124. 2095-96 125. 2096-97 126. 2097-98 127. 2098-99 128. 2099-00 129. 2100-01 130. 2101-02 131. 2102-03 132. 2103-04 133. 2104-05 134. 2105-06 135. 2106-07 136. 2107-08 137. 2108-09 138. 2109-10 139. 2110-11 140. 2111-12 141. 2112-13 142. 2113-14 143. 2114-15 144. 2115-16 145. 2116-17 146. 2117-18 147. 2118-19 148. 2119-20 149. 2120-21 150. 2121-22 151. 2122-23 152. 2123-24 153. 2124-25 154. 2125-26 155. 2126-27 156. 2127-28 157. 2128-29 158. 2129-30 159. 2130-31 160. 2131-32 161. 2132-33 162. 2133-34 163. 2134-35 164. 2135-36 165. 2136-37 166. 2137-38 167. 2138-39 168. 2139-40 169. 2140-41 170. 2141-42 171. 2142-43 172. 2143-44 173. 2144-45 174. 2145-46 175. 2146-47 176. 2147-48 177. 2148-49 178. 2149-50 179. 2150-51 180. 2151-52 181. 2152-53 182. 2153-54 183. 2154-55 184. 2155-56 185. 2156-57 186. 2157-58 187. 2158-59 188. 2159-60 189. 2160-61 190. 2161-62 191. 2162-63 192. 2163-64 193. 2164-65 194. 2165-66 195. 2166-67 196. 2167-68 197. 2168-69 198. 2169-70 199. 2170-71 200. 2171-72 201. 2172-73 202. 2173-74 203. 2174-75 204. 2175-76 205. 2176-77 206. 2177-78 207. 2178-79 208. 2179-80 209. 2180-81 210. 2181-82 211. 2182-83 212. 2183-84 213. 2184-85 214. 2185-86 215. 2186-87 216. 2187-88 217. 2188-89 218. 2189-90 219. 2190-91 220. 2191-92 221. 2192-93 222. 2193-94 223. 2194-95 224. 2195-96 225. 2196-97 226. 2197-98 227. 2198-99 228. 2199-00 229. 2200-01 230. 2201-02 231. 2202-03 232. 2203-04 233. 2204-05 234. 2205-06 235. 2206-07 236. 2207-08 237. 2208-09 238. 2209-10 239. 2210-11 240. 2211-12 241. 2212-13 242. 2213-14 243. 2214-15 244. 2215-16 245. 2216-17 246. 2217-18 247. 2218-19 248. 2219-20 249. 2220-21 250. 2221-22 251. 2222-23 252. 2223-24 253. 2224-25 254. 2225-26 255. 2226-27 256. 2227-28 257. 2228-29 258. 2229-30 259. 2230-31 260. 2231-32 261. 2232-33 262. 2233-34 263. 2234-35 264. 2235-36 265. 2236-37 266. 2237-38 267. 2238-39 268. 2239-40 269. 2240-41 270. 2241-42 271. 2242-43 272. 2243-44 273. 2244-45 274. 2245-46 275. 2246-47 276. 2247-48 277. 2248-49 278. 2249-50 279. 2250-51 280. 2251-52 281. 2252-53 282. 2253-54 283. 2254-55 284. 2255-56 285. 2256-57 286. 2257-58 287. 2258-59 288. 2259-60 289. 2260-61 290. 2261-62 291. 2262-63 292. 2263-64 293. 2264-65 294. 2265-66 295. 2266-67 296. 2267-68 297. 2268-69 298. 2269-70 299. 2270-71 300. 2271-72 301. 2272-73 302. 2273-74 303. 2274-75 304. 2275-76 305. 2276-77 306. 2277-78 307. 2278-79 308. 2279-80 309. 2280-81 310. 2281-82 311. 2282-83 312. 2283-84 313. 2284-85 314. 2285-86 315. 2286-87 316. 2287-88 317. 2288-89 318. 2289-90 319. 2290-91 320. 2291-92 321. 2292-93 322. 2293-94 323. 2294-95 324



व्यक्तिसाध्यकत्वं' व्यधिकरणद्वयवृत्तिसाध्यतावच्छेदककत्वम्, अत-  
 एव एतद्व्यक्तिवृत्तियावदस्मिन् एतद्रमादित्यादौ नानाव्यक्ति-  
 साध्यके अव्याप्तिविरहेऽपि न क्षतिः । 'अव्याप्यवृत्तीति कपि-  
 संयोगी एतत्त्वादित्यादावित्यर्थः, 'अव्याप्तेर्वारणाद्येत्वन्यः, 'व्यभि-  
 चारिणि चेति पृथिवी कपिसंयोगादित्यादावित्यर्थः । 'अभावद्वये'  
 साध्याभावे हेत्वभावे च, तथाचाव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्ति-  
 सहेतोरव्याप्तेर्वारणाय साध्याभावे, व्यभिचारिणि च अव्याप्य-  
 वृत्तावतिव्याप्तेर्वारणाय हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरणमित्यर्थः ।  
 यद्यपि हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य आवश्यकतया कपि-  
 संयोगी कपिविभागादित्याद्यव्याप्यवृत्तिहेतुकेऽव्याप्तिवारणप्रयो-  
 जनकत्वं साध्याभावे तद्विशेषणस्य सम्भवतीति व्याप्यवृत्तीत्यकि-  
 ञ्चित्करं, तथापि हेत्वभावे तादृशविशेषणप्रतिसन्धानं विनैव  
 व्याप्यवृत्तिहेतुकस्थले अव्याप्तिनिर्णयो भवतीत्येतदभिसन्धा-  
 यैव तदुक्तं, प्रतियोगिवैयधिकरणस्य न प्रतियोग्यधिकरणवृत्ति-  
 त्वम् अव्याप्यवृत्तिसाध्यके तधाविधहेतुके च तादृशसाध्याभाव-  
 हेत्वभावाप्रसिद्ध्या अव्याप्तेरपि तु प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वं,  
 तथाच प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभावाधिकरणेषु  
 यावत् प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वविशिष्टः सन् वर्तते योऽभाव-  
 स्तत्प्रतियोगित्वमर्थः । तेन कपिसंयोगी एतद्वृत्त्यादित्यादौ  
 कपिसंयोगाद्यनधिकरणगुणादिवृत्तित्वोपलक्षितकपिसंयोगाद्यभा-  
 वस्य हेत्वधिकरणे सत्त्वेऽपि न अव्याप्तिर्न वा एतद्वृत्तित्ववान्  
 ि 'यो दत्त ' तथाविधकपिसंयोगाद्यभावस्य सकलसाध्या-

भावाधिकरणे सत्त्वेऽपि अतिव्याप्तिः, प्रतियोग्यनधिकरणीभूत-  
साध्याभावाधिकरणयावन्निष्ठस्वप्रतियोग्यनधिकरणताकाभावप्रति-  
योगित्वमिति फलितार्थः । प्रथमे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन चरमे  
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वं बोध्यं तेनाय-  
मत्मा आत्म-सद्भावाकालान्यतरत्वात् इत्यादौ व्यभिचारनिरूपकाधि-  
करणस्य कालस्य कालिकसम्बन्धेन साध्याधिकरणत्वेऽपि नाति-  
व्याप्तिर्न वा दक्षिमान् धूमादित्यादौ साध्याभावाधिकरणयाव-  
दन्तर्गतकाल-ज्ञानादिषु कालिक-विषयत्वादिसम्बन्धेन हेत्वभाव-  
प्रतियोग्यधिकरणत्वेऽपि असम्भवः अव्याप्तिर्वा (१) इत्युक्तं प्रतियो-  
गित्वं सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वेन न निवेष्टनीये सम्बन्धान्तराद-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकयोः साध्याभाव-हेत्वभावयोरुक्तसम्बन्धेन प्रति-  
योगिसमानाधिकरणतया असम्भवातिव्याप्त्योरनवकाशात् ( २ )  
'हेत्वभावोऽपि' इत्यपिशब्देन साध्याभावेऽपि प्रतियोगितावच्छेद-  
कावच्छिन्नवैयधिकरणं निवेष्ट्यम् इति सूच्यते, तेन (३) विनिष्ट-  
सत्तावान् जातेरित्यादौ हेत्वधिकरणगुणादिषु साध्याभावप्रति-  
योगिसत्तादेः सत्त्वेऽपि नातिव्याप्तिः अतः साध्याभावोऽपि इत्युक्तं ।  
अपिमतत्वेन हेत्वभावपरामर्शसम्बन्धः नतः हेत्वभावद्वन्द्वेन  
साध्याधिकरणमिति तदोक्तं, 'तदप्रतियोगित्वं' साध्याभावद्वन्द्वेन

(1) 實地考察 實地考察是研究自然地理環境的重要方法。通過實地考察，可以直觀地瞭解自然地理環境的分布、特徵和變化。實地考察的方法包括野外考察、實驗考察和調查考察等。

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84



योगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणता तद्वत्त्वरूपस्यास्मदीयफलितार्थस्यागुरुत्वात् । न च भमापि सकलसाध्याभाववन्निष्ठं यदस्मावच्छिन्नानधिकरणत्वं तदस्मैवत्वमित्येवार्थः स च अतिलघुरेवेति वाच्यम् । एतादृशार्थकरणे मूलोक्तं प्रतियोगिताया व्याप्तित्वव्याहन्येत इति मूलानुसारेण दीधितिकृता गुर्वर्थस्यानुसरणात् उक्तविशेषण-विशेष्यभावेनानिवेशे व्यर्थविशेषणतानवकाशात् ।

केचित्तु हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नवेद्यधिकरण्यनिवेशे सकलसाध्याभाववन्निष्ठविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नव्यधिकरणाभावप्रतियोगित्वरूपव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानस्य गुणेऽपि सत्त्वात् बाधानवतारदशाया तत्र द्रव्यत्वानुमित्यापत्तिः अस्मन्मते तु तत्प्रतियोगित्वञ्चेत्यतो लब्धस्य तादृशप्रतियोगितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकस्य(१) व्याप्तितया तद्विशिष्टवैशिष्ट्यावाहिज्ञानस्य गुणेऽपि भ्रमत्वादित्याहुः ।

अनुमानदीर्घितिः ।

यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षोवा तत्र निर्धूमत्वादि-  
व्याप्ये तत्त्वेन साध्ये निर्वह्नितादौ चाव्याप्तिस्तत्र हेत्व-  
भावस्य वज्रादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वादत आह,  
'साध्यवदन्येति, अत्रान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिवल्लभ्यम् । न हि  
भवति नीलो घटो घटादन्यद्वति ।

(१) तथाच प्रतियोगितायां हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशादेव तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतहेतुतावच्छेदकपर्यन्तस्य प्राप्तत्वादिति भावः ।

## गादाधरी विवृतिः ।

एतल्लक्षणं द्रूपयित्वोत्तरलक्षणमवतारयति, 'यत्रैकव्यक्तिक-  
मिति । यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं तत्राव्याप्तिरित्यन्वयः, एतद्रूपवान्  
एतद्रसादित्यादौ अनेकाशेषत्वरूपसाकल्यस्य साध्येऽसत्त्वादिति  
भावः । साध्ये साकल्यविशेषणं परित्यज्य कल्पान्तरानुसरणान्नैत-  
दोपावकाश इत्यत आह, 'विपक्षो वेति, विपक्षः साध्याभाववान्  
अत्राप्येकव्यक्तिक इत्यस्य विशेषणस्य लिङ्गव्यत्ययेनानुपपन्नः (१)  
तथाच एतद्वटभिन्न पटत्वादित्यादौ साध्याभाववति एतद्वटादौ  
साकल्याप्रसिद्धाव्याप्तिरित्यर्थः । सकलपटस्य अशेषमात्रपरत्वे  
दोषान्तरमाह, 'निर्धूमत्वादिव्याप्य इति, 'तत्त्वेन' निर्धूमत्वव्याप्य-  
त्वेन, तथाच धूमत्वावच्छिन्नाभावव्याप्यवान् वज्रित्वावच्छिन्नाभा-  
वादित्यादावित्यर्थः, निर्धूमत्वत्वावच्छिन्ने साध्ये एकव्यक्तिक-  
तया पूर्वदोषाक्रान्तत्वेन तद्व्याप्यसाध्यकानुसरणं, निर्धूमत्व-  
व्याप्यद्वादत्वादिस्ताद्रूप्येण साध्यतायां सहेतुत्वानुपपत्तिरतस्तत्त्वे-  
नेत्युक्तं, 'हेत्वभावस्येति । अथ वज्रयात्मकहेत्वभावस्य प्रत्येकं सकल-  
साध्याभाववन्निष्ठत्वासम्भवेऽपि सकलतन्निष्ठवज्रभावादिभेदप्रति-  
योगितामादायैव लक्षणं सङ्गमनीयं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशादेव व्यभिचारिणि (२) सम्बन्धान्त-

(१) विपरिणतस्यानुपपन्न इति पा० ।

(२) अययोगोलकभिन्नं वज्रेरित्यादौ प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगि-  
वैयधिकरणनिवेश एव समवायेन हेत्वभावमादायातिव्याप्ति स्यात् न तु  
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन तन्निवेशे तथाच कथं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं  
निवेशनीयमिति भावः ।

रावच्छिन्नप्रतियोगिताकहेत्वभावमादायातिप्रसङ्गानवकाशेन हेत्व-  
भावप्रतियोगितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशात् ।

यत्तु वज्रिमद्देहेतुताभिप्रायकोऽयं ग्रन्थः, भेदभेदस्यानवस्था-  
भयेनाधिकरणस्वरूपतया तस्य च प्रत्येकविश्वान्ततया याव-  
द्विपक्षवृत्तित्वासम्भवात् तत्र हेतुभेदमादायापि लक्षणगमनासम्भ-  
वात् इति तत्र, आकाशभावाधिकरणकभेदभेदस्याकाशाद्यभाव-  
स्वरूपतया तस्य च यावद्विपक्षवृत्तित्वेन तमादायैव लक्षण-  
गमनसम्भवात् । न च एतादृशरीत्या आकाशाभावमादाय भेद-  
हेतुकव्यभिचारिणि अतिप्रसङ्गया हेत्वभावत्वेन सकलसाध्याभा-  
वाधिकरणवृत्तित्वं विवक्षणीयं तथासति अधिकरणस्वरूपाभावस्य  
च स्वस्मिन्नेव तदभावत्वेन वृत्तिरिति नातिव्याप्त्यवकाशः  
एवञ्चाकाशाभावमादाय नोक्ताव्याप्तिपरिहारसम्भव इति वाच्यम् ।  
उक्तस्थले आकाशाभावस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगि-  
वेयधिकरणविरहादेवातिव्याप्तिवारणसम्भवेन तादृशविवक्षाया-  
निष्प्रयोजनकत्वात् वज्रिमद्देहेतुकस्थले च साध्याभावाधि-  
करणस्य हेतुरूपप्रतियोग्यनधिकरणत्वेनाकाशाभावरूपहेतुभेदस्य  
प्रतियोगिव्यधिकरणत्वेनाव्याप्तिवारणसम्भवादिति दिक् ।

अतः केचित्, यत्र वज्रभावादन्यत्वविशिष्टनिर्धूमत्वव्याप्त्यं साध्यं  
वज्रभावादन्यत्वविशिष्टवज्रभावः, १ हेतुस्तत्र वज्रभावास्यापि मङ्गल-  
साध्याभावाददन्तर्गततया तत्र वज्रभावाभेदासत्त्वेन तमादाय  
नष्टगमनासम्भवात् । न च तादृशविशिष्टहेतुवत्त्वे हेतुभेदस्य

१। एतद्देहेत्येवमिति वाच्यम् ।



एवेति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धेन तत्र वङ्गाभावसत्त्वेऽपि  
प्रतियोग्यनधिकरणीभूतवङ्गिमदवयवावच्छेदेन तत्र तत्सम्बन्धाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावस्यापि सत्त्वात् एवं विशिष्टाभावस्य  
विशेषाभाव-विशेषणाभावाभ्याम् अनतिरिक्तत्वे द्रव्यं विशिष्ट-  
सत्त्वादित्यादावेव अव्याप्तिसम्बन्धे तदुपेक्षाभावसाध्यकाभावहेतु-  
कस्यलानुधावने बीजाभावात् । तस्मात् प्रतियोगितावच्छेदक-  
सम्बन्धेनैव प्रतियोगिवैयधिकरण्यं निविष्टं प्रतियोगिता च  
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नैव निविष्टेत्यभिप्रायेणैव तद्दोष-  
दानम् । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यदाने (१)  
तु अग्रिमलक्षणापेक्षया गौरवमेव तल्लक्षणावतारे बीजं बोध्यम् ।  
एतेन सकलशब्दस्य व्यापकतार्यकतया साध्याभावव्यापकीभूता-  
भावप्रतियोगित्वमेव निष्कृष्टैतल्लक्षणार्थः, धूमवान् वङ्गेरित्यादौ  
प्रमेयत्वादिना वङ्गाभावस्य साध्याभावव्यापकत्वेऽपि न क्षतिः  
यद्रूपावच्छिन्नाभावत्वं साध्याभावव्यापकतावच्छेदकं तद्रूपवत्त्व-  
स्यैव लक्षणत्वात्, एवञ्च हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यं न  
निवेश्यते व्यापकतालक्षणे प्रतियोगिवैयधिकरण्यानिवेशेन अव्या-  
प्यवृत्तिहेतुकव्यभिचारिणि हेत्वभावस्य साध्याभाववन्निष्ठहेतुरूपा-  
भावप्रतियोगितया व्यापकत्वाभावेनातिप्रसङ्गविरहात्, व्याप-  
कताशरीरे च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववन्निष्ठत्वम-  
भावे निवेश्यं तेन वङ्गाद्यभावादिति कालिकादिसम्बन्धेन  
धूमादिरूपाभावस्य हत्तावपि धूमाभावादेर्न साध्याभावव्यापकता-

(१) प्रतियोगिवैयधिकरण्यप्रवेशे इति मा० ।



सकलसाध्याभाववन्निष्ठत्वासम्भवेऽप्यखण्डस्य तस्य विगिष्टात्यन्ता-  
भावस्य तथात्वमादायैव लक्षणगमनं सम्भवतीति वाच्यम् ।  
प्राचीनमते विगिष्टाभावस्य विशेषणाभाव-विशेष्याभावाभ्याम्  
अनतिरिक्ततया तादृशविगिष्टभावस्य वङ्गाभावत्व-वङ्गभयरूप-  
त्वेन सकलसाध्याभाववन्निष्ठत्वासम्भवात् । अथैवमपि विप-  
यितादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य वङ्गाभावात्यन्ताभावस्य  
अखण्डतया सकलधूमवन्निष्ठतया तमादाय एव लक्षण-  
गमनं सम्भवतीति चेत्, न, वृत्त्यनियामकतया विपयितादि-  
सम्बन्धानामत्यन्ताभावप्रतियोगितानावच्छेदकत्वात् संयोगादिरू-  
पव्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गाद्यभावस्याखण्डस्य  
सकलधूमवन्निष्ठत्वेऽपि तदभावप्रतियोगिता न हेतुतावच्छेदकी-  
भूतवङ्गाभावत्वावच्छिन्ना, तत्र लाघवेनाभावत्वस्यैव तदवच्छेदक-  
त्वात् इति न तमादायापि लक्षणमद्गतिः । न च गुरुधर्माव-  
च्छिन्नहेतुकस्येति लक्षणमद्गमनाय पारिभाषिकमेवावच्छेदकत्व  
हेतुतावच्छेदके निवेश्य तथाच वङ्गाभावत्वादेरपि तादृगाव-  
च्छेदकत्वमक्षतमेवेति वाच्य । एतन्नक्षणस्य परित्याज्यतया  
निश्चिन्नदोषोद्धारनावश्यकत्वेन पारिभाषिकावच्छेदकत्व न  
निविष्टमित्यागयेनैव तदोपदानादिति, तदमत्, तथा सत्यपि  
सकलसाध्याभाववन्निष्ठं कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक-  
वङ्गाभावाभावमादाय लक्षणमसम्बन्धमभवात् । न च अन्यमात्रस्य  
ज्ञानोद्भवितानये साध्याभाववति पञ्चेनादी कालिकसम्बन्धेन  
वङ्गाभावादिमत्त्वात् तत्र तादृगसम्बन्धेन तस्याभावो न वर्तते

एवेति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धेन तत्र वङ्गभावसत्त्वेऽपि  
प्रतियोग्यनधिकरणीभूतवङ्गिमदवयवावच्छेदेन तत्र तत्सम्बन्धाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावस्यापि सत्त्वात् एवं विशिष्टाभावस्य  
विशेषाभाव-विशेषणाभावाभ्याम् अनतिरिक्तत्वे द्रव्यं विशिष्ट-  
सत्त्वादित्यादावेव अव्याप्तिसम्बन्धे तदुपेक्षाभावसाध्यकाभावहेतु-  
काख्याननुधावने बीजाभावात् । तस्मात् प्रतियोगितावच्छेदक-  
सम्बन्धेनैव प्रतियोगिवैयधिकरण्यं निविष्टं प्रतियोगिता च  
हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नैव निविष्टेत्यभिप्रायेणैव तदुप-  
दानम् । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यदाने (१)  
तु अग्रिमलक्षणापेक्षया गौरवमेव तल्लक्षणावतारे बीज बोध्यम् ।  
एतेन सकलशब्दस्य व्यापकतार्थकतया साध्याभावव्यापकीभूता-  
भावप्रतियोगित्वमेव निष्कृष्टैतल्लक्षणार्थः, धूमवान् वक्षेरित्यादी  
प्रमेयत्वादिना वङ्गभावस्य साध्याभावव्यापकत्वेऽपि न सति  
यद्रूपावच्छिन्नाभावस्य साध्याभावव्यापकतावच्छेदक तद्रूपवत्त्व-  
स्यैव लक्षणत्वात्, एवञ्च रित्त्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यं न  
निवेद्यते व्यापकतालक्षणे प्रतियोगिवैयधिकरण्यानिवेगेन दव्या-  
प्यद्विहितहेतुकव्यभिचारिति रित्त्वभावस्य साध्याभाववद्विहितहेतुरगा-  
भावप्रतियोगितया व्यापकत्वाभावेनातिप्रसङ्गविरहात्, व्याप-  
कतामरीरे च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्विहितत्वम-  
भावे निवेद्यं त्वेन दृष्टादभावादिति कालिकादिनसम्बन्धेन  
धूमादिरूपाभावस्य हलावपि धूमाभावहेतुं साध्याभावव्यापकता-

(१) इतिहेतिहेतुविरहादिति इति इति ।

सकलसाध्याभाववन्निष्ठत्वासम्भवेऽप्यखण्डस्य तस्य विशिष्टात्यन्ता-  
 भावस्य तथात्वमादायैव लक्षणगमनं सम्भवतीति वाच्यम् ।  
 प्राचीनमते विशिष्टाभावस्य विशेषणाभाव-विशेष्याभावाभ्याम्  
 अनतिरिक्ततया तादृशविशिष्टभावस्य वङ्गभावत्व-वङ्गभयरूप-  
 त्वेन सकलसाध्याभाववन्निष्ठत्वासम्भवात् । अथैवमपि विष-  
 यितादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य वङ्गभावात्यन्ताभावस्य  
 अखण्डतया सकलधूमवन्निष्ठतया तमादाय एव लक्षण-  
 गमनं सम्भवतीति चेत्, न, वृत्त्यनियामकतया विषयितादि-  
 सम्बन्धानामत्यन्ताभावप्रतियोगितानावच्छेदकत्वात् संयोगादिरू-  
 पव्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गाद्यभावस्याखण्डस्य  
 सकलधूमवन्निष्ठत्वेऽपि तदभावप्रतियोगिता न हेतुतावच्छेदकी-  
 भूतवङ्गभावत्वावच्छिन्ना, तत्र लाघवेनाभावत्वस्यैव तदवच्छेदक-  
 त्वात् इति न तमादायापि लक्षणसङ्गतिः । न च गुरुधर्माव-  
 च्छिन्नहेतुकस्थले लक्षणसङ्गमनाय पारिभाषिकमेवावच्छेदकत्वं  
 हेतुतावच्छेदके निवेश्य तथाच वङ्गभावत्वादेरपि तादृशाव-  
 च्छेदकत्वमक्षतमेवेति वाच्यम् । एतल्लक्षणस्य परित्याज्यतया  
 निखिलदोषोद्धारानावश्यकत्वेन पारिभाषिकावच्छेदकत्वं न  
 निविष्टमित्याशयेनैव तद्दोषदानादिति, तदसत्, तथा सत्यपि  
 सकलसाध्याभाववन्निष्ठं कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक-  
 वङ्गभावाभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवात् । न च जन्यमात्रस्य  
 कालोपाधितानये साध्याभाववति पर्व्वतादौ कालिकसम्बन्धेन  
 वङ्गभावादिसत्त्वात् तत्र तादृशसम्बन्धेन तस्याभावो न वर्तते

प्रकारान्तरानुसरणेन परिष्कारे सकललक्षणानामेव परिष्कार-  
सम्भवादिति कृतं पल्लवितेन ।

परं तु 'निर्धूमत्वव्याप्ये तत्त्वेन साध्ये' इत्यस्य सामानाधि-  
करणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाभावव्याप्ये साध्ये तत्सम्ब-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवक्त्रभावाद्दौ अव्याप्तिरित्यर्थः (१) । तत्र  
च हेतोरपि सकलसाध्याभाववदन्तर्गततया तत्र हेतुभेदासत्त्वेन न  
वक्त्रभावभेदमादाय लक्षणसंप्रतिरित्यव्याप्तिर्दुर्वारैव, तथाहि  
सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन पर्वतत्वाद्दौ वर्तमानस्य वज्रेस्तादृश-  
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य पर्वताद्दौ सत्त्वेन तत्र-  
सामानाधिकरण्यसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकधूमाभावसत्त्वात्  
साध्याभावाधिकरणत्वमविवादमेव इति ध्येयमित्याहुः (२) ।

साध्यवद्व्यक्तिविशेषभेदमादायाव्याप्तिं परिहरति, 'अत्रेति,  
'साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमिति साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-  
साध्यवत्त्वपर्याप्तप्रतियोगितावच्छेदकताकत्वमित्यर्थः, तेन वज्रि-  
मान् धूमादित्यादौ तत्तद्व्यक्तिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगितावभेदमा-

(१) यत्र लक्षणसाध्याप्ररोधद्वयं तेन लक्षणेन लक्ष्येतरभेदं कृत्वा लक्ष-  
तावच्छेदकताकानाधिकरण्येन एव लक्षणपरित्यागात् व्याप्तिरित्येवो भवति ।  
यत्र लक्षणसाध्याप्ररोधद्वयं तेन लक्षणेन लक्ष्येतरभेदं कृत्वा लक्ष-  
णावच्छेदेन हेतुमादाय व्याप्तिरित्येवो भवति । यत्र लक्षणसाध्याप्ररोध-  
द्वयं तेन लक्षणेन लक्ष्येतरभेदं कृत्वा लक्ष्येतरभेदपर्याप्तप्रतियोगिता-  
वच्छेदकताकत्वमित्यर्थः ।

(२) परं नित्यारित्यारित्यन्त एव हेतुव्यतिरिक्तवैयर्थ्यं न ।

क्षतिः । सत्तावान् जातेरित्यादौ साध्याभाववति हेतुतावच्छे-  
दकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धा अव्याप्तिश्च लक्षणपञ्चक एव दोषः,  
अस्तु वा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमत्ताज्ञानं प्रति यादृग-  
सम्बन्धेन हेत्वभाववत्ताग्रहः प्रतिबन्धकस्तादृशसम्बन्धेन स्वाव-  
च्छिन्नाधिकरणभिन्नसाध्याभावाधिकरणकं यदुच्यते तद्विन्नत्वमेव  
साध्याभावव्यापकतावच्छेदकत्वम्, इत्यञ्च सत्तावान् जातेरित्यादौ  
एतादृशं स्वं जातित्वाभावत्वादिकमेव तद्विन्नञ्च जात्यभावत्वमिति  
लक्षणसमन्वयः, इत्यञ्च एतद्वत्त्ववान् कपिसंयोगादित्यादौ कपि-  
संयोगाभावत्वावच्छिन्नानधिकरणाप्रसिद्धा कपिसंयोगाभावत्व  
नैतादृशं स्मिति कपिसंयोगाभावत्वस्य साध्यव्यापकतावच्छेदक-  
त्वादतिव्याप्तिवारणाय हेत्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरणविशेषणं  
देयमेव, न देयमेव वा अधिकरणत्वाभावस्यैवाधिकरणभिन्नत्व-  
स्थले निवेशनीयत्वात्, कपिसंयोगाभावादिवत्तदधिकरणताया-  
अपि अव्याप्यवृत्तितया तदभावस्य साध्याभाववति सत्त्वेनाति-  
व्याप्त्यनवकाशात्, अधिकरणत्वाभावादित्य भावप्रतियोगिकतया  
अतिरिक्त एवेति विशेषणताविशेषणैव तद्वत्त्वं साध्यभाववति विशे-  
षणीयमिति, एवञ्च निर्धूमत्वव्याप्यवान् निर्वर्जित्वादित्यादौ  
हेत्वभावस्य वङ्गादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वेऽपि हेत्वभाव-  
त्वेन तेषां साध्याभावव्यापकत्वात् नाव्याप्तिरिति पूर्वपक्षोऽप्य-  
किञ्चित्करः । यत्र यावतां साध्याभाववता सम्भवस्तत्र प्राति-  
स्विकरूपेण तत्तदधिकरणवृत्तित्वमेव हेत्वभावविशेषणतया लक्षण-  
वृत्तं न तु साध्याभावव्यापकत्वमित्यभिप्रायेणैव एतदोपटानात्,

प्रकारान्तरानुसरणेन परिष्कारे सकललक्षणानामेव परिष्कार-  
सम्भवादिति कृतं पक्षवितेन ।

परं तु 'निर्धूमत्वव्याप्ये तत्त्वेन साध्ये' इत्यस्य सामानाधि-  
करणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाभावव्याप्ये साध्ये तत्त्व-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवज्रभावादौ अव्याप्तिरित्यर्थः (१) । तत्र  
च हेतोरपि सकलसाध्याभाववदन्तर्गततया तत्र हेतुभेदासत्त्वेन न  
वज्रभावभेदमादाय लक्षणसङ्गतिरित्यव्याप्तिर्दुर्वारैव, तथाहि  
सामानाधिकरणसम्बन्धेन पर्वतत्वादौ वर्तमानस्य वज्रेस्तादृश-  
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य पर्वतादौ सत्त्वेन तत्र-  
सामानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्न-प्रतियोगिताकधूमाभावसत्त्वात्  
साध्याभावाधिकरणत्वमविवादमेव इति ध्येयमित्याहुः (२) ।

साध्यवद्व्यक्तिविशेषभेदमादायाव्याप्तिं परिहरति, 'अत्रेति,  
'साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमिति साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-  
साध्यवत्त्वपर्याप्तप्रतियोगितावच्छेदकताकत्वमित्यर्थः, तेन वज्रि-  
मान् धूमादित्यादौ तत्तद्वज्रिसत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदमा-

(१) यस्तु तद्वत्त्वव्याप्तिदोषदुष्टत्वं तेन सत्त्वेन सत्त्वोत्तरभेदादुक्तं पक्ष-  
तावच्छेदकसामानाधिकरण्येन पक्षे तद्वत्त्वस्य हेतुभावात् भागासिद्धिदोषो भवति ।  
यस्तु तद्वत्त्वस्य सम्प्रदायदोषदुष्टत्वं तेन सत्त्वेन सत्त्वोत्तरभेदादुक्तं पक्षदानवच्छे-  
दानवच्छेदेन हेतुभावात् सत्त्वपासिद्धिदोषो भवति । यस्तु तद्वत्त्वस्य तत्त्वव्याप्तिदोष-  
दुष्टत्वं तेन सत्त्वेन सत्त्वोत्तरभेदादुक्तं तत्त्वोत्तरभेदेन साध्याभाववत्त्वस्य सत्त्व-  
स्य हेतुवर्तमानत्वेन व्यभिचारदोषो भवतीति ध्येयम् ।

(२) परं तद्व्याप्तिरित्येतन्न साधु वेदितव्यं इति चेत् ।

दाय न दोषस्तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतायाः तत्ताविशिष्टवह्नि-  
 मत्त्व एव पर्याप्तत्वात् । 'व्युत्पत्तिबललभ्यम्' अन्यादिपदसमभि-  
 व्याहारलभ्यं, नञ्पदसमभिव्याहारज्ञानस्यैतादृशपदसमभिव्या-  
 हारज्ञानस्यापि अन्वयितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
 भावशाब्दत्वावच्छिन्न प्रत्येव जनकत्वादिति भावः । 'व्युत्पत्ति-  
 बललभ्यमित्यनेन यथाश्रुतलक्षणवाक्यार्थ एवायमिति सूचितम् ।  
 तादृशसमभिव्याहारस्थले तत्प्रतियोगिकाभावमात्रबोधे अतिप्रसङ्गं  
 सूचयति, 'न हि भवतीति, प्रामाणिकव्यवहार इति शेषः, तथा-  
 चान्वयिप्रतियोगिकाभावमात्रबोधे नीलघटेऽपि पीतघटादिभेद-  
 सत्त्वेन तादृशव्यवहारोऽपि स्यादिति भावः । द्रव्यं न घट इत्याद्य-  
 प्रयोगात् अन्वयितावच्छेदकावच्छेदेन ( १ ) अन्योन्याभावादि-  
 रन्यादिपदेन प्रत्याख्यते अनुयोगितावच्छेदकस्य प्रतियोग्यवृत्तिरेव  
 धर्म इति प्रकाशकदङ्गीकृतव्युत्पत्त्यन्तरविरोधात् घटो घटादन्य-  
 इति प्रयोगवारणसम्भवात् 'नील इति, घटादन्य इत्यादौ प्राचीन-  
 मते पञ्चम्याः प्रतियोगित्वमर्थः, तत्र च प्रकृत्यर्थस्य घटत्वादि-  
 विशिष्टस्य घटत्वाद्यवच्छिन्नत्वविशिष्टाधेयतासम्बन्धेनान्वयः, अथवा  
 केवलमाधेयत्वमेव सम्बन्धः, धर्मिपारतन्त्रेण घटत्वादेरप्यव-  
 च्छिन्नत्वसम्बन्धेनान्वयोपगमात् एकविशेषणत्वेनोपस्थितस्याप्यन्यत्र  
 पारतन्त्रेण अन्वयस्य व्युत्पत्तिसिद्धत्वात्, प्रतियोगित्वस्य व्युत्पत्ति-  
 वैचित्त्रेणान्यपदार्थैकदेशे भेदे निरूपकतासम्बन्धेनान्वयः, घटादन्य-  
 इत्यादौ निरूपकतासम्बन्धेन घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताविशिष्टो

लक्षण्या घटादिपदार्थस्तत्पुरुषस्यले पूर्वपदस्य तत्तद्विभक्त्यन्तार्थ-  
विशिष्टलाक्षणिकत्वात्, तादृशघटादिपदार्थस्याभेदसम्बन्धेन भेदे-  
ऽन्वयः । नवीनमते च घटादन्य इत्यादौ अनुयोगित्वं पञ्चम्यर्थः,  
तत्र च प्रकृत्यर्थस्य घटत्वादिविशिष्टस्य स्ववृत्तिघटत्वाद्यवच्छिन्न-  
प्रतियोगितानिरूपकताकत्वसम्बन्धेनान्वयः, अनुयोगितायाश्चात्र-  
यतासम्बन्धेन भेदेऽन्वयः, समासस्थले च घटत्वावच्छिन्ननिरूपिता-  
नुयोगिताविशिष्टे पूर्वपदस्य लक्षणा तस्य चाभेदसम्बन्धेन भेदे-  
ऽन्वयः । अथैवं साध्यवदन्यावृत्तित्वमित्येतादृशलक्षणवाक्यादभेद-  
सम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिताविशिष्टविशेषितस्तादृशानुयोगिता-  
विशिष्टविशेषितो वा यो भेदस्तद्वदवृत्तित्वमेव प्रतीयते, तथाच  
अनुमित्यौपयिकव्याप्तिस्वरूपजिज्ञासायां तादृशलक्षणाभिधाने  
अर्थान्तरप्रसङ्गः तादृशप्रतियोगितासम्बन्धेन तादृशानुयोगिता-  
सम्बन्धेन वा साध्यवद्विशेषितभेदवदवृत्तितान्नानस्यैव लाघवेन अनु-  
मितिहेतुत्वात् इति चेत्, न, यादृशव्याप्तिज्ञानमनुमितिहेतुः  
तस्यामेव अस्य तात्पर्यात् शाब्दबोधविषयत्वेऽपि तन्मूलकोदीच-  
व्याप्तिविषयकमानसोपनीतभानस्यैव तादृशतात्पर्यनिर्वाह्यत्वात्,  
नीलो घटः कम्बुग्रीवादिमदन्य इत्यादिवाक्यस्य अप्रमाणत्वात्,  
पटः कम्बुग्रीवादिमदन्य इत्यादिवाक्यस्य प्रमाणत्वादनव्ययिताव-  
च्छेदकनिरूपितपारिभाषिकमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगिताया भासत-  
इत्युपेयम् अतः साध्यवदन्य इत्यादौ मतुवन्तप्रतिपाद्यतावच्छेद-  
कस्य साध्यसम्बन्धस्य साध्यापेक्षया गुरुतया अनवच्छेदकत्वेऽपि  
नोक्तलक्षणवाक्यार्थाप्रसिद्धिः । पारिभाषिक तदवच्छिन्नत्वञ्च तद्वि-



शिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावीया या या प्रतियोगिता तदवच्छेदकत्वा-  
 भावकूटवदवच्छिन्नत्वम् । एतादृशवच्छिन्नत्वस्य सम्बन्धतया प्राति-  
 स्निकरूपेण तत्तत्प्रतियोगिताव्यक्तीनां दुर्ज्ञेयत्वेऽपि न क्षतिः ।  
 सम्बन्धज्ञानस्य विशिष्टबुद्धावनपेक्षितत्वात्, अनुमितिं प्रति च  
 साध्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावगाहिज्ञानमेव कारणं कल्प्यते  
 लाघवात् न तु साध्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावगाहि  
 ज्ञानम् । अनुमित्यौपयिकव्याप्तिशरीरे तादृश्येव प्रतियोगिता  
 निवेश्यते, कम्बुग्रीवादिसत्त्वान् घटादित्यादौ विशेषदर्शिनामनुमितिः  
 प्रामाणिकत्वे निरुक्तपारिभाषिकावच्छिन्नत्वमेवानुमित्यौपयिक-  
 व्याप्तिघटकं तादृशगुरुधर्मावच्छिन्नसाध्यकानुमानस्य केवलान्वयि-  
 साध्यकानुमानसमशीलतावादिनस्तु स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छिन्नत्वमेव  
 तादृशव्याप्तिशरीरे निवेशयन्तीति समासः । मूले 'केवलान्वयिन्य-  
 भावादित्यादौ एतादृशलक्षणपञ्चकस्य केवलान्वयिनि अप्रसिद्धे-  
 रित्यर्थः । न च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्बृत्तित्वस्या-  
 चक्ष्यं निवेशनीयतया सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ अव्याप्तिरस्तीति  
 केवलान्वयिसाध्यकमात्रे अव्याप्तिकथनमसङ्गतमिति वाच्यम् । केव-  
 लान्वयिपदेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यत्किञ्चिदधिकरणवृत्त्य-  
 भावाप्रतियोगित्वरूपकेवलान्वयित्वाग्रयसाध्यकमात्रस्य उक्तत्वात् ।  
 अथवा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वमनिवेश्य हेतुतावच्छेदक-  
 सम्बन्धातिरिक्तो यो हेतुप्रतियोगिकः सम्बन्धः तदन्यसम्बन्धाव-  
 च्छिन्नवृत्तित्वमेव निवेश्यं वज्जिमान् धूमादित्यादौ कालिकसम्ब-  
 न्धेन धूमादेः साध्याभाववद्बृत्तित्वेऽपि तत्सम्बन्धस्य हेतुतावच्छेदक-

सम्बन्धातिरिक्तत्वात् हेतुप्रतियोगिकत्वाच्च लक्षणाघटकतया  
तदन्यसम्बन्धेन तद्वृत्तित्वाभावः अस्त्येवेति भावः । एवञ्च सत्ता-  
वान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववद्-  
वृत्तित्वाप्रसिद्धावपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धातिरिक्तहेतुप्रतियोगिक-  
सम्बन्धान्यविशेषणताविशेषादिना वृत्तित्वप्रसिद्ध्या नाव्याप्तिरिति  
ध्येयम् ।

इति त्रीगदाधरभट्टाचार्यविरचिता शिरोमणिकृत-  
व्याप्तिपञ्चकव्याख्याया विवृतिः समाप्ता  
समाप्तं व्याप्तिपञ्चकम् ।

---

तत्त्वचिन्तामणिः ।

सिंह-व्याघ्रनामकव्याप्तिद्वयम् ।

नापि साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वं साध्य-  
वैयधिकरण्यानधिकरणत्वं वा, तदुभयमपि साध्यानधि-  
करणानधिकरणत्वं, तच्च तत्र यत्किञ्चित्साध्यानधिकर-  
णाधिकरणे धूमे चासिद्धम् ।

---

तत्त्वचिन्तामणिदोषितिः ।

‘नापीति, साध्यससमानाधिकरणं यस्य यदधि-  
करणानधिकरणं साध्यं तत्त्वम् साध्यनिष्ठासामानाधि-  
करण्यप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-  
करणवृत्तित्वमिति यावत्, तदनधिकरणत्वमित्यर्थः,  
साध्यवद्भिन्नस्य च साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वात्तद्-  
वृत्तौ नातिप्रसङ्गः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरण-  
त्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणतासामान्यकत्वमिति  
निष्कर्षस्तेन सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ न दोषः ।

---

गादाधरी विवृतिः ।

‘साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वलक्षणे यदि तदधि-  
करणावृत्तिस्वरूपासामानाधिकरण्यं निवेश्यते तदा द्रव्यं सत्त्वा-  
दित्यादावतिव्याप्तिः सत्ताया द्रव्यत्वाधिकरणवृत्तितया तादृशा-

सामानाधिकरण्यानधिकरणत्वात् तदनधिकरणवृत्तित्वस्यासामा-  
नाधिकरण्यपदार्थत्वे अनन्तरवक्ष्यमाणलक्षणाभेद इत्यतो व्याचष्टे,  
'साध्येति, साध्यं असमानाधिकरणं यस्येत्यत्र सामानाधिकरण-  
पदस्य स्वानधिकरणार्थकत्वे (१) द्रव्यं सत्त्वादित्यादावेवातिव्याप्तिः  
द्रव्यत्वादेः सत्तानधिकरणाधिकरणकत्वविरहेण यत्पदेन सत्तादे-  
रुपादानासम्भवात्, सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिश्च सत्तादे-  
र्द्रव्यत्वानधिकरणाधिकरणकत्वात् अतस्तदधिकरणानधिकरण-  
कत्वपरतया तत्पदं व्याचष्टे, 'यदधिकरणेति, यदधिकरणा-  
नधिकरणकं साध्यं तत्त्वानधिकरणत्वस्य व्याप्तित्वे व्याप्तेर्विशिष्टै-  
कार्यरूपतानुपपत्त्या विशिष्टपरामर्शस्यानुमितिहेतुत्वानिर्वाहः,  
यत्त्व-तत्त्वानुगमेन तत्त्वाधिकरणत्वाभावकूटस्य निवेशनीयतया  
दुर्ज्ञेयत्व गौरवञ्च इत्याशयेन यत्त्व-तत्त्वाघटितसाध्यासामानाधि-  
करण्यपदार्थमाह, 'साध्यनिष्ठेति, साध्यनिष्ठं यदसामानाधिकरण्यं  
स्वाधिकरणीभूतयत्विच्छिद्यक्लिष्टवृत्तित्वाभावस्तप्रतियोगित्वं तत्-  
प्रतियोगिकोटिनिविष्टाधिकरणवृत्तित्वं साध्यवन्निष्ठाभावीयाधेय-  
त्वनिष्ठप्रतियोगितायां निरूपितत्वसम्बन्धेन यदवच्छेदकं तद्वृत्ति-  
त्वमिति यावत्, ब्रह्मिणान् धूमादित्यादौ साध्यनिष्ठाभावो  
ऋदाधेयत्वभावस्तदीयप्रतियोगितायानुहसम्बन्धेनावच्छेदकोऽ-  
दादित्तद्वृत्तित्वानधिकरणत्वं धूमादाविति लक्षणसम्बन्धः । यत्र  
साध्यनिष्ठाभावप्रतियोग्याधेयत्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिद्यं  
प्राप्तम् अन्यथा ब्रह्मिणान् धूमादित्यादौ पञ्चतादिसमवेत्तत्वाद्य-

(१) सङ्केतस्तुते रूपम् एतान्तेनानिपरम् सङ्केतस्तुते हेतुपरमिति मन्त्रः ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

सिंह-व्याघ्रनामकव्याप्तिद्वयम् ।

नापि साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वं साध्य-  
वैयधिकरण्यानधिकरणत्व वा, तदुभयमपि साध्यानधि-  
करणानधिकरणत्वं, तच्च तत्र यत्किञ्चित्साध्यानधिकर-  
णाधिकरणे धूमे चासिद्धम् ।

तत्त्वचिन्तामणिदीधितिः ।

‘नापीति, साध्यमसमानाधिकरणं यस्य यदधि-  
करणानधिकरणं साध्यं तत्त्वम् साध्यनिष्ठासामानाधि-  
करणप्रतियोगित्वम् साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधि-  
करणवृत्तित्वमिति यावत्, तदनधिकरणत्वमित्यर्थः,  
साध्यवद्भिन्नस्य च साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वात्तद्-  
वृत्तौ नातिप्रसङ्गः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरण-  
त्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणतासामान्यकत्वमिति  
निष्कर्षस्तेन सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ न दोषः ।

गादाधरौ विवृतिः ।

‘साध्यासामानाधिकरण्यानधिकरणत्वलक्षणे यदि तदधि-  
करणवृत्तिस्वरूपासामानाधिकरण्य निवेश्यते तदा द्रव्यं सत्त्वा-  
दित्यादावतिव्याप्तिः सत्ताया द्रव्यत्वाधिकरणवृत्तितया तादृशा-

सामानाधिकरण्यानधिकरणत्वात् तदनधिकरणवृत्तित्वस्यासामानाधिकरण्यपदार्थत्वे अनन्तरवक्ष्यमाणलक्षणाभेद इत्यती व्याचष्टे, 'साध्येति, साध्यं असमानाधिकरणं यस्येत्यत्र सामानाधिकरणपदस्य स्वानधिकरणार्थकत्वे (१) द्रव्यं सत्त्वादित्यादावेवातिव्याप्तिः द्रव्यत्वादेः सत्त्वानधिकरणाधिकरणकत्वविरहेण यत्पदेन सत्तादेरुपादानासम्भवात्, सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिश्च सत्तादेर्द्रव्यत्वानधिकरणाधिकरणकत्वात् अतस्तदधिकरणानधिकरणकत्वपरतया तत्पदं व्याचष्टे, 'यदधिकरणेति, यदधिकरणानधिकरणकं साध्यं तत्त्वानधिकरणत्वस्य व्याप्तित्वे व्याप्तेर्विशिष्टैकार्थरूपतानुपपत्त्या विशिष्टपरामर्शस्यानुमितिहेतुत्वानिर्वाहः, यत्त्व-तत्त्वाननुगमेन तत्त्वाधिकरणत्वाभावकूटस्य निवेशनीयतया दुर्ज्ञेयत्वं गौरवञ्च इत्याशयेन यत्त्व-तत्त्वाघटितसाध्यासामानाधिकरण्यपदार्थमाह, 'साध्यनिष्ठेति, साध्यनिष्ठं यदसामानाधिकरण्यं स्वाधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्तिवृत्तित्वाभावस्तत्प्रतियोगित्वं तत्प्रतियोगिकोटिनिविष्टाधिकरणवृत्तित्वं साध्यवन्निष्ठाभावीयाधेयत्वनिष्ठप्रतियोगितायां निरूपितत्वसम्बन्धेन यदवच्छेदकं तद्वृत्तित्वमिति यावत्, वज्रिमान् धूमादित्यादौ साध्यनिष्ठाभावो ह्यदाधेयत्वभावस्तदीयप्रतियोगितायामुक्तसम्बन्धेनावच्छेदकोद्भवादिस्तद्वृत्तित्वानधिकरणत्वं धूमादाविति लक्षणसमन्वयः । अत्र साध्यनिष्ठाभावप्रतियोग्याधेयत्वं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नं ग्राह्यम् अन्यथा वज्रिमान् धूमादित्यादौ पर्वतादिसमवेतत्वाद्य-

(१) सङ्केतस्यैवैव सपदम् उदासीनव्यक्तिपरम्, अङ्केतस्यैव हेतुपरमिति भावः ।

भावमादायानुपपत्तेस्तथाच सत्तावान् समवायित्वादित्यादौ साध्य-  
 निष्ठाभावीय-समवेतत्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकीभूताधिकरणप्र-  
 सिद्धेरव्याप्तिः । वङ्गिमान् धूमादित्यादावपि धूमादेरयोगोल-  
 कीयवङ्गादिनिष्ठपर्वतादिवृत्तित्वाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदक-  
 पर्वतादिवृत्तित्वादव्याप्तिश्च साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूताभाव-  
 निवेशे च गौरवं इत्याशयेन फलितार्थमाह, 'साध्यनिष्ठाधेयत्वेति,  
 आधेयत्वमिह साध्यतावच्छेदकव्यापकीभूतं ग्राह्यं तेन वङ्गिमान्  
 धूमादित्यादौ महानसादेः पर्यन्तीयवङ्गिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वे-  
 ऽपि नाव्याप्तिः । एवं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वेनाधे-  
 यता विशेषणीया तेनायमात्मा आत्म-महाकालान्यतरत्वादित्यादौ  
 कालस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नात्मत्वादिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वे-  
 ऽपि नातिव्याप्तिः, तादृशाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वेत्यत्राधि-  
 करणत्वमविवक्षितं तदनिरूपकत्वमात्रं निविष्टं (१) प्रथमतो  
 द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेराशङ्किततया व्यभिचारिमामान्य-  
 एवातिव्याप्तिमुद्धरति, 'साध्यवङ्गिन्नस्येति व्यभिचारनिरूपकाधि-  
 करणस्येत्यर्थः, अत्राधिकरणवृत्तित्वं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
 वाच्यम्, अन्यथा वङ्गिमान् धूमादित्यादौ वङ्गादिनिष्ठाधेयत्वा-  
 निरूपकस्त्रावयवादौ धूमादेः समवायेन वृत्तेरव्याख्यापत्तेः इत्यञ्च  
 सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ अव्याप्तिः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरू-

(१) स्ववृत्तिहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नधेयतावत्त्वसम्बन्धेन साध्यनिष्ठा-  
 धेयत्वानिरूपकवदन्यत्वम् इत्यर्थस्तेन धूमाधिकरणतामादाय धूमादौ नाव्याप्ति-  
 रिति ध्येयम् ।

पक्षाधिकरणे सामान्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धात्मकसमवा-  
यादिना वृत्तेरप्रसिद्धे, एवं द्रव्यं गुण-कर्मान्यत्वविशिष्टसत्त्वादि-  
त्यादावपि विशिष्टसत्त्वादेः सत्ताद्यनतिरेकितया साध्यनिष्ठा-  
धेयत्वानिरूपकाधिकरणगुणादिवृत्तित्वानधिकरणत्वासम्भवादव्या-  
प्तिरित्यतो निष्कट्टार्थमाह, 'साध्यनिष्ठेति, अत्रापि पूर्व-  
दोषवारणाय साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वेनाधेयत्व विशे-  
षणीयम्, एवमधिकरणत्वमप्यविवक्षितं, तादृशाधेयत्वानिरूप-  
कत्वव्यापकतैवाभावे निवेशनीया, तादृशाधेयत्वानिरूपकवृत्ति-  
त्वमात्रनिवेशे धूमवान् वज्जेरित्यादौ वज्रगधिकरणत्वसामान्या-  
भावस्य धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकज्ज्वादिवृत्तित्वादतिव्याप्तिरतो  
व्यापकतानिवेशः, व्यापकत्वञ्च तद्वन्निष्ठान्योन्याभावीयप्रति-  
योगितानवच्छेदकत्वं, न तु तद्वन्निष्ठाल्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं,  
सर्वस्यैव तथाविधद्वित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितया तदप्रसिद्धेः,  
न वा तद्वन्निष्ठाल्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वं तादृश-  
प्रतियोगितानवच्छेदकीभूताभावत्वादिकमादाय वज्रगधिकरणत्व-  
सामान्याभावस्यापि धूमगनधिकरणत्वव्यापकतया अतिव्याप्या-  
पत्तेः, अनवच्छेदकत्वज्ञावच्छेदकतापर्याप्त्यनधिकरणत्वम् अत  
उभयवद्भेदमादाय न दोषः । अथ वा यदधिकरणतासामान्या-  
भायत्वं साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकवृत्तित्वान्योन्याभावप्रतियोगितानव-  
च्छेदकं तत्त्वनेष समुदायार्थः, अतोऽभावत्वादिना व्यापकता-  
मादाय न दोषः । अधिकरणता च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धाव-  
च्छिन्ना प्राप्ता तेन वज्रिमान् धूमादित्यादौ वज्रगनधिकरण-



धूमावयवादी धूमाधिकरणत्वसामान्याभावासत्त्वेऽपि न चितिः,  
धूमवान् वङ्गेरित्यादौ यत्किञ्चिदधिकरणत्वाभावस्यैव धूमा-  
नधिकरणत्वव्यापकतया अतिव्याप्तिवारणाय सामान्यपदं, तथाच  
तादृशाधेयत्वानिरूपकत्वव्यापकाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्रू-  
पावच्छिन्नाधिकरणतात्वं, यद्रूपावच्छिन्नाधिकरणतात्वावच्छिन्ना-  
भावत्व वा तादृशाधेयत्वानिरूपकत्वव्यापकतावच्छेदकं तद्रूपवत्त्वं  
व्याप्तिरिति फलितार्थः, तेन धूमानधिकरणत्वव्यापकीभूत-  
धूमाधिकरणत्व-वङ्ग्यधिकरणत्वोभयसामान्याभावप्रतियोगिताया-  
वङ्ग्यधिकरणत्वसामान्यनिष्ठत्वेऽपि नातिव्याप्तिः, यदधिकरणता-  
मात्रनिवेशे द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः द्रव्यत्वानधि-  
करणगुणादौ हेत्वधिकरणतात्वावच्छिन्नाभावासत्त्वात् अतः  
यद्रूपावच्छिन्नेति, हेत्वभावस्य व्यापकतानिवेशे हेतुतावच्छेद-  
कसम्बन्धेन तद्विनिष्ठत्वं निवेश्यं अन्यथा वङ्गिमान् धूमादित्यादौ  
साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणजलादौ धूमाभावाभावस्य  
कालिकसम्बन्धेन वृत्तेरव्याख्यापत्तेः तथाच सत्तावान् द्रव्यत्वा-  
दित्यादावव्याप्तिः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणे हेतुताव-  
च्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेरनो हेत्वधिकरणत्वाभावस्य व्याप-  
तावा मे तत्तत्क्षणं तथाचाधिकरणताया विशेषणताविशे-  
ण वृत्तिमत्तया तेन सम्बन्धेन तद्विनिष्ठत्वं निवेश्यम् अतो न  
दोषः । पूर्वकल्पपरित्यागे वीजमाह, 'तेनेति, 'न दोष इति,  
सामान्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धावपि तत्तत्स-  
म्बन्धावच्छिन्नाया द्रव्यत्वाधिकरणताया द्रव्यं प्रसिद्धाया अप्य-

भावस्य साध्यनिष्ठधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वादिति (१)  
भावः ।

तत्त्वचिन्तामणिदीधितिः ।

साध्यवैयधिकरण्यं साध्यवद्भिन्नाधिकरणकत्वञ्चर-  
माधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपहाय द्वय-  
मेकोक्त्या अनूद्य दूषयति, 'तदुभयमपीति । साध्ये-  
त्यादेः साध्यं यदधिकरणानधिकरणं तत्त्वाभावः,  
साध्यस्य यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः, तत्र केव-  
लान्वयिनि साध्यनिष्ठधेयत्वानिरूपकाधिकरणाप्रसिद्ध्या  
नानाव्यक्तिसाध्यके च एकसाध्यव्यक्तिनिष्ठधेयत्वानिरू-  
पकाधिकरणत्वं साधनाधिकरणव्यक्त्यन्तरस्येत्यव्याप्तिः  
क्वचिद्व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गाश्चाद्ये, द्वितीये च साध्य-  
वैयधिकरण्ये यदि साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको-  
भेदो विवक्षितस्तदा केवलान्वयिनि, यदि च यत्किञ्चि-  
त्साध्यवद्वाक्तिभेदस्तदा नानाधिकरणसाध्यके सर्वत्रा-  
व्याप्तिः ।

गादाधरी विवृतिः ।

साध्यवैयधिकरणस्य निरुक्तार्थकत्वे पौनरुक्त्यमतस्तद्व्याचष्टे,  
'साध्येति । ननु नूले 'तदुभयमपि साध्यानधिकरणानधिकरण-

(१) साध्यानधिकरणत्वव्यापकत्वादिति पा० ।

त्वम्' इत्यनेनोक्तलक्षणद्वयार्थानुवादीऽमङ्गतः असमानाधिकरण-  
 वैयधिकरणयोरधिकरणताद्वयघटितत्वेन तादृशनलक्षणयोरधि-  
 करणताद्वयघटितत्वादनुवादे चाधिकरणताद्वयमात्रस्य निवेगा-  
 दतस्तादृगमूल मङ्गमयति, 'चरमेति, (१) 'अनतिप्रयोजनक-  
 तयेति, अनधिकरणत्वस्याधिकरणत्वाभावरूपतया तद्व्यवकाधि-  
 करणत्वांशं परित्यज्य साध्यासामानाधिकरण्याभाव-माध्यवैयधि-  
 करण्याभावनिवेशेनैवोपपत्तिरिति भावः । असामानाधिकर-  
 ण्यादधिकरणत्वाभावस्यासामानाधिकरण्यादभावाघटिततया न  
 वैयर्थ्यमित्यनतिप्रयोजनकतयेत्युक्तं, 'तदपचाय' चरमाधिकरण-  
 त्वांशं परित्यज्य, 'द्वयं' साध्यासामानाधिकरण्याभाव-माध्यवैय-  
 धिकरणत्वाभावरूपलक्षणार्थद्वयं, साध्यानधिकरणानधिकरणत्व-  
 मित्यनेन सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिवारणायावलम्बि-  
 तस्य प्रथमलक्षणीयनिष्कष्टार्थस्य (२) कथञ्चिदपि प्रतिपाद-  
 नासम्भवात्तदनुवादतानुपपत्तिरिति यथाश्रुतानुवादपरतया सङ्गमयि-  
 तुम् अनुवादनीयलक्षणार्थद्वयमाह, 'साध्येत्यादेरिति, लक्षण-  
 द्वयस्य क्रमेणेति शेषः, 'तत्त्वाभावः' इत्यन्तेन प्रथमलक्षणार्थ-  
 कथनम्, एवञ्च साध्यानधिकरणानधिकरणशब्देन साध्यं यदधि-  
 करणानधिकरणकं तद्विधीयते तदुत्तरत्वप्रत्ययेन तत्त्वं साध्यपदो-  
 त्तरसन्निविष्टनञा तदभावः प्रत्याख्यते इति प्रथमलक्षणार्थबोध-  
 कत्वं साध्यानधिकरणानधिकरणत्वमित्यस्य । न च साध्याधि-

(१) चरमाधिकरणत्वांशस्येतीति पा० ।

(२) प्रथमलक्षणार्थनिष्कर्षस्येति पा० ।

करणानधिकरणत्वमित्यनेन नञ्समासे सत्येव तदर्याभावः  
 नञा प्रत्याययितुं शक्यते तथाच साध्यपदोत्तरनञ्निपातोऽसम्भवी  
 समस्यमानपदपूर्वनिपतितस्यैव नञः साधुत्वादन्वया अचित्त-  
 गुरित्यादौ चित्तादिपदोत्तरमपि नञ्निपातापत्तेरिति वाच्यम् ।  
 ससम्बन्धिकार्यबोधकोत्तरपदघटितसमुदायेन समं नञ्समासस्यत्वे  
 नञो मध्यनिवेशस्यापि साधुतासम्पादकत्वात् अन्यथा घटानधि-  
 करणत्वं साध्याभाववदवृत्तित्वमित्यादौ च घटायधिकरणत्वाद्य-  
 भावप्रत्ययानुपपत्तेः (१) न हि तत्रानधिकरणत्वपदानां घटादिपदैः  
 समासे तादृशार्थप्रतीतिरुपपद्यते, अनधिकरणत्वपदादिजन्मप्रती-  
 तिविशेषोभूताभावेन समन्वेव घटादिसंसर्गमानात् समस्य-  
 मानपदप्रतिपाद्यतावच्छेदककोटिनिविष्टेनापरपदार्थान्वये राज-  
 पुरुषादन्य इत्यर्थे राजापुरुष इत्यादिसमासापत्तेः, एवं नञा  
 अन्वयितावच्छेदकावच्छिन्नाभावस्यैव बोधनात् अधिकरणसामा-  
 न्यभेदवानिवानधिकरणपदार्थः स्यात्तस्य चाप्रसिद्धा नञ्पदाधि-  
 करणपदयोः प्राथमिकसमासासम्भवाच्चेति, साध्यनिष्ठाधेयत्वा-  
 निरूपकाधिकरणवृत्तित्वाभावरूपप्रयत्नलक्षणादस्य निष्कृष्टयया-  
 नुतायौऽपि साध्यानधिकरणानधिकरणत्वमिति शब्देन प्रति-  
 पाद्यते तथाहि आधेयतानिरूपकार्यकचरमाधिकरणपदघटि-  
 तेनाधिकरणानधिकरणपदेन स्वाधिकरणमनधिकरणम् आधेय-  
 त्वानिरूपकं यस्येति श्रुत्युक्त्या अधिकरणनिष्ठभेदप्रतियोगितावच्छे-  
 दकोभूतनिरूपकताकाधेयतावत्त्वेनान्यपदार्थो बोध्यते बहुव्रीहौ

(१) घटाधिकरणत्वमात्र-साध्यावदवृत्तित्वमात्रयोः प्रत्ययानुपपत्तेरिति भाः ।

विग्रहवाक्यादृशादृशविशेषण-विशेष्यभावापन्नस्य बोधस्तद्विपरीत-  
विशेष्य-विशेषणभावापन्नस्य प्रत्ययात् चित्रा गौर्यस्येति वाक्यात्  
यत्पदार्थसम्बन्धित्वेन चित्रगोः चित्रगुरित्यतश्चित्रगोनिष्ठसम्बन्ध-  
प्रतियोगित्वेन यत्पदार्थस्य बोधात्, प्रकृतस्थले च विग्रहवाक्याद-  
न्यपदार्थनिष्ठाधेयतानिरूपकत्वावच्छिन्नभेदवत्त्वेनाधिकरणप्रतीतिः,  
एवं साध्यं यदधिकरणानधिकरणकं यदधिकरणनिष्ठभेदप्रति-  
योगितावच्छेदकीभूतनिरूपकताकाधेयतावदिति व्युत्पत्त्या साध्य-  
निष्ठाधेयत्वनिरूपकत्वावच्छिन्नभेदवधिकरणवृत्तित्वं 'साध्याधिक-  
रणानधिकरणत्वशब्देन प्रत्याय्यते तदभावः साध्यपदोत्तरनिविष्ट-  
नञ्पदघटिततद्वाक्येनेति । द्वितीयलक्षणार्थमाह, 'साध्यस्येति,  
तथाच साध्यानधिकरणमधिकरणम् आधेयतानिरूपकं यस्येति  
व्युत्पत्त्या साध्यानधिकरणाधिकरणत्वशब्देन साध्यानधिकरणवृ-  
त्तित्वं प्रत्याय्यते, तदभावश्च द्वितीयनञेति उक्तशब्दस्य एतद-  
र्थानुवादकतेति भावः । पूरणसम्बलितं तत्रेति ग्रन्थं व्याचष्टे,  
'तत्रेत्यादिना, मूले केवलान्वयिनि वङ्गिमान् धूमादित्यादौ चाव्या-  
प्तेर्हेत्वकथनात् प्रथमलक्षणे केवलान्वयिन्यव्याप्तिहेतुं पूरयति,  
'साध्येत्यादिना 'अप्रसिद्धेत्यन्तेन, साध्यनिष्ठाधेयतानिरूपकसामा-  
न्येन द्वयमप्रसिद्धिरभिहिता, यत्किन्निरूपकभेद-  
निवेशे च तादृशभेदवदधिकरणे हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिर्विध्या, वक्ष्य-  
माणक्रमेण नानाव्यक्तिसाध्यकहेत्वन्तरेऽप्यव्याप्तिसत्त्वात् धूममात्रे  
तत्कथनं मूलकृतां न्यूनतासम्पादकमतो धूम इत्यस्य उपलक्ष-  
णत्वाभिप्रायेण पाठमधृत्वेव व्याचष्टे, 'नानाव्यक्तिकेति, अत्र च

यदा मध्यममासिर्दीप्त्या तैरेकद्रुतिधर्मेणान् एतत्त्वादित्यादी  
 पक्षमात्रं नानाध्यासिविरहेऽपि न कति, अतएवायं नानाधि-  
 करके मध्येति दृश्यते । यदा नानाव्यक्तिमाध्यक इत्यस्य मियो-  
 व्यधिकरणव्यवृत्तिमाध्यतावच्छेदक इत्येते, अथाव्याप्तेर्हेतुं प्र-  
 यति, 'एकेत्यादिना 'इतीत्यन्तेन, अनया रीत्या अध्यासिय  
 यत्किञ्चित्माध्यनिहायेयत्वनिरूपकत्वावच्छिन्नभेदनिवेगाभिप्रायेण,  
 माध्यनिहायेयतानिरूपकमामान्यभेदनिवेगे च केवलान्वयिन्य-  
 व्याप्तिरेव दोष इति ध्येयम् । 'द्विविदिनि पृथिव्यन्तत्विगिष्ट-  
 द्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिरिति, विगिष्टद्रव्यत्वस्य शुद्ध-  
 द्रव्यत्वानतिरेकितया पृथिव्यादेः साध्यनिहायेयत्वानिरूपकत्वा-  
 सक्षवादिति भावः । आधेयतायां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वविव-  
 हरे नैषदोषः अधिकरणतानिरूपकतावच्छेदकस्यैवाधेयतावच्छेद-  
 कतया पृथिवीनिहाधिकरणतानिरूपकतानवच्छेदकपृथिव्यन्तत्ववि-  
 शिष्टद्रव्यत्वत्वादेः पृथिवीनिरूपिताधेयतानवच्छेदकत्वादिति ध्येयम् ।  
 द्वितीयलक्षणे साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदनिवेशे धूमादौ  
 नाव्याप्तिः अतस्तुल्ये केवलान्वयिमाध्यकाव्याप्तिरेव, यत्किञ्चित्-  
 साध्यवद्वाक्तिनिवेशे च उभयस्यैवाव्याप्तिरिति नूलाभिप्रायं  
 स्फुटयति, 'द्वितीये चेत्यादिना, साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको-  
 भेदः साध्यवैयधिकरण्ये विवक्षित इति योजना, साध्यवैयधि-  
 करणवत्कतया विवक्षित इत्यर्थः, 'केवलान्वयिनि' केवलान्वयि-  
 न्येव, नानाधिकरणके एकव्यक्तिमाध्यकेऽपि सत्तावान् द्रव्यत्वादि-  
 त्वादौ एकस्य साध्यवतीभेदस्यान्यत्र साध्यवति सत्तादव्याप्तेर्नाना-

व्यक्तिसाध्यकेऽपि एतद्वृत्तिभर्तृत्वान् एतत्त्वादित्यादायव्याप्त्यमश्रवात्  
नानाव्यक्तिकेति नोक्तं, तथाच द्वितीयलक्षणाभिप्रायेण धूम इति  
मूलं नानाधिकरणमाध्यमामान्योपलक्षणमिति भावः ।

तत्त्वविस्तारमणिदीधितिः ।

केचित्तु साध्यासामानाधिकरण्यं हेतुतावच्छेदक-  
सम्बन्धेन हेत्वधिकरणे तेनैव सम्बन्धेन साध्यवृत्ति-  
त्वाभावस्तदधिकरणभिन्नत्वमर्थस्तेन धूमस्य स्वावयवे  
संयोगेन वल्लिमति च समवायेनावृत्तावपि न क्षतिः,  
तादृशाभावश्च सम्बन्धान्तरेण तत्रैव वर्तमाने सुलभः  
व्यभिचारिणस्तु व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव तादृशि  
तादृशाभाववत्त्वं, सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधि-  
करण्यमित्यनुभवात् । न चैवं गुण-कर्मन्यत्वविशिष्ट-  
सत्त्वेऽव्याप्तिः, विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् अनतिरिक्तत्वे  
तु विशेषण-विशेष्यसम्बन्धस्यैव परम्परया व्याप्तत्वात्,  
केवलाव्ययिनि चाव्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणाभिप्राये-  
णेत्याहुः, तच्चिन्त्यं, सत्तायां गुणे न द्रव्यत्वसामानाधि-  
करण्यमिति प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणे न पृथिवीत्वसामा-  
नाधिकरण्यमिति प्रतीतिवत्सत्तानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधि-  
करणावच्छेदकत्वस्य परम्परासम्बन्धेन सामानाधि-

व्याप्तिवादः ।

करणस्य वा अभावं गुणेऽवगाहते न तु सत्तायामेव  
द्रव्यवृत्तित्वाभावं सत्ता न द्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्य-  
वृत्तित्वाभावो न सत्तावृत्तिरित्यादिसर्वजनसिद्धप्रतीति-  
बाधितत्वात् बाधकाभावात् संयोग-तदभावयोरव-  
च्छेदकमेदेनैकत्वप्रतीत्या तदुभयोरैकत्वसिद्धिः । अती-  
न्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रिये व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गाच्च तत्र  
सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षत्वासम्भवेनासिद्धेः ।  
न च तदभाववद्वृत्तित्वेन तत्र तदनुमेयं, तद्वृत्ति-  
भिन्नत्वस्योपाधित्वात् । किञ्च इदमिदानीमितिप्रतीति-  
नियामकविशेषणताविशेषेण हेतुतायां सङ्केतावव्याप्तिः  
तेन सम्बन्धेनाधिकरणे काले तेन सम्बन्धेन साध्य-  
वद्वृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः ।  
इत्यनुमानदीधितौ सिंह-व्याघ्रनामकव्याप्ति-  
द्वयं समाप्तम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

साध्यासामानाधिकरणानधिकरणत्वमित्यत्र साध्यासामा-  
नाधिकरणपदेन साध्याधिकरणवृत्तित्वाभावविवक्षणेऽपि द्रव्यं  
सत्तादित्यादावतिव्याप्तिर्न सम्भवति सामानाधिकरणस्याव्याप्य-  
वृत्तितया सत्तादावपि गुणायवच्छेदेन द्रव्यत्वादिसामानाधि-



करणाभावमत्त्वात् किन्तु वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः  
स्वावयवावच्छेदेन धूमादेरपि वज्रादिमामानाधिकरण्या-  
भावमत्त्वात् । सापि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यदेतुमत् तदव-  
च्छिन्नत्वेनाभावं विगिष्य वारयितुं शक्यते इत्यभिप्रायेण तत्पदं  
तादृशाभावपरतया वर्णयतः सार्वभौमस्य मतमुत्थापयति, 'केचि-  
त्त्विति, 'हेत्वधिकरण इति सप्तम्यर्थोऽभावान्वयि अवच्छिन्नत्वं,  
'तेनैव सम्बन्धेनेति तृतीयार्थोऽव्यवहितमवच्छिन्नत्व, 'वृत्ति-  
पदस्य सम्बन्धार्थकत्वे तु अमेदएव तदर्थः, अनधिकरणत्वपद-  
स्याधिकरणत्वाभावोऽभावमात्रं वा यदर्थः स्यात् तदा अव्याप्य-  
वृत्त्यधिकरणताया अव्याप्यवृत्तितया सत्तादौ द्रव्याद्यवच्छेदेन  
साध्यसामानाधिकरणभावाधिकरणत्वाभावस्य सामानाधिकरण्य-  
रूपतदभावाभावस्य चाक्षतत्वादतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेत्यनधिकरण-  
पदमधिकरणभेदवदर्थकतया व्याकरोति, 'तदधीति, यद्यप्यधि-  
करणभेदेनाभावभेदाभावात् संयोगादिना धूमाद्यधिकरणपर्व-  
ताद्यवच्छिन्नो यः सम्बन्धान्तरेण तद्वृत्तिरूपादिनिष्ठवज्रादिमत्-  
संयुक्तत्वाद्यभावस्तस्यैव स्वावयवाद्यवच्छेदेन धूमादौ वर्तमान-  
तया धूमादेस्तादृशाभावानधिकरणत्वं दुर्घटं, तथापि तादृश-  
हेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वविशिष्टाभावाधिकरणत्वस्यैव विवक्षणीय-  
तया न दोषः । रूपे पर्वते न वज्रिमत्संयुक्तत्वमिति प्रतीति-  
वत् पर्वते धूमे न वज्रिमत्संयुक्तत्वमिति प्रतीत्यनुदयात्  
पर्वतावच्छिन्नत्वविशिष्टनिरूपिताया वज्रिमत्संयुक्तत्वाभावीय-  
विलक्षणाधिकरणताया रूपादावेवोपगमात्, अभावाधिकरणता-

यामेव बाधिकरणविशेषावच्छिन्नत्वं निवेशनीयं तावतापि धूम-  
रूपयोरभिन्नस्याप्यभावस्य परस्परानवच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणता-  
भेदेन कथितदोषनिराकरणसम्भवात् । उभयत्र हेतुतावच्छेदक-  
सम्बन्धप्रवेशप्रयोजनं क्रमेण दर्शयति, 'तनेति स्वावयवे संयोगेना-  
वृत्तावपीत्यर्थः । तथाच धूमावयवावच्छेदेन साध्यवत्संयुक्तत्वाभाव-  
सत्त्वेन (१) तदभावस्यास्ततया प्रथमतो हेतुतावच्छेदकसम्बन्धा-  
निवेशे स्वावयवरूपस्वाधिकरणावच्छिन्नसाध्यवत्संयुक्तत्वाभावानधि-  
करणत्वविरहेण संयोगेन धूमहेतौ कस्यापि साध्यस्य व्याप्तिर्न स्या-  
दिति भावः । यद्यपि तादृशसम्बन्धनिवेशेऽपि वङ्गिमत्संयुक्तत्वादेः  
कालिकाव्याप्यवृत्तितया धूमादावुत्पत्तिकालावच्छेदेन वङ्गिमत्-  
संयुक्तत्वाभाववृत्तेः पर्वतादेरपि कालोपाधितया तादृशाभावाव-  
च्छेदकत्वादव्याप्तिस्तादवस्थं तथापीदानीमितिप्रतीतिनियामक-  
कालस्यावच्छेदकत्वादिहेतिप्रतीतिनियामकदेशनिष्ठावच्छेदकताया  
वैलक्षण्यं दुरपह्नवं यदभावात् पर्वते धूमे न वङ्गिमत्संयु-  
क्तत्वमिति प्रत्ययाभावः हेतुमन्निष्ठतादृशावच्छेदकतानिरूपकत्व-  
मेव निवेश्यमिति न दोषः । न च कालोपाधेरवच्छेदकतायाम्  
अवच्छेद्याधिकरणेनावच्छेदकस्य कालिकसम्बन्धोऽनियामकः इत्यञ्च  
तादृशसम्बन्धेनानवच्छिन्नत्वमेव देशस्यावच्छेदकतायां वैलक्षण्यं  
अन्यस्य दुर्वचत्वात् तथाच व्यभिचारिणि कालिकसम्बन्धेन हेतो-  
र्वर्तमानसाध्यसामानाधिकरण्याभावे व्यभिचारनिरूपकाधिकर-  
णीयावच्छेदकतायां कालिकसम्बन्धानवच्छिन्नत्वविरहात् अति-

व्याप्तिरिति वाच्यं । कालिकव्याप्यवृत्तावपि कालिकसम्बन्धवटि-  
तात्मत्वाकाशत्वादिसामानाधिकरण्ये दैगिकसम्बन्धेनात्मत्वाद्य-  
नधिकरणकालस्य देशविधयैवावच्छेदकत्वात् कालविधया काल-  
स्यावच्छेदकत्वे तादृशसामानाधिकरण्यस्य कालिकव्याप्यवृत्ति-  
त्वापत्तेः कालिकसम्बन्धानवच्छिन्नत्वादन्यस्यैव वेलक्षणस्य देश-  
विधया अवच्छेदकतायां स्वीकरणीयत्वात् हेत्वधिकरण इत्यत्र  
हेतुपदम् अधिकरणभिन्नत्वानुयोगितत्तद्धेतुपरम् अतो धूमाद्यन्तर-  
संयुक्तस्वावयवावच्छेदेन धूमादेस्तादृशाभाववत्त्वेऽपि न क्षतिः ।  
एवञ्च व्याप्तेः प्रतिधूमादिकं भिन्नत्वेऽपि केनापि रूपेणानुगतानां  
तासां धूमत्वादिकसमवच्छेदकम् । यत्तु (१) हेतुपदं हेतुतावच्छे-  
दकावच्छिन्नपरमेव हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन स्वानुयोगिनो यद-  
धिकरणं तदनवच्छिन्ना या अधिकरणता तदन्यत्वेन साध्यसामा-  
नाधिकरण्याभावाधिकरणताया विशेषणीयत्वान्नोक्तदोषावकाशो  
न वा अननुगमः । एवञ्च कालोपाधिविधया हेत्वधिकरणदेशस्य  
अवच्छेदकत्वेन उक्तदोषस्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाव-  
च्छेदकत्वनिवेशेनापि धारणसम्भवः पर्वतरूपादौ हेतुताव-  
च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नपर्वतादिनिष्ठावच्छेदकताकसाध्यसामाना-  
का १ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००  
ता १ धूमादिप्रसिद्धनिरुक्ताधिकरणतानां भेदस्याक्षततया  
तदन्यत्वेन धूमादौ लक्षणसमन्वयादिति, तन्न(२)साधु, तथा सति

(१) यच्चित्यत्र व्यथवेति पा० ।

(२) तच्चेत्यादि प्रसिद्धेरित्यन्त पाठः कश्चिन्वित् आदर्शपुस्तके नास्ति ।

किंहेत्याद्यप्रिमयन्यामङ्गतेः गगननिष्ठमाध्यसामानाधिकरण्या-  
भावाधिकरणताया एषोक्ताधिकरणताभिन्नायाः प्रमिहेः ।  
'वद्विमिति चेति, तद्याच तेनैव मन्वन्नेनित्यनुक्ता यत्किञ्चित्सम्बन्धे-  
नित्यतो पर्वताद्यवच्छिन्नवद्विमत्संयुक्तत्ववत्यपि तदवच्छिन्नवद्वि-  
मत्समवेतत्वाभावमत्त्वाद्भूम्य वद्विव्याप्यत्व नोपपद्येति भावः ।  
माध्यवत्सम्बन्धसामान्याभावनिवेगे वद्विमत्समवेतत्वाद्यभावस्य  
नक्षणाघटकत्वेऽपि हेत्वधिकरणविशेषावच्छिन्नमाध्यवत्सम्बन्ध-  
सामान्याभावाप्रमिदया असम्भवी बोध्यः, माध्यवदसम्बन्धस्य  
गगनादेहेतुमति सम्बन्धासम्भवादवच्छेद्याधिकरणसम्बन्धिन एव  
अवच्छेदकतया तन्निष्ठाभावे हेतुमतोऽनवच्छेदकत्वात्, 'न क्षति-  
रिति नाव्याप्तिरसम्भवयेत्यर्थः, साध्यवत्त्वं साध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धेन बोध्यं, तेन समवायेन वल्ली साध्ये संयोगेन हेतौ धूमे  
पर्वताद्यवच्छेदेन वद्विमद्वृत्तित्वसामान्याभावस्यामत्त्वेऽपि नाति-  
व्याप्तिः, न वा सङ्केतावपि यत्किञ्चित्सम्बन्धेन यः साध्यवास्तद्वृ-  
त्तित्वाभावस्य स्वाधिकरणावच्छेदेन सत्त्वेऽपि दोषः । साध्यञ्च  
उपलक्षणविधया अभावप्रतियोगितावच्छेदककोटी निवेशनीयं न  
तु विशेषणविधया, तेनोत्पत्तिक्षणावच्छिन्नघटादौ गन्धायसत्त्वात्  
तादृशघटायवच्छेदेन पृथिवीत्वादौ गन्धादिविशिष्टवृत्तित्वाभाव-  
सत्त्वेऽपि गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ मूलावच्छिन्नहृत्तादौ कपि-  
संयोगायसत्त्वात्तादृशहृत्तायवच्छेदेन एतद्वृत्तत्वादौ कपिसंयोगा-  
दिविशिष्टवृत्तित्वाभावसत्त्वेऽपि कपिसंयोगी एतद्वृत्तत्वादित्यादौ  
वा नाव्याप्तिः तत्तत्काल-देशावच्छिन्नतत्तदधिकरणाद्यवच्छेदेनापि



केचित्तु विशिष्टपर्वतादेरवच्छेदकतामादायाव्याप्तिवारणाय-  
वच्छेदकान्तरानवच्छिन्नहेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वम् अभावे निवे-  
शनीयम् एवञ्च पर्वतादेः कालविधया धूमनिष्ठवज्जिमत्संयुक्त-  
त्वाद्यभावावच्छेदकत्वस्यापि व्याहृतिः पर्वतादेः स्थूलकालतया  
वज्जिमत्संयुक्तत्वादिरूपप्रतियोगिनोऽप्यवच्छेदकत्वात् तन्निष्ठा-  
भावावच्छेदकताया अविरोधायावान्तरकालावच्छिन्नत्वोपगमा-  
दित्यप्याहुः ।

हेतुमदसम्बन्धे साध्यसामानाधिकरण्याभावस्योक्तयुक्त्या हेत्व-  
धिकरणावच्छिन्नत्वविरहात् हेतुतानवच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमत्-  
सम्बन्धे हेतुमदवच्छिन्नतादृशाभावप्रसिद्धिमाह, 'तादृशेति हेतुता-  
वच्छेदसम्बन्धेन साध्यवद्वहत्तित्वस्य तेन सम्बन्धेन हेतुमदवच्छिन्ना-  
भावद्येत्यर्थः, 'तत्रैव' तादृशहेतुमत्येव । न च तयाविधे रूपादौ  
वज्जिमत्संयुक्तत्वाद्यभावा व्याप्यहृत्तिरेवेति तत्राधिकरणविशेष-  
स्यावच्छेदकत्व निर्युक्तिकं प्रतियोगिमत्वभाववृत्तावेव विरोध-  
भङ्गनार्थमवच्छेदकभेदापेक्षणात् धूमवत्कपालादिममवेतवज्जिमन्-  
महानसादिमंयुक्तघटादौ महानसाद्यवच्छेदेन वज्जिमत्संयुक्तत्व-  
वति हेतुमत्कपालाद्यवच्छेदेन वज्जिमत्संयुक्तत्वाभावसीलभ्येऽपि  
एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ एतद्रूपादिमत्समवेतत्ववति हेत्व-  
धिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसत्त्वात्तदवच्छेदेन साध्यसामानाधि-  
करण्याभावहृत्यसम्भवादेतद्रूपादिमति सम्बन्धान्तरेण वर्तमान-  
साध्यवत्समवेतत्वाभावस्य व्याप्यवृत्तितया हेत्वधिकरणानवच्छिन्न-  
त्वाभिरुक्ताभावाप्रसिद्धेर्देवार्त्तादिति वाच्यम् । पर्वते रूपे न

वह्निमत्संयुक्तत्वमिति प्रतीतिबलेन व्याप्यवृत्तेरपि सामानाधिकरण्याभावस्याधिकरणविशेषावच्छिन्नत्वोपगमात् ।

यत्तु व्याप्यवृत्तेरभावस्य अधिकरणविशेषावच्छिन्नत्वानभ्युपगमे हेतुतावच्छेदकमस्वन्धावच्छिन्नसाध्यवद्वृत्तित्वाभावाधिकरणतासामान्ये हेतुनियोगिकत्व-हेत्वधिकरणविशेषावच्छिन्नत्वोभयाभावो विवक्षणीयः तथाच धूमादिनिष्ठस्वाययवाद्यवच्छिन्नतदधिकरणताया हेतुतावच्छेदकमस्वन्धेन हेतुमदवच्छिन्नत्वस्य रूपादिनिष्ठवह्निमत्संयुक्तत्वादभावाधिकरणतायां घटादिनिष्ठधूमवत्कपालाद्यवच्छिन्नतदधिकरणतायाञ्च हेतुनियोगिकत्वस्याभावेनोभयाभावमत्वात् लक्षणमन्वय इति, तन्न, व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानभ्युपगमे पृथिवी रूपादित्यादावतिश्याप्तिः पृथिवीत्यादिव्यभिचारिजर्णायरूपादिनिष्ठमाध्यमामानाधिकरण्याभावस्य व्याप्यवृत्तितया तदधिकरणतासामान्ये निरुक्तोभयाभावस्यास्तत्वात् हेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वस्यान्ये अवच्छिन्नत्व हेत्वधिकरणानवच्छिन्नत्वोभयाभावस्यैव निवेगर्णायत्वात्ताय दोषः जलरूपादिनिष्ठपृथिवी-मन्वेतत्वाभावाधिकरणतायामवच्छिन्नत्वविरहेणोभयाभावमत्वात् एवम् एतावन्तैव दृग्गताप्रसिद्धेरपि निवारितत्वात्तादृगोभयाभाव-वत्तादृगाधिकरणतावदन्यत्वमेव निवेगर्णायं न वृक्षादिकरणतासामान्ये हेत्वनियोगिकत्व तादृगोभयाभाववत्त्वोभयाभावः प्रयोजन-विरहादिति चेदेवमपि वक्ष्यमाणाय, कालिकादिमन्वेन हेताव-वृत्तेरनद्वन्द्वैवेति तत्र कालिकादिमन्वेन हेतावृत्तौ तादृ-दत्तेव दृग्गताप्रसिद्धेरपि निवारितत्वात्तादृगोभयाभावमत्वात्

तायाः प्रसिद्धेः अहत्तावेव सर्वत्र तादृशाभाववत्त्वप्रसिद्ध्या सम्बन्धान्तरेण वर्तमानपर्यन्तानुधावनविरोधः तस्मात् व्याप्यहत्तेरप्यवच्छेदकत्वमेव ग्रन्थकारानुमतमित्यवधेयम् । द्रव्यं सत्त्वादित्यादावाशङ्कितामतिव्याप्तिमुद्धरति, 'व्यभिचारिण्येति, 'तादृशीति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुमतीत्यर्थः, अवच्छेदकत्वं सप्तम्यर्थः, 'तादृशाभाववत्त्व' हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवद्बुद्धित्वाभाववत्त्वम् । अत्र प्रमाणाकाङ्क्षायामाह, 'सत्तायामिति, तादृशप्रतीत्या द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यवत्यामपि सत्ताया तदनवच्छेदकगुणायवच्छेदेन तदभाववत्त्वावगाहनादिति ध्येयम् । एवं सत्तायां द्रव्यत्वसामानाधिकरण्याभावोपगमे विशिष्टमत्त्वे गुणायन्यत्वविशिष्टसत्तात्वायवच्छिन्नेऽव्याप्तिरिति गुणायवच्छेदेन साध्यसामानाधिकरण्याभाववत्या केनापि रूपेण तदनधिकरणत्वासम्भवादिति भावः । 'विशिष्टस्येति, तदाच विशिष्टमत्त्वं द्रव्यमावहति तदधिकरणत्वं न गुणादेरिति न हेत्वधिकरणावच्छेदेन हेतौ साध्यसामानाधिकरण्याभाववत्त्वमिति नाव्याप्तिरिति भावः । यद्यपि हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छिन्नत्वं निवेद्यापीयसव्याप्तिः शब्दते शरयितुं तदापि प्रकारान्तरेणाव्याप्तिवारणसम्भावे लक्षणेऽधिकनिवेदनमनुदितमित्यभिप्रेत्य विशिष्टव्यातिरिक्तत्वादपह्नवः आदितः । न च हेतुतावच्छेदकविशिष्टाधिकरणतान्निवेदनसावगन्कन् इत्येता इदं न्यवेदन् भूतत्व-सूतत्वोभयस्यादित्यादौ भूतत्वे सूतत्वे च हेतौ साधिकरणे गगने मन्त्रि च साध्यसामानाधिकरण्याविरत्तेऽप्याव्याप्ति-



प्रसङ्गादिति वाच्यम् । उभयतस्तु एकविंशतिपरत्वरूपतामत-  
 मवलम्बा विविष्टस्यातिरिक्तत्वेन तत्र सावन्तिष्ठानिरूपिताधि-  
 करणत्वरूपपरम्परासम्बन्धेनाभयलभ्येन द्रव्यत्वमिति स्वीकृत्यैव  
 या तत्राव्याप्तेः समाधानमश्वयात् । ननु द्रव्यं गुणाद्यन्यत्वे मति  
 सत्त्वादित्यादौ विविष्टस्यातिरिक्ततापक्षमयनम्पराव्याप्तिवारण न  
 विचारमहं तथाहि गुणादिवृत्तिसत्त्वादितौ गुणाद्यन्यत्वविविष्ट-  
 सत्तादेरतिरिक्तत्वेऽनुगतधर्ममात्रोच्छेदः एकव्यक्तिवृत्तित्वविविष्ट-  
 स्यापरव्यक्तिवृत्त्यन्यत्वात् । न च तत्तद्व्यक्तिवृत्तित्वविविष्टमत्तादीना  
 मिथो भेदेऽपि शुद्धसत्तादिकमनुगत निराबाधमेवेति वाच्यम् ।  
 शुद्धमत्तादौ तत्तद्व्यक्तिवृत्तित्ववेगिटाभ्युपगमे भवतान्तदेकत्वा-  
 सम्भवात् तदनभ्युपगमे तस्यावृत्तित्वप्रसङ्गात् एवं सर्वेषामेव  
 वस्तूनां तत्तत्क्षणवृत्तित्वरूपविशेषणभेदात् भेदप्रसक्त्या क्षण-  
 भङ्गापत्तिपर्यवसान दुर्वारमेव । अथ प्रत्यभिज्ञाद्यनुरोधेन एक-  
 क्षिन् नानादेश-कालवृत्तित्ववेगिष्ठं स्वीक्रियत एव परन्तु गुणे  
 द्रव्यवृत्तित्वविविष्टसत्ता नास्ति इदानीं पूर्वक्षणवृत्तित्वविविष्ट-  
 घटो नास्तीति प्रतीत्यनुरोधेन मिथो भिन्ना अपि तत्तद्विशे-  
 षणविविष्टमत्त्व-घटादयः स्वीक्रियन्ते तदवलम्बनेनैव तादृशप्रती-  
 त्युपपत्तेः द्रव्यवृत्तित्वादिवैशिष्ट्यपुरस्कारेण चानुगतसत्तादेर्द्रव्य-

५ त न स्वीक्रियते अपि तु तदन्यतादृशविशेषणविविष्ट-  
 गुणाद्यवृत्तित्वस्तुन एवेति तत्र द्रव्यत्वादिव्याप्तिविरहेऽपि न क्षति-  
 रिति चेत्, तादृशवस्तूनां केन रूपेण व्याप्यता, न द्रव्यवृत्तित्वादि-  
 विविष्टत्वेन, तादृशरूपस्याव्याप्यानुगतधर्मसाधारण्यात्, नापि

व्याप्तिवादः ।

तादृशविशेषणविशिष्टतत्तद्गक्तित्वादिना, तादृशविशेषणवैशिष्ट्यांशस्य  
 व्यर्थत्वात् तद्गक्तित्वाद्यनुपस्थितावनुमाननिर्व्वाहाच्च, एवं विशिष्ट-  
 सत्ता नास्तीत्यत्र विशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य न विधेयता-  
 सम्भव तद्रूपावलीढानुगतसत्तावति तद्रूपावच्छिन्नाभावासम्भावात् ।  
 नापि तत्तद्गक्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य, तत्तद्गक्तित्वस्य प्रतियोगि-  
 कोटावनुज्ञेखात्, विशेषणवच्छिन्नप्रतियोगिकः सम्बन्धो विलक्षणः  
 स च नानुगतसत्तायाः सम्बन्धः अपि त्वतिरिक्तविशिष्टसत्ताया-  
 एवेति प्रतियोगितावच्छेदकधर्मस्य गुणादिवृत्तिसत्तादिसाधारण्ये-  
 ऽपि तत्र विशिष्टसत्ताभावोऽक्षतएव प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताकसम्बन्धशून्यत्वमात्रस्य विशिष्टाभावसत्त्वेऽपेक्षितत्वा-  
 दिति चेत्, तर्हि गुणादिसाधारणसत्ताया एव तादृशातिरिक्त-  
 सम्बन्धेन गुणादिव्यावृत्तिः क्रियता किं सम्बन्धान्तरकल्पनेनेत्यभि-  
 प्रत्याह, 'अनतिरिक्तत्वे त्विति, 'विशेषण-विशेष्यसम्बन्धस्यैव'  
 सत्तानिष्ठगुणायन्यत्ववैशिष्ट्यैवेत्यर्थः, 'परम्परया' परम्प-  
 सम्बन्धेन स्वावच्छिन्ननिरूपितसमवायादिसम्बन्धेनेति या-  
 'व्याप्तत्वादिति, गुणायन्यत्ववैशिष्ट्यावच्छिन्नाधिकरणताया  
 दावसत्त्वात् तादृशसम्बन्धेन तद्वैशिष्ट्यस्य द्रव्यमात्रवृत्तित्वा-  
 भावः । 'एवकारेण सत्ताया व्याप्यत्वव्यवच्छेदः, यत्र वि-  
 शिष्टावच्छिन्नसत्तादिहेतुकद्रव्यत्वाद्यनुमितिरभिमतता न  
 शिष्ट्यहेतुकानुमितिरिवोपेयते वैशिष्ट्येऽपि परम्प-  
 व्याप्तिधीविरहे चानुमितिरसिद्धेवेति भावः । यद्यपि  
 पितसम्बन्धस्य विलक्षणत्वे तादृशसम्बन्धेन

व्याप्यत्व निर्व्वहति तथापि विशेषणावच्छिन्ननिरूपितसम-  
वायत्वादिना न सत्ताटिसम्बन्धता किन्तु विशिष्टसत्तावानिति  
प्रत्यये वैशिष्ट्यस्यैव सत्ताटिविशेषणतापन्नस्य उक्त परस्परसम्ब-  
न्धेन धर्मिणि विशेषणतोपगमान्नातिप्रसङ्गः इत्याशयेन इदमभि-  
हितम् । नन्वेवं रीत्या प्रथमलक्षणपरिष्कारे वक्ष्यमाणकेवनायि-  
साध्यकाव्याप्त्यसङ्गतिः तत्रापि सम्बन्धान्तरेण हेतुमद्वृत्तौ हेत्वधि-  
करणावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरण्याभावप्रसिद्ध्या लक्षणगमन-  
सम्भवादित्यत आह, 'केवलान्वयिनीति, 'द्वितीयलक्षणेति । न च  
'तच्चेत्यनेन (१) उभयत्वावच्छिन्नस्यैव परामर्शात् प्रथमलक्षणे  
अव्याप्त्यभावे असङ्गतिर्दुर्व्वारैवेति वाच्यम् । केवलान्वयिसाध्यके धूमे  
चाव्याप्तिप्रदर्शनादुभयत्वेनोपस्थितेऽपि लक्षणद्वये यथायोगं तत्तत्-  
स्थले व्याप्त्यन्वये तात्पर्यात् । यद्यपि धूमादावपि साध्यसामा-  
नाधिकरणसामान्याभावघटितस्य प्रथमलक्षणार्थस्य नाव्याप्त्यव-  
काशः, तथापि यत्किञ्चित्साध्यवद्व्यक्तिभेदनिवेशाभिप्रायेण द्विती-  
यलक्षणस्यैव यत्किञ्चित्साध्यसामानाधिकरण्यभावनिवेशाभिप्राये-  
णैव प्रथमलक्षणस्यापि नानाव्यक्तिसाध्यके अव्याप्तिप्रदर्शनमविरुद्धं ।  
मूले च 'यत्किञ्चित्साध्यानधिकरण इत्युपलक्षणं यत्किञ्चित्साध्या-  
धिकरणावृत्तिरित्यपि बोध्यम्, तेन प्रथमलक्षणाव्याप्तिसम्पादक-  
हेत्वकथनात् न्यूनत्वस्य नावकाश इति ध्येयम् । सामानाधिकर-  
ण्यस्याव्याप्यवृत्तितायां प्रमाणसिद्धायामेव दर्शितातिव्याप्तिर्वार-  
यितुं शक्यते तत्रैव न प्रमाणम् उक्तप्रतीतेरन्यविषयकत्वादित्याह,

‘सत्तायामिति, ‘प्रतीतिर्हीति, ‘अभावं गुणेऽवगाहत इत्यनेनान्वयः,  
 ‘अवच्छेदकत्वस्येति निरूपकत्वस्येत्यर्थः । तेन सामानाधिसरस्य  
 व्याप्यवृत्तितामते तदवच्छेदकत्वस्याप्रामाणिकत्वेऽपि न क्षतिः,  
 उक्ताकारप्रतीती अवच्छेदकत्वानुल्लेखादवच्छेदकत्वाभावावगाहिता  
 न सम्भवतीत्याशङ्क्याह, ‘परस्परं । न नूतपरम्परासम्बन्धेन वृत्ति-  
 नियामकः आकाशं द्रव्यत्वसामानाधिकरस्यवदित्यप्रत्ययात् इत्युक्त-  
 सम्बन्धावच्छिन्नाभाव एवाप्रामाणिक इति तादृशावलम्बनतापि  
 नोक्तप्रतीतिः सम्भवतीत्याशङ्कोदारायानुरूपं दृष्टान्तमाह, ‘द्रव्यत्व-  
 इति, गुणस्यावच्छेदकतानियामकद्रव्यत्वसम्बन्धशून्यतया द्रव्यत्व-  
 निष्ठाभावावच्छेदकत्वं न सम्भवतीत्यगत्या गुणनिष्ठो द्रव्यत्ववृत्ति-  
 पृथिवीत्वसामानाधिकरस्यावच्छेदकत्वस्य परम्पराम्बन्धावच्छिन्न-  
 तादृशसामानाधिकरस्यस्याभाव एव वा तादृशप्रतीतिविषय इत्य-  
 वश्यमुपेय तद्वदवापीत्यर्थः । स्वरमतो यादृशशब्दाद्यादृशोऽर्थः  
 प्रतीयते तादृशशब्दोन्नेषिप्रत्यये तादृशार्थविषयकत्वमेवासति  
 बाधके युज्यत इत्याशयेन दर्शितप्रतीतिः सत्ताया गुणावच्छिन्न-  
 द्रव्यवृत्तित्वाभावावगाहितायां बाधकप्रतीतिमाह, ‘सत्ता न द्रव्य-  
 वृत्तित्वाभाववतीति । न च द्रव्यवृत्तित्वाभावाभावस्य द्रव्यवृत्तित्व-  
 रूपस्य सत्तायामम्बन्धतेऽपि सत्ताद्वैतस्याः प्रतीतिः बाधकत्व सम्भ-  
 वति विरोधविषयकत्वादिति वाच्यम् । तादृशशब्देन द्रव्यवृत्ति-  
 त्वाभावपक्षेदेत्येव प्रत्यायनात् तदाकारप्रतीतिरपि तद्वेदावगाहि-  
 तया बाधकत्वात् नेदस्याव्याप्यवृत्तित्वविरहेण सामानाधिकरस्या-  
 भावेदेस्य तदभाविरोधित्वात् । यदिच नेदस्याव्याप्यवृत्तित्वमत-

# LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

## ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS MR. PHILIP D. QUARITCH,

11, GRAFTON STREET NEW BOND STREET LONDON, W., AND MR. O. HARRASSOWITZ, BOOKSELLER LEIPZIG GERMANY

Complete copies of those works marked with an asterisk \* are also supplied—

of the *Farquhar Library* and of stock

### BIBLIOTHECA INDICA

Sanskrit Series

|  |      |
|--|------|
| *Advaita Brāhma Sūtrī, Fasc 2, 4 @ 10/ each  | Rs 1 |
| Advaitachintā Kautullā Fasc 1-3 @ 10/ each.  | 1    |
| *Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ 10 each  | 1    |
| Aṅgīrāya Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-5, Vol II, Fasc 1-5, Vol III Fasc 1-5, Vol IV, Fasc 1-5 @ 10/ each                | 14   |
| Aitareya Lochana   | 2    |
| *Anu Bhāṣhya, Fasc 2-5 @ 10/ each  | 2    |
| Aphorisms of Sāṅkhya, (English) Fasc 1 @ 1/-   | 1    |
| Aṣṭaśāstrīkā Prajñāpāramitā Fasc 1 @ 10/ each  | 1    |
| *Atharvāna Upanishad, Fasc 4-5 @ 10/ each  | 1    |
| Ātmatattvavivēka, Fasc I @ 10/ each  | 6    |
| Agrasūdyāya, Fasc 1-5 @ 10/ each   | 2    |
| Avadhūta Kalpalatā, (Sanskrit and Tibetan) Vol I, Fasc. 1-7, Vol II Fasc. 1-7 @ 1/ each                            | 15   |
| Bālam Bhaṭṭi, Vol I, Fasc 1-2, Vol 2, Fasc 1 @ 10/ each  | 1    |
| Baudhāyana Śrūta Sūtra, Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-3 @ 10/ each   | 3    |
| *Bhūmatī, Fasc 4-8 @ 10/ each  | 3    |
| Bhūta Dipikā Vol I, Fasc 1-6, Vol 2, Fasc 1, @ 10 each   | 4    |
| Baudhyastatrasaṅgraha  | 2    |
| Bṛhaddvātā Fasc 1-4 @ 10/ each   | 3    |
| Bṛhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ 10/ each   | 3    |
| Bodhisattvavācā of Cātideva, Fasc 1-5 @ 10/ each   | 5    |
| Cri Cantinātha Chārīta Fasc 1-3  | 1    |
| Catadāgarī, Fasc 1-2 @ 10/ each  | 1    |
| Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2 each   | 8    |
| Catapatha Brāhmaṇa, Vol I Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III, Fasc 1-7 Vol 5, Fasc 1-4 @ 10/ each                 | 14   |
| Ditto Vol 6 Fasc 1-3 @ 1 1/4/ each   | 2    |
| Ditto Vol VII, Fasc 1-5 @ 10/ ..   | 3    |
| Catāśāstrīkā Prajñāpāramitā Part, I Fasc 1-14 @ 10/ each ..  | 8    |
| *Citurvarga Chintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25; Vol III Part I, Fasc 1-18 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ 10/ each | 25   |
| Ditto Vol 4, Fasc 7-8 @ 1 1/4/ each  | 2    |
| Ditto Vol IV, Fasc 8-9 @ 10/   | 1    |
| Cloch vartika, (English) Fasc 1-7 @ 1 1/4/ each  | 8    |
| *Crauta Sūtra of Āpastamba, Fasc 1-17 @ 10/ each   | 3    |
| Ditto Cāukhāyana, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-4, Vol III, Fasc 1-4, Vol 4 Fasc 1 @ 10 each                     | 10   |
| Cri Bhāṣhyam, Fasc 1-3 @ 10/ each  | 1    |
| Āna Kriyā Kāmudī, Fasc 1-2 @ 10/ each  | 1    |
| Adachara Paddhati Kāla-śra Vol I, Fasc 1-7 @ 10/ each  | 4    |
| Ditto Āchārasāra Vol II, Fasc 1-4 @ 10/ each   | 3    |
| Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol 1 @ 10/ each  | 3    |
| Ditto Vol II Fasc 1-2 @ 1 1/4/ each  | 2    |
| Ditto (Appendix) Gobhila Parivāta  | 2    |
| Ditto Gṛhya Saṅgraha   | 6    |
| Haridāta   | 1    |
| Karmapradīp, Fasc I  | 1    |
| Kāla Vivēka, Fasc 1-7 @ 10/ each   | 4    |
| Kātantra, Fasc 1-6 @ 12/ each  | 4    |
| Kāthā Saṁt Sāgara, (English) Fasc 1-14 @ 1 1/4/ each   | 17   |
| *Kṛma Purāṇa Fasc 1-2 @ 10/ each   | 4    |



प्रत्यक्षामभवेनामिदं अनुमानस्याप्रयोजकत्वात्, एवं मामानाधिकरणस्याव्याप्यवृत्तितामसमाश्रित्य मणिकृतैव मिद्वान्तनक्षणे हेतुसमानाधिकरणाभावे प्रतियोगिमामानाधिकरण्याभावस्य विगेषणताकल्पे 'कर्मणि च संयोगाभावः' प्रतियोग्यसमानाधिकरणः' इति अन्येनाव्याप्यवृत्तिमाध्यक्यमिवास्तिवृत्तिव्याप्तिरुद्धता तयाच तन्मते युक्तिर्भवतु मा वा उभयत्रापि तदाश्रित्य पूर्वपक्षलक्षणा व्याचक्षाणो नापराध्यतीत्यागङ्गा दूषणान्तरमाह, 'इदमिदानीमिति कालिकविगेषणतात्मकविलक्षणसम्बन्धेनेत्यर्थः, अभावादेरिहेतिप्रत्ययनियामको यो दैशिकविशेषणताविशेषस्तत्स्वादृशसम्बन्धवैलक्षण्यस्य प्रामाणिकतालाभाय विलक्षणप्रतीतिनियामकत्वाभिधानम् । न चेदानीमिति प्रतीती सम्बन्धवैलक्ष्याभावेऽपि कालत्वेनाधिकरणावगाहनादिहेतिप्रत्ययात् तस्य वैलक्षण्यमुपपद्यत इति किं सम्बन्धवैलक्ष्येनेति वाच्यं । सम्बन्धविशेषानुयोगित्वादन्वस्य कालत्वस्य दुर्वचत्वात् इदानीं कालत्वाभावइत्यादिप्रतीत्या काले कालत्वाद्यभाववृत्तेः प्रामाणिकत्वेऽपि काले कालत्वं नास्तीति प्रतीत्यनुदयात् नास्तीत्याकारप्रतीती कालिकसम्बन्धव्यावृत्तरूपावच्छिन्नाया एव विशेषणताया नियामकत्वस्यावश्यकत्वात् दैशिक कालिकसम्बन्धसाधारणसम्बन्धतावच्छेदकस्याप्रामाणिकतया कालिकसम्बन्धसम्बन्धतावच्छेदकीभूतस्य वैलक्षण्यस्य सिद्धेर्निपत्युहत्वाच्च । 'सिद्धेताविति कालत्वादिसाध्यकघटादिहेतावित्यर्थः, 'काल इति कालावच्छेदेनेत्यर्थः, 'अप्रसिद्धेरिति, वृत्तिमतः कालावच्छेदेन कालत्वादिसामानाधिकरण्यवत्त्वात्

अवृत्तिनिष्ठतदभावस्य च कालानवच्छिन्नत्वात् अवच्छेद्याधिकरण-  
सम्बन्धिनोऽनवच्छेदकत्वात् ।

अथ हेत्वधिकरणमहाकालावच्छेदेन महाकाल एव काल-  
वृत्तित्वाभावः प्रसिद्ध्यति महाकालस्य गगनादिवदवृत्तितया तत्र  
कालवृत्तित्वस्यासत्त्वात् स्वस्य तादात्म्यसम्बन्धेन स्वसम्बन्धितया  
स्वनिष्ठाभावावच्छेदकत्वमश्वत्थम् । न च तादात्म्यसम्बन्धो नाव-  
च्छेदकतानियामकः रूपे पर्वते न वज्रिमत्संयुक्तत्वमिति प्रती-  
तिवत् स्वस्मिन् न वज्रिमत्संयुक्तत्वमित्यादिप्रतीतिः सविवादत्वा-  
दिति वाच्यम् । तथा सति तादात्म्यसम्बन्धेन व्यभिचारिणि  
तदतिरिक्तसम्बन्धेन स्वासम्बन्धे हेतौ तेन सम्बन्धेन हेतुमत्त्वावच्छे-  
देन साध्यासामानाधिकरण्यवत्त्वविरहेणातिव्याप्तेः स्फुटतया तद्दी-  
पोपेक्षाया अशुचित्वापातात् ।

अतः केचित् कालिकसम्बन्धेन गगनादेरपि वृत्तिमत्त्वमिति-  
मताभिप्रायकोऽयं शब्दः, तथाच कालावच्छेदेन महाकालेऽपि  
कालिकसम्बन्धेन साध्यवदवृत्तित्वसत्त्वात्तद्विरहिणोऽप्रतिषिद्धिर्न विर-  
ध्यत इति वदन्ति ।

अनुत्तमं स्वस्मिन् सामानाधिकरण्य-तदभावयोर्वृत्तावच्छेद-  
कत्वे स्वाधिकरण्यत्वमेव नियामकं न तु स्वसम्बन्धित्वमात्रं स्वाधि-  
करणावच्छेदेनैव स्वस्मिन् तत्कर्तृतिरनुभवमिदृशत्वात् अतएव  
मन्त्रस्यान्तरि मन्त्र इत्युपेक्ष मन्त्रव्यतिरिक्तं वर्तमान इत्यभिहि-  
तम् । न च तादात्म्यादिहृत्तन्वियामकसम्बन्धेन व्यभिचारिण-  
तिव्याप्त्यपेक्षाऽनूना दुर्बलैवेति वाच्यम् । तादात्म्यसम्बन्धेन साध्य-



वदृत्तित्वस्य हेत्वधिकरणत्वस्य चाप्रमिदया अतिव्याप्त्यसम्भवात् ।  
न च तेन सस्वन्धेन सहेतौ लक्षणमङ्गमनाय वृत्तेरधिकरणता-  
याश्च स्थाने सस्वन्धप्रतियोगित्वानुयोगित्वयोरेव निवेगनीयत्वा-  
दतिव्याप्तेरावश्यकतेति वाच्यम् । प्राचां तेन सस्वन्धेन व्याप्त्य-  
नभ्युपगमसम्भवेन वृत्त्यादेरपि निवेगनसम्भव इत्यभिप्रायेणैवानिव्या-  
त्यनुद्भावनात् । एतेन हेत्वधिकरणखण्डकालविगेषावच्छेदेन  
कालिकसस्वन्धेन तदवृत्तौ तद्विषयकज्ञान एव साध्यासामानाधि-  
करणप्रसिद्धिः सम्भवति । न चैवमपि कालत्ववान् सर्व्वस्मादित्यादौ  
खण्डकालस्य हेत्वधिकरणतया हेत्वधिकरणावच्छिन्नसाध्यासामा-  
नाधिकरणाप्रसिद्धिर्दुर्व्वारेवेति वाच्यम् । हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-  
हेत्वधिकरणतापर्य्यन्तानिवेगे वैगिह्य-व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नस्य  
यत्र हेतुत्वमभिहितं तत्र तत्र तादृशधर्मस्यैव तन्मते स्वावच्छिन्न-  
निरूपिताधिकरणत्वरूपपरम्परामस्वन्धेन हेतुत्वस्यानुमततया उक्त-  
स्थले सर्व्वत्वस्यैव तादृशसस्वन्धेन हेतुतया तादृशसस्वन्धेनावृत्तौ  
कालिकसस्वन्धेन कालवृत्तौ गगनत्वादावेव तादृशसस्वन्धेन साध्य-  
वदृत्तित्वाभावस्य हेत्वधिकरणकालावच्छेदेन प्रसिद्धेरित्यपि निर-  
स्तम् । तादृशकाले तज्ज्ञानस्य विषयतासस्वन्धसत्त्वेऽपि तादृ-  
शसस्वन्धस्य वृत्तिनियामकत्वानभ्युपगमेन तज्ज्ञानस्य तत्कालीन-  
ताविरहेण च तस्य तज्ज्ञानानधिकरणत्वात्तज्ज्ञाने अभाववृत्तौ  
तत्कालस्यानवच्छेदकत्वात् महाकालानुयोगिकविशिष्यताविशि-  
षेण घटादिहेतुकस्यत्वाभिप्रायको वाऽयं ग्रन्थः तादृशसस्वन्धेन हेतु-  
मत्तायाः खण्डकालोऽभावान्नोक्तदिशा प्रसिद्धिरित्यपि कथितम् ।

अत्र खनिष्ठहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवद्दृष्टित्वाभावानवच्छेदकतादृशसम्बन्धावच्छिन्नस्वाधिकरणतावत्सामान्यकत्वविवक्षणाभोक्ताव्याख्यवकाशः स्वावयवपरमाण्वाद्यवच्छेदेन घटादौ वर्तमाने कालत्वादिसामानाधिकरण्याभावे तदधिकरणकालसामान्यस्यानवच्छेदकतया तत्र लक्षणगमनसम्भवात् केवलान्वयिसाध्यके मेयत्वादौ सर्वाधिकरणावच्छेदेनैव हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवद्दृष्टित्वस्य सत्त्वात् खनिष्ठतदभावाप्रसिद्धाऽव्याप्तिर्न क्षतिमावहति नूलक्षतैव तदाव्याप्तेर्वक्ष्यमाणत्वात् । यदि चैवमालम्बितं ज्ञानवदन्यत्वादित्यादौ हेतोराल्लान्यसकलवस्त्ववच्छेदेनैव दैशिकविशेषणतया साध्यवद्दृष्टित्वसत्त्वात् आत्मनश्चेनापि सम्बन्धेन हेतुमत्त्वाभावात्तदवच्छेदेन हेतौ साध्यसामानाधिकरण्यागवह्यसम्भवाद्देतुनिष्ठतादृशाभावाप्रसिद्धाऽव्याप्तिरिति विभाज्यते तदा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यत्स्वाधिकरणं तदवच्छेदेन स्वस्मिन् वर्तते योऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकतादृशसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवद्दृष्टित्वकत्वं व्याप्तिरित्येव विवक्षणीयं कालत्वान् घटादित्यादौ कालावच्छेदेन घटादौ वर्तमानः कपालसमवेतत्वाद्यभावएव प्रसिद्धः तत्प्रतियोगितानवच्छेदकञ्च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नकालवृत्तित्वादिकमिति लक्षणसमन्वयः, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यद्दृष्टिमत् तन्निष्ठतत्सम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतद्दृष्टित्वाभावानवच्छेदकतत्सम्बन्धावच्छिन्नतद्गुण-प्रकृतहेतूभयाधिकरणतावत्सामान्यकत्वं वा वक्तव्यम् आत्मभिन्नं ज्ञानवदन्यत्वादित्यादौ आत्माद्यवच्छेदेन घटत्वाभावादिनिष्ठस्यानात्मवृत्तित्वाभावस्यानव-

च्छेदकं घटत्वाभाव-ज्ञानवद्भिन्नत्वोभयाधिकरणसामान्यमिति लक्षणसमन्वयः । उभयाधिकरणत्वनिवेशाद्वह्निमान् धूमादित्यादौ धूमादिसंयोगिनः कपालादेर्घटादिनिष्ठवह्निमत्संयुक्तत्वाभावावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः कपालादेः संयोगेन तद्घटानधिकरणतया उक्तोभयाधिकरणतावत्सामान्यानन्तर्गतत्वात् । अथवा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन यत् स्वाधिकरणं तदवच्छिन्नस्ववृत्तिकान्यहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवद्भूतित्वाभावकत्वविवक्षणान्न कश्चिद्दोषः सर्वत्र सहेतौ अन्ततोऽवृत्तौ प्रसिद्धे साध्यसामानाधिकरण्याभाव एव तादृशस्ववृत्तिकान्यत्वसत्त्वेन लक्षणसमन्वयात् । वह्निगादिनिष्ठधूमादिसामानाधिकरण्याभावे अयोगोलकादेरिव तद्भूतित्वस्याप्यवच्छेदकत्वात् स्निष्ठहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नवृत्त्यनच्छिन्नहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरण्याभावकत्वं वा विवक्षणीयमित्यादयः परिष्कारस्य पन्थानो द्रष्टव्याः (१) ॥

इति महामहोपाध्याय-श्रीगदाधर-भट्टाचार्य-विरचितायां

अनुमानटीधितिविहृतौ सिंहव्याघ्रनामक-

व्याप्तिद्वयं सम्पूर्णमिति ।

(१) 'परिष्कारस्य पन्थानो द्रष्टव्या' इत्यनन्तरं 'अथवा साध्यवद्भूतित्वाभावा-  
त् । सामानाज्ये यदाधिकरणावच्छिन्नत्व-यद्भूतित्वोभयाभावस्तत्र' इति यद-  
र्थः । अत्रानु-वृत्तिमा । अन्ते साध्यवद्भूतित्वभावात् । साध्यवद्भूतित्वभावे वा  
अधिकरणावच्छिन्नत्व-यद्भूतित्वान्न तत्त्वम् । इत्यधिक-पाठः । किञ्चिदुदाहरणमुक्तं  
वर्त्तते इति ।

तच्चचिन्तामनी

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः ।

अथदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यत्र समवायितया वाच्य-  
त्वाभावो घटएव प्रसिद्धः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकाभावस्य केवलान्वयित्वात् । न चैवं घटएव  
व्यभिचारः, साध्यतावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
भाववद्वृत्तित्वं हि व्यभिचारः, नच वाच्यत्वाभावस्तादृशो  
घट इति चेत्तर्हि तादृशसाध्याभावसामानाधिकरण्या-  
भावोव्याप्तिः । तथाचाप्रसिद्धिः ।

तच्चचिन्तामणिदीधितिः ।

‘समवायितयेति, वाच्यत्वं न यथा समवायि तथा  
वच्यते, घटादिसमवायितयेत्यर्थः इत्यप्याहुः, प्रमेय-  
साध्यके च भावत्वेनाभावानां अभावत्वेन भावानां  
वङ्गित्वेन निर्व्वङ्गौ अवृत्तिमावृत्तिगगनत्वादिना  
विरुद्धघटत्व-पटत्वाभ्याञ्च सर्व्वत्र प्रमेयमावस्थाभावः  
सुलभः

गाढाधरी विवृतिः ।

‘अथ समवायितयेति मूलम्, अथ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकाभावाभ्युपगमे सर्व्वत्र तादृशभाववति हेतोर्वृत्तेरसम्भवः

साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य तादृशाभावमादाय लक्षणसङ्गमने सर्वत्र  
 व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति लक्षणपरिष्कारासम्भवेन सोन्दडमता-  
 वलम्बनेन मूललक्षणपरिष्कर्तुरीदृशागङ्गा न गच्छते इति  
 चेदत्रोपाध्यायमतानुयायिनः केवलान्वयिनि साध्याभावाप्रसिद्धि-  
 निवन्धनदोषस्य उद्भावितत्वात् साध्याभावस्य कथञ्चित् प्रसिद्धावेव  
 लक्षणस्य निर्दोषतेत्यभिमानेनेयमागङ्गा तादृशाभिमानमेव  
 निराकरिष्यतीत्यग्रे 'तर्हीत्यादिग्रन्थेन । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
 भावोपगमे यथा व्यभिचारलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्या-  
 भावो निवेश्यते तथा व्याप्तिलक्षणेऽपि तादृशसाध्याभावएव निवे-  
 शनीयः अन्यथा असम्भवस्यातिव्याप्तेर्वा प्रसक्तिः व्याप्तेरव्यभिचार-  
 रूपतानुपपत्तयेति (१) पुनरप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिः । केवलान्व-  
 यिसाध्यकस्यल इति तदर्थः । न चैवमपि तत्तद्वद्वृत्तितापच्छि-  
 न्नाभावव्यावर्तकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपेणैव  
 साध्याभावस्य विगेषणीयतया वाच्यत्वतावच्छिन्नसाध्यकस्यले सम-  
 वायित्वावच्छिन्नतदभावस्यातादृशत्वात्तादृशाभावप्रसिद्धिरनुपयोगि-  
 नीति कथमियमागङ्गा साध्यप्रतियोगिकाभावमात्रनिवेशाभिमान-  
 प्याप्यागङ्गावीजत्वे केवलान्वयिसाध्यकस्यले व्यामज्यवृत्तिरूपावच्छि-  
 न्नप्रतियोगिताकस्य विगिष्टाभावरूपस्य च तादृशाभावस्य प्रसि-  
 द्धे । सोन्दडमतावलम्बनस्य निर्वीजत्वापातादिति वाच्यम् ।

(१) साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायाम्भ्या-  
 तदङ्ग, अतिव्याप्तिर्देहि, दटि वा सात्तिभाविप्रमेव सङ्गणं क्रियते तदायाह,  
 न ।

महानसीयवञ्जित्वावच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकापर्याप्त-  
 स्त्वसमानाधिकरणनिष्ठावच्छेदकताप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगि-  
 ताकाभावे एव निवेशनीय इत्यभिप्रायेण गृह्यते । प्रमेयत्वादि-  
 ता प्रमेयमात्रं यत् साध्यतावच्छेदकं तत् प्रमेयत्वादिविशिष्टप्रमेया-  
 पर्याप्त तद्विशेषितपटत्वादितिष्ठनेवावच्छेदकत्वं प्रसिद्धं स्वसमा-  
 नाधिकरणवृत्तितादृशवच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगिताभिन्नञ्च व्य-  
 धिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितामात्रमेव । यत् यादृशं साध्यताव-  
 च्छेदकं विशिष्टमविशिष्टं वा तत् तदनवच्छिन्नत्व-समानाधिकरण-  
 धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभावावप्रतियोगिताकाभावनिवेश्याभिप्रायको-  
 ऽयं ग्रन्थ इत्यप्याहुः । न चैवं प्रमेयत्वादवच्छिन्नसाध्यकरुलेऽपि  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमात्रस्यैव लक्षणपटकतासम्भवाही-  
 धितिहेतां तत्र गगनत्व-पटत्वपटत्वोभयादवच्छिन्नप्रमेयमात्रा-  
 भावपर्यन्तागुनरूपप्रयानोव्यर्थः इति वाच्यम् । महानसीयवञ्जि-  
 त्वादवच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकमननिवन्प्रतियोगि-  
 ताकः साध्यतावच्छेदकापर्याप्तिसाध्यवृत्तिधर्मनिष्ठावच्छेदकता-  
 कान्यप्रतियोगिताको वात्तमात्रो निवेशनीय इत्यभिप्रायेण तैस्तदा-  
 विधाभावागुनरपात् । न च पटत्व-पटत्वोभयावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठमेव पटत्व-  
 पटत्वयोः प्रत्येकं साध्यवृत्तित्वादिति वदन्मनी लक्षणपटक इति  
 वाच्यम् । साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठत्वेन यत्तत्तदधिकरणधर्मविरहिता-  
 धिकरणं साध्यं तत् विपरिन्त्यया पटत्व-पटत्वोभयप्रयानाव-  
 च्छेदकताया पटत्वप्रतियोगिकोटजनकत्वमिति । अतएव इति-

साध्याभाववद्बृहत्तित्वस्य तादृशाभावमादाय लक्षणसङ्गमने सर्वत्र  
 व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति लक्षणपरिष्कारासम्भवेन सोन्दडमता-  
 वलम्बनेन मूललक्षणपरिष्कर्तुरीदृशाशङ्का न गच्छते इति  
 चेदत्रोपाध्यायमतानुयायिनः केवलान्वयिनि साध्याभावाप्रसिद्धि-  
 निवन्धनदोषस्य उद्भावितत्वात् साध्याभावस्य कथञ्चित् प्रसिद्धाविव  
 लक्षणस्य निर्दोषतेत्यभिमानेनेयमाशङ्का तादृशाभिमानमेव  
 निराकरिष्यतीत्यग्रे 'तर्हीत्यादिग्रन्थेन । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
 भावोपगमे यथा व्यभिचारलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्या-  
 भावो निवेश्यते तथा व्याप्तिलक्षणेऽपि तादृशसाध्याभावएव निवे-  
 शनीयः अन्यथा असम्भवस्यातिव्याप्तेर्वा प्रसक्तिः व्याप्तेरव्यभिचार-  
 रूपतानुपपत्तिश्चेति (१) पुनरप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिः । केवलान्व-  
 यिसाध्यकस्थले इति तदर्थः । न चैवमपि तत्तद्वह्नित्वापच्छि-  
 न्नाभावव्यावर्तकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपेणैव  
 साध्याभावस्य विशेषणीयतया वाच्यत्वत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थले सम-  
 वायित्वावच्छिन्नतदभावस्यातादृशत्वात्तादृशाभावप्रसिद्धिरनुपयोगि-  
 नीति कथमियमाशङ्का साध्यप्रतियोगिकाभावमात्रनिवेशाभिमान-  
 स्याप्याशङ्कावीजत्वे केवलान्वयिसाध्यकस्थले व्यासज्यवृत्तिरूपावच्छि-  
 न्नप्रतियोगिताकस्य विशिष्टाभावरूपस्य च तादृशाभावस्य प्रसि-  
 वे सोन्दडमतावलम्बनस्य निर्व्वीजत्वापातादिति वाच्यम् ।

(१) साध्याभाववद्बृहत्तित्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायासम्भवा-  
 'वा' , अतिव्याप्तिर्वेति, यदि वा पारिभाषिकमेव लक्षणं क्रियते तदाप्याह,  
 व्याप्तेरिति ।

महानसीयवङ्गित्वावच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकापर्याप्त-  
स्वसमानाधिकरणनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगि-  
ताकाभाव एव निवेशनीय इत्यभिप्रायेणाशङ्कासङ्गतिः । प्रमेयत्वादि-  
ना प्रमेयमात्रं यत्र साध्यतावच्छेदकं तत्र प्रमेयत्वादिविशिष्टप्रमेया-  
पर्याप्तं तद्विशेषितषट्त्वादितिष्ठनेवावच्छेदकत्वं प्रसिद्धं स्वसमा-  
नाधिकरणवृत्तितादृशावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगिताभिन्नञ्च व्य-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितामात्रमेव । यत्र यादृशं साध्यताव-  
च्छेदकं विशिष्टमविशिष्टं वा तत्र तदनवच्छिन्नत्व-समानाधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्प्रतियोगिताकाभावनिवेशाभिप्रायको-  
ऽयं ग्रन्थ इत्यप्याहुः । न चैवं प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकरुलेऽपि  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावभावस्यैव लक्षणघटकतासम्भवाद्दी-  
धितिहतां तत्र गगनत्व-षट्त्वपटत्वोभयाद्यवच्छिन्नप्रमेयसामान्या-  
भावपर्यन्तानुसरणप्रयासोऽव्यर्थः इति वाच्यम् । महानसीयवङ्गि-  
त्वाद्यवच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकस्वनियतप्रतियोगि-  
ताकः साध्यतावच्छेदकापर्याप्तसाध्यवृत्तिधर्मेनिष्ठावच्छेदकता-  
कान्यप्रतियोगिताको वाऽभावो निवेशनीय इत्यभिप्रायेणैस्तदा-  
विधासावानुसरणात् । न च षट्त्व-पटत्वोभयावच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं साध्यवृत्तिधर्मेनिष्ठमेव षट्त्व-  
पटत्वयोः प्रत्येकं साध्यवृत्तित्वादिति वदन्तस्ते लक्षणघटक इति  
वाच्यम् । साध्यवृत्तिधर्मेनिष्ठत्वेनैव दत्तत्वात्प्रधिकरणधर्मेविशिष्टा-  
धिकरणं साध्यं तस्य विवक्षिततया षट्त्व-पटत्वोभयपर्याप्ताव-  
च्छेदकताया अन्यत्वप्रतियोगिकोटावन्तर्भावात् । अतएव इति-



साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य तादृशाभावमादाय लक्षणसङ्गमने सर्वत्र  
 व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरिति लक्षणपरिष्कारासम्भवेन सोन्दडमता-  
 वलम्बनेन मूललक्षणपरिष्कर्तुरीदृशाशङ्का न गच्छते इति  
 चेदत्रोपाध्यायमतानुयायिनः केवलान्वयिनि साध्याभावाप्रसिद्धि-  
 निवन्धनदोषस्य उद्भावितत्वात् साध्याभावस्य कथञ्चित् प्रमिडावेव  
 लक्षणस्य निर्दोषतेत्यभिमानेनेयमाशङ्का तादृशाभिमानमेव  
 निराकरिष्यतीत्यग्रे 'तर्हीत्यादिग्रन्थेन । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
 भावोपगमे यथा व्यभिचारलक्षणे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्या-  
 भावो निवेश्यते तथा व्याप्तिलक्षणेऽपि तादृशसाध्याभावएव निवे-  
 शनीयः अन्यथा असम्भवस्यातिव्याप्तेर्वा प्रसक्तिः व्याप्तेरव्यभिचार-  
 रूपतानुपपत्तिश्चेति (१) पुनरप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिः । केवलान्व-  
 यिसाध्यकस्थले इति तदर्थः । न चैवमपि तत्तद्वह्नित्वापच्छि-  
 न्नाभावव्यावर्तकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपेणैव  
 साध्याभावस्य विशेषणीयतया वाच्यत्वत्वावच्छिन्नसाध्यकस्थले सम-  
 वायित्वावच्छिन्नतदभावस्यातादृशत्वात्तादृशाभावप्रसिद्धिरनुपयोगि-  
 नीति कथमियमाशङ्का साध्यप्रतियोगिकाभावमात्रनिवेशाभिमान-  
 स्याप्याशङ्कावोजत्वे केवलान्वयिसाध्यकस्थले व्यासज्यवृत्तिरूपावच्छि-  
 न्नप्रतियोगिताकस्य विशिष्टाभावरूपस्य च तादृशाभावस्य प्रसि-  
 द्धिसम्भवेन सोन्दडमतावलम्बनस्य निर्व्विजत्वापातादिति वाच्यम् ।

(१) साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमादायासम्भवा-  
 सम्भवादाह, अतिव्याप्तिर्वेति, यदि वा पारिभाषिकमेव लक्षणं क्रियते तदाप्याह,  
 व्याप्तेरिति ।

महानसीयवङ्गित्वावच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकापर्याप्त-  
स्वसमानाधिकरणनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताभिन्नप्रतियोगि-  
ताकाभाव एव निवेशनीय इत्यभिप्रायेणाशङ्कासङ्गतः । प्रमेयत्वादि-  
ना प्रमेयमात्रं यत्र साध्यतावच्छेदकं तत्र प्रमेयत्वादिविशिष्टप्रमेया-  
पर्याप्तं तद्विशेषितघटत्वादिनिष्ठमेवावच्छेदकत्वं प्रसिद्धं स्वसमा-  
नाधिकरणवृत्तितादृशावच्छेदकतानिरूपकप्रतियोगिताभिन्नञ्च व्य-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितामात्रमेव । यत्र यादृशं साध्यताव-  
च्छेदकं विशिष्टमविशिष्टं वा तत्र तदनवच्छिन्नत्व-समानाधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्प्रतियोगिताकाभावनिवेशाभिप्रायको-  
ऽयं ग्रन्थ इत्यप्याहुः । न चैवं प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकस्यलेऽपि  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमात्रस्यैव लक्षणघटकतासम्भवाद्दी-  
धितिकृतां तत्र गगनत्व-घटत्वपटत्वोभयाद्यवच्छिन्नप्रमेयसामान्या-  
भावपर्यन्तानुसरणप्रयासोऽव्यर्थः इति वाच्यम् । महानसीयवङ्गि-  
त्वाद्यवच्छिन्नाभाववारणाय साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगि-  
ताकः साध्यतावच्छेदकापर्याप्तसाध्यवृत्तिधर्मनिष्ठावच्छेदकता-  
कान्यप्रतियोगिताको वाऽभावो निवेशनीय इत्यभिप्रायेण तैस्तया-  
विधाभावानुसरणात् । न च घटत्व-पटत्वोभयावच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठमेव घटत्व-  
पटत्वयोः प्रत्येक साध्यवृत्तित्वादिति कथमसौ लक्षणघटक इति  
वाच्यम् । साध्यवृत्तिधर्मनिष्ठेत्यनेन यत्पदार्थव्यधिकरणधर्मविशिष्टा-  
धिकरणं साध्यं तस्य विवक्षिततया घटत्व-पटत्वोभयपदार्थाव-  
च्छेदकताया अन्यत्वप्रतियोगिकोटावनन्तर्भावात् । वस्तुतस्तु वृत्ति-

सहृत्तयोयावन्तः साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभाव-  
कूटाधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वमेव साध्याभाववदवृत्तित्वमित्य-  
स्यार्थः, इत्यभिप्रायकतया 'अथेत्यादिग्रन्थः सार्वभौमैर्व्याख्यातः,  
दौघितिकतामपि तादृशग्रन्थस्य तदभिप्रायकत्वमेवानुमतं कूट-  
घटितलक्षणस्य स्वयमग्रे दूषणीयत्वेऽपि आपाततः सम्भवदुक्तिकतयैव  
तत्तद्वितुरभिप्रायविषयत्वौचित्यात् । व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
भाववादिमतेऽपि (१) निर्दोषस्यापि लक्षणस्य सम्भवेन तदुपेक्ष्य  
सदोषं कूटघटितलक्षणमवलम्ब्य 'प्रनियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रन्था-  
वतारणमनुचितमित्यभिप्रेत्यैव अग्रे तन्नक्षणमाक्षेप्यमिति न मन्दर्म-  
विरोधः । 'यत्समानाधिकरणा इत्यादिलक्षणमभिप्रायकता चात्र  
न युज्यते तादृशव्याप्तेः साध्याभाववदवृत्तित्वादिरूपत्वाप्रसङ्गः  
मूलोक्तलक्षणपरिष्कारासम्भवात् व्यभिचारगरीरे साध्यतावच्छेद-  
कावच्छिन्नसाध्याभावनिवेशस्यावश्यकतां प्रदर्श्य केवलान्वयि-  
साध्यकसाधारणसाध्याभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्तेरव्यभिचाररूपता न  
सम्भवतीत्यभिधानेन अव्यभिचारपदार्थरूपसाध्याभाववदवृत्तित्वा-

(१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वं "विवादोऽप्यतिरिक्तायामेव प्रतियोगि-  
तायाम्" इत्यादिग्रन्थस्य सूरमेन अतिरिक्तप्रतियोगिताकाभावत्वम्, अथवा प्र-  
तियोगिताविशिष्टप्रतियोगिताकाभावत्वं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
भावत्वं वैशिष्ट्यं स्वतादात्म्य-स्वाग्रयनिटाधेयतावच्छेदकताविशिष्टान्यावच्छेदकताद-  
त्वोपपन्नसम्बन्धेन, सम्बन्धवदकवैशिष्ट्यं स्वमानाधिकरणस्य सावच्छेदकसम्बन्धावच्छि-  
न्नत-स्वानवच्छेदकानवच्छिन्नत्व-स्ववृत्तित्वैतद्वत्तुदयसम्बन्धेन, स्ववृत्तित्वस्य स्वानव-  
च्छेदकानवच्छिन्नत्वसम्बन्धेनानो विशिष्टमन्त्रेण गुणो नाम्नीतिप्रतीतिमिदमावश्य  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वव्याघात इति विवेचनीयम् ।

भावस्य व्याप्तित्वे निराकृते च साध्याभाववद्भूतित्वाभावस्य व्याप्ति-  
त्वानभ्युपगमेऽपि न क्षतिरित्याशयेन 'यत्समानाधिकरणा इत्यादि-  
निर्दोषलक्षणमवलम्ब्यैव स्वयं प्रतियोग्यभूतित्वेत्यादिग्रन्थस्यावता-  
रणीयत्वात् । न च साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताका-  
भावकूटवद्भूतित्वस्यापि व्यभिचारपदार्थत्वसम्भवात्, कूटघटित-  
व्याप्तेरव्यभिचारत्वमुपपद्यत इति वाच्यम् । तादृशाभावकूटनामा-  
नाधिकरणस्य व्यभिचारपदार्थत्वे 'न चैवं घट एवेत्यादिना  
दर्शिताया ज्ञेयत्वादिहेतौ वाच्यत्वव्यभिचारित्वव्यवहारापत्तेर्दुर्भार-  
त्वात् वाच्यत्वादेः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाप्रसिद्ध्यधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभावकूटवति च हेतोर्वृत्तेरिति सर्व्वमनाकुलम् ।  
एवञ्च कूटघटितलक्षणमिष्टायेनैव प्रमेयसाध्यकस्यले उक्ताभावा-  
नुसरणं ग्रन्थज्ञतां सकृत् घटत्वादवच्छिन्नपटाद्यभावस्य साध्यता-  
वच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकत्वविरहादित्यवधेयम् । (१) ।

ननु वाच्यत्वं पदशक्तिः सा च तत्त्वत्वद्वयोऽर्थत्वप्रकारिका भग-  
वदिच्छेव (२) न तु पदार्थान्तरम् अपनिशान्तत्वात् ३। तथाच सम-  
वायित्वं समवायप्रतियोगित्वरूपं तदनुयोगित्वरूपं वा भवतु चभय-  
यैव वाच्यत्ववृत्तीति तेन रूपेण तदभावस्य कथं अधिकरणधर्माव-

(१) यद्यस्मिन्नादित्येति नृत्तमित्यादि इत्यनेनैव मिलितं तदा तत्रैव निहितं दर्शयितुं शक्तिः ।

(२) दशमस्कन्धसमर्पणं इत्यादि रत्नसूक्तं च गुरुनिन्दन-  
मिति भावः ।

१३. सिद्धान्तसिद्धयार्थिनाम्. यस्मात्तन्महाविमर्शः सतिताम्ये सतिरि-  
तस्यार्थीकारो न सहाय्य इति म. य.

च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वम् । न च भगवदिच्छाया वाच्यत्वपटादेर्व  
 पटादेर्वटादिपदवाच्यत्वापत्तिर्वटादाविव पटादावपि घटादिपद-  
 बोध्यत्वप्रकारिकाया भगवदिच्छाया विषयतामस्यन्तेन सत्त्वात्  
 तदिच्छाया एकत्वादिति वाच्यम् । यदस्मीति यस्य प्रकारता तच्चैव  
 धर्मेणो विगेष्यतामस्यन्तेन तद्वर्गप्रकारकत्वविशिष्टवत्त्वोपगमात्  
 पटादेर्वटादिपदबोध्यतया भगवदिच्छाया अनवगाहनात् तत्र  
 विशेष्यतामस्यन्तेन तद्वोध्यत्वप्रकारकत्वविशिष्टभगवदिच्छाविगर्हेण  
 तदवाच्यत्वोपपत्तेः । न चैव विशिष्टेच्छाया वाच्यत्वरूपत्वे विगेष-  
 णांशे समवायित्वाभावात्तेन रूपेण विशिष्टाभावस्य व्यधिकरण-  
 धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमव्याहतमेवेति वाच्यम् । यतो विशि-  
 टाभावप्रतियोगिता न विगेषणान्तर्भावेन पर्याप्ता अपि तु विशेष्या-  
 शमाने, अवच्छिद्यते पुनरिय विगेषणेन, प्रतियोगिताया अव्यास-  
 ज्यवृत्तित्वात् (१) तथाच विशेष्यवृत्तेः समवायित्वस्य कथं प्रतियोगि-  
 ताव्यधिकरणत्वमिति । न च प्रतियोगिताया व्यासज्यवृत्तित्वानुप-  
 गमे सर्वत्र घटत्वेन घट-पटोभयं नास्तीतिप्रतीतिः कथमुपपद्यतां  
 घटादिमिति प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिसत्त्वेन तद्विप-  
 याभावस्य सत्त्वामन्भवात् इति अभावविशेषीयप्रतियोगित्वमवश्य-  
 नेव व्यासज्यवृत्त्युपेयं तथा सति च तत्र प्रतियोगितापर्याप्त्यधि-  
 करणस्योभयत्वावच्छिन्नस्य प्रतियोगितावच्छेदकघटत्वादिविशिष्ट-  
 त्वासम्भवादयद्वर्मावच्छिन्ने प्रतियोगितायाः पर्याप्तिः प्रतियोगिता-  
 वच्छेदकविशिष्टस्य तदवच्छिन्नस्यैवाभावविरोधितया न तादृगा-

भावस्य सार्वत्रिकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् । प्रतियोगिताया-  
 श्रव्यासज्यहृत्तित्वेऽपि तत्रैकधर्मावच्छिन्नापर्याप्तिरूपविरोधगालि-  
 नोर्घटत्व-पटघटोभयत्वयोः प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य व्यासज्य-  
 हृत्तित्वोपगमात्तादृशाभावस्य विरुद्धघटत्व-पटत्वाद्युभयावच्छिन्ना-  
 भावयत् केवलान्वयित्वोपपत्तेः । यद्यपि घट-पटौ नस्तु इत्यादि-  
 प्रतीतिविषयममानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
 कत्वमपि घटत्वाद्यन्तर्भावेन पर्याप्तं तथापि तत्र हित्वधर्मेताव-  
 च्छेदकतापन्नस्यैव घटत्वादेरवच्छेदकत्व प्रतीयते अत्र च स्वान-  
 त्तेरणापीति भेदः । अस्ता वा ततोभयाभाप्रतियोगिता-  
 या गत्यन्तरविरहाद्व्यासज्यहृत्तित्वं तथापि विनिष्टाभावप्रति-  
 योगितायास्तुष्टात्वमप्रामाणिकमेव दण्डिपुरुषादिमति पुरयत्वेन  
 दण्डविनिष्टो नास्त्येत्यादिप्रतीतिरभिदेः इत्यत आह, दीधितो  
 'वाप्यत्व न यथेति, 'तथा वक्ष्यत इति, अयमाशयः वाप्यत्व शक्ति-  
 विषयत्वन तु शक्ति, धातुर्नैव शक्तिप्रतिपादनात् प्रत्ययस्य निर्गदक-  
 तापत्तेः विषयत्वञ्च पदार्थान्तरम् इति प्रार्थनैवादिर्देवदेनिनि-  
 दान्तः तस्य च न समवायः सम्बन्धः अपि तु स्वस्वमेवेति सम्बन्ध-  
 दितया वाप्यत्वपदार्थभावो अधिकरणपर्याप्तवच्छिन्नाभाव इति  
 एवदेनिमतादुपादितया सन्निवारनित्यनस्तु निरिति घटादि-  
 समवायित्वेति, तदाच वाप्यत्वपदस्य भगवद्विज्ञातवस्त्विति नान-  
 इतिरिति भावः । यदाह परमार्थोपपत्तेः सम्बन्धः परमार्थे निमित्त-  
 परतया व्याप्यात्मनश्चिन्मिताद्विपर्ययत्वरम् इति ।

न च वाप्यत्वादिसाध्यपरत्वे सम्बन्धोत्तरस्य अधिकरणपर्य-  
 यत्तत्वे

नन्वित्तमं साधनप्रमिदं नान्यत्र, १) प्रमेयवार्तिना प्रमेयसामान्य-  
साध्यकत्वात् साधनभावप्रमिदं नान्यत्र, २) प्रमेयसामान्यसाध्य-  
प्रमेयसाधनमिदं व्यधिकरणप्रमेयवार्तिना प्रमेयसाध्य-  
तस्याप्रमेयत्वात् इत्यत आह, 'प्रमेयसाध्यत्वेति १) 'भाववार्ति-  
'अभावानां भावनामिदं प्रमेयत्वेन 'अभाव इत्यपि मस्य मस्य',  
अभावस्य भाववार्तिना भावभावयोः भावो समनियतत्वेनाप्यधिक-  
रिति तत्र नियोगितात्वेन प्रमेयत्वप्रमेयत्वमिदं प्रमेयसाध्य-  
कृतमनया परिष्कारणीयमाध्याभाववदन्ति तत्र प्रथममन-  
घटको भविष्यतीत्यभिप्रायः । न च यदभावीयप्रतियोगिता-  
त्वेन साध्यतावच्छेदकमनैयत्वमिति विवक्षणे वाच्यत्वादिमाध्य-  
वक्ष्यत्वादिमाध्यं च तादृगाभावाप्रमिदि निमित्तव्याधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावानां समनियतत्वेनाभिन्नतया घटादेरपि तदा-  
विधवाच्यत्वाभावप्रतियोगित्वात् किञ्चिदिगित्वाभावादेरपि (२)  
वक्ष्यभावप्रतियोगित्वादिति तत्तत्प्रतियोगितात्वेन समनैयत्व-  
मिति विवक्षणीयमिति कथमुक्ताभावस्य लक्षणघटकतेति वाच्यम् ।  
समनैयत्वशरीरे व्यापकतायास्तदभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्नाया-  
व्याप्यतायाश्च विधिपरूपावच्छिन्नाया निवेगनेनानुपपत्त्यभावात् ।  
ननु साध्यनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपव्यापकता-  
चेत् समनैयत्वशरीरे निवेग्यते तदा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नयो-  
र्भावाभाववृत्तिप्रतियोगितयोर्द्वयोरिव प्रत्येक प्रमेयनिष्ठान्योन्याभाव-

(१) प्रमेयसामान्यसाध्यके चेति पा० ।

(२) समनियताभावानामैक्यानभ्युपगमेऽपि दोषमाह किञ्चिदित्यादि ।

प्रतियोगितावच्छेदकतया नोक्ताभावस्य साध्यतावच्छेदकसम-  
नियतप्रतियोगिताकत्वम् इत्यतोऽभावान्तरमाह, 'वञ्जित्वेनेति  
'प्रमेयमात्रस्याभाव इत्यप्रमेयान्वयः', वञ्जित्वेन प्रमेयं नास्तीति-  
प्रतीत्या प्रमेयसामान्य एव वञ्जित्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वावगाह-  
नात् प्रमेयत्वव्यापिकैव तादृशाभावोयवञ्जित्वावच्छिन्नप्रतियोगि-  
तेति भावः । यदि च तत्र वञ्जिर्नास्तीतिप्रतीतिसिद्धवञ्जि-  
मात्रनिष्ठप्रतियोगितैव प्रमेयत्वसामानाधिकरण्येन भानत इत्यु-  
पेत्यते प्रमेयसामान्यस्यैव तत्प्रतियोगितया भानोपगमे वञ्जि-  
र्नास्तीत्यादावपि तादृशप्रतीतिसिद्धनिश्चितप्रमेयनिष्ठप्रतियोगि-  
ताया वञ्जित्वादिविशेषितप्रतियोगिदृष्टित्वेन भानोपगमनश्र-  
वात् समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नवञ्जित्वादिसमनिष्ठप्रतियोगि-  
त्वाप्रसिद्ध्या वञ्जिभिन्नत्वादिना वङ्गाद्यभावमादाय वञ्जिमान्  
प्रमेयत्वादित्यादावतिव्याख्यापत्तेरित्युच्यते, तदा तादृशाभावस्यापि  
नोक्तरूपत्वमित्याशङ्क्य अभावान्तरमुपन्यस्यति, (१) 'बहुक्तिमावेति,  
गगनं नास्तीत्यत्र गगनत्वसामानाधिकरण्येन या गगनत्वावच्छिन्न-  
प्रतियोगिता प्रतीयते सैव गगनत्वेन गगनभिन्न नास्तीत्यादौ गगन-  
भिन्नत्वादिनामानाधिकरण्येन प्रतीयते अवच्छेदकैक्येऽस्यति बाधकं  
प्रतियोगिताया धर्म्यैवस्वीकारात् गगनभिन्ननिष्ठप्रतियोगिताया-  
गगनादृष्टित्वेन (२) गगनत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रति-  
योगिनोऽदृष्टित्वेन गगनतया गगनभिन्नाभावस्य वैकल्याद्वितीय-  
पत्तेः, वञ्जित्वादवच्छिन्नप्रतीतिनिष्ठप्रतियोगिताया वञ्जिनिष्ठ-

(१) अभावान्तरमावेति इति ।

(२) गगनत्वेनेति इति ।



तादृशमिति योगित्वाभेदे न तादृशमिति तद्विज्ञातत्वाभावेन  
 न तादृशमिति तादृशता तत्रैकप्रतिपादितत्वाभावेन न तादृशमिति  
 अतद्विज्ञेन प्रमेयत्वमभिनियतप्रतिपादितत्वाभावेन न तादृशमिति  
 अतद्विज्ञातत्वाभावेन तादृशमिति न तादृशमिति (१) । न त्वेवमपि यत्र  
 विपर्ययता प्रमेयसामान्यमात्रमत्र देवराजानादिकं देवत्वव  
 मत्तावानुज्ञातमित्यादौ साध्याभावात्तद्विज्ञेन देवतावच्छेदकमस्य  
 न्येन वृत्तिप्रसिद्धाव्याप्तिर्विरोधनाय उपदेष्टव्यमात्रमात्राधिकरण  
 रूपविशेषणाक्रान्तमात्रावच्छेदकमभिनियतप्रतियोगिताकाभावा-  
 प्रसिद्धिमेवनादेरपि विपर्ययतामस्यभेदे देवराजानादिसम्बन्धत्वात्  
 तादृशमस्यभेदेन गगनत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य साधन-  
 सामानाधिकरण्यामभवादित्यतोऽभावान्तरमात्र, 'प्रिरुहेति येन  
 मस्यभेदेन घटत्व-पटत्वाद्योर्विरोधस्तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदुभयनिष्ठ-  
 प्रतियोगितावच्छेदकताकप्रमेयसामान्याभाव इत्यर्थः, प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकतावच्छेदकोभयत्वविशिष्टघटत्व-पटत्वाद्यवच्छिन्नप्रति-  
 योगिनोऽप्रसिद्धा विरोधविरहेणास्याभावस्य केवलान्वयितेत्यव-  
 धेयम् । इदमुपलक्षणं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववादिना प्रति-  
 योगितावच्छेदकतावच्छेदकरूपेणैव तादृशमस्यभेदेनाप्यवच्छेदकस्य  
 वृत्तिमत्ताया अवच्छेदकतायामतन्त्रत्वात् समवायादिसम्बन्धेन  
 गगनाद्यवच्छिन्नप्रमेयसामान्याभावस्यापि सौलभ्य बोध्यम् । अत्य-  
 न्ताभावस्यैवान्योन्याभावस्यापि व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताकत्वोपगमात् प्रमेयसामान्यस्य यत्र तादात्म्यसम्बन्धेन साध्यता

तत्र घटत्व-पटत्वाभ्यां समवायेन गगनादिना वा प्रमेयसामान्य-  
भेदोलक्षणाघटकः प्रतियोगितावच्छेदकावृत्तिसमवायित्वाद्यवच्छि-  
न्नप्रमेयत्वादिना प्रमेयसामान्यभेदो वा तथेत्यवधेयम् ।

तत्त्वचिन्तामणिद्विधितिः ।

ननु पारिभाषिकमेवाव्यभिचरितत्वं, तथाहि यत्-  
समानाधिकरणाः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता-  
वच्छेदकप्रतियोगिताका यावन्तोऽभावाः प्रतियोगि-  
समानाधिकरणास्तत्त्वं सर्व्वत्र वाच्यत्वाद्यभावस्य तथा-  
त्वाद्यावत्त्वोपादानम् । अतएव भूतत्व-सूक्तत्वोभयवान्  
सूक्तत्वादित्यादौ द्वित्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिसामा-  
नाधिकरण्येऽपि भूतत्व-मनोन्यत्वाद्यभावस्यातथात्वा-  
न्नातिप्रसङ्गः । गोत्वाद्यभावस्य तत्तत्साध्यव्यक्त्यभावस्य  
वा तथात्वात् साध्यतावच्छेदकेत्यादि ।

गादाधरी विवृतिः ।

ननु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावप्रसिद्धावपि व्यभिचारा-  
भावरूपव्याप्ती साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य लक्षणघट-  
कतया अप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तेर्दुरुद्धरनयैव वादिनो निवृत्ते-  
र्यधिकरणधर्मावच्छिन्नभावखण्डनपरग्रन्थानुत्यतिरित्यतस्तादृश-  
ग्रन्थमवतारयति, 'नन्वित्यादिना, 'पारिभाषिकमिति तान्त्रिकं-

गङ्गेतरूपपरिभाषया व्याप्तिप्रतिपादकं न तु योगिनेत्यर्थः, 'अव्यभि-  
 चरितत्वम्' अव्यभिचरितत्वपदम्, अथवा 'पारिभाषिकमव्यभि-  
 चरितत्व' परिभाषया अव्यभिचरितत्वपदप्रतिपाद्यं, व्याप्यत्वमिति  
 शेषः, न तु योगेन तत्पदलभ्यमित्येवार्थः, तथाच व्यभिचारघटन-  
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य व्याप्तिघटकत्वविरहेऽपि न  
 क्षतिरिति भावः । 'यदिति, 'यत्पदं यदन्मावच्छिन्नपरम्, अग्रे 'तत्-  
 पदमपि तदन्मावच्छिन्नपरं, स च धर्मो हेतुतावच्छेदकीभूतवृत्त-  
 त्वादिः, सङ्केतस्थले हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणः साध्या-  
 तावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादिविशेषणाक्रान्तः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताको घटत्वादिना वङ्गाद्यभावादिरेव तस्य च प्रतियोगि-  
 सामानाधिकरण्यमावश्यकमिति लक्षणसमन्वयः । व्यभिचा-  
 रिणि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणोभूतत्वेत्वधिकरणे साध्यतावच्छे-  
 दकेत्यादिविशेषणाक्रान्तसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकः  
 साध्याभावादिरपि (१) तस्य च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमावाप्त-  
 तादृशाभावस्य च प्रतियोग्यधिकरणे कालिकादिसम्बन्धेन वृत्तावपि  
 विवक्षणीयस्य स्वविशिष्टयावदेत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगिसा-  
 मानाधिकरण्यस्य विरहान्नातिव्याप्तिः । अयमात्मा ज्ञानादित्यादौ  
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावादिमादाया-  
 व्याप्तेर्वारणाय हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुसामानाधिकरण्यसमाव-  
 विशेषणम् अभावस्य वृत्तौ सम्बन्धभेदानिवेगेन वङ्गिमान्धूमा-  
 दित्यादौ वङ्गित्वादिना वङ्गाद्यभावस्य प्रतियोगिमिति पञ्चे-

तादौ कालिकमन्त्रेण वृत्तेर्लक्षणसमन्वयसम्भवात् तत्राव्याप्ति-  
 वारणं तत्फलमिति तु ध्येयम् । अयमात्मा पृथिव्याद्यष्टद्रव्याति-  
 रिक्तात्वे मति द्रव्यत्वादित्यादौ द्रव्यत्वममानाधिकरणान्तत्वा-  
 दवच्छिन्नात्त्वत्वाद्यभावानां प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात्  
 अव्याप्तिरतो हेतुसामानाधिकरण्यघटकहेतौ हेतुतावच्छेदकाव-  
 च्छिन्नत्वनिवेशः । यद्यप्ययमात्मा ज्ञानादित्यादौ समानाधिकरण-  
 धर्मावच्छिन्नाभावमादायाव्याप्तिरभावे साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-  
 साध्यसामानाधिकरण्यविशेषणेनापि वारयितुं शक्यते धूमवान् वग्नि-  
 रित्यादौ धूमादिसमानाधिकरणस्य घटत्वादिना धूमाद्यभावन-  
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यावश्यकत्वेऽपि स्वविशिष्टयावत्त्वधिसार-  
 णान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्यैव विवर्तनीयतया  
 अयोगोलकाद्यन्तर्भावेन च तादृशाभावस्यातयात्वादातिप्रसङ्गः,  
 स्वविशिष्टहेत्वधिकरणेत्यत्र यत्पदेनैव हेतोरुपादेयतया तत्त्व-  
 मित्यत्र तत्पदेन तस्यैव परामर्शाद्व्याप्तिहेतुनिष्ठोपपत्तिरिति,  
 तथापि कपिसयोगाभावदान्जातित्वादित्यादौ साध्यसमानाधि-  
 करणस्य कपिसयोगाद्यात्मकाभावस्य स्वविशिष्टहेत्वधिकरणा-  
 प्रसिद्धा सत्तापानात्कत्वादित्यादौ (१) सत्ताधिकरणे काले  
 कालिकादिमन्त्रेण वर्तमानस्य सत्ताभावस्य तदप्रसिद्धा (२)  
 अव्याप्तिर्दुर्गोचरेति हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुसामानाधिकरण्य-  
 संशयोपासम् ।

१। तत्र हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुसामानाधिकरण्यस्य सत्ताधिकरणे काले  
 कालिकादिमन्त्रेण वर्तमानस्य सत्ताभावस्य तदप्रसिद्धा (२)

यत्तु अयमात्मा ज्ञानादित्यादी आत्मत्वत्वादिना आत्मत्वादे-  
रभावस्य लक्षणवटकत्वेऽपि नाव्याप्तिस्तस्यापि प्रतियोग्यधि-  
करणोभूते आत्मादावेकज्ञानविषयत्व-स्वाययाययत्वादिरूपा-  
म्यसम्बन्धेन वर्तमानतया प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् इति  
सामानाधिकरण्यान्तविशेषणमनर्थकम्, तत्र, एकज्ञानविषयत्वा-  
दिना विशिष्टबुद्धौ प्रमाणाभावेन तेषां संसर्गत्वाभावात् । नचै-  
मपि यदभावो व्यभिचारविरोधीत्युपाधिनक्षणे इह हेतावुपा-  
धिर्नेह हेतावुपाविरिति प्रतीतिव्यवहारानुरोधेन अव्याप्यत्वस्य  
सम्बन्धतया अन्यकृतैव स्वीकृतत्वात् तेन सम्बन्धेनैवात्मादावात्म-  
त्वाभावादेर्वृत्तेः प्रतियोगिसमानाधिकरण्यमक्षतमेवेति वाच्यम् ।  
अव्याप्यत्वादेः सम्बन्धताया विवादेन यदभावपदस्य यदव्याप्यत्वा-  
द्यभावपरतासभ्युपगम्यापि अन्यकृता तादृशलक्षणव्याख्यानात्  
तत्सम्बन्धतायाम् अप्रामाणिकत्वाभिप्रायेणैवात्र यत्समानाधि-  
करणा इत्युपादानात् । यावत्पदामत्वे साध्यतावच्छेदकेत्यादि-  
विशेषणस्य व्यावृत्तिर्न मङ्गच्छते यत्किञ्चिदभावमादायैव लक्षण-  
समन्वयसम्भवात् अतश्चरमोक्तस्यापि तत्पदस्य व्यावृत्तिं प्रयसतो  
दर्शयति, 'सर्व्वत्रेति, 'तथात्वात्' प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात्,  
तथाच यावत्पदानुपादाने व्यभिचारिमात्र एवातिव्याप्तिरिति  
भावः । यद्यपि व्यभिचारिस्थल एव दोषस्य कथनीयतया  
सर्व्वत्र तादृशाभावस्य तथात्वकथनमयुक्तं, तथापि यावत्पदानु-  
पादानेऽतिव्याप्तिरेव नाव्याप्तिरित्येतत्सूचनाय सर्व्वत्रेत्युक्तम् ।  
अथवा 'सर्व्वत्र' सर्व्वधिकरणावच्छेदेन, तथाच विवक्षणीयस्य

स्वविशिष्टयावदेत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगिसामानाधिकर-  
णस्य सत्त्वं सूचितम् । ननु यावत्पदानुपादाने साध्यतावच्छे-  
दकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वं परित्यज्य साध्य-  
तावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकत्वेनैवाभावो विशेषणीयः तद्व्याप्य-  
त्वञ्च स्वव्यापकतत्त्वत्वेन अतो नानवस्था, वज्रिमान् धृमादित्यादौ  
तत्तद्वज्राद्यभावानां साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिताकानां  
यथाविवक्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि घटत्वादिना  
वज्राद्यभावमादायैव लक्षणममन्वयः (१) इत्यञ्च धूमवान्  
वज्रैरित्यादौ वाच्यत्वाद्यभावमादाय नातिव्याप्तिमग्नदन्तस्य धूम-  
त्वाद्यव्याप्यप्रतियोगिताकत्वेन लक्षणघटकतापिरिहात् एवं मति  
हेतुममानाधिकरणत्वविशेषणमप्यनर्हकमिति । २ चेत्तदपि तर्हि  
त्यज्यतामित्याशङ्कापरिहाराय तयादिधाभावनिर्देशेऽपि :  
यत्तातिव्याप्तिस्तत्र तत्त्वदव्यावृत्तिमात्रं, 'अतएवेति, 'अतएव'  
यावत्पदोपादानादेव, 'हित्वाद्यवच्छिन्नाभासस्य' भूतत्व-सूर्तत्वो-  
भयत्वाद्यवच्छिन्नाभासस्य, 'प्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि' मनी-  
नमनयोः प्रत्येकं भूतत्व-सूर्तत्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्ये-  
ऽपि, तदाच यावत्पदानुपादाने साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगि-  
ताकतात्त्विकोभयभासस्यैव प्रतियोगिसामानाधिकरण्यतया सति-

(१) अथप्यहं '१' '२' '३' '४' '५' ।

(२) अतएव '१' '२' '३' '४' '५' '६' '७' '८' '९' '१०' '११' '१२' '१३' '१४' '१५' '१६' '१७' '१८' '१९' '२०' '२१' '२२' '२३' '२४' '२५' '२६' '२७' '२८' '२९' '३०' '३१' '३२' '३३' '३४' '३५' '३६' '३७' '३८' '३९' '४०' '४१' '४२' '४३' '४४' '४५' '४६' '४७' '४८' '४९' '५०' '५१' '५२' '५३' '५४' '५५' '५६' '५७' '५८' '५९' '६०' '६१' '६२' '६३' '६४' '६५' '६६' '६७' '६८' '६९' '७०' '७१' '७२' '७३' '७४' '७५' '७६' '७७' '७८' '७९' '८०' '८१' '८२' '८३' '८४' '८५' '८६' '८७' '८८' '८९' '९०' '९१' '९२' '९३' '९४' '९५' '९६' '९७' '९८' '९९' '१००' ।

(३) अथपि '१' '२' '३' '४' '५' '६' '७' '८' '९' '१०' '११' '१२' '१३' '१४' '१५' '१६' '१७' '१८' '१९' '२०' '२१' '२२' '२३' '२४' '२५' '२६' '२७' '२८' '२९' '३०' '३१' '३२' '३३' '३४' '३५' '३६' '३७' '३८' '३९' '४०' '४१' '४२' '४३' '४४' '४५' '४६' '४७' '४८' '४९' '५०' '५१' '५२' '५३' '५४' '५५' '५६' '५७' '५८' '५९' '६०' '६१' '६२' '६३' '६४' '६५' '६६' '६७' '६८' '६९' '७०' '७१' '७२' '७३' '७४' '७५' '७६' '७७' '७८' '७९' '८०' '८१' '८२' '८३' '८४' '८५' '८६' '८७' '८८' '८९' '९०' '९१' '९२' '९३' '९४' '९५' '९६' '९७' '९८' '९९' '१००' ।

व्याप्तिः स्यादिति भावः । यावत्पदसत्त्वे तादृशाभावमादाया-  
 तिव्याप्तिवारणं तादृशाभावं दर्शयति, 'भूतत्व-मनोन्यत्वाद्यभाव-  
 स्येति भूतत्वाभावस्य मनोऽन्यत्वाभावस्य चेत्यर्थः, 'अतयात्वात्'  
 प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वात्, यावत्पदे दत्ते साध्यतावच्छेदक-  
 व्याप्यप्रतियोगिताकत्वनिवेशने वङ्गिमान् धूमादित्यादौ तादृश-  
 यावदभावान्तर्गतमहानसीयवङ्गाद्यभावमादायाव्याप्तिः स्यात्  
 इति यथोक्तविशेषणस्यैव (१) उपादेयतया तादृशाभावयोरपि (२)  
 लक्षणघटकत्वादिति भावः । भूतत्वस्य वहिरिन्द्रियग्राह्यविशेष-  
 गुणात्मकतया प्रतियोगिस्वरूपाणां तन्निष्ठप्रतियोगितानाञ्चाल-  
 नीन्यायेन उत्पत्तिकालावच्छेदेन वा साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकतया भूतत्वाभावस्य न साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्याप-  
 कतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वमित्यागवेनाखण्डव्याप्यवृत्तिमनीभे-  
 दाभावानुधावनमिति । उक्तरीत्या 'अतएवेत्यादियन्यावतागात्  
 प्रथमतो वाच्यत्वाद्यभावमादाय सर्वत्रैव व्यभिचारिण्यतिय्याप्ते-  
 र्देर्गितत्वात् साध्याभावमादाय व्यभिचारिविशेषेऽतिय्याप्तिप्रदर्शनं  
 सन्दर्भविरुद्धमित्यागङ्गानवकाशः ।

केचित्तु यावत्पदानुपादाने वाच्यत्वादेरुदासीनपदार्थस्याभाव-  
 मादाय व्यभिचारिमामान्येऽतिय्याप्तिर्विद्यम्यतु साध्याभावमादा-  
 याऽपि क्वचिदतिय्याप्तिः स्यात् सा च यावत्पदोपादानान्न भवती-  
 त्वभिप्रायकतया न सन्दर्भविरोध इत्याहुः ।

(१) साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वनिवेशने वङ्गिमान् धूम-  
 आदित्यादौ ।

(२) भूतत्वाभाव-मनोन्यत्वाभावयोरेत्यर्थः ।

परे तु ननु साध्यतावच्छेदकव्यापकीसूत्रप्रतियोगिताक-  
यावदभावनिवेशेनैवोपपत्तेः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकप्रतियोगिताकयावदभावनिवेशनमफलं तादृशप्रतियोगिता-  
कत्वविशेषणव्यावर्तनीयस्य तत्तद्वङ्गाद्यभावस्य वङ्गित्वव्यापक-  
प्रतियोगिताकत्वाभावेनोक्तविशेषणेनापि व्यावर्तनसम्भवात् अत-  
आह, 'अतएवेति यतः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेद-  
कप्रतियोगिताकाभावे यावत्त्वमुपात्तं न तु साध्यतावच्छेदकव्या-  
तकप्रतियोगिताकाभावे अतएवेत्यर्थः, 'भूतत्वेति, साध्यतावच्छे-  
दकव्यापकप्रतियोगिताकाभावनिवेशे भूतत्व-नूतत्वोभयवान्  
नूतत्वात् इत्यादौ भूतत्वाभाव-मनोज्ञ्यत्वाभावप्रतियोगिताया-  
उभयत्वाव्यापकत्वेन उभयत्वावच्छिन्नाभावादेरेव लक्षणघटकतया  
अतिव्याप्तिः स्यात् यद्योक्तविशेषणाक्रान्ताभावनिवेशे च भूतत्व-मनो-  
ज्ञ्यत्वाभावानामपि लक्षणघटकतया नातिव्याप्तिरिति भावः (१) ।  
न च साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभावनिवेशेऽपि हेतु-  
समानाधिकरणस्य मनोभिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकता-  
दात्म्यसम्बन्धेन प्रतियोगिनामानाधिकरणविरहान्नातिव्याप्तिः  
साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताया लक्षणे अनिवेशे तादृश-  
व्यापकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगिनामानाधिकरणनिवेशम-  
भवात् प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव तत्त्वानानाधिकरणस्य  
विवक्षणीयत्वादिति वाच्यम् । प्रतियोगितावच्छेदरसम्बन्धेन प्रति-  
योगिनामानाधिकरणनिवेशे वङ्गित्वान् धूनादित्यादौ हेतुमत्ता-



नाधिकरणस्य वङ्गित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्य पर्व्वतभिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरणं पर्व्व-  
तान्तर्भावेन नास्त्येत्यस्यापत्त्या तेन सम्बन्धेन प्रतियोगि-  
सामानाधिकरणस्य निवेशासम्भवात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धे-  
नैव प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमगत्या वाच्यं तथाच मनोभिन्न-  
भेदस्य तेन सम्बन्धेन मूर्त्तत्वादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्य-  
मक्षतमेवेत्यतिव्याप्तेः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामा-  
नाधिकरण्यनिवेशे वक्ष्यमाणस्थलान्तरेऽप्यतिव्याप्तिः (१) स्यादिति  
तु नास्माकं दोषः इत्यभिप्राय इति व्याचक्रुः । तत्समीचीनतया न  
प्रतिभाति साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषणव्यावृत्तेः पञ्चाद्वक्ष्यमाण-  
तया तदुत्तरमेव साध्यतावच्छेदकेत्यादिविशेषणस्थले साध्यताव-  
च्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकत्वविशेषणं किन्नोपात्तमित्याकाङ्क्षो-  
दयादादावेव तादृशविशेषणपरित्यागबीजकथनस्यासङ्गतत्वादिति ।

‘गोत्वाद्यभावस्येति, प्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वादित्यर्थकेन  
‘अतथात्वादित्यनेनान्वयः, तथाच साध्यतावच्छेदकेत्याद्यनुपादाने  
चासम्भव इति भावः । यद्यपि गोत्वाभावादेरपि पूर्व्वक्षणवृत्तित्वादि-  
विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरणं पर्व्वतादावप्यस्ति  
तथापि व्यापकताया लक्षणाघटकत्वे भावरूपप्रतियोगिसामाना-  
धिकरण्य धूमवान् वङ्गेरित्यादौ धूमाभावादेः पूर्व्वक्षणवृत्तित्व-

(१) घटत्वाभाववान् मेयत्वादित्यादौ घटत्वाद्यात्मकस्याभावस्य साध्यतावच्छे-  
दकदैशिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन किञ्चिद्विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधि-  
करणत्वादिति भावः ।

विशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यमादाय अतिव्याप्ते-  
 वारिण्यावश्यं विवक्षणीयं तथाचायमसम्भव इति भावः । साध्य-  
 प्रतियोगिकाभावनिवेशे गोत्वाभावमादायासम्भवस्य वारणसम्भ-  
 वात् 'तत्तत्साध्यव्यक्त्यभावस्येति, अस्य च नानाव्यक्तिसाध्यक-  
 इत्यादिः, तथाच साध्याभावनिवेशेऽपि वङ्गिमान् धूमादित्यादा-  
 वव्याप्तिः स्यादिति भावः । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
 च्छेदकत्वञ्च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगि-  
 तानवच्छेदकत्वं, गुण-कर्माण्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ  
 विशिष्टसत्ताव्यापकतावच्छेदिकाया अपि द्रव्यत्वाद्यभावीयप्रति-  
 योगिताया न साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्व सत्त्वावति  
 गुणादौ तादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वादतो विशिष्टसत्ता-  
 द्यभाव एव लक्षणघटकः तस्य च गुणादौ सत्तादिरूपप्रतियोगि-  
 समानाधिकरणत्वादतिव्याप्तिरिति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वो-  
 पादानं, तथाच सति द्रव्यत्वाद्यभावीयप्रतियोगिताया अपि विशि-  
 ष्टसत्तात्वावच्छिन्नवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया तादृश-  
 भावानाञ्च गुणादावतथात्वाद्वातिव्याप्तिः । यत्किञ्चिद्रूपावच्छिन्न-  
 साध्यवत्त्वनिवेशे च सत्तावान् जातेरित्यादौ विशिष्टसत्ताव्याप-  
 कतावच्छेदकप्रतियोगिताकद्रव्यत्वाभावादिकमादायाव्याप्तिर्विध्या,  
 साध्यवत्त्वञ्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यन् अन्वया धूमवान्  
 वङ्गेरित्यादौ धूमाभाषायोगोलकान्यत्वाभावादिप्रतियोगितायाः  
 कालिकविशेषणता-विपरिदितादिनस्बन्धेन धूमादिनति काल-  
 ज्ञानादौ संयोगादिनस्बन्धेन स्वावच्छिन्नाभावसत्त्वात् केनापि



धूमादिसत्त्वभावसत्त्वेऽपि सस्वन्वत्वरूपव्यापकधर्मावच्छिन्न(१)-  
संयोगादिसस्वन्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावासत्त्वात् तथाच  
धूमाद्यभावस्यापि लक्षणघटकतया तस्य च साध्यतावच्छेदक-  
सस्वन्वावच्छिन्नसाध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्न-  
व्यापकताघटकसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नसंयोगादिसस्वन्वेन प्रतियोगि-  
सामानाधिकरण्यविरहान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । सस्वन्वत्वेन  
सस्वन्वानामभावप्रतियोगितावच्छेदकसस्वन्वत्वे मानाभावात् तेन  
रूपेण सस्वन्वाना व्यापकताघटकत्वासम्भवात् । वस्तुतस्तु प्रति-  
योगिसामानाधिकरण्यशरीरे व्यापकतायाः स्वातन्त्र्येण निवेशस्य  
प्रतिज्ञेयत्वात् ज्ञानवान् द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिरस्येवेति ध्येयम् ।  
वस्तुतस्तु संयोग-समवायादिसाधारणानुगतसस्वन्वत्वस्य कथञ्चित्  
सुवचत्वेऽपि तेन रूपेण संयोगादीनां संसर्गतया भानस्य निर्युक्ति-  
कतया व्यापकताशरीरे लाघवानुरोधात् साध्यप्रकारेणाधिकरणस्य  
निवेशे साध्यसस्वन्वो विशिष्य संसर्गतया निवेशनीयः तथाच वि-  
शिष्य साध्यतावच्छेदकसस्वन्वनिवेशनमावश्यकं यत्किञ्चित्सस्वन्वेन  
साध्यवत्ताया व्यापकताघटकत्वे तु बह्विमान् धूमादित्यादौ विष-  
यितादिसस्वन्वेन साध्यं प्रति गुणत्वाद्यभावप्रतियोगिताया अपि  
व्यापकतावच्छेदकतया तादृशाभावस्य च पर्व्वतादौ प्रतियोगिसा-  
मानाधिकरण्यविरहात् असम्भवो बोध्यः । साध्यवन्निष्ठाभावाप्रति-  
योगिप्रतियोगिकत्वनिवेशे सर्व्वस्यैव साध्यवन्निष्ठहिताद्यवच्छि-  
न्नाभावप्रतियोगितया तादृशाभावाप्रतियोगिनोऽप्रसिद्धिरित्यतो-

इत्येकमर्थम् । तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन साध्यवति  
 योगितायाः अमानाधिकरणं भवति यदवच्छेदकं तादृशत्वम्, यस्या  
 अनिर्गकप्रतियोगिताभावस्येव व्यधिकरणं भवति साध्यवति  
 भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन विरुद्धत्वं यदवच्छेदकत्वविशिष्ट  
 प्रतियोगिताकर्मसमामान्याभावस्येव लक्षणं यदकत्वेन व्यभि-  
 चारिण्यप्रतिपक्षमाह ।

यत् साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नमात्रवन्निष्ठभेदप्रतियोगितान-  
 वच्छेदकप्रतियोगिकत्वरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकप्रतियो-  
 गिकत्वनिवेशनेन सर्व्वमामन्त्र्ये निरुक्तव्यापकतावच्छेदकप्रति-  
 योगिताकत्वनिवेशनमफलं वद्विमान् धूमादित्यादौ घटत्वादिना  
 वक्राद्यभावप्रतियोगिता वक्रादीनां चालनीत्यायेन साध्य-  
 वन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि घटत्वादिना द्रव्यत्वाभाव-  
 मादायेव लक्षणसमन्वयसम्भवात् व्यभिचारिणि व्यभिचार-  
 निरूपकाधिकरणभेदाभावमादायेवातिव्याप्तिवारणसम्भवाच्च । न  
 च साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकप्रतियोगिताकत्वापेक्षया  
 तादृशविशेषणस्य न लघुशरीरतेति वाच्यम् । व्यापकतावच्छेद-  
 कघटकाभावप्रतियोगितावच्छेदकताया स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्व-  
 स्याधिकस्य निवेशनीयत्वात् एतन्मते तदनिवेशेन लाघवात्, तस्मिन्  
 तदनिवेशे सर्वासांमेव प्रतियोगितानां साध्यवन्निष्ठो यो विषयिता-  
 दिसम्बन्धेन प्रतियोगिताविशिष्टस्याभावः (१) तत्प्रतियोगिताव-  
 च्छेदकतया व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताया एवाप्रसिद्धापत्तेः,

भेदप्रतियोगितावच्छेदकतायां व्यापकताघटकमस्वन्वावच्छिन्नत्व-  
स्यैतन्मते निवेशवत्त्वमस्तिऽपि अभावप्रतियोगितायां तन्निवेशस्या-  
वश्यकतया तदंशे साम्यादिति । तदमत्, यतोऽनवच्छेदकप्रति-  
योगिकत्वम् अनवच्छेदकनिष्ठप्रतियोगितानिरूपकत्वं प्रतियोगि-  
तायां तन्निष्ठत्वञ्च स्वरूपसम्बन्धेन वाच्यम् अन्यथा वङ्गिमान्  
धूमादित्यादावपि विषयतामस्बन्धेन साध्यव्यापके प्रमेयमित्याका-  
रकविश्वविषयकज्ञाने विषयितामस्बन्धेन जनत्वाद्यभावप्रतियोगि-  
ताया हृत्तेस्तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वापातात् । विषयिताया हृत्त्य-  
नियामकतया एतद्दीपानवकाश इति चेदेवमपि एतदङ्गिमान् एत-  
द्धूमात् एतद्रूपवान् एतद्रसादित्यादौ जनत्वाद्यभावप्रतियोगितायाः  
कालिकसम्बन्धेन साध्यव्यापकसाध्य-तत्त्वमानाधिकरणकर्मादौ  
वर्त्तमानतया लक्षणघटकतापातात् तथाच व्यापकनिरूपितहृत्तौ  
स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशस्यैव तन्मतेऽप्यावश्यकतया न लाघवा-  
द्यवकाशो विपरीतमेव गौरवम् आधेयत्वांशाधिक्येनेति (१) । न च  
व्यापकनिष्ठप्रतियोगिताकत्वेन नाभावो विशेषणीयः येनोक्तं गौरवं  
स्यादपि तु अनुयोगितासम्बन्धेन व्यापकविशेषित एव तत्र च  
व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वेनाभावनिवेशापेक्षया लाघवम-  
नुसन्नेवेति वाच्यम् । प्रतियोगिविशेषणतापन्नधर्मावच्छिन्ननिरू-  
पितत्वानवच्छिन्नानुयोगितायाः (२) अभावांशे प्रतियोगिसम्बन्ध-

(१) विपरीतगौरवमेवाधेयत्वनिवेशाधिक्येनेतीति पा० ।

(२) प्रतियोगितावच्छेदकविशेषणवच्छिन्ननिरूपितत्वावच्छिन्नानुयोगितायाः  
इति पा० ।

तया भाने (१) पटादिमति घटत्वाद्यवच्छिन्नाभावविषयिन्या द्रव्यं नास्तीत्याकारिकायाः प्रतीतेरापत्तेः तदवच्छिन्ननिरूपितानुयोगिताया एव संसर्गतया भानोपगमाम् व्यापकत्वावच्छिन्नविशेषिताभावस्य लक्षणे निवेशे व्यापकत्वावच्छिन्ननिरूपितानुयोगितायाः संसर्गतया निवेशनीयतया सहेतौ हेतुसमानाधिकरणसाध्यव्यापकत्वावच्छिन्नाभावस्य (२) सम्बन्धविशेषावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य कयच्चित् प्रसिद्धा लक्षणसमन्वयेऽपि व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः व्यभिचारनिरूपकाधिकरणेऽपि कस्यचित् साध्यव्यापकस्य वृत्तेः व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य लक्षणघटकत्वानुपपत्तिश्चेति । एव अनवच्छेदकपदेन अवच्छेदकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वमवश्यं वाच्यम् (३) अन्यथा द्रव्यत्वाभावादेरपि वङ्गिमन्निष्ठपूर्वक्षणवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्ववद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकद्रव्यत्वप्रतियोगिकत्वानुपपत्तिः (४) तथाच घटत्वावच्छिन्नघटाभावादेरपि लक्षणघटकत्वापत्तिः वङ्गिमन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकताया घटत्वविशिष्टपर्याप्ततया शुद्धघटस्य तत्-

(१) प्रतियोगितावच्छेदकविशेषावच्छिन्ननिरूपितत्वानवच्छिन्नानुयोगिताया प्रतियोगिविशेषणतानापन्नधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनाभासमाने प्रतियोगिसम्बन्धतया भान इति पा० ।

(२) हेतुसमानाधिकरणसाध्यव्यापकत्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकाभावस्येति पा० ।

(३) एवमनवच्छेदकपदेन अवच्छेदकानवच्छिन्नावच्छेदकतानून्यत्वपर्यन्तम् अवश्यं व्यक्तव्यमिति पा० ।

(४) वङ्गिमन्निष्ठद्रव्यत्वाद्यवृत्तिघटत्वाद्यवच्छिन्नद्रव्यत्वादिमद्भेदप्रतियोगितावच्छेदकद्रव्यत्वप्रतियोगिकत्वात् लक्षणघटकत्वानुपपत्तेरिति पा० ।

पर्याप्त्यनधिकरणत्वात् (१) । अथ निरुक्तव्यापकतायाः (२) निवेष्टे  
कपिसंयोगाभावादिसाध्यकस्यले कपिसंयोगाद्याल्लकाभावानां लक्ष-  
घटकत्वानुपपत्तिः कपिसंयोगाभावादिनिष्ठतत्प्रतियोगितानां साध्य-  
वन्निष्ठकपिसंयोगाल्लकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादित्यग्रिमग्रन्थ-  
विरोधः । न च व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य-  
विशेषणसत्त्वात् साध्यवन्निष्ठकपिसंयोगाद्याल्लकाभावस्य न व्याप-  
कताल्लक्षणघटकतेति वाच्यम् । प्रकृते व्यापकताया तादृशविशे-  
षणप्रवेशस्य निष्प्रयोजनकत्वात् ।

अत्र केचित्, व्यापकतालक्षणीभावे प्रतियोगिवैयर्थ्यवरत्त-  
नावश्यकम् अन्यथा अभावे सम्बन्धसामान्येन साध्यवन्निवृत्तिनिवेगे  
कालपरिमाणवान्द्रव्यत्वादित्यादौ व्यतिरेकितावच्छेदकप्रतियोगि-  
ताभावन्येव कालिकसम्बन्धेन साध्यवृत्तिर्य स्वावच्छिन्नाभावस्तत्प्र-  
तियोगितावच्छेदकतया पापत्वादिनिवृत्तिप्रतियोगिताया एव व्याप-  
कतावच्छेदकतया अतिव्याख्यापत्तेः । ऐशिकविशेषणतादिदिप-  
सम्बन्धेन तद्विभक्त्यनिवेगे भावस्य तेन सम्बन्धेन हृत्तेरप्रानादिक-  
तया वशिमान् धूमादित्यादौ पर्वतत्वादभावनिवृत्तिप्रतियोगिताया-  
अपि साध्यव्यापकतावच्छेदकतापत्त्या पर्वतत्वादात्मकभाव-  
स्यापि नष्टपटवत्वापातात् ऐतन्मनानाधिकरत्यपटवताभावेप-  
हतापि तात्तसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेगे नानास्थाने तादृश-

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥



सम्बन्धनिवेशेन प्रतियोगितानवच्छेदकत्वमित्यत्र च अधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतावारणाय सामानाधि-  
करणप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वस्य निवेशेन च गौरवात् अभावे प्रति-  
योगिवैयधिकरणनिवेशनमेवोचितं, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
भावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतयैव तमादाय दोषासम्भवादे-  
तन्मतेऽवच्छेदकतायां सामानाधिकरणप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नत्वस्या-  
निवेशनात् अभावीयवृत्तौ सम्बन्धभेदानिवेशाच्च । प्रतियोगि-  
वैयधिकरणञ्च न प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वं तथा सति  
तद्वह्निसंयोगाद्यभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतया अभावा-  
न्तरमादाय तद्वह्निसंयोगादिनिष्ठप्रतियोगिताया अपि वह्नित्वा-  
द्यवच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकतापत्त्या तदभावमादायाव्याप्यपत्तेः ।  
किन्तु प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वं तथाच प्रतियोग्यनधिकरणौ-  
भूतमाध्यवन्निष्ठात्यन्ताभावेत्यभावान्तार्थनिष्कर्षः । अत्र च व्याप-  
कतावटकत्वेनाभिमतो यः सम्बन्धस्तेन प्रतियोग्यनधिकरणत्व-  
वाच्यं तेन कालपरिमाणादिसाध्यकस्थले सम्बन्धसामान्येन प्रति-  
योग्यनधिकरणसाध्याधिकरणाप्रसिद्धावपि न क्षतिः । कालः  
सर्व्ववान् कालपरिमाणादित्यादौ साध्यतावच्छेदककालिकसम्ब-  
न्धेन प्रतियोग्यनधिकरणसाध्याधिकरणाप्रसिद्धा तादृगसम्बन्धस्य  
व्यापकतावटकत्वसम्भवेऽपि न क्षतिः । तत्र समवायादिसम्बन्ध-  
वटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकं वटत्वादिना द्रव्यत्वाद्य-  
भावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवात् । अत्रैवं दैगिकविशेषणता-  
सम्बन्धस्य क्वापि व्यापकतावटकत्वं न स्यात् सर्व्वस्यैवाभावस्य

पूर्वज्ञहृत्तित्वविशिष्टस्वाभावान्नप्रतियोगिनस्तेन सस्वन्वेन साध्य-  
वति हृत्तेः तेन सस्वन्वेन स्वप्रतियोग्यनधिकरणीभूतसाध्यव-  
न्निष्ठाभावाप्रसिद्धेः । न च तादृशसस्वन्वस्य व्यापकत्वाघटकत्वेऽपि  
क्षतिविरहः सामान्यादिमात्रहृत्तिसाध्यकस्यलेऽपि विषयतासस्व-  
न्वघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकसाध्यवत्त्वादिप्रकारकप्र-  
माभावमादायैवोपपत्तिसम्भवात् इति वाच्यम् । तादृशसस्व-  
न्वस्यातयात्वे तेन सस्वन्वेन कपिसंयोगाभावादिसाध्यकमेयत्वा-  
दिहेतुकस्यले तन्निष्ठकपिसंयोगाद्यालकाभावीयप्रतियोगिताया-  
व्यापकतावच्छेदकत्वानुपपत्त्या अग्रिमग्रन्थासङ्गतितादवस्यादिति  
चेन्न, लाघवानुरोधेन येन सस्वन्वेन यादृशप्रतियोगितावच्छेद-  
कविशिष्टानधिकरणं साध्यवत्तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव  
तादृशसस्वन्वघटितव्यापकतावच्छेदकत्वमिति वक्तव्यम् इत्यञ्च  
कपिसंयोगाभावादिसाध्यकस्यले तन्निष्ठप्रतियोगित्वावच्छिन्नप्रति-  
योगिता नोक्तयादृशपदेनोपादातुं शक्यते तादृशप्रतियोगिताव-  
च्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वस्य साध्यवत्यसम्भवात् किन्तु घटत्वा-  
द्यभावनिष्ठप्रतियोगितैव, दैशिकविशेषणतया तदवच्छेदकावच्छि-  
न्नानधिकरणत्वस्य (१) साध्यवति घटादौ सत्त्वात् तदनवच्छे-  
दकत्वञ्च कपिसंयोगाभावादिनिष्ठप्रतियोगिताया इति कपि-  
संयोगादेर्दैशिकविशेषणताघटितव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताक-  
त्वनिर्वाहः, समनियततया अभवैक्यमते (२) घटायभा-

(१) तदवच्छेदकवदनधिकरणत्वमेति पा० ।

(२) समनियताभावैक्यमत इति पा० ।

मानसमिति च यदादिना यन्नेवमाभावाभावाभिप्रायतया प्रमेय  
 भावप्रतियोगिकत्वात् यान्ताभावात्तु तद्वत्त्वमात्रात्तु, प्रतियोगि  
 त्वत्वात् प्रतियोगित्वान्नधिकरणत्वत्वेन विना प्रतियोगितावच्छे  
 दकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेगः । न च यदाद्यभावात् प्रमेय  
 भावप्रतियोगिकत्वमपि तद्वत्त्वमात्रादिभावात्तु प्रतियोगितावच्छे  
 दकत्वमात्रादाय व्यापकतावच्छेदकत्वमात्राभावात्तु वाच्यम् । तादृ  
 शाभावानामभेदे यदा नास्त्येव्यादिप्रतियोगितामपि यदादि-  
 विशेषित्वतादिभूतित्वेन यावदभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमभ  
 वाद्वत्तादिभावप्रतियोगिताया अप्रामाणिकत्वात् । मम  
 नियताभावानामभेदानभ्युपगन्मते, अपि साध्याभावादिप्रतियोगि  
 तया साध्यवद्वृत्तिपदार्थाभावस्य प्रतियोगितामादाय तादृशप्रति-  
 योगिताया व्यापकत्वान्नच्छेदकत्वापत्तिवारणाय तादृशप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वनिवेगनमावश्यकम् । अथ द्रव्यत्वा-  
 द्यभावीयद्रव्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितानामपि संयोगादिव्यधिकरण-  
 मस्यन्वघटितव्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिः संयोगादिना तादृशप्रति-  
 योगितात्मकप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टाधिकरणाप्रसिद्धा यादृ-  
 शप्रतियोगितेत्यत्र तादृशप्रतियोगित्वावच्छिन्नायाः प्रतियोगिताया  
 उपादातुमशक्यतया प्रतियोगितान्तरमुपादाय तद्वानवच्छेदकत्वा-  
 न्तसत्त्वात् तथाच यावद्व्यापकताघटकमस्यन्वान्तर्गतसंयोगादिना  
 द्रव्यत्वाद्व्यभावस्य प्रतियोगिमानामाधिकरण्यमभावादसम्भवः, एव  
 समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नाकाशानिष्ठप्रतियोगितायामपि तथा-  
 त्वापत्तिः । न च संयोगादिना द्रव्यत्वाद्व्यभावस्य स्वसमनियतघट

त्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवङ्गाद्यभावामिन्नतया संयोगादिना वङ्गादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यासत्त्वान्नासम्भव इति वाच्यम् । एवमपि सत्तावान् जातेरित्यादौ हेत्वधिकरणावच्छेदेन तादृशभावाना संयोगेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यासम्भवेनाव्याप्तेर्दुर्व्यारत्वात् सैवं, व्यापकताघटकसम्बन्धत्वेनाभिमती यः सम्बन्धस्तेन सम्बन्धेन वृत्तिमन्निष्ठत्वेन प्रतियोगिताया विशेषणीयत्वात्, द्रव्यत्वादेः संयोगादिना अवृत्तितया उक्तदोषानवकाशादित्याहुः ।

वस्तुतस्तु लघुरूपसन्तियतगुरुधर्मस्थानवच्छेदकत्वे घटाद्यभावप्रतियोगिताया अपि वङ्गादिव्यापकतावच्छेदकत्वापत्तिः तादृशप्रतियोगिताविशिष्टघटाद्यभावप्रतियोगिताया लाघवेन घटत्वादावेवावच्छेदकतया घटाद्यभावीयप्रतियोगितानां तदनवच्छेदकत्वात् । न च प्रतियोगितायास्तत्तदभावीयप्रतियोगितात्वेनावच्छेदकताया गौरवेऽपि स्वरूपतोऽवच्छेदकत्वेऽविशेषः, प्रतियोगितायाः स्वरूपतोभानाभावेन तेन रूपेणावच्छेदकतायाप्यसम्भवादिति पारिभाषिकमवच्छेदकत्वं व्यापकताशरीरे निवेशनीयं तथाच साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदको यो धर्मस्तदवच्छिन्नाभाववदसम्बन्धविशिष्टसामान्यकं फलतः साध्यवद्यत्किञ्चिद्व्यसम्बन्धविशिष्टसामान्यकं यद्यत् स्वं तदन्यत्वमेव व्यापकतावच्छेदकत्वं, तथाच कपिसंयोगाद्यात्मकाभावस्यापि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वमनायासेनेव निर्व्वहति यतः कपिसंयोगाद्यभावनिष्ठप्रतियोगिताविशिष्टस्य सर्वत्रैव साध्यवति वृत्तेः तस्याः स्वपदेनोपादातु-

भगवात्वात् तादृश स्वं धर्मान्तरमेव तदन्यत्वञ्च तादृशप्रतियोगि  
तायामक्षतमिति । स्वसम्बद्धत्वगरीरेऽपि व्यापकताघटकतेना  
भिमतो यः सम्बन्धः स एव निवेगनीयः, द्रव्यत्वादिनिष्ठप्रति  
योगित्वञ्च संयोगादिसम्बन्धेन साध्यवदसम्बद्धस्वविशिष्टमामान  
कमेवातो न संयोगादिघटितव्यापकतावच्छेदकत्वन्तम्येति नोक्त  
दोषावकाश इति दिक् ।

तत्त्वचिन्तामणिदीधितिः ।

येन सम्बन्धेन हेतुः तेनैव तदधिकरणं बोध्यं  
तेनात्मत्वे साध्ये समवायेन हेतौज्ञानस्य विषयतया-  
ऽधिकरणं घटादौ वर्तमानस्य साध्याभावस्यातया-  
त्वेऽपि न क्षतिः, एवं दलान्तरेऽपि सम्बन्धभेदनिवन्धनो-  
दोषः सम्बन्धैक्यविवक्षया निरसनीयः ।

गादायता विवृतिः ।

येन सम्बन्धेन हेतुरिति व्याप्यताघटकत्वेनाभिमतो य  
सम्बन्ध इत्यर्थः, 'बोध्यमित्यस्य हेतुमामानाधिकरण्यघटकमि  
त्यर्थः' इति तादृशसम्बन्धविवक्षितेन, 'वाक्येन साध्य इति शब्द  
साक्षात् ज्ञानादित्यादिवत्त्वर्थः, 'साध्याभावस्य' साध्याभाव  
कर्मत्ववत्त्वार्थात्, 'तद्वत्त्वार्थ' इति धर्मादिभ्यश्च ।  
स्वसम्बद्धत्वेन हेतुनिष्ठत्वार्थात्, 'संयोगादिसम्बन्धेन' संयोगादिसम्बन्धेन  
साध्यवदसम्बद्धस्वविशिष्टमामानकमेवातो न संयोगादिघटितव्यापकतावच्छेदकत्वन्तम्येति नोक्त  
दोषावकाश इति दिक् ।



विशेषणतया तदभावस्यापि सत्त्वेन विवक्षणीयप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवात्, वृत्त्यनियामकसंयोगस्यापि संयोगत्वेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धत्वात् । न च तथापि वृत्तिनियामकसंयोगेन धूमहेतुकस्थलेऽव्याप्तिरस्त्येवेति वाच्यम् । तेन रूपेण सम्बन्धतायामानाभावात् कालस्यावृत्तितया काले धूमसंयोगस्य कालनिष्ठधूमाधेयत्वानियामकत्वेऽपि धूमस्य तेन सम्बन्धेन कालवृत्तित्वमस्त्येवेत्यस्यापि सुरवत्वाच्च वज्जिमान् धूमादित्यादौ साध्याभावमादाय नाव्याप्तिसम्भवः किन्तु चरमक्रियात्मकाभावमादायैवेति, अव्याप्तेः स्फुटतरप्रतिपत्त्यर्थमात्मत्वादिसाध्यकस्थलानुधावनस्य सार्थकत्वाच्चेति । ननु ज्ञानवानात्म-महाकालान्यतरत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकयावदभावानामेव स्वविशिष्टहेत्वधिकरणमहाकाले कालिकादिसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वादितिव्याप्तिः । न च तादात्म्येन ज्ञानव्यापकस्यात्मनोऽभाव एव काले न प्रतियोगिसमानाधिकरणः आत्मनोऽवृत्तितया कालिकसम्बन्धेनाप्यवृत्तेरिति वाच्यम् । आत्मनः कालावृत्तित्वे कालवृत्तित्वघटितकारणत्वाद्यनुपपत्त्या तदुपगमस्यावश्यकत्वात् । नित्यद्रव्यानां कालावृत्तित्वेऽपि महाकालभिन्नो द्रव्यत्वात् ईश्वरज्ञानभिन्न गुणत्वादित्यादावतिव्याप्तिः वृत्तिमतामेव महाकालभेदेऽश्वरज्ञानभेदादीनां व्यापकतया तदभावानां यावतामेव महाकाले ईश्वरज्ञानादौ कालिकविशेषणता-विषयितादिसम्बन्धघटितप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वादित्यत आह, 'एवं दलान्तरेऽपीति, 'दलान्तरं' प्रतियो-

गिसामानाधिकरणघटकप्रतियोगिमत्तादले, 'सम्बन्धभेदनिबन्धनो-  
दोषः' कालिकादिसम्बन्धमादायातिव्याप्तिरूपः, 'सम्बन्धैक्यविव-  
क्षया' व्यापकताघटकसम्बन्ध-प्रतियोगिमत्ताघटकसम्बन्धयोरैक्य-  
विवक्षया, तथाच ज्ञानवानात्म-महाकालान्यतरत्वात् महाकालभि-  
न्नोद्भवत्वादित्यादौ साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठव्या-  
प्यतानिरूपितव्यापकताघटकसमवाय-दैशिकविशेषणतादिसम्बन्धेन  
ज्ञानाभाव-महाकालभेदाभावादिप्रतियोगिना (१) कालादाववृत्ते-  
र्नातिव्याप्तिरिति भावः । अत्र च येन येन सम्बन्धेन स्वप्रतियोगि-  
त्वावच्छिन्नस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता तेन तेन सम्बन्धेन  
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमभावस्य विवक्षणीयम् अन्यथा इदं  
नित्यज्ञानं नित्यत्वे सति सविषयकत्वादित्यादौ हेतुसमानाधि-  
करणनित्यज्ञानत्वाद्यभावस्य प्रतियोगिनः साध्यं प्रति विषयिता-  
सम्बन्धेनापि व्यापकतया तेन सम्बन्धेन हेत्वधिकरणेश्वरेच्छा-हृत्योः  
प्रतियोगिसामानाधिकरण्येनातिव्याप्तिः येन येनेत्युक्तौ च तथा-  
विधिसमवायादिसम्बन्धेनातथात्वात् नातिव्याप्तिः । अत्र च साध्य-  
तावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितस्वप्रतियोगित्वावच्छिन्नव्यापकताघट-  
कसम्बन्धत्वेन तादृशसम्बन्धस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यशरीरे  
न स्वातन्त्र्येण निवेशस्तथा सति अभावे साध्यतावच्छेदका-  
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वविशेषणवैयर्थ्यात् । न  
हि तादृशविशेषणानुपादाने गोत्वाद्यभावमादायासम्भवः सम्भ-  
वति, गोत्वाद्यभावानामपि हेत्वधिकरणे पूर्वक्षणहन्तित्वविशिष्ट-



स्वाभावरूपप्रतियोगिना तन्निष्ठव्यापकताघटकदेशिकविशेषणता-  
सम्बन्धेन सामानाधिकरण्यसत्त्वात्, धूमवान् वज्जेरित्यादौ धूमाद्य-  
भावस्यायोगोलके पूर्व्वक्षणादिवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगि-  
सामानाधिकरण्येऽपि यावद्व्यापकताघटकसम्बन्धान्तर्गतसंयोगा-  
दिना प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात् । घटत्वाभाववान्  
प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वाद्यात्मकाभावस्य तादृशप्रतियोगिसामाना-  
धिकरण्येऽपि विशेष्यतासम्बन्धघटितसाध्यव्यापकावच्छेदकप्रति-  
योगिताकस्य घटावृत्तेर्घटत्वाभावादिप्रमायाः तादृशसम्बन्धेना-  
भावस्य यावद्व्यापकताघटकसम्बन्धान्तर्गततादृशसम्बन्धेन घटे  
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादतिव्याख्यानवकाशात् । अपि तु  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्याप्यतानिरूपितयद्यत्सम्बन्धघटितव्याप-  
कतावच्छेदकप्रतियोगिताका ये येऽभावास्तत्तत्सम्बन्धेन प्रतियोगि-  
सामानाधिकरणाः एव क्रमेणैव निवेशाद्व्यापकताया एकधैव  
लक्षणे निवेश इति ।

यत्तु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्य-  
निवेशात् न ज्ञानवानात्म-महाकालान्यतरत्वादित्यादावतिव्याप्तिः,  
इत्यञ्च व्यापकतापि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटिता ग्राह्या, तेन  
वर्द्धमान् धूमादित्यादौ घटत्वादिना घटवृत्तित्वविशिष्टद्रव्यत्वत्वा-  
दिना वा द्रव्यत्वादेरभावस्य समवायादिसम्बन्धघटितसाध्यव्यापक-  
तावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य साध्यतावच्छेदकसंयोगादिसम्बन्धेन  
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षतिरिति, तन्न, तथा  
सति कालिकविशेषणतया महाकालान्यत्वविशिष्टघटादौ साध्ये

कालत्वादिहेतावतिव्याप्यपत्तेः तत्र महाकालान्यत्वविशिष्ट-  
घटाभाव-महाकालान्यत्वाभावादीनां कालिकसम्बन्धेन महाकाले  
घटादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वादिति । यद्वि च महा-  
कालान्यत्वविशिष्टोऽपि घटो महाकाले वर्तते अन्यथा सिद्धान्त-  
लक्षणे महाकालो घटवान् कालपरिमाणदित्यादौ महाकाला-  
न्यत्वविशिष्टघटाभावस्यैव प्रतियोगिव्यधिकरणस्य सुलभतया उभ-  
याभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणनिर्व्वचनायासस्य निष्प्रयोजन-  
कतापत्तेरिति दर्शितविशिष्टसाध्यकस्यले कालत्वादिः न हेतुरे-  
वेति मन्यते तदापि घटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वात्म-  
कस्याभावस्य साध्यतावच्छेदकदेशिकविशिष्टगतानसम्बन्धेन किञ्चि-  
द्विशिष्टत्वाभावात्प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वादितिव्याप्ति-  
रेतन्मते दुष्परिचयः । न च तेन सम्बन्धेन भावरूपप्रतियोगिसामाना-  
धिकरण्यस्य विवक्षणीयतया नाय दोष इति वाच्यम् । तदा-  
न्यत्वभावासाध्यकसहेतो निरुक्त्यावदभावान्तर्गतभावरूपसाध्याद्य-  
भावस्य भावरूपप्रतियोग्यप्रसिद्धा भावरूपप्रतियोगिसामानाधि-  
करण्यसम्भवादित्यसिद्धिः, अभावपदस्य भावभिन्नाभावपदत्वे कपि-  
संयोगाभावसाध्यकस्यले अपिसंयोगात्तत्वाभावाभावादायागे स्वविशि-  
ष्टपदव्यावृत्तिव्यपनस्यानङ्गत्वापत्तेः । एवं साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
न्धेन व्यापकत्वादिति चेत् 'मर्त्यत्वेत्यादिना धून्वान् इत्येत्यादौ  
वाच्यत्वादभावनादादादित्यसिद्धिर्नानङ्गत्वापत्तेरेति ।

यस्तु देशिकविशिष्टतादिरेवेति व्यावृत्त्या तत्रैव च सम्बन्धेन  
प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य नानङ्गत्वं साध्यवच्छेदकारकप्रमादिव्य-

त्वाभावमादायेव लक्षणसङ्गमनमतिशयिणारणजेति, तदपि उक्ता-  
तिशयः (१) आत्मत्वादिसाध्यत्वान्ने साध्याभावमादाय हेतुताव-  
च्छेदकसम्बन्धव्यावृत्तिप्रदर्शनविरोधादानुपादेयमेव ।

केचित्तु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिसामाधि-  
करण्यनिवेशाच्च प्रागुक्तातिशयः, इत्यत्र व्यापकतापि तेन  
सम्बन्धेनैव वाच्या अतो वङ्गिमान् धृमादित्यादौ सयोगादिवर्जित-  
व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्य समवायादिमन्वन्ध्यावच्छिन्न-  
प्रतियोगिताकवङ्ग्याद्यभावस्य हेत्वधिकरणे समवायादिना प्रति-  
योगिसामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षतिः तादृशाभावानां साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धघटितसाध्यनिष्ठव्याप्यतानिरूपितव्यापकतावच्छे-  
दकप्रतियोगिताकत्वेऽपि स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धघटित-  
व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वाभावेन निरुक्त्यावदभावान-  
न्तःपातित्वात् । न चैवं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य  
सम्बन्ध्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे मानाभावेन तादृशाभावस्य  
लक्षणघटकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् । संयोगेन घटत्वेन पटो-  
नास्तीत्यनुभववलात्तादृशाभावप्रतियोगितायामपि सम्बन्ध-  
स्यावच्छेदकत्वात् (२) अनुभवानादरे तु समानाधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावप्रतियोगितायामपि सम्बन्धस्यावच्छेदकत्वासिद्धेः ।  
अथ बाधबुद्धिप्रतिबन्धकतायाः सम्बन्धविशेषनियन्त्रितत्वानुरो-  
धेन समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य सम्ब-

(१) पटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादावतिशयान्नेरित्यर्थः ।

(२) सम्बन्ध्यावच्छिन्नत्वादिति पा० ।

न्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमावश्यकम् अन्यथा एकैकविध-  
घटाद्यभावज्ञानस्य संयोग-समवायादिरूपनिखिलसंसर्गावगाहि-  
ज्ञानप्रतिबन्धकत्वप्रसङ्गात् (१) । न च संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्न-  
घटादिप्रकारताकवृद्धिं प्रति वस्तुगत्या संयोगादिसम्बन्धेन घटादि-  
सत्ताविरोधौ योऽभावस्तज्ज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकत्वान्नोक्तातिप्रसङ्ग-  
इति वाच्यम् । वास्तवतादृशाभावज्ञानत्वादिना प्रतिबन्धकत्वे  
घटाभावत्वेन पदार्थान्तरावगाहिज्ञानस्य घटादिमत्ताज्ञानाविरो-  
धित्वप्रसङ्गात् (२) तस्मात् तत्तत्संसर्गकविशिष्टवृद्धौ तत्तत्संसर्गा-  
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावगाहिज्ञानत्वेनैव प्रतिबन्धकताया-  
वक्तव्यतया समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायां सम्बन्ध-  
स्यावच्छेदकतासिद्धिरिति चेत्, तर्हि घटत्वविशिष्टपटाद्यवगाहि-  
भ्रम-घटत्वादिनापटाद्यभावज्ञानयोरपि प्रतिबन्ध-प्रतिबन्धक-  
भावस्य सत्त्वात् तादृशप्रतिबन्ध प्रतिबन्धकभावस्य सम्बन्धविशेष-  
नियन्त्रितत्वानुरोधेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि  
सम्बन्धावच्छिन्नत्वावश्यकत्वाद्द्व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावज्ञानस्या-  
प्रतिबन्धकत्वे बाधग्रन्थे लाघवोपनीतकाञ्चनमयत्वादिना वज्रा-  
यनुमिति विरोधितया काञ्चनमयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताक-  
वज्रायभावस्य हेत्वाभासतोक्तेरसङ्गत्यापत्तेरित्यलमप्रनूतविचारे-  
रेति वदन्ति । तदपि न साधीयः, निखिलाभावस्य किञ्चि-

(१) ज्ञानविरोधित्वमसङ्गादिति पा० ।

(२) न चेत्तादिः ज्ञानविरोधित्वमसङ्गादित्यन्तं वाच्यं किञ्चिदप्युच्यते  
नास्ति ।

द्विशिष्टस्वाभावनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकीभूतदेशिकविशेषणतास-  
 खन्धेन तादृशप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वसत्त्वेन व्यभिचारिण्यति  
 व्याप्तिः । यावत्प्रतियोगितावच्छेदकसखन्धेन प्रतियोगिसमाना  
 धिकरण्यनिवेशे च निखिलव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानामैक्य  
 मते निखिलसखन्धानामेवैकैकतादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदक  
 तथा कचिदपि हेत्वधिकरणे संयोग-विषयित्वादिरूपसकलसख-  
 न्धेन प्रतियोगिनोऽवृत्तेरसम्भवापत्तेः प्रकारान्तरानुसरणे च (१)  
 गौरवादिति ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

रूपादिसामान्याभावे साध्ये पृथिवीत्वादिकं मद्दे-  
 तुरेव । प्रलये परमाणावुत्पत्तिकाले चावयविनि तत्त्व-  
 त्वात् । न च प्रतियोगिवत्तद्वृत्त-प्रागभावयोरत्यन्ताभाव-  
 विरोधित्वं, मानाभावात् अतएव अन्तरा श्यामे रक्तं रूपं  
 नास्तीतिप्रत्ययः, न चैष रक्तिमध्वंसाद्यवगाही, पूर्वपर-  
 रक्तिमध्वंस-प्रागभाववति रक्तेऽपि तथा प्रत्ययप्रसङ्गात् ।  
 तत्सामानाधिकरणञ्च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन  
 बोध्यं तेन गोत्व-जन्यद्रव्यत्व-प्रलयावृत्तित्वादिना गवाद-  
 रभावस्य गवादनधिकरणधर्मावच्छेदेन तद्वति काले

(१) माध्यस्थ्यस्यापकाधिकरणतानिरूपितप्रतियोगिनिष्ठाधेयतावच्छेदक-  
 प्रतियोगितावच्छेदकस्यासखन्धेन प्रतियोगिसमानाधिकरणयोक्तो संत्यक्तः ।

महाकाले वा वृत्तावपि यदा गोत्वं तदा गौर्यत्र  
कालत्वं तत्र जन्यद्रव्यं प्रलयावृत्तिर्वेत्यादौ नाति-  
प्रसङ्गः हेतुमति प्रलये तत्सामानाधिकरण्याभावात् ।  
स्वविशिष्टेतिविशेषणात् कपिसंयोगाभाववान् सेयत्वा-  
दित्यादौ संयोगाद्यात्मकस्य साध्याभावस्य सकल-  
हेत्वधिकरणावृत्तित्वेऽपि नाव्याप्तिः, जलादिवृत्तित्व-  
विशिष्टगोत्वाद्यभावस्याभावस्तु जलत्वाद्यभावो न तु  
धूमाद्यभावो जलादावपि तदभावप्रत्ययप्रसङ्गात् ।

### गादाधरी-विवृतिः ।

अथ यावत्त्वमनुपादाय साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रतियोगिता-  
कस्य तदुपादाय साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकस्य वा  
अभावस्य निवेशे उभयत्वावाच्छेदसाध्यकव्यभिचारिखतिव्याप्ति-  
रुक्ता न तु रूपसामान्याभावादिसाध्यकस्थले, प्राचां मते विरुद्धे  
पृथिवीत्वादिहेतावित्यत्र किं बीजं तथा सति तत्रापि रूपसामा-  
न्याभावाभावस्य रूपस्य (१) स्वध्वंस-प्रागभावादिरूपप्रतियोगिता-  
मानाधिकरणसत्त्वेनातिव्याप्तिसम्भवादित्याशङ्कापरिहाराय तस्य  
स्वमते लक्ष्यत्वमेवोपपादयति, 'रूपादीति । यद्योल्लङ्घनेऽति-  
व्याप्तिशङ्कया तु नैतदुपन्यावतारः तत्र पृथिव्यन्यत्वाभावस्यापि

प्राप्तद्वयमेतत्तथा नय प्रविश्यात् प्रत्ययो गिराभावात् । अत्राप्यर्थः  
नानिवापयनवकाशात् । २) ।

यन्मन्त्रार्थनिरासकत्वात् न न रूपसामान्याभावस्य प्रविश्यात्  
मन्त्रेण प्रविश्यात्त्वाभावस्य न रूपसामान्याभावस्याप्यत्राभा-  
वकृतिद्विगिताकृत्यभिर्भाष्यनिर्वाको प्राप्तोनप्रवादमात्रमात्र-  
त्वाभिमानिना तदव्याप्त्यर्थोक्तजननेति व्याप्तिमद्वो निराकरोति  
'रूपादिति', 'मदेतुर्मेवेति' पाटशर्मा । प्रविश्यात्त्वाभावस्य जन्म-  
थटकत्वापपत्तिः तादृशमेव साध्यवति जन्मजाया यस्याप्यत्र-  
तया मदेतुर्मेवेत्यर्थे, इति व्याख्यानं, तदनुपादेयमेव, तादृश-  
मद्वितुः प्रविश्या रूपसामान्याभावस्य, विपतिपक्षातिव्याप्ति-  
शङ्कासम्भवेनाग्रे प्रविश्या रूपसामान्याभावस्य प्रत्यापनौ प्रविकाकादा-  
नुत्पत्त्या तदसद्व्यापत्तेः ।

'प्रत्यये' मद्वाप्रत्यये, परमाणुना नित्यतया तद्वोत्पत्तिकाला-  
वच्छेदेन रूपसामान्याभावसम्भव इति भावः । यद्यपि पाका-  
द्रूपनाशोत्पत्तिकाले पूर्व्वरूपात्मकप्रतिबन्धकमत्वेन रूपान्तरा-  
नुत्पादेन तदानीमपि परमाणौ रूपसामान्याभावसम्भवः । तथाप्य-  
विनश्यदवस्थस्य रूपस्य रूपप्रतिबन्धकत्वे पूर्व्वरूपनाशोत्पत्ति-  
क्षण एव पाकजरूपान्तरोत्पत्तिसम्भव इत्यभिप्रायेण प्रत्ययपर्यन्ता-  
नुधावनं, 'उत्पत्तिकाल इति, अवयविद्रव्यस्य जन्यतया प्रत्यये-  
ऽसत्त्वात्तदवच्छेदेन तत्राभावासम्भव इति भावः । 'तत्तत्त्वात्'  
रूपादिसामान्याभावसत्त्वात् । ननु सामान्यधर्मावच्छिन्नप्रति-

योगिताकाभावस्य अत्यन्ताभावात्मकतया रूपप्रागभाववत्युत्पत्ति-  
 कालावच्छिन्नावयविनि रूपध्वंसवति प्रत्ययावच्छिन्नपरमाणौ  
 कथं रूपसामान्याभावसम्भवः ध्वंस-प्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधि-  
 त्वादित्याशङ्कां निरस्यति, 'न चेति, 'प्रतियोगिवदिति यथा  
 प्रतियोगिन एककालावच्छिन्नेकदेशावृत्तित्वरूपस्यात्यन्ताभाववि-  
 रोधिता तथा ध्वंस-प्रागभावयोरप्यत्यन्ताभावविरोधितेति नेत्यर्थः,  
 'मानाभावादिति । ननु रूपध्वंस-प्रागभाववच्छिन्नाधिकरणे तद-  
 त्यन्ताभावस्य हतौ प्रमाणाभावः घटायुत्पत्तिक्षणे तद्वितीयक्षणे  
 च तत्रत्यज्ञासम्भवेन तद्वृत्तित्वेन रूपाल्यन्ताभावप्रत्यक्षस्य सुत-  
 रामसम्भवात् द्वितीयादिक्षणावच्छेदेन रूपस्यैव तत्रोत्पत्त्या  
 तदभावीयविशेषणताया असत्त्वेन तृतीयक्षणादावपि तादृश-  
 प्रत्यक्षासम्भवात् अनुभवे विप्रतिपन्नस्य प्रत्यक्षप्रमाणमनुज्ञाय  
 निरसितुमशक्यत्वात् अनुमानाप्रयोजकमिति ध्वंस-प्रागभाव-  
 योरत्यन्तासावविरोधित्वमर्थायातमित्यत आह, 'अतएवेति ध्वंस-  
 प्रागभावयोरत्यन्ताभावाविरोधित्वादेव, 'अन्तरा श्यामे' पूर्वा-  
 परदशायां रक्ते मध्यदशाया श्याम इत्यर्थः, 'रक्तं रूपं नास्तीति  
 प्रत्यय इति, ध्वंस-प्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वे तत्र पूर्व-  
 रक्तध्वंस-भावरक्तप्रागभावयोः सत्त्वेनात्यन्ताभावावगाहिन्याः प्रमा-  
 णकतादृशप्रतीतिरनुपपत्तिरिति भावः । 'एषः' रक्तः रूपं नास्तीति-  
 प्रत्ययः, 'ध्वंसादीत्यादिना प्रागभावपरिग्रहः, 'पूर्वापरिति  
 यत्र घटादौ पाकादेव रक्तनाशानन्तरं रूपान्तरमुत्पन्नं तन्नाश-  
 नन्तरञ्च रक्तान्तरं तत्तत्तन्नाशानन्तरोत्पन्नरूपान्तरनाशानन्तरं



रक्तान्तरमुत्पत्त्यते तत्र मध्यरक्तदशायां रक्तं रूपं नास्तीति प्रती-  
 त्यापत्तेरित्यर्थः, तत्रापि रक्तरूपध्वंस-प्रागभावयोः सत्त्वादिति  
 भावः । एतेन भवन्मते रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभाववत्  
 तादृशवेव (१) ध्वंस प्रागभावावेतादृशप्रतीतिविषयी अन्तरा रक्त  
 समानकालीनौ पूर्व्यापररक्तध्वंस-प्रागभावौ च न तथाविधाविति  
 नातिप्रसङ्ग इति निरस्तम् । तादृशध्वंस-प्रागभावयोरेव (२) रूपा-  
 न्तरदशायां तादृशप्रतीतिनियामकतया तयोरपि तथात्वस्वीकार-  
 स्यावश्यकत्वात् । तत्र मध्यमरक्तरूपध्वंस-प्रागभावयोस्तथात्वस्वी-  
 कारे च पूर्व्यापररक्तदशाया तादृशप्रत्ययापत्तेः । अथ रक्तत्वावच्छि-  
 न्नप्रतियोगिताकत्वेन ध्वंस-प्रागभावावेव तादृशप्रतीतिविषयी इत्यथ  
 रक्तरूपदशाया लौकिकप्रत्यक्षात्मकस्तादृशप्रत्यय आपाद्यते अनु-  
 मित्यात्मको वा आद्ये रक्तरूपलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्या रक्तत्वावच्छि-  
 न्नप्रतियोगिताकत्वेन तदभावप्रत्यक्ष प्रति प्रतिबन्धकत्वान्नापत्तिः  
 अन्यथा भवन्मतेऽपि रूपान्तरकालावच्छेदेन तद्वृत्तिरक्तत्वावच्छि-  
 न्नात्यन्ताभावस्यैव तदानीं धर्मप्रत्यक्षवटितमन्निकर्षात्तद्वृत्तितया  
 प्रत्यक्षापत्तेः विरोधवटितमन्निकर्षत्वेन सन्निकर्षस्याहेतुत्वात् (३)  
 रक्तरूपग्रहप्रतिबन्धकदोषादिसत्त्वे च तादृशप्रत्ययस्येष्टत्वात् । नास्त्य-  
 तद्रूपावच्छिन्नव्याप्यवत्ताद्यानादिसत्त्वे अनुमानिकतथाविधप्रत्यय-

१) रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभाववत् ।

२) रक्तरूपध्वंस-प्रागभावयोस्तथात्वस्वीकारे ।

३) अन्तरा रक्तसमानकालीनौ ध्वंस-प्रागभावौ च न तथाविधाविति ।

येष्टत्वात् । न च तादृशप्रत्ययस्य प्रमात्वापत्तिः, भवन्मतेऽपि तथा-  
विधायन्ताभावस्य तत्र सत्त्वात्तादृशप्रत्ययस्य प्रमात्वेनेष्टापत्तेः ।  
यदा च तत्र रक्तं रूपं तत्कालावगाहिन इष्टानीमत्र रक्तं रूपं  
तास्तीतिप्रत्ययस्य प्रमात्वं पुनरशक्यापादनं तादृशप्रत्ययेन रक्तत्वा-  
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे तत्कालावच्छिन्नत्वावगाहनात् यदा च  
तत्र न रक्तं रूपं तत्कालावच्छेदेनैव ध्वस-प्रागभावयोः रक्तत्वाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्वीकारेण तादृशविषयवाधात् तदन्मीप-  
लक्षिताभावांश्च तत्कालावच्छिन्नत्वावगाहिप्रत्ययस्य प्रमात्वं पुन-  
रिष्टमेव । न च तद्वर्म्निनिष्ठध्वंसादौ तत्कालावच्छेदेन रक्तत्वाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं कल्प्यते किं वा तत्कालावच्छेदेन तद्वर्म्नि-  
स्यैव रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाल्यन्ताभावः कल्प्यत इत्यत्र  
विनिगमनाविरहात् ध्वसाद्यधिकरणे अत्यन्ताभावसिद्धिर्निःप्रत्यू-  
हैवेति वाच्यम् । ध्वस-प्रागभावाधिकरणेऽत्यन्ताभावाकल्पने ध्वंसा-  
देरतिरिक्तात्यन्ताभावाकल्पनेन लाघवात् रक्तरूपात्यन्ताभावस्यैत-  
न्मते रक्तरूपध्वंसात्यन्ताभावसमनियततया तस्यैव ध्वंसात्यन्ताभाव-  
त्वात् । सेवन् । तत्तद्वर्म्नावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्याव्याप्यवृत्ति-  
त्वोपगमे विशेषभावानानेवाधिकरणविशेषवृत्तित्वावच्छेदेन सामा-  
न्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्भवात् अतिरिक्तसामान्याभावा-  
प्रसिद्धिप्रसङ्गः । एवमेकस्यैवाभावस्य साधिकरणविशेषकाल-  
विशेषवृत्तित्वावच्छेदेन घटत्व-पटत्वादिरूपद्वयानाधर्मावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकत्वसम्भवेनाभावमेदविलोपप्रसङ्गः । एवं रक्तानधिक-  
रणकालावच्छेदेन रक्तध्वनादे रक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वो-

पगमे तत्समानाधिकरणतदसमनियतध्वंसान्तरस्य (१) तत्समानाधिकरणस्यैकत्वादेरेव वा तादृशकालावच्छेदेन तत्कल्पनामादाय विनिगमनाविरहप्रसङ्गश्चेति ध्वंस-प्रागभावाधिकरणत्वान्ताभावकल्पनमेव न्याय्यम् । अथैतादृशयुक्त्या रक्तध्वंसादिमति तदत्यन्ताभावसिद्धावपि रूपध्वंसादिमत्यां पृथिव्या रूपत्वावच्छिन्नाभावो निर्युक्तिक एवेति चेन्न, रूपोत्पत्तिद्वितीयादिक्षणे पुनस्तदधिकरणे सामान्यसामग्रीबलाद्रूपान्तरोत्पत्तिवारणाय रूपं प्रांरूपत्वावच्छिन्नाभावस्य हेतुत्वं कल्पनीयम् एवञ्च उत्पत्तिकारिपाकाद्रूपनाशोत्पत्तिक्षणे च रूपत्वावच्छिन्नाभावास्वीकारे तदुक्तं रूपानुत्पादप्रसङ्गः रूपोत्पादानन्तरं रूपसामान्यस्य पुनरुत्पादप्रसङ्गश्च प्रागभावहेतुतयापि दुर्वारः रूपवत्यपि पाकजभाविर्रूपप्रागभावमत्त्वात् । नचैवमपि पृथिव्या रूपान्त्यन्ताभावो निर्युक्तिवयत्कालावच्छेदेन तत्र रूपान्त्यन्ताभावो भवता स्वीक्रियते तत्कालावच्छेदेन रूपप्रागभावे रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्वीकारेणैवोपपत्तिरिति वाच्यम् । दत्तोत्तरत्वात् । इदन्त्ववधेयम् उक्तयुक्तोत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादो रूपत्वावच्छिन्नाभावमिद्वारं प्रलयकालावच्छेदेन परमाणी तत्सत्त्वे मानाभावः, एवं रूपं प्रांरूपत्वावच्छिन्नाभावहेतुत्वमेव न कल्प्यते स्पर्शोत्पत्त्यनुरोधेनावगमकल्पनीयस्पर्शसामान्याभावस्य तद्देतुतयैव रूपवति रूपान्तरपत्तेः शक्यवारणत्वात्, वार्या स्पर्शोत्पत्त्यनन्तरं स्पर्शोत्पत्तिवारणस्पर्शं प्रति रूपाभावहेतुतया शक्यत्वात् तत्र स्पर्शाभावहेतुताय

आवश्यकत्वात् । न च रूपं प्रति स्वर्गभावहेतुत्वे यत्र पाका-  
द्रूपमत्त्व एव स्वर्गनाशस्तत्र स्वर्गान्तरोत्पत्तिकाले रूपान्तरोत्पाद-  
प्रसङ्ग इति वाच्यम् । एकजातीयस्यैवान्निसंयोगस्य रूप-रस-गन्ध-  
स्पर्शनाशकतया स्वर्शनाशकाले रूपनाशस्यावश्यकत्वादिति ।  
धूम-प्रागभावाधिकरणे नामयिकात्यन्ताभावानभ्युपगन्तुमती तादृ-  
शात्यन्ताभावो न तदनधिकरणेषु कल्प्यते अनन्ताधिकरणेषु  
तादृशभावकल्पनामपेक्ष्य लाघवादेकैकेषु तदन्नावच्छिन्नवज्जेटेषु  
तदन्नावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वकल्पनयैवोपपत्तेरिति ध्येयम् । 'तन्ना-  
मानाधिकरणस्य' प्रतियोगिनामानाधिकरणस्य, 'स्वविमिश्रितेति,  
यत्राभावे प्रतियोगिनामानाधिकरणस्य' ग्राह्यं न एव, 'हेतुवि-  
करणादप्येदेनेति' हेतुतादृशच्छेदकमन्यत्वेन यद्वेतुतावच्छेदकाव-  
च्छिन्नाधिकरणं तन्नामान्तर्भावेनेत्यर्थः, तेन दध्नादभावस्य  
धूमावश्यावच्छेदेन द्रव्य विमिश्रितत्वादित्याद्यौ द्रव्यत्वादभावस्य  
गुणादवच्छेदेन प्रतियोगिनामानाधिकरणस्यविरहेऽपि न क्षतिः ।  
पर्वतादेः दालोपाधित्वानभ्युपगमे धूमवत्त्वप्रकारवप्रत्याविन्द-  
त्वाभावात् तच्चिदपि प्रतियोगिनामानाधिकरणस्योपपादयितु-  
मनन्तया धूमवान् पट्टेरित्यादाप्रतियोग्यात्यन्तवृत्तेर्दमितिविज्ञाया-  
स्यलान्तरे प्रयोजनमाह, 'हेतुं गीत्वेति, 'तद्वत्' गदादिमिति,  
वालिङ्गमन्यत्वेन गीत्वादित्यादयः' गीत्वात्तद्वत्त्वमिति व्यभि-  
चारमिति गीत्वादित्येवो लक्षणप्रवृत्तानां गीत्वादयश्चिरान्नाशानां  
गदादिमिति एतदाले गदादयश्चिरान्नाशवच्छेदेन गदावान्  
तादृशदेसावच्छेदेन प्रत्यादिवात्तादृशवच्छेदेन च वर्तमानत्वात् प्र-  
ति-

योगिसामासाधिकरणमक्षतमेव, एवं दैगिकविशेषणताविशेषेण  
 गवादिव्यापकप्रलयान्यत्वादेरभावोऽपि तेन सम्यन्धेन प्रलयान्य  
 त्वादिसति महाकाले कालिकसम्यन्धेन वर्तमानतया प्रतियोगि  
 समानाधिकरण एव प्रतियोगिसामानाधिकरणघटकीभूताभावा  
 यवृत्तो सम्यन्धविशेषानिवेशादित्यतिव्याप्तिः स्यात्, निरुक्तविवक्षते  
 च स्वविशिष्टयावद्धेतुधिकरणान्तर्गतप्रलयान्तर्भावेन तादृशाभावान्न  
 न प्रतियोगिसामानाधिकरणं तत्र प्रतियोगिनोऽवृत्तेरिति समुदा-  
 यार्थः । गवादिव्यापकस्य चरमध्वंसादेरभावस्य योऽभावश्चरम  
 ध्वंसादिस्तस्य गवादिसति खण्डकाले न प्रतियोगिसामानाधि-  
 करणमिति न तत्र तद्व्यावृत्तिरती 'महाकाले वेत्युक्तं, महाकाले  
 च कालिकसम्यन्धेन वृत्तेस्तथात्वमक्षतमेव । गोमाध्यकस्यने  
 माध्यव्यापकतावच्छेदकजन्यद्रव्यत्व-प्रलयावृत्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावा  
 मादायानिव्याप्तिवारणं न सम्भवतीति स्फुटीकरणाय तद्रूपान्  
 च्छिन्नमाध्यकस्यनेऽप्यतिव्याप्तिमाह, 'यत्र कालत्वमित्यादिना  
 अथैतादृगविवक्षापेक्षया नात्रवात् प्रतियोगिसामानाधिकरण्य  
 घटकाभावायवृत्तो दैगिकविशेषणताविशेषसम्यन्धावच्छिन्नत्वमेव  
 निविश्यता तत्रा सति दैगिकविशेषणताविशेषसम्यन्धेन प्रलयान्य  
 न्यत्वादेरभावस्य प्रतियोगिसामान्याधिकरण्यविरहेणातिव्याप्ति-  
 दास्य गतत्वात् । न चैवं वद्विमान् धृमादित्यादी कानि  
 कसम्यन्धेन त्वविवक्षणापेक्षेयत्वत्यादिना द्रव्यत्वादेरभावस्य  
 दैगिकविशेषणतया द्रव्यवृत्तित्वाभावादव्याप्तिरिति वाच्यम् ।  
 इदुसामानाधिकरण्यमगरोऽपि अभावायवृत्तो दैगिकविशेषण

तासम्बन्धाच्छिन्नत्वस्यैव निवेशनीयत्वात् तावतापि लाघवान-  
पायात् । न च दैशिकविशेषणताविशेषेण प्रतियोगिसामाना-  
धिकरण्यनिवेशेऽपि उक्तस्यलेऽतिव्याप्तिस्तदवस्यैव प्रलयान्तत्वा-  
भावस्य प्रलयमात्रहृत्तेरभावमानाधिकरणकतया प्रलयात्मकाधि-  
करणस्वरूपत्वात् तस्य च प्रलयान्तत्वरूपप्रतियोग्यधिकरणे पर-  
माणौ हृत्तेरिति वाच्यम् । एवमपि प्रलयान्तकालत्वप्रकारक-  
प्रमाविशेषत्वादेरभावस्य प्रलयातिरिक्तगगनादावपि वर्तमानस्य  
प्रलयानात्मकतया प्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्य दुरूपपादतया  
अतिव्याप्त्यनवकाशात् । नैवम् । दैशिकविशेषणतया प्रतियोगि-  
सामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन प्रलया-  
हृत्तिमाध्यके कालत्वादिहेतावतिव्याप्तिर्दुर्वारैव तत्र प्रलयमात्रस्य  
व्यभिचारनिरूपकाधिकरणतया माध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यं  
प्रति व्यापकतावच्छेदिका यदभावप्रतियोगिता व्यापकताघटक-  
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तस्य प्रलयमात्रहृत्तितया प्रलया-  
त्मकत्वान्निरुहारीत्यैव प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् इतरमसम्ब-  
न्धावच्छिन्नाभावस्य प्रलयानात्मकत्वेऽपि प्रलयान्तहृत्तितया स्त-  
रानैव प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिति निरुक्तविशेषणाव-  
श्यताम् एतदभिप्रेत्यैव प्रलयाहृत्तिमाध्यकानुसरणं ग्रन्थकृत इति ।  
उक्तानु प्रलयादिमात्रहृत्तेरभावस्य प्रलयात्मकत्वेऽपि दर्शित-  
तस्यैव प्रत्यक्षज्ञानलक्षणातिव्याप्तिवारणमशक्यं प्रलयान्तत्वादेर-  
भावस्यापि स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकस्वरूपविशिष्टसम्बन्धेन  
प्रलयात्मकज्ञानाध्यमानात्तदवतिरिद्धमहृत्तित्वविशिष्टज्ञानावर-

पप्रतियोगिनोऽधिकरणे ध्वंसान्तरे स्वस्य प्रतियोगिसमानाधि-  
 करणत्वात् यत्किञ्चिदध्वंसान्यत्वाभावस्य यत्किञ्चिदध्वंसमात्र-  
 वृत्तेस्तदध्वंसवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावाधिकरणे ध्वंसान्तरेऽसत्त्वेऽपि  
 कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वाभावस्य स्वानधिकरण-  
 ध्वसावच्छेदेन स्वाधिकरणेऽपि सत्त्वेन तद्वैव तत्प्रतियोगिसमा-  
 नाधिकरणत्वात् प्रलयान्यविषयकत्वोपलक्षितप्रमाया विषयता-  
 सम्बन्धेन केवलान्वयितया तादृशसम्बन्धावच्छिन्नतादृशप्रमाभावा-  
 प्रसिद्धेः प्रलयान्यविषयकत्वविशिष्टप्रमाभावस्य प्रलये प्रसिद्धावपि  
 प्रलय-तदन्यविषयकप्रमारूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वात् प्रलया-  
 विषयकप्रमाभावस्य च जन्यप्रमामात्रप्रतियोगिकतया कालिका-  
 व्याप्यवृत्तित्वेन प्रतियोगिमत्यपि तच्छून्यकालावच्छेदेन वृत्तेस्तादृ-  
 शाभावमादायाप्यतिव्याप्तिवारणासम्भवात् प्रतियोगितायाः स्वरूप-  
 सम्बन्धात्मिकायाः प्रतियोगिभेदेन भिन्नतया प्रलयान्यभेदप्रतियोगि-  
 ताया न तादात्म्येन साध्यव्यापकतायामवच्छेदकत्वमिति तादृश-  
 भेदस्याधिकरणे प्रलयान्यरूपप्रतियोगिनस्तेन सम्बन्धेनासत्त्वेऽपि  
 नातिव्याप्त्युद्धारः (१) । उक्तविवक्षणे तु प्रलये प्रलयाविषयक-  
 प्रमाभावस्य (२) विषयतया प्रतियोगिसमानाधिकरणविरहा-  
 दतिव्याप्तिवारणसम्भवः । एवमुक्तरीत्या घटत्वाभाववान्मेयत्वा-

(१) प्रतियोगिताया इत्यादि नातिव्याप्त्युद्धार इत्यन्तं पाठं कश्चिन्दितादृशं पुनश्चैव नास्ति ।

(२) प्रलये प्रलयाविषयकप्रलयान्यत्वप्रकारकयाप्रलयान्यविशेष्यप्रमाभाव-  
 मिति पा० ।

दित्यादावपि व्यावृत्तिर्विधा । 'हेतुमति प्रत्यय इति हेतुमत्-  
 नामान्यान्तर्गतप्रत्ययान्तर्भावेनेत्यर्थः, 'तन्नामानाधिकरण्यमावात्'  
 गवादिरूपप्रतियोगिनामानाधिकरण्यमावात्, अत्र 'गवादिरभाव-  
 येत्यनुपपद्यते । हेतुमति सर्वविध्यदलनिवेगनस्य फलमात्रं, 'न  
 विशिष्टेतीति, साम्प्रदायिकेद्वये सयोगसामान्याभावात्तदुपपन्नान्  
 नहेतुत्वाद्ये कपिसयोगाभावपर्यन्तानुधावन, 'सर्वान्तर्भावधिवरणा-  
 दृष्टित्वेऽपीति, नित्यगुणादौ कपिसयोगासत्तादिति भावः, एतेन  
 चैत्वधिवरणसामान्यान्तर्भावेन प्रतियोगिनामानाधिकरण्यं नास्ती-  
 तिस्रचितम् । 'नाव्याप्तिरिति नित्यगुणादे रवदिनिमित्तत्वाभावात्तद-  
 न्तर्भावेनातदात्वऽपि सवदिनिमित्तत्वधिवरणान्तर्भावेन नास्तीति  
 सतत्वात् । अतोतदस्य व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिनिमित्तवि-  
 रण्यस्य निदिनर्नायकया साध्यवद्ध्यति सिद्ध्यन्तमस्तरस्य' इति भा-  
 वः । नान्यत्र भिन्नत्वस्य व्यापकतादल्लोदयत्वस्य वा निदिनर्नायकया वि-  
 रयोगाभावादिनिरूपप्रतियोगिताया अपि व्यापकता दलीयता  
 निर्वाह इत्यभिहितं कपिसयोगात्तत्वाभावेनातदात्वस्य व्यापक-



सामान्यान्तर्भावेन तत्प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं तादृशा यावन्तो-  
 ऽभावा यद्रूपविशिष्टाधिकरणत्वव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताका-  
 स्तरूपवत्त्वमित्यादिकं तादृशाभावे हेतुसामानाधिकरण्यविशि-  
 ष्टताघटितं हेत्वधिकरणे स्वविशिष्टत्वविशिष्टताघटितञ्च व्यधि-  
 करणधर्मावच्छिन्नाभावघटितलघुलक्षणं सम्भवतीति बोध्यम् ।  
 ननु धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिर्धूमाभावादेरप्ययोगोलकादौ  
 गोत्वादभावस्वरूपप्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् गोत्वादभावस्य  
 तत्प्रतियोगित्वञ्च धूमाद्यभावे जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभावो-  
 नास्तीति प्रतीतिनियामकाभावस्याभावाधिकरणकाभावप्रतियोगि-  
 काभावतया अधिकरणीभूतधूमाभावस्वरूपत्वात् जलवृत्तित्वविशि-  
 ष्टगोत्वाभावस्य शुद्धविशेषानतिरिक्तत्वात् इत्याशङ्क्य जलवृत्ति-  
 त्वविशिष्टगोत्वाभावाभावस्य धूमाभावातिरिक्तकृताभावस्वरूपता  
 प्रदर्शयन्तत्स्वरूपता प्रतिक्षिपति, 'जलेत्यादि । न च धूमाभावस्य  
 स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकयावत्सम्बन्धान्तर्गतसंयोगमस्यमेव  
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहात् कथमतिव्याप्तिगङ्गेति वाच्यम् ।  
 जलवृत्तित्वाविशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यान्यतराभावस्याप्युक्तयुक्त्या धूमा-  
 भावस्वरूपतासम्भवात् संयोगमस्यमेव द्रव्यात्मकप्रतियोगिनैव सामा-  
 नाधिकरण्यमत्त्वात् । न चेवं जलवृत्तिद्रव्यमेव तत्प्रतियोगि तस्यैव  
 प्रतियोगिनावच्छेदकजलवृत्तित्ववैशिष्ट्याक्रान्तत्वात् तस्य च धूमाभा-  
 वविशिष्टमकलवृत्तिमति वृत्तो मानाभावादानिव्याप्तिप्रसक्तिः । (१) ।

यदि च जलवृत्तित्ववैशिष्ट्यम् अन्यतरत्वघटकीभूतभेदप्रति-  
योगिनि गोत्वाभावत्वावच्छिन्न एव विशेषणं न त्वन्यतरत्वावच्छि-  
न्नविशेषणतया प्रतियोगितावच्छेदकमिति जलवृत्तिद्रव्यस्यापि  
तत्रप्रतियोगित्वमित्युच्यते, तदा तादृशभावस्य विशिष्टाभावाना-  
लकतया अन्यतरत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टगोत्वाभावा-  
धिकरणयो धूमाद्यभावस्तदधिकरणकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यम् ।  
जलवृत्तिद्रव्यं धूमाभावविशिष्टयादृशहेत्वधिकरणे नियमतो वर्तते  
तादृशव्यभिचारिहेतुकस्यल एव धूमाभावालकनिरुक्तविशिष्टा-  
भावप्रतियोगिद्रव्यसामानाधिकरण्यमादायातिव्याप्तिमाशङ्क्य 'जल-  
वृत्तीत्यादियन्वस्यावतारणीयत्वात् । न चैवं तादृशान्यतराभावस्यैव  
धूमाभावस्वरूपताप्रतिक्षेप उचित इति 'विशिष्टगोत्वाभावस्याभाव-  
इति ग्रन्थासङ्गतिर्दुर्ज्वरैवेति वाच्यम् । एतादृशयन्वस्यापि गोत्वा-  
भावप्रतियोगिकाभावत्वेन रूपेण जलवृत्तित्वविशिष्टतादृशान्यतर-  
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावपरत्वात् । न चैवमप्ययोगोलकभेदा-  
भावस्यायोगोलकत्वादिरूपभावालकस्य स्रनिष्ठजलवृत्तित्वविशिष्ट-  
गोत्वाभावाभावस्वरूपाविरहात् तस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यं  
न घटत इत्यतिव्याप्त्यप्रसक्तिः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापक-  
ताया लक्षणाघटकत्व प्रागेव दूषितमतो नायोगोलकभेदाद्यभावस्य  
लक्षणाघटकत्वसम्भव इति वाच्यम् । अयोगोलकभेदाभावादे-  
रपि पूर्वोक्तजलवृत्तित्वादिविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधि-  
करण्यसम्भवात् । अयोगोलकभिन्नभेदस्वरूपायोगोलकत्वनिरु-  
पितायोगोलकभिन्ननिष्ठप्रतियोगितायास्तादात्म्यसम्बन्धेन साध्य-

व्यापकतायामवच्छेदकत्व प्रतियोगितायाः प्रतियोगिस्वरूपता-  
मते न सम्भवतीति अयोगोलकभिन्नात्मकतत्प्रतियोगिनस्तादात्मे-  
नायोगोलकेऽसत्त्वेऽपि नातिव्याप्त्युद्धारः एवञ्च धूममाध्यकस्थे  
धूमसामान्याभावीयप्रतियोगिताया धूमसामान्यव्यापकतावच्छे-  
दकत्वासम्भवेऽपि तत्तद्धूमव्यक्तिसाध्यकस्थले तादृशाभावस्य लक्षण-  
घटकतया तदभिप्रायेणैव तस्य गोत्वाभावप्रतियोगित्वनिराकरणं  
तत्तद्धूमव्यक्तेरप्यनेकाधिकरणवृत्तितया नायोगोलकभिन्नस्य तादा-  
त्मेन तत्साध्यव्यापकत्वमिति । न चैवं धूमाभावस्य गोत्वाभावा-  
द्यप्रतियोगिकत्वेऽपि पूर्वक्षणेवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावरूपप्रतियोगि-  
सामानाधिकरण्यमत्त्वादतिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यम् । तादृश  
प्रतियोगिना स्वप्रतियोगिनिष्ठव्यापकताघटकयावत्सम्बन्धान्तर्गत-  
सयोगादिना सामानाधिकरण्यविरहात् घटत्वाभाववान् प्रमेय-  
त्वादित्यादावपि घटत्वाभावादिप्रकारकप्रमाया अभावस्य याव-  
द्व्यापकताघटकसम्बन्धान्तर्गतविशेष्यतासम्बन्धेन प्रतियोगिसामा-  
नाधिकरण्यविरहेणातिव्याप्त्यनवकाशात् । न चैवं जलवृत्तित्व-  
विशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यान्यतराभावस्य धूमाद्यभावस्वरूपतया सयो-  
गेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसम्भवेन धूमादिप्रकारकप्रमा-  
भावस्य यावद्व्यापकताघटकसम्बन्धान्तर्गतविशेष्यतासम्बन्धेन प्रति-  
योगिसामानाधिकरण्याभावात् धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्त्य-  
प्रसक्त्या तादृशाभावस्य धूमाभावस्वरूपताप्रतिषेधोऽयुक्त इति  
वाच्यम् । तादृशाभावस्य तत्स्वरूपत्वे तुल्ययुक्त्या धूमादिप्रकारक-  
प्रमाभावनिष्ठस्य जनादिवृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यत्वप्रकारक-

प्रमान्यतराभावस्य तत्स्वरूपतया द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाया अपि  
तत्प्रतियोगित्वेन तयैव समं विशेष्यतासम्बन्धेन तादृशाभावस्य  
सामानाधिकरण्यसत्त्वादतिव्याप्तिप्रसङ्गेरिति । नन्वेवमपि धूम-  
वान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिर्दुर्वारैव धूमाद्यभावस्य धूमत्वादिना  
प्रमेयसामान्याभावसमनियतत्वेन तदभिन्नत्वोपगमात् प्रमेयमात्र-  
स्यैव तत्प्रतियोगित्वात् । यदि च धूमत्वादिना प्रमेयं नास्ती-  
त्यादिप्रतीतो धूममात्रस्यैव प्रतियोगित्वगहः न तु प्रमेयान्तरस्य,  
अथवा प्रतियोगिसामानाधिकरण्यशरीरे न्यूनवृत्तिसमानाधिक-  
रणधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिता निवेशनीया यावत्प्रमेयनिष्ठप्रति-  
योगिता च तद्याविधधूमत्वाद्यवच्छिन्नैव तादृशधर्मानवच्छिन्ना  
च धूमादिमात्रवृत्तिप्रतियोगितैव तदान्वयसामानाधिकरण्यञ्च  
नायोगोलङ्घायन्तर्भावेनेति मन्यते, तथापि धूमाभावस्य वज्जि-  
धूमोभयत्वावच्छिन्नाभावसमनियततया तदभिन्नत्वेन वज्जेरपि तद-  
भावप्रतियोगितया अयोगोलङ्घान्यत्वाभावस्यायोगोलङ्घान्यवृत्ति-  
त्वविशिष्टादाशभावाभावसमनियततया तदभिन्नत्वेनाकाशभाव-  
स्यापि तत्प्रतियोगितया हेतुसमानाधिकरणधूमवत्त्वप्रकारक-  
प्रमाभावस्य धूमवद्विशेषकत्वविशिष्टद्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाभाव-  
समनियततया द्रव्यत्वादिप्रकारकप्रमाया अपि तत्प्रतियोगित्वेन  
धूममेदस्य धूमत्व-समवेतोभयत्वावच्छिन्नाभावसमनियतत्वेन नम-  
वेतमात्रस्यैव तत्प्रतियोगितया हेतुसमानाधिकरणतादृशाभावानां  
स्वविशिष्टयावहेत्वधिकरणान्तर्भावेन दम्भितप्रतियोगिसामानाधि-  
करण्यनन्तमेवेत्यतिव्याप्तिः ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यत्सामानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-  
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां याव-  
दभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-  
करण्यं तत्त्वं वा तत्, ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीना-  
मभावः सुलभ एव । शेषं दर्शितदिशावसेयमत आह,  
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ।

गादाधरी-विवृतिः ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदिकाया या प्रति-  
योगिता तन्निरूपकाभावानां स्वविशिष्टयावहेत्वधिकरणावच्छेदेन  
तत्तत्प्रतियोगिताग्रयसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति नाति-  
व्याप्तिरिति चेत्, तर्हि तादृशी या या प्रतियोगिता तत्तदाद्य-  
सामानाधिकरण्यं यत्र कचन यावदधिकरणान्तर्भावेन तत्त्वमित्ये-  
तावतैव सामञ्जस्येऽभावे यावत्त्वस्य, तत्तत्प्रतियोगितानिरूपकत्वस्य  
हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणस्य, हेत्वधिकरणे च स्वविशिष्ट-  
विशेषणस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गः, एवं सर्वत्र हेतुसामानाधिकरण-  
सुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याद्यभावमादाय लक्षणसमन्वय-  
सम्भवादव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रामाणिकत्वेऽपि क्षति-  
विरहेण एतादृशव्याप्तिलक्षणाशङ्कायां 'प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिना  
तादृशाभावखण्डनस्यासङ्गत्वापत्तिः एवं जलवृत्तित्वविशिष्टगोत्वा-



तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यत्नामानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न  
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां याव-  
दभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-  
करण्यं तत्त्वं वा तत्, ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीनां  
सभावः सुलभ एव । शेषं दर्शितदिशावसेयमत आह,  
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ।

गादाधरी-विवृतिः ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदिकाया याप्रति-  
योगिता तन्निरूपकाभावानां स्वविशिष्टयावदेत्वधिकरणावच्छेदे  
तत्तत्प्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति नाति-  
व्याप्तिरिति चेत्, तर्हि तादृशी या या प्रतियोगिता तत्तदश्रय-  
सामानाधिकरण्यं यत्र कचन यावदधिकरणान्तर्भावेन तत्त्वमित्य-  
तावतैव सामञ्जस्येऽभावे यावत्त्वस्य, तत्तत्प्रतियोगितानिरूपकत्व-  
हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणस्य, हेत्वधिकरणे च स्वविशिष्ट-  
विशेषणस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गः, एवं सर्वत्र हेतुसामानाधिकरण-  
सुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याद्यभावमादाय लक्षणसमन्व-  
सम्भवादव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रामाणिकत्वेऽपि क्षति-  
विरहेण एतादृशव्याप्तिलक्षणाशङ्काया 'प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादि'  
तादृशाभावखण्डनस्यासङ्गत्यापत्तिः एवं जलवृत्तित्वविशिष्टगोला-

भावाभावस्य जलत्वाभावस्वरूपतावत् धूमाभावाधिकरणकधूम-  
वद्वृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यान्यतराभावस्य धूमाभावस्वरूप-  
तया व्यापकताघटकयावत्सम्बन्धेन तादृशाभावस्य हेत्वधिकरणा-  
वच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वाङ्गमवान् वङ्गेरित्यादा-  
वतिव्याप्तिश्च (१) इत्यतो लक्षणान्तरमाह, 'यत्समानाधिकरणाना-  
मिति, अत्रापि यत्तत्पदयोः पूर्ववत् यत्तदन्मावच्छिन्नपरता बोध्या,  
वङ्गिमान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा वङ्गित्वादिना घटाद्य-  
भावा एव तेषाञ्च स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन वङ्गित्वा-  
दिरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणतया लक्षण-  
समन्वयः । अत्रापि प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशे उक्तक्रमेण  
धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-  
न्नसामानाधिकरण्यनिवेशः, तथाच धूमाद्यभावानां वङ्गि-धूमो-  
भयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगितान्नयवङ्गादिना सामानाधिकरण्य-  
सत्त्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकीभूततादृशोभयत्वावच्छिन्नसामाना-  
धिकरण्याभावान्नातिव्याप्तिः, द्रव्यत्वेन धूमोनास्तीत्यादिप्रतीती  
च द्रव्यत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न भासते अपि तु धूमत्वादे-  
रेव द्रव्यत्वादेस्तु तृतीयोक्तिरिति तवैशिष्यमात्रं धूमादौ भासते इत्यु-  
पेयते अतस्तादृशप्रतीतिविषयाभावस्य धूमाभावादिसमनियत-  
तया तत्प्रतियोगितावच्छेदकं द्रव्यत्वादिकमपि धूमाद्यभावप्रति-  
योगितावच्छेदकमिति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-

(१) एवमित्यादि अतिव्याप्तिश्चेत्यन्तः पाठः केपुचिदादर्येऽङ्गकेषु नास्ति ।



तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यत्सामानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न  
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां याव-  
दभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-  
करण्यं तत्त्वं वा तत्, ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीना-  
मभावः सुलभ एव । शेषं दर्शितदिशावसेयमत आह,  
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ।

गादाधरौ-विवृतिः ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदिकाया याप्रति-  
योगिता तन्निरूपकाभावानां स्वविशिष्टयावदेत्वधिकरणावच्छेदे-  
तत्त्वप्रतियोगिताययसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति नाति-  
व्याप्तिरिति चेत्, तर्हि तादृशी या या प्रतियोगिता तत्तदाय-  
सामानाधिकरण्यं यत्र कचन यावदधिकरणान्तर्भावेन तत्त्वमित्ये-  
तावतैव सामञ्जस्येऽभावे यावत्त्वस्य, तत्त्वप्रतियोगितानिरूपकत्व-  
हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणस्य, हेत्वधिकरणे च स्वविशिष्ट-  
विशेषणस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गः, एवं सर्वत्र हेतुसामानाधिकरण्य-  
सुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याद्यभावमादाय लक्षणसमन्वय-  
सम्भवादव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रामाणिकत्वेऽपि नति-  
विरहेण एतादृशव्याप्तिलक्षणाशङ्कायां 'प्रतियोग्यवृत्तियेत्यादिना  
तादृशाभाववगुणनम्यामङ्गत्वापत्तिः एवं जनवृत्तित्वविशिष्टगोला-

भावाभावस्य जलत्वाभावस्वरूपतावत् धूमाभावाधिकरणकधूम-  
वद्बृहत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यान्यतराभावस्य धूमाभावस्वरूप-  
तया व्यापकताघटकयावत्सम्बन्धेन तादृशाभावस्य हेत्वधिकरणा-  
वच्छेदेन प्रेतियोगिसामानाधिकरण्यसत्त्वाद्धूमवान् वल्लेरित्यादा-  
वतिव्याप्तिश्च (१) इत्यतो लक्षणान्तरमाह, 'यत्समानाधिकरणाना-  
मिति, अत्रापि यत्तत्पदयोः पूर्ववत् यत्तद्वर्मावच्छिन्नपरता बोध्या,  
वल्लिमान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा वल्लित्वादिना घटाद्य-  
भावा एव तेषाञ्च स्वविशिष्टयावद्धेत्वधिकरणान्तर्भावेन वल्लित्वा-  
दिरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणतया लक्षण-  
समन्वयः । अत्रापि प्रतियोगिसामानाधिकरण्यनिवेशे उक्तक्रमेण  
धूमवान् वल्लेरित्यादावतिव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-  
न्नसामानाधिकरण्यनिवेशः, तथाच धूमाद्यभावानां वल्लि-धूमो-  
भयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगितात्रयवज्जगदिना सामानाधिकरण्य-  
सत्त्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकीभूततादृशोभयत्वावच्छिन्नसामाना-  
धिकरण्यभावाद्नातिव्याप्तिः, द्रव्यत्वेन धूमोनास्तीत्यादिप्रतीती  
च द्रव्यत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न भासते अपि तु धूमत्वादे-  
रेव द्रव्यत्वादेस्तु तृतीयोऽस्तिखितवैशिष्ट्यमात्रं धूमादौ भासते इत्यु-  
पेयते अतस्तादृशप्रतीतिविषयाभावस्य धूमाभावादिसमनियत-  
तया तत्प्रतियोगितावच्छेदकं द्रव्यत्वादिकमपि धूमाद्यभावप्रति-  
योगितावच्छेदकमिति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-

(१) एवमित्यादि अतिव्याप्तिरित्यन्तः पाठः तेषु चिदादरैरुक्तकेषु नास्ति ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यत्सामानाधिकरणानां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न  
व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां याव-  
दभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधि-  
करण्यं तत्त्वं वा तत्, ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीन  
मभावः सुलभ एव । शेषं दर्शितदिशावसेयमत आह  
प्रतियोग्यवृत्तिश्चेति ।

गादाधरौ-विवृतिः ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदिकाया याप्रति-  
योगिता तन्निरूपकाभावाना स्वविशिष्टयावहेत्वधिकरणावच्छेदे-  
न तत्प्रतियोगिताययसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयमिति नाति-  
व्याप्तिरिति चेत्, तर्हि तादृगी या या प्रतियोगिता तत्तदाया  
सामानाधिकरण्यं यत् कचन यावदधिकरणान्तर्भावेन तत्प्रति-  
तावतैव सामञ्जस्येऽभावे यावत्त्वस्य, तत्प्रतियोगिनानिरूपकत्व-  
हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणस्य, हेत्वधिकरणे च स्वविशिष्ट-  
विशेषणस्य वैयर्थ्यप्रसङ्गः, एव सर्वत्र हेतुसामानाधिकरण-  
सुभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्यायभावसादाय लक्षणसमन्वय-  
सम्भवाद्वाच्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावव्याप्राप्तामणिकत्वंऽपि नति-  
विरहेण एतादृशव्याप्तिलक्षणागद्वाया 'प्रतियोग्यवृत्तियेत्यादिना  
तादृशाभावात्तदव्याप्त्यापत्त्याप्रति- एव जलवृत्तित्वविशिष्टगीत्या-

भावाभावस्य जलत्वाभावस्वरूपतावत् धूमाभावाधिकरणकधूम-  
वद्वृत्तित्वविशिष्टगोत्वाभाव-द्रव्यान्यतराभावस्य धूमाभावस्वरूप-  
तया व्यापकताघटकयावत्सम्बन्धेन तादृशाभावस्य हेत्वधिकरणा-  
वच्छेदेन प्रतियोगिनामानाधिकरणसत्त्वाद्धूमवान् वज्जेरित्यादा-  
वतिव्याप्तिश्च (१) इत्यतो लक्षणान्तरमाह, 'यत्समानाधिकरणाना-  
मिति, अत्रापि यत्तत्पदयोः पूर्ववत् यत्तदधर्मावच्छिन्नपरता बोध्या,  
वज्जिमान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा वज्जित्वादिना घटाद्य-  
भावा एव तेषाञ्च स्वविशिष्टयावदेत्वधिकरणान्तर्भावेन वज्जित्वा-  
दिरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधिकरणतया लक्षण-  
समन्वयः । अत्रापि प्रतियोगिनामानाधिकरणनिवेगे उक्तं नै-  
धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-  
न्नसमानाधिकरणनिवेगः, तथाच धूमाद्यभावानां वज्जि-धूमो-  
भयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताद्यवयवादिना सामानाधिकरण-  
सत्त्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकीभूततादृशोभयत्वावच्छिन्नसमाना-  
धिकरणाभावाद्वातिव्याप्तिः, इत्यत्रेन धूमोनास्तीत्यादिप्रतीति-  
च द्रव्यत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न भासते अपि तु धूमत्वादे-  
रेव द्रव्यत्वादिन तत्तीर्थोक्तिरिति चेन्नियमाच्च धूमादौ भासते इत्यु-  
पेक्षो अतस्तादृशप्रतीतिरित्यत्राभासस्य धूमाभावादिनसन्निधौ  
तत्र तत्प्रतियोगितादर्शनेऽस्य द्रव्यत्वादिकस्य धूमाद्यभावादिनि-  
प्रतियोगितावच्छेदकमिति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमानाधि-

करणविवक्षणेऽप्यतिव्याप्तेर्दुर्वारतेत्याशङ्कायाः नावकाशः । एतन्  
धूमकालावच्छिन्नधूमवद्भूतत्वविशिष्टस्य वज्रित्वरूपेण योऽभाव-  
स्तस्य धूमाभावसमनियततया वज्रित्वमपि धूमाभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकमित्यपास्तम् । वज्रित्वेन तादृशधूमवद्भूतत्वविशिष्टं  
नास्तीति प्रतीतौ तादृशधूमवद्भूतत्ववैशिष्ट्यस्यैव प्रतियोगिताव-  
च्छेदकत्वावगाहनोपगमात् अन्यथा धूमवद्भूतत्ववज्रित्वमपि धूम-  
शून्ये वज्रित्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवज्रित्वरूपप्रतियोगि-  
सत्त्वेन तादृशप्रतीत्यनुदयप्रसङ्गात् । अस्तु वा तादृशवैशिष्ट्यसहितस्य  
वज्रित्वस्य तथात्वं तावतापि न क्षतिः प्रतियोगितावच्छेदकपदस्य  
प्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणपरत्वात् । अथैवमपि घट-  
भिन्नत्वेन धूम-घटान्यतरनास्तीत्यत्र घट-धूमन्यतरत्वमात्रस्य  
प्रतियोगितावच्छेदकत्वभानं धूमशून्ये घटवति तादृशप्रतीत्यनु-  
पपत्तेः । नापि घटभिन्नत्वसहितस्य तस्य गौरवात्, किन्तु घटभिन्न-  
त्वमात्रस्यैव, एवञ्च तादृशाभावस्य धूमाभावसमनियततया धूमा-  
भावस्यापि घटभिन्नत्वं प्रतियोगितावच्छेदकम्, एवं भेदत्वेनायो-  
गोलकभेद-घटान्यतराभावान्यतराभावस्यायोगोलकभेदत्वावच्छिन्ना-  
भावसमनियततया भेदत्वमप्ययोगोलकभेदाभावप्रतियोगितावच्छे-  
दकम् ( १ ) एवं द्रव्यत्वभिन्नत्वेन द्रव्यत्व-धूमत्वान्यतराभावस्य  
धूमभेदसमनियततया द्रव्यत्वभिन्नत्वमपि धूमभेदप्रतियोगिता-

(१) तादृशान्यराभावस्य तादृशान्यतरत्वमात्रस्य न प्रतियोगितावच्छेदकत्व-  
भानम् अयोगोलकभेदशून्ये घटान्यतराभाववति अयोगोलके तादृशप्रतीत्यनु-  
पपत्तेः, नाप्ययोगोलकभेदसहितस्य गौरवात् किन्तु भेदत्वमात्रस्यैव भानं ।

वच्छेदकम्, एवम् इच्छान्यत्वेन इच्छायोगोलकाविषयकज्ञानान्य-  
तराभावस्यायोगोलकाविषयकज्ञानाभावसमनियततया इच्छान्य-  
त्वमपि तादृशज्ञानाभावप्रतियोगितावच्छेदकं तादृशधर्मावच्छि-  
न्नानाद्यायोगोलकादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिस्तदवस्थैवेति चेत्तर्हि,  
प्रतियोगितावच्छेदकेत्यनेन प्रतियोगिताया न्यूनहृत्तिभिन्नं सद-  
यदवच्छेदकं तदेव विवक्षणीयं, न्यूनहृत्तित्वञ्च स्वसमानाधिकरण-  
भेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वे नति स्वसमानाधिकरणत्व, तद्विन्नत्वञ्च  
व्यधिकरणधर्मसाधारणमपि, घट-धूमान्यतरादिनिष्ठप्रतियोगि-  
तायाञ्च न्यूनहृत्त्येव घटभिन्नत्वादिकम् । न च वज्रित्वेन प्रमेयं  
नास्तीत्यत्र प्रमेयसामान्यहृत्तित्वेन या वज्रित्वावच्छिन्नप्रतियोगिता  
प्रतीयते वज्रिर्नास्तीत्यत्रापि वज्रिहृत्तितया सैव प्रतियोगिता  
प्रतीयते, इत्युपेयते एकधर्मावच्छिन्नविभिन्नप्रतियोगिताकल्पने  
गौरवात्, तथाच कालिकाटिसम्बन्धेन हेतुसमानाधिकरण-  
वज्रित्वाद्यवच्छिन्नवज्राद्यभावप्रतियोगिताया न्यूनहृत्तिभिन्नाव-  
च्छेदकाप्रमिदया अव्याप्तिरिति वाच्यम् । वज्रित्वेन प्रमेयं नास्तीति  
प्रतीतो प्रमेयत्वविशेषितस्य वज्रेरेव प्रतियोगित्व भासते नान्यस्ये-  
त्यभ्युपगमात् तादृशाभावप्रतियोगितायाः प्रमेयसामान्यहृत्तित्व-  
स्यैवामिहेः । अथवा प्रतियोगितावच्छेदकपदं प्रतियोगितायाः  
अनतिरिक्तहृत्ति सदयदवच्छेदकं तत्पर अनतिरिक्तहृत्तित्वञ्च  
स्वव्यापकत्वान्यत्व-तत्समानाधिकरणोभयानादवच्छ १ । तदा-

१। अन अदवच्छेदकत्वेनाभिस्त तदाह स्वव्यापकत्वमिहे गिताभान्यत्व-प्रति-  
योगिताया, न नाधिकरण्ये भटाभादवच्छिन्नमित्यर्थः ।



वच्छिन्नाभावस्योत्तरक्षणवच्छेदेन हेतुसमानाधिकरणतया इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादावपि एतत्क्षणान्यक्षणवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वत्वादेः (१) विषयतामन्वयेन जन्यज्ञानत्व-विश्वविषयकजन्यज्ञान-निष्ठतद्व्यक्तित्वादिषु साध्यव्यापकतावच्छेदकतया तदवच्छिन्नाभावस्य तत्क्षणवच्छेदेन प्रलयाद्यवच्छेदेन च हेतुसमानाधिकरणतया च अधिकरणधर्मावच्छिन्नभावानभ्युपगमेऽपि न तादृशाभावाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । प्रतियोगिवैयधिकरणश्रावटित-व्यापकताया एव निवेगनीयतया निरुक्तधर्मावच्छिन्नाभावानामपि साध्यवति सत्त्वेन तादृगधर्माणां व्यापकतावच्छेदकत्वसम्भवात् । न च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताश्रमाव-एव किन्न निवेद्यते प्रमेयसाध्यकस्यले सयोग-समवायादिरूप-व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रसंग्यत्वादितिहप्रतियोगितावच्छेदकता-काभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवादिति वाच्यम् । तथा सति लघुरूपसमनियतगुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तद्व्याप-वच्छिन्नसाध्यके तथाविधाभावाप्रसिद्धा अद्याप्यपक्ते । न च च ज्ञानवानात्त मयाकालान्यतरत्वादित्यादी अतिव्याप्यत्वात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्व तैर्नैव सम्बन्धेन प्रतिहेति-समानाधिकरणद्विदक्षणात् मयाकालान्यतरविशिष्टादि-

१. एतत्क्षणवच्छेदेन हेतुसमानाधिकरणतया इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादावपि एतत्क्षणान्यक्षणवृत्तित्वविशिष्टवाच्यत्वत्वादेः (१) विषयतामन्वयेन जन्यज्ञानत्व-विश्वविषयकजन्यज्ञान-निष्ठतद्व्यक्तित्वादिषु साध्यव्यापकतावच्छेदकतया तदवच्छिन्नाभावस्य तत्क्षणवच्छेदेन प्रलयाद्यवच्छेदेन च हेतुसमानाधिकरणतया च अधिकरणधर्मावच्छिन्नभावानभ्युपगमेऽपि न तादृशाभावाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । प्रतियोगिवैयधिकरणश्रावटित-व्यापकताया एव निवेगनीयतया निरुक्तधर्मावच्छिन्नाभावानामपि साध्यवति सत्त्वेन तादृगधर्माणां व्यापकतावच्छेदकत्वसम्भवात् । न च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताश्रमाव-एव किन्न निवेद्यते प्रमेयसाध्यकस्यले सयोग-समवायादिरूप-व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रसंग्यत्वादितिहप्रतियोगितावच्छेदकता-काभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवादिति वाच्यम् । तथा सति लघुरूपसमनियतगुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तद्व्याप-वच्छिन्नसाध्यके तथाविधाभावाप्रसिद्धा अद्याप्यपक्ते । न च च ज्ञानवानात्त मयाकालान्यतरत्वादित्यादी अतिव्याप्यत्वात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्व तैर्नैव सम्बन्धेन प्रतिहेति-समानाधिकरणद्विदक्षणात् मयाकालान्यतरविशिष्टादि-



साध्यके कालत्वादेर्व्यभिचारित्वेऽपि तत्र हेतुसमानाधिकरणस्य  
 महाकालान्यत्वविशिष्टघटाद्यभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकविगट  
 सामानाधिकरण्याभावेनातिव्याख्यभावात्. तादात्म्यसम्बन्धेन प्रमे-  
 यसाध्यकस्यले तादृशसम्बन्धेन साध्यं प्रति तादृशसम्बन्धेन व्याप-  
 कतायामवच्छेदकौभूतो यः प्रमेयत्वादिरूपकेवलान्वयिधर्मस्तद-  
 वच्छिन्नस्य संयोग-समवाय-विषयितादिसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादा-  
 यैव लक्षणसमन्वयसम्भवात्, अभावप्रतियोगितायां साध्यतावच्छे-  
 दकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य प्रयोजनविरहेणानिवेशात् तन्निवेशेऽपि  
 व्यधिकरणसमवायित्वादवच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकप्रमेय-  
 त्वादिभेदमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवात् 'समवायितया वाच्य-  
 वहेदोऽपि द्रष्टव्य' इति मित्रोक्तेः तादृशभेदस्यापि सोन्दडसम्भ-  
 त्वादिति केचित्, तदसत्, घटत्वाभाववान् प्रमेयत्वादित्यादौ  
 मूर्खाक्तदिशा अतिव्याप्तेः । स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नव्याप-  
 कताघटकयावत्सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामाना-  
 धिकरण्यं विशेषणमपि न सत्, तथा सति (१) इदं वाच्यं ज्ञेयत्वा-  
 दित्यादौ (२) विषयिता-संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
 भावमादाय व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगमेऽपि लक्षण-  
 सामञ्जस्यात् 'प्रतियोग्यवृत्तित्वेत्यादियन्यासङ्गतेः । एतेन विषयता-  
 सम्बन्धेन व्यापकता तेन सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न

(१) स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादि तथा सनीत्यन्तं घटं केचुचिदा-  
 र्यपुस्तकेषु नास्ति ।

(२) कथञ्चित् तद्व्यापत्तेनेऽपि इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादिगति पा० ।

सामानाधिकरण्यं विवक्षणीयं, साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमात्वाद्यव-  
च्छिन्नाभावसादाय सर्वत्र तज्जगत्सङ्गमनमतिव्याप्तिनिरासश्चेत्यपि  
निरस्तं, 'ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वादीनामभावः कुलम इत्यतादृश-  
प्रत्यासङ्गतेषु, ज्ञेयत्वस्य ज्ञानविषयतालकस्य विषयतासम्बन्धेना-  
व्यापकत्वात्, किन्तु स्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकत्वं  
तेनैव च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यं विवक्ष-  
णीयं यमिचारिणि साध्याद्यभावस्य किञ्चिद्विशिष्टस्याभावनिष्ट-  
प्रतियोगितावच्छेदकविशेषणताविशेषेण तादृशभावत्वरूपप्रतियो-  
गितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्येऽपि तदवच्छिन्नभावसा-  
मानाधिकरण्यसम्भवाद्वातिव्याप्तिः । किञ्चिद्विशिष्टस्य स्वस्य योऽ-  
भावः सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन तद्विशिष्टस्याभावश्च विशिष्टस्वस-  
मनियतोऽपि स्वप्नादतिरिक्त एव अभावमात्रप्रतियोगिकाभावस्यैव  
तदभावप्रतियोगिरूपतायाः सिद्धान्तमिदत्वात् । अतो धूमोद्भ-  
वस्य सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन ह्रदादिहृत्तिलविशिष्टधूमाद्य-  
भावभावविनिष्ठत्वावच्छिन्नाभावसामानाधिकरण्येऽपि न इति ।  
वस्तुननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने भावत्वविशिष्टपुरुषेण प्रति-  
योगितावच्छेदके अभावाहृत्तिल निवेशनीयं तादृशभावविशिष्ट-  
त्वञ्च १) अभावनाधारमिति न दोषः (२) यावदभावानामित्य-  
त्राप्यसावपटं भावमिदपरम्, अतः कालिकादिस्वन्धेन हेतु-  
सामानाधिकरण्यस्य ब्रह्मादिव्यापकतावच्छेदकब्रह्मत्वाभावत्वाद्य-

१) सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन ह्रदादिहृत्तिलविशिष्टधूमाद्यविशिष्टत्वञ्चेत्यर्थः ।

२) धूमजगत् इत्येतादौ नान्यथाप्रतिपत्तिः ।

वच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य ऋदत्वादेः स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यासम्भवेऽपि न चतिः । न च इदत्वाभावाभावस्य ऋदत्वाभावप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावसमन्विततया स्वप्रतियोगितावच्छेदकतादृशप्रमाविषयत्वत्वावच्छिन्नाभावसामानाधिकरण्यमस्येवेति वाच्यम् । तस्य भावतया भिन्नत्वात् । एवं सति कपिसंयोगाभाववान् नेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगाभावकाभावस्य लक्षणाघटकत्वेऽपि विवक्षणीयस्त्रविशिष्टेत्यस्य भूतवान् जातेरित्यादौ सार्थकता पूर्वोक्तदिशावसेया । न च भावविच्छिन्नाभावविवक्षणेऽपि अयमात्मा ज्ञानादित्यादौ दैशिकविशेषणतया हेतुसमानाधिकरणस्य साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतकानिकसम्भवावच्छिन्नप्रतियोगिताकागाभावाभावत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्याकागाभावादेः स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नभावसामानाधिकरण्यसम्भवाल्लक्षणममन्वयामसम्भव इति वाच्यम् । आकागाभावीयतादृशाभावत्वस्य दैशिकविशेषणतया साध्यवहत्तेराकागाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकतया साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वविरहेण तदवच्छिन्नाभावस्य लक्षणाघटकत्वात् । अमु वा व्यापकतावच्छेदकरूपांश्च एव भाववृत्तित्वविशेषणं, इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ च व्यधिकरणमस्यन्नावच्छिन्नप्रतियोगिताकवाच्यत्वाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकं न प्रतियोगितावच्छेदकमस्यन्ववटितव्यापकतावच्छेदकमनन्तादृशाभावस्य न लक्षणघटकत्वमिति नोक्तप्रतियोग्यवृत्तिवैत्यादियन्यामइतिरिति । न च प्रतियोगितावच्छेदकमस्येन व्यापकताविवक्षणेऽपि इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादि-

त्यादौ विषयितादिसम्बन्धेन वाच्यत्वत्वादिमतो ज्ञानादेर्यः स्वरूपसम्बन्धेनाभावस्तस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्वरूपसम्बन्धघटितवाच्यत्वनिष्ठव्यापकतावच्छेदकवाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकतया हेतुसामानाधिकरणतया स्वरूपसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नवाच्यत्वादिसमानाधिकरणतया च तत्र व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानभ्युपगमेऽपि तमादायैव लक्षणसामञ्जस्यमिति तादृशग्रन्थासङ्गतितादवस्थमिति वाच्यम् । धूमवान् वज्जेरित्यादौ संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाद्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन धूमत्वादिविशिष्टवज्जरादिना समं सयोगेन, समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यायोगोलकावृत्तिजातित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य कालिकसम्बन्धेन तादृशजातित्वादिविशिष्टस्यायोगोलकीयरूपादिना समं समवायेन, स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य धूमवत्त्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्टसयोगादिध्वसेन अनुयोगिताविशेषसम्बन्धेन तादृशविषयत्वत्वादिविशिष्टतादृशविषयत्वाद्यभावेन च समं स्वरूपसम्बन्धेन, विषयतासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमवत्त्वप्रकारकप्रमाद्यभावस्य विषयितासम्बन्धेन कालिकसम्बन्धेन वा तादृशग्रामत्वादिविशिष्टम् यदगोलकादिविषयकज्ञानं तेन समं विषयतासम्बन्धेन सामानाधिकरणसत्त्वादितिव्याप्तेर्वीरणाय प्रतियोगितावच्छेदकत्वघटकसम्बन्धेनैव प्रतियोगितावच्छेदकवैशिष्ट्यस्य विवक्षणीयतया वज्जिमान् धूमादित्यादौ विषयितासम्बन्धेन द्रव्यत्वत्वादिमतः समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य स्वप्रतियो-

गितावच्छेदकसमवायादिसम्बन्धघटितद्रव्यत्वादिनिष्ठव्यापकतायाः  
 स्वरूपादिसम्बन्धेन अवच्छेदकीभूतो यो द्रव्यत्वत्वादिसद्वच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताकस्य स्वप्रतियोगितावच्छेदकत्वघटकविषयितादिस-  
 म्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टज्ञानादिना समं हेत्वधि-  
 करणे स्वप्रतियोगितावच्छेदकसमवायादिना सामानाधिकरस्य न  
 सम्भवतीति व्यापकतावच्छेदकतायामपि स्वप्रतियोगितावच्छेदक-  
 ताघटकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यावश्य निवेशनीयत्वेन इदं वाच्यम् ज्ञेय-  
 त्वादित्यादौ दर्शिताभावानां लक्षणघटकत्वाभावादिति टिक्।  
 नन्वत्र लक्षणे समवायित्वादिना वाच्यत्वाभावीयसमवायित्वादि-  
 रूपप्रतियोगितावच्छेदकस्य वाच्यत्वादिव्यापकतानवच्छेदकत्वाद-  
 वाच्यत्वादिसाध्यकस्यले न तादृशभावानां लक्षणघटकता तथाच  
 तत्र तादृशभाव एव दुर्लभ इत्यत आह, 'ज्ञेयत्वत्वादिनेति, 'वाच्य-  
 त्वादीनामित्यादिपदाद्वटादेरपि परिग्रहः, 'शेषमिति स्वविशिष्ट-  
 यावहेत्वधिकरणान्तर्भावेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसा-  
 मानाधिकरणविवक्षणं हेतुसामानाधिकरखादिशरीरे सम्बन्ध-  
 विशेषनिवेशनं तत्रयोजनञ्चेत्यर्थः। अत्र च निरुक्ताभावेऽपि  
 स्वविशिष्टहेत्वधिकरणसामान्यान्तर्भावेन प्रतियोगितावच्छेदकाव-  
 च्छिन्नसामानाधिकरणनिवेशापेक्षया प्रतियोगिवृत्तित्वमेव निवे-  
 शयितुमुचितं सहेती व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां  
 तादृशभावानां केवलान्वयितया प्रतियोगिन्यपि वृत्तेर्लक्षण-  
 समन्वयसम्भवात् वक्त्रिमान् धूमादित्यादौ कालिकादिमख-  
 न्येन हेतुसामानाधिकरणस्य कदान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाद्य-

भावस्य (१) दैशिकविशेषणतया हेतुसामानाधिकरण्यानिवेगनेन  
वङ्गादिभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धघटितमाध्य-  
व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण लक्षणाघटक-  
तया प्रतियोग्यवृत्तित्वेऽपि क्षतिविरहात्, कपिसंयोगाभाववान्  
सेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगादेरुक्तरीत्या व्यापकतावच्छेदका-  
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण दैशिकविशेषणतया हेतुसा-  
मानाधिकरण्याभावेन भावभिन्नत्वविरहेण च लक्षणाघटक-  
तया प्रतियोग्यवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः, धूमवान् वङ्गेरित्यादौ  
च धूमाद्यभावस्य प्रतियोगिवृत्तित्वेऽपि अयोगोलवान्यत्वादि-  
प्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्य भावप्रतियोगिकतया अयोगो-  
लकत्वाद्यतिरिक्तस्य प्रतियोग्यवृत्तित्वान्नातिव्याप्तिरित्यवधेयम् ।  
नन्वायोगोलवान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभावस्यायोगोलवा-  
त्वावच्छिन्नाभावसमनियततया तदभिन्नत्वेन तादृशाभावाप्रतियोग्य-  
योगोलाहत्तो अयोगोलके अयोगोलवान्यत्वप्रकारकप्रमाविषयता-  
भावमत्त्वादतिव्याप्तिरिति चेत्, न हेतुसामानाधिकरण्यादभावा-  
च्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकाद्योगोलकत्वप्रकारकप्रमाविषय-  
त्वाभावात्तावच्छिन्नप्रतियोगितावस्थाद्योगोलकत्वाप्रकारकप्रमाविषय-  
यत्वरूपतायादस्याभावमात्रहन्निप्रतियोगितावत्वेन कालकालि-  
तादपि भाववन्निप्रतियोगितावत्वेन क्षतिविरहादेरेव तदतिरि-  
क्यत्वादि न भव्यादतिरिक्तम् । तादृशत्वेन च हेतुसामानाधिक-  
रण्यातिव्याप्तिरित्याह । तादृशत्वेन च तादृशत्वेन च तादृशत्वेन च

त्वञ्च तादृशाभावत्वरूपेण बोध्यं, तेनाधिकरणस्वरूपाभावमादाव-  
कुत्राप्यव्याप्त्यतिव्याप्तोर्नावकाशः । एवमयोगोलकभेदत्वेन प्रमेय-  
सामान्याभावीयप्रतियोगिताया यदि यावत्प्रमेयवृत्तित्वं विचार्यते  
तदा प्रतियोगितावच्छेदकसमानाधिकरणत्वमेव विवक्षणीयमित-  
वधेयम् (१) ।

तत्त्वचिन्तामणि-द्विधितिः ।

केचित्तु व्याप्यवृत्तेर्हेतुसमानाधिकरणसाध्याभावस्य  
प्रतियोगिताया अनवच्छेदकं हेतुसमानाधिकरणस्य  
व्याप्यवृत्तेः प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वा अभावस्य प्रति-  
योगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यत्साध्य-  
तावच्छेदकं तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यं व्याप्तिः ।  
एवञ्च व्याप्तेरव्यभिचारिसम्बन्धरूपतापि सङ्गच्छते हेतौ  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभाववृत्तित्वस्यैव साध्य-  
तावच्छेदके हेतुमन्निष्ठसाध्याभावप्रतियोगितावच्छेदक-  
त्वस्यापि व्यभिचारत्वात्, अवच्छेदकत्वञ्चेह तत्पर्थ्या-  
प्त्यधिकरणत्वं तेन विशिष्टवङ्गाभावस्य ऋदत्व-वङ्गित्वो-  
भयावच्छिन्नाभावस्य च प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि  
वङ्गित्वस्य न क्षतिः । सत्त्ववति गुणादौ संयोगाद्य-









केचित्तु व्याप्यवृत्तेर्हेतुममानाधिकरणसाध्याभावस्येति  
 दायम्य हेत्वधिकरणे व्याप्यवृत्तिर्यः साध्याभावस्तस्येत्यर्थः, हे-  
 त्वधिकरणे व्याप्यवृत्तित्वञ्च हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्तिनिष्ठ  
 भावप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदक यन्निष्ठतद्वा  
 क्तित्वं तत्त्वम् । न च विशिष्टसत्तावान् जातैरित्यादौ गुणादिनिष्ठ  
 सत्तादिरूपाभावप्रतियोगितया विशिष्टसत्ताद्यभावनिष्ठतद्वा  
 त्वस्यावच्छेदकत्वात् विशिष्टसत्ताद्यभावस्य व्याप्यवृत्तित्वानुपपत्ति-  
 यदभावाभावत्वावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तत्त्वमिति वि-  
 क्षण्ये व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावासंग्रहप्रसङ्गस्तदभावाप्रसिद्धेति  
 वाच्यम् । यत्किञ्चिद्व्यधिकरणवृत्तितावच्छेदकानुयोगितानि  
 प्रकृतानवच्छेदकं यदभावत्वं तत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । गुणे गुण-  
 न्यत्वविशिष्टसत्ताभावो नास्त्येत्यप्रत्ययेन (१) विशिष्टसत्ताभा-  
 वत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितानुयोगिताविशिष्टायाश्च सत्ताया गुणादि-  
 वृत्तितानभ्युपगमेन विशिष्टसत्ताद्यभावस्य व्याप्यवृत्तित्वनिर्ज्ञा-  
 हादित्याहुः ।

ननु संयोगिभिन्नं मेयत्वादित्यत्रातिव्याप्तिः संयोगिभेदाभावश्च

(१) अयं भावः वङ्ग्यादिसाध्यकसङ्केतौ षट्त्वेन वङ्गप्रभावादिकमेव व्या-  
 प्यत्वमाव यतो यत्किञ्चिद्व्यधिकरणवृत्तितावच्छेदकीभूत यद्वाङ्गत्वावच्छिन्न  
 प्रतियोगितानिरूपितवङ्गप्रभावनिरूपितानुयोगितं तन्निरूपकतावच्छेदकत्वस्य वाङ्ग-  
 त्वादौ सत्त्वात्, तदवच्छेदकत्वं वङ्गप्रभावत्वादावच्छतं, विशिष्टसत्तावान् जातै-  
 रित्यादौ तु गुणादिनिष्ठसत्तात्वादिरूपाभावत्वस्य तादृशनिरूपकतानवच्छेदकत्व-  
 विरहेण विशिष्टसत्ताभावत्वस्यैव तादृशनिरूपकतानवच्छेदकतया तभावाद्यैव  
 लक्षणागमनसम्भवेन न कायानुपपत्तिरिति ध्येयम् ।





सम्बन्धेन हेत्वधिकरणवृत्तियोंऽभावस्तदीयतादृशप्रतियोगितानव-  
च्छेदकत्वस्यैव निवेशनीयत्वात् । आकाशाभावस्य दैशिकविशेषण-  
तासम्बन्धश्च न दर्शिताकाशाभावाभाववत्ताज्ञानविरोधिज्ञानविषयः  
अपि तु कालिकसम्बन्ध एव । न च तेन सम्बन्धेनाकाशाभाव-  
आत्मनि वर्तते, अत आकाशाभावीयसाध्यनिष्ठप्रतियोगिताया-  
यादृशप्रतियोगितेत्यनेनोपादानासम्भवः, अपि तु व्यधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नसाध्याभावीयप्रतियोगिताया एव, तादृशाभावज्ञानस्य (१)  
दैशिकविशेषणतासंसर्गकस्य व्यधिकरणधर्मप्रकारेण साध्यवत्त्वाव-  
गाहितं भ्रमं प्रति विरोधित्वात्, सामान्यतश्च प्रतियोगिप्रकारक-  
ज्ञाननिवेशे आकाशप्रकारकज्ञानं प्रति दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन  
आकाशाभावप्रकारकज्ञानस्य प्रतिबन्धकतया उक्तदोषतादवस्थ-  
मिति यादृशप्रतियोगितात्रयेत्युक्तं, प्रतियोगितात्रयवत्ताज्ञानञ्च  
तत्प्रतियोगितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रकारकं ग्राह्य (२) तेनाकाश-  
त्वेन तादृशसाध्यवत्त्वज्ञानं प्रति दैशिकविशेषणतया आकाशाभाव-  
प्रकारकज्ञानस्य विरोधित्वेऽपि न क्षतिः । एवञ्च यादृशप्रतियोगि-  
तात्रयावगाहित्वनिवेशे प्रयोजनाभावात् यादृशप्रतियोगितावच्छे-  
दकावच्छिन्नप्रकारताशालिज्ञानं प्रति प्रतिबन्धकमित्येव वक्तव्यं,  
साध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वं वा एतद्वक्ष्ये निवेद्य, (३), न च आकाश-  
त्वादिना साध्यवत्ताज्ञानविरोधितामादाय दर्शितदोषतादवस्थ्यात्

(१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावज्ञानहेतुः ।

(२) तत्प्रतियोगितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रकारकमिति याः ।

(३) साध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वमप्येतद्वक्ष्ये रज्ज्ने निवेशित्वमिति याः ।

साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकज्ञानविरोधितपक्षे निवेशे  
 करणधर्माद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकमाभावावत्ताज्ञानस्य अवि-  
 करणधर्मादिप्रकारकसाध्यवत्ताज्ञानं पक्षे च विरोधितेन सा-  
 द्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकज्ञानाविरोधितया तादृशमाध्याभावा-  
 प्रसिद्धेरिति वाच्यम् । घटत्वविशिष्टवस्त्रमदित्यादिज्ञानस्यापि सा-  
 द्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारकत्वस्याधिकन्वित्वादिन्यायेनाक्षतत्वा-  
 न च तन्मात्रावच्छिन्नप्रकारताकत्वमवश्यमेव निवेश्यं अन्यथा  
 आकाशत्व-निरुक्तासाध्यतावच्छेदकोभयरूपेण साध्यवत्ताज्ञानं प्रति  
 दैशिकविशेषणतया आकाशाभाववत्ताज्ञानस्य विरोधितया तदोप-  
 तादवस्थादिति कथं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसंग्रह इति  
 वाच्यम् । प्रतियोगितावच्छेदकमात्राद्यवच्छिन्नप्रकारकत्वनिवेशेऽपि  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावासंग्रहात् तदवच्छिन्नप्रकारतामात्र-  
 निवेशे उक्तस्थले आकाशाभावीयदैशिकविशेषणतावारणासम्भवात्,  
 द्वितीयलक्षणे यादृशप्रतियोगितावच्छेदकयादृशप्रतियोगितासम्-  
 न्यावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकातिरिक्तानवच्छिन्नप्रकारताशालिज्ञानं  
 प्रति येन सम्बन्धेन स्वप्रकारकज्ञानं विरोधीति विवक्षणावदे-  
 तल्लक्षणेऽपि साध्यतावच्छेदकप्रकृतप्रतियोगितावच्छेदकातिरिक्ता-  
 नवच्छिन्नप्रकारताकज्ञानविरोधिताविवक्षणेन प्रतीकारसम्भवात्  
 आकाशत्वादेस्तादृशाकाशाभावाभावत्वरूपसाध्यतावच्छेदकाद्यति-  
 रिक्ततया तदवच्छिन्नप्रकारकज्ञानविरोधितामादाय न दोषः (१) ।  
 हेतुसमानाधिकरणस्य व्याप्यवृत्तेर्व्यङ्गित्वादिना घटाद्यभावस्य

प्रतियोगितावच्छेदकमेव वङ्गित्वादिरूपं साध्यतावच्छेदकमतः  
 'साध्याभावस्येति । यद्यपि वङ्गित्वेन घटाभावादर्घटत्वेन वङ्ग-  
 भावाद्यभिन्नतया तादृशाभावोऽपि साध्याभाव एव, तथापि  
 प्रतियोगितावच्छेदकभेदेनाभावभेदमतेनेदं लक्षणं, समनियता-  
 भावानामैक्याभिप्रायेणाग्रिमलक्षणम्, अथवा हेतुसमानाधिक-  
 रणाभावीयसाध्यनिष्ठप्रतियोगितानवच्छेदकत्वनिवेशान्न दोषः  
 वङ्गित्वादिना घटाद्यभावस्य घटत्वादिना वङ्गयाद्यभावाभिन्नत्वेऽपि  
 तदीयघटादिनिष्ठप्रतियोगिताया एव व्यधिकरणवङ्गित्वाद्यवच्छि-  
 न्नत्वेन वङ्गयादिनिष्ठप्रतियोगितायां वङ्गित्वादेरनवच्छेदकत्वात्  
 प्रतियोगिता साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वेन निवेशनीया तेन  
 सम्बन्धान्तरावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावमादाय नासम्भवः,  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया अपि सम्बन्धावच्छिन्नत्वं  
 व्यवस्थितमेव । प्रतियोगितावच्छेदकत्वञ्च साध्यतावच्छेदकताघटक-  
 सम्बन्धावच्छिन्न ग्राह्यं तेन गुणवान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेतुसमाना-  
 धिकरणस्य विषयितया गुणत्वादिमतः समवायेनाभावस्य या  
 ज्ञानादिनिष्ठप्रतियोगिता तदवच्छेदकत्वेऽपि साध्यतावच्छेदकस्य  
 न क्षतिः (१) सर्वत्र द्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाव-

(१) नम्रत्वापि लघुरूपसमनियतगुरुधर्मावच्छिन्नसाध्यकव्यभिचारिणि अति-  
 व्याप्तिशरणाय पारिभाषिकावच्छेदकत्वमेवानुसरणीयं तथाच वङ्गिमान् धूमादि-  
 त्यादौ हेतुसमानाधिकरणस्येन्न तत्वेन वङ्गभावस्य प्रतियोगितावच्छेदक यदिन्न तत्  
 तस्य वङ्गित्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया वङ्गित्वस्यापि  
 पारिभाषिकावच्छेदकत्वमित्यत्राप्यतिरिक्ति चेन्न, हेतुसमानाधिकरणाभावप्रति-  
 योगितावच्छेदक ससमानाधिकरणयद्गर्भाविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगिता-



मादायैवेतलक्षणसमन्वयमभवात् व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावा-  
 नभ्युपगमेऽपि चतिविरहेण व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसङ्गतं  
 मूलकतोऽकिञ्चित्करमतो लक्षणान्तरमात्र, 'हेतुममानाधिकरण-  
 स्येति, अत्र च (१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रामाणिकत्वं  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमादायाव्याप्ति-  
 र्वारणायोपात्तस्य सामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यात् लक्षण-  
 सामञ्जस्यमिति तादृशाभावखण्डनं सङ्गच्छते (२) अत्रापि 'हेतु-  
 समानाधिकरणस्य व्याप्यवृत्तेरित्यस्य पूर्वोक्त एव पर्यवर्ति-  
 तार्यः, व्यावृत्त्यादिकमपि पूर्वोक्तमेव । कालिकमन्वन्नावच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताकाशाभावाभाववान् आत्मत्वादित्यादावव्याप्तिर्व्या-  
 णाय पूर्वोक्तरीत्यनुसरणे गौरवाद् व्याप्यवृत्तित्वं परित्यज्य प्रति-  
 योगिव्यधिकरणत्वेनाभावं विशेषयति, 'प्रतियोगिव्यधिकरणस्य  
 वेति, पूर्वूलक्षणे साध्याभावस्य विशिष्योपादानात् तस्य च हेतु-  
 धिकरणे साध्यरूपप्रतियोगिना सामानाधिकरण्यमावश्यक-

नवच्छेदक तत्त्वमित्यस्य विवक्षितत्वात् तथाच वङ्गित्वस्य इत्यनत्वसामानाधिक-  
 रण्यभावात् नोक्तदोष इति ध्येयम् ।

(१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावविनिर्मुक्तौ सर्वत्र लक्षणसमन्वयेऽपि न  
 मूलकतस्तादृशाभावखण्डनम् अकिञ्चित्करं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसत्त्वे  
 । ॥६ व्यधिकरणधर्मेण घटाद्यभावमादायाव्याप्तिप्रकारकसाध्यवृत्ति-  
 स्य व्यर्थविशेषणघटितत्वेन दुष्टत्वादित्यवधेयम् ।

(२) अत्रेदं बोध्यं पूर्वूलक्षणे समनियताभावैक्ये वङ्गित्वेन घटाभावप्रतियोगि-  
 त्वेदं लभ्यते । व्याप्तिवारणायोक्तसाध्यनिष्ठप्रतियोगित्वस्य वैयर्थ्यात् लक्ष-  
 णान्तरमात्रं तादृशाभावखण्डनं निरावश्यकमिति ।

वैकल्यवृत्तिसाध्यके (१) अतस्तत्र प्रतियोगिव्यधिकरणसाध्या-  
भावाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरिति तन्नोक्तम् । प्रतियोगिव्यधिकरणत्वञ्च  
न प्रतियोग्यधिकरणावृत्तित्वं, संयोगि सत्त्वादित्यादौ सयोगाद्य-  
भावस्यातयात्वादभावान्तरमाद्यातिव्याप्तिः किन्तु प्रतियोग्यनधि-  
करणवृत्तित्वम्, एवञ्च प्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेत्वधिकरणवृत्ते-  
रिति दलद्वयपर्यवसितार्थः, प्रतियोग्यनधिकरणत्वञ्च साध्यताव-  
च्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यधिकरणभिन्नत्वम्, अतः समवायादिना  
ज्ञानादिसाध्यक-द्रव्यत्वादिहेतौ नातिव्याप्तिः, इत्यञ्च प्रतियोगिता  
न सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वेन विशेषणीया विशेषणताविशेषेण  
अभावसाध्यके सर्वस्यैवाभावस्य तेन सम्बन्धेन किञ्चिद्विशिष्ट-  
स्वाभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणतया प्रतियोगिव्यधिकरणा-  
भावाप्रसिद्धिरतो यादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणत्व हेतुमत-  
स्तादृशप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं यत्साध्यता-  
वच्छेदकं तदवच्छिन्नसामानाधिकरण्यमिति सिद्धान्तलक्षणवच्च-  
माणरीत्या निष्कर्षणीयम् । अथ विशिष्टसत्तावान् जातेरित्यत्राति-  
व्याप्तेर्वारणाय यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्वं  
हेतुमत इत्यस्यैव वाच्यतया वङ्गिमान् धूमादित्यादौ वङ्गित्वादिना  
घटाद्यभावीयप्रतियोगिताया लक्षणघटकत्वासम्भवस्तदवच्छेदक-  
वङ्गित्वाद्यवच्छिन्नानधिकरणत्वस्य हेतुमत्यसत्त्वात् तथाच सामा-  
नाधिकरण्येनेत्यनर्थकम् ।

अत्र केचित् यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टयादृशप्रति-

(१) तत्तद्वृत्तित्वरूपान् तत्तद्रूपादित्यादावित्यर्थः ।

योगिताश्रयोभयानधिकरणत्वं हेतुमत इत्येव तत्सार्यक्याय वि-  
 चणीयं दर्शिताभावीयप्रतियोगितावच्छेदकवङ्गित्वादिविशिष्टम्  
 हेतुमति सत्त्वेऽपि तादृशप्रतियोगिताश्रयघटादेरसत्त्वात् उभय-  
 नधिकरणत्वं हेतुमतोऽक्षतमेवेति तादृशप्रतियोगितावच्छेदक-  
 त्वमादाय दोषवारकतया सामानाधिकरण्येनेत्यस्य सार्थकता । न  
 च वङ्गित्वेन घटाद्यभावस्य प्रतियोगिता यावद्वङ्गिभिन्नवृत्ति-  
 रेकैव (१) स्वीक्रियते न तु घट-पटादिरूपप्रतियोगिभेदेन भिन्ना  
 अभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकस्य चैक्यात् तथाच घटादिनिष्ठ  
 प्रतियोगिताश्रयसाधनादेरेव साधनवति सत्त्वात् तादृशप्रति-  
 योगिताश्रयानधिकरणत्वं न तत्रेति न सामानाधिकरण्येनेत्यस्य  
 सार्थकतासम्भवः प्रतियोगिभेदेन प्रतियोगिताभेदे तु महानघीय  
 वङ्ग्यादिनिष्ठाया वङ्ग्यादिसामान्यभावीयप्रतियोगितायाः पञ्च-  
 तीयवङ्ग्याद्यवृत्तितया तादृशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणत्वस्य हेतु-  
 मति पञ्चतादौ सत्त्वात् वङ्गित्वादेस्तदवच्छेदकत्वमादायाव्याप्ति-  
 रिति वाच्यम् । यतः प्रतियोगिभेदेन न प्रतियोगिताभेदः, अपि  
 त्ववच्छेदकभेदेनैव, एवमपि वङ्गिभिन्नवान् घटादित्यादौ वङ्गि-  
 भिन्नत्वेन वङ्ग्यभावीयप्रतियोगिताया वङ्गिभिन्ने असम्भाविततया  
 तदाश्रयानधिकरणत्वस्य वङ्गिशून्ये हेतुमत्यक्षततया तादृशप्रति-  
 योगितावच्छेदकत्वमादायाव्याप्तेर्वारकतया सामानाधिकरण्येने-  
 त्यस्य सार्थक्यं, महाकालो घटवान् कालपरिमाणादित्यादौ तु  
 महाकालान्यत्वविशिष्टघटाद्यभावीयप्रतियोगितैव तादृशी महा-

कालस्य तदवच्छेदकमहाकालान्यत्रविशिष्टवृत्ताद्यवच्छिन्नाधि-  
करणागून्यत्वात् । अथवा (१) वक्ष्यमाणेत्या साध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धसामान्ये यादृक्प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्व-  
यादृक्प्रतियोगितात्रयप्रतियोगिकत्व-हेत्वधिकरणैर्भूतयन्त्रि-  
हृत्युद्योगिकत्वैतत्तत्त्वावच्छिन्नाभावस्तदनवच्छेदकत्वमेव वाच्यं,  
एवञ्च तदाहनिगन्ताद्यभावप्रतियोगितैव तादृशी, एवञ्च वज्रि-  
त्वादिना घटाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकवज्रित्वविशिष्टप्रतियोगि-  
कत्व-तदाद्यवज्रिभिन्नप्रतियोगिकत्वयोरैकस्मिन् सम्यक्ते अन्तर्त्तेन  
तादृक्प्रतियोगिताया अपि तदात्वात् तद्वारकतयापि सामाना-  
धिकरण्येनेत्यस्य सफलत्वसम्बन्धयमित्याहुः ।



वज्रिनिष्ठप्रतियोगितायाः तादृशत्ववारणाय प्रकृतप्रतियोगिता-  
समानाधिकरणत्व-तदवच्छेदकावच्छिन्नत्वयोर्भेदप्रतियोगितावच्छे-  
दकतायां निवेशनं, महाकालो घटवान् कालपरिमाणात्  
इत्यादौ महाकालान्यत्वविशिष्टघटाद्यभावीयप्रतियोगितामादायैव  
लक्षणसमन्वयः न तु गगनत्व पटत्वादिना घटाद्यभावीयप्रति-  
योगितां, तस्या गगनाद्यवच्छिन्न-घटाद्यवच्छिन्नकालभेदं गगनत्व-  
पटत्वाद्यवच्छिन्नघटाद्यवच्छिन्नभेदच्चादाय पूर्वप्रतीकान्नामसम्भ-  
वेऽपि (१) सामानाधिकरण्येन तदवच्छेदकस्याप्रमिहेः । अथवा  
तादृशप्रतियोगितासामान्ये यदस्मैसामानाधिकरण्यविशिष्टयदस्मै-  
वच्छेद्यत्वाभावः यदस्मैसामानाधिकरण्य-यदस्मैवच्छेद्यत्वोभया-  
भावो वा तदस्मैविशिष्टसामानाधिकरण्यं व्याप्तिरित्येव विव-  
क्षणीयम्, एवञ्च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितामादायापि  
लक्षणसमन्वयस्तत्र सम्भवतीति ध्येयम् । वज्रित्वेन वज्रि-धूमोभयं  
नास्तीत्येतादृशप्रतीतिविषयाभावस्य वज्रिमान् वज्रित्वेन वज्रि-धूमो-  
भयवान् नेति प्रतीतिमिहभेदमादाय प्रतियोगिव्यधिकरणत्वेऽपि  
तस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्व न वज्रित्वमात्रे पर्याप्तं तदा सति वज्रि-  
त्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवज्रिरूपप्रतियोगिसति तादृश-  
भावप्रत्ययाप्रसङ्गात्(२) किन्तु वज्रित्वमहिततदुभयत्व एव तत्पदा-  
भिरतन्नादृशप्रतियोगितायाः समानाधिकरणतया तदवच्छेदकत्वे-

(१) तदवच्छेदकपटत्वादिना घटवच्छिन्नकालभेदप्रतीतिरिति चेत्  
नामसम्भवेति चेत् तदवच्छेदकत्वमिति चेत् न ।

(२) तादृशभावप्रत्ययाप्रसङ्गात् ।

ऽपि वदितव्यं न ततिः । यदि च तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
वदित्वादिकमेव न तु प्रतियोगिविशेषणतापन्नमुभयत्वं, प्रतियोगि-  
विशेषणतानापन्ने प्रतियोगितावच्छेदकत्वावगाहिप्रतीत्या तद्वि-  
षणतापन्ने तदनवगाहनात् अन्यथा वदित्वेन घटो नाम्नीत्यादा-  
वपि घटत्व-वदित्वाद्युभयस्मिन्नवच्छेदकत्वपर्यास्यवगाहनौचित्यात्  
सामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यापत्तेः, वदित्वेनोभयाभावप्रति-  
योगिता च व्यामज्यवृत्तिरतो न तादृशाभाषस्य केवलान्वयित्वात्  
पपत्तिरयवा सोऽन्तर्दमते प्रतियोगितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नदे-  
तदधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिनोऽपि नाभावविरोधित्वं किन्तु अभाव-  
बुद्धौ प्रतियोग्यं प्रकारीभूतो यो धर्मस्तद्विशिष्टप्रतियोगिता-  
वच्छेदकावच्छिन्नस्यैवेति न केवलान्वयित्वानुपपत्तिरिति मन्यते,  
तदा सामानाधिकरण्येनेत्यस्य प्रतियोगितापर्यास्यधिकरणवृत्ति-  
त्वेन, प्रतियोग्यं प्रकारीभूतधर्मपर्यास्यधिकरणवृत्तित्वेन वा  
इत्येवार्थः इत्याहुः । तदुभयमपि न युक्तम्, एवं सति घटत्वा-  
दिना साध्याभावप्रतियोगितायामपि निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्य-  
निरूपकत्वसम्भवेन प्रथमलक्षणे प्रतियोगिव्यधिकरणस्येत्यनभि-  
धानस्य निर्वीजतया सन्दर्भविरोधापत्तेः । वस्तुतो यादृशप्रतियोगि-  
तासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारकतावच्छेदकवत्किञ्चिदधर्मावच्छिन्नानधि-  
करणत्वं हेतुमतस्तदनवच्छेदकत्वं साध्यतावच्छेदकस्य विवक्षणीयं  
कपिसंयोगत्वावच्छिन्नकपिसंयोगादिनिष्ठप्रतियोगितासंसर्गावच्छि-  
न्नप्रकारतावच्छेदकं कपिसंयोगत्वादिकमेव तदवच्छिन्नानधिकरण-  
त्वञ्च न हेतुमत इति न कपिसंयोगो एतद्वृत्तत्वादित्यादावव्याप्ति-





साध्यनिवृत्तिप्रतियोगितामंगगीयन्ति न च कारतावच्छेदकाधिक्रान्त-  
धिकरणत्वं न चेत्तमत्र इति साध्यवृत्तितयाविधप्रतियोगिताया  
अपमिवान न पूर्वोक्तलक्षणे प्रतियोगितयाधिकरणत्वं निवेदितम् ।  
वदित्वादिना उभयाभावाभावाद्य दोषम् पूर्णगटेन धारणीय इति ।

परं तु (१) यदि न चटत्वेन वदित्वास्ति वदित्वेन घटी  
नास्तोत्यादौ वदित्व-घटत्वादिरूपसमानाधिकरणधर्मस्यापि प्रति  
योगितावच्छेदकत्वं भवति, अन्यथा तादृशप्रतीतो प्रतियोगिनि  
तद्वर्माणामुपलक्षणतया भानेन तदिगिट्येगिव्यानवगाहितया  
तन्निर्विकल्पकानन्तरमप्युत्पत्त्यापत्तेः । न च वदित्व-घटत्वादेः प्रति  
योगितावच्छेदकत्वानवगाहने तन्निर्विकल्पकानन्तर तादृशाभावा  
बुद्धिरिष्टेव प्रतियोगितावच्छेदकतया यद्भवति तन्निर्विकल्पकानन्त-  
मेवाभावप्रतीत्यनुपगमात् इति वाच्यम् । वदित्वादितिर्विकल्प  
कानन्तरं तथाविधप्रत्ययोपगमे विमेषाभावेन तदुत्तरम् उप  
लक्षणविधया वदित्वाद्यवगाहिनो वदित्वास्तीत्याकारकसमाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रत्ययस्यापि (२) स्वीकारापत्तेः एव  
स्वातन्त्र्येण प्रतियोगितावच्छेदकत्वविषयकाभावबुद्धौ प्रतियोगिनि  
प्रकारस्योपलक्षणतया भानोपगमे वदितमिति वदित्वेन इत्य-  
नास्तीतिप्रतीत्यापत्तिः । यत्तु प्रतियोगिप्रकारविरुद्धधर्म एव

सम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकतत्तद्व्यक्तिवृत्तिसाध्यमात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नानधिक-  
रणत्वं हेतुमति सत्त्वात् तादृशप्रसिद्ध्या तत्र न दोषसम्भव इत्येकमात्रवृत्तीति ।

(१) अन्ये त्विति पा० ।

(२) तदुत्तरं वदित्वाद्ये प्रतियोगितावच्छेदकत्वानवगाहिवदित्वास्तीत्या-  
कारकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रत्ययस्यापीति पा० ।

स्वातन्त्र्येण प्रतियोगितावच्छेदकत्व भासते इति नियमान्न तदा-  
पत्तिरिति, तन्न, तथा सति क्रदादौ वज्रित्वेन किमपि द्रव्यं  
नास्तीति प्रतीत्यनुपपत्तेः । न च प्रतियोगित्वे प्रतीतिप्रकारी-  
भूतधर्मान्यूनवृत्तित्वभाननियमात् पर्व्वतादिवृत्तिवज्रित्वाद्यवच्छि-  
न्नाभावप्रतियोगिताया द्रव्यत्वन्यूनवृत्तित्वान्नोक्तापत्तिरिति वाच्यम् ।  
वज्रित्वेन द्रव्यं नास्तीति शब्दजबोधे प्रतियोगिताया द्रव्यत्वा-  
न्यूनवृत्तित्वभासकाभावात् । न च संसर्गतया भासमाने वज्रि-  
त्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वे द्रव्यत्वन्यूनवृत्तित्वस्य संसर्गतावच्छेदक-  
तया भानमाकाङ्क्षावलादेव सम्भवतीति वाच्यम् । अन्यूनवृत्ति-  
त्वस्य नानापदार्थघटितस्य संसर्गघटकतया भाने मानान्तर-  
विरहेण स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वभानोपगमस्यैवोचितत्वात् (१) ।  
इत्युच्यते, तदा व्याप्यवृत्तितानिवेशपक्षे वज्रित्वादेर्व्याप्यवृत्तिघट-  
त्वाद्यवच्छिन्नवज्रित्वाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमादायासम्भवप्रस-  
ङ्गिरित्यालोच्य प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशनमनुसमार । तदर्थं च  
प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणवृत्तित्वमेव तथा सत्यपि  
हितमतो घटत्वादिविशिष्टानधिकरणतया वज्रित्वादिना घटा-  
द्यभावमादाय दोषप्रसक्त्या मानानाधिवरणेनेत्यस्य नार्थक्य-  
सम्भवात् । न च प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टानधिकरणत्व प्रति-  
योगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदवत्त्वं तथा च  
सयोगत्वावच्छिन्नघटादिसङ्घेदमादाय सयोगात्यन्ताभावस्य प्रति-  
योगिवैयधिकरण्यापत्तिः । भेदप्रतियोगितावच्छेदकताया प्रकृत-

(१) रसमिमादि उचितत्वादिभ्यः षाट् ईद् ईशदईस्त्वेण न सि ।



घटाद्यभावस्य यदि घटत्वादिकं प्रतियोगितावच्छेदकं तदा घटा-  
दिमति तादृशाभावासत्त्वप्रसङ्ग इति वङ्गित्व-घटत्वाद्योरेवावच्छेद-  
कतापर्याप्तिरुपगन्तव्या तथाचानवच्छेदकपदस्यावच्छेदकतापर्या-  
प्त्यनधिकरणपरतया व्याख्येयतयैव तादृशाभावप्रतियोगितासादाय  
दोषाप्रसङ्गेः सामानाधिकरण्येनेत्यस्य वैयर्थ्यमशक्यवारणमेवेति  
चेन्न, प्रतियोगिविशेषणतापन्न-तदनापन्नयोरवच्छेदकतावैलक्षण्येन  
प्रत्येकमेवावच्छेदकतापर्याप्तेः पर्याप्तिविवक्षामात्रेण प्रतीकारा-  
सम्भवात् सामानाधिकरण्येनेत्यस्य सार्थक्यात् तदपि प्रतियोगि-  
विशेषणतापन्नस्य यादृशं विलक्षणमवच्छेदकत्वं तत्पर्याप्त्यनधिकर-  
णत्वलाभायैव, एवञ्च विलक्षणावच्छेदकतात्वेन प्रत्येकं पर्याप्तयो-  
रवच्छेदकत्वयोस्तत्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वेनानुगतयोः समाना-  
धिकरण-व्यधिकरणधर्माद्वये पर्याप्त्यन्तर स्वीक्रियते तादृशानुगत-  
रूपावच्छिन्नपर्याप्त्यधिकरण-धर्मावच्छिन्नस्यैवाभावविरोधितेति(१)  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिमति सत्त्वोपपत्तिः ।  
एवञ्च दृढत्व-वङ्गित्वोभयावच्छिन्नवङ्गभावसादाय पर्याप्तिनिवेश-  
व्यावृत्तिप्रदर्शनं समानाधिकरणधर्मस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-

(१) कुतचिदादर्शपुस्तके लक्षणाभिप्रायेणेतीत्यनन्तरम् अधिकपाठो वर्तते  
यदा, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यैव तत्प्रतियोगितावच्छेदक-  
विशिष्टविरोधित्वोपगमेनोक्ताभावस्य घटादिमति दृष्टौ साधकाभावात्, अस्तु वा  
विलक्षणावच्छेदकतात्वेन प्रत्येकं पर्याप्तयोरवच्छेदकत्वयोस्तत्तत्प्रतियोगिताव-  
च्छेदकतात्वेनानुगतयोः समानाधिकरण-व्यधिकरणधर्माद्वये पर्याप्त्यन्तर तादृशानु-  
गतरूपावच्छिन्नपर्याप्त्यधिकरणधर्मावच्छिन्नस्यैव साभावविरोधितेति नानुप-  
पत्तिरिति वदन्ति ।

प्रतियोगितायाः तदेकत्वमप्यपत्तिरिति नान्यथाभिप्रे-  
यताम् ।

‘अभिचारिण्यसम्भवात्’ यमगयजुषा अभिचारिण्य-  
सम्भवात्प्रतिपाद्यता, यथापि पूर्वेण तत्पदस्य पाणिभाषि-  
तेभि भावः । ननु सामानाधिकरण्यापत्तिरित्यत्र साध्याभावाद्बुद्धि-  
रूपस्य अभिचारपदार्थस्य तत्त्वमपि निवेद्यात् ऋषिभिरभिप्रे-  
यते, ‘हेनापि चित्त्वमपि सामानाधिकरण्यापत्तिरित्यत्र साध्या-  
वबुद्धित्वं यथा अभिचारः तथा साध्यावच्छेदकान्वयिनो हे-  
मसानाधिकरण्याभावप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्यावच्छे-  
दकत्वस्यापि तथात्वादित्यर्थः, वक्त्रिधूमस्य अभिचारीत्यत्राभा-  
वबुद्धित्वं व्यभिचारपदार्थः, तदेकदेशे चाभावे पदार्थप्रतियोगि-  
ताया निरूपकत्वमसम्बन्धेनान्वयः, प्रतियोगिताया चाधेयतामसम्ब-  
धूमस्य, अवच्छिन्नत्वमसम्बन्धेन धूमविशेषणतापन्नधूमत्वस्यान्वय इति  
धूमत्वावच्छिन्नधूमाभावबुद्धित्वलाभः, साध्यावच्छेदकावच्छि-  
साध्यान्तर्भावेण च न व्यभिचारपदार्थता शक्त्यानन्त्यप्रसङ्गात् साध-  
वाचकपदवैयर्थ्यापाताच्च । एवं सामानाधिकरण्याभावप्रतियोगि-  
ताया सामानाधिकरण्येनावच्छेदकत्वं व्यभिचारपदार्थः, सामाना-  
धिकरण्ये च व्युत्पत्तिवैचित्र्यात् प्रथमान्तपदोपस्थाप्यस्यापि वद्वे-  
निरूपकत्वेनान्वयः, वक्त्राद्यन्तर्भावेनैव वा शक्तिः, धूमपदं लक्षण-  
धूमत्वपरम्, आधेयत्वपदार्थः, अन्वयस्यावच्छेदकत्वे, निरूपकत्व-  
मिन्प्रत्ययार्थः, तथाच धूमत्वनिष्ठस्वसामानाधिकरण्याभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकतानिरूपको वक्त्रिरित्यन्वयबोधः । यद्यपि लाघवरूप-

विनिगमकसत्त्वादभाववद्दृष्टित्व एव व्यभिचारपदशक्तिकल्पन-  
मुचितं, तथापि ज्ञेयत्वं वाच्यत्वस्याव्यभिचारीति प्रामाणिकव्यव-  
हारानुरोधादुपदर्शितगुरुरूपस्यापि व्यभिचारपदार्थत्वमावश्यकं,  
तत्र वाच्यत्वाभावाप्रसिद्ध्या तदभाववद्दृष्टित्वाभावबोधसम्भवात्,  
उक्तारूपस्य व्यभिचारपदार्थत्वे च व्यभिचारस्याभावोऽव्यभिचार-  
मित्यव्ययीभावान्नयणात् ज्ञेयत्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिता-  
नवच्छेदकत्वमव्यभिचारपदार्थः, इन्प्रत्ययार्थः निरूपकत्वं, वाच्य-  
त्वपदं वाच्यत्वत्परं, षष्ठ्यर्थश्चाधेयत्वं, तथाच वाच्यत्वत्वनिष्ठस्व-  
समानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वनिरूपकं (१) ज्ञेय-  
त्वमित्यन्वयबोधः । अथैवमपि अव्यभिचारिसम्बन्धपदेनोक्तव्याप्तेः  
कथं लाभः । न चाव्यभिचारिपद नादृशप्रतियोगितानवच्छेदक-  
त्वात्रयपरं, सम्बन्धश्च तदान्नयसामानाधिकरण्यमिति तल्लभ-  
इति वाच्यम् । धूमाव्यभिचारिविज्ञित्वमितिप्रयोगाभावादुक्तधर्म्म-  
बोधकाव्यभिचारपदसमभिव्याहृतमत्वर्थीयस्यात्रयत्वाबोधकत्वाद-  
व्यभिचारपदार्थान्वयितावच्छेदकं यद्रूपं तदवच्छिन्नसमानाधिकर-  
णाभावप्रतियोगितानवच्छेदकताबोधकताया व्युत्पत्तिसिद्धत्वात्,  
साध्यतावच्छेदकस्याव्यभिचारिपदार्थत्वे हेतुसमानाधिकरणेत्यादि-  
व्याप्तिबोधस्याशक्यत्वाच्चेति चेन्न, अव्यभिचारिसम्बन्ध इत्यस्याव्यभि-  
चारिहेतुनिष्ठं साध्यसामानाधिकरण्यमित्यर्थः, एवञ्च साध्यताव-  
च्छेदकनिष्ठस्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकताकहेतु  
निष्ठनाध्यसामानाधिकरण्यमिति पर्यवसितं, उक्तलक्षणवाक्य-

(१) स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकताकमिति पा० ।



योग्यवृत्तिधर्ममहितप्रतियोगिवृत्तिधर्मपर्याप्तप्रतियोगितावच्छेद-  
कताकोप्यभावोस्तीति व्युत्पादनाय तादृशाभावमादायापि दूषणं  
दर्शयति, 'झटत्वेति उभयावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकोभय-  
घटकप्रत्येकस्यावच्छेदकताया अव्याहतत्वादिति भावः । 'न क्षति-  
रिति, अवच्छेद्यात्रयविशेषणभावापन्नेषु तदानापन्नेषु वा नाना-  
धर्मेषु पर्याप्तं यदवच्छेदकत्वं पर्याप्तिसम्बन्धेन तदवच्छिन्नभेदस्य  
तत्पर्याप्त्यनवच्छेदकप्रत्येकधर्मभाववृत्तिधर्मावच्छेदेन सत्त्वावच्छि-  
त्वादेस्तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्य घटत्वाद्यवच्छिन्ने घट-  
पटोभयत्वावच्छिन्नभेदवन्निष्पत्त्युहत्वादिति भावः । न च वज्रि-  
निष्ठझटत्वावच्छिन्नोभयावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिक-  
रण्येन यदवच्छेदकत्वं तद्वज्रित्वमात्रे पर्याप्तं झटत्वस्य व्यधि-  
करणतयैवावच्छेदकत्वादिति कथं वज्रित्वस्य तादृशावच्छेदका-  
वच्छिन्नान्यत्वनिर्वाह इति वाच्यम् । यतः सामानाधिकरण्येना-  
नवच्छेदकमित्यस्य तत्तत्प्रतियोगितासमानाधिकरणवृत्तियत्-  
प्रतियोगितावच्छेदकत्वं तदवच्छिन्नभेदकृतवत्त्वमित्यर्थः, इत्यञ्च  
झटत्व-वज्रित्वोभयावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिकरणवृत्त्ये-  
कमेवावच्छेदकत्वमुभयत्रपर्याप्तं तदवच्छिन्नभेदो वज्रित्वेऽव्याहत-  
एवेति । ननु संयोगादिसाध्यकमहेतावव्याप्तिवारणाय तदभाव-  
व्यावर्तकस्याप्यवृत्तित्वाटिविशेषणोपादाने तत्साध्यकमत्वादिरूप-  
व्यभिचारिहेतावतिव्याप्तिप्रसङ्गः अभावान्तरस्यैव लक्षणघटक-  
त्वादित्याशङ्का व्यभिचारिहेतुकस्यैव संयोगाद्यभावस्य लक्षणघट-  
कत्वप्रदर्शनेन परिहरति, 'सत्त्वतीति, 'व्याप्यवृत्तिरिदुपपन्नं



स्याद्यत्रैवाद्यं तात्पर्यं न तु यथाद्युतविशेष-विशेषणभावे, तदापन्न-  
 स्याद्यभिचारिमस्वन्यपदेन बोधयितुमशक्यतया पारिभाषिकताया-  
 दुर्त्वारत्वात् । न च यदूपावच्छिद्य यस्म्य व्याप्तित्व तदन्यरूपेण  
 तस्याद्यभिचारिमस्वन्यपदार्थत्वेऽपि न कतिरिति वाच्यम् । एवं  
 मति साध्याभाववद्भूतित्वमात्रस्य व्यभिचारपदार्थत्वेऽपि व्यतिरे-  
 किमाध्यकोक्तव्याप्तेरव्यभिचारिमस्वन्यरूपनोपपत्तेरुक्तधर्मेण व्य-  
 भिचारपदार्थत्वव्यवस्थापनाया अनुपयुक्तत्वात् । उक्तलक्षणेऽपि  
 साध्यसामानाधिकरण्यमन्तर्भाव्याव्यभिचारिमस्वन्यरूपताया व्यव-  
 स्थापयितुं शक्यत्वात् साध्यसामानाधिकरण्यानन्तर्भावेऽपि प्रति-  
 योगिसमानाधिकरणस्य समानाधिकरणनिरुक्तायावदभावकत्वरूप-  
 पर्यवसितपूर्वलक्षणार्थस्य सस्वन्यरूपतामश्रवात् । 'अवच्छेदकत्व-  
 मिति अनवच्छेदकमित्यत्र यदवच्छेदकपदं तत्तात्पर्यविषयताव-  
 च्छेदकमित्यर्थः, 'तत्पर्याप्त्यधिकरणत्वं' पर्याप्तिसस्वन्येनावच्छेद-  
 कतावत्त्वं, तथाच पर्याप्तिसस्वन्येनावच्छेदकत्वावच्छिन्नस्य भेदो-  
 ऽनवच्छेदकपदेन विवक्षित इति भावः । 'विशिष्टवद्भ्रमभावस्य'  
 'प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि वद्वित्वस्येत्यन्वयः, महानर्मीय-  
 त्वादिविशिष्टवद्भ्रमभावस्य प्रतियोगितायां महानर्मीयत्वसहित-  
 वद्वित्वस्यावच्छेदकत्वेऽपि आश्रयतासस्वन्येनावच्छेदकतावदन्य-  
 त्वस्य वद्वित्वे दुर्लभत्वादिति भावः । प्रतियोगिविशेषणतापन्न-  
 धर्मान्तरसहितवद्वित्वावच्छिन्नाभावमादाय दोषं प्रदर्श्य प्रति-  
 योगिविशेषणतापन्नधर्मस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वं प्रतीयते  
 इति नियममनभ्युपगन्तुर्व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववादिनः प्रति-





BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.  
NEW SERIES No 1314

तत्त्वचिन्तासङ्गि-दीधिति-विवृति



TATTVACINTĀMANI DIDHITI-VIVRITI

BY  
GADADHARA BHATTACHARYYA  
ASTUTANT SECRETARY INDIAN MUSEUM

M. A. BHATTACHARYYA KANAKHYANATHA TATKAVAGISA  
I. I. S. S. S. S.

VOL. I. PART I.

Calcutta,

PRINTED BY THE INDIAN MUSEUM, 1, BANGALORE ROAD, CALCUTTA.  
E. Nandakumar Chief of City's 2nd Lane

1911

|   |     |     |
|---|-----|-----|
| Āin i Akbarī, Fasc 1 22 @ 1/8/ each   | ... | 3   |
| Ditto (English) Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III, Fasc 1-7  | ... | 3   |
| Ditto (English) Vol I, Fasc 1-8, Vol II, Fasc 1-7 Vol 3 @ 1/4/ each   | ... | 2   |
| Arabic Bibliography, by Dr A Sprenger, @ 10/  | ... | 0   |
| *Bādshāhnāmāh, with Index Fasc 1-19 @ 10/ each  | ... | 11  |
| Conquest of Syria, Fasc 1-9 @ 10/ each  | Rs  | 4   |
| Catalogue of Arabic Books and Manuscripts, 1-2 @ 1/- each   | ... | ... |
| Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal Fasc 1-3 @ 1/ each   | ... | ... |
| Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc 1 21 @ 1/8/ each   | ... | 3   |
| Farrāng i Rashidī, Fasc 1-14 @ 1/8/ each  | ... | 2   |
| Fihrist i Tūsī or, Tūsī's list of Shy'ah Books, Fasc 1-4 @ 1/- each   | ... | 4   |
| Futūh-ush Shām of Wāqidi, Fasc 1-9 @ 10/ each   | ... | 1   |
| Ditto of Āzādī, Fasc 1-4 @ 10/ each   | ... | ... |
| History of Gujrat   | ... | ... |
| Haft Asmān, History of the Persian Masnawī, Fasc 1 @ 12/ each   | ... | 0   |
| History of the Caliphs, (English) Fasc 1-6 @ 1/4/ each  | ... | ... |
| Iqālnāmāh i Jahāngirī, Fasc 1-3 @ 10/ each  | ... | 1   |
| Isābah with Supplement, 51 Fasc @ 1/- each  | ... | 51  |
| Ma'āziri-Ālamgirī, Fasc 1-6 @ 10/ each  | ... | 3   |
| Ma'āziri-ul Umrā, Vol I, Fasc 1-9, Vol II, Fasc 1-9, Vol III, 1-10, Index to Vol I, Fasc 10 11, Index to Vol II, Fasc 10 12, Index to Vol III, Fasc 11-12 @ 1/ each | ... | 35  |
| Maghāzi of Wāqidi, Fasc 1-5 @ 10/ each  | ... | 1   |
| Marhumu 'L Ilah 'L-Mu'Dil   | ... | ... |
| Muntakhabat i Tawārikh, Fasc 1-15 @ 10/ each  | ... | 9   |
| Ditto (English) Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5 and 3 Indexes, Vol III, Fasc 1 @ 1/ each  | ... | 10  |
| Muntakhabat i Lubāb, Fasc 1-19 @ 10/ each   | ... | 1   |
| Ditto Part 3, Fasc 1  | ... | ... |
| Nukhbatul Fikr, Fasc 1 @ 10/  | ... | 0   |
| Nizām i Khirādnāmāh i Iskandarī, Fasc 1 2 @ 12/ each  | ... | 1   |
| Qawānu 's-Sayyid of Khudā Yar Khan 'Abbāsī, edited in the original Persian with English notes by Lieut Col D C Phillott   | ... | 5   |
| Riyāzu s-Salātīn, Fasc 1 5 @ 10/ each   | ... | 2   |
| Ditto (English) Fasc 1-5 @ 1/   | ... | 4   |
| Tadhkirat i Khushnavīsān  | ... | ... |
| Tabaqat i Nāqū, (English), Fasc 1 14 @ 1/ each  | ... | 14  |
| Ditto Index   | ... | ... |
| Tārīkh i Fīrūz Shāh of Zayn al dīn Barin Fasc 1 7 @ 10/ each  | ... | 4   |
| Tārīkh i Fīrūz-shāh, of Shams i Sirāf Af Fasc 1 6 @ 10/ each  | ... | 3   |
| Ten Ancient Arabic Poems, Fasc 1 2 @ 1/8/ each  | ... | 3   |
| Tuzuk-i Jahāngirī, (Eng) Fasc 1 @ 1/  | ... | 1   |
| Wasit Rāmīn, Fasc 1 5 @ 10/ each  | ... | 3   |
| Zarudnāmāh, Vol I, Fasc 1 9, Vol II, Fasc 1-8 @ 10/ each  | ... | 10  |

#### ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS

- 1 ASIATIC RESEARCHES Vols XIX and XX @ 10/ each
  - 2 PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ 8/ per No
  - 3 JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8) 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7) 1892 (8), 1893 (11), 1894 (9), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16), @ 1/8 per No to Members and @ 2/ per No to Non Members
- B—The figures enclosed in brackets give the number of Nos in each Volume
- 4 Journal and Proceedings, N S, 1905, to date, (Nos 1 1 of 1905 are out of stock), @ 1 8 per No to Members and Rs 2 per No to Non Members.
  - 5 Annals, 1905, to date Price varies from number to number.
  - 6 Account of 25/ to Members
  - 7 Annual Review of the Researches of the Society from 1781 1883
  - 8 Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910, and Henry's Descriptions of New Indian Lepidoptera, 1-III with 3 coloured Plates, 4to @ 6/ each

BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
NEW SERIES No 1311

तत्त्वचिन्तासगि-दीधिति-विद्यति



TATTVACHINTASAGI-DIDDHITI-VIDYATI

# LIST OF BOOKS FOR SALE

## AT THE LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND CHITTAGONG.

THE SOCIETY'S AGENTS: MR BERNARD QUARITCH,  
11, GRAFTON STREET NEW BOND STREET, LONDON, W, AND MR O  
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG GERMANY

Complete copies of those works marked with an asterisk \* are not to be supplied—

of the Library when out of stock

### BIBLIOTHECA INDICA

#### Sanskrit Series

|   |      |
|---|------|
| *Advaita Brahma Siddhi, Fasc 2-4 @ /10/ each  | Rs 1 |
| Advaitachintā Kaustubha Fasc 1-3 @ /10/ each  | 1    |
| *Agni Purāṇa, Fasc 6-11 @ /10/ each   | 1    |
| Antarjyā Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-5, Vol II, Fasc 1-5, Vol III<br>Fasc 1-5, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each               | 14   |
| Aitareya Lochana  | 2    |
| *Anu Bhāṣya, Fasc 2-5 @ /10/ each   | 1    |
| Aphorisms of Sāṅkhya, (English Fasc 1 @ 1/  | 1    |
| Aṣṭasādhikā Prājñāpāramitā Fasc 1-6 @ /10/ each   | 3    |
| *Atharvāṇa Upaniṣad, Fasc 4-5 @ /10/ each   | 1    |
| Ātmātattvavivēka, Fasc 1 @ /10/ each  | 0    |
| Ācāryaśāstra, Fasc 1-5 @ /10/ each  | 2    |
| Āyadhāna Kālpakāśā, (Sansk and Tibetan) Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc<br>1-7 @ 1/ each                                | 15   |
| Bāṇa Bhaṭṭi Vol I, Fasc 1-2, Vol 2, Fasc 1 @ /10/ each  | 1    |
| Bauddhāyana Śrauta Sūtra Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-3 @ /10/ each  | 2    |
| *Bhīmātī, Fasc 4-8 @ /10/ each  | 2    |
| Bhūta Dipikā Vol I, Fasc 1-6, Vol 2 Fasc 1, @ /10/ each   | 4    |
| Bauddhyastatrasaṅgraha  | 2    |
| Bhaddāntī Fasc 1-4 @ /10/ each  | 2    |
| Bhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each  | 2    |
| Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc 1-5 @ /10/ each   | 3    |
| Cri Continūta Chritā Fasc 1-3   | 1    |
| Cātadānāṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each  | 1    |
| Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2 each  | 8    |
| Çatapatha Brāhmaṇa Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III,<br>Fasc 1-7 Vol 3, Fasc 1-4 @ /10/ each                | 14   |
| Ditto Vol 6 Fasc 1-3 @ 1/4/ each  | 7    |
| Ditto Vol VII, Fasc 1-5 @ /10/  | 2    |
| Çatāsādhikā Prājñāpāramitā Part, I Fasc 1-14 @ /10/ each  | 8    |
| *Çaturvarga Çintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25; Vol III Part I,<br>Fasc 1-18 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ /10/ each | 25   |
| Ditto Vol 4 Fasc 7-8 @ 1/4/ each  | 2    |
| Ditto Vol IV, Fasc 8-9 @ /10/   | 1    |
| Çlokaavartikā, (English) Fasc 1-7 @ 1/4/ each   | 8    |
| *Çrauta Sūtra of Āpastamba Fasc 1-17 @ /10/ each  | 2    |
| Ditto Çāṅkhāraṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-4,<br>Vol III, Fasc 1-4, Vol 4 Fasc 1 @ /10/ each                   | 16   |
| Çri Bhāṣyam Fasc 1-3 @ /10/ each  | 1    |
| Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each  | 1    |
| Gadadhara Paddhati Kāṇva Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each  | 4    |
| Ditto Āchāryasāraḥ Vol II, Fasc 1-4 @ /10/ each   | 3    |
| Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol I @ /10/ each  | 3    |
| Ditto Vol II Fasc 1-2 @ 1/4/ each   | 2    |
| Ditto (Appendix) Gobhila Parivṛta   | 2    |
| Ditto Gṛhya Saṅgraha  | 0    |
| Haralaḥ   | 1    |
| Karmaprādīpī, Fasc I  | 1    |
| Kāṇva Vṛka, Fasc 1-7 @ /10/ each  | 4    |
| Kāṇva Fasc 1-6 @ /10/ each  | 4    |

योगितानवच्छेदकतत्त्वत्वरूपतदनतिरिक्तवृत्तित्वस्यैव विवक्षणीय-  
तया तद्वृत्तिकाभावे (१) व्याप्यवृत्तित्वनिवेशे प्रयोजनविरहेण संयो-  
गादिसाध्यकसत्वेतौ हेतुममानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदक-  
संयोगत्वादेर्निरुक्तानतिरिक्तवृत्तित्वस्य संयोगत्वादिसाधारण्यविर-  
हेणाव्याप्त्यनवकाशेन हेतुममानाधिकरणाभावे व्याप्यवृत्तित्व-  
विशेषणवैयर्थ्यात् । न च स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावे व्याप्यवृत्ति-  
त्वविशेषणादाने संयोगेन द्रव्यस्याव्याप्यवृत्तितापत्ते संयोगेन साध्य-  
ताया हेतुममानाधिकरणसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
प्रतियोगितावच्छेदकं यद्विशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावीयसाध्यतावच्छेद-  
कसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदक तादृशधर्माप्रसिद्धे, तादृ-  
शाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतमकलधर्मावच्छिन्नानामिव सदो-  
गीताभावानां केवलान्वयित्वादिति स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठा-  
भावे व्याप्यवृत्तित्वविशेषणस्यावश्यकतेति वाच्यम् । संयोगाद्य-  
भावव्यावर्तकस्यावच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वरूपव्याप्यवृत्तित्वस्य निवेशे  
संयोगेन साध्यताया हेतुममानाधिकरणसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धा-  
वच्छिन्नाभावो गुणार्थानामेव व्याप्यवृत्तिर्न तु द्रव्यस्येति तादृशा-  
भावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्विशिष्टसम्बन्धिनिष्ठतादृशाभावप्रति-  
योगितानवच्छेदकं तादृशधर्माप्रसिद्धतादवस्थ्यात् प्रतियोगितायाः  
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व परित्यज्य एकसम्बन्धावच्छिन्न-  
त्वस्य विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वस्य वा विशेषणत्वपक्षस्येवावल-  
म्बनीयतया व्याप्यवृत्तित्वविशेषणवैयर्थ्यस्य दुरुपरत्वात् तस्मात्

(१) तादृशधर्माप्रसिद्धतावच्छेदकतत्त्वत्वरूपतदनतिरिक्तवृत्तित्वस्यैव विवक्षणीय-  
तया तद्वृत्तिकाभावे ।



‘वन्नामानं’ रित्यादिगम्य (१) यभावे व्याप्यवृत्तित्वविशेषणं न  
 देयमेव तद्वदनेऽपि संयोगत्वाद्दो दृश्यत्वममानाधिकरणाभावप्रति-  
 योगित्वाद्यपारिभाषिकावच्छेदकत्वविशेषणाज्याप्तप्रसङ्गेरित्यागम्य ।  
 ननु पारिभाषिकावच्छेदकत्वमगोऽग्निरिति दृष्टमपि दृष्टमस्वन्निष्ठ-  
 भावे व्याप्यवृत्तित्वविशेषणमावश्यकम् अन्यथा तुच्ययुक्ता मत्तादि-  
 हेतुर्हेतुऽपि संयोगत्वाद्दो पारिभाषिकावच्छेदकत्वानिर्व्याहृदिति  
 हेतुमन्निष्ठाभावेऽपि तद्विशेषणमावश्यकम् अन्यथाज्याप्तेरित्यागम्य  
 मत्तादिहेतुकम्यने गुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितायाः पारि-  
 भाषिकावच्छेदकत्वं संयोगत्वाद्दो प्रदर्श्यं वाग्यति, ‘भवति चेति,  
 गुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावाना व्याप्यवृत्तित्वाभिधानञ्च संयोगत्वविशिष्ट-  
 सम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वसूचनाय, जन्यद्रव्येष्ट-  
 त्यक्तिकालावच्छेदेन गुणत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य नवीनैरुपगमा-  
 त्तन्मते गुणत्वस्य संयोगत्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावीयप्रतियोगिता-  
 नवच्छेदकत्वं न सम्भवतीति ‘गुणावृत्तित्वानुमरणं, संयोगि गुण-  
 न्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ गुणावृत्तित्वं न विशिष्टहेतुममानाधि-  
 करणाभावप्रतियोगितावच्छेदकमतः संयोगमाध्यकव्यभिचारि-  
 मात्रे यादृशप्रतियोगितावच्छेदकमुपादाय संयोगत्वस्य पारि-  
 भाषिकावच्छेदकत्वं निर्व्वहति तादृशधर्म्ममाह, ‘द्रव्यमात्रमम-  
 वेतत्वेति ।

इति चक्रवर्त्तिलक्षणव्याख्या ।

प्रगल्भलक्षणद्वयम् ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

साध्यतावच्छेदकविशिष्ट(१)साध्यसामानाधिकरण्या-  
वच्छेदकस्वसमानाधिकरणसाध्याभावत्वकत्वं, यत्समा-  
नाधिकरणसाध्याभावप्रमायां साध्यवत्ताज्ञानप्रतिवम्ब-  
कत्वं नास्ति तत्त्वं वा व्याप्तिरिति तु न युक्तं सर्वत्र  
साध्याभावपदवैयर्थ्यात् ।

गाढाधरी विहतिः ।

प्रगल्भलक्षणद्वयमेकदोषेण दूषयितुमुपन्यस्यति, 'साध्यतावच्छे-  
दकविशिष्टेत्यादि, विशिष्टाभावो विगेष्य-विगेषणमन्वन्वाभावरूपः,  
उभयाभावश्च परम्परामन्वन्वेन द्वित्वाभावरूप इति मतेनेदं लक्षण-  
मन्यथा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावं विनापि तादृशाभावनादाय  
लक्षणममन्वयमश्वे 'प्रतियोग्यहृत्तिचेति ग्रन्थानुत्थितेति ध्येयम् ।  
अवच्छेदकत्वमिहानतिरिक्तहृत्तित्वं न तु स्वरूपमन्वन्विगेषः  
यद्योक्तधर्मयोस्तादृशावच्छेद्यावच्छेदकभावे मानाभावात् । 'स्वपदं  
हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेतुपर, तथाच साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-  
साध्यसामानाधिकरणानतिरिक्तहृत्ति यदर्थविशिष्टममानाधिक-  
रणसाध्याभावे तदर्थवत्त्वं व्याप्तिरिति तु नमुदितार्थः, नहेतौ  
साध्यसमानाधिकरणस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावे  
इतिममानाधिकरणत्वनियमात् तादृशसाध्याभावेन साध्यमाना-

नाधिकरणत्वात्तिरिक्तवृत्तीति नान्यमसम्भवम् । व्यभिचारि-  
तादृशमाध्याभावस्यापि हेतुममानाधिकरणतया तदतिरि-  
क्तत्वेव तदिति न लक्षणमसम्भवम् । गुण तत्तान्यलविशिष्टम-  
वान् जातेरित्यादावतिव्याप्तेर्व्यारणाय 'साध्यातावच्छेदकविशिष्टेति'  
साध्याधिकरणत्व साध्यातावच्छेदकमस्यन्धेन बोध्यं तेन सयोग-  
दिना धूमादेरभावस्य कालिकादिना धूमादिसति वृत्तावपि ।  
नातिव्याप्तिः । द्रव्य विशिष्टमत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेर्व्यारणाय हे-  
तावच्छेदकविशिष्टत्वेनोपादानं, तद्विशिष्टाधिकरणत्व हेतुता-  
वच्छेदकमस्यन्धेन बोध्यं तेन धूमादिसमवायिनिष्ठवह्नित्वाद्यवच्छि-  
न्नवह्न्याद्यभावस्य वह्न्यादिमामानाधिकरण्यविरहेऽपि न चति  
साध्य-हेतुसामानाधिकरण्यघटकवृत्तिद्वयमेकमस्यन्धेन बोध्यं ते  
द्रव्य सत्त्वादित्यादी दैगिकविशेषणतया हेतुममानाधिकरणस्य  
द्रव्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नद्रव्यत्वाद्यभावस्य कालिकादिसन्धेन साध्य-  
वह्नहाकालादिवृत्तित्वेऽपि न चतिः । यद्यपि हेतुममाना-  
धिकरणसाध्याभावत्वघटकमभादत्वरूपं विशेष्यं व्यतिरेकिसाध्यके  
साध्यासमानाधिकरणाभावसाधारणमिति विशिष्टसाध्यसामाना-  
धिकरण्यशून्यावृत्तित्वरूपन्तदनतिरिक्तवृत्तित्वं दुर्वचं, तथापि  
यावन्तः स्वसमानाधिकरणसाध्याभावा विशिष्टसाध्यसमानाधिक-  
रणाः इत्यर्थस्य विवक्षणीयतया न दोषः । अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्यभि-  
चारिण्यतिव्याप्तिः साध्याभावस्य साध्यवत्यपि वृत्तेरिति तु नाग्र-  
हणीयं व्यभिचारनिरूपकाधिकरणं यत् तदवृत्तित्वावच्छिन्ना-

भावस्यापि साध्याभावतया तस्य च साध्यवत्यवृत्ते (१) । 'यत्समानाधिकरणेति यद्रूपविशिष्टसमानाधिकरणेत्यर्थः, तेन द्रव्यं गुण-कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ सत्तासमानाधिकरणद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नद्रव्यत्वाभावप्रमाया साध्यवत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकत्वेऽपि न क्षतिः । यद्वन्मावच्छिन्नसमानाधिकरणस्य गरीरे च हेतुतावच्छेदकमस्त्वेन यद्वन्मावच्छिन्नाधिकरणत्व निवेशनीय तत्रयोजनन्तु स्फुटमेव (२) । अधिकरणवृत्तित्वञ्च निरवच्छिन्नं ग्राह्यं, तेन कपिसंयोगो एतद्ब्रह्मत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणकपिसंयोगत्वावच्छिन्नकपिसंयोगाभावादिविषयकप्रमाया अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानविरहकालीनायाः साध्यवत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकत्वेऽपि न क्षतिः, 'प्रमायां' प्रमासामान्ये, तेन व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः, समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्त्वज्ञानस्य साध्यवत्त्वज्ञानविरोधित्वात् सहेतावपि लक्षणगमनासम्भव इत्यतो ज्ञानसामान्यमुपेक्ष्य प्रमासामान्यनिवेशनं, प्रमापदञ्च भ्रमसामान्यभिन्नज्ञानपरम् (३) अत उक्तभ्रमात्मकज्ञानस्याभावत्वाद्यर्थे प्रमात्वेऽपि न क्षतिः । साध्यवत्ताज्ञानपदमपि तत्सामान्यपरं अतो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्ताज्ञानस्य तद्वन्मावत्त्वेन साध्यवत्तावगाहिज्ञानविरोधित्वेऽपि न क्षति एवञ्च साध्यपदं साध्यतावच्छेदकविशिष्टपरं ज्ञानञ्च स्वनमानधर्मावच्छेदकवत्त्वेन

(१) अव्याप्यवृत्तौत्यादि ब्रह्मत्वेरित्यत्र पाठः वेदुश्चिदादर्शऽस्मवेदुः नास्ति ।

(२) वद्विमान् दृग्मादित्यादावव्याप्तिवारणमेव प्रयोजन्म् ।

(३) दाश्वभ्रमनिन्दपरमिति पाठः ।

नाधिकरणानतिरिक्तवृत्तीति लक्षणमसन्धयः । व्यभिचारि-  
तादृशमाध्याभावस्यापि हेतुसमानाधिकरणतया तदतिरि-  
वृत्त्येव तदिति न लक्षणमसन्धयः । युग-कक्षान्यत्वविशिष्टमता-  
वान् जातेरित्यादावतिव्याप्तेर्ज्वारणाय 'साध्यतावच्छेदकविशिष्टेति,  
साध्याधिकरणत्वं साध्यतावच्छेदकमस्यन्धेन बोध्यं तेन संयोगा-  
दिना धूमादेरभावस्य कालिकादिना धूमादिसति वृत्तावपि (१)  
नातिव्याप्तिः । द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तेर्ज्वारणाय हेतु-  
तावच्छेदकविशिष्टत्वेनोपादानं, तद्विशिष्टाधिकरणत्वं हेतुताव-  
च्छेदकमस्यन्धेन बोध्यं तेन धूमादिसमवायिनिष्ठवह्नित्वाद्यवच्छि-  
न्नवह्नाद्यभावस्य वह्नादिमामानाधिकरण्यविरहेऽपि न क्षतिः ।  
साध्य-हेतुसमानाधिकरण्यघटकवृत्तिद्वयमेकमस्यन्धेन बोध्यं तेन  
द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ दैगिकविशेषणतया हेतुसमानाधिकरण्य  
द्रव्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नद्रव्यत्वाद्यभावस्य कालिकादिसन्धेन साध्य-  
वन्महाकालादिवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः । यद्यपि हेतुसमाना-  
धिकरणमाध्याभावत्वघटकमभावत्वरूपं विशिष्टं व्यतिरेकिमाध्य-  
माध्याममानाधिकरणभावसाधारणमिति विशिष्टसाध्यममाना-  
धिकरण्यशून्यावृत्तित्वरूपन्तदनतिरिक्तवृत्तित्वं दुर्बलं, तथापि  
यावन्तः स्वसमानाधिकरणमाध्याभावा विशिष्टसाध्यममानाधि-  
रणाः इत्यर्थस्य विवक्षणीयतया न दोषः । अत्राप्यवृत्तिमाध्यक्यमि-  
चारिण्यतिव्याप्तिः साध्याभावस्य साध्यवत्यपि वृत्तेरिति तु नाग-  
द्वनीयं व्यभिचारनिरूपकाधिकरणं यत् तदवृत्तित्वावच्छिन्ना-

भावस्यापि नाध्याभावतया तस्य च साध्यवन्त्यवृत्ते १) । 'यत्समानाधिकरणेति यद्रूपविशिष्टसमानाधिकरणेत्यर्थः' तेन द्रव्यं गुण-  
जन्मान्तरे सति सत्त्वादित्यादौ सत्तानमानाधिकरणद्रव्यत्वता-  
वच्छिन्नद्रव्यत्वाभावाप्रमायां साध्यवत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकत्वेऽपि न  
जतिः । यद्वन्मावच्छिन्नसमानाधिकरणखगरीरे च हेतुतावच्छेद-  
कसत्त्वत्वेन यद्वन्मावच्छिन्नाधिकरणत्वं निवेशनीयं तत्प्रयोजनानु-  
स्यूतमेव । २ । अधिकरणवृत्तित्वञ्च निरवच्छिन्नं ग्राह्यं, तेन  
कपिसंयोगो एतद्वृत्तत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणकपिसंयो-  
गतावच्छिन्नकपिसंयोगाभावादिविषयकप्रमाया अव्याप्यवृत्तित्व-  
ज्ञानविरहकालीनायाः साध्यवत्त्वज्ञानप्रतिबन्धकत्वेऽपि न जतिः,  
'प्रमायां' प्रमासामान्ये, तेन व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिः, समाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव-  
वत्त्वज्ञानस्य साध्यवत्त्वज्ञानविरोधित्वात् सहेतावपि सत्तागमना-  
सम्भव इत्यतो ज्ञानसामान्यसुपेक्ष्य प्रमासामान्यनिवेशनं, प्रमापटञ्च  
असमसामान्यभिन्नज्ञानपरम् । ३) अत उक्तसमालोकज्ञानस्याभाव-  
त्वाद्यंशे प्रमात्वेऽपि न जतिः । साध्यवत्ताज्ञानपदमपि तत्सामान्य-  
परं अतो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्ताज्ञानस्य नद्वन्मा-  
वत्त्वेन साध्यवत्तावगाहिज्ञानविरोधित्वेऽपि न जतिः, एवञ्च साध्यपटं  
नाध्यतावच्छेदकविशिष्टपरं, ज्ञानहन्त्वन्मानधर्म्मावच्छेदकवत्त्वेन

(१) द्रव्यावृत्तित्वादि बहुतेरित्यन पाठः हेतुविशेषादर्थानुस्यूतमेव ।

२) यद्वन्मावच्छिन्नद्रव्यव्याप्तिवारणमेव प्रयोजनम् ।

३) दानद्वयमभिन्नमिति पः ।

स्वविषयीभूताभावप्रतियोगितावच्छेदकसंमर्गकत्वेन च विगेषणीयं  
तेन धूमत्वाद्यवच्छिन्नसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाद्य-  
भाववत्ताज्ञानस्य साध्यवत्ताज्ञानमामान्यान्तर्गतद्रव्यत्वादिना धूमा-  
दिप्रकारकं भिन्नधर्मावच्छिन्नविशेषकधूमत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारकं  
समवायादिसम्बन्धेन धूमत्वाद्यवच्छिन्नप्रकारकज्ञानं प्रत्यप्रति-  
बन्धकत्वात् कामिनीजिज्ञासादेरेव च तादृशज्ञानमामान्यविरोधि-  
त्वात् अतिव्याप्तेर्नावकाशः । 'साध्याभावपदवैयर्थ्यादिति, अत्र च  
साध्यतावच्छेदकविशिष्टसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वं स्वव्यापक-  
तादृशसामानाधिकरण्यकत्वं तथाच साध्यतावच्छेदकविशिष्ट-  
साध्यसामानाधिकरण्यत्वं यत्समानाधिकरणसाध्याभावत्वव्यापक-  
तावच्छेदकं तच्च व्याप्तिरित्येतादृशार्थकत्वे प्रथमलक्षणे न साध्या-  
भावपदवैयर्थ्यं, यत्समानाधिकरणनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदक-  
त्वाभावरूपयत्समानाधिकरण्यव्यापकतावच्छेदकत्वात् यत्समा-  
नाधिकरणसाध्याभावनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावरूपस्य  
यत्समानाधिकरणसाध्याभावत्वव्यापकतावच्छेदकत्वस्यातिरिक्ततया  
तद्वृष्टितलक्षणे यत्समानाधिकरण्यव्यापकतावच्छेदकत्वस्यानिवे-  
शात् तद्वृष्टितलक्षणसम्भवेऽपि प्रकृतलक्षणे वैयर्थ्यानवकाशात् ।  
एवं यत्समानाधिकरणसाध्याभावप्रमात्वव्यापकः साध्यवत्ताज्ञान-  
प्रतिबन्धकत्वाभावस्तत्त्वमित्येतादृशार्थकत्वे द्वितीयलक्षणेऽपि न  
तद्वैयर्थ्यं, यत्समानाधिकरणप्रमात्वव्यापकताघटकाभावात् यत्समा-  
नाधिकरणसाध्याभावप्रमात्वव्यापकतायामभावान्तरस्यैव निवेशा-  
दि । इति प्रगल्भलक्षणद्वयव्याख्या समाप्ता ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यत्तु साध्याभाववति यद्वृत्तौ प्रकृतानुमितिविरो-  
धित्वं नास्ति तत्त्वं व्याप्तिरिति, तन्न, अनुमित्यविरोधित्व-  
ज्ञानस्यानुमितिजनकत्वे साध्याभाववद्वृत्तित्वज्ञानस्यानु-  
मित्यविरोधितया व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ।

गाढाधरौ विवृतिः ।

‘साध्याभाववतीति यद्विद्वत्साध्याभाववद्वृत्तित्वविशिष्टनिरु-  
पितविषयितामासान्ये प्रकृतानुमितिप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वा-  
भावस्तत्त्वमित्यर्थः, वज्रिमान् धूमादित्यादौ हेतुनिष्ठसाध्याभाव-  
वद्वृत्तित्वविशिष्टनिरूपिता विषयिता व्यधिकरणधर्मावच्छि-  
न्नाभाववद्वृत्तित्वविशिष्टविषयितैव सा च न वज्रानुमिति-  
प्रतिबन्धकतावच्छेदिका तच्छालिज्ञानस्यानुमित्यप्रतिबन्धकत्वात्,  
व्यभिचारिणि साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वविष-  
यितापि तादृशी तद्वतो ज्ञानस्य च व्यभिचारज्ञानविधेयानु-  
मितिप्रतिबन्धकत्वात् तादृशविषयिताया अनुमितिप्रतिबन्धक-  
तावच्छेदकत्वाद्वातिव्याप्तिः । यद्विद्वत्स्यानुपादाने धूमादग्नि-  
वज्रित्वावच्छिन्नवज्रभावाद्वृत्तित्वादगाहिभ्रमनिष्ठवज्रभावाद्वृत्ति-  
त्वविशिष्टनिरूपितविषयिताया अनुमितिप्रतिबन्धकतावच्छेदक-  
त्वात् वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः १ अतस्तदुपादानं, तदाव

१. वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः १ अतस्तदुपादानं, तदाव  
तदावच्छिन्नवज्रभावाद्वृत्तित्वादगाहिभ्रमनिष्ठवज्रभावाद्वृत्ति-  
त्वविशिष्टनिरूपितविषयिताया अनुमितिप्रतिबन्धकतावच्छेदक-  
त्वात् वज्रिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः १ अतस्तदुपादानं, तदाव





विशेष्यस्य भाने विशेषणांशे प्रकारीभवन्त्यां (१) व्यक्ती विशेष्य सम्बन्धितावच्छेदकताया विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे भानात् साध्याभाव-  
वद्वृत्तित्वत्वरूपविशेषणविशिष्टविषयेण निरूपकीभूय विषयिता-  
व्यावर्त्तने व्यावर्त्तकविषयस्यात्रयतया व्यावर्त्तकं यत् साध्याभाव-  
वद्वृत्तितात्वं तस्यापि निरूपकतावच्छेदकीभूय विषयिताव्यावर्त्त-  
कत्वादुक्तभ्रमविषयिताव्यावर्त्तकः (२) तद्व्यावर्त्तकविषयव्यावर्त्तकस्य  
तन्निष्ठसाध्याभाववद्वृत्तितात्वस्य तादृशविषयितानिरूपकतानवच्छे-  
दकत्वात् इति तादृशविषयिताया लक्षणाघटकत्वादेव च भ्रमविष-  
यिताव्यावर्त्तकतयैव साध्याभाववत्पदसार्धक्यं, तादृशविषयिताया-  
उक्तक्रमेण हेतुनिष्ठसाध्याभाववद्वृत्तितात्वविशिष्टानिरूपितत्वेऽपि  
हेतुनिष्ठाधेयतात्वविशिष्टनिरूपितत्वानुपायात् साध्याभावमनुपादा-  
याभावाधिकरणवृत्तित्वविशिष्टविषयितानिवेशे वृत्तौ समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाधिकरणीयत्वभ्रमविषयितावारणेऽपि वृत्ति-  
विशेषणे तन्निरूपकेऽधिकरणे यत्र समानाधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
भावभ्रमस्तद्विषयितावारणासम्भवेन साध्याभावांशनिवेशस्यावश्य-  
कत्वात् । न च साध्याभावपर्यन्तनिवेशेऽपि (३) वद्वृत्तितावच्छिन्न-  
वद्वृत्तिभावत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकवद्वृत्तिभावमव-  
गाह्य तादृशभाववद्वृत्तित्वावगाहि यज्ज्ञानं तदीयतादृशभाव-  
वद्वृत्तित्वविषयितापि साध्याभाववद्वृत्तित्वविशिष्टनिरूपितैव

(१) आश्रयतदेत्यादि ।

(२) तदाच उक्तवृत्तित्वा साध्याभाववद्वृत्तित्वविशिष्टनिरूपितविषयिता-  
पदेन तादृशविषयितायाव्यावर्त्तकतावच्छिन्नविषयिताव्यावर्त्तकता-  
नवच्छेदकतामिति भावः ।

(३) तादृशपर्यन्तनिवेशेऽपीति पा० ।

व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताको यः साध्याभावस्तद्वृत्तित्वस्यैव तत्र विशेषणतया भानात्तद्विशिष्टत्वस्य च तादृशज्ञाननिष्ठविषयितानिरूपकसाध्याभाववद्वृत्तित्वे सत्त्वादिति तदोपतादवस्थमिति वाच्यम् । अभावांगे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमस्यन्धेन साध्यप्रकारकं व्यभिचारज्ञानमेवानुमितिर्विरोधि, यत्र च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमस्यन्धेन साध्यं प्रकारस्तादृशज्ञानविषयघटकस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमस्यन्धेन साध्यविशिष्टस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्याप्रसिद्धेस्तादृशज्ञानविषयिताया विशिष्टनिरूपितत्वासम्भवात् । न चैवमपि समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव-व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावद्वयविशेषिताधिकरणवृत्तित्वावगाहिनः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावांगे भ्रमरूपज्ञानस्य विषयिताया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववद्वृत्तित्वात्विशिष्टनिरूपितत्वात् समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावविषयितानिरूपिताधिकरणविषयितानिरूपिताधेयत्वविषयितात्वेन च प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वादव्याप्तिरिति वाच्यम् । हेतुसमानाधिकरणविशिष्टसाध्याभावत्वविशिष्टविषयितायां प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वाभावस्य विवक्षितत्वात् उक्तभ्रमे च समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावविषयितायास्तादृशविशिष्टनिरूपितत्वाभावेन तस्या एव च प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वेनाव्याख्यानवकाशात् । अथ यत्र ज्ञाने हेतुसमानाधिकरणतया भासमाने व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक-

त्व-साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्वोभयसम्बन्धेन साध्य-  
स्यैका प्रकारता तादृशज्ञानीयव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावविष-  
यितायां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन सा-  
ध्यविशिष्टाभावनिरूपितत्वस्य विषयीभवदभावे साध्यतावच्छेदका-  
वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वासम्भवेऽपि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकत्वसम्बन्धेन साध्यविशिष्टाभावनिरूपितत्वस्य साध्यताव-  
च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धविषयितानिरूपकविषयि-  
तात्वेनानुमितिप्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वस्य चाक्षतत्वादव्याप्तिर्दुर्वा-  
रैव इति चेन्न, तादृशस्यस्यप्रामाणिकत्वात् प्रामाणिकत्वे च  
संसर्गीयविषयितादयानिरूपकत्वेनाभावविषयिताया विशेषणीय-  
तया सामञ्जस्यात् । अथ साध्यरूपविशेषणविशिष्टस्याभावस्य  
विषयितानिरूपकतया लक्षणघटकत्वे साध्याभावयोः सम्बन्धस्य  
सम्बन्धविधया लक्षणघटकत्वमावश्यकं स च सम्बन्धः साध्यता-  
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूप, व्यधिकरणघटत्वावच्छिन्न-  
प्रतियोगिताकत्वरूपश्चाननुगत इति प्रथमस्य निवेशे केवला-  
न्वयिनि साध्यविशेषिताभावस्यैवाप्रसिद्धिः व्यतिरेकिसाध्यकसङ्केतो  
च तादृशहेतुसमानाधिकरणाभावाप्रसिद्धिरित्यनम्भवस्वरूपस्य नि-  
वेशे च सर्वत्र व्यभिचारिस्थितिव्याप्तिः प्रतियोगितावच्छेदक-  
धर्माणाञ्च उपलक्षणीभूतेन केनचिद्रूपेणानुगमस्य तेन रूपेण तेषां  
निवेशो न सम्भवति प्रतियोगितावच्छेदकोपलक्षणस्य सम्बन्धघटक-  
तया भानासम्भवात् । न चावच्छेदकावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रति-  
योगिताया एव सम्बन्धतया निवेशान्नानुगमनिबन्धनोक्त दोष इति

[illegible]

न्यस्तप्रतियोगिसाध्यनिष्ठतत्त्वस्वन्नावच्छिन्ननिरूपकतावच्छेदकता-  
वच्छेदकतात्वेन, यत्र हेतुसमानाधिकरणघटत्वाद्यवच्छिन्नवङ्गा-  
भावे वङ्गित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन वङ्गादेः साध्यस्य  
प्रकारता तादृशज्ञानविषयितानिरूपकाभावनिष्ठो न निरुक्ततन्निरु-  
पकतावच्छेदकसम्बन्ध इति तद्विषयिताव्युदासः, यत्र वङ्गित्वाव-  
च्छिन्नघटाभावे तन्निष्ठवङ्गित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमेव वङ्गेः  
सम्बन्धतया भासते तत्र तत्सम्बन्धप्रतियोगी न वङ्गिरपि तु घट-  
एवेति साध्ये वास्तवतत्त्वस्वन्धप्रतियोगित्वनिवेशात्तादृशज्ञानीया-  
भावविषयिताव्युदासः, साध्यनिवेशाद्यत्र वङ्गित्वेन घट एव वङ्गि-  
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन तत्त्वस्वन्धानुयोगिनि वङ्गि-  
त्वावच्छिन्नघटाभावे प्रकारस्तादृशज्ञानीयाभावविषयितायास्तत्त्व-  
स्वन्धप्रतियोग्यवच्छिन्ननिरूपकताकत्वेऽप्यनुमितिर्विरोधित्वेऽपि च  
न दोषः, यत्र घटत्वावच्छिन्नवङ्गाभावे घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
कत्वमेव वङ्गित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्वेन वङ्गेः संसर्गतया भास-  
ते तादृशज्ञानस्य प्रामाणिकत्वे साध्यप्रतियोगिको हेतुसमानाधिक-  
रणभावानुयोगिको यद्वर्त्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्वविशिष्टसम्ब-  
न्धस्तद्वर्त्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्वविशिष्टसम्बन्धावच्छिन्नसाध्य-  
निष्ठनिरूपकतावच्छेदकत्वविवक्षणीयमिति(१)। साध्याभाववद्भूति-  
त्वरूपविषयस्य प्रतिबन्धकतावच्छेदककोट्यप्रवेशादतिव्याप्तिरतो-  
विषयितापर्यन्तनिवेशनम्। हेतुनिष्ठसाध्याभाववद्भूतितात्वविशिष्टे  
प्रतिबन्धकतावच्छेदकविषयितापर्याप्त्यभावविवक्षणे साध्यप्रति-



अनुमित्यप्रतिबन्धकत्वमुपेक्ष्य निरुक्तविषयितासामान्येऽनुमितिप्रति-  
बन्धकतावच्छेदकत्वाभावपर्यन्तानुधावनम् । अवच्छेदकत्वञ्च स्वरू-  
पसम्बन्धविशेषः । न च धूमाभाववद्भूतित्वत्वेन घटादिविषयकज्ञान-  
स्यानुमितिप्रतिबन्धकतया धूमाभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टविषयिता-  
शान्तिज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकताकल्पनस्यासम्भवात् तादृशविषयितायां  
प्रतिबन्धकतानिरूपितस्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वान्त्वेनातिव्या-  
प्तिरिति वाच्यम् । धूमाभाववद्भूतित्वत्वप्रकारितानिरूपितविषयि-  
ताशान्तिज्ञानत्वेन भ्रमसाधारणप्रतिबन्धकताकल्पनसम्भवात् तादृ-  
शविषयितात्वेन वास्तवधूमाभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टनिरूपितविष-  
यिताया अपि प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वस्याक्षतत्वात् । न चैवं समा-  
नाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव-व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्या-  
भावद्वयविशेषिताधिकरणवृत्तित्वावगाहिनः समानाधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावाग्ने भ्रमरूपज्ञानस्य (१) विषयिताया व्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टनिरूपितत्वात् समाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावविषयितानिरूपिताधिकरणविष-  
यितानिरूपितविषयितात्वेन च प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वादव्याप्ति-  
रिति वाच्यम् । हेतुसामानाधिकरण्यविशिष्टसाध्याभावत्वविशिष्ट-  
निरूपितविषयिताया प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वाभावस्य विवक्षणीय-  
त्वात् उक्तभ्रमे च समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावनिरूपितविष-

(१) समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाग्ने भ्रमरूपज्ञानविषयिताया  
हेतुविशेषसाध्याभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टनिरूपितत्वेन नृहराष्टकत्वाद् द्रव्य इति  
भ्रमरूपेतीति चेत् ।





अनुमित्यप्रतिबन्धकत्वमुपेक्ष्य निरुक्तविषयितासामान्येऽनुमितिप्रति-  
बन्धकतावच्छेदकत्वाभावपर्यन्तानुधावनम् । अवच्छेदकत्वञ्च स्वरू-  
पसम्बन्धविशेषः । न च धूमाभाववद्भूतित्वात्वेन घटादिविषयकज्ञान-  
स्यानुमितिप्रतिबन्धकतया धूमाभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टविषयिता-  
शालिज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकताकल्पनस्यासम्भवात् तादृशविषयितायां  
प्रतिबन्धकतानिरूपितस्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वासत्त्वेनातिव्या-  
प्तिरिति वाच्यम् । धूमाभाववद्भूतित्वत्वप्रकारितानिरूपितविषयि-  
ताशालिज्ञानत्वेन भ्रमसाधारणप्रतिबन्धकताकल्पनसम्भवात् तादृ-  
शविषयितात्वेन वास्तवधूमाभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टनिरूपितविष-  
यिताया अपि प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वस्याक्षतत्वात् । न चैवं समा-  
नाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव-व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्या-  
भावद्वयविशेषिताधिकरणवृत्तित्वावगाहिनः समानाधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावाग्ने भ्रमरूपज्ञानस्य (१) विषयिताया व्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्भूतित्वात्विशिष्टनिरूपितत्वात् समाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावविषयितानिरूपिताधिकरणविष-  
यितानिरूपितविषयितात्वेन च प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वादव्याप्ति-  
रिति वाच्यम् । हेतुसामानाधिकरण्यविशिष्टसाध्याभावत्वविशिष्ट-  
निरूपितविषयिताया प्रतिबन्धकतावच्छेदकत्वाभावस्य विवक्षणीय-  
त्वात् उक्तभ्रमे च समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावनिरूपितविष-

(१) समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाग्ने प्रमारूपत्वे तादृशज्ञानविषयिताया  
हेतुनिष्ठसाध्याभाववद्भूतित्वत्वविशिष्टनिरूपितत्वेन लक्षणाघटकत्वाच्च दोष इति  
भ्रमत्योलीर्त्तनम् ।



स्यापि सस्वन्धविधया लक्षणघटकत्वमावश्यकं स च सस्वन्धः  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यनिष्ठप्रतियोगिताकत्वरूपः, व्यधिक-  
रणघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपश्चाननुगत इति प्रथमस्य  
निवेशे केवलान्वयिनि साध्यविशेषिताभावस्यैवाप्रसिद्धिः व्यतिरेकि-  
साध्यकसङ्केतो च तादृशहेतुसमानाधिकरणाभावाप्रसिद्धिरित्य-  
सम्भवः चरमस्य निवेशे च सर्वत्र व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिः, प्रति-  
योगितावच्छेदकधर्माणाञ्चोपलक्षणीभूतेन केनचिद्वर्मेणानुगमस्य  
निवेशो न सम्भवति प्रतियोगितावच्छेदकोपलक्षणस्य सस्वन्धघट-  
कतया अभानात् । न चावच्छेदकावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रतियोगि-  
ताया एव सस्वन्धविधया निवेशान्नानुगमनिवन्धनो दोष-  
इति वाच्यम् । अवच्छेदकावच्छिन्नत्वानिवेशेपितप्रतियोगिता-  
विषयकाभावज्ञानस्य प्रतियोगिसत्ताज्ञानाविरोधितया तज्ज्ञाना-  
विरोधिनः प्रतियोगिविशेषिताभावज्ञानस्य चानुभवविरुद्धतया  
अवच्छेदकावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रतियोगितायाः संसर्गतया अभाना-  
त् । न च स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदक-  
विशेषित एवाभावो निवेश्यो न तु साध्यविशेषितः, वज्रित्वादिना  
घटाद्यभाव एव वज्र्यादिसाध्यकधूमादिहेतुकस्वले लक्षणघटक-  
इति वाच्यम् । प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यके तादृशभावाप्रसिद्धेः (१)  
एव स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन वज्रित्वादिविशेषिते  
वज्रित्वादिना घटादेरभावे भासमाने यत्र सस्वन्धघटकप्रतियोगि-  
ताया बाधितस्य वज्र्यानिष्ठत्वस्य भानं तादृशज्ञानीयाभावविषय-

१) सामान्यरूपेण विशेषाभावाभ्युपगमात् व्यभ्युपगमे तादृशस्य भवति ।



तद्वद्वृत्तित्वाभावश्च तत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वव्यापकव्या-  
सञ्चद्वृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताको बोध्यः, तेन सा-  
ध्याभाववद्वृत्तिविशेषद्वृत्तित्वस्य पार्थिवत्वादिविशेषितस्य  
द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वा साध्याभाववद्वृत्तित्वस्याभावमा-  
दाय नातिप्रसङ्गः । अत्र च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
साध्याभाववद्वृत्तित्वं बोध्यं तेन वङ्गाभाववति स्वावयवे  
धूसस्य वृत्तावपि न दोषः, इत्यञ्च साध्याभावोऽपि हेतु-  
तावच्छेदकसम्बन्धेन कस्यचिदधिकरणे वर्तमानोग्राह्यः,  
तेन जातिमान् सत्त्वादित्यादौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
साध्याभाववद्वृत्तित्वस्याप्रसिद्धावपि न क्षतिः ।

### गाढाधरी विवृतिः ।

मित्ररीत्या साजात्यघटनेन साध्याभाववद्वृत्तित्वरूपव्याप्तिं  
परिष्कृत्योपन्यस्यति, (१) 'यावन्त इति, धूमवान् वङ्गेरित्यादौ व्यधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभावसजातीयस्य घटत्वादिना तदधिकरण-  
द्वृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतः 'यावन्त इति, तथाच  
यावदन्तर्गतसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसजातीयस्य तदधि-  
करणद्वृत्तित्वाभावस्य हेतावसत्त्वान्नातिव्याप्तिः तत्रैव समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावाधिकरणद्वृत्तित्वस्य व्यधिकरण-

॥ साजात्यवद्वृत्तित्वाभावद्वयं व्याप्तिमेव परिष्करोतीति पा० ।



ध्वेति, 'समानासमानाधिकरणेति समानाधिकरणधर्मावच्छिन्न-  
प्रतियोगिताकत्व-व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वान्यतर-  
रूपेत्यर्थः, तृतीयार्थस्याभेदः, तस्य च साजात्येन्वयः, विवक्षणीय-  
मिति शेषः । नश्चाच 'तत्तत्तज्जातीया इत्यस्य तत्तद्भाववृत्ति-  
तादृगन्यतररूपवन्त इत्यर्थः (१) । यद्यपि वञ्चित्वावच्छिन्नाभाव-  
निष्ठसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं स्वसमानाधि-  
करणवञ्चित्वावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदनिरूपकताकत्वरूपं  
तच्च तदधिकरणवृत्तित्वाभावेऽसम्भावितमेव, तथापि स्वसमाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्ना या या प्रतियोगिता तदनिरूपकत्व समाना-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं, स्वसमानाधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्ना या या प्रतियोगिता तदनिरूपकत्वमेव व्यभिचार-  
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमिव विदधितं तच्च साक्षात्कार-  
नववृत्तित्वाभावीभयसाधारणमेव । समनियताभावेऽस्मिन् न  
स्वाधिकरणावृत्तिधर्मावच्छिन्ना या प्रतियोगिता तदनिरूपक-  
रूपो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेऽस्य स्वरूपस्यैव  
एवादरणीयः, तस्मात् व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
विषयतद्वृत्तित्वाभावादेरेकाकारानुपादानाभावाच्च साक्षात्प्रतियोगि-  
तानिरूपकत्वं तादृशप्रतियोगिता-रूपकत्वं न च निमित्तवृत्ति-  
त्वाभावादि मर्यादा । एतेन समनियतत्वेऽस्मिन् तादृशप्रतियोगि-  
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यैव स्वरूपस्यैव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-  
प्रतियोगिताकत्वस्यैव स्वरूपस्यैव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यैव



धर्मावच्छिन्नगगनादिनिष्ठप्रतियोगितानिरूपकत्वादुपधिकरण-  
 योवच्छिन्नाभावस्य निरुक्तरूपसत्त्वानुपपत्त्या समानाधिकर-  
 णधर्मावच्छिन्न-समानाधिकरणमस्यावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूप-  
 कत्वपर्यन्तनिवेशनायामो नोपादेयः, समनियताभावेकसतेगगना-  
 भावत्व-गगनाभावभिन्नत्वान्यतररूपेणापि साजात्यविवक्षणं सम्भव-  
 तीति ध्येयम् । ननु यावत्साध्याभावान्तर्गतानां तत्तत्साध्यव्यक्त-  
 भावादीनामधिकरणे हेतोर्वृत्त्या वक्षिमान् धूमादित्यादावव्याप्ति-  
 रत आह, 'साध्याभावयेति, 'पूर्वोक्तद्वितीयरीत्येति 'यत्नमानाधि-  
 करणानामित्यादिद्वितीयलक्षणरीत्येत्यर्थः, साध्यतावच्छेदकावच्छि-  
 न्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव एव साध्या-  
 भावपदेन विवक्षित इति भावः । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्याप-  
 कतावच्छेदकप्रतियोगिताकाभावविवक्षणे तथाविधवक्षि-घटोभया-  
 भावमादाय तद्दोषतादवस्थ्यमतः प्रथमरीत्येति नोक्तं, साध्यता-  
 वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावविवक्षणे वाच्यत्वत्वादिना-  
 घटाद्यभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवेऽपि स्वरूपसम्बन्धेन प्रमेय-  
 मात्रसाध्यकस्थले तथाविधाभावाप्रसिद्धा अव्याप्तिरतो व्यापकता-  
 वच्छेदकपर्यन्तानुधावनं, तथाच ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वाभाव एव  
 तथेति न दोषः । साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभाव-  
 निवेशे च वक्ष्यादिसाध्यकस्थले तार्णतार्णदहनोभयाभावमादाय  
 दोषस्य व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्व प्रतियोगितायान्निवेश्य वार-  
 णेऽपि सत्तादिसाध्यकस्थले विशिष्टसत्ताद्यभावमादाय दोष इति  
 तादृशाभावो न निवेशितः । व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-



झिरिति, तन्न, वज्रिमान् धूमात् गुणवान् द्रव्यत्वादित्यादी विष-  
यितादिसम्बन्धेन वज्रित्व-गुणत्वादिसम्बन्धः साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नाभावव्यावर्तनाय व्यापकतावच्छेदकतावच्छेदकसम्बन्धा-  
वच्छिन्नत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकताया अवश्यनिवेशनीयतया  
तादृशाभावस्य प्रामाणिकत्वेऽपि लक्षणघटकत्वाम्भवात् ।

ननु कपिसंयोगौ एतद्वृत्तत्वादित्यादी कपिसंयोगत्वा-  
वच्छिन्नकपिसंयोगाद्याभावस्यापि लक्षणघटकतया तदधिकरण-  
च हेतोर्हृत्तेरव्याप्तिः । न च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकता-  
शरीरे प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशस्य निष्फलतया कपिसंयोग-  
त्वादेः साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वाभावात् तादृशाभावानां लक्षण-  
घटकतेति वाच्यम् । संयोगेन वज्रादिमाध्यकस्थले वज्रित्वादीनां  
संयोगरूपसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकत्वमस-  
त्त्यर्थं व्यापकताशरीरे प्रतियोगिवैयधिकरणस्यावश्यकत्वात् अन्यथा  
साध्यवृत्तुत्पत्तिकालावच्छेदेन वज्रित्व-द्रव्यत्वादावच्छिन्नस्य संयोग-  
सम्बन्धनाभावमत्वात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छे-  
दकत्वेनाप्रसिद्धिप्रसङ्गात् तथाच तत्तदधिकरणपदेन तत्तदभावी-  
यथाश्रयवृत्तितानिरूपकाधिकरणमेव विवक्षणीयं व्याप्यवृत्तितानि-  
रूपकत्वञ्च निरवच्छिन्नाधीयतानिरूपकत्वम्, एतच्च संयोगाभा-  
वस्य न व्याप्यवृत्तिधिकरणं गुणादिसंवेति न दोषः । इत्यत्र कपिसंयो-  
गभावयान् कपिसंयोगाधिकरणत्वाभावात् या मेयत्वादित्यादी-  
कपिसंयोग-तदधिकरणत्वादिरूपाणां यावयाव्याभावात् यावतिना-  
न्यथाऽऽतिरिक्तत्वात्प्रसिद्धायावयाप्रसङ्गः सा यावयाव्याव्यावृत्तितानि

विगिनटि, 'व्याप्यवृत्तिश्चेति, तथाच तादृशाभावस्य तथाविधयावद-  
 भावानन्तर्गततया तथाविधाधिकारणाप्रमिजावपि न क्षतिः । व्याप्य-  
 हतित्वं न निरवच्छिन्नहत्तिकत्वं न त्ववच्छिन्नहत्तिकान्यत्वं, तथा-  
 मति सयोगेन धूमादिमाध्यके व्यभिचारिणि सयोगेन धूमत्वाद्य-  
 वच्छिन्नधूमाद्यभावस्यावच्छिन्नहत्तिकतया अयोगोलकान्यत्वाद्य-  
 भावस्य च माध्यतावच्छेदकसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकरूपा-  
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताकाभावस्यैव लक्षणघटकतया अतिव्याप्तिः, एवञ्च वज्रभाव-  
 सयोगाद्यभावस्यापि क्वचिन्निरवच्छिन्नहत्तिकत्वेन लक्षणघटकतया  
 तदीयव्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकारणहत्तित्वाभावमादाय दोष-  
 वारणायाधिकरणपदस्य व्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरणपरत्व-  
 मावश्यकमित्यवधेयम् । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताके  
 आकाशभावाभावे साध्ये आत्मत्वाद्विहेतावव्याप्तिः व्याप्य-  
 हत्ते, साध्याभावस्याकाशभावस्य व्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरणे  
 आत्मादौ हेतोर्वृत्तेरतस्तत्तदभावीयप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-  
 वैयधिकरणनिरूपकाधिकरणमेव तत्तदधिकरणपदेन विवक्षणीयं,  
 प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशनादेनद्रूपान्यत्वविशिष्टगुण-  
 त्वान् गुणत्वादित्यादौ समवायरूपसाध्यतावच्छेदकसम्बन्ध-  
 घटितविषिटमाध्यव्यापकतावच्छेदकाविशिष्टगुणत्वत्वाद्यवच्छिन्ना-  
 भावस्य प्रतियोगिवैयधिकरणनिरूपकताया हेतुसत्यसत्त्वेष्वपि  
 नातिव्याप्तिः, तथाच कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाकाश-  
 त्वाभावाभावादिसाध्यकात्मत्वाद्विहेतावव्याप्तिः तत्र व्याप्यवृत्ति-

यावत्साध्याभावान्तःपातिन आकाशत्वाभावादेः प्रतियोगि-  
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरण्यनिरूपकाधिकरणप्रसि-  
कालेऽप्याकाशावच्छेदेन तादृशसाध्यरूपतदभावीयप्रतियोगिसत्ता  
सर्व्ववैव तादृशाभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादतो व्याप-  
वृत्तित्वमुपेक्षाभावे प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधि-  
करण्यमेव विशेषणमाह, 'प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेति, अ-  
च समनियताभावैक्यमते विश्लेषामेव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-  
प्रतियोगितया तत्प्रतियोग्यनधिकरणप्रसिद्धया तदसंग्रहः विनिर्दि-  
साध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नयत्किञ्चित्प्रतियोगिताश्रयवैयधि-  
करण्यनिवेशे च वाच्यत्वत्वादिना घटाद्यभावस्य घटादिवैयधिकरण-  
लक्षणघटकतानिर्वाह्येऽपि प्रतियोगिभेदेन प्रतियोगिताभिदम-  
जन्तुज्ञानविषयत्वादिमाध्यक्ते किञ्चित्कालावच्छेदेन परमाण्वी-  
प्रसिद्धस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावस्य यत्किञ्चित्प्रति-  
योग्यनधिकरणगुत्तेः प्रतियोगिवैयधिकरण्यनिरूपकाधिकरण-  
प्रसिद्धया अव्याप्तिः तत्रापि यत्किञ्चित्प्रतियोगितान्तर्भावेन तादृश-  
धिकरणप्रसिद्धिमम्पादने यत्किञ्चित्प्रतियोगिताश्रयप्रतियोगिवैय-  
धिकरण्यनिरूपकाधिकरणे तत्र हेतोर्वृत्त्या अव्याप्तितादवस्यमा-  
गते वद्विमान् धूमादित्यादौ द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नस्य संयोग-  
योगाभावस्य द्रव्यद्रव्यव्यतिकालावच्छेदेन वर्त्तमानस्य गुणादौ  
प्रतियोगियनधिकरणस्य प्रतियोगिययधिकरण्यनिरूपकाधिकरण-  
गुणादाः प्रतियोगितावच्छेदकमस्यमेव तत्तेरप्रसिद्धया अव्याप्तिरीकणा-  
दः तादृशमस्यमेव तस्यचिदधिकरण्यं प्रतियोगियनधिकरण्यं

मभावे विगेषणं देयम् एवञ्च एतद्रूपान्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ समवायघटितमाध्यव्यापकतावच्छेदकविशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य हेत्वधिकरणे सत्तादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणतया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षणघटकता स्यादित्यतिव्याप्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वोपादानम् । अथ केवलान्वयिस्थले लक्षणघटकानां वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नघटाद्यभावानां सर्वेषामेव प्रतियोगितावच्छेदकावाच्यत्वत्वावच्छिन्नानधिकरणाप्रसिद्धिः । न च यत्किञ्चिप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणवृत्तित्वमेव निवेशनीयं तथाच समनियताभावानामैक्योपगमेन व्यतिरेकितावच्छेदकधर्मास्याप्युक्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकतया प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वस्य प्रसिद्ध्या तेषां लक्षणघटकतेति वाच्यम् । तथा सति संयोगाभावसाध्यकस्थले संयोगाद्यात्मकाभावस्य यत्किञ्चिप्रतियोगितावच्छेदकसमवेतसामान्याभावत्वावच्छिन्नानधिकरणवृत्तित्वात्तद्व्यावर्तनासम्भवात् विशिष्टसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकविशेषणे उक्तस्थले तादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणाप्रसिद्धेर्दुर्वारत्वात्, प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वनिवेशे च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यप्रसिद्ध्या प्रतियोगिवैयधिकरण्यं दुर्घटम् । अत्र केचित्, प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्वप्रतियोगिसमानाधिकरणा ये ये तदन्यत्वं व्यधिकरणान्तार्थः, न तु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वं, व्यधिकरणधर्मावच्छि-

नाभावस्य विशिष्टप्रतियोग्यप्रसिद्ध्या असंग्रहात् । न चैवं सति धूम-  
वान् वज्जेरित्यादी संयोगसम्बन्धघटितव्यापकतावच्छेदकधूमत्वाद्य-  
वच्छिन्नसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां धूमाभावाना-  
मुत्पत्तिकालावच्छेदेन धूमादिमति सत्तेर्यविकरणधर्मावच्छिन्ना-  
भावस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणतया  
अतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन व्यापकता-  
मनिवेश्य येन सम्बन्धेन व्यापकता तत्सम्बन्धावच्छिन्नव्यापकता-  
वच्छेदकावच्छिन्नाभावं निवेष्ट्य विषयतासम्बन्धेन साध्यव्यापकस्य  
ज्ञानस्य समवायसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादायोक्तदोषस्य वारणीय-  
तया (१) अयोगोलकमेदादेरभावमादायैवातिव्याप्तिवारणसम्भवात्  
८ प्रतियोगितावच्छेदको यो धर्मस्तद्विशिष्टतादृशप्रतियोगितात्र-  
यसामानाधिकरण्यं विवक्षणीयं तेन समनियताभावैक्यमते वाच्य-  
त्वत्वादिना घटाद्यभावस्यापि घटत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावाभिन्न-  
तया वाच्यत्वादिप्रतियोगिकत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकवाच्यत्वत्वा-  
दिविशिष्टवाच्यत्वादिरूपप्रतियोगिसामानाधिकरण्येऽपि न क्षतिः ।  
न चैवमपि वाच्यत्वादिसाध्यकस्थले सर्वेषामेवाभावानां पूर्वक्षणा-  
दिद्वितित्वविशिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसामानाधिकरणतया प्रति-  
योग्यसामानाधिकरणाभावाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । स्वावच्छेदक-  
विशिष्ट(२) स्वाययाधिकरणवृत्त्यभावीयप्रतियोगिताभिन्नत्वेन व्याप-  
कवच्छेदकवच्छिन्नप्रतियोगिता विशेषणीयेत्यत्रैव प्रतियोगिता-

(१) द्रव्यत्वसाध्यकस्थले दोषस्य वारणीयतयेति पा० ।

(२) उभयत्र सप्तदं प्रतियोगितापरम् ।

वच्छेदकीत्यादेस्तात्पर्यात् । वाच्यत्वाद्यवच्छिन्नघटादिनिष्ठप्रति-  
योगितायाः स्वावच्छेदकविशिष्टस्वाश्रयाप्रसिद्ध्या निरुक्तप्रति-  
योगिताभिन्नत्वेन तन्निरूपकाभावमादाय वाच्यत्वादिसाध्यकस्य ले-  
लक्षणसमन्वयसम्भवात् । न च तथापि एतदभावभिन्नं मेयत्वादि-  
त्यादौ साध्यव्यापकतावच्छेदकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकाभावस्य एतदभावमात्रवृत्तेरभावमात्राधिकरणकतया  
अधिकरणस्वरूपत्वादेतदभावभेदादिरूपप्रतियोगिसमानाधिकरण-  
तया निरुक्तप्रतियोगिताभिन्नव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकोऽभावो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव एवेत्यतिव्याप्तिरिति  
वाच्यम् । स्वावच्छेदकविशिष्टस्वाश्रयाधिकरणे स्वनिरूपकाभाव-  
त्वेन वर्तते योऽभावस्तदीयप्रतियोगिताभिन्नत्वेन च व्यापकता-  
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताया विशेषणीयतया एतदभावा-  
धिकरणे च एतदभावभिन्ने एतदभावरूपैतदभावभेदाभावस्य वृत्ता-  
वपि तादृगाधिकरणे एतदभावभेदो नास्तीत्यप्रतीत्या एतदभाव-  
भेदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेन तस्यावृत्तित्वादेतदभावभेद-  
त्वाद्वा । तदित्यप्यव्यापकताघटकमस्य व्यापकताभावेनैव व्याप-  
कतागरीति प्रतियोगिवैयधिकरणस्याभावाविशेषणत्वेऽपि संयोग-  
दिना धृतादिसाध्यकव्यभिचारिण्ययोगोन्वान्त्वाभावमादायाति-  
व्याप्तिवारणसम्भवात् तत तद्विदेशप्रयोजनाभावेन । यस्याप्य-  
वृत्तित्वाभावाभावादायात्यात्यन्तवद्वान्तात् तदभावे व्यापकत्वादि-



विशेषणत्वाजस्तमङ्गत्वे, यत्तु वा साध्यत्वापत्तयोरन्तेऽकस्यापि  
 साध्यवन्निष्कलनधिकरणवर्त्यानिष्ठताभावप्रतिपत्तिगोमितानन्तरेऽकस्यापि  
 तदभावस्यावर्त्तनाय साध्यकतागरी? अनियोगितेयनधिकरणप्रति-  
 पत्त्याज्येतादृशप्रतिपत्तिगोमसामानाधिकरण्यविवरणे तस्य (१) अस्यापि  
 तारणप्रयोजनकत्वाभिधानामङ्गत्वं, अभावे तदन्तिवेगे साध्यवन्नि-  
 साध्यतेऽपि साधकाभ्यावदित्यक्तज्ञानान्यक्तिनिमित्तस्य प्रतियोगि-  
 वेगधिकरणवद्विस्तृतासाध्यतापत्तयत्वात् कालविशेषावच्छेदेन  
 हेतुमति तदभाववृत्तेरसम्भवाभ्येत्य प्रमङ्गात्। अतः तदन्ति (२), प्रति-  
 योगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यनधिकरणे लुप्तित्वमेव तदर्थः (३)  
 अथ (४) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावाय प्रतियोगितावच्छेदकवि-  
 शिष्टप्रतियोग्यप्रसिद्धा केवलान्ययिमाध्यकं प्रतियोगिव्यधिकरण-  
 तादृगामावाप्रसिद्धेः (५) अव्याप्तिरिति चेन्न (६) प्रतियोगिताव-  
 च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यनधिकरणत्व हि स्वप्रतियोगितावच्छेद-  
 कावच्छिन्नस्वप्रतियोगिहृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदवत्त्वं (७)  
 ज्ञेयत्वत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावस्य तादृगभेदसामानाधिकरण्य-

(१) व्याप्यवृत्तित्वादिविशेषणस्य ।

(२) अत्र वदन्तीत्यत्र परे त्यति पा० ।

(३) प्रतियोगितावच्छेदकेत्यादेरर्थ इति पा० ।

(४) व्यथेत्यत्र न चेति पा० ।

(५) प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिव्यधिकरणसाध्याभावाप्रसिद्धेरिति  
 पा० ।

(६) इति चेन्नैत्यत्र इति वाच्यमिति पा० ।

(७) स्वप्रतियोगिहृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदवृत्तित्वमिति पा० ।

रूपं (१) प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरणं सुघ-  
टमेव, व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकस्य (२)  
ज्ञेयत्वत्वेन वाच्यत्वद्भेदस्यैव तथात्वात्, कपिसंयोगाभाववान्  
मेयत्वादित्यादौ कपिसंयोगादिरूपसाध्याभावस्यापि ज्ञेयत्वत्वा-  
दिना कपिसंयोगाभावादिमद्भेदसामानाधिकरण्यसत्त्वात् तस्य  
च स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरणनिरू-  
पकाधिकरणप्रसिद्धा अव्याप्तिरतः स्वप्रतियोगितावच्छेदकाव-  
च्छिन्नत्व भेदप्रतियोगितावच्छेदकतायां विशेषणं, तत्रैव कपि-  
संयोगात्तत्काभावीयप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसमवेतमामान्याभाव-  
त्वावच्छिन्नसमवेतसामान्याभाववद्भेदस्यापि निरुक्तप्रतियोगिता-  
वच्छेदकतानिरूपकत्वात् तत्सामानाधिकरण्यमादाय कपि-  
संयोगाद्यात्तत्काभावानां प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि-  
वैयधिकरण्यवारणाय साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छे-  
दकत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकं विशेषणीय, समवेतमामा-  
न्याभावत्वादेव कपिसंयोगाभावादिव्यापकतानवच्छेदकतया न  
दोषः । न चात्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक-  
त्वेन प्रतियोगितावच्छेदके विशेषिते तत्तत्साध्यत्वभावादना-  
सीदृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरणं न घटते  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकीभूत-स्वप्रतियोगिताव-

(१) तादृशभेदकानां चिकरणस्येति ५० ।

(२) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकस्य भेद-  
स्येति ५० ।

च्छेदकाप्रसिद्धेः तथाच 'साध्याभावश्चेत्यादिना साध्याभावपदेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावविवक्षणासङ्गतिरिति वाच्यम् । 'साध्याभावश्चेत्यादिग्रन्थस्य व्याप्यवृत्तित्वनिवेशकल्पे अभावे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यादिविशेषणदानपरत्वात्, द्वितीयकल्पे च प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नेत्यत्र प्रतियोगितावच्छेदकस्य तादृशव्यापकतावच्छेदकत्वेन विशेषणात्तादृशरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताक एवाभावो लक्षणवटक इत्यर्थकत्वात् । एतत्कल्पे अभावांशे तादृशप्रतियोगिताकत्वविशेषणविरहेऽपि क्षतिविरहात् तत्रैव कपिसंयोगाभावत्वादिना घटादिमङ्गेदसामानाधिकरण्यमादाय तद्दोषवारणाय स्वप्रतियोगिवृत्तित्वभेदप्रतियोगितावच्छेदकतायां विशेषणं, संयोगसामान्याभावादेरपि कपिसंयोगाद्यात्मकाभावप्रतियोगितया कपिसंयोगाद्यात्मकाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदककपिसंयोगाभावत्वादिना संयोगसामान्याभाववङ्गेदसामानाधिकरण्यमादाय तद्दोषतादवस्थवारणाय यादृशप्रतियोगितावच्छेदको यो धर्मस्तदवच्छिन्नतादृशप्रतियोगिताश्रयवृत्तित्वमेव भेदप्रतियोगितावच्छेदकताया निवेशनीयं, कपिसंयोगाभावत्वञ्च कपिसंयोगाभावनिष्ठप्रतियोगितायामेवावच्छेदकसंयोगसामान्याभावश्च न तादृशप्रतियोगिताश्रय इति न तादृशभेदमादाय दोषः । भेदप्रतियोगितावच्छेदकतायां स्वप्रतियोगितावच्छेदकमस्वभावच्छिन्नत्वमपि निवेशनीयं तेन कपिसंयोगाद्यात्मकाभावस्य कपिसंयोगाभावत्वाद्यवच्छिन्नकपिसंयोगाभावादिनिष्ठविषयितादिसञ्चभावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदसामानाधि-

करस्येऽपि न तद्दोषतादवस्थम् । एवं प्रतियोगितावच्छेदकावच्छि-  
न्नप्रतियोगिवैयधिकरणनिरूपकत्वं सन्नियत्सप्रतियोगितावच्छेद-  
कावच्छिन्नप्रतियोगिनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदसामाना-  
धिकरणं तन्निरूपकत्वम् अतो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य  
प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोग्यप्रसिद्धावपि न तादृशाधि-  
करणाप्रसिद्धिः (१) कपिसंयोगी एतद्ब्रह्मत्वादित्यादौ हेत्वधिकरणेऽपि  
द्रव्यत्वादिना कपिसंयोगादिमतः कपिसंयोगत्वादिना च द्रव्यत्वा-  
दिमतोभेदसत्त्वात्तस्यापि तादृशाधिकरणत्वापत्तिरतोऽवच्छिन्नान्त-  
निष्ठान्तयोरुपादानं, पूर्वक्षणादिवृत्तित्वविशिष्टस्वाभावत्वादिरूप-  
प्रतियोगितावच्छेदकरूपेण कपिसंयोगादिमङ्गेदमादाय तद्दोषताद-  
वस्थमतस्तत्प्रतियोगितान्नयनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकतायां तदव-  
च्छेदकावच्छिन्नत्वं विशेषणीयम् । एवं विशिष्टसाध्यव्यापकतावच्छे-  
दकत्वेनापि प्रतियोगितावच्छेदकं विशेषणीयं, तेन संयोगी द्रव्यत्वा-  
दित्यादौ संयोगाभावस्य द्रव्यवृत्तित्वात्तत्प्रतियोगितावच्छेदक-  
द्रव्यवृत्तित्वविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावत्वावच्छिन्नद्रव्यवृत्तित्वविशिष्टत्वा-  
वच्छिन्नाभावनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदवत्त्वस्य द्रव्ये सत्त्वा-  
त्तस्य न प्रतियोगिवैयधिकरणनिरूपकत्वापत्तिः । एवं सन्वन्ध-  
विशेषनिवेशनमपि (२) पूर्ववद्बोध्यमिति । तथाच स्वात्रयनिष्ठभेद-  
प्रतियोगितावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक-

(१) प्रतियोगिवैयधिकरणनिरूपकाधिकरणाप्रसिद्धिः ।

(२) सप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं भेदप्रतियोगितावच्छेदकतादां  
निवेश्यं तेन कपिसंयोगे एतद्ब्रह्मत्वादित्यादौ नाद्याग्निरिति



कताकस्य उभयत्वेनान्यतराभाववति सत्त्वात् (१) तस्यापि (२)  
तादृशभेदमादाय तत्त्वात् (३) इति चेन्न, व्याप्यहृत्तिधर्मा-  
नवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य स्वव्यापकसाध्यतावच्छेदकप्रतियोगि-  
ताकस्य वा अभावस्य निवेशे तादृशोभयाभावादिवारणं सम्भवति  
इत्यभिप्रायेणाव्याप्तिलिखनात् । 'अव्याप्यहृत्तेवेति । यद्यप्येतद-  
ग्रन्थस्य स्वयमुक्तस्याभावे व्याप्यहृत्तित्वादिविशेषणस्य प्रयोजन-  
दर्शनपरत्वे साध्यपदं कपिसंयोगाभावादपरमेव वाच्यं न तु कपि-  
संयोगादिपरं, कपिसंयोगादिसाध्यकस्थले कपिसंयोगाद्यभावस्य  
लक्षणघटकत्वेऽपि अधिकरणपदस्य व्याप्यहृत्तित्वादिनिरूपकाधि-  
करणपरताया अभावे व्याप्यहृत्तित्वादिनिवेशेऽपि आवश्यकत्वात्त-  
दीयव्याप्यहृत्तितानिरूपकाधिकरणे गुणादौ हेतोरहृत्तेरव्याप्य-  
नवकाशात्, कपिसंयोगाभावादेर्गुणादौ निरच्छिन्नहृत्तिकत्वादि-  
रूपव्याप्यहृत्तित्वादिसत्त्वेन तादृशविशेषणेन व्यावर्त्तनासम्भवाच्च,  
तथाच कपिसंयोगाभावादिसाध्यकस्थले कपिसंयोगाद्यात्मका-  
भावस्य लक्षणघटकत्वेऽपि तदीयव्याप्यहृत्तितानिरूपकाधिकरणा-  
प्रसिद्धिरेवाव्याप्तिप्रयोजिका न तु तादृशभावीयाव्याप्यहृत्तिता-  
निरूपकाधिकरणे हेतोर्हृत्तिरिति 'हृत्तावपि हेतोरिति न सद्ब-  
ध्यते, तथाप्यभावे व्याप्यहृत्तितानिवेशानुपादाने यावदन्तर्गतकपि-  
संयोगादीना व्याप्यहृत्तितानिरूपकाधिकरणप्रसिद्धिः स्यादिति

(१) उभयत्वेनान्यतराभाववति साध्यवति सत्त्वादिति भा० ।

(२) उभयत्वेनान्यतराभावापीति ।

(३) प्रतियोगित्वधिसदृशत्वात् ।

तादृशाधिकरणपर्यन्तं न विवक्षणीयं तथा सति अव्याप्यवृत्ति-  
 साध्यकस्थले हेतोः साध्याभाववद्वृत्तित्वनिबन्धनाव्याप्तिः सा च  
 व्याप्यवृत्तित्वाद्युपादानान्न भवतीत्यभिप्रायः । अथवा कपिसंयोगा-  
 दिसाध्यकस्थले हेतोः साध्याभावीयाव्याप्यवृत्तितानिरूपाधिकरण-  
 वृत्तित्वं तत्स्थलीयाव्याप्तिवारकव्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरण-  
 वृत्तित्वनिवेशनौपयिकम् अतस्तदधीना या कपिसंयोगाभावादि-  
 साध्यकस्थले कपिसंयोगाद्यात्मकाभावीयतादृशाधिकरणाप्रसिद्धि-  
 निबन्धनाव्याप्तिस्तत्सम्पादकमपीति न तादृशग्रन्थासङ्गतिः । एतेन  
 व्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरणानिवेशे व्याप्यवृत्तिमाध्यकस्थलेऽपि  
 क्षणविशेषवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरणस्य-  
 घटितसाध्यव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्याव्याप्यवृत्ते-  
 रधिकरणे हेतोर्वृत्त्या लक्षणगमनासम्भवात् असम्भव एव सम्भवती-  
 त्यव्याप्तिरिति लिखनं न युज्यते इत्यपि निरस्तम् । ननु तत्तत्सा-  
 ध्याभावाधिकरणवृत्तित्वस्य हेतुवृत्तितानवच्छेदकविशेषधर्म-व्यास-  
 ज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावमादाय व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिस्तत्तत्सा-  
 ध्याभाववृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावं निवेश्य तद्वार्यते चेत्, तदा  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावसजातीयस्य तादृशस्य तद्वृत्ति-  
 त्वत्वेन घटाद्यभावस्य प्रसिद्धिर्गुर्धर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वा-  
 ङ्गीकार एव सम्भवति, अन्यथा तादृशाभाववृत्तित्वत्वरूपलघुधर्म-  
 समनियततया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नाभावा-  
 प्रसिद्धेः, अन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छिन्नत्वनिवेशे ऋदवृत्तित्व-  
 ऋदान्यनिर्धूमवृत्तित्वोभयाभावादेर्निर्धूमवृत्तित्वत्वादिसमनियतप्र-

तियोगिताकतया तद्वति धूमादिसाध्यकवङ्ग्यादिहेतावतिव्याप्तेः,  
तत्तत्साध्याभाववृत्तित्वविशिष्टव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्ना-  
भावादिनिवेशे च निर्धूमहृत्तित्वत्वादिना ऋद्वृत्तित्व-घटाद्यन्यतरा-  
भावमादाय (१) तद्दोषतावस्थमित्यन्यादृशमभावं तत्तदधिकरण-  
वृत्तित्वाभावपदेन विवक्षति, 'तद्वदिति, व्यापकान्तमनवच्छिन्ना-  
न्तश्च प्रतियोगिताविशेषणं, प्रथमविशेषणप्रयोजनमाह, 'साध्याभाव-  
वद्वृत्तिविशेषेति यत्र व्यक्ती हेतुरपि न वर्तते तादृशङ्गदादि-  
व्यक्तीत्यर्थः, अभिचारनिरूपकहेत्वधिकरणमात्रहृत्तियोग्योक्त-  
कादिव्यक्तिविशेषाहृत्तित्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापक-  
तावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावः (२) तद्वद्वृत्तिविशेषवृत्तित्वाभावस्य  
हेतावसम्भवात् किञ्चिद्विशिष्टस्य तादृशाभाववृत्तित्वस्याभावमा-  
दायातिप्रसङ्गं दर्शयति, 'पार्थिवत्वादिविशेषितस्येति, अग्रिमेव  
'साध्याभाववृत्तित्वस्येत्यनेनान्वितं, वङ्ग्यादौ पार्थिवत्वादिविशे-  
षणाभावात्तद्विशिष्टनिर्धूमहृत्तित्वाभावस्यापि तत्र सत्त्वात्तमादा-  
येत्यर्थः, द्वितीयविशेषणप्रयोजनं दर्शयति, 'हित्वाद्यवच्छिन्न-  
स्येति घट-निर्धूमहृत्तित्वोभयत्वाद्यवच्छिन्नस्येत्यर्थः, 'नातिप्रसङ्ग-  
इति, ऋगदिवृत्तित्व-पार्थित्वादिविशिष्टनिर्धूमहृत्तित्वत्वावच्छि-  
न्नाभावप्रतियोगिताया वङ्ग्यादिवृत्तिनिर्धूमहृत्तित्वाद्यवृत्तितया  
तत्तत्साध्याभाववृत्तित्वत्वाद्यव्यापकत्वात्, हित्वाद्यवच्छिन्नाभाव-

(१) ऋद्वृत्तित्व घटवृत्तित्वान्यतराभावादायेति पा० ।

(२) अद्योग्योक्तव्यक्तिविशेषाहृत्तित्वादिरूपस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपे अभेदेत्याह ।



प्रतियोगिताया द्वित्वादिबुद्ध्यामज्यहृत्तित्वविरहेण निर्धूमहृत्तित्वादिनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपनिर्धूमहृत्तित्वत्वादिब्यापकत्वमत्त्वेऽपि व्यासज्यहृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वात्तादृशाभावाना लक्षणाघटकत्वादिति भावः । व्यासज्यहृत्तिधर्मस्य तत्तत्साध्याभाववद्दृत्तित्वनिष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपव्यापकत्वविरहात् तत्तत्साध्याभाववद्दृत्तित्वत्वव्यापकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेशे द्वित्वाद्यवच्छिन्नाभावमादायातिप्रसङ्गस्य वारणसम्भवेऽपि प्रतियोगिताया व्यापकत्वविशेषणाप्रवेशे निर्धूमहृत्तित्वत्वादिना ह्रदादिहृत्तित्वघटान्यतराभावमादाय (१) अतिप्रसङ्गो न शक्यते वारयितुमिति तत्र तद्विशेषणप्रवेशस्यावश्यकत्वे तत्तदभाववद्दृत्तित्वत्वव्यापकधर्मावच्छिन्नायाः तत्तदभाववद्दृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगितायाः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वनियतत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नतदभावासंग्रहः, तत्तदभाववद्दृत्तित्वात्वव्यापकत्वेन विशेषितायां प्रतियोगितायां तत्तदभाववद्दृत्तित्वात्वव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नत्वं निवेश्य वाच्यत्वत्वादिना साध्याभाववद्दृत्तित्वाभावसंग्रहसम्भवेऽपि गौरवमिति व्यासज्यहृत्तिधर्मावच्छिन्नाभाववारणाय तादृशधर्मानवच्छिन्नत्वमेव लाघवान्निवेशयितुमुचितमिति (२) तदेव निवेशितं, व्यासज्यहृत्तित्वञ्च स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । 'साध्याभाववद्दृत्तित्वमिति साध्याभाववत्-

(१) ह्रदादिहृत्तित्व घटहृत्तित्वान्यतराभावमादायेति पा० ।

(२) तत्तत्साध्याभाववद्दृत्तित्वत्वव्यापकधर्मावच्छिन्नत्वापेक्षया लाघवान्निवेशयितुमुचितमिति पा० ।

सम्बन्धत्वमित्यर्थः, तेन तादात्म्यादिसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धावपि  
न तत्सम्बन्धावच्छिन्नहेतुकस्य लोऽव्याप्तिः, सम्बन्धप्रतियोगित्वरूप-  
सम्बन्धत्वैकदेशे सम्बन्धे 'हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनेति तृतीयार्याभिदा-  
न्यः'. 'हृत्तावपीति सम्बन्धत्वेऽपीत्यर्थः, 'न द्रोप इति, हेतुतावच्छे-  
दकसम्बन्धानिवेशे वल्लिमान् धूमादित्यत्र वल्लभभाववत्संयुक्त-  
त्वत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगिताया वल्लभभाववत्त्वमवेतत्वाद्यवृत्ति-  
तया सामान्यतो वल्लभभाववहृत्तित्वत्वं प्रत्यव्यापकत्वेन तादृशा-  
भावस्य लक्षणवदकत्वानुपपत्तेः, वल्लभभाववहृत्तित्वव्यापकप्रति-  
योगिताकस्य तद्वहृत्तित्वसामान्याभावस्य वल्लभभाववत्त्वमवेतत्व-  
वति धूमेऽसत्त्वादव्याप्तिः प्रसज्यते, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धनिवेशे च  
निर्वल्लिभयुक्तत्वत्वावच्छिन्नाभावस्यापि तादृगसम्बन्धावच्छिन्नसाध्या-  
भाववहृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वेन लक्षणवदकतया तमा-  
दाय लक्षणसमन्वय इति भावः । 'इत्यङ्' हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
साध्याभाववहृत्तित्वविवक्षणे च, सतीति शेषः, एतदविवक्षणे च  
वक्ष्यमाणप्रसिद्धिविरहादुपपन्नमनङ्गतिः, 'हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
कस्यचिदधिकारये वर्जमान इति अनुयोगितासम्बन्धेन हेतुताव-  
च्छेदकसम्बन्धवहृत्तिरित्यर्थः, अथवा हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन हेतुताव-  
वहृत्तिरित्येवार्थः, विशिष्य हेतुतावच्छेदकपुरस्कारेण हेतुमत्त्व-  
निवेशनसम्बन्धेऽपि बहुपदार्थघटितहेतुतावच्छेदकस्य लोऽधर्मत्वेन  
निवेशापेक्षया तेन रूपेण निवेशे गौरवमिति सामान्यतो  
निवेशलाभाय 'वन्द्यचिदित्यभिरहितम् । अत्र द्रव्य गुण-वर्णान्यत्वे  
सति सत्त्वादित्वादीं समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-

कस्यापि साध्याभावस्य सत्तादिरूपहेतुसामानाधिकरण्यसम्भवे  
 ऽपि हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेतुसमानाधिकरणनिरुक्तसाध्याभावाणां  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकृतनियमात्तादृशहेतुसमाना-  
 धिकरणत्वेनाभावविशेषणे केवलव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताकृतरूपेणैव साजाल्यविवक्षणं सम्भवतीति तन्निर्पग्नमेवो-  
 चितमिति चेन्न, तथा सति तादृशयावत्साध्याभावसजातीयवत्त्व-  
 स्येव लक्षणत्वम्भवतीति व्यभिचारिणि समानाधिकरणधर्मा-  
 वच्छिन्नाभावस्यापि विशिष्टहेतुसमानाधिकरणत्वेन लक्षणघटक-  
 तथा तद्व्यटितयावदभावसजातीयाप्रसिद्धेरेवातिव्याप्तिविरहात्,  
 सहेतौ तादृशयावदभावसजातीयव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताकयत्किञ्चिदभावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवादिति साध्या-  
 भाववद्वृत्तित्वाभाववत्त्वविशेषणवैयर्थ्यापत्तेः । 'हेतुतावच्छेदकसम्ब-  
 न्धेनेति समवायादिसम्बन्धेनेत्यर्थः, 'साध्याभाववद्वृत्तित्वस्य'  
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वस्य, 'न क्षतिरिति,  
 तादृशसाध्याभावस्य समवायादिसम्बन्धानुयोग्यवृत्तितया व्यधि-  
 करणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षणघटकत्वात्तद्वति च तादृश-  
 सम्बन्धेनापि वृत्तेः प्रसिद्धेरिति भावः । अत्र च द्रव्यं गुणकर्म-  
 न्यत्वे सति सत्त्वादित्यादावव्याप्तिर्विशेष्य-विशेषणसम्बन्धस्य परस्पर-  
 रया हेतुत्वमभ्युपेत्य वारणीयेत्यभिप्रेत्य हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन  
 किञ्चिद्व्यक्त्यधिकरणवृत्तित्वमभावे विवक्षितम् । यदि च सत्तादेरेव  
 विशिष्टसत्तात्वादिना व्याप्यत्व हेतुतावच्छेदकविशिष्टनिरूपित-  
 हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणतासामान्ये तत्तत्साध्याभाव-

सजातीयतत्तदधिकरणानुयोगिकत्वाभावं तत्तत्साध्याभाववद्बुद्धि-  
तामामान्ये तत्तत्साध्याभावसजातीयहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छि-  
न्नत्वविशिष्टहेतुतावच्छेदकावच्छेद्यत्वाभावं वा निवेद्य निर्वान्विते  
तदा जानिमान् सत्त्वादित्यादावुपदर्शिताप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्ते-  
रुक्तविवचामन्तरिणेव (१) वारणं सम्भवतीत्यवधेयम् ।

इति मित्रस्य साजात्यघटितप्रथमलक्षणव्याख्या ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

मिश्रीकृतसाजात्यघटितद्वितीयलक्षणम् ।

यद्वा यावन्तस्मादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तेषां  
सजातीयस्य व्यापकीभूतस्य व्यप्यवृत्तिरभादस्य प्रतिरो-  
धितावच्छेदकीन धर्मेण यद्वृत्तावच्छिन्नं प्रतिव्याप्यतस्त-  
वच्छिद्यते तद्वृत्तवत्त्वं तत्त्वं साधनस्य तादृशाभावात्प्रतिरो-  
धित्वं तद्वृत्तवत्त्वं वा साधनतावच्छेदकत्वमिति त-  
दुक्तव्यम् द्रव्यं सत्त्वादित्यादीं सत्त्वादिरूपं धर्मगन्तव्यं  
श्रियेसत्तात्वाद्यवच्छिन्नप्रतिरोधितावच्छिन्नतादृशाभावात्प्रति-  
रोधितावच्छिन्नतादृशाः साध्यादित्यादीं सत्त्वादित्यादीं  
तन्मप्रतिरोधितावच्छिन्नतादृशावच्छिन्नतादृशाः प्रतिरोधिता-  
वारणप्रतिरोधितावच्छिन्नतादृशाः ।

१. - यद्वा यावन्तस्मादृशाः साध्याभावाः प्रत्येकं तेषां

१. १. १. १.



कवङ्गित्वादेर्वङ्गित्वाद्यवच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकत्वेऽपि तादृशयाव-  
त्ताध्याभावान्तर्गतधूमत्वाद्यवच्छिन्नधूमाद्यभावसजातीयतद्व्यापका-  
भावप्रतियोगितावच्छेदकस्य कस्यापि वङ्गित्वाद्यवच्छिन्नव्यापक-  
तावच्छेदकत्वाभावान्नातिव्याप्तिः । प्रथमाभावे व्याप्यवृत्तित्वविशेष-  
णात् कपिसंयोगौ एनहृत्तत्वादित्यादौ कपिसंयोगत्वाद्यवच्छिन्न-  
कपिसंयोगाभावस्य केवलान्वयिनः सजातीयस्य व्यापकीभूत-  
व्याप्यवृत्त्यभावस्याप्रसिद्धावपि न क्षतिः व्याप्यवृत्तित्वविविष्टतद-  
भावं प्रत्येतद्वृत्तत्वाद्यभावस्य व्यापकत्वात्, साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
न्धेन साध्यव्यापकताया विवक्षणीयतया संयोगेन द्रव्यस्या-  
व्याप्यवृत्तितामते संयोगेन तत्साध्यके तादृशसम्बन्धेन व्यापकता-  
प्रसिद्धाद्यं व्यापकताघटकाभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्यावश्यं  
निवेशनीयतया साध्यवन्निष्ठप्रतियोगिसमानाधिकरणाभावप्रति-  
योगितावच्छेदकस्यापि संयोगत्वादेः साध्यव्यापकतावच्छेदकत्व-  
मक्षतमिति ध्येयम् । नानाव्यङ्गिसाध्यके तत्तत्साध्यव्यवहयभावस्य  
नानाधिकरणकैवल्यादिसाध्यके यत्किञ्चिदधिकरणवृत्तित्वविशिष्ट-  
साध्याभावस्य व्यापकीभूतोऽभावो न हेतुतावच्छेदकावच्छिन्न-  
व्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताक इति तादृशसाध्या-  
भावव्यावर्तनाय साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतापकतावच्छे-  
दकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवेगनं, व्यापकता च साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धघटिता प्राप्ता तेन सहवादेन द्रव्यत्वादिसाध्य-  
गुणादिहेतौ विषयतया साध्यव्यापकस्य ज्ञानादेः साधना-  
वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभावं प्रति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-

हेत्वभावस्याव्यापकत्वेऽपि (१) न क्षतिः । साध्याभावश्च साध्यताव-  
च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यः, तेन संयोगादिना  
वङ्गादिसाध्यक-धूमादिहेतौ समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नवङ्गाद्य-  
भावं प्रति संयोगादिना धूमादेरभावस्याव्यापकत्वेऽपि न क्षतिः ।  
व्यभिचारिणि समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावव्यापकव्यधिक-  
रणहेतुतावच्छेदकाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावमादायातिप्रसङ्ग-  
वारणाय सजातीयत्वोपादानम् । व्यतिरेकिसाध्यकस्थले यावत्सा-  
ध्याभावसजातीयाप्रसिद्धा एकैकतत्सजातीयत्वनिवेशनं, साजा-  
त्यघटकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वादिकमनुगतं  
पूर्वनिरुक्तभेदकूटरूपमेव ग्राह्यं अन्यथा यत्र भिन्न-भिन्न-  
समानेन साध्यहेतुभावस्तावत् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकसाध्याभाजस्य यादृशप्रतियोगितानिरूपकत्वं तस्यैव  
तद्वत्तया सजातीयत्वेन तत्सजातीयाभावनिरूपितहेतुतावच्छेद-  
कसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः (२) सजातीयस्यापि साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य निवेशे हेतुव्यापकताया अपि  
तत्सम्बन्धघटिताया विवक्षणा उक्ताप्रसिद्धिनिवन्धनदोषाभर्षेऽपि  
सजातीयव्यापकीभूताभावस्येत्यादिवैयर्थ्यस्य दुर्व्याख्यात्, (३)  
तत्परित्यागे च चरमलक्षण एव पर्ययमानात् । अथ सजातीया-

(१) हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नहेतुव्यापकतायाव्यापकत्वेऽपीति पा० ।

(२) सजातीयत्वेन तत्सजातीयहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभावापि नि-  
श्चितं पा० ।

(३) व्यापकं नतद्येत्यादीत्यर्थेण दुर्व्याख्यादिति पा० ।

भावे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यानिवेशे-  
 ऽपि स्वमात्रनिष्ठययानुत्तसाजात्यनिवेशपक्षे नातिप्रसङ्गः आत्मत्वा-  
 दिसाध्यके विषयतासम्बन्धेन हेतौ ज्ञानादौ समवायादिमन्त्र-  
 वच्छिन्नज्ञानाद्यभावस्य साध्याभावव्यापकत्वेऽपि यथानुत्तमाजा-  
 त्याभावेनातिव्याप्त्यप्रसङ्गे, संयोगादिना वज्रादौ साध्ये समवाया-  
 दिना हेतुं रूपविशेष प्रति हेतुतावच्छेदकसमवायेन वज्राद्य-  
 भावप्रतियोगिनोऽव्यापकत्वेऽपि च न दोषः साध्यतावच्छेदक-  
 सम्बन्धेनैव हेतुव्यापकताया विवक्षणीयत्वात् इति चेत्तर्हि,  
 सजातीयाभावे साध्याभावव्यापकत्वविशेषणस्य वैयर्थ्यमापद्येत  
 स्वाव्यापकाभावस्य स्वसाजात्यविरहेणैव व्यावर्त्तनात्, व्यभिचा-  
 रिणि साध्यतावच्छेदजावच्छिन्नसाध्याभावसजातीयहेतुतावच्छे-  
 दकाद्यवच्छिन्नहेत्वाद्यभावमादायातिप्रसङ्गस्य वारणाय व्यापकी-  
 भूतस्येति, व्यभिचारिणोऽभावस्य च व्यभिचारनिरूपकाधिकरण-  
 साधारणसाध्याभावाव्यापकत्वान्न दोषः । व्यापकत्वञ्च न तत्तमाना-  
 धिकरणभावाप्रतियोगित्वं, सर्वस्यैव तादृशहित्वाद्यवच्छिन्नाभाव-  
 प्रतियोगितया असम्भवात् । न च तदधिकरणवृत्तित्वं हेतुतावच्छे-  
 दकसम्बन्धेनावश्यं वाच्यं तथाच वज्राद्यभाववति धूमाद्यभावस्य  
 धूमाद्यनात्मकहित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य संयोगादिरूपहेतुतावच्छे-  
 दकसम्बन्धेनाहत्या न तमादाय दोषावसर इति वाच्यम् ।  
 एवमपि यत्र स्वरूपसम्बन्धेन हेतुता तत्र तादृशभावप्रतियोगि-  
 तया हित्वभावस्य व्यापकत्वानुपपत्तेर्दुर्व्यारत्वात् । नापि तादृश-  
 भावप्रतियोगितानवच्छेदपरपक्षे तत्, प्रमादत्वाद्यात्मकता-





तुमत्त्वप्रकारेकप्रमाविषयत्वाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-  
व्यापकतामादायैव लक्षणसमन्वयः । धूमवान् वङ्गेरित्यादावयोगो-  
लकादावप्युत्पत्तिकालावच्छेदेन वर्त्तमानस्य वङ्गाद्यभावस्य निरु-  
क्तव्यापकतामत्वादतिव्याप्तिरतः 'व्याप्यवृत्तेरिति । यद्यपि तादृशा-  
भावा अपि ज्ञानादौ व्याप्यवृत्तयस्तथापि व्याप्यवृत्तित्वविशिष्टस्य  
व्यापकत्वं विवक्षणीय अनवच्छिन्नविशेषणतामस्वन्येन व्यापकता-  
निवेशलाभायैव वा तदुक्तम् । अवच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वरूपं व्याप्यवृ-  
त्तित्वन्तु न शक्यते निवेशयितुं संयोगेन सहेतौ हेतुतावच्छेदकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नहेत्वभावस्यातथात्वात् 'प्रतियोगितावच्छेदकेत्यत्र प्रति-  
योगिता हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्ना ग्राह्या, अन्यथा व्यधिक-  
रणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकहेत्वभावस्य साध्याभावव्यापकस्य  
समनियताभावेक्यमते व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
भावरूपतया समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावासजातीयत्वेन  
तमादायातिव्याप्तिविरहेऽपि आत्मत्वादिसाध्यके विषयतया हेतौ  
ज्ञानादौ साध्याभावव्यापकसमवायसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानाद्यभाव-  
माशयातिव्याप्तिः (१) अभावे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकत्वविशेषणं प्रवेश्य च नातिप्रसङ्गवारणमभवत्, सम-  
नियताभावेक्ये समवायसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानाद्यभावस्यापि स्वमन-  
वायिविषयकत्वमस्वन्येन ज्ञानादिविशिष्टज्ञानादेर्विषयतामस्बन्धा-  
वच्छिन्नाभावसमनियतत्वेन तादृगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताक-  
त्वात्, धूमाद्यभावव्यापकमहानमीयवङ्गाभावप्रतियोगिनो वङ्गि-



व्यापकतावच्छेदकं इत्येतावतैव सामञ्जस्ये सजातीयव्यापका-  
भावांशस्यानतिप्रयोजकत्वापत्तेः, उक्तरीत्यनुसरणे च संयोगेन  
वङ्गादौ नाध्ये रूपविशेषादेः समवायेन हेतुतायां संयोगेन साध्य-  
व्यापकस्य वङ्गेहेतुतावच्छेदकसमवायेन हेत्वव्यापकत्वेनाव्याप्ते-  
वारणाय द्वितीयाभावनिवेशस्यावश्यकत्वात् (१) । 'तदवच्छेदकत्वं'  
तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वं, आद्ये 'द्रव्यं सत्त्वादित्यादाविति,  
द्वितीये 'ज्ञेयं प्रमेयादित्यादाविति । ननु प्रमेयत्वादेः केवलान्वयि-  
तावच्छेदकत्वेऽपि वाच्यत्वत्वादेरिव साध्याभावव्यापकव्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमक्षतमेवेत्याशङ्कां निर-  
स्यति, 'प्रमेयत्वव्यधिकरणेति, प्रमेयत्वस्य केवलान्वयित्वादिति  
भावः । धूमाद्यभाव प्रति विषयितादिसम्बन्धेन वङ्गित्वाद्यवच्छि-  
न्नस्य योऽभावस्तस्य व्यापकत्वात्तमादाय आत्मत्वे नाध्ये समवायेन  
द्रव्यत्वे हेतौ आत्मत्वाभावं प्रति विषयितासम्बन्धेन द्रव्यत्ववज्-  
ज्ञानस्य यः समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽभावस्तस्य  
व्यापकत्वात्तमादाय चातिप्रसङ्गस्य वारणाय प्रतियोगितावच्छेदक-  
ताया हेतुतावच्छेदकताघटकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यावश्यनिवेशनी-  
यतया व्यधिकरणसमवायादिसम्बन्धेन प्रमेयत्वस्याभावप्रतियोगि-  
तायामसमानाधिकरणतयावच्छेदकत्वसम्भवेऽपि न निस्तार इत्यव-  
धेयम् । अन्योन्याभाव एव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नावच्छेदकता-  
कोन त्वत्यन्ताभाव इत्याशयेनेदं, अन्यथा घटत्वावच्छिन्नप्रमेयत्वा-

(१) तद्वतिप्रतियोगितादय इत्यादि व्यापकत्वादिनान् पाठ इहः आदर्श  
इत्येव नास्ति ।

तत्त्वविज्ञानाभावात् नोच्यते ।

मिथ्यात्वानुपलक्षणम् ।

यदा मायन्तास्तादृशाः साध्याभावाः प्रत्यक्षं तत्त्वं  
योगितावच्छेदकेन धर्मेण तद्व्यापकच्छिन्नं प्रति व्यापक-  
त्वमवच्छिद्यते तद्व्यापकत्वं वा तत्त्वमित्याहुः ।

मादाध्यायविवृतिः ।

उक्तमन्त्रे सजातीयादिपदपरित्यागेन लक्षणमाह, यदा-

(१) लक्षणमनसम्भारित्वेन साध्याभावव्यापकतः सजातीयाभावाप्रति-  
योगिताया यद्व्यापकच्छिन्नत्वं समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नत्वोपलक्षणमाह, यदा-  
ध्याप्रतिरिति विवक्षितेनैव तद्व्यापकच्छिन्नत्वं गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे कल्प-  
स्यादिमन्त्राद्यवच्छिन्नत्वेन तद्व्यापकत्वमवच्छिन्नत्वमाह, यदा-  
वच्छिन्नत्वमिति विवक्षितेनैव तद्व्यापकच्छिन्नत्वं गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे कल्प-  
स्यादिमन्त्राद्यवच्छिन्नत्वेन तद्व्यापकत्वमवच्छिन्नत्वमाह, यदा-

ति, व्यभिचारिणि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावादिकमादायाति-  
 व्याप्तेर्वारणाय 'यावन्त इति, वज्रिमान् धूमादित्यादौ महा-  
 नसीयवज्रित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्य धूमत्वाद्य-  
 वच्छिन्नव्यापकतानवच्छेदकतया अव्याप्तिरिति 'तादृशा इति  
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 ताका इत्यर्थः । अत्र व्याप्यवृत्तित्वविशेषणं प्रयोजनाभावादनृपा-  
 देयं (१) । साध्याभावसजातीयत्वादिविशेषणावच्छिन्नस्याप्यभावान्त-  
 रस्य प्रक्रान्तत्वात्तादृशपदे तत्परत्वभ्रमस्य भट्टिति निरासाय (२)  
 अभावा इत्येतन्मात्रमनभिधाय साध्याभावा इत्युक्तं, यावत्साध्या-  
 भावनिरूपिता न काचिदपि प्रतियोगितेति 'प्रत्येकपदं,  
 अत्र च व्यभिचारिणं प्रत्यपि क्वचित् (३) किञ्चित्सम्बन्धेन  
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नस्य व्यापकतया अतिप्रसङ्गवारणाय  
 प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव व्यापकता निवेशनीया, इत्यञ्च  
 समवायसम्बन्धावच्छिन्नवज्राद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकसमवाया-  
 दिसम्बन्धेन वज्रित्वाद्यवच्छिन्नस्य धूमाद्यव्यापकत्वादसम्भव इति  
 प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव साध्यव्यापकता विवक्षणीया तथाच  
 केवलान्वयिसाध्यकस्थले व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभाव-

(१) तथाच साध्यव्यापकत्वं प्रतियोगिवैधिकरण्यावृत्तमेव, तद्विवे-  
 प्रयोजनाभावादिति भावः ।

(२) ननु तत्परत्वभ्रमे का दृष्टिरिति चेत्, न, वाच्यं हेतुत्वादित्यादौ  
 साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावसजातीयत्वादित्यादौ नानुवर्तमानेन एता  
 भावादौना प्रतियोगितावच्छेदकस्य हेतुव्यापकतानवच्छेदकतया अव्याप्तेरिति ।

(३) अन्यथाप्यधिकरणरूपेति कस्यते ।



त्वाभावास्तद्रूपवत्त्वं व्याप्तिः येन सम्बन्धेन हेतुता तेनैव  
वृत्तिसत्त्वमपि बोध्यं तेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नवङ्गा-  
भाववति संयोगेन या वृत्तिस्तदभावस्य जात्यादौ वर्त-  
मानस्य धूमादावसत्त्वेऽपि न क्षतिः । साध्याभावश्च  
पूर्वबोध्यः, तद्वृत्तित्वाभावोपि स्वव्यापक-तत्तत्साध्या-  
भाववद्वृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकः तत्तत्साध्याभाव-  
वद्वृत्तित्वत्वातिरिक्तेन समानाधिकरणेन साध्याभाववद्वृ-  
त्तित्ववृत्तिना वा धर्मेणानवच्छिन्नप्रतियोगिताकोबोध्यः  
तेनालोकाद्यवृत्तित्वेन रूपेण योवङ्गिसामान्याभाववद्वृ-  
त्तित्वस्य यश्चेन्नत्वाद्यवच्छिन्नवङ्गाभावाधिकरणीभूत-  
सहानमवृत्तित्वादेरभावस्तस्य धूमादौ रुनिष्ठसाध्या-  
भाववद्वृत्तित्वविरहस्य च हेत्वन्तरवृत्तेः स्वस्मिन्नसत्त्वे-  
ऽपि न क्षतिरित्याहुः ।

गादाधरी विहति ।

कृष्टघटितनक्षत्रे व्यभिचारिणि साध्याभावेऽहत्तित्वव्या-  
पकप्रतियोगितायो न निर्धूमहत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्नाभावः, यदि  
तु जगद्भूतित्वसामान्याभाव एव, स च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
प्रतियोगिताव एव हत्तिसहत्तिरित्यतित्वमिदं गणाय कृष्ट-  
पटमुपात्त तादृगातिव्याप्तिय रसानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-  
साधारणत्वेन साध्याभावेऽहत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्नाभावः प्रवेष्टव्यः





रित्यादावतिव्याप्तेर्वारणाय हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाव-  
वद्बृत्तित्वस्यैव निवेशनीयतया (१) यत्र संयोगादिना हेतुत्वं तत्र  
जगत्संयुक्तत्वत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्यापि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-  
साध्याभाववद्बृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वेन लक्षणघटकत्वात्-  
वृत्तिमत्पदस्य यथाश्रुतार्थकत्वे कालिकसम्बन्धेन गगनादेरवृत्तित्व-  
मते तेन सम्बन्धेन यत्र हेतुता तत्रैव परमव्याप्तिवारकता तेन सम्ब-  
न्धेन जगद्बृत्तित्वाभावस्यावृत्तिमात्रे प्रसिद्धत्वादित्यत आह, 'हेतु-  
तावच्छेदकसम्बन्धेनेति, 'न क्षतिरिति नाव्याप्तिरित्यर्थः, न तु ना-  
सम्भवः तादात्म्य-कालिकादिसम्बन्धेन हेतौ लक्षणसमन्वयसम्भ-  
वात् (२) । ननु नानाव्यक्तिसाध्यके तत्तत्साध्यव्यक्त्यभाववद्बृत्तित्वा-  
भावस्य हेतावसत्त्वादव्याप्तिः कूटघटितलक्षण इवात्रापि साध्यताव-  
च्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभावनिवेशेऽपि तार्णार्णदहनो-  
भयत्वावच्छिन्नाभावमादाय वज्रादिसाध्यके गुणादिवृत्तित्ववि-  
शिष्टसत्ताद्यभावमादाय सत्तादिसाध्यकेऽव्याप्तिर्दुर्वारैव एवम-  
व्याप्यवृत्तिकपिसंयोगादिसाध्यके हेत्वधिकरणस्यैव जगत एव कपि-  
संयोगत्वाद्यवच्छिन्नाभाववत्तया तद्बृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगि-  
ताकस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमद्बृत्तित्वेनाव्याप्ति-  
विरहेऽपि तादृशकपिसंयोगाभावादिसाध्यक-द्रव्यत्वादिहेतौ कपि-  
संयोगादिरूपसाध्याभाववद्बृत्तित्वाभावासत्त्वादव्याप्तिरित्यत आह,

(१) विवक्षणीयतयेति पा० ।

(२) तादात्म्यादिसम्बन्धेन च हेतौ लक्षणगमनसम्बन्धेनाव्याप्त्यसंज्ञे-  
रिति पा० ।

'साध्याभावोऽति, 'पक्षेऽति' मित्यन्तरे गता साध्याभावोऽति  
 वन्ति वक्ष्यते तत्रात्रैककस्यापि प्रतियोगिताको जाय  
 त्तिगता न निवेद्यते तत्रात्राणि निवेद्यनीय इत्यर्थः, तत्रात्रि  
 कगितोभयत्वात् तत्रात्राणां प्रथमविशेषणेन कपिमयोगादि  
 रूपाभावानां द्वितीयविशेषणेन जायतिः । ननु साध्याभाव  
 वदृष्टित्वप्रतियोगिताकाभावमात्रनिषेधे प्रकृतहेतुसाधारण्य  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववदृष्टित्वविशेषस्य समानाधि-  
 करणधर्मावच्छिन्नाभावोऽपि दृष्टिमदृष्टिः सम्भवतीति यावत्ता-  
 दृशाभावान्तर्गततद्वत्त्वस्य हेतावभावादसम्भवः, एवं समानाधि-  
 करणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववदृष्टित्वस्य प्रकृतहेतुदृष्टितावच्छेदको-  
 भूतकिञ्चिदधर्मावच्छिन्नस्याभावोऽपि यावत्तादृशाभावान्तर्गतः इति  
 तद्वत्त्वविरहादपि व्यतिरेकसाध्यक-हेतूनामव्यभिचारित्वात्प-  
 पत्तिः तत्तत्साध्याभाववदृष्टित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव  
 विवक्षितमशक्यः केवलान्वयिनि साध्याभाववदृष्टित्वत्वेन घटाय-  
 भावस्य तादृशगुरुधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमते प्रसिद्धावपि  
 तस्यातथात्वमते व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववदृष्टित्वत्वस्य  
 स्वघटककेवलदृष्टित्वत्वसमनियततया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन  
 तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेर्दुर्वारत्वात्, तत्तदभाव-  
 वदृष्टित्वत्वघटकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेशे च वक्षित्वाद्यवच्छिन्न-  
 वक्ष्याद्यभावव्यक्तेस्तत्तदभावत्वावच्छिन्नाभावस्यापि तादृशतया  
 तस्य च धूमादावसत्त्वादव्याप्तिः साध्याभाववदृष्टित्वदृष्टितादृश-  
 धर्मावच्छिन्नाभावनिवेशेऽपि घटदृष्टित्वत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकी-

तादात्म्येन घटत्वव्यापकादिहेतौ तादृशसाध्याभाववदुघटादिहृत्ति-  
वनिष्ठतादृशसाध्याभाववत्त्वरूपतयाविधधर्मावच्छिन्नाभावस्य (१)  
उटादिमात्रवृत्तेहेतौ (२) असत्त्वादव्याप्तिर्दुर्बलैव (३) । साध्या-  
भावादिव्याहृतघटकतानिवेशने च प्रयासगौरवसिति तत्त-  
त्साध्याभाववदृत्तित्वत्वसमनियतप्रतियोगिताकाभावं विवक्षति,  
'तद्वदिति, 'स' प्रतियोगिना, अत्र साध्याभावस्य साध्याभावत्वेन  
सामान्यतो निवेशे व्यभिचारिणि निर्धूमहृत्तित्वत्वादवच्छिन्ना-  
भावप्रतियोगिताया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्साध्या-  
धिकरणहृत्तित्वसाधारणसाध्याभाववदृत्तित्वत्वाव्यापकत्वेन तादृ-  
शभावस्य लक्षणाघटकतया हृत्तित्वसामान्याभावस्य तयाविध-  
प्रतियोगिताकस्य च व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैव  
हृत्तिमहृत्तितया अतिव्याप्तिरिति तत्तद्व्यक्तित्वेनाभावस्य व्याप्यता-  
वच्छेदककोटिनिवेशलाभाय 'तत्तदिति । यद्यपि यत्किञ्चित्साध्या-  
भाववदृत्तित्वत्वसमनियतप्रतियोगिताकहृत्तिमहृत्तियावदभाववत्त्वं  
व्यभिचारिसाधारणं, यावन्तः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्तदधिकरण-  
हृत्तित्वत्वसमनियतैकप्रतियोगितायाश्च नानाविपक्षकसाध्यके-  
ऽप्रसिद्धिरुत्तद्विपक्षाहृत्तित्वावच्छिन्नाभाववत्तत्तद्विपक्षहृत्तित्व-

(१) तत्तदभाववदृत्तित्वत्वघटरूपधर्मोत्तरं ।

(२) घटार्तावच्छिन्नतादृशसाध्याभावावच्छिन्नघटभेदादे सत्त्वादिति भावः ।

(३) अत्र 'द्रव्यसम्भवेन' गुणत्वादित्यादौ 'द्रव्यसम्भवेतत्ताभाववत्सम्भवेतत्त्वघटको-  
भूतेन' द्रव्यसम्भवेतत्ताभावनस्मभवेतत्त्वहृत्तिना द्रव्यसम्भवेतत्ताभावेनावच्छिन्नप्रति-  
योगिताकाभावस्य इत्ये प्रसिद्धस्य हेतावसत्त्वादव्याप्तिर्दुर्बलैवेत्यभि-  
प्रेष्टाः कश्चिं  
श्रितादर्शस्तुके वर्तते ।

‘साध्याभावश्चेति, ‘पूर्ववदिति मिथ्यलक्षणे यथा साध्यतावच्छेदक-  
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताको व्याप-  
हृत्तिरभावो निवेश्यते तथात्रापि निवेशनीय इत्यर्थः, तत्तद्वृत्ति-  
कथितोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावानां प्रथमविशेषणेन कपिसंयोगादि-  
रूपाभावानाञ्च द्वितीयविशेषणेन व्याहृतिः । ननु साध्याभाव-  
वहृत्तित्वप्रतियोगिताकाभावमात्रनिवेशे प्रकृतहेतुसाधारण्य-  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववहृत्तित्वविशेषस्य समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभावोऽपि हृत्तिमहृत्तिः सम्भवतीति यावत्ता-  
दृशाभावान्तर्गततद्वत्त्वस्य हेतावभावादसम्भवः, एवं समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभाववहृत्तित्वस्य प्रकृतहेतुहृत्तितावच्छेदको-  
भूतकिञ्चिदधर्मावच्छिन्नस्याभावोऽपि यावत्तादृशाभावान्तर्गतः इति  
तद्वत्त्वविरहादपि व्यतिरेकिसाध्यक-हेतूनामव्यभिचारित्वादु-  
पपत्तिः तत्तत्साध्याभाववहृत्तित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव-  
विवक्षितुमशक्यः केवलान्वयिनि साध्याभाववहृत्तित्वत्वेन घटाद्य-  
भावस्य तादृशगुरुधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमते प्रसिद्धावपि  
तस्यातयात्वमते व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववहृत्तित्वत्व-  
स्ववटककेवलवृत्तित्वत्वमनियततया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन  
तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धेर्दुर्वारत्वात्, तत्तदभाव-  
वहृत्तित्वत्वघटकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेशे च वक्षित्वाद्यवच्छिन्न-  
वक्ष्याद्यभावव्यक्तेस्तत्तदभावत्वावच्छिन्नाभावस्यापि तादृशतया  
तस्य च धूमादावमत्वादव्याप्तिः साध्याभाववहृत्तित्ववृत्तितादृ-  
धर्मावच्छिन्नाभावनिवेशेनेऽपि घटवृत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्नमाध्य-



व्याप्यप्रतियोगित्वाप्रमितेः, तथापि यावतामभावात्ता प्रत्येक-  
 अधिकरणवृत्तित्वत्वमनियतत्वस्य प्रत्येकप्रतियोगितान्वयेन एत-  
 दभाववृत्तित्वत्वमनियतप्रतियोगिताको गो योऽभावमदभाव-  
 ववृत्तित्वत्वमनियतप्रतियोगिताकस्य गो योऽभावमद्वत्त्वमित्येवं  
 रीत्या निवेगान्नानुपपत्तिः । एतज्ज्ञाने साध्याभावममुदायो न ममु-  
 दायत्वेन प्रविष्टः अपि तु प्रातिस्निकरूपेणेति कूटवटिताद्विशेषः ।  
 अयान् स्वपदं न तत्तदभावीयप्रतियोगितात्वरूपेण प्रतियोगि-  
 तापरं साध्याभाववृत्तित्वातिरिक्तेऽपि तत्तदभावीयप्रतियोगिता-  
 न्तरसत्त्वादिति (१) तत्तत्प्रतियोगिताव्यक्तिपरं तद्वाच्यं, तथाच यत्कि-  
 ञ्चित्प्रतियोगितानिरूपकाशेषाभावस्यातिव्यापकतया (२) यावत्स्व-  
 स्तादृशप्रतियोगिताः (३) प्रत्येकं तन्निरूपकाभाववत्त्वं निवेशनीयं,  
 तथाच समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नजगद्वृत्तित्वसामान्याभावप्रति-  
 योगितानिरूपकवृत्तिमद्वृत्त्यभावाप्रसिद्धा अव्याप्तिरिति वृत्ति-  
 मद्वृत्त्यभावीयत्वेन यावत्प्रतियोगिता निवेशनीया तथाच तन्निरूप-  
 काभावे वृत्तिमद्वृत्तित्वनिवेशनं व्यर्थं यावत्त्वविशेषणमपि तथेति  
 चेन्नोपादीयन्त एव तत्र तत्तद्विशेषणं, वृत्तिमद्वृत्त्यभावीययाव-  
 त्प्रतियोगिताविशेष्यभूताभावे वृत्तिमद्वृत्तित्व-यावत्त्वाभिधानात् ।  
 अत्र च गुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे स्वव्यापकतत्तद-  
 भाववृत्तित्वत्ववन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्याव्यावर्तकव्याप-

(१) किञ्चिद्विशिष्टसाभावादिनिष्ठप्रतियोगित्वान्तरसत्त्वादित्यर्थः ।

(२) अतिव्याप्तिरसम्पादकतया ।

(३) साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वमनियतप्रतियोगिता इत्यर्थः ।

कतान्तघटितत्वेनाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया तदवच्छिन्ना-  
न्योन्याभावरूपव्यापकत्वपुरस्कारेण न प्रतियोगितानिवेशः सम्भव-  
तीति तादृशावच्छेदकभेदकूटात्मकव्यापकत्वपुरस्कारेणैव तन्नि-  
वेशः । न च स्वव्यापकतत्तदभाववद्दृत्तित्वत्वकत्व-तत्तदभावव-  
द्दृत्तित्वनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वावच्छिन्नैकभेदोभय-  
रूपेण प्रतियोगितानिवेशसम्भवादवच्छेदकभेदकूटनिवेशनमफल-  
मिति वाच्यम् । घटभेदादिसाध्यकस्थले तदभावव्यक्तित्वेन घट-  
त्वादिघटितस्य तदभाववद्दृत्तित्वत्ववन्निष्ठान्योन्याभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकत्वस्य स्वरूपतो घटत्वादिघटितं घटदृत्तित्वत्वनिष्ठा-  
न्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमपेक्ष्य गुरुशरीरतया प्रति-  
योगितानवच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नैकभेदनिवेशसम्भवात् । अत्र  
कल्पे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्दृत्तित्वत्वसमनियत-  
प्रतियोगिताकस्य पर्वतदृत्तित्व-पर्वतान्यदृत्तित्वोभयत्वाद्यवच्छि-  
न्नाभावस्य पर्वताद्यदृत्तिदृत्तिमद्वृत्तेर्धूमादावभावादेकमात्रदृत्ति-  
हेतावपि तादृशप्रतियोगिताकस्य एतत्तत्त्वणावच्छिन्नदृत्तित्वैतदन्य-  
त्तत्त्वणावच्छिन्नदृत्तित्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य एतत्तत्त्वणावच्छिन्ना-  
दृत्तौ दृत्तिमति वर्त्तमानस्याभावादसम्भवः तादृशाभावव्याव-  
र्त्तनाय व्यासज्यदृत्तिधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवेशे च  
गौरवं पर्वतदृत्तित्वत्वादिना जगद्दृत्तित्वसामान्याभावस्य व्यावृत्त्य-  
सम्भवचेत्यतः कल्पान्तरमनुसरति, 'तत्तत्साध्याभावेति, अति-  
रिक्तान्तानिवेशे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमात्रस्य संग्रहा-  
द्यभिचारिमात्रेऽतिव्याप्तिरिति तन्निवेशनम् । यद्यपि यथान्युते-





लक्षणघटकत्वात् । यदि च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य तेन रूपेण न निवेशः  
अपि तु तत्तदभावत्वेनैव एतदेव सूचयितुं तत्तत्पदमुपात्तम् एवञ्च  
तत्तद्व्यक्तित्वेन धूमाद्यभावघटिततत्तदभाववद्बृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-  
भावस्य लक्षणघटकतया न धूमादिसाध्यकेऽतिव्याप्तिरित्युच्यते  
तथापि एतद्व्यक्तिभिन्न घटभिन्नं वा प्रमेयत्वादित्यादावतिव्याप्ति-  
स्तत्तद्व्यक्तित्वरूपेण घटभेदाभावघटिततद्व्यक्तिमद्बृत्तित्वत्वापेक्षया  
लघोस्तुल्यमनियतस्य किञ्चिद्विशेषणानवच्छिन्नघटत्वघटितस्य घट-  
हृत्तित्वत्वस्यैवाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तद्व्यक्तिमद्बृत्तित्व-  
त्वावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेः घटहृत्तित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाञ्च  
साध्याभाववद्बृत्तित्वत्वरूपविशिष्टपदार्थानवच्छिन्नतया तन्निरूप-  
काभावस्य लक्षणघटकत्वासम्भवाद्व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्या-  
भाववद्बृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्यैव तथात्वात् । यदि चाभावधर्मी  
विशेषणविधया न निवेश्यते अपि तु अभावप्रसृतिरेव, अभावे  
तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियो-  
गिताकत्वमुपलक्षणविधया निवेश्यते एतन्नाभायैव तत्तत्पदो-  
पादानमपि न तु तत्तद्व्यक्तित्वेनाभावविशेषलाभार्थं, उप-  
लक्षणीभूतप्रतियोगिताविशेषैवाभावान्तरव्यावृत्तिसम्भवे तत्त-  
द्व्यक्तित्वस्योपलक्षणविधया निवेशे प्रयोजनविरहात्, एवञ्च घट-  
हृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावोऽप्युक्तस्य ले लक्षणघटकः घटभेदाभावस्य  
घटत्वस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकघटकत्वात्प्रतियोगिताविशेषोप-  
लक्षिताभाववद्बृत्तित्वत्वपर्याप्तनिरूपकताकान्यत्वपर्यन्तानिर्दिष्टात्



लक्षणघटकत्वात् । यदि च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकताव-  
च्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य तेन रूपेण न निवेशः  
अपि तु तत्तदभावत्वेनैव एतदेव सूचयितुं तत्तत्पदमुपात्तम् एवञ्च  
तत्तद्व्यक्तित्वेन धूमाद्यभावघटिततत्तदभाववद्बृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-  
भावस्य लक्षणघटकतया न धूमादिमाध्यक्येतिव्याप्तिरित्युच्यते  
तथापि एतद्व्यक्तिभिन्न घटभिन्नं वा प्रमेयत्वादित्यादावतिव्याप्ति-  
स्तत्तद्व्यक्तित्वरूपेण घटभेदाभावघटिततद्व्यक्तिमद्बृत्तित्वत्वापेक्षया  
लघोरुक्तमनियतस्य किञ्चिद्विशेषणानवच्छिन्नघटत्वघटितस्य घट-  
वृत्तित्वत्वेवाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तद्व्यक्तिमद्बृत्तित्व-  
त्वावच्छिन्नाभावाप्रमिहेः घटवृत्तित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाश्च  
साध्याभाववद्बृत्तित्वत्वरूपविशिष्टपदार्थानवच्छिन्नतया तद्विरप-  
काभावस्य लक्षणघटकत्वामम्भवाद्यधिकरणधर्मावच्छिन्नमाध्या-  
भाववद्बृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्यैव तयात्वात् । यदि चाभावधर्मो  
विशेषणविधया न निवेश्यते अपि तु अभावप्रकृतिरेव, अभाव  
तु साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रति-  
योगितावत्समुपलक्षणविधया निवेश्यते एतन्नाभादेव तत्तद-  
पादानमपि न तु तत्तद्व्यक्तित्वेनाभावविशेषणान्न-  
लक्षणाभूतप्रतियोगिताविशेषणमाभासान्तरव्याप्तिरिति-  
त्यतित्वरूपलक्षणविधया निवेश्यते प्रत्येकव्यक्ति-  
वृत्तित्वत्वापेक्षयाभावोऽप्युक्तस्य लक्षणघटत्व-  
घटत्वस्य तद्व्यक्तियोगितावच्छेदकघटत्व-  
नतिनाभाववृत्तित्वत्वापेक्षानिरपेक्षत्व-  
नतिनाभाववृत्तित्वत्वापेक्षानिरपेक्षत्व-

धूमादिसाम्यकमने निर्धूमवृत्तितत्वागच्छिन्नाभावस्य प्रति-  
योगितावच्छेदकगरीरे अभावविशेषणस्याधिकस्य निवेशनेऽपि  
न क्षतिः । न चाभावप्रतियोगिकोटो उपलक्षणतया भानस्या-  
नुभवविरुद्धत्वात् विशिष्टनिरूपितत्वाभावरूपस्य निरूपितत्वसम्ब-  
न्धावच्छिन्नविशिष्टाभावरूपस्य वा विशिष्टानिरूपितत्वस्य प्रति-  
योगिकोटो प्रतियोगिताविशेषस्य कथमुपलक्षणविधया निवेश-  
इति वाच्यम् । अभावप्रतियोगिप्रकारगरीरे प्रतियोगितावच्छेदक-  
कोट्यप्रविष्टस्य न भानमित्येव हि अभावप्रतियोगिनि तदवच्छेदके  
वा उपलक्षणविधया न भानमित्यस्यार्थः, प्रकृते निरुक्तप्रतियोगि-  
ताकत्वस्य निरूप्यत्वप्रतियोगिविशिष्टाघटकत्वादेव निरूप्यत्वप्रति-  
योगिन्युपलक्षणत्व (१) न तु निरूप्यत्वाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
कघटकतया अप्रवेशात् तदभावप्रतियोगितावच्छेदकप्रविष्टाभाव-  
स्याभावान्तरव्यावृत्तये तादृशप्रतियोगिताकत्वस्य प्रतियोगिताव-  
च्छेदकघटकतयैव निवेशात् यथा द्रव्यत्वस्य द्रव्यत्वोपलक्षित-  
निरूपितविषयित्वाभावप्रतियोगिनि नोपलक्षणत्वं किन्तु विष-  
यितानिरूपकांश एवेति (२) निर्धूमवृत्तित्वत्वस्य धूमव्यापक-  
तावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभाववृत्तितत्वात्समनियतत्वेऽपि व्यापक-  
तावच्छेदकधर्मान्तरावच्छिन्नाभावघटितविशिष्टनिरूप्यत्वे धूम-

(१) प्रकृते निरुक्तप्रतियोगिताकत्वस्यावच्छेद्यत्वनिरूपकतावच्छेदकतया अप्र-  
वेशादेव उपलक्षणत्वमिति पा० ।

(२) तादृशप्रतियोगिताकत्वस्य उपलक्षणतयैव प्रतियोगितावच्छेदकघटकतया  
निवेशादिति पा० ।



पणकघटत्वादिवृत्तित्वत्वेन तत्र घटत्वादिवृत्तित्वाभावाप्रतियोगि-  
तावच्छेदकतया घटत्वत्वादिरूपमात्राभावात् प्रतियोगितावच्छेद-  
कशरीरे न निवेगेन व्यधिकरणवर्गावच्छिन्नाभावमेव नानवद्व-  
त्वात् । न च जातेः समवायेन स्वरूपतोऽवच्छेदकत्वं न तु सम्बन्धा-  
रेण अतएव गोत्वादिकातिनिष्ठव्याप्तौ पदविशेषप्रवृत्तिनिमित्तग-  
वेतराममवेतत्वादेरवच्छेदकत्वं नो कुर्वन्ति न तु तादात्म्यसम्बन्धेन  
लघोरपि गोत्वादिकातेरिति निर्विशेषणकघटत्वादिवदितस्याभाव-  
प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न सम्भवतीति वाच्यम् । तादृशनियमेमाना-  
भावात् । यदि चाभावांगस्याप्युपलक्षणत्वं स्वीक्रियते तदा मङ्ग-  
नसद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभाववारणमगम्यमेव । यद्वि च साध्याभावा-  
तिरिक्तविशेषणाविशेषिताधिकरणवृत्तित्वत्वाद्यवच्छेद्यताभिन्नसमा-  
नाधिकरणधर्मावच्छेद्यत्वाभाव निवेश्याविशेषितघटत्वादिवृत्तित्वा-  
भावः संगृह्यते तदा तादृशाभावमादाय जातिसाधारणसङ्केताव-  
व्याप्तिर्वञ्जलेपायते । एवं साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वशरीरेऽभावादेर्विशे-  
षणविधया प्रवेशे वृत्तिमद्वृत्तिपदमनर्थकम् आपद्येत, व्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वस्य यः समानाधिकरणधर्माव-  
वच्छिन्नाभावस्तत्रप्रतियोगिताया लाघवेन वृत्तित्वत्वेनैवावच्छिन्नतया  
तन्निष्ठावच्छेद्यताया अभावघटितविशिष्टपदार्थानिरूपितत्वात् । अत्र  
वदन्ति, गुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमर्तनेदमभिहितं,  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववत्त्वानमवृत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्ना-  
भाववारणाय च साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वरूप्यासावच्छेदकताभिन्न-  
समानाधिकरणधर्मनिष्ठावच्छेदकत्वानिरूपकत्वमेव प्रतियोगि-

तायां विशेषणं देयम् । न चैवं घटत्वादिना साध्याभाववद्वृत्तित्वा-  
 भावसंग्रहफलकं समानाधिकरणपदोपादानं निषेधद्वयनिवेशनञ्च  
 विफलं तादृशभावस्यासंग्रहेऽपि केवलान्वयिसाध्यके साध्याभाव-  
 वद्वृत्तित्वत्वेन घटाद्यभावमादाय लक्षणसमन्वयसम्भवादिनि-  
 वाच्यम् । विषयतादिसम्बन्धेन यत्र हेतुता तत्र हेतुतावच्छेद-  
 सम्बन्धेन साध्याभाववति हत्तेः साध्याभाववद्विषयतादिरूप-  
 विषयादिस्वरूपत्वेन साध्याभाववद्विषयतात्वादिरूपमादान-  
 द्वृत्तित्वत्वस्य केवलान्वयितया तदवच्छिन्नाभावाप्रतिहे-  
 भावघटितलक्षणानुपपत्तेः । न च साध्याभाववद्विषयता-  
 सम्बन्धेनावृत्तिर्न सम्बन्धेन तदवच्छिन्नाभावमादाय  
 न्वयः सम्भवतीति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धेन  
 त्वत्वावच्छिन्नस्य योऽभावस्तस्य असाद्यद्वि-  
 स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकता-  
 शनीयतया व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्न-  
 भावस्य लक्षणघटकत्वासम्भवात् विषय-  
 विषयतात्वदिशिष्टस्य न समवायादि-  
 हत्तेर्जात्यादौ च समवायाभावात्  
 समवायादिस्वन्धावच्छिन्न-  
 वच्छिन्नाभावो लक्षणघटको  
 हेतौ कालिक-विषयित-  
 भाववद्वृत्तित्वत्वावच्छि-  
 योगिताकाभावरू-







घटाद्यभावमादायातिव्याख्यापत्तेरिति वाच्यम् । तयामनुक्तैक  
 विषयतासम्बन्धेन यत्र हेतुता तत्र तादृशाभावाप्रसिद्धा घट-  
 भिन्नं मेयत्वादित्यादौ निर्विगेषणकघटत्वादिवृत्तितत्त्वस्य वक्ष्य-  
 समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तितत्त्ववटकत्वं तथा  
 वाच्यम् ज्ञेयत्वादित्यादावपि तादृगस्य स्वाविषयकप्रतीत्यविशेष-  
 व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावविशेषितवटत्वादिवटिततदभाव-  
 वद्वृत्तित्वत्वरूपविशिष्टनिरूपितविषयताकतया तदभाववद्वृत्तित-  
 त्ववटकतया वृत्तिमद्वृत्तितदवच्छिन्नाभावस्य हेतावसत्त्वेनास्मा-  
 द्स्यापत्तेः तत्तदभाववद्वृत्तित्वत्वावटकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेगेनै-  
 वारणसम्भवात् । तादृगधर्मे निरुक्तासाध्याभाववद्वृत्तित्ववटक-  
 कत्वसत्त्वेऽपि स्वाविषयकप्रतीतिवृत्तिमाध्याभाववद्वृत्तित्ववृत्ति-  
 त्वविषयिताकत्वेन साध्याभाववद्वृत्तित्वावटकत्वस्यापि सत्त्वेन  
 तदवच्छिन्नाभावस्य ययानिरुक्ताभावानात्मकत्वात् । न च स्वावि-  
 षयकप्रतीत्यवृत्तितदभाववद्वृत्तित्वत्वनिरूपितविषयितासामान्यव-  
 त्वरूपतत्तदभाववद्वृत्तित्ववटकतया निवेगे निर्विगेषणक-  
 घटत्वादिवृत्तित्वत्वं साध्याभाववद्वृत्तित्ववटकत्वाप्रसङ्गात्  
 तदवटकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेगोऽपि सम्भवतीति वाच्यम् । तथा  
 सति व्यापकतावटितसामान्यपदार्थनिवेगेन तदवटकधर्मादव-  
 च्छिन्नाभावनिवेगापेक्षया अतिगौरवात् । समानाधिकरणपद-  
 सार्थक्यन्तु उक्तरीत्यैवेति ध्येयम् (१) ।

केचित्तु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वेन पञ्चन-

(१) यदि चेत्तादृ. ध्येयमित्यन्तः पाठः वङ्गपु आदर्शमुक्तबोधु नास्ति ।

वृत्तित्व-घटान्यतराद्यभाववारणाय एतन्मतेऽपि स्वव्यापकतत्त्वत्वा-  
ध्याभाववद्वृत्तित्वत्वकत्वं प्रतियोगिताविशेषणमावश्यकम् । तथाच  
साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वेन घटाद्यभावस्य लक्षणघटकता न सम्भव-  
तीति(१) निषेधद्वयनिवेशन-समानाधिकरणपदोपादानयोः सार्ध-  
कतेत्याहुः ।

वनुत्तसु साध्याभाववद्वृत्तित्वातिरिक्तत्व साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वा-  
घटकत्वत्वं तच्च स्व यादृशविशिष्टं तादृशविशिष्टाविषयकप्रतीति-  
विषयसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वकत्वम् एवञ्च महानमद्वृत्तित्वस्य महा-  
नमत्वविशेषितमहानमद्वृत्तित्वत्वाविषयकप्रतीतिविषयसाध्याभाव-  
वद्वृत्तित्वत्वकत्वात् साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वेन न तद्व्या-  
वच्छिन्नाभावमादाय दोषप्रसङ्गः, एवञ्च शुद्धधर्मव्यापकवृत्ति-  
योगितानवच्छेदकत्वेऽपि घटभिन्नं प्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वविशिष्ट-  
तघटवृत्तित्वत्वस्य न स्वाविषयकप्रतीतिविषयसाध्याभाववद्वृत्ति-  
त्वत्वकत्वं साध्याभावत्वेन घटत्वविषयकसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्व-  
घटत्वविशेषितघटवृत्तित्वत्वाविषयकत्वसम्भवात् । एवं तद्व्यावच्छि-  
न्नप्रमेयत्वादित्यादौ घटत्वत्वविशेषितघटत्ववृत्तित्वत्व-  
यत्रप्रतीतिविषयसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वकत्वं तद्व्यावच्छिन्न-  
त्वविषयकसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वविषयकत्वसम्भवात् ।  
घटत्ववृत्तित्वत्वविषयकत्वसम्भवादिनि न तद्व्यावच्छिन्न-  
न वा हृत्तिमद्वृत्तिपदद्वयस्य हृत्तिमद्वृत्ति-  
साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वसम्भवादिनि

(१) साध्याभाववद्वृत्तिपदद्वयस्य हृत्तिमद्वृत्ति-  
साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वसम्भवादिनि

णार्थं तदुपादानात् साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छेदेन च स्वाविषयक  
 प्रतीतिविषयत्वं विवक्षणीयम् । तथाच स्वाविषयकप्रतीतिनि-  
 रूपितसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नविषयताकत्वं पर्यवसितम् ।  
 अन्यथा साध्याभाववद्विशेषितवृत्तित्वत्वस्य विशेष्यीभूतकेवलवृत्ति-  
 त्वत्वानतिरेकितया विशेष्यीभूतवृत्तित्वत्वस्य साध्याभाववद्वृत्ति-  
 त्वत्वाविषयककेवलाधेयतात्वविषयकप्रतीतिविषयत्वे साध्याभाववद-  
 वृत्तित्वस्य तथात्वावश्यकतया तदघटकत्वप्रसङ्गेन केवलवृत्ति-  
 त्वत्वावच्छिन्नाभावमादाव व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गापातात् । न च  
 महानसवृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभाववारणार्थं साध्याभाववद्वृत्तित्व-  
 घटकधर्मावच्छिन्नाभाव एव निवेश्यतां तदघटकत्वञ्च स्वाविषय-  
 कप्रतीत्यविषयसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वकत्वं किं निषेधद्वय-समाना-  
 धिकरणपदयोरुपादानेनेति वाच्यम् । एवं सति विशिष्टानुयोगि-  
 काभावानभ्युपगमे साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वेऽपि साध्याभाववद-  
 वृत्तित्वत्वरूपविशिष्टाविषयककेवलाधेयतात्वविषयकप्रतीतिविषय-  
 त्वाभावासत्त्वेन तस्य घटकत्वानिर्व्वाहेण केवलवृत्तित्वत्वस्यैव तद-  
 घटकतया तदवच्छिन्नसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्य च  
 वृत्तिमद्वृत्तितया व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गापातात् । न च स्वा-  
 विषयकप्रतीत्यवृत्तिसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वरूपविशिष्टनिरूपितवि-  
 षयताकत्वरूपघटकत्वमेव निवेश्यता तथा सति नोक्तदोष इति  
 वाच्यम् । तथा सति विषयतासम्बन्धेन यत्र हेतुता तत्र तादृशाभा-  
 वाप्रसिद्धापत्तेः । एवं घटत्वभिन्नं मेयत्वादित्यादौ निर्विशेषणघट-  
 त्वादिवृत्तित्वत्वस्य यथा समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव-

षट्पञ्चतित्वघटकत्वं तथा वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादावपि तादृशस्य  
 स्वाविषयकप्रतीत्यवृत्तिव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नासाध्याभावविशेषि-  
 तघटत्वादिघटिततदभाववद्वृत्तित्वत्वविषयताकत्वेन तदभाववद्वृ-  
 त्तित्वत्वघटकतया वृत्तिमद्वृत्तितदवच्छिन्नाभावस्य हेतावसत्त्वे-  
 नाव्याप्तेस्तदभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकधर्मानवच्छिन्नाभावनिवेशे च  
 न दोषः तादृशधर्मे निरुक्तसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वघटकत्वसत्त्वेऽपि  
 स्वाविषयकप्रतीति-निरूपितसाध्याभाववद्वृत्तिमन्तरवृत्तित्वत्वविषय-  
 ताकत्वेन साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वस्यापि सत्त्वेन तदव-  
 च्छिन्नाभावस्य यथानिरुक्तभावानात्मकत्वात् । न च स्वाविषय-  
 कप्रतीत्यवृत्तिमाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वनिरूपितविषयितासामान्यक-  
 त्वरूपतत्तदभाववद्वृत्तित्वत्वघटकतानिवेशे निर्विशेषणकघटत्वा-  
 दिवृत्तित्वत्वस्य साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वघटकत्वाप्रसक्त्या तद-  
 घटकधर्मावच्छिन्नाभावनिवेशोऽपि सम्भवतीति वाच्यम् । तथा  
 सति व्यापकताघटितसामान्यपदार्थनिवेशेन घटकधर्मानवच्छि-  
 न्नाभावनिवेशोपेक्षयातिगौरवात् । अत्र विषयत्वं मुख्यविशेष्यत्वं,  
 तेन घटवृत्तित्वत्वावच्छिन्नसाध्यके तादात्म्येन घटत्वव्यापकादि-  
 हेतौ घटवृत्तित्वत्वस्य साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वविरहेण तद-  
 वच्छिन्नाभावमादाय नाव्याप्तिः । न च तथापि साध्याभाववान्  
 द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिः तत्र साध्यावद्वृत्तित्वत्वस्य गुरुतया  
 गोत्ववद्वृत्तित्वत्वस्य च तदघटकत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्ना-  
 भावस्यैव संग्रहादिति वाच्यम् । गोत्वाद्यभावादेरपि साध्याद्यभाव-  
 रूपसाध्यव्यापकतया गोत्वादिरूपतदभावस्यापि लक्षणघटकत्वात्

तद्वद्वृत्तित्वस्य च तद्वद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वविरहेण दोषाभावात् ।  
 एवं जातिभिन्नं घटत्वत्वादित्यादौ जातित्वादिविगेषितपटत्वा-  
 दिवृत्तित्वस्य तद्विगेषितघटत्वादिवृत्तित्वत्वाविषयकप्रतीतिविष-  
 यत्वेन प्रत्येक जातित्वविगेषितमकलजातिवृत्तित्वस्य जातिभेदा-  
 द्यभाववद्वृत्तित्वत्वाघटकत्वेऽपि घटत्वादिवृत्तित्वस्य घटत्वा-  
 वच्छिन्नघटत्वभेदरूप-साध्यव्यापकाभाववद्वृत्तित्वाघटकत्वविरहेण  
 तदवच्छिन्नाभावमादायैवातिव्याप्तिवारणसम्भवात् । न च साध्या-  
 भाववद्वृत्तित्वत्वघटकधर्मानवच्छिन्नाभाव एव निवेश्यता किं  
 समानाधिकरणपदोपादानेन केवलान्वयिसाध्यकस्थले वृत्तित्वेन  
 घटाभावमादायैव लक्षणसमन्वयसम्भवादिति वाच्यम् । वृत्तित्वत्वेन  
 पञ्चतद्वृत्तित्व-वटान्यतराभावमादायाव्याप्तिवारणाय एतन्मतेऽपि  
 साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वव्याप्यत्वस्य प्रतियोगितायां निवेशस्यावश्य-  
 कतया घटत्वेन साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावसंग्रहाय समानाधि-  
 करणपदोपादानस्यावश्यकत्वादिति दिक् (१) । प्रतियोगितायां  
 साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वव्याप्यत्वनिवेशप्रयोजनमाह, 'आलोकाद्य-  
 वृत्तित्वेनेति वज्रिसामान्याभाववद्वृत्तित्वस्य योऽभावस्तस्य धूमादाव-  
 सत्त्वेपीत्यन्वयः । वज्रिसामान्याभावो वज्रित्वावच्छिन्नो वज्रप्रभावः ।  
 साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वव्यापकतानिवेशनप्रयोजनमाह, 'यथेति,  
 'इन्धनत्वाद्यवच्छिन्नेति, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेद-

(१) वस्तुतन्त्रित्यादिः इति दिगित्यन्तः पाठः वज्रपु आदर्शपुस्तके  
 नास्ति ।

करूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यैव लक्षणघटकतया घटत्वाद्य-  
वच्छिन्नाभावोपेक्षण, 'महानमृत्तित्वादेरभाव इत्यत्र महानम-  
ृत्तित्वत्वादिनेति बोध्य, तादृगभावाधिकरणमहानमृत्तित्व-  
त्वाद्यवच्छिन्नस्येति वा पठ्यन्तार्य । न च गुरुधर्मस्याभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकत्वेऽपि तादृगभावाविशेषितमहानमृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-  
भावमादायेव दोषप्रसङ्गेऽपि तादृगभावाविशेषितमहानमृत्तित्वत्वावच्छिन्ना-  
भावपर्यन्तानुमरणे मन्दर्भविरोध इति वाच्यम् । अधिकरण-  
त्वान्त्योपलक्षणतया शेषांशस्य विशेषणतया विवक्षणेनानुपपन्न-  
भावात् । अधिकरणविशेषानुपरक्तहृत्तेरभावमादायापि दोषं  
दर्शयति, 'अनिष्ठेति धृमादिनिष्ठमाध्याभावमृत्तित्वव्यवस्थेऽपि  
त्वावच्छिन्नाभावस्येत्यर्थ, 'हेत्वन्तरहृत्तेः' आलोकादिहृत्तेः, एतेन  
हृत्तिमृत्तित्वमस्तीति सूचित, 'स्मिन्' धृमादौ, अत्र च मृत्ति-  
मत्ताभाववान् द्रव्यत्वादित्यादौ मत्तावतमपेक्षत्वाभावात् अपि  
कारणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावस्यैव समवेतहृत्तित्वेऽपि द्रव्या-  
हृत्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्यापि साध्यतावच्छेदकादस्मिन्नप्यप्य-  
तावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगितावतया समानाधिकरणधर्म-  
वच्छिन्नप्रतियोगितावस्यापि तद्वत्समवेतत्वाभावात् समवेतगुण-  
त्वादित्यहृत्तितया द्रव्यत्वादिस्वदत्ताभावादावित्यादि । तद्वत्सम-  
साध्यवदन्तेऽपि साध्यतावच्छेदकादस्मिन्नप्यप्यप्यवस्थेऽपि नानि-  
त्यातिः । घटपटित्ववदन्ते च तद्वत्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव-  
समानाधिकरणधर्मवदन्तेऽपि तद्वत्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव-  
साधित्ववदन्तेऽपि तद्वत्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव-  
साधित्ववदन्तेऽपि तद्वत्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव-



ताणि महाजानानीव भटिता भवति च तस्मिन्नेवा, किन्तु तद्वत्  
दोषानामेवातानवकाश इत्यपि भिन्नम् ।

इति कदाचिद्विस्तृतवत्प्रमाणम् ।

तत्तन्निष्ठासिद्धिर्दोषितः ।

कूटवटितलवणम् ।

अन्यं तु वृत्तिमद्बुतयो यावन्तः साध्याभावसमुदा-  
याधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वं, तादृशवृत्तित्वाभावश्च  
स्वव्यापकतादृशवृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगिताको बोध्यः,  
प्रयोजनञ्चोक्तप्रायम् । साध्याभावाधिकरणवृत्तित्वत्व-  
व्यापकप्रतियोगिताकस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नस्त्वे-  
वाभावस्य वृत्तिमद्बुतित्वाद्वाभिचारिण्यतिव्याप्तिरतः  
समुदायेति । साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन  
बोध्यः तेन समवायेन वक्त्रेः साध्यत्वे धूमे संयोगेन च  
तथात्वे वक्त्रवयवत्वे पर्वत-वक्त्रवयवसंयोगे च पर्वतस्य  
वक्त्रवयवस्य च सम्बन्धद्वयावच्छिन्नवक्त्रभावद्वयानधि-  
करणत्वेऽपि नातिव्याप्तिः ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘अन्ये त्विति, घटत्वादिना निर्धूमवृत्तित्वाद्यभावमादाय

व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणाय 'यावत्त्वोपादानं, एवञ्च (१) केवलान्वयिनः साध्यस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैवाभावस्य प्रसिद्ध्या तत्समुदायाधिकरणजगद्भूतित्वस्यावृत्तौ प्रसिद्धः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावोपि यावदन्तर्गत इति तद्वत्त्वविरहात्तादृशसाध्यके विषयिताद्यतिरिक्तसम्बन्धेन (२) हेतावव्याप्तिः । साधनसमानाधिकरणत्वेन साध्याभावविशेषणपक्षे च व्यतिरेकिसाध्यस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैवाभावस्य सहेतौ लक्षणघटकतया जगत एव तत्कूटाधिकरणत्वाद्वातिरेकिसाध्यकेऽपि विषयितातिरिक्तसम्बन्धेन हेतावव्याप्तिरिति वृत्तिमद्भूतित्वमभावविशेषण, 'तादृशवृत्तित्वेति साध्याभावसमुदायाधिकरणवृत्तित्वेत्यर्थः, 'प्रयोजनञ्चेति पूर्वदलप्रयोजन, आलोकाद्यवृत्तित्वेन निर्वह्निवृत्तित्वाभावमादाय वह्निमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिवारणं पूर्वलक्षणे उक्तमेव, चरमदलप्रयोजनन्तु साधनसमानाधिकरणत्वस्य साध्याभावाविशेषणत्वे केवलान्वयिसाध्यके ज्ञेयत्वादिहेतौ घटादिवृत्तित्वाभावमादायाव्याप्तिवारणमेव, न तु वह्निमान् धूमादित्यादौ महानसहत्तित्वाद्यभावव्यावर्त्तनं तत्र महानसादेर्वह्नित्वाद्यवच्छिन्नवह्निभावानधिकरणत्वेन साध्याभावकूटा-

(१) वृत्तित्वाभावे यावत्त्वोपादाने चेत्यर्थः, अन्यथा घटादिना जगद्वृत्तित्वाभावमादायैव लक्षणसम्बन्धाद्वृत्तिमद्भूतित्वविशेषणस्य प्रथमतोऽव्यावर्त्तव्यतापत्तिरिति भावः ।

(२) विषयितासम्बन्धेन हेतौ जगद्वृत्तित्वस्य समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावोऽप्रसिद्ध एव घटहेतोरपि विषयितासम्बन्धेन ज्ञानादौ सम्बन्धात् इत्यत्र वृत्तिविषयिताद्यतिरिक्तोति आदिपक्षे तादृशप्रतिपक्षः ।



भावाधिकरणहृत्तित्वव्यापकतया तादृशाभावमादाय दोषा-  
प्रसक्तेः, तदुपादाने व्यतिरेकिमाध्यकमात्र एवोक्तरीत्या तादृश-  
प्रतियोगित्वाप्रसिद्धा अव्याप्तिप्रसङ्गाच्च, तथाच धूमवान् वक्त्रे-  
त्यादौ घटत्वेन जगदृत्तित्वाभावमादायातिव्याप्तिरित्याशयेन दी-  
धितिकृतेदमभिहितं, अतिव्याप्तिवारणाय शेषदले समुदायप्रवेशने  
च निर्वर्द्धित्वहृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्यालोकाहृत्तित्वावच्छि-  
न्नाभावस्य वर्द्धमान् धूमादित्यत्र शेषदलाक्रान्ततया पूर्वदलो-  
पादानमावश्यकं, तत्र च समुदायाप्रवेशे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्न-  
साध्याभावाधिकरणहृत्तित्वव्याप्यप्रतियोगिताकस्यालोकाहृत्ति-  
हृत्यभावस्य धूमेऽसत्त्वादव्याप्तिरिति तत्रापि तत्प्रवेशनमिति  
केचित् समादधति ।

परे तु प्रतियोगित्वव्यापकत्वविशेष्यतापन्नमेव साध्याभाव-  
समुदायाधिकरणहृत्तित्वव्यापकत्वविशेषणविधया निवेद्यते  
न तु तद्वत्स्योक्तरीत्या द्विधा निवेशः, एवञ्च पूर्वपक्ष एवायं  
नावतरति । न च गुरुधर्मेत्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे  
प्रतियोगित्वव्यापकत्वविशेषितसाध्याभावसमुदायाधिकरणहृत्तित्व-  
त्वाधिकरणनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वं नाभाव-  
प्रतियोगितावच्छेदकमिति तादृशावच्छेदकत्वत्वावच्छिन्नाभाव-  
रूपव्यापकतानिवेशसम्भवात् तद्वदनस्य द्विधा निवेशनमावश्यक-  
मिति वाच्यम् । व्यापकान्तस्योपलक्षणविधया साध्याभावनमु-  
दायाधिकरणहृत्तित्ववरूपव्याप्याशे निवेशसम्भवात् व्यापकता-  
वच्छेदकावच्छिन्नाभावधानित्यादिज्ञाने व्यापकतावच्छेदकत्वाश-

स्येव उक्तावच्छेदकत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनाभाववृद्धौ व्याप-  
कताया उपलक्षणतया भानेऽविरोधात् । वस्तुतस्तु गुरुधर्मस्या-  
भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे साध्याभावममुदायाधिकरणवृत्तित्व-  
त्वाधिकरणनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वमपि नास्मा-  
दप्रतियोगितावच्छेदकवद्वित्वावच्छिन्नवद्भाववृत्तित्वनिष्ठान्यो-  
न्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वत्वादिरूपसमनियतधर्मापेक्षया व्य-  
धिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावेनाधिकेन घटितस्य तस्य (१) गुण-  
त्वादिति तादृशधर्मावच्छिन्नाभावो निवेशयितुं न शक्यः, किन्तु  
तादृशान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्यत्तद्वेदकूटमेव निर्वह-  
नीयम्, एवञ्च प्रतियोगिताव्यापकत्वघटितोक्तधर्मस्य प्रतियोगि-  
तानवच्छेदकत्वमकिञ्चित्कारमेवेत्याहुः ।

‘तेनेति, समवायेन वक्तेः साध्यत्वे पर्वतस्य सम्बन्धद्वयावच्छि-  
न्नवद्भावद्वयानधिकरणत्वेऽपि धूमे नातिव्याप्तिः, संयोगेन वक्ते-  
स्तथात्वे वद्भाववयवस्य तादृशाभावद्वयानधिकरणत्वेऽपि वद्भाववय-  
वत्वे नातिव्याप्तिः, समवायेन वक्तेः साध्यत्वे संयोगेन तस्य तथात्वे  
च पर्वतस्य वद्भाववयवस्य च तादृशाभावद्वयानधिकरणत्वेऽपि  
वद्भाववयवसंयोगे नातिव्याप्तिरिति योजना, ‘सम्बन्धद्वयाव-

५५’ संयोगसम्बन्धावच्छिन्नवद्भाव-समवायसम्ब-

५५ च्छिन्नवद्भावद्वयं, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियो-

५५ ॥ त्वानिर्देशे तादृशाभावद्वयानधिकरणस्य पर्वतादेः साध्या-

(१) साध्याभावममुदायाधिकरणवृत्तित्वत्वाधिकरणनिष्ठान्योन्याभाप्रतियो-  
गितावच्छेदकत्वत्वस्य ।

भावकूटानधिकरणतया तत्कूटाधिकरणवृत्तित्वाभावा यावन्तः  
तद्वत्त्व' धूमादावव्याहतमेवेत्यतिव्याप्तिः स्यादिति भावः । न च  
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभावनिवेशनेऽपि समवायेन वङ्गी  
साध्ये संयोगेन हेतौ धूमे नातिव्याप्तिर्वारयितुं शक्यते समवाय-  
सम्बन्धावच्छिन्नवङ्गीभावकूटाधिकरणसंयुक्तत्वस्य व्यधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नभावस्यैव संयुक्तवृत्तित्वात् संयुक्तमात्रस्यैव तादृशाभावकूटा-  
धिकरणगगनादिसंयुक्तत्वादिति कथमत्र व्यावृत्तिप्रदर्शनं सम-  
वायेन धूमहेतुकस्थलपरता च न युज्यते समवायेन धूमवतः  
साध्याभावकूटाधिकरणत्वानिराकरणादिति वाच्यम् । संयुक्त-  
मात्रस्य गगनादिसंयुक्तत्वेऽपि तादृशमयोगस्य वृत्त्यनियामकतया  
संयोगेन वङ्गीवयवान्यवृत्तित्वाभावस्य संयोगेन वृत्तिमदृक्तेः  
सुलभतया (१) वृत्तिपदस्य यथाश्रुतपरतामते तादृशव्यावृत्तिदान-  
सङ्गतेः, वृत्त्यनियामकतादात्म्यादिसम्बन्धेन व्याप्तिस्वीकारे वृत्ति-  
पदस्य सम्बन्धवर्धकत्वमावश्यकमित्यभिप्रायेण तदुपेक्ष्य द्वितीय-  
स्थलानुसरण, साधनसमानाधिकरणत्वस्य साध्याभावविशेषणत्वपक्षे  
समवायमसम्बन्धावच्छिन्नवङ्गीभावस्य वङ्गीवयवत्वादिरूपसाधनस-  
मानाधिकरणत्वाभावेन न तद्व्याप्तिव्याप्तिसम्भवः, एव सत्ताभाववान्  
द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिवारणाय साध्यसमानाधिकरणे सतीति  
विशेषणप्रवेशस्यावश्यकतया संयोगादिना वङ्गीमत्त्ववर्त्तमान-

(१) अयुक्तमात्रस्य गगनादिरुद्राद्येऽपि तादृशयोगस्य वृत्त्यनियामकस्य तथा  
यस्य द्रव्यस्य वङ्गीवयव एवाधिकरणत्वप्रत्ययः प्राकारिकेन तन्मत्त्व संयोगेन वङ्गी-  
पदस्यैव वृत्तिताभावात् संयोगेन वृत्तिमत्तात्तद्व्यवृत्ते रुरुभवेति प्रा० ।

वज्राययत्तादी तेनाप्यतिशामिर्वागितं, गतान इत्यतः 'पर्वत-  
वज्रायययमेयोगेत्तत्तानमरणं, मंगीमेन दृजयाजाप्युत्तितायं  
पर्वतस्य समानादगाजन्तितादभावाद्गाधिकरणत्वेऽपि न तस्य  
लाप्युत्तित्वमिति साध्याभावकूटाधिकरणत्वं विवक्षणीयत्वात्  
तादृगमाध्याभावकूटात्वम्, अन्यथा अप्याप्युत्तिमंगीगादिमात्रं  
व्यभिचारिणि जगत एव साध्याभावकूटाधिकरणत्वेनातिव्याप्ति-  
रिति दर्शितहेतोः पर्वतपुत्तित्वेऽपि तादृगमाध्याभावकूटाधिकरण-  
त्तत्वाभायोऽत एवेत्यतिव्याप्तिप्रसक्तिः ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

तथा स्वव्यापकीभूतसाध्यतावच्छेदकव्यापकप्रति-  
योगिताकोऽपि बोध्यः तेन यत् पृथिवीत्वाभावादौ  
साध्ये तत्तद्विपक्षावृत्तित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
भावकूटाधिकरणमप्रसिद्धं तत् सहेतौ पृथिवीत्वादौ  
साध्ये जातित्वाद्यवच्छिन्नाभाववति सामान्यादाववर्त-  
माने द्रव्यत्वप्रकारकप्रभाविषयत्वादौ च नाव्याप्तिरति-  
व्याप्तिर्वा, नाप्यभावत्वादिना अभावादौ साध्ये तत्त-  
त्साध्याभावकूटाधिकरणाप्रसिद्धा अव्याप्तिरित्याहुः ।

गादाधरी विवृतिः ।

पूर्ववदत्त साध्याभावपदेन साध्यतावच्छेदकविशिष्टव्यापकता-  
वच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावविवक्षणे नानाविपक्षके तथाविधतत्त-

द्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभावकूटाधिकरणप्रसिद्धा अव्याप्तिः सा-  
ध्यतावच्छेदकविशिष्टसमव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नाभावनिवेशने  
च गौरवमिति साध्यतावच्छेदकसमव्याप्तप्रतियोगिताकाभाव एव  
विवक्षितमुचितः तार्ण्यतार्ण्यदहनवृत्तिद्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिता-  
काना तद्याविधसाध्याभावानामधिकरणे धूमादेर्वृत्तावपि वल्लि-  
त्वाद्यवच्छिन्नवक्रभावघटिततादृशाभावकूटवत्यवच्छिन्नैरव्याप्त्यनवका-  
शात् इत्याशयेन तद्याविधमेवाभावं निवेशयति, 'तथेति, 'स्व'  
प्रतियोगिता, समनियताभावैक्यमते साध्याभावप्रतियोगितायाः  
साध्याभावसमनियताभावप्रतियोगिपदार्थान्तरवृत्तित्वेऽपि (१) सा-  
ध्यतावच्छेदकेन अधिकरणेन वा धर्मेनावच्छिन्नायाः साध्यमात्र-  
वृत्तिप्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकसमनैयत्वमक्षतमेव । अथ  
घटत्वाद्यवच्छिन्ना या वाच्यत्वनिष्ठप्रतियोगिता सा घटादिभिन्न-  
यावदसुवृत्तिरेव स्वीक्रियते न तु वाच्यत्वादिमात्रवृत्तिस्तथा सति  
घटत्वेन प्रमेयत्वं नास्त्येत्यादिप्रतीतिविषयप्रतियोगितान्तरकल्पने  
गौरवादिति तादृशप्रतियोगितायां न वाच्यत्वत्वादिरूपसाध्यताव-  
च्छेदकसमनैयत्वमिति चेत्, का,क्षतिः, वाच्यत्वभिन्नत्वेन वाच्यत्वं  
नास्त्येत्यादिप्रतीतिविषयसमावमादायैव तल्लक्षणसमन्वयसम्भवात्  
स्वव्यधिकरणवाच्यत्वभिन्नत्वावच्छिन्नायाः प्रतियोगिताया वाच्यत्व-  
भिन्नवृत्तित्वस्यामन्भावितत्वात् । वस्तुतस्तु घटत्वाद्यवच्छिन्नवाच्य-  
त्वाद्यभावप्रतियोगितायां व्यधिकरणघटत्वादेरिव समानाधिकर-



णवाच्यत्वत्वादेरप्यवच्छेदकत्वमावश्यकं घटत्वेन वाच्यत्वं नास्ती-  
 त्यादिप्रतीत्या वाच्यत्वत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वानवगाहनात्  
 तादृशप्रतीतिर्वाच्यत्वत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यानवगाहित्वेन तत्र वाच्य-  
 त्वादिप्रकारकज्ञानानपेक्षापत्तेः, एवञ्च घटत्वेन प्रमेय नास्तीत्यादि-  
 प्रतीतिविषयप्रतियोगितानामतिरिक्तत्वमावश्यकम् अवच्छेदकमे-  
 दादिति घटत्वेन वाच्यत्वं नास्तीत्यादिप्रतीतिविषयप्रतियोगिता  
 वाच्यत्वादावेव वर्तते न त्वन्यथापि मानाभावादिति घटत्वादिना  
 वाच्यत्वाद्यभावोऽपि लक्षणघटकः । अथैवं साध्यतावच्छेदका-  
 वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावघटितलक्षणे वङ्गित्वा-  
 द्यवच्छिन्नसाध्यकस्थले वङ्गित्वादिना घटाद्यभावो लक्षणघटको न  
 स्यात् व्यापकतावच्छेदकवङ्गित्वादिपर्याप्तप्रतियोगितावच्छेदक-  
 ताकत्वविरहान्महानसीयवङ्गित्वाद्यवच्छिन्नाभाववारणायावच्छेद-  
 कतापर्याप्तिविवक्षणस्यावश्यकत्वादिति चेन्न, व्यापकतावच्छेदक-  
 पर्याप्तत्वं हि व्यापकतानवच्छेदकावृत्तित्वं तच्चेन्ननत्वाद्यवच्छिन्न-  
 वङ्गभावप्रतियोगितावच्छेदकतायामक्षतमिति तादृशाभावमादा-  
 यैव तत्तल्लक्षणसमन्वयसम्भव इति । एवञ्च सार्वभौमानामेतल्ल-  
 क्षणाभिप्रायकतया 'समवायितया वाच्यत्वाभावो घट एव प्रसिद्ध-  
 इति मूलग्रन्थोपवर्णनमपि सङ्गच्छते । अथ पर्याप्तिसम्वन्धेन यत्रो-  
 भयत्वादिक साध्यतावच्छेदकं तत्र प्रतियोगिताया अव्यासन्नवृत्ति-  
 त्वेन तत्पर्याप्त्यधिकरणे प्रत्येकव्यक्तौ पर्याप्तिसम्वन्धेनोभयत्वादिव्य-  
 क्तेरत्यन्ताभावस्य तदवच्छिन्नभेदस्य च सत्त्वात्तस्य प्रतियोगिता-  
 व्यापकत्वं न सम्भवति । न चाव्याप्यवृत्तिसंयोगादेर्यत्र साध्यताव-





नाव्यक्तिसाध्यकस्यले साध्यतावच्छेदकसमनैयत्यस्य प्रत्येकप्रति-  
योगितायामसत्त्वेऽपि स्वावच्छेदकावच्छिन्नतदभावीयप्रतियोगि-  
तात्वेन (१) समनैयत्यविवक्षणाद् दोषः तत्तद्वह्नि-तत्तद्भूमादि-  
स्वरूपप्रतियोगितानामपि स्वावच्छेदकवह्नित्व-धूमत्वाद्यवच्छिन्न-  
तदभावप्रतियोगितात्वेन वह्नित्व-धूमत्वादिमनैयत्यात् वह्नित्व-  
धूमत्वाद्यवच्छिन्नवह्निादिस्वरूपप्रतियोगिताना द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्ना-  
भावीयवह्निादिस्वरूपप्रतिप्रोगितात्मकतया तदवच्छेदकद्रव्यत्वाद्य-  
वच्छिन्नप्रतियोगितायाश्च घटादावपि सत्त्वात् न तत्प्रतियोगि-  
तावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन वह्नित्वादिमनैयत्यमिति  
तदभावीयत्वं विशेषण, तथा सति वह्नित्वाद्यवच्छिन्नाभावीय-  
प्रतियोगिताया घटादावसत्त्वात् नागुपपत्तिः । दृष्टान्तमपि  
वाच्यत्वत्वादिसमनियतप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिर्दुर्व्याप्येव व्यधिरास्य  
भावावच्छिन्नाभावानामभिन्नतया वाच्यत्वादिति तत्तत्प्रमाणं प्रमाणं  
भिन्नत्वाद्यवच्छिन्नवाच्यत्वाभावीयप्रतियोगिताया घटादावसत्त्वात्  
वाच्यत्वादिति तत्तत्प्रमाणं प्रतियोगित्वादिहेतुत्वेन तदवच्छेदकद्रव्यत्वा-  
द्यवच्छिन्नप्रतियोगिताना घटादावपि सत्त्वात् न तत्प्रतियोगि-  
धूमत्वाद्यवच्छिन्नतदभावीयप्रतियोगितात्वेन तदवच्छेदकद्रव्यत्वा-

3

4

5

6

7

8

न्येन कृतुत्वानुसरणम् । साधनममानाधिकरणत्वस्य साध्याभावविशेष-  
णतापक्षे जातित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य साधनाममानाधिकरणतया  
धारणसम्भवेऽपि प्रत्येक साधनममानाधिकरणजनावृत्तित्व-तजो  
ऽवृत्तित्वाद्यवच्छिन्नसमवायसमन्वावच्छिन्नाभावकूटाधिकरणतायाः  
सामान्यादावेव सत्त्वादतिव्याप्तिर्दुर्वारिवेति ध्येयम् । द्वितीयदल-  
प्रदेशप्रयोजनमाह, 'नापीति, घटत्वाभावत्वादिना साध्यतायां  
घटादावेव साध्याभावकूटाधिकरणत्वप्रसिद्धिरत उक्तम् 'अभावत्वा-  
दिनेति, आदिपदान्नेयत्वादिपरिग्रहः, 'तत्तत्साध्येति घटत्वा-  
भाव-पटत्वाभावादिरूपसाध्यस्य यः साध्यतावच्छेदकव्याप्यप्रति-  
योगिताको घटत्व-पटत्वादिरूपोऽभावस्तत्समुदायाधिकरणाप्रसिद्धे-  
रित्यर्थः, यावतामैकाधिकरण्यं सम्भवतीति विवक्षायामपि तादृशा-  
भावममुदायवति घटादौ हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिरेव । न च यावताम-  
भावानामैकाधिकरण्यसम्भवस्तादृशाभावकूटाधिकरण्यं यद्यत् ताव-  
दन्यतमवृत्तित्वत्वसमनियतप्रतियोगिताकोऽभावो विवक्षणीयः  
घटवृत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्नाभावश्चोपदर्शितस्यले न तथा जगत एव  
तावदन्यतमान्तर्गतत्वात्, अपि तु घटत्वादिना जगद्वृत्तित्वसामा-  
न्याभाव एव वृत्तिमवृत्तिस्तथाविधोऽभावः, तावदधिकरणान्यतम-  
त्वञ्च तत्तदधिकरणावृत्तिशून्यत्वं न तु तत्तदधिकरणान्यान्यत्वमतो  
नाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । एवमपि जातिप्रतियोगिकाभाववान्  
मेयत्वादित्यादौ जातिमतामेव घटत्व-पटत्वघटिततादृशकूटाधि-  
करणतया जातिमवृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्यापि तादृशतया अव्या-  
प्तेर्दुर्वारत्वादिति । अत्र साध्याभाववत्तायां सम्बन्धविशेषानिवेशे



प्रकारकज्ञानं प्रतिबन्धकम् अभावाभावस्यातिरिक्ततामते तादृश-  
ज्ञानप्रतिबन्धकताया आवश्यकत्वात्, तस्य प्रतियोगिस्वरूपत्वमते-  
ऽपि फलनान्यानुरोधेन तदावश्यकत्वात् अभावाभावस्यातिरिक्तत्व-  
ग्रहद्वयाया तत्प्रतिबन्धकताया दुरपेक्षवत्वाच्च, एवञ्च कालिकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताके घटत्वाद्यभाव-जातित्वादेरभावे साध्ये  
आत्मत्व-जातित्वादावव्याप्तिर्दुर्वारैव दैशिकविशेषणतासम्बन्धस्यापि  
निरुक्तरूपालान्तत्वात् । न चैवं तादृशसाध्यवत्यपि पक्षे तादृश-  
माध्याभावत्वावच्छिन्नप्रकारकप्रभारूपप्रतिबन्धकज्ञानसम्भवात्तद्वि-  
षयस्य हेत्वाभासतापत्तिरिति वाच्यम् । तत्र पक्षे साध्यं नास्तीति-  
ज्ञानस्य भ्रमत्वं निर्विवादमिति तदुपपादनाय तादृशसाध्यप्रति-  
योगिनस्तादृशमाध्याभावत्वेन दैशिकविशेषणतया वृत्त्यनभ्युपगमा-  
दित्युच्यते, तदा निरुक्तसम्बन्धेन तादृशसाध्याभावत्वावच्छिन्नाधि-  
करणताकूटवत्त्वं विवक्षणीयं हेतुमति च तादृशाधिकरणताविर-  
हादोक्ताव्याप्तिः ।

परं तु घटत्वादेरपि दैशिकविशेषणतास्वीकार आवश्यकः  
अन्यथा घटे न घटत्वाभाव इत्यादिनञ्वयिप्रतीति-व्यवहारयो-  
रनुपपत्तिः काले न द्रव्यत्वमित्यादिप्रयोगविरहेण सप्तस्य-  
र्वाददैशिकविशेषणतासंसर्गावच्छिन्नाधियत्वान्वितस्वार्थबोधजनकत्व-  
स्यैव (१) नञ्पदे व्युत्पन्नत्वात् । न च भावरूपप्रतियोगिवा-  
चकपटसमभिध्याहृतनञा दैशिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नाधिय-  
तया अभावरूपप्रतियोगिवाचकपटसमभिध्याहृतनञा च प्रति-

(१) दैशिकविशेषणतासंसर्गावच्छिन्नाधियत्वान्वितस्वार्थबोधजनकत्वस्यैवेति पा० ।









त्वत्वाद्यवच्छिन्नेति शुद्धद्रव्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नेत्यर्थः, 'पृथिव्यन्तत्त्वविशिष्टद्रव्यत्वत्वसमव्याप्तत्वादिति, विशेषणावच्छिन्नस्य शुद्धविशेष्यानतिरिक्तत्वादिति भावः । विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे विशिष्टद्रव्यत्वादिसाध्यकस्थले शुद्धद्रव्यत्वाद्यभावस्य वारणसम्भवात् दूषणान्तरमाह, 'किञ्चेति, 'रूपाभावेति रूपत्वाद्यवच्छिन्नाभावेत्यर्थः, 'सङ्केतावित्यव्याप्तिस्मृत्या, 'सकलरूपव्यक्त्यधिकारणाप्रसिद्धेरिति, तथाच तद्वष्टितसाध्याभावकूटाधिकारणाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरिति भावः । 'यावतामिति, तथाच प्रकृते सकलरूपवष्टितसमुदायस्य न लक्षणघटकता सकलरूपाणामैकाधिकरण्यविरहात् किन्तु एकैकरूपव्यधिकारणधर्मावच्छिन्नाभावघटितकूटानामेव प्रत्येकं तदधिकरणता च रूपवत्त्वेव प्रसिद्धेति नाव्याप्त्यवकाश इति भावः । 'इदमिति, वायौ पृथिवीवृत्तिद्वित्वसंयोगादिसत्त्वादायुत्वादेरुक्तसाध्यव्यभिचारिता, गुणसामान्याभावस्य साध्यत्वे वायवीयस्पर्शादिरपि साध्याभावः तद्वष्टितनिरुक्ताभावकूटवृत्तित्वाभावस्य यावदन्तर्गतस्य वायुत्वादावभावान्नातिव्याप्तिसम्भवः इति 'पृथिवीवृत्तीति, घट-तद्वायुद्वित्व-पट-तद्वायुद्वित्वादिरूपपृथिवीवृत्तिगुणाभावाभावानां यावतां वायवैकाधिकरण्यसम्भवेन तद्वष्टितकूटस्यापि लक्षणघटकतया तद्वति वायौ हेतोर्वृत्त्या नातिव्याप्तिसम्भवः । न च द्वित्वादिरूपसाध्याभावस्य उत्पत्तिकालेऽसत्त्वेन कालिकाव्याप्यवृत्तितया व्याप्यवृत्तित्वविशेषणेन तद्व्यावृत्तिः पार्थिवपरमाण्वेकत्वादिरिव लक्षणघटक इत्यतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति वाच्यम् । प्राचीनमते द्वित्वादिसति तद्व्यागभावादिकालावच्छेदेन













BIBLIOTHECA INDICA  
A  
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
NEW SERIES No 1323

तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-विवृतिः



TATTVACINTĀMANI DIDHITI-VIVRITI

BY

GADADHARA BHATTACHARYYA

WITH TATTVACINTĀMANI AND DIDHITI

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA KAMAKHYANATHA TARKAVAGISA

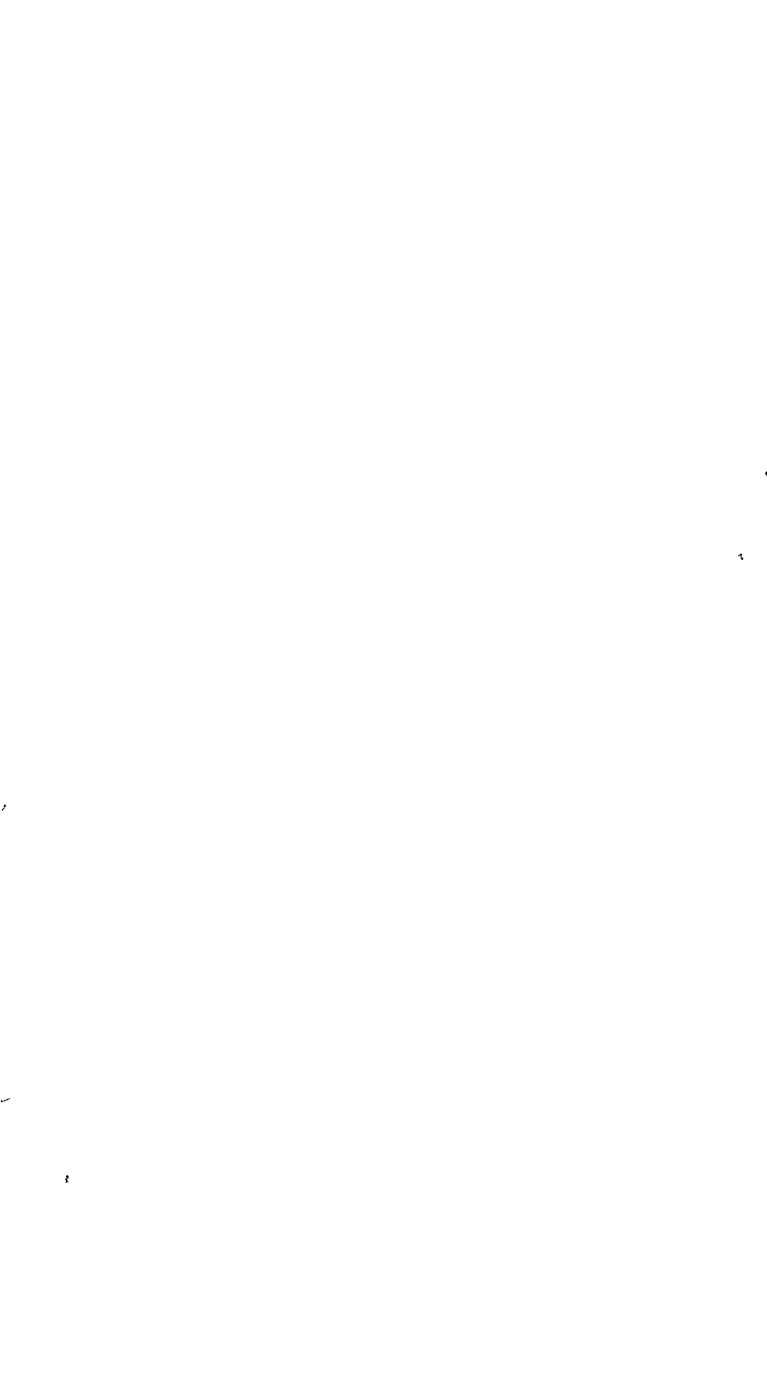
*Late Professor, Sanskrit College*

VOLUME I FASCICULUS VI

Calcutta.

PRINTED BY CHANDANABHACHARJAVATI AT THE SANSKRIT PRESS  
5 Nandakumar Chaudhury's 2nd Lane

ASIA  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
1912



वेतत्वावच्छिन्नाभावमनियततया तदभिन्नत्वेन समवेतमात्रस्यैव  
तदभावतया (१) वायुत्वादेरपि तथात्वात्(२) । न च पृथिवीसमवे-  
तत्वविशिष्टाभाववति जलादौ समवेतत्वावच्छिन्नाभावविरहान्न  
तयोः समनैयत्यं एवञ्च गुरुधर्मस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्व-  
मतेऽपि पृथिवीसमवेतत्वस्य तादृशविशिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
कत्वमावश्यक समवेतत्वविशिष्टवति जलादौ तत्सत्त्वेन तन्मात्रस्य  
तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वमश्रवात् इति वाच्यम् । विशिष्टाभावस्य  
साध्यत्वे तस्य वायुमाधारणतया सहेतुत्वप्रसङ्गेन पृथिवीसमवेत-  
त्वोपलक्षिताभावस्येवात्र साध्यतयोपगन्तव्यत्वादिति गुणपदो-  
पादानं, पृथिवीसमवेतगुणत्वावच्छिन्नाभावश्च गुणादिमाधारण-  
तया न समवेतत्वावच्छिन्नाभावमनियत इति नोत्पदोपादमरः ।  
ध्वनः प्रागभावावच्छिन्ने सामान्याभावमभ्युपगच्छतां वायुदेरप्यु-  
त्पत्तिकालाद्यवच्छेदेन पृथिवीवृत्तिगुणसामान्याभावपक्षान्न तत्सा-  
ध्यको वायुत्वादिति सहेतुरेवेति नातिव्याप्तिसम्भव इत्यतः साध्या-  
न्तरमाह, 'सत्तान्येति सत्तान्यत्वनिर्देशप्रयोजनं पर्यवश्यं वायु-  
त्वादेरपि सत्तान्यसमवेताभावाभावत्वात् 'एदितीति, यत्र एदिना  
पदं पृथिवीसामान्यपरमेव, घटं घट-वायुद्वित्वादे स्वरूपानाधिक-  
रणात्यन्ताभावप्रतियोगित्वेन व्याप्यइत्तित्वविशिष्टाव्याप्यत्वात्,  
'रूपादिघटितत्वेनैत्यत्र रूपपदोपादानं प्राचीनमतानिमित्तादिदो-  
न्यस्तम् । पूर्वसाध्यमभिप्रेत्य साध्यसामानाधिकरण्यादिनिर्देशनि-

१. एदितीति+इत्यत्र, 'एदितीति' इत्यत्र 'इति' इति

(२) एदितीति+इत्यत्र, 'एदितीति' इत्यत्र 'इति' इति

वायुत्वेऽतिव्याप्तिवारणमभावात्, 'गन्तमानत्वादिनि । ननु मन्-  
 निगताभावेणामते मत्तान्वापि गोममनेतत्वावच्छिन्नाभावात् मन्-  
 नाद्रममनेतत्वावच्छिन्नाभावाभिन्नतया विभक्तमन्तान्वापि गोमम-  
 नेतत्वावच्छिन्नाभावात् विभक्तमन्तान्वापि गोममनेतत्वावच्छिन्नाभावा-  
 भिन्नतया वायुत्वादिरपि तदभाव इति न तादृशाभावमाशङ्क्येति-  
 व्याप्तिः सम्भवीतीति पूजाङ्गाया रणाभावात्तान् वायुत्वादित्यत्रा-  
 व्याप्तेरेवोक्तविषयायां दुर्ज्यारतामात्र, 'वस्तुत इति, यत्रायमागयः  
 यावतामेकाधिकरणं तावत्समुदायाधिकरणत्वमित्यस्य यत्किञ्चि-  
 दधिकरणवृत्तिमकनमाध्याभावाधिकरणत्वं यत्किञ्चिदधिकरण-  
 वृत्तिमाध्याभावत्वव्यापकाधेयताकत्वपर्यवमित्यर्थः, साध्याभावा-  
 धिकरणाधिकरणकमकनमाध्याभावाधिकरणत्वं साध्याभावममा-  
 नाधिकरणसाध्याभावत्वव्यापकाधेयताकत्वपर्यवमितं वा, आद्ये  
 व्यभिचारिमात्रे अतिव्याप्तिः जगत एव साध्यवद्व्यक्तिश्चिदधि-  
 करणव्यक्तिवृत्तिमाध्याभाववत्त्वादिति समुदायपदोपादानस्याकि-  
 ष्टिकरतया तद्विवक्षणासम्भवः, द्वितीये च साध्याभावममाना-  
 धिकरणसाध्याभावत्वमुक्तस्थले निश्चिनरूपानामेवावतमिति ता-  
 दृशसाध्याभावत्वव्यापिका न केनाप्यधिकरणेन निरूपिताधेयतेति  
 तादृशाधिकरणाप्रमिद्विस्तदवस्थैवेति ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

किञ्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन या साध्याभाव-  
 वति वृत्तिस्तदभावो वक्तव्यः, अन्यथा धूमादावव्याप्तिः,

साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववति कालादौ  
वृत्तिसम्मादस्यैव वृत्तेर्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गो वा, तथाच  
सत्तादिसाध्यके संयोगेन ससवायेन वा हेतावव्याप्तिः  
साध्याभाववति तेन सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, साधनस-  
मानानाधिकरणत्वेन साध्याभावा विशेषणीया इति  
चेद्विशेष्यन्तां तथापि भूतत्व-सूक्तत्वादोरन्यतरत्वेना-  
भावे साध्ये स्पर्शवदन्यत्वादावतिव्याप्तिः तादृशसाध्या-  
भावसमुदायवति पृथिव्यादौ तस्यावृत्तेः । किञ्च महा-  
कालान्यत्वादिसाध्यके व्यभिचारिणि कालिकविशेषण-  
ताविशेषेण हेतावतिव्याप्तिः तादृशसाध्याभावसमुदाय-  
वति महाकाले तेन सम्बन्धेन वृत्तिसम्मादस्यैव वृत्तेः ।

गाढाधरो विहतिः ।

ननु स्ववृत्तिसाध्याभावत्वव्यापक यद्यदधिकरणवृत्तित्वं तत्त-  
दधिकरणवृत्तिसाध्याभावत्वव्यापकवृत्तित्वापाधिकरणवृत्ति-  
रणान्तर्ग, धूमवान् वज्रेरित्यादौ सप्तानसादिक न तदा प्रदी-  
गोलकवृत्तित्वायास्त्ववृत्तिसाध्याभावत्वव्यापकत्वात् प्रदीगोलका-  
दिहृत्तिसाध्याभावत्वस्य च समानाधिकरणप्रदीगोलकवृत्तिसा-  
भावसाधारणतया तत्तत्तत्त्वाव्याप्यत्वात् इत्यदीगोलकदेव तादृश-  
स्वन् इति नातिव्याप्तिः, तादृशयत्किञ्चिदधिकरणवृत्ति-  
त्वाभावस्य यद्गाढो सत्त्वेऽपि न वृत्तिः तादृश यत्त्वं न तादृ-

तद्व्यतमवृत्तित्वत्वमनियतप्रतियोगिताकाभावनिरूपणात्, अन्यत-  
मत्वञ्च तत्तदवृत्तिगृह्यत्वं न तु तत्तदव्याप्यत्वमप्यतो न के-  
नान्वयिमाध्यकेऽप्रमिदिः, तादृशं न यद्यत्तदधिकरणवृत्तित्वा-  
भावकूटवत्त्वनिवेगेऽपि केवलान्वयिमाध्यकेऽव्यामिर्हेतुमतोऽपि  
तथात्वादिति (१) तदुपेक्षितम् । रूपमासान्याभाववान् वायु-  
त्वादित्यादौ च सकलरूपयतामेव तथात्वं सवृत्तिताया एव  
तत्तद्व्यवष्टादिवृत्तिमाध्याभावत्वव्यापकत्वादतोनाव्याप्तिः । अथवा  
सवृत्तिमकलमाध्याभावममानाधिकरणमाध्याभावत्वावच्छेदेन यद-  
धिकरणवृत्तित्वं तादृगाधिकरणमेवाधिकरणान्ताद्यैः, धूमवान्  
वह्नेरित्यादौ च तादृगाधिकरणं न साध्यतत् तद्वृत्तिसकलसा-  
ध्याभावममानाधिकरणस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नमाध्याभावस्य  
तदवृत्तित्वात् किन्तु अयोगोलकाद्येवेति जगतोऽनयात्वात्  
नातिव्याप्तिः, रूपाभाववान् वायुत्वादित्यादौ च तादृगाधिकरणं  
तत्तद्व्यवष्टादिरेव व्यविकरणधर्मावच्छिन्नमाध्याभावस्यैव तद्वृत्ति-  
सकलसाध्याभावममानाधिकरणत्वान् तादृशस्य च तद्वृत्तित्वनिय-  
मात्, तद्वृत्तिसाध्याभाववत्त्वञ्च तत्रैव प्रसिद्धमिति नाव्यात्यव-  
सरः, शेषं पूर्ववत् (२) । अथवा व्यासज्यवृत्तिसाध्याभावमात्र-  
वृत्तिधर्मावच्छिन्नाधिकरणत्वमेव साध्याभावकूटाधिकरणत्वं जगत-  
एव साध्याभावत्वावच्छिन्नाधिकरणतया व्यभिचारिण्यतिव्याप्ति-

(१) तादृगव्यवष्टादित्वात् तद्वृत्तित्वाभावस्य हेतावमत्त्वादिति भावः ।

(२) तादृगाधिकरणं यद्यत् तावदन्यतमवृत्तित्वत्वमनियतप्रतियोगिता,  
अन्यतमत्वञ्च पूर्ववदित्यर्थः ।

धारणाय व्यासज्यहृत्तित्वं धर्मविशेषणं, तथासत्यपि जगतएव  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावमात्रहृत्तितयाविधधर्मावच्छिन्ना-  
धिकरणत्वात् स एव दोष (१) इति आधेयतावच्छेदकतादृशधर्म-  
न्यूनहृत्ति सद्व्याप्यं यद्यत्तदन्यत्वेनापि धर्मोविशेषणीयः, न्यूनहृ-  
त्तित्वञ्च स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वमात्रम्, उक्तस्थले तद्रू-  
पव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावोभयत्वादिरेव तादृशो धर्मः  
तस्य रूपान्तरसाधारणत्रित्वादिन्यूनहृत्तित्वेऽपि तादृशत्रित्वाव-  
च्छिन्नस्य कचिदप्यहृत्तेः तस्याधेयतानवच्छेदकतया आधेयताव-  
च्छेदकीभूततादृशधर्मन्यूनहृत्तित्ताविरहात् । न च समनियताभा-  
वैक्ये व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमात्रहृत्तिव्यासज्यहृत्तिधर्माप्र-  
सिद्ध्या केवलान्वयिसाध्यकेऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । तथा सति व्या-  
सज्यहृत्तित्वस्थले अव्यासज्यहृत्त्यनेकहृत्तिधर्मभिन्नत्वस्य विशेषणी-  
यत्वात् केवलान्वयिसाध्यकस्थले साध्याभावत्वस्यैव तथात्वात् । न  
च तथापि तत्र तादृशाभावत्वन्यूनहृत्तिव्याप्यधर्माप्रसिद्ध्या तद्दोष-  
तादवस्यमिति वाच्यम् । न्यूनहृत्तिव्याप्यत्वस्यानेऽन्यूनहृत्तित्व-  
व्याप्यत्वोभयाभाववत्त्वस्य निवेशनीयत्वादित्यतो दोषान्तरदानाय  
हृत्तौ हेतुतावच्छेदकसम्बन्धं निवेशयति, 'किञ्चेति, 'धूमादाव-  
व्याप्तिरिति, वज्रिमन्मात्रमवेतघटादिव्यक्तौ वर्तमानस्य निर्वज्जि-  
समवेतत्वाभावस्य तत्रासत्त्वादिति भावः । एतच्च यत्किञ्चित्सम्बन्धाव-  
च्छिन्नतादृशहृत्तित्तात्वसमनियतप्रतियोगिताकाभावनिवेशाभिप्राये-

(१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावकूटत्वरूपव्यासज्यहृत्तिधर्मं तदव-  
च्छिन्नाधिकरणत्व जगत इति ।



ए, अन्यथा निर्वर्तिसंयुक्तत्वादिसाधारणतादृशवृत्तित्वत्वं प्रति तथ  
विधाभावप्रतियोगिताया अव्यापकत्वात्तस्य लक्षणाघटकत  
वृत्तिमन्मात्रस्यैव साध्याभावाधिकरणकालादौ वृत्तेर्निर्वर्तिवृत्ति  
त्वसामान्याभावस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यैव वृ  
त्तिमवृत्तित्वादव्याप्त्यसङ्गतेः । अतएव सम्बन्धमनिवेश्य तादृशा  
धिकरणवृत्तितात्वसमनियतप्रतियोगिताकाभावनिवेशपक्षे दूषणा  
न्तरमाह, 'साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेति, एतच्च कालिकसम्बन्धाव  
च्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य कालादावसत्त्वेऽपि तस्य यथा  
विवक्षितसाध्याभावसमुदायवत्त्वमक्षतमेवेति सूचनाय । 'कालादा  
वित्यादिपदाद्विषयितासम्बन्धेन वस्तुमात्रसम्बन्धिन ईश्वरज्ञानादे  
परिग्रहः, 'व्यभिचारिणीति यत्साध्यके वृत्तिमन्मात्राधिकरणस्य  
कालादेर्विवक्षितसाध्याभावकूटवत्त्वं तादृशव्यभिचारिहेतावित्यर्थः,  
द्रव्यत्वसाधनके द्रव्यत्व-पृथिवीत्वान्यतराभाव-शुद्धद्रव्यत्वाभावयो-  
र्वायुत्वादिहेतुके रूपाद्यात्मकसाध्याभावस्य सत्तादिसाध्यके संयो-  
गेन समवायेन वा यत्र हेतुता तत्र सत्तात्वावच्छिन्नाभावस्य  
च साधनवदवृत्तित्वात् साधनसमानाधिकरणत्वेनाभावे विशे-  
षिते न तानभावानादाय ( १ ) उक्तस्थलेषु अव्याप्त्यतिव्याप्तिप्र-  
सञ्जनसम्भव इत्याशङ्कते, 'साधनसमानेति, सहेतौ व्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नसाध्याभावानामेव साधनसमानाधिकरणतया तादृ-  
शाभावकूटाधिकरणं जगदेव, व्यभिचारिणि च साध्यतावच्छेद-  
कावच्छिन्नसाध्याभावस्यापि तथात्वात् तादृशाभावकूटाधिकरणं

विशिष्टसत्तात्वादेः प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि समवेतवान् जाते-  
रित्यादौ समवायेन एतद्रूपान्यत्वविशिष्टाभाव-तद्रूपान्यत्वविशिष्टा-  
भावादीनां समवेतत्वसमनियतप्रतियोगिताकतया प्रत्येकं साधन-  
समानाधिकरणतया च तद्वष्टितजूटाधिकरणे सामान्यादौ हेतु-  
तावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन हत्तेरप्रसिद्धा अव्याप्तिवारणामश्र-  
वात्, एव विशिष्टस्यातिरिक्तनामतावलम्बनाद्वर्गितविशिष्टाभा-  
वानां साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकत्वविरहीतपादनेन  
समाधानमपि हेयम् उक्तस्थले एव (१) द्रव्यत्व-तदन्यसमवेतो-  
भय-गुणत्व-तदन्यसमवेतोभय-कर्त्तृत्व-तदन्यसमवेतोभयाभावानां  
साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकानां प्रत्येकं साधनसमा-  
नाधिकरणानां समुदायवति सामान्यादौ समवायेन हत्तेरप्रसि-  
द्धा अव्याप्तेस्तावतापि वारणामश्रवात् । न च तादृशमाध्याभा-  
वस्तोमाधिकरणं साधनाधिकरणं तादृशस्तोमाधिकरणवृत्तित्वा-  
भावस्य विवक्षितत्वात् उक्ताभावसमुदायाधिकरणतायाः साधन-  
वत्यश्रवात् न तत्समुदायस्य लक्षणघटकतेति नाप्रमिदिरिति  
वाच्यम् । एव सत्यपि तादृशविशिष्टाभावाद्येकतरव्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावस्तोमस्य तादृशस्याधिकरणे केषाञ्चिद्वृत्तिमताम-  
हत्तेरव्याप्तितादवस्यात्, एतादृशविषयानुसरणे भूतत्व-सूर्त-  
त्वान्यतराभाववान् स्पर्शवदन्यत्वादित्यत्र भूतत्व-सूर्तत्वाम्बुघटि-  
तमाध्याभावकूटवति हेतोरवृत्तितया वक्ष्यमाणान्तिव्याप्तेरमद्वि-  
प्रमद्व्याप्त्य साधनवतो निस्सर्गस्य कस्यचित्पि तादृशोभुघटित-

(१) एतदेतद्वत् एतदेतद्वत् ।

वृत्तित्वाभावप्रयुक्तातिव्याप्तेरनवतारितत्वान् दृग्गणान्तरदानमनु-  
चितमिति वाच्यम् । यतो हित्वादिरूपाभावस्य नवीननये हेतु-  
धिकरणे अनवच्छिन्नवृत्तिकत्वविरहः । अतएव 'प्रथिवीवृत्तिगुणे-  
त्यादेः सहेतुत्वमागद्वा 'सत्तान्येति स्थानान्तरमनुसृतम्, इत्यत्र  
नव्यनये तत्र दोषो न भवतीति भूतत्व-सूतत्वेत्यादनुसरणम्(१) ।  
अथ साधनममानाधिकरणत्वेन साध्याभावे विगेषितेऽपि सत्तावान्  
जातेरित्यादावव्याप्तिवारणमगम्यमेव प्रत्येकं साधनममानाधि-  
करणाभ्यां द्रव्यत्वविगिष्टसत्ताभाव-द्रव्यान्यत्वविगिष्टसत्ताभावाभ्यां  
घटितस्याभावममुदायस्य सामान्यादावय सत्त्वात्तत्र च हेतुताव-  
च्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रमिद्वेः ।

यत्तु द्रव्यत्वादिविगिष्टसत्ताभावप्रतियोगितावच्छेदककोटी  
सत्तात्वं न निवेश्यते द्रव्यत्वादिवैशिष्ट्यमात्रस्यैव तत्प्रतियोगिताव-  
च्छेदकत्वसम्भवात् (२) इति द्रव्यत्वादिवैशिष्ट्यावच्छिन्नतत्प्रति-  
योगितायाः सत्तात्वसमनैयत्वविरहात् न तादृशाभावस्य लक्षण-  
घटकतेति समाधानं, तदतितुच्छं, द्रव्यत्वविगिष्टसत्तावान् जाते-  
रित्यादावपीदृशयुक्त्या साध्यतावच्छेदकतादृशविगिष्टसत्तात्वस्या-  
भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् द्रव्यत्ववैशिष्ट्यावच्छिन्नाभावस्य च  
साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकत्वाभावाद्वाधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तेर्दुर्वारतया एतन्नक्षणवादिना गुरु-  
धर्मस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वमतस्यावलम्बनीयत्वात् द्रव्यत्व-

(१) न चेत्यादिरनुसरणमित्यन्त पाठो बहुधादृश्यपक्षकेषु नास्ति ।

(२) लघुधर्मस्यावच्छेदकत्वसम्भवे गुरुधर्मस्थानवच्छेदकत्वादिति भावः ।

वत्त्वस्याक्षतत्वात् एतद्विशेषणेन तद्व्यावृत्तेः । न च वाचत्वादि-  
नाध्यक्षस्थले घटत्वाद्यवच्छिन्नवाचत्वाद्यभावस्य सयोगादिव्यधि-  
करणसम्बन्धावच्छिन्नवाचत्वाद्यभावाभिन्नतया साध्यतावच्छेद-  
कव्यापकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसन्नतमिति  
तत्तत्प्रहाय समानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यापि समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वविशेषणताया आवश्यकत्वात् प्रमेय-  
साध्यकस्थलीयोक्ताभावस्य व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नगगनाद्य-  
भावाभिन्नत्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकधर्मे साध्यतावच्छेदकव्याप-  
कत्वविशेषणमन्तरैव विगिष्टभिन्नत्वमव्याहृतमेवेति वाच्यम् ।  
एवमपि गगनत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य समानाधिकरण-  
धर्मे-तादृशसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतया उक्ताभावस्य तद-  
भिन्नत्वेन तत्र विगिष्टभेदनिर्व्वाह्याय तादृशविशेषणस्यावश्यक-  
त्वात्, समानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नत्वविशेषण परित्यज्य साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व प्रतियोगिताया निवेद्य तत्प्राप्त्यर्थम् १)  
साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशेषणमार्ज-  
त्वस्य चोपपादनमस्मत्वाच्च साध्यवृत्तिततादृशाभावस्योभयत्वा-  
दिना साध्याभाव एव प्रसिद्ध इति न काचिदनुपपत्तिः । एतेन २,  
नीलरूप-घटत्वीभयाभावशान् नीलपटान्यत्वादित्यादीं साध-  
नसमानाधिकरणं नीलरूप न घट इति ३ तादृशनीलरूप-घटत्वा-

(१) साध्य भेदतादृशतया घटत्वादिना साध्यतावच्छेदकत्वम् ।

(२) साध्याभावे एतद्विशेषणत्वेन ।

(३) घटोऽनीलरूपत्वे तद्व्यावृत्तौ न घट इति ।

स्तोमाधिकरणत्वविरहेण तादृशस्तोमस्य लक्षणाघटकत्वात्, प्रति-  
योगितायां साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वविशेषणवैयर्थ्यापत्तेः पृथिवी  
द्रव्यत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादौ जलावृत्तित्व-तजोऽवृत्तित्वा-  
द्यवच्छिन्नाभावघटितकूटवत्त्वस्य क्वचिदपि साधनवत्यसत्त्वेन तादृश-  
कूटस्य लक्षणाघटकत्वात्, यादृशकूटवत्त्वं साधनवतस्तदवृत्तित्वा-  
भावस्य च साधनेऽसम्भावितत्वादित्यतिव्याख्यानवकाशात् । अत्राहुः,  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यवृत्तिसमानाधिकरणधर्मावच्छि-  
न्नाभावभिन्नत्वेन साध्याभावविशेषणादुपदर्शितविशिष्टाभावादिति-  
रासः, गुण-कर्मन्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ विशिष्टसत्ता-  
त्वावच्छिन्नसत्ताद्यभावसंग्रहायावच्छिन्नान्तं, वृत्तिर्निरवच्छिन्ना  
ग्राह्या अन्यथा संयोगि सत्त्वादित्यादौ संयोगत्वावच्छिन्नसंयोगाद्य-  
भावस्य साध्यवृत्तितया व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षण-  
घटकत्वेनातिव्याख्यापत्तेः, सदेतौ साधनसमानाधिकरणस्य साध्य-  
वदवृत्त्यन्यस्याप्रसिद्धेः समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नेति, तथाच  
व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव एव विशिष्टभेदप्रसिद्धिः । न  
चैवं साधनतावच्छेदकव्यापकत्वं प्रतियोगिताविशेषणं व्यर्थम्  
अभाववान्मेयत्वादित्यादौ घटत्वादिरूपाभावस्योक्तविशेषणेनैव  
व्यावर्त्तनादिति वाच्यम् । प्रमेयसाध्यकस्थले घटत्व-पटत्वोभ-  
याद्यवच्छिन्नप्रमेयसामान्याभावस्य गगनत्वाद्यवच्छिन्नगगनाद्यभा-  
वाभिन्नस्य संग्रहाय साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वेन समानाधिकरण-  
धर्मस्यैव विशेषणीयतया घटत्वादिरूपाभावप्रतियोगितावच्छे-  
दकघटत्वाभावत्वादित्याभावत्वाव्यापकत्वेन घटत्वादौ विशिष्टभेद-

वत्त्वस्याक्षतत्वात् एतद्विशेषणेन तद्व्यावृत्तेः । न च वाच्यत्वादि-  
साध्यकस्यले घटत्वाद्यवच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावस्य संयोगादिव्यधि-  
करणसम्बन्धावच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावाभिन्नतया साध्यतावच्छेद-  
कव्यापकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमक्षतमिति  
तत्प्रहाय समानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यापि समानाधि-  
करणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वविशेषणताया आवश्यकत्वात् प्रमेय-  
साध्यकस्यलीयोक्ताभावस्य व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नगगनाद्य-  
भावाभिन्नत्वेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकधर्मे साध्यतावच्छेदकव्याप-  
कत्वविशेषणमन्तरेणैव विशिष्टभिन्नत्वमव्याहतनेवेति वाच्यम् ।  
एवमपि गगनत्वादिना प्रमेयसामान्याभावस्य समानाधिकरण-  
धर्म-तादृशसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतया उक्ताभावस्य तद-  
भिन्नत्वेन तत्र विशिष्टभेदनिर्वाहाय तादृशविशेषणस्यावश्यक-  
त्वात्, समानाधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नत्वविशेषणं परित्यज्य साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं प्रतियोगिताया निवेश्य तत्कार्यस्य (१)  
साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशेषणसार्थक-  
त्वस्य चोपपादनसम्भवाच्च साध्यवहृत्तितादृशाभावद्योभयत्वा-  
दिना साध्याभाव एव प्रसिद्ध इति न काचिदनुपपत्तिः । एतेन (२)  
नीलरूप-घटत्वोभयाभाववान् नीलघटान्यत्वादित्वादौ साध-  
नसमानाधिकरणं नीलरूप न घट इति (३) तादृशनीलरूप-घटत्वा-

(१) वाच्य द्रव्यत्वादित्वादौ घटत्वादिना वाच्यत्वाद्यभावात्प्रवृत्तः ।

(२) साध्याभावे उक्तविशेषणदानेन ।

(३) घटोदनीलरूपस्यैव तत्तात्वादिति भावः ।

त्मकमाध्याभावघटितकूटाधिकरणाप्रसिद्धा अव्याप्तिरित्यपि निर-  
स्तम् । तादृशाभावे उक्तभेदासत्त्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-  
स्यैव लक्षणघटकत्वात्, एवं घटवृत्तित्वविशिष्टाकाशाभावादेरभावे  
साध्ये मेयत्वादिहेतौ साध्याभावस्य विशिष्टाकाशाभावादेराकाशा-  
भावाद्यनतिरिक्ततया जगत एव साध्याभावकूटाधिकरणतापत्त्या  
अतिव्याप्तिरिति साध्याभावत्वविशिष्टाधिकरणत्वमेव विवक्षणीय,  
तथाच पटे घटवृत्तित्वविशिष्टाकाशाभावो नास्त्येति प्रत्यया-  
भावात् पटादेर्न तादृगविशिष्टाभावाधिकरणत्वमिति न दोषः ।  
एवञ्च साधनाधिकरणेऽपि साध्याभावत्वेन वृत्तिविवक्षणीया अन्यथा  
जातिमदन्यत्वविशिष्टाकाशाभावस्याभावे साध्ये समवायेन हेतौ सा-  
धनसमानाधिकरणाकाशाभावस्य साध्याभावत्वविविष्टस्याधिकरणे  
सामान्यादौ समवायेन, वृत्तेरप्रसिद्धा अव्याप्यापत्तेस्तादृगविवक्ष-  
याप्युक्तोभयाभावसाध्यकस्थले (१) अव्याप्तिवारणं सम्भवति प्रत्येका-  
धिकरणे उभयाभावाभावत्वेनावृत्तेः । यदि च घटवृत्तित्वविशिष्टा-  
काशाभावाद्यभावो घटत्वाद्यभावसमनियततया तदभिन्न इति घट-  
त्वादिरपि तदभावस्तद्वटितकूटाधिकरणता न जगत इति दर्शि-  
तातिव्याख्यानवकाशात् साध्याभावत्वविशिष्टाधिकरणत्वविवक्षणमफ-  
लमित्युच्यते तदापि साध्याभावत्वेन साधनवृत्तित्वन्तु साध्याभाव-  
त्वविशिष्टाधिकरणत्वाविवक्षणेऽपि घटान्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभाववान्  
घटत्वादित्यत्र साध्याभावस्य द्रव्यत्वस्य द्रव्यत्वत्वादिना साधन-  
समानाधिकरणतया द्रव्यस्यैव तद्वटितकूटाधिकरणत्वेनाव्याप्ते-

वर्तमानाय निवेश्यमेव । न चैवमपि पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ साध्यतावच्छेदकविशिष्टवद्वह्न्योः प्रत्येक साधनसमानाधिकरणयोर्घटान्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभाव-घटेतरपृथिव्यन्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावाद्यो (१) अधिकरणं गुणायैवेत्यतिव्याप्तिर्दुर्वारैवेति वाच्यम् । विशिष्टस्यातिरिक्ततापक्षमवलम्ब्यैव तादृशातिप्रसङ्गस्य समाधास्यमानत्वादिति । 'भूतत्व-मूर्त्तत्वादयोरिति, उभयत्वावच्छिन्नाभावस्य साध्यत्वे हेतौ व्यभिचारित्वाभावादन्यतरत्वावच्छिन्नाभावस्य साध्यत्वानुसरण, 'पृथिव्यादाविति आकाशे भूतत्वस्य मनसि च मूर्त्तत्वस्य साधनसमानाधिकरणतया आकाशस्य मनसश्च प्रत्येकं तदुभयनधिकरणत्वेन साध्याभावसमुदायानधिकरणत्वादिति भावः । आदिशब्दाद्भूतमेद-मूर्त्तमेदान्यतराभाववान् भूत-मूर्त्तान्यतरत्वादित्यादौ भूतमेद-मूर्त्तमेदात्मकसाध्याभावघटितसमुदायवति काल-दिगादौ हेतोरवहत्या अतिव्याप्तेः परिग्रहः । ननु साधनाधिकरणे येषां परस्परमैकाधिकरणं तत्समुदायस्य विवक्षितत्वान्नय दोषः भूतत्व-मूर्त्तत्वादयोः प्रत्येकं साधनसमानाधिकरणत्वेऽपि साधनवति परस्परमैकाधिकरण्याभावेन तदुभयघटितकूटस्य लक्षणाघटकत्वात् तदेकतरघटितकूटस्यैव तथात्वात् तद्वति च हेतोर्वृत्ते प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टं त्याज्यमेव एवञ्च विशिष्टस्यातिरिक्तत्वेऽपि पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वा-

(१) घटवृत्तिविशिष्टद्रव्यत्वाभावस्य साध्यवृत्तिदात्तं घटेतरं तदापि तदोपात् पृथिवीति ।



दित्यादौ नोक्तरीत्या अतिव्याप्तिसम्भवः उक्तविशिष्टाभावानां साध-  
नवति द्रव्यादावैकाधिकरण्याभावात्(२) । एवं तादृशकूटाटिकरण-  
पृथिव्यादिवृत्तित्वस्य द्रव्यवृत्तित्वत्वादिना योऽभावस्तस्यापि तादृश-  
वृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगिताकयावदभावान्तर्गततया तद्वत्त्वविर-  
हादप्युक्तहेतौ नातिव्याप्तिसम्भवः । न च द्रव्यवृत्तितात्वावच्छि-  
न्नाभावप्रतियोगिताया आकाशादिवृत्तित्वसाधारणतया तादृश-  
वृत्तित्वत्वाव्याप्यत्वान्न तादृशभावो लक्षणघटक इति वाच्यम् ।  
साधनसमानाधिकरणत्वस्य साध्याभावविशेषणतापत्तेः प्रतियोगि-  
तायान्तादृशवृत्तित्वत्वव्याप्यत्वविशेषणव्यावृत्त्यभावेन तादृशविशे-  
षणस्य परित्याग्यत्वात् वज्रिमान् धूमादित्यत्रालोकान्यवृ-  
त्तित्वरूपेण निर्वज्रिवृत्तित्वाभावस्य प्रतियोगिताया आलोका-  
दिनिष्ठपर्वतादिवृत्तित्वसाधारणसाधनसमानाधिकरणसाध्याभाव-  
कूटाधिकरणवृत्तित्वत्वं प्रत्यव्यापकतयैव तादृशभावव्यावृत्ते-  
नात् । व्यासव्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वेन प्रतियोगिताविशेषणात्  
पर्वतसंयुक्तत्व-पर्वतान्यसंयुक्तत्वोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य पर्व-  
तासंयुक्तघटादौ वर्तमानस्य धूमादावसत्त्वेऽपि न क्षतिः ।  
प्रतियोगितायां तादृशवृत्तित्वत्वव्याप्यत्वविशेषणेऽपि तादृश-  
भावमादायाव्याप्तेरावश्यकतया एतद्विशेषणस्य तद्विशेषणसत्त्वे-  
ऽपि आवश्यकत्वात् चरमाभावप्रतियोगितायां तादृशवृत्तित्वत्व-  
व्याप्यत्वविशेषणपरित्यागे यत्किञ्चित्साधनाधिकरणवृत्तिसाध्या-

(२) किन्तु तदेकतरघटिकूटस्यैव तथात्वात् तद्वति हेतोर्वृत्तेरिति भावः ।

भावसमुदायविवक्षणेऽपि प्रथमाभावप्रतियोगितायां साध्यतावच्छे-  
दकव्याप्यत्वविशेषण परित्याज्यमेव पृथिवी द्रव्यत्वप्रकारकप्रमावि-  
पयत्वादित्यादौ जलाद्यसमवेतत्वावच्छिन्नाभावकूटवत्त्वस्य साधन-  
वत्यसत्त्वेऽपि तादृशाभावकूटवत्त्वामान्यादिवृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियो-  
गिताकयावदभावान्तर्गतानां पृथिव्यन्यवृत्तित्वत्वाद्यवच्छिन्नाभावा-  
नामेव वृत्तिमहत्तीनां हेतावसत्त्वेनातिव्याप्यनवकाशात् एवं सत्ता-  
वान् जातेरित्यादौ विशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नाभावघटितकूटाधिक-  
रणसमवेतत्वाप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिवारणायोपात्तस्याभावे साध्य-  
वृत्तिसाध्यतावच्छेदकव्यापकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-  
भिन्नत्वरूपसाध्याभावविशेषणस्य स्थले साध्याभावप्रतियोगितायां  
साध्यवृत्त्यभावीयसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताभिन्नत्वं  
निवेश्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावीयगगनादि-किञ्चिद्विशिष्ट-  
तदभावनिष्ठप्रतियोगिताभिन्नव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
मादायैव (१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसंग्रहे समानाधिकरण-  
धर्मे साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वस्यानिवेशनीयतया अभावसाध्यक-  
स्थले साध्यतावच्छेदकन्यूनवृत्तिघटत्वाभावत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगि-  
तासु साध्यवृत्त्यभावीयसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
भिन्नत्वाभावेन घटत्वाद्यात्मकाभावव्यावर्त्तनात् साध्याभावप्रति-  
योगिताया साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वविशेषणमपि परित्यजनीयम्,  
उक्तरीत्यापि पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ घटाद्यन्यत्व-

( १ ) घटत्वादिविशिष्टव्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावानावत्स्य प्रथमाभाव-  
खट्पत्त्वेऽपि प्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वादिति भावः ।

विगिटद्वयत्वाभावकृतस्य त्रेतुमन्यमत्तेऽपि वटालवृत्तित्वा-  
दिना गुणविगृह्यत्वाभावमादायानित्यासिनीरूपेण इत्यतो  
दोषान्तरमाह, 'जिह्वेति ।

केचित्तु ननु स्ववृत्तिमावनममानाविकरणमाध्याभावसमुदा-  
याविकरणं यद्यत् साधनाविकरणं तद्वृत्तिमाध्याभावसमुदायावि-  
करणं यद्यत् स तदेव साध्याभावसमुदायाविकरणित्यनेन विवक्षितं  
सदेतो तादृशं स जगदेव, वक्ष्यविकरणमहानसादिनिष्ठानां  
निर्वहिक्रदादिनिष्ठानाञ्च ब्रूमादिसमानाविकरणसाध्याभावानां  
व्यविकरणवन्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां समुदायवद्वयत्वाव-  
नाविकरणं तद्वृत्तित्वाद्यसमुदायवत्त्वस्य महानसादी साध्यवति  
साध्यगूढे च कदाचि सत्त्वादतो लज्जामनस्यः । मृतत्व-मूर्त-  
त्वाव्यतराभाववान् स्वर्गवदन्यत्वादित्यादौ धृतिव्यादिद्रव्यकृमि-  
तादृशं स गगनं मनश्च गगनवृत्तिमृतत्वघटितसाध्याभावसमुदाया-  
विकरणत्वस्य गगनरूपसाधनाविकरण एव मनोवृत्तिमूर्तत्व-  
घटितसाध्याभावसमुदायाविकरणत्वस्य च मनस्येव सत्त्वेन निरुद्ध-  
साधनाविकरणवृत्तिमाध्याभावसमुदायाविकरणत्वस्य तत्र सत्त्वात् ।  
स्ववृत्तिमाध्याभावे साधनममानाविकरणत्वविशेषादुपादाने व-  
क्ष्यादिगूढकदादिनिष्ठममानाविकरणवन्मावच्छिन्नसाध्याभावव-  
टितसाध्याभावसमुदायाविकरणत्वस्य साधनाविकरणसत्त्वात् सा-  
ध्यवदेव तादृशं स तद्वृत्तित्वाभावस्य इत्तिमद्वृत्तेर्हेतावत्त्वेनाध्या-  
सिः (१) अतस्तत्र तद्विशेषप्रवेगः, प्रथमसमुदायादुपादाने मृत-

त्व-सूक्तत्वान्यतराभाववान् सगर्वदल्यत्वादित्यादौ गगनं मनश्च  
न तादृशं च तद्वृत्तिव्यविकरणधर्मावच्छिन्नाभावाधिकरण-  
मनोगगननिष्ठभूतत्व-सूक्तत्ववद्विन्माध्याभावमनुदायाधिकरणत्वस्य  
गगन-मनसो, प्रत्येकमसत्त्वात् किन्तु वृत्तिव्यादिबहुवचनेव तदा-  
विषयं च तद्वृत्तित्वाभावस्य द्वितीयो मत्त्वादतिव्याप्तिरतस्तदुपादानं,  
धूमवान् वङ्गेरित्यादावपि पर्वतादेः स्रष्टृत्तिमाध्याभावकृटाधि-  
करणमहाननादिरूपमाधनाधिकरणवृत्तिमाध्याभावमनुदायाधि-  
कणत्वात् जगदेव तादृशं च स्यादती यद्यदिति, तथाच पर्व-  
तादिस्रष्टृत्तिमाध्याभावकृटाधिकरणं यद्यत्माधनवदयोगोन्मादेरपि  
तदन्तर्गततया तद्वृत्तिममानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाववद्विन्मा-  
ध्याभावकृटस्य पर्वतादायनत्वात्तादृशं च धूमादिमन्त्रेति  
नानिव्याप्तिः । यद्यत्माधनाधिनारणमित्यनुदा यद्यदधिकरण-  
मित्येताददुक्तौ भूतत्व-सूक्तत्वान्यतराभाववान् सगर्वदल्यत्वादि-  
त्यादौ गगनादिस्रष्टृत्तिमाध्याभावकृटाधिकरणं यद्यत् वृत्तिव्या-  
देरपि तदन्तर्गततया तद्वृत्तिममानादिवद्विन्माध्याभावकृटस्य ध-  
नादायनत्वात् तादृशं च न गगनादिस्रष्टृत्तिममानादिस्रष्टृत्ति-  
व्यादिवर्गदल्यत्वात्तिव्याप्तिरत साधनाधिकरणत्वनिष्ठ इत्येतादे-  
स्तत्र साधनानधिकरणत्वात् तादृशं च धूमादिमन्त्रेति  
तादयोनीलमादिनिष्ठव्यविकरणधर्मावच्छिन्नाभावकृटाधिकरणत्वस्य  
पर्वतादौ सत्त्वात्तादृशं च स्यादति यद्यदिति यद्यदनुदाया-  
यदीयादानं सूक्ष्मत्वात् तादृशं च यद्यत् तादृशत्वमनुदाया-  
त्वस्याप्यप्रतियोगितावतो, नतो विच्छेदः तादृशं तादृशं



च्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमति घटत्वादौ वृत्तेर्हेताववृत्तेर्नातिव्याप्ति-  
सम्भव इति कालिकसम्बन्धावच्छिन्नहेतुकानुसरणम् । इदमुपलक्ष-  
णम्, ईश्वरज्ञानान्यत्वादिसाध्यके (१) विषयितामम्बन्धेन हेतुमात्रे  
साध्याभावसमुदायवति ईश्वरज्ञानादौ (२) तेन सखन्धेन वस्तुमात्र-  
स्यैव वृत्तेरतिव्याप्तिर्द्रष्टव्या । एतेन वृत्तिमद्वृत्तित्वविशेषणस्यले  
वृत्तिमद्वृत्तित्व-तादृशवृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वोभयाभा-  
वस्य (३) वृत्तिमद्वृत्तित्व-साध्यवद्वृत्तित्वप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्य  
वा निवेशे महाकालवृत्तित्वस्य समानाधिकरणधर्मत्वच्छिन्नाभावे  
चरमदलाभावेन उभयाभावसत्त्वेऽपि न निस्तारः । एव यथा-  
श्रुते (४) घटत्वादिसाध्यके व्यभिचारिणि संयोगेन हेतौ साध्या-  
भाववति (५) संयुक्तमात्रस्यैव संयुक्तत्वात् एतद्रूपत्वादिसाध्यके व्य-  
भिचारिणि समवायेन हेतौ समवेतमात्रस्यैव एतद्रूपाद्यतिरिक्त-  
समवेतत्वात् (६) इत्यव्याप्तिरित्यपि द्रष्टव्यम् । साध्यतावच्छेदका-  
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावकूटाधिकरणस्य नाना-  
विपक्षकस्यलेऽप्रमिद्धावपि साधनसमानाधिकरणतादृशाभावकूटा-  
धिकरणस्य नाप्रसिद्धिरिति साधनसमानाधिकरणत्वविशेषणप्रक्षेपे

(१) ज्ञानान्यत्वादिसाध्यके इति पा० ।

(२) ज्ञानादाविति पा० ।

(३) वृत्तिमद्वृत्तित्व-साध्यवद्वृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वोभयाभावस्य-  
ति पा० ।

(४) वृत्तिमद्वृत्तय इत्यस्य दशानुवर्तते ।

(५) गगनादाविति श्रेय ।

(६) एतद्रूपमात्रसमवेतस्याप्रसिद्ध्यादिति भावः ।

व्याप्तिरसम्भवो वा (१) इत्यतो दीपान्तरमाह, 'किञ्चेति, इत्याहुः ।

‘महाकालेति, कालान्यत्वमाध्यके कालिकविशेषणताविशेषेण हेतौ साध्यसामानाधिकरण्यविशेषणेनातिव्याप्तिवारणसम्भवान्महाकालभेदसाध्यकानुसरणम् । यद्यपि महाकालत्वमाध्यकेऽप्यतिव्याप्तिः सम्भवति वृत्तिमन्मात्र एव महाकालातिरिक्तकालवृत्तित्वस्यापि सत्त्वात्, तथापि तत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावघटितवच्यमाणलक्षणे प्रत्येकं तत्तत्कालमात्रवृत्तितत्तत्कालावृत्तित्वावच्छिन्नाभावकूटाधिकरणाप्रमिद्वानातिव्याप्तिः, साधनाधिकरणे सम्भवदैकाधिकरण्यकसाध्यासावसमुदायाधिकरणत्वस्य प्रयोजनान्तरानुरोधेन निवेशे तादृशाप्रसिद्धिविरहेऽपि साधनाधिकरणीभूतखण्डकालव्यक्तिविशेषावृत्तित्वावच्छिन्नाभावघटित-तादृशकूटाधिकरणतत्कालवृत्तित्वाभावस्य तत्कालावृत्तौ वृत्तिमति वर्तमानस्य साधनेऽभावान्नातिव्याप्तिरित्यग्रिमस्य ‘एतेनेत्यादेरसङ्गतिरिति एकमात्रविपक्षकानुसरणम्, आदिपदान्महाकालत्वाभावादपेरिग्रहः, अवृत्तिहेतौ साध्यसामानाधिकरण्यविशेषणेनातिव्याप्तिवारणसम्भवात् ‘व्यभिचारिणीति, वृत्तिमत्त्वमात्रमत्र विवक्षितं तन्मात्रस्यैव व्यावर्त्तकत्वात् (२) समायादिना द्रव्यत्वादिहेतुके तादृशसम्बन्धेन महाकालवृत्तित्वत्वाव-

(१) तादृशं स्व यत्किञ्चित् तद्वृत्तित्वाभावनिवेशेऽतिव्याप्तिः, यथाश्रुतान्यतमत्त्वप्रवेशेऽसम्भव स्यादत पृथ्वेदिति ।

(२) अवृत्तिहेतुव्यावर्त्तकत्वात् ।

च्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमिति घटत्वादौ वृत्तेर्हेताववृत्तेर्नातिव्याप्ति-  
सम्भव इति कालिकसम्बन्धावच्छिन्नहेतुकानुसरणम् । इदमुपलक्ष-  
णम्, ईश्वरज्ञानान्यत्वादिसाध्यके (१) विषयितामस्येन हेतुमात्रे  
साध्याभावसमुदायवति ईश्वरज्ञानादौ (२) तेन सखन्धेन वस्तुमात्र-  
स्यैव वृत्तेरतिव्याप्तिर्दृष्टव्या । एतेन वृत्तिमवृत्तित्वविशेषणस्यले  
वृत्तिमदवृत्तित्व-तादृशवृत्तित्वत्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वोभयाभा-  
वस्य (३) वृत्तिमदवृत्तित्व-साध्यवदवृत्तित्वप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्य  
वा निवेशे महाकालवृत्तित्वस्य समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावे  
चरमदलाभावेन उभयाभावसत्त्वेऽपि न निस्तारः । एव यथा-  
न्युते (४) घटत्वादिसाध्यके व्यभिचारिणि संयोगेन हेतौ साध्या-  
भाववति (५) संयुक्तमात्रस्यैव संयुक्तत्वात् एतद्रूपत्वादिसाध्यके व्य-  
भिचारिणि समवायेन हेतौ समवेतमात्रस्यैव एतद्रूपत्वतिरिक्त-  
समवेतत्वात् (६) इत्यव्याप्तिरित्यपि द्रष्टव्यम् । साध्यतावच्छेदका-  
वच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावकूटाधिकरणस्य नाना-  
विपक्षकस्यलेऽप्रसिद्धावपि साधनसमानाधिकरणतादृशाभावकूटा-  
धिकरणस्य नाप्रसिद्धिरिति साधनसमानाधिकरणत्वविशेषणप्रक्षेपे

(१) ज्ञानान्यत्वारिसाध्यके इति पा० ।

(२) ज्ञानादाविति पा० ।

(३) वृत्तिमदवृत्तित्व-साध्यवदवृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकत्वोभयाभावे-  
ति पा० ।

(४) वृत्तिमदवृत्तित्व इत्यस्य दधामुताये ।

(५) समवादाविति शेषः ।

(६) एतद्रूपमात्रसमवेतस्याप्रसिद्धादिति भाषा ।



तादृशाभावकूटाधिकरणतागर्भमेव लक्षणं सम्यक् साध्यतावच्छेदक-  
 व्यापकतापेक्षया साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकत्वस्य गुरुत्वेऽपि  
 साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभावघटितलक्षणे सत्तावान्  
 जातेरित्यादौ विशिष्टसत्ताभावादिवारकोक्तविशेषणप्रवेगेन (१) स-  
 द्वागौरवात् (२) विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वे पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वा-  
 दित्यादौ घटान्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभावादेरपि साध्यतावच्छेदकावच्छि-  
 न्नव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकतयोक्तद्विगतिव्या-  
 सिवारणाय एतादृशाभावघटितलक्षणेऽपि साधनवति सम्भवदैका-  
 धिकरण्यकतादृशाभावसमुदायस्य विवक्षीयतया पृथिवी द्रव्यत्वप्र-  
 कारकप्रभाविपयत्वादित्यादौ समवायमस्वन्नावच्छिन्नजलासमवे-  
 तत्वाद्यवच्छिन्नाभावघटितकूटाधिकरणमामान्यादिवृत्तत्वाभाव-  
 वत्त्वेऽप्यतिव्याप्तेरनवकाशात् साधनवति सम्भवदैकाधिकरण्यकत्व-  
 विवक्षामन्तरेणैव पृथिव्यन्यद्रव्यत्ववत् द्रव्यत्वादित्यादौ घटान्यवृत्ति-  
 त्वावच्छिन्नाभावमादायातिव्याप्तिवारणे तु उक्तस्थलेऽपि तादृशाभाव-  
 मादायातिव्याप्तिवारणमन्भवात् प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदक-  
 व्यापकत्वविशेषणं नोपादेयम् ।

तत्त्वचिन्तामणि-टीधितिः ।

एतेन साध्यतावच्छेदकाच्छिन्नव्यापकतावच्छेदक-

(१) साध्यवद्द्वृत्तिसाध्यतावच्छेदकव्यापकसमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-  
 भिन्नत्वरूपसाध्याभावविशेषणप्रवेगेनेत्यर्थः ।

(२) एतत्कल्पे विशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नाभावस्य व्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्न-  
 प्रतियोगिताकत्वाभावादेव वारणादिति भावः ।

पावच्छिन्नप्रतियोगिताकव्याप्यवृत्तिस्वसमानाधिकरण-  
यावदभावाधिकरणवृत्तित्वाभावा यावन्तो वृत्तिमहृत्तय-  
स्तद्वत्त्वं व्याप्तिः केवलान्वयिनः संयोगाद्यभावस्याभावाः  
संयोगादयो न व्याप्यवृत्तयः एवं साध्यस्य गुणसामान्य-  
स्याभावो द्रव्यत्वाधिकरणे उत्पत्तिकालावच्छेदेन वर्त्त-  
मानोऽपि न व्याप्यवृत्तिः उक्तरूपावच्छिन्नप्रतियोगि-  
ताकाः क्वचिदप्रसिद्धादिसम्पादकाः पुनरभावा न  
हेतुसमानाधिकरणाः उक्तसमुदायाधिकरणवृत्तित्व-  
तदभाव-वृत्तिमत्त्वानि पुर्वोक्तरीत्या प्रत्येतव्यानीत्या-  
दिकमपास्तम् ।

### गादाधरी विवृतिः ।

यद्यपि साधनवति सम्भवदैकाधिकरण्यककूटनिवेशे द्रव्यत्व-  
विशिष्टसत्ताभाव-द्रव्यान्यत्वविशिष्टसत्ताभावघटितकूटस्य सत्तावान्  
जातेरित्यादौ लक्षणघटकताप्रसक्तिस्तथापि साध्यतावच्छेदक-  
व्यापकप्रतियोगिताकाभावनिवेशे तादृशाभावेकतरव्यधिकरणध-  
र्मावच्छिन्नाभावघटितकूटस्य तथात्वादव्याप्तिरिति तदुपेक्ष्य उक्त-  
रीत्या मार्क्वभौमलक्षणपरिष्कारमपि हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृ-  
त्तिमद्यावदधिकरणमहाकालादिवृत्तिमात्रविपक्षकव्यभिचारिण्य-  
तिव्यात्यापत्त्या निराकुरुते, 'एतेनेति, प्रतियोगितायामवच्छिन्नान्त-  
विशेषणव्यावृत्तिरभाववान् नैयत्वादित्यत्रेव वङ्गिमान् धूमादित्या-



नीयतया 'एवमित्यादिपङ्क्त्यसङ्गतैर्वक्ष्यमाणत्वात् । अन्योन्याभाव-  
घटितव्यापकतानिवेशाच्च व्याप्यवृत्तिपदसार्थक्यं, संयोगाभावसाध्य-  
कस्यले संयोगघटितकूटाधिकरणताया द्रव्यमात्रे सत्त्वात् तद्वृत्ति-  
हेतावव्याप्तिवारणरूपं तत्पदप्रयोजनमाह, 'केवलान्वयिन इति ।  
एतेन तत्साध्यके द्रव्यवृत्तेः सहेतुत्वमक्षतमिति सूचितं, गुण-  
वान् द्रव्यत्वादित्यादौ गुणादावनवच्छिन्नवृत्तिकगुणाद्यभाववति  
नित्यद्रव्यातिरिक्ते हेतोर्वृत्त्या अव्याप्तिवारणरूपमनवच्छिन्नवृत्ति-  
कत्वरूपव्याप्यवृत्तित्वविशिष्टाभावनिरूपिताधिकरणतानिवेशनप्र-  
योजनमाह, 'एवमिति । साध्याभावे उत्पत्तिकालावच्छेदेन  
द्रव्यवृत्तित्वकथनं द्रव्यत्वे तद्वृत्तित्वाभावासत्त्वेनाव्याप्तिप्रसङ्ग-  
सूचनाय, 'न व्याप्यवृत्तिरित्यत्र द्रव्यत्वाधिकरणे इत्यनुपपद्यते  
इति व्याख्यानमसत् अनवच्छिन्नवृत्तिकत्वरूपव्याप्यवृत्तित्वनिवेशे  
संयोगी घटादित्यत्रोक्तरीत्या अव्याप्तिवारणाय साधनवति व्याप्य-  
वृत्तित्वस्यावश्यं निवेशनीयतया तत्राव्याप्त्यप्रसङ्गे, साधनवति व्याप्य-  
वृत्तित्वपर्यन्तनिवेशनप्रयोजनप्रदर्शनपरतया एतत्पङ्क्तिव्याख्यापि  
न साधीयसी. व्याप्यवृत्तित्वविशिष्टाधिकरणत्वाप्रवेशे संयोगि सत्त्वा-  
दित्यत्र गुणादौ(१) व्याप्यवृत्तेः संयोगाभावस्यैव द्रव्यत्वाद्यभावस्यापि  
लक्षणघटकतया जगतः साध्याभावकूटानधिकरणतया अति-  
व्याप्त्यनवकाशेऽपि धूमवान् वज्जेरित्यादौ साध्यतावच्छेदकसंयोगा-  
दिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकव्यापकतावच्छेदकावच्छिन्नाभाव-  
कूटाधिकरणताया विश्वस्मिन् सत्त्वादतिव्याप्तेर्दुर्वारतया तद्वे-

(१) संयोगसाध्यकसत्त्वादित्यभिधारितेतौ हेतुधिकरणे गुणादाविति पा. ।



वाच्यम् । तथा सति वङ्गादावपि स्वावयवाद्यवच्छेदेन निर्धूम-  
संयुक्तत्वाद्यभावमत्त्वेन धूसवान् वङ्गेरित्यादावप्यतिव्याप्तेरुक्तत्वात्-  
ऽतिव्याप्तिवारणस्य सुदूरपराहतत्वात् ।

यत्तु हेतुतावच्छेदकमन्वयेन हेत्वधिकरणसामान्यावच्छे-  
देन (१) तद्वत्त्वस्य विवक्षितत्वान्नातिव्याप्तिः व्यभिचारनिरूप-  
काधिकरणावच्छेदेन हेतौ तद्वत्त्वविरहादिति, तन्न, एवं सति  
स्वावयवाद्यवच्छेदेन घटादिवृत्तेः समानाधिकरणधर्मावच्छि-  
न्नजगत्संयुक्तत्वाद्यभावस्य पर्वताद्यवच्छेदेन धूमादावसत्त्वादसम्भ-  
वापत्ते हृत्तिमवृत्तिपदेन हेतुतावच्छेदकमन्वयेन यस्य यद-  
धिकरणं तदवच्छेदेन तद्वृत्तित्वविवक्षायामपि व्याप्यवृत्तेरवच्छे-  
दकानभ्युपगमे व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य साध्या-  
भावकूटाधिकरणहृत्तित्वाभावस्याधिकरणानवच्छिन्नतया असम्भ-  
वस्य दुर्वारत्वात् । यदि च हृत्तिमत्यनवच्छिन्नहृत्तयो यावन्त-  
स्तादृशकूटाधिकरणहृत्तित्वाभावा अनवच्छिन्नतद्वत्त्वं व्याप्तिरित्यु-  
च्यते तदा सामानाधिकरण्यस्याव्याप्यहृत्तितापत्तेऽपि न दर्शित-  
दोषनिरासः, सम्भवति समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नमहाकाल-  
हृत्तित्वाभावस्य हृत्तिमत्यनवच्छिन्नहृत्तित्वविरहेण लक्षणाघटक-  
त्वात् हेतुतावच्छेदकमन्वयेन यस्य यदधिकरणं तदवच्छेदेन  
तद्वृत्तित्व-किञ्चिदवच्छिन्नत्वोभयाभाववन्तो यावन्तस्तादृशा-  
भावकूटवद्वृत्तित्वाभावा अनवच्छिन्नतद्वत्त्वं व्याप्तिरित्युक्ती च

(१) सामान्यपदप्रयोजनं तादृशतिव्याप्तिवारणम् ।

न कश्चिदोपः, समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नमहाकालवृत्तित्वाभावे किञ्चिदवच्छिन्नत्वमत्त्वेऽपि कालिकमस्वन्धेन घटाद्यधिकरणखण्डकालाद्यवच्छेदेन घटाद्यवृत्तित्वामत्त्वेनोभयाभाववत्ताया अक्षततया महाकालान्यत्वमाध्यके व्यभिचारिणि तादृशाभावस्य लक्षणघटकत्वेनातिव्याप्तिविरहात् समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नजगत्संयुक्तत्वाद्यभावस्य घटादी कपालाद्यवच्छेदेन वृत्तेः संयोगादिना यद्घटाद्यधिकरणं तदवच्छेदेन घटादाववृत्तेः निरुक्तोभयाभाववत्त्वविरहाद्वह्निमान् धूमादित्यादी न लक्षणघटकता अपि त्ववच्छिन्नत्वविरहेणोभयाभाववतो व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नतदभावस्यैवेत्यव्याप्त्यनवकाशादिति ध्येयम् । सामानाधिकरणस्याव्याप्यवृत्तित्वे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन किञ्चित्पदार्थाधिकरणवृत्तयो यावन्तस्तादृशाभावकूटाधिकरणवृत्तित्वनिरूपकत्वाभावाः यदधिकरणावच्छेदेन वर्तन्ते तत्त्वमिति वक्तव्यं महाकालवृत्तित्वनिरूपकत्वस्य समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः खण्डकालवृत्तिः साधनाधिकरणमहाकाले नास्तीति नातिव्याप्त्यवकाशः सहेतो तादृशाभावकूटाधिकरणजगद्वृत्तित्वनिरूपकत्वस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव एव हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन किञ्चिदधिकरणवृत्तिः स च हेत्वधिकरणसामान्य एव वर्तत इति लक्षणममन्वयः । अथवा वृत्तिमवृत्तयो यावन्तस्तादृशाध्याभावसमुदायाधिकरणवृत्तित्वाभावास्तद्वत्साधिकरणतासामान्यकधर्मावत्वमेव विवक्षिणीयं वृत्तिमत्त्वादिकञ्च दैशिकविशेषणतासम्बन्धेनैव ग्राह्यम् इत्यञ्च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटत्वावच्छिन्नाधिकर-

एतायां सम्बन्धान्तरावच्छिन्नाधिकरणतावद्दृष्टेर्देशिकसम्बन्धाव-  
च्छिन्नमहाकालवृत्तित्वाभावस्यासत्त्वादिति हत पक्षवितेन ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

प्रतियोग्यवृत्तिश्च धर्मी न प्रतियोगितावच्छेदकः  
तद्विशिष्टज्ञानस्याभावधीहेतुत्वात् अन्यथा निर्वि-  
कल्पकादपि घटो नास्तीति प्रतीत्यापत्तेः, गवि गजगृहं  
नास्तीतिप्रतीतेरप्रसिद्धेः गजशृङ्गं नास्तीति च गजे  
शृङ्गाभाव इत्यर्थः ।

इति श्रीमद्गङ्गेशोपाध्यायविरचिते अनुमानचिन्ता-  
मणौ व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावघटित-  
लक्षणं सम्पूर्णम् ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

‘तद्विशिष्टेति, विशेषणतावच्छेदकविशिष्टज्ञानस्य  
विशिष्टदेशिष्ठपत्ययहेतुत्वात् अभावप्रत्ययो हि घटत्वा-  
द्विशिष्टस्य घटादेः प्रतियोगित्वमवगाहमानो वि-  
शेषणस्यापि घटत्वादन्तदवच्छेदकत्वसंवागते न तु स्वात-  
न्त्र्येण घटो नास्तीत्येव प्रतीतिः तद्विभावावच्छेदो  
यदि व्यधिकरणधर्मेण अवच्छिन्न प्रतियोगिन नाव-





नीयं समूहालम्बनानुमितिरुद्देश्या, तत्तदभावीयप्रतियोग्यवृत्ति-  
त्वावच्छिन्ने तत्तदभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वसाधनं न सम्यक्-  
समनियताभावैक्यमते समवायित्वादिना वाच्यत्वाभावस्य घटत्वा-  
वच्छिन्नपटाद्यभावाभिन्नतया समवायिपटादीनामपि तथाविध-  
वाच्यत्वाद्यभावप्रतियोगितया तद्वृत्तिसमवायित्वादेर्वाच्यत्वाद्यभा-  
वीयप्रतियोग्यवृत्तितया दुर्घटत्वात् प्रतियोगिता विशिष्योपादाय  
तत्तत्प्रतियोगितावदवृत्तित्वावच्छिन्ने तत्तत्प्रतियोगितानवच्छेदक-  
त्वसाधनमपि हेयं वाच्यत्वादिनिष्ठायाः प्रसिद्धसमानाधिकरण-  
द्वित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताया उपादानेऽपि सिद्धसाधनात् सोन्द-  
ङोपाध्यायैरपि अधिकरणसमवायित्वादिधर्मस्य समानाधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वानङ्गीकारात् अधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नायाश्च प्रतियोगिताया उभयवाद्यसिद्धतया विशि-  
ष्योपादानासम्भवात् ।

परं तु विशिष्य समवायित्वादिकं पक्षतावच्छेदकी-  
कृत्य वाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं साधनीयं तादृश  
प्रतियोगितावदवृत्तित्वमेव हेतुः, यो यदवृत्तिः स तन्निष्ठप्रति-  
योगितानवच्छेदक इति सामान्यतोव्याप्तिप्रदर्शकः, 'प्रतियोग्य-  
वृत्तिश्चेति ग्रन्थः', वीर्याद्यभावेऽपि प्रायस्येन व्याप्तिरभिमम्भवात्  
वाच्यत्वाद्यवृत्तिधर्ममात्रस्यैव अधिकरणतया वाच्यत्वादिनिष्ठ-  
प्रतियोगिताया तन्मतेऽवच्छेदकतया यद्यप्यतान्वयदृष्टान्तदुर्भिक्षं  
तथापि व्यतिरेकेण वाच्यत्वादिनिष्ठसुभयत्वादिकमेव दृष्टान्तः  
सम्भवतीत्यदोषः । अथवा यो यदवृत्तिः स न तदवच्छेदकः

इति सामान्यव्याप्ती कारणत्वादिव्यधिकरणकारणत्वाद्यनवच्छेद-  
धर्म एवान्वयदृष्टान्तः, प्रतियोगितावच्छेदकत्व-विषयतावच्छे-  
दकत्वसाधारणावच्छेदकतात्वस्यैक्ये भ्रमविषयताव्यधिकरणतद-  
च्छेदकरजतत्वादावुक्तसामान्यव्याप्तिभङ्गवारणाय विषयतान्ते-  
यत्पदार्थो विवेचनीय इत्याहुः ।

अथ कालिकादिसम्बन्धेन घटादिवृत्तिपटत्वादेः समवाय-  
दिना घटादिनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्वरूपनाय तत्तत्सम्ब-  
न्धेन प्रतियोग्यवृत्तित्वं तत्तत्सम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभा-  
साधने पक्षतावच्छेदकतया हेतुनया वा विवेचनीयं, तथाच  
समवायादिसम्बन्धेन वाच्यत्वादिवृत्तित्वाप्रमिद्वयोत्तरीत्या समवा-  
यादिसम्बन्धेन घटत्वाद्यवच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभावस्वरूपनानुपपत्तिः ।  
न च प्रतियोग्यवृत्तित्वमित्यनेन प्रतियोगिनिष्ठावच्छेदकताघटक-  
सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वं विवेचनीयं, तथाच घटत्वादेर्वाच्य-  
त्वादिनिष्ठसमवायादिसम्बन्धावच्छिन्नभावप्रतियोगितया नाप्रमि-  
द्विरिति वाच्यम् । अव्याप्यवृत्तेः संयोगवदभावप्रतियोगितावच्छेद-  
कस्य प्रतियोगिनिष्ठाभावप्रतियोगितया उक्तधर्मस्य पक्षतावच्छेद-  
कत्वं बाधस्य हेतुत्वे च व्यभिचारस्य दुर्वारत्वात् प्रतियोगिनिष्ठ  
भेदप्रतियोगितायामवच्छेदकताघटकसम्बन्धेनावच्छेदकत्वस्य विवे-  
चने व्यधिकरणसंयोगादिसम्बन्धेन घटत्वाद्यवच्छिन्नवाच्यत्वाद्यभा-  
वनिराकरणानुपपत्तिः, तेन सम्बन्धेन घटत्वादेर्भेदप्रतियोगितायाम्  
अवच्छेदकत्वस्य वादिनाऽप्यननुमतत्वात् । एष घटत्वादेः सम-  
वायादिसम्बन्धेन वाच्यत्वादिनिष्ठप्रतियोगितायामवच्छेदकत्वाभा-

प्रतियोग्यप्रसिद्धा साधयितुमर्ह्यः । सैवम् । स्वप्रतियोगिकत्व-  
यदनुयोगिकत्वोभयाभाववद्यादृशसम्बन्धसामान्यको यः स स्वनि-  
ष्ठत्व-तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्तन्निष्ठप्रतियोगितावच्छेदक-  
तासामान्यक इत्यर्थविवक्षया सर्वसामञ्जस्यात् संयोगिसम्बन्ध-  
सामान्ये घटत्वादप्रतियोगिकत्व-वाच्यत्वाद्यनुयोगिकत्वोभयाभा-  
वमत्त्वात् प्रथममन्वयेन घटत्वाद्युपादानस्य मतद्वय एव सम्भ-  
वात् तत्र स्वनिष्ठत्व-संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाववद्वाच्य-  
त्वादिवृत्तिप्रतियोगितावच्छेदकतासामान्यकत्वसाधने नोद्दिष्ट्या-  
मिद्विरिति (१) ।

‘प्रतियोग्यवृत्तिश्च धर्मो न प्रतियोगितावच्छेदक इति नून-  
ग्रन्थस्य तथात्वे मानाभावादिति शेषः । ननु समवायितया  
वाच्यत्व नास्तीत्याद्याकारकः समवायित्वादेर्वाच्यत्वादिनिष्ठप्रति-  
योगितावच्छेदकत्वावगाही प्रत्यय एव मानमित्युक्तत्वेनोक्तमिदं-  
ग्रहयामाह, ‘तद्विशिष्टज्ञानस्येति प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्ट-  
प्रतियोगिज्ञानस्याभावलोकात्मिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नत्वत्वादित्यर्थः ।  
यद्यपि अन्यथा घटनिर्विकल्पवानन्तरं घटाभावप्रत्यक्षादकस्मिन्  
मूलप्रदेशितयुक्त्या वाच्यत्व न समवायीति विशेषदर्शनप्रतिषेध-  
वाच्यत्वत्वावच्छिन्नधर्मिण्यसमवायित्वप्रकारवृत्तान्तपक्षेणापेक्षा न-  
समवायित्वावच्छिन्नवाच्यत्वाभावप्रत्यक्षे नायाति तदादिमूलमन्वय-  
नर्मायत्व वृत्तित्वादप्रकारकज्ञानाकृतान्तर्भाववृत्तिर्नास्तीति इत्या-

(१) तत्रोक्तं ‘तद्विशिष्टज्ञानस्येति नोद्दिष्ट्या ‘तद्विशिष्टज्ञानस्येति नोद्दिष्ट्या इत्यादि-  
इत्यादि इति ।

नुदयात् महानसीयवज्जिर्नाप्तीत्याद्यभावबुद्धौ महानसीयवज्जि-  
 त्वाद्यवच्छिन्नत्वेन वज्जिादिनिष्ठप्रतियोगितावगाहिन्यां यथा  
 महानसीयत्वादिप्रकारेण वज्जित्वाद्यवच्छिन्नविषयकज्ञानं हेतु-  
 स्तथा समवायितया वाच्यत्वं नाप्तीत्यादिबुद्धेर्वाच्यत्वादिनिष्ठ-  
 प्रतियोगितायां समवायित्वाद्यवच्छिन्नत्वावगाहित्वे समवायित्वा-  
 दिना वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नधर्मिकज्ञानं अपेक्षितं तथाच वाच्यत्व  
 न समवायीति विशेषदर्शनदशायामप्यनुभूयमाना तथाकारा प्र-  
 तीतिः कथमुपपद्यतां तत्र तस्या वाच्यत्वाद्यनुयोगिकसमवायित्वा-  
 द्यभाववलम्बनत्वोपगमे सर्वत्रैव तथात्वमुपेयतामिति गतं  
 व्यधिकरणधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वेनेत्यभिप्राय इति मि-  
 त्वाद्यनुसारिव्याख्यानं, तत्रेयमनुपपत्तिरवतरति, तद्वर्मावच्छिन्न-  
 तन्निष्ठप्रतियोगिताकाभावबुद्धौ तद्वर्माप्रकारकतज्ज्ञानत्वेन न  
 हेतुत्वसम्भवः घटत्वेन यत्किञ्चिद्वटज्ज्ञानादपि यावद्वटप्रतियो-  
 गिकसामान्याभावबुद्ध्युत्पत्त्या व्यभिचारात् सम्भवेऽपि वा दर्शित-  
 विशेषदर्शनकाले निर्द्वर्मावच्छेदककवाच्यत्वादिधर्मिकसमवायि-  
 त्वादिभ्रमसम्भवेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतीतिनिर्वाहा-  
 त्तादृशकारणताया अकिञ्चित्करत्वात् । न च वज्जित्वधर्मितावच्छेद-  
 कक-महानसीयत्वप्रकारकबुद्धिं विना विशुद्धलमहानसीयत्व-वज्जि-  
 त्वप्रकारकज्ञानमत्वेऽपि महानसीयवज्जित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रत्यक्षा-  
 नुत्पत्त्या तद्वर्मासमानाधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव-  
 बुद्धौ तद्वर्मावच्छिन्नधर्मिकतद्वर्माप्रकारकज्ञानत्वेन हेतुता वाच्ये-  
 ति वाच्यत्वत्वावच्छिन्नधर्मिकसमवायित्वप्रकारकज्ञानं विना न

समवायित्वावच्छिन्नवाच्यत्वसमानाधिकरणप्रतियोगिताकाभाव-  
 भानमन्त्रव इति वाच्यम् । सहानर्तीयवज्जित्वाद्यवच्छिन्नप्रति-  
 योगिताया द्रव्यत्वादेरपि सामानाधिकरण्यादुक्तकार्य-कारणभावो-  
 पगने द्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नधर्मिकमहानर्तीयत्वादिप्रकारकज्ञानस्याऽ-  
 पि तादृश्यप्रतियोगिताकाभावबुद्ध्यवपेक्षणीयतापत्तेः । अथ तद्वन्ने-  
 ववृत्तित्वेन भासमानप्रतियोगित्वे तद्वन्नावच्छिन्नत्वावगाहिन्याम-  
 भावबुद्ध्यै तद्वन्नावच्छिन्नधर्मिकतद्वन्नेप्रकारकज्ञानत्वेन हेतुता  
 महानर्तीयवज्जित्वास्तीत्यत्र च (१) वज्जित्वावच्छिन्ननिष्ठत्वेन सन्तर्ग-  
 षट्कतया भासमानप्रतियोगित्वे महानर्तीयत्वावच्छिन्नत्वं भासते  
 स्वावच्छिन्नवज्जिहृत्तिप्रतियोगिताकत्वस्याभावाये प्रतियोगिविशे-  
 परतापन्नमहानर्तीयत्वमन्वत्वादिति तत्र वज्जित्वावच्छिन्न-  
 धर्मिकमहानर्तीयत्वप्रकारकज्ञानन्यापेक्षा न तु धर्मान्तराव-  
 च्छिन्नधर्मिकस्य धर्मान्तरविशेषितवज्जिहृत्तित्वेन तत्र प्रतियोगि-  
 ताया चभानात् इति चेत् तर्हि प्रतियोगितावच्छेदकप्रकार-  
 कज्ञानमन्तराभ्यभावप्रत्यक्षसामान्यापत्तिः प्रत्यक्षविशेष एव  
 तद्हेतुतायाः स्वीकृतत्वात् एवमप्यनतिप्रसङ्ग प्रतियोगिविशेषिता-  
 भावबुद्ध्यै विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानमुद्रया प्रतियोगिताव-  
 च्छेदकप्रकारकज्ञानस्य हेतुत्वादेव निर्वाच्ये स्वतन्त्रहेतुताया-  
 निर्वोक्तत्वापाताच्च । अन्वयैतादृशरीत्यैव हेतु हेतुमत्तावन्वापि नम-  
 वादितया वाच्यत्वप्राप्तात्वात् वाच्यत्वसमानाधिकरणविशेषि-  
 तस्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव समवायित्वमन्तर्गष्टकतया भा-

(१) अत्राह वज्जित्वावच्छिन्ननिष्ठत्वेन सन्तर्गष्टकतया भा-

नोपगमसम्भवेन वाच्यत्वत्वावच्छिन्नधर्म्मिकसमवायित्वप्रकारक-  
 ज्ञानस्य तत्रानपेक्षणीयत्वमुपपद्यत इति । अत्रेदं समाधानमव-  
 धेयम्, तदुभयधर्म्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावबुद्धौ तदुभयैकतर-  
 धर्म्मावच्छिन्नधर्म्मिकतदन्यतरप्रकारकज्ञानत्वेन हेतुता समवायि-  
 तया वाच्यत्वाभावस्य च व्यधिकरण-समानाधिकरणयोः समवायि-  
 त्व-वाच्यत्वत्वयोर्द्वयोरेव प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिरवश्यमङ्गी-  
 कार्या समवायित्वमात्रस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वे वाच्यत्वत्वप्रका-  
 रकज्ञानमन्तरेणापि तादृशाभावप्रतीत्यापत्तेः । तत्र समवायितया  
 वाच्यत्वं नास्तीति प्रतीत्या समवायित्व-वाच्यत्वत्वोभयपर्याप्तप्रति-  
 योगितावच्छेदकत्वानवगाहने तस्याः समवायिवाच्यत्ववद्विदमिति  
 भ्रमविरोधित्वानुपपत्तिश्च तं प्रति समवायितया प्रमेयत्व-  
 वाच्यत्वोभयनास्तीत्यादिनिश्चयव्यावृत्तेन तदुभयांशे प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वपर्याप्त्यवगाहनिश्चयत्वेनैव प्रतिबन्धकत्वात् । न  
 च विनक्षणवाच्यत्वप्रकारतानिवेशनादेव दर्शितनिश्चयव्यावृत्तिम-  
 भवे तदुभयांशेऽवच्छेदकतापर्याप्त्यवगाहित्वमप्रयोजकमिति वा-  
 च्यम् । यतस्तदर्थेऽभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिस्तदवच्छि-  
 न्नप्राभावविरोधित्वप्रयोजिका तदवगाहित्वमेवाभावबुद्धस्तदव-  
 च्छिन्नविशिष्टज्ञानप्रतिबन्धकतायां तत्त्वं समवायितया वाच्यत्व-  
 प्रमेयत्वोभयं नास्तीतिबुद्धेः समवायित्व-वाच्यत्वत्वोभयविशिष्टवत्ता-  
 बुद्धप्रतिबन्धकत्वे समवायित्व-वाच्यत्वत्वोभयांशे प्रतियोगिताव-  
 च्छेदकत्वपर्याप्त्यनवगाहित्वमेव धीर्ज्ञं तस्य च समवायितया  
 वाच्यत्व नास्तीति धीमाधारण्ये तस्यान्तादृग्धीप्रतिबन्धकत्वं नो-







अथेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिज्ञानस्याभावधिया  
 अपेक्षणे विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे विशेषणतावच्छेदकविशिष्टविशेषण-  
 ज्ञानकारणत्वमेव हेतुत्वेनाभिप्रेतमित्याह, तथाच जन्यतायाम-  
 भावविषयकत्वावच्छिन्नत्वमविवक्ष्यमिति विशेषणतावच्छेदकवि-  
 शिष्टविशेषणज्ञानस्य विशिष्टवैशिष्ट्यबोधत्वावच्छिन्नाभावधीनिष्ठ-  
 जन्यताप्रतियोगीभूतस्याभावेन समवायितया वाच्यत्व नास्तीति  
 प्रतीतिर्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावगाहित्वासम्भव इत्यर्थपरतया-  
 व्याख्यानमेवोचितं न तु विशिष्टवैशिष्ट्यबोधहेतुतायामुपजीव्य-  
 कल्पहेतुत्वान्तरपरतयेत्याशयेनाह, दीधिति 'विशेषणतावच्छेद-  
 केति । अयन्भावः वाच्यत्व समवायीति ज्ञानमन्तरेण समवा-  
 यिवाच्यत्ववानयमिति विशिष्टवैशिष्ट्यबोधानुत्पत्त्या वाच्यत्वत्वा-  
 वच्छिन्ननिरूपितत्वेन भासमानवैशिष्ट्ये समवायित्वावच्छिन्ननि-  
 रूपितत्वावगाहिनि ज्ञाने वाच्यत्वत्वावच्छिन्नधर्म्मिकसमवायित्व-  
 प्रकारकज्ञानत्वेन हेतुताकल्पनमावश्यक समवायित्वं नास्तीति  
 व्यधिकरणधर्म्मावच्छिन्नाभावबुद्धेरपि च्छिन्नीयत्वेन भासमाने  
 अनुयोगितारूपवैशिष्ट्ये च्छिन्नीयत्वावगाहितया तत्र तादृशज्ञान-  
 ननु वैशिष्ट्यांशे वाच्यत्वनिष्ठधर्म्म-  
 णतापन्नसमवायित्वावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 वच्छिन्नधर्म्मिकसमवायित्वप्रकार-  
 च्छिन्नाभावबुद्धौ च वाच्यत्ववच्छिन्ने समवायित्वं विज्ञेयत्वं  
 नोपेयते अपि तु तद्विज्ञेयत्वान्न तत्रैव तत्र व्याप्तिवत्

योगिताकत्वसम्बन्धेनाभावांशे विशेषणत्वमुपेयते वाच्यत्वसंसर्गता-  
वच्छेदकतयैव वा तथाविधतदवच्छिन्नत्वस्य प्रतियोगितांशे भान-  
मुपेयते तथाच तत्र नोपदर्शितज्ञानापेक्षित्यागङ्गां परिजिहीर्षुर्भावं  
व्याचष्टे, 'अभावप्रत्ययो हीति, 'विशेषणस्य' विशेषणप्रतियोगिघटा-  
दिनिरूपितविशेषणतापन्नस्य घटत्वादेः, 'प्रतियोगितावच्छेदकत्व-  
सवगाहते, (१) प्रतियोगितया भासमानघटादिनिरूपितविशेषणता-  
वच्छिन्ना या स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धावच्छिन्नघटत्वादि-  
निष्ठप्रकारता तच्छालीभवतीति यावत् । 'न तु स्वातन्त्र्येण' न  
प्रतियोग्यविशेषणत्वेन, घटत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वसवगाहते  
इत्यनुषङ्गेनान्वयः, तादृशसम्बन्धावच्छिन्नघटत्वादिप्रकारता प्रति-  
योगिनिरूपितप्रकारतानवच्छिन्ना न भवतीत्यर्थः । 'घटो नास्ती-  
त्येवेति अभावांशे स्वातन्त्र्येण घटत्वादिवैशिष्ट्योमेखरहिताया-  
एव इत्यर्थः । 'प्रतीतेः,' अनुभवादिति शेषः, एतावता किमायात-  
मिन्यत आह, 'तदिहेति, 'अवच्छिन्नं' विशेषितं, 'तस्यापि प्रतियोगि-  
तावच्छेदकत्वं' तस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमपि, तथाच मानाभावेन  
व्यधिकरणधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभिद्विरिति भावः ।  
अथ व्यधिकरणधर्मस्य प्रतियोगिविशेषणतयैव व्यधिकरणधर्माव-  
च्छिन्नाभाववृद्धौ भानमुपेयते । न चैवं सति तादृशबुद्धेः समवायि-  
त्वादिरूपविशेषणतावच्छेदकप्रकारकवाच्यत्वादिज्ञानजन्यतायच्छे-  
दकाक्रान्ततया तादृशज्ञानं विना व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभाव-

(१) एतेन 'तदवच्छेदकत्वसवगाहते' इत्यत्र 'प्रतियोगितावच्छेदकत्वसवगाहते'  
इति पाठः कृत्यचिदादर्शपुस्तके वर्तते इत्यनुमीयते ।

बुद्धानुपपत्तिरिति वाच्यम् । भ्रमात्मकतादृशज्ञानदशायामेव  
तद्वुद्ध्युपगमात् विशेषदर्शनदशायामपि आहार्यतत्प्रकारज्ञान-  
सम्भवात् अनाहार्यस्यैव विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानस्य  
विशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्ययहेतुत्वे विशेषदर्शनकालीनायाः समवायितया  
वाच्यत्वं नास्तीत्यादिवुद्हेरगत्या वाच्यत्वाद्यधिकरणकसमवायित्वाद्य-  
भावावगाहित्वमुपेयते, वाच्यत्वं समवायि इत्यादिभ्रमानन्तर सम-  
वायिवाच्यत्वं नास्तीत्याकारकप्रत्यय एव व्यधिकरणधर्मस्य प्रति-  
योगितावच्छेदकत्वे मानमास्तां तत्र तदवगाहितायाः सर्वानुभव-  
मिद्वत्वेनापह्नोतुमशक्यत्वात्, तादृशप्रतीतेर्वाच्यत्वे समवायित्वाभावा-  
वगाहित्वोपगमे तत्पूर्वं वाच्यत्वं समवायीति भ्रमापेक्षानुपपत्तेरि-  
त्याशयेनाशङ्कते, 'अथावगाहत इति, समाधत्ते, 'तर्हि भ्रम एवेति  
व्यधिकरणधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वाद्येऽपि भ्रम एव इत्यर्थः,  
वैशिष्ट्यभान एवावच्छेदकताया भानादवच्छेदकताया वैशिष्ट्य-  
नियततया तद्वाधे तस्या अपि वाधादिति भावः । न चैवं  
'गवि शशशृङ्गं नास्तीति प्रतीतेरसिद्धेरिति नूनामङ्गतिस्तादृश-  
प्रतीतेः शृङ्गाशे शशीयत्वावगाहितानभ्युपगमे शशीयत्वे शृङ्ग-  
निष्ठप्रतियोगितावच्छेदकत्वावगाहनासम्भवात् तदवगाहित्वे भ्रम-  
त्वात् उभयथापि व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावामाधकत्वात्तादृश-  
प्रतीतिनिराकरणस्यानुपयुक्तत्वादिति वाच्यम् । अभ्रान्तानामपि  
गवि शशशृङ्गं नास्तीति व्यवहारमूलकप्रतीतिसत्त्वेनोक्तनियमस्यैवा-  
सिद्धा व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमिद्विनिर्गम्यत्वं तादृशप्रतीते-  
र्गोशृङ्गाधिकरणकशशीयत्वाभावावगाहित्वोपगमे तस्या गवाधिक-

यदि च ग्राह्यप्रकारतावच्छिन्ने धर्मो न्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व-  
 समभावावच्छिन्नधर्मान्तरनिरूपितप्रकारता-तदन्यप्रकारतानिरू-  
 पितविशेषणविषयतानिरूपितसंसर्गतामस्यन्येन ज्ञानं प्रति अभा-  
 यीयानुगोविताविशेषभेदस्य कारणतां कल्पयित्वा ईदृशापत्तिः प्र-  
 तियोगिप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतापन्नावृत्तिप्रकारतावि-  
 शेषभग्न्यनेन लोक्तिकप्रत्यक्षं प्रत्यभावत्वभेदस्य कारणतां कल्पयित्वा  
 च पूर्णापत्तिः (१) वार्यते तदा तावदेव सकलापत्तिवारणादन्तं  
 प्रतियोगिज्ञानहेतुतया । न चैवमपि प्रतियोग्यविषयकस्याभाव-  
 तापकारकप्रत्ययस्यापत्तिर्यिना प्रतियोगिज्ञानहेतुतां न शक्यते  
 धारयितुं इति साध्यम् । प्रतियोगिज्ञानं विना प्रतियोग्यविषयकस्य  
 इदत्वादिना अभावप्रत्यक्षस्य इदत्वादिरूपतादृशविशेषणज्ञाना-  
 सत्त्वे च तादृशस्य अभावनिर्विकल्पस्येष्टत्वात् अभावनिर्विकल्प-  
 कानुपगमे प्रतियोगिज्ञानहेतुतयापि तद्वारणासम्भवात् इदत्वा-  
 दिना अभावप्रत्यक्षे अविचारवारणाय अभावत्वप्रकारकाभावप्र-  
 त्ययस्यापत्तिर्न प्रत्येव प्रतियोगिज्ञानहेतुताया वाच्यत्वात्, विशेष-  
 णत्वविशेषणतासम्बन्धेन प्रत्यक्षं प्रति अभावभेदस्य हेतुता  
 तद्वारणे च शयापि तथैव तस्य वारणीयत्वात् । वस्तु-  
 त्वात् तद्वारणस्यैव तादृशफलापत्त्यनवकाशः प्रसिद्धाया घटी  
 तद्वारणस्यैव तादृशफलापत्त्यनवकाशः प्रसिद्धाया घटी  
 तद्वारणस्यैव तादृशफलापत्त्यनवकाशः प्रसिद्धाया घटी  
 तद्वारणस्यैव तादृशफलापत्त्यनवकाशः प्रसिद्धाया घटी

पणतावच्छेदकज्ञा-

नविधया हेतुतायाः कृतत्वात् तादृशकारणविरहादेव न तच्छून्य-  
काले तदापत्तिः ।

यत्तु अनाहार्यप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिप्रकार-  
कोपलम्भविरहो विज्ञेयोभूततत्तद्विनिर्मुक्त्यासन्नोऽभावग्रहहेतुः त-  
याच यस्य पुंसः समवायित्वादिविशिष्टवाच्यत्वादिप्रकारकोऽना-  
हार्यभ्रमोऽप्रसिद्धः तदीयः समवायितया वाच्यत्वनास्तीकारकप्र-  
त्ययो न व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमवगाहितुमिष्टे तदीयतादृ-  
शप्रतियोग्युपलम्भविरहरूपतदीयाभावप्रत्यक्षकारणस्याप्रसिद्धेरिति  
तत्पुरुषीयतादृशप्रत्ययस्य वाच्यत्वाद्यनुयोगिकममवायित्वाभाव-  
विषयकत्वस्यावश्यकत्वे सर्वत्रैव तद्विषयकत्वमुचितं एकाकार-  
प्रतीति' पुरुषभेदेन विषयवैचित्र्यविरहादिति मित्रोक्तव्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावनिराकरणस्य पन्थाः सोऽपि न साधयान् ।  
अभावबुद्धौ स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्ट-स्वप्रतियोगिमत्त्वोप-  
लम्भत्वेन एककारणतायाः स्वत्वानुगमेन दुर्वचतया विशिष्य  
कारणताकल्पनस्यावश्यकत्वे यत्र तादृशोपलम्भप्रसिद्धिस्तत्रैव तादृ-  
शोपलम्भानन्तरमभावप्रत्ययवारणाय तदभावहेतुतोपगमाद्व्यधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभावबुद्धौ क्वचिदप्रसिद्धा तदभावहेतुत्वासम्भवे-  
ऽपि सन्निकर्षादिघटितसामग्रीतस्तदुत्पत्तौ बाधकादित्यत्र आह,  
'वदि पुनरिति, 'स्वरसवाहो' विवादशूचः, घटत्वेन घटो नास्तीति  
पाठः घटत्वेन पटो नास्तीति पाठो न साधुस्तादृशप्रतीतिः  
पटाद्यनुयोगिकघटत्वाद्यभावावगाहिताया एव व्यधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावानभ्युपगन्तृभिरुपगमात् प्रतियोगिविशेषणतापन्न-

यदि च यादृशप्रकारतावच्छिन्ने धर्मं स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व-  
 सम्बन्धावच्छिन्नधर्मप्रन्तरनिरूपितप्रकारता-तदन्यप्रकारतानिरू-  
 पितविशेषणविषयतानिरूपितसंसर्गतासम्बन्धेन ज्ञानं प्रति अभा-  
 वीयानुयोगिताविशेषभेदस्य कारणतां कल्पयित्वा ईदृशापत्तिः प्र-  
 तियोगिप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतापन्नावृत्तिप्रकारतावि-  
 शेषसम्बन्धेन लौकिकप्रत्यक्षं प्रत्यभावत्वभेदस्य कारणतां कल्पयित्वा  
 च पूर्वोपत्तिः (१) वार्यते तदा तावतैव सकलापत्तिवारणादलं  
 प्रतियोगिज्ञानहेतुतया । न चैवमपि प्रतियोग्यविषयकस्याभाव-  
 त्वाप्रकारकप्रत्ययस्यापत्तिर्विना प्रतियोगिज्ञानहेतुतां न शक्यते  
 वारयितुं इति वाच्यम् । प्रतियोगिज्ञान विना प्रतियोग्यविषयकस्य  
 इदन्त्वादिना अभावप्रत्यक्षस्य इदन्त्वादिरूपतादृशविशेषणज्ञाना-  
 सत्त्वे च तादृशस्य अभावनिर्विकल्पस्येष्टत्वात् अभावनिर्विकल्प-  
 कानुपगमे प्रतियोगिज्ञानहेतुतयापि तद्वारणासम्भवात् इदन्त्वा-  
 दिना अभावप्रत्यक्षे व्यभिचारवारणाय अभावत्वप्रकारकाभावप्र-  
 त्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रत्येव प्रतियोगिज्ञानहेतुताया वाच्यत्वात्, विशेष-  
 णानवच्छिन्नविषयतासम्बन्धेन प्रत्यक्षं प्रति अभावभेदस्य हेतुतां  
 स्वीकृत्य तद्वारणे च मयापि तथैव तस्य वारणीयत्वात् । वस्तु-  
 तस्तु आपाद्याप्रसिद्धैरव तादृशफलापत्त्यनवकाशः प्रसिद्धाया घटी  
 नास्तीत्यादिबुद्धेर्वटत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहितया तत्र प्रति-  
 योगितावच्छेदकघटत्वादिप्रकारकज्ञानस्य विशेषणतावच्छेदकज्ञा-

नविधया हेतुतायाः कृतत्वात् तादृशकारणविरहादेव न तच्छून्य-  
काले तदापत्तिः ।

यत्तु अनाहार्यप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिप्रकार-  
कोपलम्भविरहो विशेषीभूततत्तद्वर्त्मिप्रत्यासन्नोऽभावग्रहहेतुः त-  
थाच यस्य पुंसः समवायित्वादिविशिष्टवाचत्वादिप्रकारकोऽना-  
हार्यभ्रमोऽप्रसिद्धः तदीयः समवायितया वाचत्वनास्तीकारकप्र-  
त्ययो न व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावमवगाहितुमिष्टे तदीयतादृ-  
शप्रतियोग्युपलम्भविरहरूपतदीयाभावप्रत्यक्षकारणस्याप्रसिद्धेरिति  
तत्पुरुषीयतादृशप्रत्ययस्य वाचत्वाद्यनुयोगिकसमवायित्वाभाव-  
विषयकत्वस्यावश्यकत्वे सर्वत्रैव तद्विषयकत्वमुचितं एकाकार-  
प्रतीतिः पुरुषभेदेन विषयवैचित्र्यविरहादिति मित्रोक्तव्यधिकरण-  
धर्मावच्छिन्नाभावनिराकरणस्य पन्थाः सोऽपि न साधीयान् ।  
अभाववुद्धौ स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्ट-स्वप्रतियोगिमत्त्वोप-  
लम्भत्वेन एककारणतायाः स्वत्वाननुगमेन दुर्वचतया विशिष्ट  
कारणताकल्पनस्यावश्यकत्वे यत्र तादृशोपलम्भप्रसिद्धिस्तत्रैव तादृ-  
शोपलम्भानन्तरमभावप्रत्ययवारणाय तदभावहेतुतोपगमाद्व्यधि-  
करणधर्मावच्छिन्नाभाववुद्धौ कचिदप्रसिद्धा तदभावहेतुत्वामन्त्रवे-  
ऽपि सन्निकर्षादिघटितसामग्रीतस्तदुत्पत्तौ बाधकादित्यत आह,  
'वदि पुनरिति, 'स्वरसवाहो' विवाटशूचः, घटत्वेन घटो नास्तीति  
पाठः घटत्वेन पटो नास्तीति पाठो न साधुस्तादृशप्रतीतिः  
पटाद्यनुयोगिकघटत्वाद्यभावावगाहिताया एव व्यधिकरणधर्मा-  
वच्छिन्नाभावानभ्युपगन्तृभिरुपगमात् प्रतियोगिविशिष्टतापन्न-



स्येव प्रतियोगितावच्छेदकत्वं भासत इति नियमस्य तदाकार-  
 प्रतीतिवन्नेनागमगारणात्, 'यानुभविक इत्यस्य अधिकरणधर्मे  
 स्यावच्छेदकत्वावगाहितया अनुभूतिरित्येतद्व्यतिरेकतया वा कथ-  
 वित् महम्मनोयः, 'गौर्ज्वाणमृत्तुणामपि न गवामित्यनेन प्रतीति-  
 कारणवाधेन तादृशाभावनिराकरणवन्तीमित्यादय आश्रिताः ।  
 'यदि तदा इत्यनेन तादृशप्रतीतिरानुभविकत्वे विवादं प्रदर्शयता  
 तादृशाभावस्यापारमाथिकत्वं सूचितम् ।

इति त्रीमहामहोपाध्याय-गदाधरभट्टाचार्यविरचितायां अनु-  
 मानचिन्तामणिदीधितिबिहृती व्यधिकरणधर्माव-  
 च्छिन्नाभावघटितव्याप्तिलक्षणं सम्पूर्णम् ।





अवृत्तौ साध्याधिकरणावृत्तित्वसत्त्वात् साध्यासामानाधिकरण्य-  
 पदस्य साध्यानधिकरणाधिकरणकत्वार्थकतायामेव विशेषण-  
 दलस्यावृत्तिसाधारण्यसम्भवात् तथाच सति एतादृशसाध्यासामा-  
 नाधिकरण्याप्रसिद्ध्या केवलान्वयिन्यव्याप्तेः साध्यासामानाधि-  
 करण्यं नोक्तरूपं किन्तु साध्याधिकरणानधिकरणत्वरूपं तदन-  
 धिकरणत्वमप्यवृत्तिसाधारण्यम् अधिकरणाप्रसिद्ध्या अनधिकरणा-  
 प्रसिद्धेरवृत्तौ तदसत्त्वात् इति चेदेवमपि 'केवलान्वयिनीत्यादि-  
 ग्रन्थविरोधः, तेन गगनादौ साध्यासामानाधिकरण्यप्रसिद्धिदर्शनात्  
 साध्यसमानाधिकरणे व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिश्चेत्यालोच्य लक्षणम-  
 न्यथा व्याख्यातुमुपक्रमते, 'साध्यस्येति, साध्यपदासामानाधिक-  
 रण्यपदयोर्वहुव्रीहिवलात् साध्यासमानाधिकरणलाभः, तदनधि-  
 करणत्वं यदि तदधिकरणत्वाभावस्तदा केवलान्वयिनि अवृत्तेरेव  
 साध्यवदवृत्तितया तदनधिकरणत्वाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरतीऽनधि-  
 करणपदं अभाववदर्थकतया व्याचष्टे, 'तदभाववत्त्वमिति, सति-  
 सप्तम्याः सामानाधिकरण्यार्थकतया तदभाववत्त्वसमानाधि-  
 करणसाधिकरणत्वस्य विवक्षितत्वे धूमादिहेतौ वज्रगाद्यसमाना-  
 धिकरणधूमत्वादिमत्त्वादव्याप्तिरत आह, 'तदवच्छिन्नेति, अवच्छे-  
 द्यावच्छेदकभावः कुतो लभ्यते इत्याशङ्क्यायामाह, 'सतिसप्तम्येति,  
 'अनधिकरणत्वे सतीत्यत्र या सप्तमी तत इत्यर्थः, 'अवच्छेदक-  
 त्वलाभादिति तदभाववत्त्वरूपप्रकृत्यर्थे अधिकरणतानिरूपकत्व-  
 रूपसमभिव्याहृतसाधिकरणत्वपदार्थैकदेशाधिकरणतानिरूपकता-  
 वच्छेदकतालाभादित्यर्थः, अवच्छेदकत्वश्चेदनतिरिक्तावृत्तित्वरूपं

विवक्ष्यते तदा विषमव्याप्ते धूमादावव्याप्तिः वज्रसमानाधिकरणपदार्थाभावस्य हेतुशून्यसाध्याधिकरणसाधारणस्य हेत्वतिरिक्तवृत्तित्वात् साध्यव्यापके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिश्च तत्र साध्यसमनियतस्य साध्यासमानाधिकरणपदार्थाभाववत्त्वस्य हेत्वनतिरिक्तवृत्तित्वादत आह, 'तच्चेहेति, 'अन्यूनवृत्तित्वं' व्यापकत्वं, समुदितार्थमाह, 'साध्यवदवृत्तौति । साध्यानधिकरणाधिकरणकत्वरूप साध्याधिकरणानधिकरणकत्वरूपश्च साध्यासमानाधिकरण्यं केवलान्वयिसाध्यके न प्रसिद्धतीति साध्यासमानाधिकरण्यपदस्य साध्यवदवृत्तित्वार्थकता स्फुटीकृता, धूमवदवृत्तिरूढत्वाद्यभावस्य वज्रिव्यापकत्वादतिव्याप्तिरतः साध्यवदवृत्तयो ये ये पदार्थास्तदभावकूटलाभाय सकलेति, इत्यञ्च साकल्यावच्छिन्नतावत्पदार्थाभावस्य केवलान्वयित्वेऽपि न क्षतिः । साध्यवदवृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकैकसामान्याभावश्च निवेशयितुमशक्यः । येन येन सम्बन्धेन यस्य साध्यवदवृत्तित्वं तत्तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदभावस्य निवेशनीयत्वात्, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धाद्यननुगमेनाभावेक्यासम्भवात् । विशेषणताविशेषसम्बन्धमात्रनिवेशपक्षे तत्तदननुगमविरहादेक एव सामान्याभावो निवेशनीयः । साध्यपद साध्यतावच्छेदकविशिष्टपरं यतो विशिष्टसत्तावान् जातैरित्यादौ गुणत्वादे. (१) शुद्धसाध्यवदवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः । तद्वत्त्वञ्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यं, तेन समवादेन वङ्गी साध्ये पञ्चतत्वादेर्वज्रिसंयोगिवृत्तित्वेऽपि कथं न हेतौ धूमे नाति-

अवृत्तौ साध्याधिकरणावृत्तित्वमत्त्वात् साध्यासामानाधिकरण-  
 पदस्य साध्यानधिकरणाधिकरणकत्वाद्यर्थकतायामेव विशेषण-  
 दलस्यावृत्तिसाधारण्यसम्भवात् तथाच सति एतादृशसाध्यासामा-  
 नाधिकरणाप्रसिद्ध्या केवलान्वयिन्यव्याप्तेः साध्यासामानाधि-  
 करण्यं नीत्तरूपं किन्तु साध्याधिकरणानधिकरणत्वरूपं तदन-  
 धिकरणत्वमप्यवृत्तिसाधारण्यम् अधिकरणाप्रसिद्ध्या अनधिकरणा-  
 प्रसिद्धेरवृत्तौ तदसत्त्वात् इति चेदेवमपि 'केवलान्वयिनीत्यादि-  
 ग्रन्थविरोधः, तेन गगनादौ साध्यासामानाधिकरण्यप्रसिद्धिदुर्गतात्  
 साध्यसमानाधिकरणे व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिद्येत्यालोच्य लक्षणम-  
 न्यथा व्याख्यातुमुपक्रमते, 'साध्यस्येति, साध्यपदासामानाधिक-  
 रण्यपदयोर्वहुव्रीहिवलात् साध्यासमानाधिकरणलाभः, तदनधि-  
 करणत्वं यदि तदधिकरणत्वाभावस्तदा केवलान्वयिनि अवृत्तेरेव  
 साध्यवदवृत्तितया तदनधिकरणत्वाप्रसिद्ध्या अव्याप्तिरतीऽनधि-  
 करणपदं अभाववदर्थकतया व्याचष्टे, 'तदभाववत्त्वमिति, मति-  
 मसम्याः सामानाधिकरण्यार्थकतया तदभाववत्त्वसमानाधि-  
 करणमाधिकरणत्वस्य विवक्षितत्वे धूमादिर्हेतो वङ्गाद्यसमाना-  
 धिकरणधूमत्वादिमत्त्वादव्याप्तिरत आह, 'तदवच्छिन्नेति, अवच्छे-  
 द्यावच्छेदकभावः कुतो लभ्यते इत्यागङ्गायामाह, 'मतिमसम्येति,  
 'अनधिकरणत्वे मनीष्यत्र या मसमी तत इत्यर्थः, 'अवच्छेदक-  
 त्वनाभादिति तदभाववत्त्वरूपप्रकृत्यर्थे अधिकरणतानिरूपकत्व-  
 रूपमसमिध्याहृतमाधिकरणत्वपदार्थैकदेशाधिकरणतानिरूपकता-  
 वच्छेदकतानाभादित्यर्थः, अवच्छेदकत्वत्वेदनतिरिक्तवृत्तित्वरूपं

विवक्ष्यते तदा विषयव्याप्ते धूमादावव्याप्तिः ब्रह्मसमानाधि-  
करणपदार्थाभावस्य हेतुगुण्यसाध्यधिकरणसाधारणस्य हेतुति-  
रिहवृत्तित्वात् साध्यव्यापके व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिश्च तत्र साध्य-  
समनियतस्य साध्यासमानाधिकरणपदार्थाभाववत्त्वस्य हेतुनति-  
रिहवृत्तित्वादत आह, 'नञ्चेहेति, 'अन्यूनवृत्तित्वं' व्यापकत्वं, समु-  
चित्यार्यमाह, 'साध्यवदवृत्तौति । साध्यानधिकरणाधिकरणकत्व-  
रूपं साध्याधिकरणानधिकरणकत्वरूपञ्च साध्यासमानाधिकरण्यं  
वैकल्यान्वयिनाध्यक्षे न प्रसिध्यतीति साध्यासमानाधिकरण्य-  
पदस्य साध्यवदवृत्तित्वार्यकता स्फुटीकृता, धूमवदवृत्तिरुदत्ताद्य-  
भावस्य बहिर्व्यापकत्वादतिव्याप्तिरतः साध्यवदवृत्तयो ये ये  
पदार्थानुदभावकूटलाभाय सज्जतेति, इत्यत्र साकन्यावच्छि-  
दनावत्पदार्थाभावस्य वैकल्यान्वयित्वेऽपि न हतिः । साध्य-  
वृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकैकसामान्याभावस्य निवेगयितुमशक्यः ।  
येन येन सम्बन्धेन यस्य साध्यवृत्तित्वं तत्तत्सम्बन्धावच्छिन्न-  
तदभावस्य निवेद्यनीयत्वात्, प्रतियोगिनावच्छेदकसम्बन्धादनु-  
गमेनाभाववैकल्यान्मत्वात् । विशेषणविशिष्टसम्बन्धमात्रनिवेगपक्षे  
तत्तदनुगमविहातेक एव सामान्याभासो निवेद्यनीयः ।  
साध्यपद साध्यावच्छेदकविशिष्टपरं ज्ञेयो विशिष्टसत्त्वात्  
जानिगित्वादी गुणत्वादेः १ इहसाध्यवृत्तित्वेऽपि न हतिः ।  
नहत्तत्र साध्यावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यं, तेन समवायेन ब्रह्मी  
साध्ये पञ्चतत्वादेर्विशिष्टसंयोगिवृत्तित्वेऽपि संयोगेन हेतौ धूमे नाति-

व्याप्तिः । यत्पदं हेतुतावच्छेदकविगिष्टपरं अतो द्रव्यं विगिष्टमत्ता-  
दित्यादौ नाव्याप्तिः । तदधिकरणता हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्या  
तेन समवायादिना धूमाधिकरणताया निर्वर्त्तिमाधारण्येऽपि  
न क्षतिः ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

यथासन्निवेशे अधिकरणत्वस्य न वैयर्थ्यं हेतुता-  
वच्छेदकसम्बन्धलाभाय वा तत् । येन येन सम्बन्धेन  
योयः साध्यवदवृत्तिस्तेन तेन सम्बन्धेन तत्तदभावो-  
बोध्यः, एतेन साध्यवदवृत्तित्वं यदि साध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धेन विवक्षितं तदा समवायेन साध्यतायां साध्य-  
वदसमवेतस्य सार्वत्रिकत्वात्सकलतच्छून्याप्रसिद्धिः ।  
अथ तदभावोऽपि तादृशेनैव सम्बन्धेन वाच्यस्तदा  
जातिमान् प्रमेयत्वादित्यादावतिव्याप्तिः जातिमदसम-  
वेतानां समवायेनाभावस्य केवलान्वयित्वाद्दतएव न  
संयोगेन समवायेन वा, इदं न जातिमज्जातित्वादित्या-  
दौ साध्यवत्समवेताद्यप्रसिद्धेश्च । नापि साधनताव-  
च्छेदकेन, इदमेतद्रूपभिन्नं गुणत्वादित्यादावतिव्याप्तेः ।  
नापि विषयतया, घटभिन्नं मेयत्वादित्यत्राप्यतिव्याप्तेः  
सविषयकमात्रस्यैव घटभिन्नविषयत्वात् घटनिर्विकल्प-

केऽपि घटत्वादभिमानात् । नापि मस्त्वन्वसावेण, द्रव्यं  
सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः दृष्टिसत्त्वावस्यैव स्वरूपमस्त्व-  
न्वेन महाकाले दृत्तेरदृत्तेरभावस्य च केवलान्वयित्वादि-  
ति प्रत्युक्तम् । विशेषणताविशेषेण वा साध्यवद्दृष्टित्वं  
वक्तव्यं सर्व्वदैव तत्तद्भान्तित्वे तत्तदन्यात्वं तत्तदा-  
रकाप्रमाविषयत्वे वा तत्तुल्यम् । तेनैव मस्त्वन्वेन  
तद्वच्छिन्नसामान्याभावे वाच्य इति ।

---



कत्वादतिव्याप्तिः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवदवृत्ति-  
 त्वादिविवक्षणे च वक्ष्यमाणदोषाणां दुर्वारतेत्यालोच्य साध्य-  
 वदवृत्तितानिर्वाहकसम्बन्धाभावप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धयोरैक्यं  
 विवक्षति, 'येन येनेति, संयोगादिनायोगोलकत्वादेर्धूमादिमद-  
 वृत्तित्वात्तत्सम्बन्धावच्छिन्नतदभावस्य च वङ्गादिव्यापकत्वादति-  
 व्याप्तिरतः 'येन येनेति वीणा, 'तत्तदभाव इति, संयोगादिसम्बन्धा-  
 वच्छिन्नसाध्यवदसंयुक्तत्वाद्यवच्छिन्नसामान्याभावा एव यथासम्भव  
 लक्षणघटकाः, न तु तत्तत्पदार्थानां तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभावाः,  
 अनन्ताभावनिवेशप्रसङ्गादित्यवधेयम् । एतादृशविवक्षाप्रयोजनं  
 दर्शयति, 'एतेनेत्यादिना, 'साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेति अस्य  
 चाभावप्रतियोगितया भासमानायां वृत्तावन्वयः, 'समवायेनेति,  
 संयोगादीनामप्युपलक्षणं, 'साध्यवदसमवेतस्येति, मेयत्वादेरिति  
 शेषः । असमवेतपदमप्यसंयुक्ताद्युपलक्षणपरं, 'सकलतच्छून्येति  
 साध्यवदवृत्तिसकलपदार्थाभावाप्रसिद्धिरित्यर्थः, एकसम्बन्धेन व्यभि-  
 चारनिरूपकाधिकरणवृत्तेरपरसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य हेतुव्याप-  
 कतामादायातिव्याप्तिवारणाय साध्यवदवृत्तेः सम्बन्धसामान्येना-  
 भावोऽवश्यं विवक्षणीयः । संयोग-समवाय-स्वरूपादिनिष्ठसम्बन्धता-  
 विशेषाणां मिथो भिन्नत्वेऽपि सम्बन्धतात्वेनानुगतानां तावन्निष्ठ-  
 प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धतावच्छेदकत्वे मानाभावात् । सामान्य-  
 विशेषभावेनावच्छेद्यावच्छेदकभूतसम्बन्धतयोर्भेदेनात्माश्रयविरहात्,  
 प्रत्येकं सकलसम्बन्धावच्छिन्नाभावकूट एव वा निवेश्य इत्य-  
 भिप्रायेणेदं, अन्यथा मेयत्वादेरपि समवायादिना अभावप्रसिद्धा

असङ्गत्यापत्तेः । 'तादृशेनैवेति, एवकारेण सम्बन्धसामान्यव्यवच्छेदः, तावतैव धूमवान् वङ्गेरित्यादावतिव्याप्तिवारणसम्भवादयोगोलकौय-  
चङ्गादेः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनाभावस्य हेत्वन्यूनवृत्तित्वा-  
विरहादिति भावः । 'जातिमानिति समवायेन जातित्वावच्छिन्न-  
साध्यके व्यभिचारिणैत्यर्थः, 'केवलान्वयित्वादिति व्यधिकरणसम्ब-  
न्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनेत्यादिः, केवलान्वयित्वे सुतरामेव  
हेत्वन्यूनवृत्तित्वमिति तदभिधानम् । विशिष्य समवायादिसम्बन्ध-  
निवेशनं निरस्यति, 'अतएवेति एतादृशातिव्याप्तेर्नैवेत्यर्थः, संयोगेन  
समवायेन वा नाव्यवदहृत्तेस्तोनैव सम्बन्धेनाभावः शक्यनिवेश इति  
श्रेयः । जातिमदमंयुक्तस्य संयोगेनाभावस्यापि केवलान्वयित्वादिति  
भावः । एतत्पक्षद्वये अधिकांशव्याप्तिमाह, 'इदमिति, 'समवेता-  
दीत्यादिना संयुक्तपरिग्रहः । 'साधनतावच्छेदकेनेति, सम्बन्धेनेति  
श्रेयः । साध्यवदहृत्तिरित्यादिकमपि पुरणीयं, एवमग्रेऽपि,  
जात्यादिनाध्यके व्यभिचारिणि स्वरूपसम्बन्धस्त्वेव साधनताव-  
च्छेदकतया तेन सम्बन्धेन साध्यवदहृत्तिजातित्वादिस्तादृशसम्बन्धा-  
वच्छिन्नाभावस्य हेत्वव्यापकत्वेन नैतत्कल्पेऽतिव्याप्तिरित्याशङ्काव-  
तारः । 'इदमिति पक्षनिर्देशः 'एतदित्यस्य पक्षनिर्देशताभ्रम-  
परीहाय, तथा नति रूपत्वावच्छिन्नभेदस्य साध्यतालाभेन तादृश-  
साध्यवदसमवेतस्य रूपत्वादेः प्रसिद्धा अतिव्याप्त्यनवकाशात् ।  
'अतिव्याप्तेरिति, एतद्रूपमात्रसमवेताप्रसिद्धा एतद्रूपभिन्नासम-  
वेतस्य समवायरूपसाधनतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य व्यधि-  
करणसम्बन्धावच्छिन्नाभावतया केवलान्वयित्वादिति भावः । तद्व्या-

दिमात्रसमवेतस्य रूपादेः प्रसिद्धा गुणत्वरूपैकव्यक्तिकानुमरणम् ।  
 'नापि विषयतयेति, व्यभिचारिणि साध्यवद्विषयकस्य व्यभिचा-  
 रनिरूपकाधिकरणविषयकज्ञानादेर्विषयतामसम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
 मादायातिव्याप्तिनिराकरणासम्भवात् गङ्गावतारः । 'घटभिन्नं  
 मेयत्वादित्यत्रापोत्यपिना पूर्वोक्तस्थलपरिग्रहः, घटभेदसाध्य-  
 कस्य नानाव्यक्तिविषयकत्वं द्रव्यविषयकत्वञ्च पूर्वोक्तस्थलाद्विशेष-  
 इति पूर्व्वकल्पापेक्षया एतत्पक्षस्यातिहेयतास्त्वनायेतस्याधिकस्य  
 प्रदर्शनम् अतिव्याप्तिवोजं, विषयतया साध्यवद्वहत्तेस्तत्सम्बन्धाव-  
 च्छिन्नाभावस्य केवलान्वयित्वं दर्शयति, 'सविषयकेति, 'मात्रपदं  
 कृतस्त्रपरं, 'घटभिन्नविषयकत्वादिति, घट इत्याद्याकारकस्य घटा-  
 दिविषयकज्ञानादेरपि विशेषणीभूतघटत्व-तत्सम्बन्धविषयकत्वादिति  
 भावः । ननु विशिष्टबुद्धेर्विशेषणादिविषयकत्वनियमेऽपि घटभिन्ना-  
 विषयकं घटनिर्विकल्पकमपि सम्भवतीत्यत आह, 'घटनिर्विकल्प-  
 केऽपीति, 'घटत्वादौल्यादिना रूपादिपरिग्रहः, तद्भासकसन्निकर्षा-  
 दिघटितसामग्र्या अपि तदानीं सत्त्वादिन्द्रियाणां स्वव्यवस्थापक-  
 गुणपुरस्कृष्टेणैव प्रवृत्तेश्चाक्षुषादौ रूपादिभानस्यावश्यकत्वाच्चेति  
 भावः । 'सम्बन्धमात्रेणेति, सम्बन्धमात्रेण साध्यवद्वहत्तित्वं साध्य-  
 वत्सम्बद्धत्वसामान्यं साध्यवदाधेयत्वसामान्यं वा, तादृशसम्बन्धेना-  
 भावश्च सम्बन्धत्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धताक एक  
 एवाभावः प्रतियोगितावच्छेदकतया प्रसिद्धा ये सम्बन्धास्तदव-  
 च्छिन्नाभावकूटो वा, 'स्वरूपसम्बन्धेन' कालिकविलक्षणसम्बन्धेन,  
 'प्रत्युक्तमिति, यत्र साध्यवति साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनावर्तमानं

तेन सम्बन्धेन क्वचिदपि न वर्तते तत्रापि विशेषणताविशेषेण  
 साध्यवद्वृत्तत्वेन सम्बन्धेन व्यभिचारनिरूपकाधिकरणवृत्तेर्वस्तुनः  
 प्रसिद्धा तस्य तादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादायैवातिव्याप्तिनिरा-  
 करणसम्भवादिति भावः । एवं मति विशेषणताविशेषस्यैव  
 विशिष्योपादानमुचितं सम्बन्धान्तरनिवेशे प्रयोजनाभावादित्या-  
 शयेनाह, 'विशेषणताविशेषेणेति दैशिकविशेषणतयेत्यर्थः, एवं  
 सति दर्शितातिव्याप्तीना नावकाश इति सूचयितुं व्यभिचारनिरू-  
 पकाधिकरणे तेन सम्बन्धेन वृत्तिरिति तेन सम्बन्धेन साध्यवद-  
 वृत्तित्वमीलभ्यमाह, 'सर्व्वतैवेति, व्यभिचारिहेतुक इति शेषः ।  
 'तत्तद्व्यक्तित्व इति यद्व्यक्तौ हेतोः साध्यव्यभिचार इत्यादिः,  
 अयोगोलकादिनिष्ठतत्तद्व्यक्तित्वं तन्मात्रवृत्तिरूपादात्मकमेव न तु  
 पदार्थान्तरं तस्य च न विशेषणताविशेषेण वृत्तिरिति के-  
 लान्वयिनं तस्य तादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादाय नानिष्पन्न-  
 निराकरणसम्भव इति तत्र तत्कीलभ्यसमुपयुक्तमित्यादि 'तत्तद-  
 न्यान्यत्व इति, तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नभेदोऽपि स्वप्रतियोगितावच्छे-  
 दकभेदप्रतियोगितावच्छेदवतद्व्यक्तित्वादनतिरिक्त एव तदाह  
 वक्ष्यते 'न हि घटभिन्नभेदो घटत्वादतिरिच्यत इत्यादि इत्याह, 'त-  
 प्रवारवेति तद्व्यक्तित्वादिप्रवारकेत्यह, तत्प्रवारकसमवयवत्व-  
 साध्यवत्यपि सम्भवात् 'प्रमेति, 'तत् तेन सम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वं,  
 विशिष्य समवायादिसम्बन्धनिर्देशे जातभावादिसम्बन्धकस्य तेन  
 सम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाप्रसिद्धिरिति 'विशिष्टतादिनिर्देश-  
 निर्देशे तु न तरोपापकर इति सूचयितुं सर्व्वत्र सदैवं साध्यवद्वृत्ति-



कालिकसम्बन्धेन हेतौ घटादौ द्रव्यत्वादेश्च समवायेन साध्यतायां समवायेन हेतौ सत्त्व-गुणत्वादौ नाति-प्रसङ्गः । न वा संयोगेन वज्रादौ साध्ये समवायेन तद्व्याप्यस्य रूपविशेषादेः कालिकसम्बन्धेनाधिकरणे काले स्पन्दे च कालपरिमाण-स्पन्दत्वादेः समवायेन तदधिकरणे घटादेः संयोगेन वृत्तावपि चाप्रसङ्गः, सम्बन्धविशेषेण व्याप्यत्वलाभाय साधिकरणत्वमित्याहु-स्तच्चिन्त्यम् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

मित्रव्याख्यानमुपन्यस्यति, 'केचित्त्विति, 'नञ्-व्यात्यासेन' साध्यपदानन्तरं न्यूनमानस्य नञस्तत्पूर्वाभिसम्बन्धेन, तथाचा-साध्यसामानाधिकरण्येति वक्तव्ये साध्यासामानाधिकरण्येत्यभिधानं प्रमादेनेति भावः । असाध्यपदस्य साध्यभिन्नार्थकत्वे एतद्वृत्तिधर्मवानेतत्त्वादित्याद्यतिरिक्ते सर्वत्र साध्यभिन्नस्य हेतु-समानाधिकरणतया क्वचिच्च साध्यभिन्नाप्रसिद्धा अव्याप्तिरतो नञ्पदस्य विरोधार्थकतामाह, 'साध्यविरोधीनीति, विरोधस्य तद-भावव्याप्यतारूपत्वे केवलान्वयिनि साध्याभावाप्रसिद्धा अव्याप्ति-रत. 'साध्यासमानाधिकरणानीति, केवलान्वयिन्यहत्तावेव साध्या-समानाधिकरणप्रसिद्धिः, व्यभिचारिहेतुकेऽपि साध्यासमानाधि-करण्यन्यान्ततोऽहत्तेरेव हेत्वसमानाधिकरणतया अतिव्याप्तिरिति साध्यासमानाधिकरणरूपोद्देश्यतावच्छेदकावच्छेदेन हेत्वसमा-

नातिरिक्तम् । अतिरिक्तत्वात्, न निरतिरिक्तम् । अतः न तत्रापि  
 मन्त्रिणः समस्तमधीतवान् । अतः न तत्रापि मन्त्रिणः समस्तमधीतवान् ।  
 अधिकरणत्वोपपत्तिरिति न कतया । अतिरिक्तत्वात्, न निरतिरिक्तम्,  
 'माप्तेति' भावतावच्छेदकविशिष्टत्वात्, तेन विनिर्दिष्टत्वात्, अतः  
 नातिरिक्तादी नातिरिक्तापि व्यापकत्वे तदतिरिक्तत्वात्, अतः न  
 योगितानवच्छेदकत्वे न तु तत्र सामानाधिकरण्याभावात्, अतः  
 योगितानवच्छेदकधर्मत्वम्, अभावत्वादिकमादायातिशयत्वाद्गो  
 वाच । मायादिनिरुद्धे तु सामानाधिकरण्यातिरिक्तविशेषाभावात्, माया-  
 सामानाधिकरण्याभावव्यापकत्वाभावात्, अतः न तत्रापि सामाना-  
 न्यपदं व्यापकत्वाभावात्, योगितानवच्छेदकत्वविशिष्टत्वात्, सामानाधि-  
 करणत्वकधर्मत्वमिति तु निश्चयः । तेन अभिचारिणेतुसामानाधि-  
 करणसामान्य-गगनोभयतादायिष्ठ्याभावात्, साध्यासामानाधि-  
 करणव्यापकत्वेऽपि न शक्तिः । अतः न तत्रापि तदवच्छेदकत्वं, तद्वि-  
 - मा धकरणनियेगात् । द्रव्यं विनिर्दिष्टमत्वादित्यादौ  
 नाव्याप्तिः । 'परं सामानाधिकरण्यं' हेतुसामानाधिकरण्यं, साध्य-  
 तावच्छेदकसम्बन्धनियेगस्य व्यावृत्तिमात्रं, 'समवायेन पृथिवीत्वा-  
 देरिति 'व्यभिचारिणि हेतौ घटादौ नातिप्रसङ्गः', द्रव्यविशेष-  
 सम्बन्धः, वृत्तिमन्मात्रस्यैव कालिकसम्बन्धेन पृथिवीत्वाधिकरणकानि  
 तादृशहेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरवृत्तिमात्रनिष्ठतदभावं प्रति  
 हेतुसामानाधिकरण्याभावस्य व्यापकत्वेऽपि समवायरूपसाध्यताव-  
 च्छेदकसम्बन्धेन साध्याधिकरणपृथिव्यादिनिरूपितकालिकसम्बन्धा-  
 वच्छिन्नवृत्त्यभावस्य महाकालादौ हेतुसामानाधिकरणे जन्यपृथिव्य-

समानकालीने चरमध्वंसादौ सत्त्वेन तं प्रत्यमुपस्थाप्यपकत्वादिति भावः । साध्यवद्वृत्तित्वे हेतुतावच्छेदकमस्वन्धनिवेगनप्रयोजनमाह, 'द्रव्यत्वादेवेत्यादि, समवायेन साध्याधिकरणमहाकाले वृत्तिमन्मात्रस्यैव कालिकमस्वन्धेन वृत्ते. साध्यवति मस्वन्धमामान्येन वृत्तेरभावं प्रति हेतुमद्वृत्तित्वाभावस्य व्यापकत्वेऽपि शुण्णत्वादिसाधारणं हेतुतावच्छेदकसमवायेन द्रव्यादिवृत्तित्वाभावं प्रति तस्याव्यापकत्वादिति भावः । हेतुमत्त्वे हेतुतावच्छेदकमस्वन्धनिवेगनप्रयोजनमाह, 'मयोगेन वद्व्यादौ साध्य इति वद्विमान् एतद्रूपादित्यादावित्यर्थः. 'समवायेनेति व्याप्यत्वान्वयि. कानपरिमाण-स्यन्दत्वादेर्वृत्तावपि नाप्रसङ्गः इत्यन्वयः । काले कालपरिमाणादेर्वृत्तिकथनेन साध्यतावच्छेदकमस्वन्धेन साध्यवति हेतुतावच्छेदकमस्वन्धेन वृत्तेरभाववति तत्र मस्वन्धमामान्येन हेतुमत्तमवेतत्वाभावासत्त्वाच्च तस्य तादृगाभावाव्यापकत्वमित्यव्याप्तिप्रसङ्गिवीजं दर्शितं मत्ताकालादिनिष्ठो यो वद्व्यादिमयोगस्याधारणरूपेण मयोगस्य साध्यतावच्छेदकमस्वन्धेन मत्ताकालपरिमाणि साध्यसामानाधिकरण्याभावासम्भवात् स्यन्दत्वानुपादनम् । चतुर्थमस्वन्धप्रवेशप्रयोजनमाह, १. 'समवादेनेति, 'तद्विधिवत्' रूपविशेषाद्यधिकरणे, 'घटादे, 'मयोगेन वृत्तावपि' इति । एतेन समवेतस्याभाववति घटादौ हेतुमत्तादिति मस्वन्धमामान्येन वृत्तेरभावमत्तात्तस्य तादृगाभावाव्यापकत्वं दर्शितम् । कालिकमस्वन्धवृत्तित्वावृत्तित्वा साधिवत्त्वमित्यन्तर्गतत्वात् तादृगाभावाव्यापकत्वं





सत्त्वादेरनैकान्तिकत्वाभावप्रसङ्गात् । न हि प्रति-  
योगिविरोधी सयोगादेरपरोऽत्यन्ताभावोऽस्ति अधि-  
करणभेदेनाभावभेदाभावात् । नापि साधनवन्निष्ठान्यो-  
न्याभावाप्रतियोगिसाध्यवत्कत्वं व्याप्तिः मूले वृजः  
कपिसंयोगवान्नित्यवाधितप्रतीतेः तदन्योन्याभावस्यापि  
तत्र सत्त्वात् । न चैवं भेदाभेदः, अवच्छेदकभेदेन तत्-  
सत्त्वाद्युपगमात्, साधनवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतियोगि-  
साध्यवद्यस्येति षष्ठ्यर्थव्याप्य-व्यापकभावानिरूपणात्  
साध्य-साधनयोर्व्याप्तिनिरूप्यत्वात् वल्लिमत्यर्थात्तस्य धूम-  
वस्महानसनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगित्वाच्च विशेषा-  
भावकूटादेवाभावव्यवहारोपपत्तौ सामान्याभावे माना-  
भावात् । नापि साधनसमानाधिकरणयावद्धर्मनिरूपि-  
तवैयधिकरण्यानधिकरणसाध्यसामानाधिकरण्यं सा-  
धनसमानाधिकरणस्य प्रमेयत्वादेवैयधिकरण्याप्रसिद्धेः  
महानसादौ समवायितया वल्लि-वल्लिमतीरत्यन्ता-  
न्योन्याभावयोः सत्त्वात् धूमादावप्युक्तलक्षणाभावाच्च ।

चिन्तामणि-टीधितिः ।

तथाश्रुतं यथासम्भवं विकल्प्य दूषयति नैत्यादि ।  
नन्वप्रतियोगिपदेन प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नं



व्याप्तिरित्यर्थः । न च धूमसमानाधिकरणान्योन्या-  
भावप्रतियोगितावच्छेदको वह्नित्वावच्छिन्नो वह्निः धूम-  
वान् वह्निमान्नेत्यप्रतीतेरत आह, 'विशेषेति । य एव  
प्रत्येकं वह्निमदभेदाः धूमसमानाधिकरणास्त एव  
चैकाधिकरणवृत्तित्वावच्छिन्ना वह्निमत्सामान्यभेदबुद्धिं  
उपपादयन्ति(१) तत्प्रतियोगितावच्छेदकश्च वह्नित्वाव-  
च्छिन्नोवह्निरिति भवत्यव्याप्तिः । 'साधनेति, वैयधिकरण्यं  
तदनधिकरणवृत्तित्वं तच्च केवलान्वयिनः साधनस्या-  
प्रसिद्धम् अतिप्रसञ्जकञ्च पृथिवी द्रव्यत्वादित्यादौ, अतः  
समानाधिकरणोपादानं, धूमादेरपि न वह्नादिसमा-  
नाधिकरणद्रव्यत्वादनधिकरणवृत्तित्वमतो गवदिति ।  
यद्यपि पृथिवीत्वादिसमानाधिकरणघटत्व-पटत्वाद्य-  
नधिकरणवृत्तित्वं द्रव्यत्वादेस्तदनधिकरणमात्रवृत्तित्वञ्च  
निखिलघट-पटादिरूपादीनां तथापि तादृशधर्मानधि-  
करणमात्रवृत्तित्वानवच्छेदकमाध्यतावच्छेदकवत्त्वं दो-  
ष्यं, न हि पृथिवीत्वसमानाधिकरणस्तादृशः कश्चिदे-  
कोधर्मी यदनधिकरणमात्रवृत्तित्वावच्छेदकं रूपत्वादि,  
धूमत्वादिकन्तु वह्नादिसमानाधिकरणाद्योगोलकत्वा-



दिशून्यानन्ताधिकरणव्यक्तीनां घटाद्यभावत्वं कल्पनीयमिति तदपेक्षया घटाद्यभावत्वस्य एकैकव्यक्तावेव कल्पनमुचितं लाघवा-  
दिति युक्त्या तत्सिद्धिः । यदि चाभावा अपि अधिकरणसम-  
संख्यास्तदा किमपराद्वयमधिकरणानामभावत्वकल्पनमिति भावः ।  
ननु द्रव्य-गुणादिवृत्तिसंयोगाद्यभावस्याभेदे संयोगाभावो द्रव्ये  
प्रतियोगिसामानाधिकरणो गुणे न तथा, गुणे व्याप्यवृत्तिः  
द्रव्ये न तथेति व्यपदेशो न स्यात्तस्य मिथो विरुद्धतत्तद्व्यभिचय-  
विषयकत्वादित्याशङ्क्य तादृशव्यवहारविषयाणामपि अविरोध व्युत्-  
पादयितुं तन्निर्व्यक्ति, 'संयोगाद्यभावस्य चेति, 'द्रव्य इत्यस्याव्याप्य-  
वृत्तित्वमित्यत्राप्यनुषङ्गनीयं, यथामंख्यमुद्देश्यद्वये विधेयद्वयान्वयः,  
एवमग्रेऽपि 'गुण इति 'व्याप्यवृत्तित्वमित्यत्रापि सम्बध्यते, 'न भेद-  
कानि' संयोगाभावस्येत्यादिः, 'अविरोधादिति, प्रतियोग्यधि-  
करणवृत्तित्व-तदनधिकरणवृत्तित्वयोर्भावाभावरूपताविरहेण एक-  
त्वापि सम्भवात्, द्रव्यनिष्ठाभावप्रतियोगित्व-गुणनिष्ठाभावाप्रति-  
योगित्वयोरपि नीलघट-पीतघटाभावसमशीलतया तथात्वादिति  
भावः । उक्तव्यवहाराच्च पारिभाषिका एव अवयवव्युत्पत्त्या तादृश-  
तादृशार्थालाभादित्यवधेयम् । यादृशयोर्विरोधस्तादृशयोर्न व्यव-  
हारविषयता इत्याह, 'सामान्यत इति 'तथात्वव्यतिरेक इत्यनेनास्य  
सम्बन्धः, 'अव्याप्यवृत्तौ प्रतियोगिसामानाधिकरणे चेति तथात्वे-  
न च व्यञ्जयमाने संयोगाभाव इत्यर्थः, 'सामान्यतो न तथात्व-  
व्यतिरेकः' न स्वाधिकरणनिष्ठाभावप्रतियोगित्वसामान्याभावः,  
प्रतियोग्यधिकरणवृत्तित्वसामान्याभावश्च व्यपदिश्यत इति शेषः ।



तादृशरूपावच्छिन्ननिरूपिता व्याप्तिरित्यर्थः, पर्वतादौ महानसी-  
यवङ्गादिसदन्योन्याभावसत्त्वेऽपि शुद्धवङ्गित्वाद्यवच्छेदेन महानसी-  
यवङ्गादावेव तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावः सुलभ इत्याह, 'न  
चेति न हीत्यर्थः, 'वङ्गित्वावच्छिन्नः' शुद्धवङ्गित्वावच्छिन्नः । न  
चावच्छेदकत्व-तदभावयोर्विरोधेनैकत्रावस्थानं दुर्घटमिति वाच्यम् ।  
निभिन्नावच्छेदेन भावाभावयोरेकत्र वृत्तावविरोधेनावच्छेदकता-  
नवच्छेदकरूपेणावच्छेदकत्वाभाव इति वाच्यम् यादृशस्यावच्छे-  
दकतावच्छेदकत्वपर्याप्त्यनधिकरणत्वं तादृशधर्मावच्छेदेनावच्छेद-  
कत्वाभावोपगमादिशिष्टवङ्गित्वस्यावच्छेदकत्वेऽपि केवलस्य तस्य  
तत्पर्याप्त्यनधिकरणत्वानुपपत्त्यभाव इति भावः । ननु सामान्याभा-  
वनिवारणमनुपयुक्तमेव तावतापि सामान्यधर्मस्य प्रतियोगितानव-  
च्छेदकतया उक्ताव्याप्तिपरीहारात् एवं विशेषाभावमात्रेण निर्वा-  
हेऽपि सामान्याभावानभ्युपगमे यत्किञ्चिद्विशेषाभाववति पर्वतादौ  
नाय वङ्गिमान् इत्याकारकप्रतीति-व्यवहारयोः प्रमङ्गादित्यागइया  
अतिरिक्तसामान्याभावासत्त्वपक्षे दर्शितातिप्रसङ्गं परिहरन्नेव नक्ष-  
त्राव्याप्तिं दृढयति, 'य 'एवेति, 'वङ्गिमभेदाः' तत्तदङ्गवच्छिन्न-  
भेदाः, 'एकाधिकरणवृत्तित्वावच्छिन्नाः' तादृगभेदाधिकरणैकव्य-  
क्तिवृत्तित्वावच्छिन्ना, 'वङ्गिमत्सामान्यभेददुष्टि' इदो न वङ्गिमा-  
नित्याकारकदुष्टिम्, 'उपपादयन्ति' विपर्ययाभूयोपपादयन्ति, तादृ-  
गाधिकरणवृत्तित्वावच्छेदेन तादृगदुष्टिर्विपर्ययावच्छेदकत्वमन-  
वच्छेदः, एतावतातिप्रसङ्गो वारितः, प्रतियोगितावच्छेदकत्वेति  
'वङ्गारः' 'वङ्गित्वावच्छिन्नः' इत्यन्तरं भेदाः, 'वङ्गित्वावच्छिन्नः'



शुद्धवह्नित्वावच्छिन्नः, शुद्धवह्नित्वावच्छिन्नस्य तत्प्रतियोगितानवच्छे-  
दकत्वे तेषां न वह्निमानित्याकारकप्रतीती तादृशसामान्यधर्माव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन विषयतां स्वीकृत्य उक्तातिप्रसङ्गवारणा-  
नुपपत्तेः तद्दोषतादवस्थ्यमिति भावः । न च विशेषाभाव-  
कूटस्य तादृशप्रतीतिविषयतया यत्किञ्चिद्विशेषाभावयति न  
तत्प्रसङ्गः इति वाच्यम् । तत्तद्वह्नित्वेन सकलवह्नीनां युग-  
महस्त्रेणापि ज्ञातुमशक्यतया तत्तद्वह्निवच्छिन्नभेदत्वेन भेदसमु-  
दायस्य भानासम्भवात् वह्निमप्रतियोगिकभेदत्वेन तावद्भेद-  
भानोपगमे तेन रूपेण यत्किञ्चिद्भेदविषयकज्ञानस्यापि प्रकार-  
गतविशेषाभावेन तदाकारतासम्भवात् पर्व्यती न वह्निमानिति  
प्रतीतेर्दुर्गौरत्वात्, न हि प्रकाराविशेषे विषयन्यूनाधिक्येन विचि-  
ताकारतादीनां घटत्वमात्रप्रकारेण शतमहस्त्रादिव्यक्तिविषयक-  
प्रतीतीना घट इत्येवाकारदर्शनात् अभिकसमे वक्ष्यामः । साधन-  
समानाधिकरणयावद्द्वयैरुपितवैयधिकरण्यघटितनक्षणे वैयधि-  
करण्य यदि तदधिकरणाप्रतितरूपं तदा प्रमेयत्वादिद्वैयधिकर-  
ण्यस्याप्युक्तो प्रसिद्धा 'प्रमेयत्वादिद्वैयधिकरण्याप्रसिद्धेरिति गूज-  
विशेषः' इत्यतोऽन्यथा तद्वानष्ट, 'वैयधिकरण्यमिति । ननु  
साधनैर्यदधिकरण्यानि तदधिकरण्यमिव कतो न निरूप्यते इत्यत-  
श्चाह, 'न हि तादृशवैयधिकरण्यं त्वर्थः, 'नप्रासिद्धमिति । यदापि  
ननु तदधिकरण्यतादृश्यापादनं न किं नान्यविधायनं न साधन-  
व्यापि तदधिकरण्यतादृश्यान्वयतया यदधिकरण्यत्वेन (१) तादृश-

किमाधनकेऽपि तद्दोषाधिक्यं तथापि समानाधिकरण्यावडर्म्भोपा-  
दाने व्यतिरेकित्वं धर्मे विशेषणमङ्गीकृत्य वक्ष्यमाणप्रकारान्तरेण च  
परिष्कारः सम्भवति नान्यथा इत्याशयेनेयं व्यावृत्तिर्दर्शिता । व्यावृ-  
त्त्यन्तरमप्याह, 'अतिप्रसङ्गकञ्चेति, 'पृथिवी द्रव्यत्वादित्यादाविति,  
पृथिवीत्वादेर्द्रव्यत्वादिरूपसाधनानधिकरणवृत्तित्वानधिकरणत्वात्  
इति भावः । धूमवान् वङ्गेरित्यादौ साधनस्य नानाव्यक्तितया अयो-  
गोत्तकीयवङ्गिवैयधिकरणं धूमे सम्भवतीति तदुपेक्षितं, 'धूमाटेर-  
पीति, तथाच यावत्पदानुपादाने द्रव्यत्व-महानसत्त्वादिरूपयत्किञ्चि-  
दङ्गवैयधिकरणानधिकरणत्वमादाय व्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गः स्या-  
दिति भावः । 'यावत्पदोपादानमिति (१) यावतां धर्माणां प्रत्ये-  
कनिरूपितवैयधिकरणानधिकरणत्व निवेश्यन् अतो नानाधिकर-  
णकसाधनके तादृशयावडर्म्भाधिकरणाप्रसिद्धावपि न क्षतिः, द्रव्यत्व-  
वैयधिकरणमादायातिव्याप्तिस्तु समवायेन साध्यताया, न तु स-  
योगेन तथात्वे तेन सस्वन्धेन तद्वैयधिकरणाप्रसिद्धेरित्यवधेयम् । 'पृ-  
थिवीत्वादीति, तथाच द्रव्य पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिः द्रव्यत्वादौ  
पृथिवीत्वादिसमानाधिकरण्यावडर्म्भवैयधिकरणानधिकरणत्ववि-  
रहादिति भावः । व्यधिकरणयोर्न व्याप्तिरिति मतानन्दने वङ्गि-  
मान् धूमादित्यादौ महानमीयवङ्गगादौ पर्वतत्वादिवैयधिकरण-  
सत्त्वेऽपि न दोष इत्येकव्यक्तिमाध्यकानुधावनम् । ननु तदनधि-  
करणमात्रवृत्तित्वमतं वैयधिकरणं घटत्वादेस्तादृशवैयधिकरणञ्च  
न तदधिकरणेऽपि वृत्तमानस्य द्रव्यत्वादेरत आह, 'तदनधिकरण-



तावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन धर्महृत्तित्वं निवेशनीयमन्यथा धूम-  
त्वादेरपि कालिकादिसम्बन्धेनायोगोलकत्वादिवैयधिकरणशून्य-  
वङ्गादिहृत्तित्वेनावच्छेदकत्वानुपपत्तिः तथाच द्रव्यवान् मेय-  
त्वादित्यत्र गुणत्ववैयधिकरणशून्ये गुणादिहृत्तौ सत्त्व-गुणत्वादौ  
साध्यतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन हृत्तेरप्रसिद्धा द्रव्यत्वादेर्गुणत्वा-  
दिवैयधिकरण्यावच्छेदकत्वानुपपत्तिः तथाच साधनसमानाधि-  
करणघटत्वानधिकरणसंयुक्तवस्तुनि द्रव्यत्वस्य हृत्तेरतिव्याप्तिरिति  
भावः । न च समवायेन साध्यत्वे साधनसमानाधिकरणघटत्वाद्वि-  
वैयधिकरण्यावच्छेदकत्वं द्रव्यत्वस्य सुलभं तद्वैयधिकरणशून्ये  
घटरूपादौ समवायेन हृत्तेः प्रसिद्धेरिति नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् ।  
अतिव्याप्तिवारणमश्वेऽपि धर्मपदानुपादाने गुणत्ववैयाधिकरण्या-  
वच्छेदकत्वानुपपत्त्या अतिव्याप्तिप्रदर्शनात् । तत्पदे दृष्टेऽपि  
तद्वैयधिकरण्यावच्छेदकत्वानुपपत्त्या मन्दर्भविरोधस्य दुर्ब्बारत्वात्,  
द्रव्यवान् द्रव्यसमवायिगुणान्यतरत्वादित्यादावतिव्याप्तेरपि दुर्ब्बा-  
रत्वाच्च तत्र गुणमात्रस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणतया तद्वृत्ति-  
धर्मवैयधिकरण्यावच्छेदकत्वासम्भवे साधनसमानाधिकरणधर्म-  
वैयधिकरण्यावच्छेदकभेदकूटस्य चाव्याहतत्वात् इति चेन्न, 'तच्छून्य-  
धर्माहृत्तित्वमित्यनेन स्वाधिकरणतच्छून्यधर्मसामान्यकत्वस्य (१)  
तदाश्रय(२)-स्वाश्रयधर्मसामान्यकत्वस्य ।३. वा विवक्षितत्वात् ।

( १ ) अतएव अतच्छेदकत्वेन निमित्तपरः ।

( २ ) तत्पदे साधनसमानाधिकरणधर्मोऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् ।

३ अत्रापि अतएव अतच्छेदकत्वेन निमित्तपरः ।



तावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन धर्मवृत्तित्वं निवेशनीयमन्यथा धूम-  
त्वादेरपि कालिकादिसम्बन्धेनायोगोलकत्वादिवैयधिकरणशून्य-  
वक्रादिवृत्तित्वेनावच्छेदकत्वानुपपत्तिः तथाच द्रव्यवान् मेय-  
त्वादित्यत्र गुणत्ववैयधिकरणशून्ये गुणादिवृत्तौ सत्त्व-गुणत्वादौ  
साध्यतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धा द्रव्यत्वादेर्गुणत्वा-  
दिवैयधिकरणावच्छेदकत्वानुपपत्तिः तथाच साधनसमानाधि-  
करणघटत्वानधिकरणसंयुक्तवस्तुनि द्रव्यत्वस्य वृत्तेरतिव्याप्तिरिति  
भावः । न च समवायेन साध्यत्वे साधनसमानाधिकरणघटत्वादिवै-  
यधिकरणावच्छेदकत्व द्रव्यत्वस्य सुलभं तद्वैयधिकरणशून्ये  
घटरूपादौ समवायेन वृत्तेः प्रसिद्धेरिति नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् ।  
अतिव्याप्तिवारणसम्भवेऽपि धर्मपदानुपादाने गुणत्ववैयाधिकरणा-  
वच्छेदकत्वानुपपत्त्या अतिव्याप्तिप्रदर्शनात् । तत्पदे दत्तेऽपि  
तद्वैयधिकरणावच्छेदकत्वानुपपत्त्या मन्दर्भविरोधस्य दुर्वारत्वात्,  
द्रव्यवान् द्रव्यसमवायिगुणान्यतरत्वादित्यादावतिव्याप्तेरपि दुर्वार-  
त्वाच्च तत्र गुणमात्रस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणतया तद्वृत्ति-  
धर्मवैयधिकरणावच्छेदकत्वसम्भवे साधनसमानाधिकरणधर्म-  
वैयधिकरणावच्छेदकभेदकूटस्य चाव्याहतत्वात् इति चेन्न, 'तच्छून्य-  
धर्मवृत्तित्वमित्यनेन स्वाधिकरणतच्छून्यधर्मसामान्यकत्वस्य (१)  
तदाश्रय(२)-स्वाश्रयधर्मसामान्यकत्वस्य (३) वा विवक्षितत्वात् ।

( १ ) अपरं अवच्छेदकत्वेनाभिमतपरं ।

( २ ) तत्पदे साधनसमानाधिकरणधर्मोऽनधिकरणभाववदिति परं ।

( ३ ) अत्रापि अपरं अवच्छेदकत्वेनाभिमतपरं ।



सम्बन्धेनोभयाभावस्य केवलान्वयितया तद्दोषतादवस्थ्यमिति वाच्यम् । स्वरूपाणामननुगमेऽपि अनतिप्रसक्तेन येन केनचिद्रूपेण तदनुगमसम्भवात् । अन्यथा विषयादिभेदेन विभिन्नस्य प्रमा-विषयत्वादेः प्रमेयत्वादिनाऽपि केवलान्वयित्वानुपपत्तेः तद्वटक-सम्बन्धाननुगमादित्याहुः ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

वस्तुतस्तु तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तिस्वाव-च्छिन्नाधिकरणताकत्वं तदवच्छेदकत्वं वाच्यं तेन सत्ता-द्रव्यत्वोभयवान् गुणान्यत्वविशिष्टसत्तावान् वा जातिमत्त्वादित्यादौ नातिप्रसङ्गः सत्ताया गुणत्वाभाववन्मात्रवृत्तित्वविरहेऽपि उभयत्वाद्यवच्छिन्नाधिकरण-तायाः गुणत्वाभाववन्मात्रवृत्तित्वात्, 'प्रमेयत्वादेरिति । ननु व्यतिरेकित्वेन धर्मोविशेषणीयः, वस्तुतस्तु यावत्पदं तादृशस्य कस्यापि न वैयधिकरण्यावच्छेद-कमेतावन्मात्रस्फोरणाय तथाच साधनसमानाधिक-रणधर्मनिरूपितवैयधिकरण्यावच्छेदकं यद्यत्तद्विन्न-धर्मवता यावत्तादृशावच्छेदकत्वगून्यधर्मवता वा नमं सामानाधिकरण्यामिति पर्यवसितं अतोदोषान्तरमाह, 'महानसादाविति, तथाच तदनधिकरणत्वं तदभावा-



धिकरणत्वं तद्वह्निन्नत्वं वा द्वयमपि दुष्टमित्यर्थः । एतेन  
तदधिकरणावृत्तित्वमत्र वैयधिकरण्यमिति निरस्तं,  
समवायितया महानसवृत्तित्वं वङ्गी नास्तीतिप्रतीते-  
र्वङ्गादेरपि तादृशवैयधिकरण्याधिकरणत्वात्सम्बन्धवि-  
शेषेण वैयधिकरण्यविवक्षायास्तु नोक्तदोष इति ध्येयम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

अथ तदनधिकरणमात्रवृत्तित्वं तदधिकरणावृत्तित्वे सति  
तदनधिकरणवृत्तित्वं तत्र सत्यन्तनिवेगादेव सामञ्जस्येन वि-  
शेषदलवैयर्थ्यं, तत्परित्यागे च सत्यन्तदलस्यावृत्तिसाधारणतया  
तच्छून्यत्वमात्रस्यैवावृत्तिव्यावृत्ततया धर्मत्वोपादानविरोधः । न  
च ' तदधिकरणावृत्तित्वमात्रनिवेशे ' प्रमेयत्वादेरित्यादिमूला-  
सङ्गतिरिति विशेषदलनिवेशनामायैक्यं तदधिकरणावृत्तित्वशून्य-  
त्वात् अन्यस्य अवृत्तिसाधारणस्य विशिष्टशून्यत्वस्याभावात्तर-  
तया चावेयर्थ्यमिति वाच्यम् । वृत्त्यंशमात्रस्य विशेष्यविधया  
निवेशेनैवावगण्डाभावान्तरस्य घटकत्वात्तदधिकरणांगस्याव्यापत्ते-  
कस्य निवेशे व्यर्थविशेषणताया दुर्व्यारत्वात्, वैयर्थ्यभिया तदंग-  
स्यैव परित्यागे प्रमेयत्वाद्यधिकरणावृत्तिवृत्तिमतोऽप्रमिष्ट्या ' प्रमे-  
यत्वादेरिति मूलसङ्गतायपि ' महानमादायिति मूलस्य वङ्गित्वादी-  
सम्बन्धान्तरावच्छिन्नात्यन्ताभावादिवटितवङ्गादिरूपसाधनसमा-  
नाधिकरणधर्मवैयधिकरण्यावच्छेदकत्वोपादानपरतया दीधिति-  
कारव्याख्यानामङ्गतेर्दुर्व्यारत्वात् । एतेनावृत्तिव्यावृत्ततदधिकरण-

ताव्यापकभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव तद्वैयधिकरणमित्यपि  
निरस्तम् । तत्रापि साधनसमानाधिकरणधर्मानधिकरणत्वा-  
प्रवेशे दीधितिकृता तन्मूलव्याख्यानासङ्गतेः इति चेन्न, 'तदन-  
धिकरणमात्रहत्तित्वमित्यनेन स्वहत्तिव्यापकतदनधिकरणत्वक-  
त्वस्य विवक्षिततया तन्मूलसङ्गतेः धर्मपदसार्थक्योपपत्तेः ।  
न च तादृशन्मूलसङ्गमनस्य तदनधिकरणेतराहत्तित्वनिवेशेनापि  
सम्भवात् निरुक्तवैयधिकरण्य निवेश्य धर्मपदोपादानमयुक्तमिति  
वाच्यम् । तदनधिकरणेतराहत्तित्वमित्यस्य तदनधिकरणेतर-  
हत्तिप्रतियोगिकाभावात्कत्वे तादृशव्यक्तिविशेषाद्यभावस्य समा-  
नाधिकरणसाधारणतया तच्छून्याप्रसिद्धेः, तादृशहत्तित्वाद्यव-  
च्छिन्नाभावार्थकत्वे तादृशहत्तित्वस्य स्वसमानाधिकरण-तदधि-  
करणहत्तित्वापेक्षया गुरुशरीरत्वेनाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्  
तादृशाभावाप्रसिद्ध्या तस्य तदर्थकत्वानुपपत्तेः इति तच्छून्य-  
धर्माहत्तित्वरूपावच्छेदकत्वप्रवेशे एकतराव्यभिचारिण्युभयमाध्यके  
विशेष्याव्यभिचारिणि विशिष्टसाध्यकव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गस्याग्ने  
दर्शनीयतया कल्पान्तरमाह, 'वस्तुतस्त्विति । यद्यपि अत्रापि  
तदनधिकरणमात्रहत्तित्व स्वव्यापकतदनधिकरणताकत्वमेव न तु  
तदधिकरणाहत्तित्वे सति तदनधिकरणहत्तित्वं हत्तिमत्त्वं वा  
तदभावप्रवेशेन उक्तरीत्या विशेष्यसार्थक्यस्योपपादयितुमशक्य-  
त्वात् । न च तदधिकरणाहत्तित्वमात्रं प्रवेश्य तथा सति गगनादौ  
प्रमेयत्वादेस्तादृशवैयधिकरण्यनत्वेऽपि गगनत्वावच्छिन्नाधिकर-  
णत्वाप्रसिद्ध्या गगनत्वादौ निरुच्यमानवैयधिकरणावच्छेदकत्वा-



जातिमान् मेयत्वादित्यादौ जातित्वाद्यधिकरणे समवायेन वृत्तेर-  
 प्रसिद्धा जातित्वादौ जातित्वादिवैयधिकरण्यावच्छेदकत्वस्य दुरुप-  
 पादता बोध्या, अधिकरणतापदमधिकरणतासामान्यपरम् अन्यथा  
 द्रव्य-गुणत्वादिवृत्तित्वविशिष्टमत्तादिनिरूपिताधिकरणताविशेषे  
 शुद्धसत्तात्वाद्यवच्छिन्नवत्तावुद्युपपत्तेः । एवञ्च धूमादेः कालिकादि-  
 सम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणताया अयोगोलकादौ वैयधिकरण्याव-  
 च्छेदकत्वानुपपत्तिः इति साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वेना-  
 धिकरणता विशेषणीया । न च तादात्म्यादिवृत्त्यनियामकसम्बन्धेन  
 साध्यतायामव्याप्तिः, सम्बन्धिताया एव निवेश्यत्वात् । न च सम्बन्धि-  
 तायाः सम्बन्धरूपतया संयोगेन दण्डादेः साध्यत्वे दण्डसमवेत-  
 संयोगादिहेतावतिव्याप्तिः स्वसमानाधिकरणस्वसंयोगाधिकरण-  
 ताया दण्डत्वाद्यवच्छिन्नसंयोगस्य साधनसमानाधिकरणतत्तद्दण्ड-  
 त्वाद्यधिकरणवृत्तित्वेन तद्वैयधिकरण्यावच्छेदकत्वानुपपत्तेः, सम-  
 वायैक्यमते समवायेन साध्यताया सहेतौ साधनाधिकरणे सर्व्वत्र  
 समवेतमात्रत्वस्यैव समवायसत्त्वावच्छेदकाप्रसिद्धा अव्याप्ति-  
 चेति वाच्यम् । सम्बन्धानुयोगिताया एव सम्बन्धितारूपत्वात्  
 सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशिष्टसाध्यतावच्छेदकसम्बन्धानु-  
 योगितायास्तदनधिकरणमात्रवृत्तित्वं तत्त्वमित्यर्थपर्य्यवसानेन  
 सर्व्वत्र सामञ्जस्यात् समवायैक्यमते समवायानुयोगिताभिदस्याति-  
 प्रसङ्गभङ्गायावश्यकतया अनुपपत्त्यभावात् । अथैवमपि महाकालो  
 घटवान् कालपरिमाणात् इत्यादौ साधनाधिकरणमहाकाल-  
 वृत्तिधर्मवैयधिकरण्यावच्छेदकाप्रसिद्धा अव्याप्तिः अहृत्तिगगन-







च्छिन्नसामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति विवक्षया सर्वानुपपत्ति-  
 परीहारसम्भवात् शुद्धवह्नित्वाद्यवच्छिन्नाधिकरणतात्वे प्रत्येकं  
 महानसीयत्व-पर्वतीयत्वादिविशिष्टवह्नित्वाद्यवच्छिन्ननिरूपिताधि-  
 करणतात्वाद्यवच्छिन्नभेदकूटसमानाधिकरणत्वात् व्यभिचारिणि  
 साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरण-  
 तात्वस्यापि व्यभिचारनिरूपकाधिकरणवृत्तितानवच्छेदकतया तद-  
 वच्छिन्नभेदस्य निरुक्तभेदकूटान्तर्गततया तादृशकूटाधिकरणतात्वे  
 च तद्भेदसामानाधिकरण्यविरहेणातिव्याप्त्यनवकाशात् इत्यलं  
 पक्षवितेन । पूर्वकल्पपरित्यागबीजं, दर्शयति (१) 'तेनेति, तदनधि-  
 करणमात्रवृत्तिताशून्यधर्मावृत्तित्वस्यले तादृशधर्मापर्याप्तत्वनिवेशे  
 सत्ता-द्रव्यत्वोभयत्वादेस्तयाविधसत्तामात्रपर्याप्तत्वविरहेणावच्छेद-  
 कत्वमुपपद्यते इत्याशयेन विशिष्टसाध्यकानुसरणं, 'सत्ताया गुणत्वा-  
 भाववन्मात्रवृत्तित्वविरहेऽपीत्यनेन तद्वृत्तितया उभयत्वादेः पूर्व-  
 कल्पेऽवच्छेदकत्वासम्भवः सूचितः, 'महानमादावित्यादिभूलं साध-  
 नाधिकरणे तत्तद्वह्नित्व-तद्वदत्यन्ताभावान्योन्याभावप्रदर्शकं सिंह-  
 गुहावलोकनन्यायेन पूर्व्वलक्षणद्वयदूषणपरतया साम्प्रदायिका-  
 व्याचक्षते, स्वयञ्च तेषामसामर्थ्यसूचनाय प्रकृतलक्षणदूषणपरतया  
 तत्तद्वह्नित्वमयिष्यन् तदाकाहामुत्थापयितुं 'प्रमेयत्वादेरित्यादिदूषणमु-  
 च्यते, 'नन्विति, 'व्यतिरेकित्वेन' साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन  
 किञ्चिदधिकरणे वर्त्तमानो यो व्यतिरेकस्तत्प्रतियोगित्वेन, तेन  
 समवायेन साध्यताया साधनसमानाधिकरणस्य ज्ञानादिनिष्ठ-





धिकरणस्य, 'कस्यापि न वैयधिकरण्यावच्छेदकं' साध्यतावच्छेदक-  
मिति शेषः । एतावता लक्षणं कीदृशमित्याकाङ्क्षायामाह, 'नया-  
चेति, 'साधनसमानाधिकरणेति तादृशयत्किञ्चिदेकधर्मवैयधि-  
करण्यावच्छेदकं यद्व्यदित्यर्थः, तेन साधनसमानाधिकरणधर्म-  
त्वावेच्छिन्नानधिकरणाप्रसिद्धावपि न क्षतिः । विशिष्टवज्जित्वा-  
दिरूपवैयधिकरण्यावच्छेदकधर्मभेदस्य शुद्धवज्जित्वादावमत्त्वाद-  
व्याप्तिरतोऽवच्छेदकानां तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नभेदकूटनिवेगनपक्षं  
परित्यज्यावच्छेदकताव्यक्तीनां तत्तद्व्यक्तित्वनाभावकूटं निवेगयति,  
'यावत्तादृशावच्छेदकत्वशून्येति तादृशावच्छेदकत्वं यद्व्यक्तच्छून्ये-  
त्यर्थः । विशेषण-विशेष्यान्तर्भावेन वज्जित्वादौ पर्याप्तं यदवच्छेद-  
कत्वं तदभावः केवलविशेष्ये अक्षत एवेति । न च यद्व्याव-  
च्छिन्नानधिकरणता तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तिस्तद्वत्त्वरूपमव-  
च्छेदकत्वं विशिष्टवज्जित्वादौ विशिष्टवज्जित्वत्वादिरूपमेव यद्रूपपदेन  
अतस्तद्रूपपदेन तद्रूपस्योपादानात् तच्चाव्यामज्यहृत्त्वेवेति वक्ष्यते तद-  
भावः शुद्धवज्जित्वादाविति वाच्यम् । यादृशधर्मावच्छिन्नपर्याप्ताव-  
च्छेदकतानिरूपकाधिकारणतासामान्य तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृ-  
त्ति तादृशधर्मरूपवैयधिकरण्यावच्छेदकतानिवेशात् महानर्मादव-  
ज्जित्वादावच्छिन्नाधिकरणतानिरूपितावच्छेदकत्वस्य महानर्मादत्वा-  
दिममुदाये व्यामज्यहृत्तितया तत्पर्याप्त्यवच्छेदकधर्मस्यापि तद्या-  
त्वेनानुपपत्त्यभावात्, तत्तदवच्छेदकताकात्वन्ताभावादिच्छा तत्तद-  
वच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदस्य धर्मनिवेगाधिवदेन गुरुतया न तद्वि-  
वेगः, तत्र विशिष्टस्यावच्छेदकत्वे शून्यान्वच्छेदकत्वानुपपत्ति-

व्यतिरेकप्रतियोगिसत्तादेरनधिकरणमात्रे साध्यतावच्छेदकमस-  
 न्येनाधिकरणत्वाप्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः । एतेनाकागादिरूपव्यति-  
 रेकप्रतियोग्याकाशाभावाद्यनधिकरणाप्रसिद्धिभयेनान्योन्याभावप्र-  
 तियोगितावच्छेदकपरतया केपाच्चिद्व्यतिरेकपदव्याख्यानमश्वेत्यम् ।  
 यद्यपि प्रमेयत्वादेरपि किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नव्यतिरेकप्रतियोगि-  
 त्वमक्षतमेव तथापि येन येन सम्बन्धेन यद्व्यत्माधनसमानाधि-  
 करणं तेन तेन सम्बन्धेन तदनधिकरणमात्रवृत्तितानवच्छेद-  
 कत्वे विवक्षणीये स्वनिष्ठव्यतिरेकप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य येन  
 सम्बन्धेन इत्यत्र सम्बन्धविशेषणत्वोपगमान्न दोषः । अत्र चाम-  
 निरुक्तस्यावच्छेदकत्वस्य स्वत्वघटिततया तत्तद्व्यक्तिविश्रामा-  
 व्यभिचारिण्येकधर्मवैयधिकरणानवच्छेदकस्यापि साध्यतावच्छेद-  
 कस्य धर्मान्तरवैयधिकरण्यावच्छेदकत्वेन तत्तद्वैयधिकरण्या-  
 वच्छेदकानामेकभेदनिवेशासम्भव इति यावन्ती वैयधिकरण्या-  
 वच्छेदकधर्माः प्रातिमिकरूपेण तावद्वेदकृत्वव्यतिरेकनिवेशनस्यार-  
 ग्यकत्वे साधनसमानाधिकरणधर्मं यावत्त्वं विशेषणम् अनर्गलं  
 व्यभिचारिणि एकधर्मवैयधिकरणानवच्छेदकस्यापि साध्यता-  
 वच्छेदकस्य धर्मान्तरवैयधिकरण्यावच्छेदकयावद्वर्मास्तर्गततया  
 तद्वेदस्य च तत्रासत्वेनातिप्रसङ्गविरहादिति व्यतिरिक्तित्वस्य धर्म-  
 विशेषणत्वमन्तरणेन सामञ्जस्यं प्रमेयत्वादेर्यैयधिकरण्याप्रसिद्धावपि  
 येषां वैयधिकरण्यं प्रसिद्धं तदवच्छेदकभेदकटमादाय महेती सत्त्व-  
 रमनमश्वयात् इत्यागर्थेन धर्मं यावत्त्वात्कार्त्तनं यावदवच्छेदकभेद-  
 च नावद्वयता व्याचष्टे, 'यस्मिन्निवति, 'तादृशस्य' साधनसमाना

धिकरणस्य, 'कस्यापि न वैयधिकरण्यावच्छेदकं' साध्यतावच्छेदक-  
मिति शेषः । एतावता लक्षणं कीदृशमित्याकाङ्क्षायामाह, 'तथा-  
चेति, 'साधनसमानाधिकरणेति तादृशयत्किञ्चिदेकधर्मवैयधि-  
करण्यावच्छेदकं यद्वयदित्यर्थः, तेन साधनसमानाधिकरणधर्म-  
त्वावच्छिन्नानधिकरणाप्रसिद्धावपि न क्षतिः । विशिष्टवह्नित्वा-  
दिरूपवैयधिकरण्यावच्छेदकधर्मभेदस्य शुद्धवह्नित्वादावसत्त्वाद-  
व्याप्तिरतोऽवच्छेदकानां तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नभेदकूटनिवेशनपक्षं  
परित्यज्यावच्छेदकताव्यक्तीनां तत्तद्व्यक्तित्वनाभावकूटं निवेशयति,  
'यावत्तादृशावच्छेदकत्वशून्येति तादृशावच्छेदकत्वं यद्व्यक्तच्छून्ये-  
त्यर्थः । विशेषण-विशेष्यान्तर्भावेन वह्नित्वादौ पर्याप्तं यदवच्छेद-  
कत्वतदभावः केवलविशेष्ये अक्षत एवेति । न च यद्व्यक्तव-  
च्छिन्नानधिकरणता तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृत्तिस्तद्वत्त्वरूपमव-  
च्छेदकत्वं विशिष्टवह्नित्वादौ विशिष्टवह्नित्वत्वादिरूपमेव यद्रूपपदेन  
अतस्तद्रूपपदेन तद्रूपस्योपादानात् तच्चाव्यासज्यवृत्त्येवेति कथं तद-  
भावः शुद्धवह्नित्वादाविति वाच्यम् । यादृशधर्मावच्छिन्नपर्याप्ताव-  
च्छेदकतानिरूपकाधिकरणतासामान्यं तादृशधर्मानधिकरणमात्रवृ-  
त्ति तादृशधर्मरूपवैयधिकरण्यावच्छेदकतानिवेशात् महानसीयव-  
ह्नित्वाद्यवच्छिन्नाधिकरणतानिरूपितावच्छेदकत्वस्य महानसीयत्वा-  
दिसमुदाये व्यासज्यवृत्तितया तत्पर्याप्त्यवच्छेदकधर्मस्यापि तथा-  
त्वेनानुपपत्त्यभावात्, तत्तदवच्छेदकताकात्यन्ताभावापेक्षया न न-  
वच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदस्य धर्मनिवेशाधिक्येन गुणवत्त्वात् न न-  
वेशः, तत्र विशिष्टस्यावच्छेदकत्वे शुद्धवह्नित्ववच्छिन्नवह्नित्ववच्छिन्न-

भयेन व्यासज्यवृत्तिधर्मात्यन्ताभावास्येव तादृशधर्मावच्छिन्नभेद-  
 स्यापि एकोन हावित्यादिप्रतीतिबलेन तद्वर्भवति स्वीकारात्,  
 विशिष्टपर्यासावच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदस्य शुद्धविशेषोऽस्तत्वात्  
 महानसादौ वज्रि तद्वतीरत्यन्तान्योन्याभावसत्त्वेन प्रकृतलक्षणवृत्ति-  
 भाविष्करोति, 'तथाचेति, 'तदनधिकरणत्वं' वैयधिकरणघटकम्।  
 'इयमपि दुष्टमिति, साधनसमानाधिकरणस्य वज्रेरिव तादृशो-  
 भयविधतदनधिकरणत्वघटितवैयधिकरणावच्छेदकत्वस्य वज्रित्वा  
 वच्छिन्ने सत्त्वादिति भावः। न चैवं सर्वस्येव वस्तुनो वज्रानधि-  
 करणतया मात्रपदव्यवच्छेद्याप्रसिद्धा वज्रित्वावच्छिन्ने वैयधिकरण-  
 दुरुपपादमिति वाच्यम्। स्वव्यापकतदनधिकरणताकल्परूप  
 तदनधिकरणमात्रवृत्तित्वस्य सूपपादत्वात् तदधिकरणावृत्तित्व  
 रूपवैयधिकरणस्य निवेगे 'प्रमेयत्वादेरित्यादिदूषणानवकागात्।  
 न्यूनताभङ्गाय तत्पक्षेऽपि दूषणमाह, 'एतेनेति सम्यग्भेदेन वज्रा-  
 दिवैयधिकरणस्य वज्रेः सत्त्वेनेत्यर्थः, तदेव स्फुटीकरोति, 'मम  
 वाधितयेति, एतच्च वृत्तित्वविशेषणं, 'तादृशेति यत्किञ्चित्सम्बन्धाव-  
 च्छिन्नवज्ररधिकरणवृत्तित्वाभावरूपेत्यर्थः। एतादृशधर्मवत्सम्बन्ध-  
 सामान्याभावनिवेगे च कचिद्व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरवच्छेदका  
 प्रसिद्धा कचिद्व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिरपि दृष्टव्या, 'सम्यग्भविष्येणेति  
 साधनवति येन सम्यग्भेदेन यद्वर्त्तते तेन सम्यग्भेदेन तदधिकरणत्व  
 गर्भस्य उभयत्र विशेषणनाविशेषगर्भस्य या वैयधिकरणस्य विव-  
 क्षायामित्यर्थः, 'नीलदोष' नीलोऽपि दोषः।

अनित्यं 'वृत्तित्वविशेषणात् सत्ताकालो घटवान् कालप्रति

माणादित्यादाववच्छेदकाप्रसिद्धिरूपदोषो दुर्ज्वार एवेति 'एतेन'  
इत्यादिना सूचितमित्याहुः । तन्न, तद्दोषस्यापि पूर्वमुद्धृतत्वात् ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

अथानौपाधिकः सम्बन्धोव्याप्तिः, उपाधिश्च साध्य-  
व्यापकत्वे सति साधनाव्यापकः, व्यापकत्वन्तु तद्वन्निष्ठा-  
त्यन्ताभावाप्रतियोगित्वं, व्यभिचारे चावश्यमुपाधिः,  
प्रतियोगित्वं न विरोधित्वं सहानवस्थाननियमलक्षणं,  
गोत्वाश्वत्वयोरतयात्वात् अन्योन्याभावप्रतियोगिन्यस-  
त्त्वाच्च । किन्तु यथाधिकरणाभावयोः स्वरूपविशेषः  
सम्बन्धः तथा प्रतियोगित्वमनुयोगित्वमपि, अभावविर-  
हात्मत्वं वेति चेत्, यत्किञ्चित्साध्यव्यापक-साधनाव्या-  
पकधर्मनिषेधो न, धुमादौ प्रकृतसाध्यव्यापक-साधना-  
व्यापकधर्मश्च सिद्धसिद्धिभ्यां न, निषेधुं शक्यः, यावत्-  
साध्यव्यापके प्रमेयत्वादौ साधनाव्यापकत्वं यावत्साध-  
नाव्यापके च घटत्वादौ साध्यव्यापकत्वं निषिध्यत-  
इति चेन्न, व्यधिकरणत्वात् ।

चिन्तामणि-टीधितिः ।

उपाधिपदस्य साध्यसमव्याप्तवचनतया आत्मा-  
श्रयप्रसङ्गादाह, 'साध्यव्यापकेति । व्यापकत्वं व्याप्ति-



च व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितायाम-  
 व्याप्तिः, सिद्धान्तलक्षणवक्ष्यमाणरीत्या च खण्डशः  
 प्रसिद्धा तत्परिहारोऽपीति ध्येयम् । 'अभावविरहा-  
 त्त्वमिति, न चान्योन्याभावप्रतियोगि-तत्त्वावच्छेदकयो-  
 रप्रसङ्गातिप्रसङ्गात् प्रकृतोपयोगिप्रतियोगितामावस्य  
 लक्ष्यत्वे तु लक्षणेऽत्यन्तपदवैयर्थ्यं सर्वत्र नित्यस्य  
 नित्यसाधारणरूपावच्छिन्नस्य वा उपाधितामन्तवात्  
 इतरथा तु भेदप्रतियोगितावारणाय संसर्गाभावपरतया  
 तस्य सार्यकत्वादिति वाच्यम् । विरहपदस्य तज्ज्ञान-  
 प्रतिबन्धकज्ञानविपर्ययकत्वात् । प्रतिवध्नाति हि  
 तादात्म्येन प्रतियोगिज्ञानमन्योन्याभावबुद्धिं, प्रति-  
 बन्धकत्वञ्चावैककालावच्छेदेन एकदावर्तमानत्वं अभा-  
 वपदस्य च स्वाभावपरत्वात् । वस्तुतस्त्वेकसम्बन्धाव-  
 छिन्नायास्तत्समानाधिकरणाभावप्रतियोगिताया अन-  
 वच्छेदकमपि भवत्येव सम्बन्धान्तरावच्छिन्नायाः तस्या-  
 अवच्छेदकम् अतो यत्सम्बन्धावच्छिन्नाया साधनमा-  
 नाधिकरणाभावप्रतियोगिताया अनवच्छेदकं तदसम्ब-  
 न्धावच्छिन्नाया एव साधनमनानाधिकरणाभावप्रति-  
 योगिताया अवच्छेदकं तदाच्यम्, तत्रात्र संसर्गाभावत्व-



निरूपकत्वमात्माश्रयादिग्रस्तमतआह, 'तद्वन्निष्ठेति ।  
यत्रोपाधिरव्याप्यवृत्तिर्नानाव्यक्तिकोवा तत्रापि व्याप्य-  
वृत्तिरखण्डश्चान्ततस्तद्वद्भिन्नत्वप्रकारकप्रमाविषयत्वाभा-  
वादिरेवास्ति, यदि च तस्यापि विशेषणान्तरविशिष्टस्य  
द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्य वा तत्राभावसम्भवस्तदा साध्यस-  
मानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूत-  
साधनसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदक-  
धर्मवत्त्वं दलद्वयार्थो बोध्यः । अनवस्थान्निरसितुमाह,  
'प्रतियोगित्वमिति, 'सहेति, एकदेश-कालावच्छेदे-  
नेति पूरणीयं, तेन नाव्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रागभावादस्य  
प्रतियोगितायामव्याप्तिः । 'अन्योन्येति, अत्र समवाया-  
दिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववति महानसादौ  
संयोगादिना वङ्गादेवृत्तेर्येन सम्बन्धेनाभावः तद्वति  
तेनावृत्तिर्वक्तव्या इत्यञ्च तेन सम्बन्धेनासम्बद्धत्वोक्तौ  
नायं दोषः, अन्योन्याभावस्य तादात्म्यसम्बन्धाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताकतया तद्वति तेन सम्बन्धेन प्रति-  
योगिनोऽसम्बद्धत्वात् परन्तु समवायेन सत्ताया अभा-  
वस्य प्रतियोगितायामव्याप्तिः तद्वति समवायेन वृत्तेर-  
प्रसिद्धेः, तादृशस्यसम्बन्धाधिकरणावृत्तितत्कत्वाभिधाने

च व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितायाम-  
 व्याप्तिः, सिद्धान्तलक्षणवक्ष्यमाणरीत्या च खण्डशः  
 प्रसिद्धा तत्परिहारोऽपीति ध्येयम् । 'अभावविरहा-  
 त्त्वमिति, नचान्योन्याभावप्रतियोगि-तत्त्वावच्छेदकयो-  
 रप्रसङ्गातिप्रसङ्गी प्रकृतोपयोगिप्रतियोगितामात्रस्य  
 लक्ष्यत्वे तु लक्षणेऽत्यन्तपदवैयर्थ्यं सर्वत्र नित्यस्य  
 नित्यसाधारणरूपावच्छिन्नस्य वा उपाधितासम्भवात्  
 इतरथा तु भेदप्रतियोगितावारणाय संसर्गाभावपरतया  
 तस्य सार्थकत्वादिति वाच्यम् । विरहपदस्य तज्ज्ञान-  
 प्रतिबन्धकज्ञानविपर्ययकत्वात् । प्रतिवध्नाति हि  
 तादात्म्येन प्रतियोगिज्ञानसन्धोऽन्याभावादुक्तिः, एति  
 बन्धकत्वञ्चात्रैककालावच्छेदेन एवादायर्थाभावात् अभा-  
 वपदस्य च स्वाभावपरत्वात् । परतुतम्वदसम्बन्धा-  
 वच्छिन्नायाम्बन्धसामानाधिकरणाभादप्रतियोगिताया अन-  
 वच्छेदकस्यपि भवत्येव सम्बन्धान्तर्गवच्छिन्नाया तन्मा-  
 नवच्छेदकस्य अतो यत्सम्बन्धावच्छिन्नाया साधनसमा-  
 नाधिकरणाभादप्रतियोगिताया अनवच्छेदकं तत्सम्-  
 बन्धावच्छिन्नाया एव साधनसमानाधिकरणभावेति-  
 योगिताया अवच्छेदकं तदाच्यम्, तदाच सम्बन्धाभावे-

मनुपादेयमेव, 'वाशब्दीऽत्तास्वरससूचनाय, स च व्यधि-  
 करणसम्बन्धेन सर्वस्य प्रतियोगिनस्तादृशभमे माना-  
 भावात् स्वाभावसम्बन्धित्वस्य स्वाभावज्ञानविषयत्वस्य  
 वा लघोः सर्वत्र सम्भवित्वात् स्वाभावेत्यादौ षष्ठ्यर्थ-  
 प्रतियोगितायाः प्रवेशात् तत्र स्वरूपसम्बन्धस्यैव शरणी-  
 करणीयतया तस्यैवावश्यकत्वेन तथात्वौचित्याच्च ।  
 अभावत्व-प्रतिबन्धकत्वयोः प्रतियोगिताघटितत्वात्  
 तथाविधव्यवहारगोचरस्यापि विना प्रतियोगितां  
 निर्व्वक्तुमशक्यत्वाच्च ।

गाढाधनो विवृतिः ।

'आत्माशयेति, साध्यसमव्याप्तत्वघटकसाध्यनिरूपितोपाधिनि-  
 ष्टव्याप्तव्यनौपाधिकत्वरूपतया अनौपाधिकत्वशरीरे अनौपाधिक-  
 त्वनिर्बन्धादिति भावः । यद्यप्यनौपाधिकत्वरूपव्याप्तिः प्रकृतमाधन-  
 घटिततया साधनभेदेन भेद आवश्यकः तथाच साध्यसमव्याप्ति-  
 उपाधिनिष्ठव्याप्तिः प्रकृतमाधननिष्ठव्याप्तिभिन्नत्वात् नास्मात्तथा-  
 कागः । तथापि सिद्धमिद्व्याघातपरोक्षाराय साध्यसमव्याप्त-  
 व्यभिन्नान्तरित्वसम्बन्धावच्छिन्नाभाय एव विवक्षणीयः तथाच प्रकृत-  
 माधनाप्रवेशात् साधनभेदेन न व्याप्तिभेद इत्यभिप्रायेणैदम्  
 'आत्माशयेति, यावत्साध्यव्यापकव्यापकत्वरूपानौपाधिक-  
 यावत्साध्यव्यापकत्वेन साध्यसमव्याप्तिरप्यभिन्नरूपकत्वेन यदि

व्यापकत्वं तदा स्वनिष्ठव्याप्तिनिरूपकप्रकृतसाध्यकत्वघटितं तादृ-  
 शानौपाधिकत्व प्रकृतव्याप्तिघटितमित्यात्माश्रयः, यदि च याव-  
 त्साधनाव्यापकाव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यमनौपाधिकत्वं तदा  
 प्रकृतसाध्यातिरिक्ते साधनाव्यापकत्व गृहीत्वापि घटादौ तदव्याप-  
 कत्वग्रहसम्भवेन प्रकृतसाधननिष्ठप्रकृतसाध्यव्याप्तिग्रहस्यानौपाधि-  
 कत्वग्रहे नापेक्षेति नात्माश्रयः अपि तु अनवस्थैवेत्यभिप्रायेणादि-  
 पदम् । ननु साध्यवन्निष्ठाभावाप्रतियोगित्वघटितोपाधिलक्षणस्य  
 एतद्रूपवान् सत्त्वादित्यादिस्थलीये तत्संयोगाद्युपाधावव्याप्तिः तेषा-  
 मव्याप्यवृत्तितया साध्यवति तदभावसत्त्वात् एव नानाव्यक्तिकाट्-  
 न्धनाद्युपाधावपि तत्तद्व्यक्तित्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वमादाय-  
 व्याप्तिरित्याशङ्का व्याप्तिलक्षणघटकनिरूप्योपाधित्वस्य मन्त्र-  
 धिसाधारण्यविरहेऽपि सर्वत्र व्यभिचारिणि किञ्चिदुपाधि-  
 रण्येनैव व्याप्तिलक्षणे नातिप्रसङ्ग इति तदव्याप्तिर्न दोष-  
 परिहरति, 'यत्रोपाधिरिति, 'तद्वद्विन्नेति श्रव्याप्य-  
 कतत्तदुपाधिमद्विन्नेत्यर्थः, तद्वत्त्वप्रकारकप्रमा-  
 देन भिन्नतया नाखण्डत्वसम्भवः इति तदुपेक्षितं  
 भावप्रमाविषयत्वं केवलान्वयीति तदभावा-  
 वसुपेत्य तद्वद्वेदानुसरणं, तद्वद्वेदाभावात् प्र-  
 तया स एव दोष इति प्रमाविषयत्वान्-  
 भ्रमविषयतासम्भवात् ज्ञानसामान्य-  
 पदाहरभिचारनिरूपकाधिक-  
 पाधित्वाश्रय इति शेषः, तदा



नानिमान्तरादुत्तरनिमित्तं नाना । -- समुदये मन्त्रादु-  
 त्तमन्त्रेणानिमित्तः समुदयेन मन्त्राभावात्तदुत्तरनिमित्तानाम-  
 नानिपदार्थनिरासोपपत्तेः । तद्यपि तदुत्तरादुत्तरिण्युक्तं यथा-  
 नुक्तम् । यदि च मन्त्रानुपस्थानं निवृत्तप्रकारं तदा विगिह-  
 मन्त्राद्यभावात्प्रतिशयित्वाऽपि विगिहमन्त्रान्तिरेकेण नष्ट विगिह-  
 मन्त्राधिकारस्यानित्यस्य दूरेभवात् इति तदभावात्विगिह-  
 मन्त्रतामासान्तं यत्कालावच्छिन्ननिरूपितत्वाभावात्तद्वत्त्वमेव विव-  
 रणार्थं पटाभावादिसद्विधान्तीयाधिकारतामादाय पटादि-  
 निरूपितत्वस्याभावसत्त्वादनिप्रसङ्गस्य वारणाय मामान्यपदम् ।  
 तदर्थं व्याप्तिरित्यभिप्रायेण हर्द, तादृगाधिकारतायां प्रतियोगि-  
 तावच्छेदरस्यस्यावच्छिन्नत्वनिर्देशस्याप्रत्ययतया अपि अप्रसिद्धि-  
 प्रदर्शनमस्ति यपिसयोगादेस्वादभावाधिकारणं भिन्नदेगावच्छेदेन  
 पटादेय एवमप्रागभावाधिकारणे द्रव्यभिन्नकालावच्छेदेन हस्या  
 अप्रसिद्धिसागद्वयं पूरयति, 'एवेति तद्याप एकदेगावच्छिन्नं सदेक-  
 कालावच्छिन्नं यदेकाधिकारणावस्थानं तदभाव इत्यर्थः । देश-काला-  
 वच्छिन्नत्वयोरनुगतत्वरूपेण निवेशश्च न युक्तः कपिसयोगादि-तद-  
 त्यन्ताभावयोरैककालावच्छेदेन संयोग तत्प्रागभावाद्योचैकदेशाद्यव-  
 च्छेदेन एकाधिकारणहत्तितया तद्दोषतादवस्थ्यात् (१) । यद्यप्येक-  
 देश-कालावच्छिन्नमित्यादेरभावावच्छेदकदेगावच्छिन्नं तदवच्छेद-  
 ककालावच्छिन्नं यत्तदधिकारणनिष्ठमधिकारणत्वं तदनिरूपकत्वं  
 तत्सामान्ये यन्निरूपितत्वाभावस्तत्त्व वा अर्थो न सम्भवति हृत्त-



४. निर्दिष्टावस्था + 'न' + कृतविधाविभक्तसङ्गतिर्निर्दिष्टा ; सङ्गति-  
 र्नाम इति भाष्यम् । एतदपि ३ श्लोकत्वे, एतद्व्यतिरिक्तसङ्गति-  
 व्यतिरिक्तविधाविभक्तसङ्गतिर्निर्दिष्टा ।

[illegible]

(१) तद्विशिष्टाभिकरणतायामिति पा० ।



निष्ठकपिसंयोगावच्छेदकस्यागत्यामपि तादृगसंयोगानुत्पाददृग्दर्श  
तत्र तदभावावच्छेदकत्वात् तादृगसंयोगावच्छेदककानस्यापि  
मूलावच्छेदेन तदभाववृत्तौ तथात्वादव्याप्तेर्दुर्व्याख्यात्, तथापि  
शाखावच्छेदेन कपिसंयोगादिसत्त्वदृग्दर्शनाय (१) तादृगप्रतीत्या  
वृत्तौ न कपिसंयोगीति प्रतीत्यापत्तिवारणाय (२) तादृगप्रतीत्या  
कालविशेषावच्छिन्नस्येव देशस्यावच्छेदकत्वमवगाह्यते इति  
स्वीकरणीयं तादृगदेश-कालाद्योर्बुद्धेऽभाववृत्तौ पृथगवच्छेदकत्व-  
सम्भवेऽपि तत्कालावच्छिन्नतद्देशस्यानवच्छेदकत्वान्नातिप्रसङ्गः ।  
तथाच यत्कालावच्छिन्नतद्देशस्याभाववृत्तावच्छेदकत्वं तत्काला-  
वच्छिन्न-तद्देशावच्छिन्नत्वमेकदेश-कालावच्छेदेनेत्यर्थं इति न  
दोषः, कालपदं क्षणपरं, तेन द्विवसाद्यात्मकस्थूलकालावच्छिन्न-  
शाखादेः संयोग तदभावावच्छेदकत्वेऽपि न क्षतिः । देशपदमव-  
च्छेदकदेशान्तरानवच्छिन्नदेशपरं तेन विभिन्नभागावच्छिन्नस्थूला-  
वयवस्य प्रतियोगि-तदभावावच्छेदकत्वसम्भवेऽपि न क्षतिः ।  
अथैवमपि व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानभ्युपगमाद्वृत्ताद्यभावप्रतियोगि-  
त्वासंग्रहः तदवच्छेदकस्यैवाप्रसिद्धेः । न चैकदेश-कालावच्छेदेनेत्य-  
स्यानवच्छिन्नत्वविशेषणतात्पर्यान्न दोष इति वाच्यम् । संयोगा-  
द्यभावस्यानवच्छिन्नाधिकरणतावति गुणादौ संयोगादेरवस्था  
संयोगाद्यभावस्य प्रतियोगित्वसंग्रहेऽपि संयोगादेरनवच्छिन्नाधिक-  
रणत्वाप्रसिद्ध्या तत्प्रतियोगित्वासंग्रहात् । न चाभावाधिकरणतायां

(१) अभावावच्छेदेन संयोगसत्त्वदृग्दर्शनाय इदानीं अग्रे वृत्तौ न कपिसंयोगीति  
प्रतीत्यापत्तिवारणायैति पा० ।

न तद्विशेषात् नपि तु यद्विनिष्ठाधिकरणतायामेवेति (१) नायं  
दोष इति वाच्यम् । एवमपि संयोगादेः स्वसमानाधिकरणगगना-  
द्यभावप्रतियोगित्वापत्तेर्दुर्ज्ञातत्वात् ।

यत्तु व्याप्यवृत्तिरवच्छेदकानभ्युपगमे यदधिकरणविनिष्ठाभावा-  
धिकरणतायां यद्यत्तत्तावच्छिन्नयद्देगानवच्छेदत्वं तत्तत्तत्ताव-  
च्छिन्नतद्देगानवच्छिन्नतदधिकरणविनिष्ठाधिकरणत्वानिरूपकत्वे सति  
यदधिकरणविनिष्ठत्वाधिकरणतायां यद्यत्तत्तत्तावच्छिन्नयद्यद्देगानव-  
च्छिन्नत्वं तत्तत्तत्तावच्छिन्नतद्देगानवच्छिन्नतदधिकरणविनिष्ठाधिकर-  
णत्वानिरूपकतदभावकत्वस्य विवक्षणीयत्वात् व्याप्यवृत्त्यभावप्रति-  
योगित्वमपि तस्याजतत्वात् । तथाहि षट्पादौ षट्त्वाद्यभावाधिक-  
रणता यद्देश-कालानवच्छिन्ना तदनवच्छिन्ना व्याप्यवृत्तिषट्-  
त्वाद्यधिकरणताप्रतिनिध्या तदनिरूपकत्वादनवच्छिन्नत्वाधिकरण-  
ताद्विनिष्ठानिष्ठानाद्यप्यष्टत्वाभावाधिकरणत्वनिरूपकषट्त्वाद्यभाव-  
कत्वाच्च षट्पादेः स्वाभावप्रतियोगित्वनिर्वाहः, षट्त्वादेर्व्याप्यवृत्ति-  
स्वसमानाधिकरणसंयोगादिप्रतियोगितावारणाय सत्यन्तं, संयोगा-  
देर्गगनाद्यभावप्रतियोगित्ववारणाय विमिश्रदत्तं, विभिन्नद्वगाव-  
च्छिन्नस्य संयोगादिविशेषावच्छेदकाग्रादेस्तदभावाधिकरणताव-  
च्छेदकत्वाद्द्वगादिनिष्ठतदभावाधिकरणताया न अग्राद्यनवच्छेदत्वं



न्यादाविति शेषः । 'समवायेन वृत्तेः' प्रतियोगितावच्छेदकीभूत-  
समवायेन स्वसम्बद्धत्वस्य, 'तादृशेति तादृशेन प्रतियोगितावच्छेद-  
कसम्बन्धेन स्वसम्बद्धं यदधिकरणं तदवृत्तितदभावकत्वाभिधाने  
चेत्यर्थः, तथा सति सत्तासमवाय्यवृत्तित्वस्य तदभावे सत्त्वेन उक्ता-  
व्याप्तिपरीहारासम्भवादिति भावः । 'व्यधिकरणसम्बन्धेति व्यधि-  
करणसम्बन्धेन संयोगादिना गुणायभावप्रतियोगितायां तेन सम्ब-  
न्धेन गुणादिसम्बद्धाधिकरणाप्रसिद्धा अव्याप्तिरित्यर्थः । इदमुप-  
लक्षणं, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिमत्यपि काले  
कालिकादिसम्बन्धेनाभावस्य वृत्त्या अनुयोगिताविशेषरूपाभाव-  
त्वावच्छेदकसम्बन्धेनावृत्तिरवश्यं वाच्या तथाच स्वरूपविशेष-  
सम्बन्धेन सत्ताद्यभावस्य यः सत्तादिरूपोऽभावस्तत्रप्रतियोगित्वा-  
संग्रहोऽपि द्रष्टव्यः सत्ताद्यभावसम्बन्धाधिकरणसामान्यादौ सम-  
वायादिरूपतादृशसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः । 'वक्ष्यमाणरीत्येति यादृ-  
शसम्बन्धसामान्ये एकदेश-कालावच्छिन्नयदभावाधिकरणानुयोगि-  
कत्वस्य यद्रूपविशिष्टप्रतियोगिकत्वस्य च द्वायोर्व्यतिरेकस्तद्रूप-  
वत्त्वं तादृशसम्बन्धेन तदभावप्रतियोगित्वमितिरीत्येत्यर्थः । न च  
व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानुपगमे देश-कालावच्छिन्नाभावाधिकरण-  
त्वाप्रसिद्धा तद्वृत्तिर्लोभयाभावस्याप्रसिद्धेरिति वाच्यम् । एक-  
देश-कालावच्छिन्नाभावाधिकरणानुयोगिकत्वस्थले यद्यदधि-  
करणनिष्ठाभावाधिकरणताया यद्यदेश-कालानवच्छिन्नत्वावच्छि-  
न्नत्वोभयाभावस्ताव तत्तद्देश-कालानवच्छिन्नत्वावच्छिन्नत्वोभया-  
भावस्तत्तदधिकरणानुयोगिकत्वद्वयं निवेश्य तद्वृत्त्यप्रतियोगि-



माणमत इव स्वाभावित्यत्र पठ्यर्थप्रतियोगितानिवेशेनात्मान्य एव विरोधिताघटकोभयाभावादावपि प्रतियोगित्वान्तरप्रवेशादनवस्था चेत्यपि बोध्यम् । 'तत्तावच्छेदकेति प्रतियोगितावच्छेदकेत्यर्थः, 'अप्रमत्तयतिप्रसक्ती इति, घटाद्यन्योन्याभावाभावस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकघटत्वादिमात्ररूपत्वात् इति भावः । ननु नेदं प्रतियोगितापदमुख्यार्थनिर्वचनं किन्तु व्याप्तिलक्षणप्रविष्टोपाधित्व-घटकव्यापकतानिविष्टप्रतियोगिताम्बरूपनिरूपणमेव तादृशप्रतियोगितायाः भेदप्रतियोगिमाधारण्यविरहेऽपि न चतिः तावतापि व्याप्तिलक्षणस्य निर्दोषत्वादित्यत आह, 'प्रकृतोपयोगीति, 'अत्यन्तपदवैयर्थ्यमिति, धूमवान् वक्त्रेरित्यादौ अयोगोलकान्यत्वादिरूपस्य उपाधिः साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितया व्यापकत्वानुपपन्निरिति तद्वारणाद्यैवात्यन्तपदोपादानं, यदि चाभावाभावत्वरूपमन्योन्याभावप्रतियोगिव्याहृतं प्रतियोगित्वमुपाधित्वघटकव्यापकतागरीति निवेक्ष्यते तदा साध्यवन्निष्ठोपाधिभेदमादाय दोषस्यानवधानात्तद्वैयर्थ्यमिति भावः । ननु साध्यवन्निष्ठध्वसप्रागभावप्रतियोगिनि आर्द्धेन्यनादेरुपाधितानिर्वाहायात्यन्ताभावपदोपादानं तस्यापि तदध्वस-प्रागभावरूपत्वादित्यत आह 'सर्वेति व्यभिचारिण इति शेषः । 'नित्यस्य व्यभिचारनिरूपकाधिकरणभेदादेः, द्वित्यावच्छिदाभावाप्रतियोगितासादाशङ्क इव, रणाय प्रविष्टोपि तानदयोऽवस्थापदित्वविशेषायाः अद्वयत्वेन आर्द्धेन्यनादेरपि ध्वसदिप्रतियोगितान्द्वयोऽवच्छेदकान्तरादीनामन्योन्याभावत्वादित्या आर्द्धेन्यनादेरुपाधित्वनश्य इत्यादिनिर्वाहः, नित्य-

3  
1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

माणमत इव स्वाभावेत्यत्र षष्ठ्यर्थप्रतियोगितानिवेशेनात्मात्रय एव विरोधिताघटकोभयाभावादावपि प्रतियोगित्वान्तरप्रवेशादनवस्था चेत्यपि बोध्यम् । 'तत्तावच्छेदकेति प्रतियोगितावच्छेदकेत्यर्थः, 'अप्रमत्त्यतिप्रसक्ती इति, घटाद्यन्योन्याभावाभावस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकघटत्वादिसाद्वर्ण्यत्वात् इति भावः । ननु नेदं प्रतियोगितापदमुख्यार्थनिर्वचनं किन्तु व्याप्तिलक्षणप्रविष्टोपाधित्व-घटकव्यापकतानिविष्टप्रतियोगितास्वरूपनिरूपणमेव तादृशप्रतियोगितायाः भेदप्रतियोगिसाधारण्यविरहेऽपि न क्षतिः तावतापि व्याप्तिलक्षणस्य निर्दोषत्वादित्यत आह, 'प्रकृतोपयोगीति, 'अत्यन्तपदवैयर्थ्यमिति, धूमवान् वज्जेरित्यादौ अयोगोलकान्यत्वादिरूपस्य उपाधेः साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितया व्यापकत्वानुपपत्तिरिति तद्वारणायैवात्यन्तपदोपादानं, यदि चाभावाभावत्वरूपमन्योन्याभावप्रतियोगिव्याहृतं प्रतियोगित्वमुपाधित्वघटकव्यापकतागरीरे निवेश्यते तदा साध्यवन्निष्ठोपाधिभेदमादाय दोषस्यानवकाशात्तद्वैयर्थ्यमिति भावः । ननु साध्यवन्निष्ठध्वस-प्रागभावप्रतियोगिन-आर्द्रेन्वनादेरुपाधितानिर्ज्वाहायात्यन्ताभावपदोपादानं तस्यापि तद्वध्वस-प्रागभावरूपत्वादित्यत आह, 'सर्व्वदेति, व्यभिचारिणीति शेषः । 'नित्यस्य' व्यभिचारनिरूपकाधिकरणभेदादे, हित्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगिनामादायामश्ववारणार्थं प्रतियोगितानवच्छेदकरूपावच्छिन्नत्वविवक्षाया आवश्यकत्वेन आर्द्रेन्वनादेरपि ध्वसादिप्रतियोगितानवच्छेदकार्द्रेन्वनायोगोलकभेदान्यतरत्वादिना आर्द्रेन्वनादेर्युपाधित्वनश्वर इत्याशयेनाह, 'नित्य-



साधारणेति, न च ध्वंस-प्रागभावादीनां सामान्यधर्मा न प्रतियोगि-  
तावच्छेदक इति साध्यवन्निष्ठध्वंस प्रागभावादिरूपाभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकं नाद्र्हेन्धनत्वमिति नित्यसाधारणरूपपर्यन्तादुत्तरण-  
फलमिति वाच्यम् । स्वसमानाधिकरणार्द्रेन्धनासमानकालीन-  
तप्रागभावानां तादृगतप्रागभावसमानकालीनतद्वृत्तानामाद्र्ध-  
नत्वस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् अन्यथा ध्वंस-प्रागभावयो-  
रन्त्याभावविरोधित्वमते तादृगध्वंस प्रागभावाधिकरणे अवेदनी-  
मार्द्रेन्धनं नास्तीत्यादिप्रतोल्यनुपपत्तेः । वस्तुतस्तु एतद्वृत्तान्  
वहेरित्यादौ इन्धनादिव्यक्तीनां नोपाधिता सम्भवति एतदार्द्रेन्धन-  
त्वादेः साध्यवन्निष्ठध्वंसादिप्रतियोगितावच्छेदकत्वादित्यागङ्गायां  
‘नित्यस्येत्यनेन तद्व्यक्तीनां व्याप्तिलक्षणाप्रवेशेऽपि न चतिरित्युक्ता  
तादृशोपाधीनामपि व्यापकरूपेणोपाधितया व्याप्तिलक्षणप्रवेश-  
एवेति ‘नित्यसाधारणरूपावच्छिन्नस्य चेत्यनेनाभिहितं, नित्य-  
साधारण्यञ्चात्र तद्देशनिष्ठध्वसाद्यप्रतियोगिसाधारण्यार्थकं, तेन-  
द्र्हेन्धनत्वादिरपि सुग्रहान्न न्यूनमेति ध्येयम् । ‘उपाधित्वसम्भवादिति,  
तथाचाद्र्हेन्धनत्वाद्यवच्छिन्नस्य प्रकृतोपाधित्वानुपपत्तावपि न  
व्याप्तिलक्षणातिप्रसङ्ग इति भावः । ‘इतरथा’ भेदप्रतियोगिता-  
साधारणरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताया लक्षणघटकत्वे, ‘भेदप्रति-  
योगितेति अयोगोलकभेदादिभेदप्रतियोगितेत्यर्थः । अथायो-  
गोलकभेदादेः साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितया अनुपाधित्वेऽपि  
अयोगोलकभेद-धूमवदन्यतरत्वाद्यवच्छिन्नस्य उपाधितासम्भवा-  
द्व्याप्तिलक्षणानतिप्रसङ्गो निर्वाह्य इति, नहि तादृशान्यतरत्वावच्छिन्ने

धूमादिमति तदवच्छिन्नभेदो वर्तते येन भेदप्रतियोगितामादाय तदवच्छिन्नस्योपाधित्वं व्याहन्येत । न च इदं जन्यं पृथिवीत्वादित्यादौ परमाणुभेदादेर्जन्यनिष्ठभेदप्रतियोगित्वेन साध्याव्यापकतया जन्य-परमाणुभेदान्यतरत्वावच्छिन्नस्य परमाणुसाधारणत्वेन (१) साधनव्यापकतयोपाधित्वं न सम्भवतीति तत्रानौपाधिकत्ववारकतया अत्यन्तपदसार्थक्यमिति वाच्यम् । साधनाव्यापकतायामप्यत्यन्ताभावनिवेशस्य निप्रयोजनकतया तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नस्य परमाणुभिन्नत्वाद्यवच्छिन्नस्य च साधनवत्परमाणुनिष्ठभेदप्रतियोगितया साधनाव्यापकतयोपाधित्वसम्भवात् ।

यत्तु घटाभावभिन्नं मेयत्वादित्यादौ घटाभावभिन्नत्वाद्यवच्छिन्नस्यापि साध्यवन्निष्ठघटाद्यभावस्वरूपघटाद्यभावनिष्ठस्वभेदप्रतियोगितया साध्यव्यापकत्वासम्भवेनानौपाधिकत्वापत्त्या तद्वारकतया अत्यन्तपदसार्थक्यं तत्पददाने घटाभावभिन्नादेः अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगित्वघटितसाधनाव्यापकत्वविरहेण अनुपाधित्वेऽपि घटाभावभेदादेरेवोपाधित्वसम्भवादिति तत्र । घटाभावभेदात्यन्ताभावस्यापि घटाभावमात्रवृत्तित्वेन तुल्ययुक्त्या घटाभावरूपतया अत्यन्तपददानेऽपि तत्रोपाधिमौल्यभावात् । न चात्यन्तपदोपादानादत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगित्वनाभादुक्तस्थले घटाभावभिन्नस्य घटाभावात्मकस्वभेदोयभेदत्वनिरूपकप्रतियोगित्वसत्त्वेऽपि अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगित्ववि-

(१) जन्यस्य घटादिष्वस्य परमाणौ इत्याह उक्तान्यतरत्वावच्छिन्नस्य परमाणुसाधारण्यम् ।

रहादुपाधितं सभावेति तात्पर्यम् । घटाभावभिन्नं पृष्ठं  
दित्वादात्तकर्मण साध्यतापत्त्यं घटाभावभिन्नं साध्यं  
समानाधिकरणघटाभावरूपसंभेदप्रतियोगितया उपाधिनापत्तौ  
साधनाव्यापकत्वदत्तेऽपि गलन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगित्वेति  
वेगनव्यावृत्त्यकत्वेन प्रमेयत्वादिमाधनाव्यापकतया तस्योपाधित्वं  
संभवात्, विवक्षान्तरेण घटाभावभिन्नभेदस्य घटाभावत्वस्वरूपतया  
तस्य साध्यासमानाधिकरणत्वान्नोपाधित्वहानिरिति भावः । घटा-  
भावभेदस्य उपाधित्वोपपादाने घटाभावभिन्नस्यापि तदुपपादात्-  
संभवेनात्यन्तपदवेयर्थस्यावश्यकत्वादिति चेन्न । अखण्डनित्यायोगो-  
लकभेदादिरूपोपाधेः साध्यवति कथञ्चित्पि नात्यन्ताभावः विनि-  
ष्टाभावस्य विशेष्य-विशेषणसम्बन्धप्रतियोगिताकत्वमतावलम्बनात्  
द्वौ नस्त इत्यादिप्रतीतिश्च परम्परासम्बन्धेन द्वित्वाद्यभाव एव विप्र-  
इति मताश्रयणाच्च । व्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं वा प्रतियोगि-  
तायां विशेषणं देयं, तथाचाप्रतियोगित्वगर्भमेव व्यापकत्वं वाच्यम्  
न तु प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नत्वरूपं, ग्रन्थकृतापि 'यदि वे-  
त्यनेनानवच्छेदकावच्छिन्नत्वनिवेशे प्रागनिर्भरो दर्शितः । एवञ्चा-  
योगोलकभेद-साध्यवदन्यतरत्वावच्छिन्नस्योपाधित्वं (१) दुरूपपादमेव  
साध्यवतः साध्यवन्निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगित्वात्, अयोगोलक-  
भेदादेश्च तादृशभेदप्रतियोगित्वादत्यन्तपदसार्धक्यात् । नन्वेवमपि  
नित्यसंसर्गाभावत्वरूपात्यन्ताभावत्वघटकध्वंसादिबाधकनित्यत्वांश-  
स्यानतिप्रयोजनकत्वमेवेत्याशङ्कायां नित्यत्वांशो न निवेश्यत एव





BIBLIOTHECA INDICA.

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE  
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL  
NEW SERIES No 1338.

तत्त्वचिन्तामणि-दीधिति-विवृतिः



TATTVACINTĀMANI DIDHITI-VIV RITI

ET

CAADADHARA BHATTACHARYYA

WITH TATTVACINTAMANI AND DIDHITI

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA KAMAKHYANATHA TARKAVATSA,

*In Prose, Sanskrit & English*

VOLUME I. FASCICULUS VII.

Calcutta,

PRINTED BY UPENDRANATH CHAKRAVARTI AT THE SANSEY PRESS,  
5 Nandakumar Chaudhury's 2nd Lane

AN 111-111-111

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL CALCUTTA

1912

# LIST OF BOOKS FOR SALE

## AT THE LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NO. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND ORIGINALLY FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MR. BERNARD QUARITCH,  
11, GRAFTON STREET, NEW BOND STREET, LONDON, W., AND MR. OTTO  
HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

*Complete copies of those works marked with an asterisk \* cannot be supplied—only  
at the time when being out of stock*

### BIBLIOTHECA INDICA

Sanskrit Series

|  |      |
|--|------|
| Advaitachintā Kaustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each.   | Rs 1 |
| Atarāya Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-5, Vol II, Fasc 1-5; Vol III,<br>Fasc 1-5, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each ..               | 14 2 |
| Attereya Lehami ..   | 2    |
| Atmarkoshā, Fasc 1 ..  | 2    |
| *Anu Bhāṣya, Fasc 2-6 @ /10/ each ..   | 2    |
| Anumani Dīpikā Prastāvan, Fasc 1 @ /10/.   | 1    |
| Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each ..  | 3    |
| Ātmatattvavivēka, Fasc I ..  | 0    |
| Aṣṭavandya, Fasc 1-5 @ /10/ each ..  | 3    |
| Avadhūta Kālpilātā, (Sons and Tibetans) Vol I, Fasc 1-10, Vol II<br>Fasc 1-10 @ 1/ each ..                               | 20   |
| Bālam Bhaṭṭi, Vol I, Fasc 1-2, Vol II, Fasc 1 @ /10/ each ..   | 1    |
| Baudhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3 Vol II, Fasc 1-5 @ /10/ each ..  | 5    |
| Bhāṣavṛtti ..  | 0    |
| Bhāṭṭa Dīpikā Vol I, Fasc 1-6, Vol 2, Fasc 1, @ /10 each ..  | 4    |
| Buddhastotra-maṅgala ..  | 2    |
| Bṛhaddvāta Fasc 1-4 @ /10/ each ..   | 2    |
| Bṛhaddharma Purāṇa Fasc 1-6 @ /10/ each ..   | 3    |
| Bodhicaryāvatāra of Cāntideva, Fasc 1-6 @ /10/ each ..   | 3    |
| Cai Cantanātha Chānta, Fasc 1-3 ..   | 5    |
| *Catadāśinī, Fasc 1-2 @ /10/ each ..   | 1    |
| Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2/ each ..   | 14   |
| Caṭapāṭha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol III,<br>Fasc 1-7 Vol V, Fasc 1-4 @ /10/ each ..               | 14   |
| Ditto Vol VI, Fasc 1-3 @ 1/4/ each ..  | 3    |
| Ditto Vol VII, Fasc 1-5 @ /10/ ..  | 3    |
| Ditto Vol IX, Fasc 1-2 ..  | 1    |
| Cāṭasāhasrikā Prajñāpāramitā Part, I Fasc 1-17 @ /10/ each ..  | 10   |
| *Catuvarga Chintāmaṇi, Vol II, Fasc 1-25, Vol III Part I,<br>Fasc 1-48 Part II, Fasc 1-10 Vol IV Fasc 1-6 @ /10/ each .. | 30   |
| Ditto Vol IV, Fasc 7-8, @ 1/4/ each ..   | 2    |
| Ditto Vol IV, Fasc 9-10 @ /10/ ..  | 1    |
| Čloekavartika, (English) Fasc 1-7 @ 1/4/ each ..   | 8    |
| *Crauta Sūtra of Čāṅkhāyana, Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc 1-4,<br>Vol III, Fasc 1-4, Vol 4, Fasc 1 @ /10/ each ..       | 10   |
| Ču Bhāṣyam, Fasc 1-3 @ /10/ each ..  | 1    |
| Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each ..  | 1    |
| Čadadhara Paddhati Kālasāra Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each ..   | 4    |
| Ditto Čechrasāra Vol II, Fasc 1-4 @ /10/ each ..   | 3    |
| Čhā Gṛhya Sūtra, Vol I @ /10/ each ..  | 3    |
| Čto Vol II Fasc -2 @ 1/4/ each ..  | 2    |
| Čto (Appendix) Gobhila Parivāsa ..   | 2    |
| Ditto Gṛhya Saṅgraha ..  | 0    |
| Člāta ..   | 1    |
| Črnapradīpī, Fasc I ..   | 1    |
| Čhā Viveka, Fasc 1-7 @ /10/ each ..  | 4    |
| Čto Fasc 1-6 @ /12/ each ..  | 4    |
| Čto Purāṇa, Fasc 3-9 @ /10/ each ..  | 4    |

केवलसंसर्गाभावत्वलाभायैवात्यन्तपदमिति दर्शयति, 'संसर्गाभावेति,  
 'तस्य' अत्यन्तपदस्य, अन्योन्याभावप्रतियोगिन्यव्याप्तिं परिहर्तुमाह,  
 'विरहपदस्येति, 'तज्ज्ञानेति तदन्वितं अभावान्वितं यज्ज्ञानं तद्व-  
 तिवन्धकज्ञानविषयार्थकत्वात् इत्यर्थः, 'अभावान्वये उपलक्षण-  
 ज्ञानप्रभृतीनामेव विरहपदार्थघटकत्वं बोध्यम्, तेन नाभावपद-  
 वैयर्थ्यम् । एवञ्च तदभावग्रहप्रतिबन्धकग्रहविषयत्वमेव तदभाव-  
 प्रतियोगित्वमिति फलितं एतच्चान्योन्याभावप्रतियोगित्वसाधारण-  
 मेवेत्याह, 'प्रतिवध्नाति हीति, प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रति-  
 योगिप्रकारकनिश्चयस्याभावधीप्रतिबन्धकत्वादिति भावः । प्रति-  
 बन्धकत्व यदि कारणीभूताभावप्रतियोगित्वं तदा प्रतियोगित्वान्तर-  
 प्रवेशादनवस्था इत्यतस्तदन्यथा निर्दिष्टि, 'प्रतिबन्धकत्वञ्चेति,  
 'अत्र' प्रतियोगितालक्षणे, अभाव-प्रतियोगिमत्ताज्ञानयोरपि भिन्न-  
 कालावच्छेदेन एकत्वात्तन्नि एकक्षणावच्छेदेन च विभिन्नात्मनि-  
 वर्तमानत्वात् 'एककालावच्छेदेन एकत्वेति, कालपदं क्षणपरं,  
 तेन स्थूलकालावच्छेदेन तयोरेकाधिकरणवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः ।  
 अत्र एकत्वेत्यनतिप्रयोजनक, अभावज्ञानाधिकरणक्षणावच्छेदेन  
 तच्छून्यात्मनिष्ठप्रतियोगिज्ञानस्यासंग्रहेऽपि तज्ज्ञानाधिकरणक्षणा-  
 वृत्तियत्किञ्चिप्रतियोगिज्ञानव्यक्तिमादाय लक्षणगमनसम्भवात् । न  
 च कालमात्रस्यैव परमेश्वरीयाभावज्ञानाधिकरणतया अभावज्ञाना-  
 धिकरणक्षणावृत्तिज्ञानाप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । अभावज्ञानावच्छेदक-  
 क्षणावच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वरूपस्य एककालावच्छेदेनावर्तमानत्वस्य  
 निवेशे नित्यस्य भगवज्ज्ञानस्य कालविशेषानवच्छिन्नतया सर्वत्र





त्वमानस्यावश्यकतया तदधिकरणहत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावस्यैव प्रतिबन्धकतारूपतया एकक्षणावच्छिन्नत्वानिवेशे उक्तानुपपत्तेरनुद्धारादित्यवधेयम् (१) । अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकातिप्रसक्ति निराकर्तुमाह, 'अभावपदस्य चेति, 'स्वाभावपरत्वादिति, तथाच स्वीयोयोऽभाव' स्वनिष्ठं तद्विरहत्वमेव स्वस्य तदभावप्रतियोगित्वं घटान्योन्याभावश्च न घटत्वाभाव इति घटत्वादिनिष्ठं तद्विरहत्व न तत्प्रतियोगित्वमिति भावः । घट एव तदभावप्रतियोगीत्यादौ अभावपदं लक्षणया घटादिरूपसमभिव्याहृतपदार्थविशेषिताभावपर, प्रतियोगिपदं ज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वावच्छिन्नार्थक, तदेकदेशज्ञाने वाभावविषयकत्वान्वयः, स्वत्वानुगमेऽपि न प्रतियोगिपदशक्त्यानन्त्यप्रमङ्गः, न वा अभावपदार्थान्त्यानुपपत्तिः इति ध्येयम् । सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वस्य व्यापकताघटकप्रतियोगितायां अवश्यनिवेशनीयतया भेदप्रतियोगितामादायोक्तदोषासम्भवेन संसर्गाभावनिवेशवैयर्थ्यमित्यत्यन्तपदं सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वलाभार्थकतया एव व्याख्येयं तथाच प्रकृतोपयोगिप्रतियोगितामात्रस्य लक्षणत्वेऽपि न क्षतिरित्याह, 'वस्तुतस्वित्यादिना, 'एकसम्बन्धावच्छिन्नाया इति, तथाच साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितामासान्यानवच्छेदकत्वनिवेशे प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव साध्यवन्निष्ठयत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तादृशप्रतियोगितामासान्यानवच्छेदकसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकाप्रसिद्धिः । न चायोगो-

(१) न चैवमित्यादि इत्यवच्छेदमित्यन्तं घटं कश्चिदिदं दर्शयन्नेत्यस्ति ।

लकभेदत्वादिकमेव तथा धूमादिसति संयोगादिव्यधिकरणसम्बन्धा-  
वच्छिन्नायोगोलकभेदाद्यभावसत्त्वेऽपि तत्प्रतियोगितायां लाघ-  
वेन शुद्धभेदत्वादेरवच्छेदकत्वोपगमात् इति वाच्यम् । विपर्ययिता-  
सम्बन्धेन कालिकसम्बन्धेन वा अयोगोलकभेदाभावस्य प्रतियोगि-  
तायामेवायोगोलकभेदत्वादेरवच्छेदकतया तस्य साध्यवन्निष्ठाभाव-  
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वासम्भवात् अयोगोलकभेदाविषयकभेदा-  
न्तरविषयकज्ञाने विपर्ययितासम्बन्धेन भेदत्वरूपसामान्यधर्मावच्छि-  
न्नाभावासम्भवेन तत्साधारणतादृशसम्बन्धावच्छिन्नायोगोलकभेदा-  
द्यभावस्य भेदसामान्यानधिकरणदेशाप्रसिद्ध्या कालिकसम्बन्धाव-  
च्छिन्नभेदत्वावच्छिन्नाभावासम्भवेन अयोगोलकावच्छेदेन काल-  
वृत्तेः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नायोगोलकभेदाद्यभावस्य च शुद्धभेद-  
त्वादेरवच्छेदकत्वायोगात् । यदि च यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्न-  
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं निवेश्य अयोगोलकभेदत्वादेस्तथात्वमुप-  
पद्यते, तदा वज्रिमान् धूमादित्यादौ वज्रादिसन्निष्ठसंयोगसम-  
वाय-दैगिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता ( १ ) नवच्छेदकधूमा-  
दिमन्निष्ठसमवाय-संयोग-दैगिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
प्रतियोगिता ( २ ) वच्छेदक-वज्रित्व द्रव्यत्वत्व ऋतुभेदत्वाद्यवच्छिन्न-  
स्योपाधितापत्तिरिति भावः । 'यत्सम्बन्धावच्छिन्नाया इति, तयाच  
संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नवज्रादिमन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छे-  
दकवज्रित्वादेः साधनवन्निष्ठतत्सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता

( १ ) संयोग-समवायादि-कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता इति पा० ।

( २ ) संयोग-समवाय-कालिकादि-सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता इति पा० ।

नवच्छेदकत्वसम्भवात् धूमादिमन्निष्ठविशेषणताविशेषादिसम्बन्धा-  
वच्छिन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकायोगोलकभेदत्वादेवंङ्गादिम-  
न्निष्ठतादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वाच्च न कश्चि-  
दोष इति भावः । 'समर्गाभावत्वमनुपादेयमेवेति अयोगोलभेदत्वा-  
देर्धूमादिमन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि विशेषणताविशे-  
षादिसम्बन्धघटितनिरुक्तोपाधितावच्छेदकत्वस्य तत्राक्षतत्वात् इति  
भावः । 'स च' असुरम', 'व्यधिकरणसम्बन्धेनेति, तथाच तादृश-  
व्यधिकरणसम्बन्धेन सयोगादिना यस्य रूपविशेषादेः क्वचिदपि  
कस्यचिदभ्रमो न जातस्तस्य तादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रति-  
योगित्वानुपपत्तिः । प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव प्रतियोगि-  
प्रकारकज्ञानस्याभावधीविरोधित्वात् तादृशाभावधीप्रतिबन्धक-  
ज्ञानस्येवाप्रसिद्धेः । यद्यपि समानधर्मीकयोरेवाभाव-प्रतियोगि-  
मत्ताज्ञानयोः प्रतिबन्ध-प्रतिबन्धकभाव इति समानाधिकरण-  
सम्बन्धावच्छिन्नाभावस्थलेऽपि विरोधिनोरभाव प्रतियोगिज्ञानयो-  
रेकतरस्य भ्रमत्वनियम इति यादृशाभावस्य तत्प्रतियोगिनो वा  
भ्रमो न कदाचिदपि प्रसिद्धः तदभावप्रतियोगित्वाव्याप्ति सम्भ-  
वति; तथापि समानविशेष्यताप्रत्यासत्त्या प्रतिबन्ध प्रतिबन्धकभा-  
वोपगमे भिन्नधर्मीकज्ञानस्यापि प्रतिबन्धकतावच्छेदकान्तरत्वा  
तादृशभ्रमात्मकज्ञानमादाय लक्षणसमन्वय सम्भवति इति व्यधिक-  
रणसम्बन्धावच्छिन्नाभावानुधावनम् । ननु प्रतिबन्धकत्वं न कारणी-  
भूताभावप्रतियोगित्वमपित्वेव कालादयच्छेदेनैव चादर्शमानत्वमिति  
प्रागेदोक्तम् एवञ्च यादृशव्यधिकरणसम्बन्धेन दस्य प्रतियोगिनो-

लकभेदत्वादिकमेव तथा धूमादिसति संयोगादिव्यधिकरणमन्व  
 वच्छिन्नायोगोलकभेदाद्यभावमत्त्वेऽपि तत्प्रतियोगितायां न  
 वेन शुद्धभेदत्वादेरवच्छेदकत्वापगमात् इति वाच्यम् । विविदि-  
 सम्बन्धन कालिकसम्बन्धेन वा अयोगोलकभेदाभावस्य प्रतियोगि-  
 तायामेवायोगोलकभेदत्वादेरवच्छेदकतया तस्य साध्यवन्निष्ठाभा-  
 वप्रतियोगितानवच्छेदकत्वामभवात् अयोगोलकभेदाविषयकभेद-  
 न्तरविषयकज्ञाने विषयितामस्यन्धेन भेदत्वरूपसामान्यधर्मावच्छि-  
 न्नाभावासम्भवेन तत्साधारणतादृगसम्बन्धावच्छिन्नायोगोलकभेदा-  
 द्यभावस्य भेदसामान्यानधिकरणदेगाप्रमिदया कालिकसम्बन्ध-  
 च्छिन्नभेदत्वावच्छिन्नाभावामभवेन अयोगोलकावच्छेदेन काल-  
 हत्तेः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नायोगोलकभेदाद्यभावस्य च शुद्धभे-  
 दत्वादेरवच्छेदकत्वायोगात् । यदि च यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छि-  
 न्नाप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं निवेश्य अयोगोलकभेदत्वादेरन्यथातन्म-  
 पयते, तदा वज्रिमान् धूमादित्यादौ वज्रादिसन्निष्ठसंयोगनम-  
 वाय-दैगिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता ( १ ) नवच्छेदकधूमा-  
 दिसन्निष्ठममवाय-संयोग-दैगिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
 प्रतियोगिता ( २ ) वच्छेदक-वज्रित्व द्रव्यत्वत्व-कृतभेदत्वाद्यवच्छि-  
 न्नोपाधितापत्तिरिति भावः । 'यत्सम्बन्धावच्छिन्नाया इति, तदा  
 संयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नवज्रादिसन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छे-  
 दकवज्रित्वादेः साधनवन्निष्ठतत्सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता-

( १ ) संयोग-समवायादि-कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितात ५९० ।

( २ ) संयोग समवाय-कालिकादिसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितात ५९० ।

योगितायाः स्वरूपसम्बन्धात्मकत्वे निरुक्तापेक्षया लघोस्तन्निरूपकत्वस्यैव प्रतियोगितात्वौचित्यात् । प्रकारान्तरेण प्रतियोगिताप्रवेशमाह, 'अभावत्वेति, अभावत्वं, द्रव्यादिप्रतियोगिकभेदवत्त्वं, 'प्रतिबन्धकत्वम्' एकत्र वक्तृमानत्वप्रतियोगिकाभाव इति भावः । नन्वभावादिव्यवहारगोचरत्वमेवाभावत्व न तु प्रतियोगिताघटितनिरुक्तरूपमित्यत आह, 'तद्याविधेति, 'विना प्रतियोगितामिति प्रतियोगितान्तर्भावमन्तरेणेत्यर्थः, तद्याविधव्यवहारगोचरत्वम् अभावपदप्रतिपाद्यत्वं तत्पदशक्तिविषयत्वरूपं वा उभययापि जन्यताघटित प्रतिपाद्यत्वस्य जन्यप्रतिपत्तिविषयत्वरूपत्वात्, तत्पदशक्तेश्च पदजन्यबोधविषयत्वप्रकारकभगवद्विच्छारूपत्वात्, जन्यता च व्याप्तिघटिता, तस्याश्च प्रतियोगिताघटितत्वादिति भावः । एवञ्च प्रतियोगिता स्वरूपसम्बन्धविशेष इति पूर्वमत एव मणिकारस्य निर्भर इति सूचितम् । इदमवधेयं घटो नास्तीत्यादिवुद्भावभावाग्नि प्रतियोगिनः प्रकारतया भानान्तरभावादे, कारणत्वे प्रतियोगिनोऽवच्छेदत्वाच्चाभादनिहप्रतियोगित्वनिरूपितानुयोगित्वाद्यस्वरूपसम्बन्धोऽवश्यमस्तीकार्यः प्रतियोगिन्यभाविनिष्ठदुष्टात्मकोऽभावीयो घटइत्यादिप्रत्ययानु नानुभवमिदं इत्यभावीयप्रतियोगित्वाद्यस्वरूपसम्बन्धे नानाभाव, प्रतियोगिव्यवहारसु अनुयोगितानिरूपकत्वमेषादन्वर्तते ध्वंसस्य च प्रतियोगिनिहप्रत्यासत्त्या प्रतियोगिजन्यत्वाद्युपेक्षेन तस्य प्रतियोगिनिहसम्बन्धोपगत आशङ्क इति चेदन्, तद्यान्वभावात्कारस्य तादृगसम्बन्धो निष्प्रमाण इव । न च जन्यत्वस्य

यव कार्यतावच्छेदकता तव प्रागभावनिष्ठानुयोगितानिरु-  
पकत्वापेक्षया प्रतियोगितासम्बन्धेन प्रागभावे तस्य तस्य तयाति-  
लाघवात् प्रागभावस्यापि तादृगसम्बन्धः मिद इति वाच्यम् । तव  
निरूपकतासम्बन्धेनानुयोगिताविशेषरूपप्रागभावत्वस्यैवावच्छेदक-  
त्वोपगमात् । अन्यथा प्रागभावनिष्ठात्यन्ताभावादिभेदस्याधिकरण-  
स्वरूपतामते जन्यत्वस्यात्यन्ताभावादिसाधारण्यापत्तेः गौरवाच्चेति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यावत्साधनाव्यापकमव्यापकं यत्साध्यस्य यावत्सा-  
ध्यव्यापकं व्यापकं वा यस्य तत्त्वं तदिति चेन्न, सोपाधि-  
रपि तथात्वात्, तथाहि साधनस्य वज्जेरव्यापकं यन्न-  
दाद्रेन्धनन्तत् प्रत्येकमव्यापकं साध्यधूमस्य द्वितीये  
साध्यधूमस्य व्यापकमार्द्रेन्धनं तद्व्यापकं महानसीय-  
वज्जेः । नापि साध्यं यावद्व्यभिचारि तदव्यभिचारित्व-  
मनौपाधिकत्वं, साध्याव्यभिचारित्वस्यैव गमकत्वसम्भ-  
वात्, तच्च दूषितम् । नापि कार्त्स्न्येन सम्बन्धोव्याप्तिः  
एकव्यक्तिके तदभावात् नानाव्यक्तिकेऽपि सकलधूम-  
सम्बन्धस्य प्रत्येकवज्जावभावात् । अतएव न कार्त्स्न्येन  
सम्बन्धोव्याप्तिः विषमव्याप्ते तदभावाच्च । न  
च यावत्साधनाश्रयाश्रितसाध्यसम्बन्धः, साधनाश्रये

महानसादौ सकले प्रत्येकं वज्जेगाश्रितत्वाभावात् ।  
 नापि साधनसमानाधिकरणयावद्वर्गसमानाधिकरण-  
 साध्यसमानाधिकरण्यं, यावद्वर्गसमानाधिकरण्यं हि  
 यावत्तद्वर्गाधिकरणाधिकरणत्वं तच्चाप्रसिद्धं साधन-  
 समानाधिकरणसकलमहानसत्वाद्यधिकरणाप्रतीतिः ।  
 नापि स्वाभाविकः सम्बन्धो व्याप्तिः, स्वभावजन्यत्वे तदा-  
 श्रितत्वादौ वा अव्याप्ताप्रतिव्याप्तिः । नाप्यविनाभावः,  
 केवलान्वयिन्यभावात् । अथ सम्बन्धमात्रं व्याप्तिः  
 व्यभिचारिसम्बन्धस्यापि केनचित् सह व्याप्तित्वात्  
 धूसादिव्याप्तिस्तु विशिष्यैव निर्वृत्तव्येति तन्न, लिङ्ग-  
 पराभिर्शविषयव्याप्तिस्वरूपनिरूपणप्रस्तावे लक्षणाभि-  
 धानस्यार्थान्तरत्वात् । न च सम्बन्धमात्रं तथा, तद्-  
 बोधादनुमित्यनुत्पत्तेः ।

दीधितिः ।

यत्साध्यस्य यत्समानाधिकरणसाध्यस्य । 'तथाही-  
 त्यादि, यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छे-  
 दकं यावत् साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकम् साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियो-  
 गितानवच्छेदकं यावत् यत्समानाधिकरणात्यन्ताभाव-



यत्र कार्यतावच्छेदकता तत्र प्रागभावनिष्ठानुयोगितानिरु-  
पकत्वापेक्षया प्रतियोगितासम्बन्धेन प्रागभावे तस्य तस्य तद्यते  
लाघवात् प्रागभावस्यापि तादृशसम्बन्धः सिद्ध इति वाच्यम् । तत्र  
निरूपकतासम्बन्धेनानुयोगिताविशेषरूपप्रागभावत्वस्यैवावच्छेदक-  
त्वोपगमात् । अन्यथा प्रागभावनिष्ठात्यन्ताभावादिभेदस्याधिकरण-  
स्वरूपतामते जन्यत्वस्यात्यन्ताभावादिसाधारण्यापत्तेः गौरवाच्चेति ।

तत्त्वचिन्तामणिः ।

यावत्साधनाव्यापकमव्यापकं यत्साध्यस्य यावत्सा-  
ध्यव्यापकं व्यापकं वा यस्य तत्त्वं तदिति चेन्न, सोपाधि-  
रपि तथात्वात्, तथाहि साधनस्य वज्जेरव्यापकं यत्सा-  
दाद्रेभ्यनन्तत् प्रत्येकमव्यापकं साध्यधूमस्य द्वितीये  
साध्यधूमस्य व्यापकमाद्रेभ्यनं तद्व्यापकं महानसीय-  
वज्जेः । नापि साध्यं यावद्व्याभिचारि तदव्यभिचारित्व-  
मनौपाधिकत्वं, साध्याव्यभिचारित्वस्यैव गमकत्वसम्भ-  
वात्, तच्च दूषितम् । नापि कार्त्स्न्येन सम्बन्धोव्याप्तिः  
एकव्यक्तिके तदभावात् नानाव्यक्तिकेऽपि सकलधूम-  
सम्बन्धस्य प्रत्येकवज्जावभावात् । अतएव न कार्त्स्न्येन  
साध्येन सम्बन्धोव्याप्तिः विषमव्याप्ते तदभावाच्च । न  
च यावत्साधनाश्रयाश्रितसाध्यसम्बन्धः, साधनाश्रय

महानसादौ सकृन् प्रत्येकं वज्जेराश्रितत्वाभावात् ।  
 नापि साधनसमानाधिकरणयावज्जन्तसमानाधिकरण-  
 साध्यसमानाधिकरण्यं, यावज्जन्तसासानाधिकरण्यं हि  
 यावज्जन्तसाध्याधिकरण्याधिकरण्यत्वं तच्चाप्रमिदं साधन-  
 समानाधिकरणसकलमहानसत्वाद्यधिकरणाप्रतीतिः ।  
 नापि स्वाभाविकः सम्बन्धोव्याप्तिः, स्वभावजन्यत्वे तदा-  
 श्रितत्वादौ वा अव्याप्तातिव्याप्तिः । नाप्यविनाभावः,  
 केवलान्वयिन्यभावात् । अयं सम्बन्धमात्रं व्याप्तिः  
 व्यभिचारिसम्बन्धस्यापि केनचित् सह व्याप्तित्वात्  
 धूसादिव्याप्तिस्तु विशिष्यैव निर्जक्तव्येति तन्न, लिङ्-  
 पराभिर्गविषयव्याप्तिस्वरूपनिरूपणप्रस्तावे लक्षणाभि-  
 धानस्यार्यान्तरत्वात् । न च सम्बन्धमात्रं तथा, तद्-  
 बोधादनुमित्यनुत्पत्तेः ।

द्वैधितिः ।

यत्साध्यस्य यत्समानाधिकरणसाध्यस्य । 'तथाही-  
 त्यादि, यत्समानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छे-  
 दकं यावत् साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकम् साध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियो-  
 गितानवच्छेदकं यावत् यत्समानाधिकरणात्यन्ताभाव-

प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वमित्यर्थे तु नोक्तदोषद्विति  
 ध्येयम् । प्रतियोगितयोश्चैकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं वा वक्त-  
 व्यम् तेन प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव यत्किञ्चित्स-  
 म्बन्धावच्छिन्नसाध्यसमानाधिकरणान्यन्ताभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वेऽपि एकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यसमाना-  
 धिकरणान्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकस्य सम्बन्धा-  
 न्तरावच्छिन्नसाधनसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताव-  
 च्छेदकत्वेऽपि च न क्षतिः । व्यभिचारिणि तु यदा-  
 धिकरणे व्यभिचारो विशेषणताविशेषावच्छिन्नतन्नि-  
 ष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं साध्यवत्त्वप्रकारकप्रस-  
 विषयत्वत्वम् विशेषणताविशेषावच्छिन्नसाध्यसमाना-  
 धिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकमिति नातिप्रसङ्गः ।  
 वस्तुतो हेतुसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगिता-  
 वच्छेदकं यावद्यद्वर्त्तमानावच्छिन्नसमानाधिकरणान्यो-  
 न्याभावप्रतियोगितावच्छेदकं तद्वर्त्तमानावच्छिन्नसमाना-  
 धिकरणम् साध्यसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियो-  
 गितानवच्छेदकं तत्त्वं वा व्याप्तिरिति ध्येयम् ।

यावतां तेषामित्यर्थः । 'दूषितं' केवलान्व-

यिन्यव्याप्ता, सा च यथोक्तलक्षणेऽपि गौरवं परमति-  
रिच्यत इति । कात्स्न्यं साधनस्य, साध्यस्य, साध्याश्रयस्य,  
साध्यसमानाधिकरणस्य, साधनाश्रयस्य, साधनसमाना-  
धिकरणस्य वा, आद्ये कृत्स्नसाधनसमानाधिकरण्यं  
साध्ये, कृत्स्नेषु साधनेषु साध्यसमानाधिकरण्यं वार्यः,  
प्रथमे 'एकेति, 'नानेति च, व्याप्तेश्चाहेतुवृत्तित्वम् पृथिवी  
पृथिवीत्वव्यापकजातेरित्यादावतिव्याप्तिश्च । अतएव ने-  
तरः । अर्थाभिधानपूर्वकं द्वितीयं निरस्यति, 'अतएवेति,  
'अतएव' एकव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तेरेव, विषमव्याप्ते सम-  
व्याप्तेऽपि च संख्यापरिमाणादावेकत्वं साधने सकल-  
साध्यसम्बन्धस्याभावात् भावाच्च शब्दवान् द्रव्यत्वादि-  
त्यादौ । तृतीये च साध्याश्रययावद्वृत्तित्वं, चतुर्थे नाध्य-  
समानाधिकरणयावत्समानाधिकरण्यमर्थः, तत्र च  
यथासम्भवमेकमात्रवृत्तिसाध्यके वज्रादौ नाध्ये धुना-  
दावव्याप्तिरतिव्याप्तिश्च सत्त्वादौ । अर्थपरिष्कारपूर्वकं  
पञ्चमं निरस्यति, 'नचेति । एवमात्रवृत्तिसाधने चा-  
व्याप्तिश्च, तथैव षष्ठं निरस्यति, 'नार्पीति, तादृगानां  
सर्वेषां सन्धानमत्वादीनां प्रत्येकनिरूपितान्यपि सामा-  
नाधिकारणानि न पुत्रापि ब्रह्मै । अथ दहर्णावच्छिन्न-

प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वमित्यर्थे तु नोक्तदोषइति  
 ध्येयम् । प्रतियोगितयोश्चैकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं वा वक्त-  
 व्यम् तेन प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव यत्किञ्चित्-  
 स्वन्धावच्छिन्नसाध्यसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वेऽपि एकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यसमाना-  
 धिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकस्य सम्बन्धा-  
 न्तरावच्छिन्नसाधनसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताव-  
 छेदकत्वेऽपि च न क्षतिः । व्यभिचारिणि तु यत्रा-  
 धिकरणे व्यभिचारे विशेषणताविशेषावच्छिन्नतन्नि-  
 ष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं साध्यवत्त्वप्रकारकप्रमा-  
 विषयत्वत्वम् विशेषणताविशेषावच्छिन्नसाध्यसमाना-  
 धिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकमिति नातिप्रमा-  
 वस्तुतो हेतुसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियोगिता-  
 वच्छेदकं यावद्यद्वर्मावच्छिन्नसमानाधिकरणान्यो-  
 न्याभावप्रतियोगितावच्छेदकं तद्वर्मावच्छिन्नसमाना-  
 धिकरणग्रम् साध्यसमानाधिकरणान्योन्याभावप्रतियो-  
 गितानवच्छेदकं यावत्सममानाधिकरणान्योन्याभाव-  
 प्रतियोगितानवच्छेदकं तत्त्वं वा व्याप्तिरिति ध्येयम् ।  
 'साध्यमिति यावतां तेषामित्यर्थः । 'द्विप्रति' कृतत्वात्

त्वनिश्चयदशायामेवाविरोधितया भ्रमत्वेनानिश्चीयमा-  
नस्य विरोधित्वं वाच्यम् अव्यभिचारनिश्चयस्य च भ्रम-  
त्वशङ्कायामप्यनुमित्यजनकतया भ्रमत्वेनागृह्यमाण-  
स्यैव हेतुत्वमिति तत्रैव गौरवात् नानाविधव्यभिचार-  
ज्ञानाभावानां नियतपूर्ववर्तित्वेन क्लृप्तानामपि हेतु-  
त्वमपेक्ष्य वक्ष्यमाणैकविधव्यभिचारज्ञानस्यैव हेतुत्वं  
युक्तमित्यप्याहुः ।

गाढाधरी विव्रति ।

‘यत्साध्यमेत्यत्र कर्मधारयसमासे व्याप्तिर्ननुनिप्रत्ययानुपपत्तिः  
इति प्रणीतत्वरूपमवलम्ब्य व्याचष्टे, ‘यत्समानाधिकरन्ति । तत्र-  
हीत्यादिना दर्शितमुभयविधानीपाधिवत्त्वस्य सोपासी इति प्रसङ्ग-  
मुहरति, ‘यत्समानाधिकरणत्वान्नाभावेत्यादिना अत्रान्वयानि-  
तत्त्वदमस्तीत्युपात्तानि न तु विदित्तार्थक्यानि । अत्रान्वयि-  
च्छित्तत्वेन प्रतियोगिताया अपि विनियोग्यत्वेन व्याख्यातव्यम् ।  
‘नोक्तदोष इति, आद्येन्यनायोगोलकान्तत्वादिति धूम्र-  
वस्त्रिहृतत्वाद्यस्तत्त्वाभयत्वाद्विद्वत्प्रतियोगित्ववत्तेति । अत्रान्व-  
साध्यवस्त्रिहृताभावप्रतियोगित्वान्वयवत्त्वात् । अत्रान्वय-  
नसंयपदवादिरेवमिति विज्ञापनवत्तिहृताभावप्रतियोगित्वान्वयवत्त्वात् ।  
यत्ति, पि । अत्रान्वयवस्त्रिहृताभावप्रतियोगित्वान्वयवत्त्वात् । अत्रान्व-  
यवत्त्वाभावादिति भावः । ‘एतन्नान्वयवस्त्रिहृताभावप्रतियोगित्वान्वयवत्त्वात् ।

नसमानाधिकरणाभावीययद्यत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छे-  
 कत्वं यस्य तस्य साध्यवन्निष्ठाभावीयतत्तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वं साध्यवन्निष्ठाभावीययद्यत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगि-  
 नवच्छेदकत्वं यस्य तस्य साधनवन्निष्ठाभावीयतत्तत्सम्बन्धावच्छि-  
 न्नप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमित्येवं विवक्षणीयमित्यर्थः । विशेषणता  
 विशेषसम्बन्धमात्रनिवेशेनैव सामञ्जस्ये सम्बन्धान्तरनिवेशनसम्भ-  
 मित्याशयेनाह, 'विशेषणतेति । प्रथमलक्षणे सम्बन्धविवक्षाया  
 फलमाह, 'प्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैवेति, मात्रपदं कस्यार्थं,  
 तथाच सुतरां साधनसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छे-  
 कसामान्यस्य साध्यसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकत-  
 मिति सम्बन्धाविवक्षणे अतिव्याप्तिः स्यादिति भावः । लघुधर्म-  
 समनियतगुरुधर्मस्य साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्व-  
 सम्भवात् धर्ममात्रमुपेक्ष्य प्रतियोगितावच्छेदकधर्मानुधावनम्  
 यद्यपि कम्बुग्रीवादिसत्तादेरपि विषयितासम्बन्धावच्छिन्नप्रति-  
 शिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं सम्भवति घटत्वादिविगि-  
 षिषयकेऽपि कम्बुग्रीवादिसत्ताद्यप्रकारकज्ञानादौ तद्विगिष्टस्य  
 विषयितासम्बन्धावच्छिन्नाभावसत्त्वेन लघुघटत्वादेस्तन्प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकत्वसम्भवात् तथापि विषयिताया हृत्यनियामकत्वेना-  
 भावप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धत्वं नास्तीत्यभिप्रायेणेदम् । द्वितीय-  
 लक्षणे सम्बन्धविवक्षाफलं दर्शयति, 'एकसम्बन्धेति, तथाच यदि  
 यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नसाध्यसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितान-  
 वच्छेदकं यत् तत्र साधनसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिता-

सामान्यावच्छेदकत्वाभावो विवक्ष्यते तदा असम्भवः स्यादिति भावः । यदि साधनसमानाधिकरणाभावोययत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावो निवेश्यते तत्र उभयदल-  
एव प्रतियोगितासामान्यं वा तदा पुनरतिव्याप्तिरेवेति हृदयम् ।  
उभयलक्षणे एव सम्बन्धविवक्षणे व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारण-  
प्रकारं दर्शयति, 'व्यभिचारिणि त्विति,' तन्निष्ठाभावप्रतियोगिताव-  
च्छेदकमिति, तथाच साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकेषु  
साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकेषु यावत् साध्यवत्त्व-  
प्रकारकप्रमाविषयत्वत्वान्तर्भावात् तत्र साध्यवन्निष्ठाभावप्रति-  
योगितावच्छेदकत्व-साधनवन्निष्ठाभाप्रतियोगितानवच्छेदकत्वयोर-  
भावलक्षणे नातिव्याप्तिरिति भावः । अत्यन्ताभावघटितयावत्-  
साधनाव्यापकाव्यापककसाध्यसमानाधिकरण-यावत्साध्यव्यापक-  
व्यापकत्वयोरभावप्रतियोगितावच्छेदसम्बन्धविशेषघटितत्वेन गुरु-  
तया तदघटितमन्योन्याभावगर्भलक्षणेद्वयमाह, 'बन्तुत इति,  
यद्यप्यन्योन्यभावगर्भलक्षणेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकयोरेकसम्ब-  
न्धावच्छिन्नत्वस्य विशेषणताविशेषावच्छिन्नत्वस्य वा निवेगन-  
मावश्यकमन्यथा अयोगोलोकान्यत्वादेरपि धृमाद्यात्मकसाध्यवन्नि-  
ष्ठस्य विषयितादिसम्बन्धेन स्वावच्छिन्नभेदस्य प्रतियोगितावच्छेदक-  
तया अतिप्रसङ्गात् अत्यन्ताभावघटितलक्षणे च तादृशसम्बन्धेन  
चायोगोलकभेदत्वावच्छिन्नज्ञानादेर्योऽत्यन्ताभावस्तत्प्रतियोगिताव-  
च्छेदकतामादायातिप्रसङ्गो न सम्भवति विशेषणताविशेषसम्बन्धा-  
वच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य तादृशभावस्य प्रतियोगितायां नृद-





अतो न्यूनताभङ्गाय स्वमतौ दूषयितुं तावदन्तर्भाव्य वितर्कयति,  
 'कार्त्स्न्यामित्यादिना, 'साधनसमानाधिकरणस्य वा', विवक्षितमिति  
 शेषः । सकलधूमसस्वन्यस्य प्रत्येकं वज्रावभावात् इत्यभिधानेन  
 साध्यानुयोगिकलक्षसाधनसस्वन्यस्य व्याप्तितापन्नस्य दूषणे ब्रूतस्य  
 तात्पर्यं प्रतीयते तथाच लक्षसाधनानुयोगिकसाध्यसस्वन्यस्यादूष-  
 णेन न्यूनतां परिहर्तुं तत्पक्षे दूषयिष्यन् साधनस्य कार्त्स्न्यमन्तर्भाव्य  
 वितर्कयति, 'आद्य इति, प्रथमपक्षे ब्रूतोक्तदूषणद्वयं सङ्गमस्याधिक-  
 दूषणद्वयमाह, 'व्याप्तेवेति, 'पृथिवीति, पृथिवीवृत्तिघटत्व-पटत्वा-  
 दिसकलधर्माधिकरणाप्रसिद्धा सकलतत्सामानाधिकरण्याप्रसिद्धि-  
 रतः पृथिवीवृत्तित्वमुपेक्ष्य तत्र व्यापकतानुधावनं, पृथिवीत्वव्याप-  
 कत्वं पृथिवीनिष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमवृत्तिसाधा-  
 रणमिति तेन रूपेण हेतुत्वे अवृत्तेरपि सकलसाधनान्तर्गततया  
 तदधिकरणाप्रसिद्धा नातिव्याप्तिप्रसक्तिरतो जातिपटं समवेता-  
 र्धकं, 'अतएव' एकव्यक्तिसाधनाव्याप्तिमहितदर्शितातिव्याप्तेरेव,  
 'इतरः' लक्षः साधने साध्यसस्वन्यो व्याप्तिरिति पक्षः । 'द्वितीयं'  
 साध्ये कार्त्स्न्यविशेषणपक्षं, 'एकव्यक्तिके तदभावादित्यत्र एक-  
 व्यक्तिपटं तादृशसाधनपरं, तस्य साधने कार्त्स्न्यविशेषणपक्षदूषण-  
 परत्वात् । तथाचातएवेत्यस्य तादृशदूषणपरत्वासम्भवात् एक-  
 व्यक्तिमाधकाव्याप्तिपरतया व्याचष्टे, 'अतएवेति. न्यूनताभङ्गाय  
 पूरयति, 'नमव्याप्तेऽपि चेति, 'संख्यापरिमाणादौ' संख्यादि-  
 साध्यकपरिमाणादौ, 'शब्दवानिति, रूपादे' साध्यत्वे सकलतदधि-  
 करणाप्रसिद्धा नातिव्याप्तिरत, शब्दसाध्यवानुत्तरं, तत गगन-

स्यैव सकलगन्धाधिकरणत्वात् । ततो न-चतुर्थोऽर्थो भिन्नतत्त्वैक-  
 दूषणमाह, 'तृतीये चेत्यादिना, एकमात्रवृत्तिमाजते यावत्साध्य-  
 त्रयाप्रसिद्धा दोषन्तृतीय एव न चतुर्थे वल्लिमान् मत्वादिन्यादौ  
 अतिव्याप्तिरपि तत्रैव, चतुर्थे यावत्साध्यसमानाधिकरणपञ्चत-  
 मज्ञानमत्वाद्यधिकरणाप्रसिद्धा तदनवकाशात् अतः 'यथा-  
 सम्भवमिति, 'धूमादायव्याप्तिरिति, सकलवल्लिमिति प्रत्येकधूमव्या-  
 वृत्तेः वल्लिसमानाधिकरणयावत्समाधिकरणाप्रसिद्धेति भावः ।  
 'सत्त्वादावित्यत्र वल्ल्यादिमाध्य इत्यनुपपद्यते । पञ्चमे यथानुते  
 यावत्साधनाययसम्बन्धः साध्ये लभ्यते तावता व्याप्तेः साधननिष्ठ-  
 त्वानिर्वाह इति तन्निर्वाहाय तादृगमाध्यमामानाधिकरणस्या-  
 धिकस्य निवेगनमेव 'अर्थपरिष्कारः', स्वयमधिकदूषणमाह, 'एक-  
 मात्रवृत्तिसाधन इति, यावत्साधनाययाप्रसिद्धेरिति भेदः ।  
 'तथैव' अर्थपरिष्कारपूर्वकमेव, अत्रापि यथानुते कृत्स्नसाधन-  
 सामानाधिकरणं साध्ये लभ्यते व्याप्तेर्हेतुनिष्ठतासम्पादनाय तत्-  
 सामानाधिकरणस्याधिकस्य निवेगेनैव परिष्कार इति बोध्यम् ।  
 ननु साधनसमानाधिकरणानां मिथो विरुद्धानां एकाधिकरणा-  
 प्रसिद्धावपि तेषां प्रत्येकसामानाधिकरणमेव साध्ये निवेश्यमिति  
 न मूलोक्तदोषावसर इत्यत आह, 'तादृशानामिति साधनसमाना-  
 नाधिकरणमित्यर्थः, 'न कुत्रापि वल्ल्याविति, साध्यतावच्छेदके  
 तदर्थसमानाधिकरणवृत्तित्वं निवेश्य तद्दोषोद्धारोऽपि नानाधर्माव-  
 ष्छिन्नसाध्यके दण्डिमान् दण्डिसंयोगादित्यादौ कुत्रापि दण्डा-  
 दिव्यक्तौ साध्यसमानाधिकरणानां सर्वेषां प्रत्येकसमानाधिक-

रपहत्तित्वासम्भवेनैवाव्याप्तिर्विधीया । साधनसमानाधिकरणाः सर्वे  
यादृशसाध्यसमानाधिकरणास्तादृशसाध्यसमानाधिकरणमित्यर्थे न  
कोऽपि दोषः इत्याशङ्कते, 'अथेति, तत्तद्व्यक्तित्वादिना साध्यं  
चेद् व्यापकतावच्छेदककोटौ निवेश्यते तदा नानाव्यक्तिसाध्य-  
कोऽव्याप्तिरतो यद्वर्त्मपदं प्रकृतसाध्यतावच्छेदकपरं, विविष्टसत्ता-  
वान् जातेरित्यादावतिव्याप्तिवारणाय विविष्टाधिकरणतन्म-  
सामानाधिकरण्यं प्रवेश्यमित्येतन्नाभाय आश्रयपदमुपेक्ष्य अव-  
च्छिन्नपदं, धूमादिसामानाधिकरण्यव्यापि प्रतीयत्वादिना वङ्गा-  
दिसामानाधिकरण्यव्यापकतया अतिप्रसङ्ग इति तादृशसामाना-  
धिकरण्यत्वे व्यापकतावच्छेदकत्वपर्यन्तानुसरणं, साधनसामाना-  
धिकरण्यव्यापकत्वं साधनतावच्छेदकविविष्टसामानाधिकरण्य-  
त्वावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वं, तेन धूमादिसामानाधिकरण्यत्वेन  
तद्वङ्गादिसामानाधिकरण्यत्वावच्छिन्नं प्रति व्यापकत्वेऽपि गुरु-  
त्वादिसाधारणं विविष्टसत्तात्वाश्रयसमानाधिकरण्यत्वावच्छिन्नं  
प्रति द्रव्यत्वादिसामानाधिकरण्यत्वेनाव्यापकत्वेऽपि न घटिति ।  
परिष्कारस्यावश्यापेक्षणीयत्वे एतदपेक्षया नघो. इत्यसमाधना-  
द्यगन्धितसाध्यमन्त्रस्य व्यापकत्वरपहत्तपदार्थकन्तर्भाव्य परि-  
ष्कार एवोचितः, स च सिद्धान्तमन्त्र एव करिष्यते इत्याह,  
'इतोऽपीति', तदाच इदानीं यदाहृतापददूपादपर एव मूलमन्त्र-  
इति नानुवृत्तिरिति भावः । मूलोक्तसिद्धान्तमन्त्रस्य मन्त्रोक्त्यानाद-  
स्याप्यापहत्तित्वात्ते द्रव्यगिष्टसंयोगान्नकोऽपि प्रतियोग्यनिधि-  
परणीभूतहेत्वधिकरणहत्तिरिति संयोगिद्रव्यत्वादित्यादान्याह

दूषयित्वा साधनसमानाधिकरणधर्मे कात्स्न्यविशेषणपक्ष एव दी-  
 धितिकारेणाग्रे अवलम्बनीयः अभाववदर्थकं विनापदमत्र सप्तम-  
 न्तमित्याशयेन व्याचष्टे, 'साध्याभाववतीति, साध्याभाववदवृत्ति-  
 त्वमिति प्रथमलक्षणे साध्याभाववद्वृत्तिभेदो विवक्षितः अत्र तत्ता-  
 त्यन्ताभाव इति भेद इति भावः । सत्तावान् जातेरित्यादी-  
 साध्याभाववति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धा अव्याप्तिरि-  
 त्यतोऽविनाभावमन्यथा व्याचष्टे, 'साध्यं विना अभाव इति, तथाच  
 नञः व्यत्यासः कार्य इति भावः । विनाशब्दार्थोऽभाव एव न तु  
 तद्धान् तस्य च निपातार्थतया प्रयुक्तत्वसम्बन्धेनाभावे साक्षादे-  
 वान्वयः, प्रयुक्तत्वञ्च व्यापकत्वमित्याशयेनाह, 'साध्याभावश्चाप-  
 केति, साध्यस्य संयोगादिसम्बन्धो न तदीयव्याप्तिरतो व्याचष्टे,  
 'सामानाधिकरण्यमिति, मूले 'व्यभिचारिसम्बन्धस्येति तद्वाभि-  
 चारिनिष्ठतदीयसम्बन्धस्येत्यर्थः, 'केनचित् सहव्याप्तित्वादित्वा-  
 न्तदीयव्याप्तित्वं प्रतीयते तच्च न सम्भवतीति व्याचष्टे, 'किञ्चि-  
 द्दर्शयति, तथाच रूपान्तरावच्छिन्नतद्व्याप्तित्वादित्यर्थः, तदेव दर्श-  
 यति, 'धृमादिरपीति, 'व्यापकत्वात्' व्याप्तिनिरूपकत्वात्, तथाच  
 यद्वादादो धृमादिव्याप्तिरिष्टेवेति भावः । मूले 'तद्व्योधादिति  
 केवलमात्रसामानाधिकरण्यप्रकारकहेतुमत्ताज्ञानादित्यर्थः, 'अनु-  
 मित्यनुदयादिति अनुमित्युदयोपगमासम्भवात्, तथा मति-  
 दन्तनादिहेतुना कदादावप्यभ्यान्ताना तद्व्याप्त्यनुमानोपपत्तिः  
 इत्यादि । सति यत्तद्व्योधादित्यर्थः व्यभिचारस्य सत्त्वा-  
 दन्तनादिहेतुना कदादावप्यभ्यान्ताना तद्व्याप्त्यनुमानोपपत्तिः

भावः । ननु व्यभिचारज्ञानाभावः साक्षादेवानुमितिहेतुर्वाच्यः  
तथाच साध्याभावव्यभिचारिमियत्वादेन सत्प्रतिपक्षोन्नायकत्व-  
प्रसङ्गः (१) न व्यभिचारस्य हेत्वाभासतानुपपत्तिः व्यभिचारशङ्का-  
निवर्त्तनेनैव उदाहरणे वीष्णापदप्रयोग इत्याशङ्कते, 'न चेति,  
'तद्वोधः' साध्यसामानाधिकरण्यप्रकारकहेतुमत्तावोधः, 'सर्वा-  
नुभवसिद्धत्वादिति, तथाच तत्रानुमित्यापत्तिरिति भावः । एव-  
ञ्चैतन्मते कोटिद्वयसहचरितधर्मद्वयदर्शनात् उभयत्र व्यभिचारा-  
ग्रहे संशयानुमितिप्रसङ्गोऽपि दुर्द्धारः विपरीतकोटिसमाना-  
धिकरणधर्मवत्ताज्ञानस्य विशिष्टबुद्धाविरोधित्वात् अन्यथा  
साधारणधर्मदर्शनाधीनप्रत्यक्षसंशयस्याप्युच्चेदप्रसङ्गात् । व्यभि-  
चारज्ञानाभावहेतुत्वं सम्भवदुक्तिकमपि नेत्याह, 'हेत्वन्तर इति  
द्रव्यत्वादौ वज्र्यादिव्यभिरग्रहदशायां धूमादिलिङ्गकवज्र्याद्यनु-  
मितेरुत्पादादित्यर्थः, तथाच तत्साध्यकानुमितेरुत्साध्यनिरूपित-  
व्यभिचाराग्रहव्यभिचारित्वान्न तत्र हेतुतासम्भव इति भावः ।  
ननु तल्लिङ्गक-तत्साध्यकानुमितित्वस्य तल्लिङ्गधर्मिकव्यभिचार-  
ज्ञानाभावजन्यतावच्छेदकत्वोपगमे नायं व्यभिचार इत्यत आह,  
'तत्रैवेति, हेताविति शेषः, 'रूपान्तरेणेति द्रव्यत्वादिप्रकारेण  
व्यभिचारग्रहे धूमत्वाद्यवच्छिन्नतल्लिङ्गकानुमित्युत्पत्तेरित्यर्थः । ननु  
तद्वन्मावच्छिन्नलिङ्गकाऽनुमितित्वमेव तद्वन्मावच्छिन्नधर्मिकव्यभि-  
चारज्ञानप्रतिबध्यतावच्छेदकं वाच्यं तथा सति नोक्तदोषावसर-  
इत्यत आह, 'हेतुतावच्छेदकाग्रह इति धूमत्वादिप्रकारेण पक्षधर्म-

ताज्ञानं विनापि अयमालोको धूमो वा इत्यादिसन्देहदशायां वञ्चि-  
व्याप्यवान् अयमिति व्याप्तिप्रकारेण पक्षधर्मज्ञानादनुमित्यु-  
पत्तेरित्यर्थः, तथाच तादृशानुमितौ व्यभिचारग्रहप्रतिवध्यता-  
वच्छेदकनिरुक्तधर्मानाक्रान्तायाम् अव्यभिचारग्रहस्य हेतुताया-  
आवश्यकत्वेन व्यभिचाराग्रहहेतुत्वं न कुत्रापि कल्पयितुमुचितम् ।  
न चाव्यभिचारस्य केवलान्वयिस्थलेऽप्रसिद्धा व्यतिरेकिस्थले-  
ऽपि केवलान्वयित्वभ्रमदशायां दुर्ग्रहतया तत्र व्यभिचारज्ञा-  
नाभावसहकृतसामानाधिकरण्यज्ञानादेवानुमितिरुपगन्तव्या इति  
वाच्यम् । स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतारूपस्य  
सिद्धान्तग्रन्थनिर्वाचस्याव्यभिचारस्य सर्वत्रैव सुग्रहत्वात् । साध्यस्य  
केवलान्वयित्वग्रहदशायाम् अनुमितिमनङ्गीकुर्व्याणैः साध्याभावा-  
वदवृत्तित्वरूपाव्यभिचारज्ञानस्यानुमितिसामान्यहेतुतास्वीकारेऽपि  
बाधकाभावादिति भावः । ननु हेतुतावच्छेदकाग्रहस्थले साध्य-  
सामानाधिकरण्यप्रकारकव्यभिचारग्रहाभावसहकृतसाध्यसामाना-  
धिकरण्यप्रकारकपक्षधर्मज्ञानादेवानुमितिः सम्भवति इति  
तत्राप्यव्यभिचारज्ञानहेतुत्वम् असिद्धम् एवं 'स्वसमानाधिकरण्ये-  
त्यादिसिद्धान्तग्रन्थनिर्वाचव्याप्तिज्ञानस्य हेतुतायां रासभादि-  
व्यावर्तकतत्तद्धेतुतावच्छेदकस्य साध्यसामानाधिकरण्यधर्मज्ञा-  
वच्छेदकविधया विपर्यिताया अवश्यं निवेशनीयतया हेतु-  
तावच्छेदकधर्मप्रकारकज्ञानं विना अनुमितिर्न भवत्येवेत्यत-  
आह, 'विवदन्ते चेति, केवलान्वय्यनुमानानभ्युपगन्तारोनाव्या-  
शेपः, तथाच सामानाधिकरण्यज्ञानस्यापि हेतुता नाव्य-

भिचारज्ञानहेतुतावादिभिरुपगम्यते तन्मतापेक्षया अव्यभिचार-  
ज्ञानस्याने व्यभिचाराग्रहहेतुत्वं कल्पयतः सामानाधिकरण्य-  
मात्रस्य व्याप्तित्वं मन्यमानस्य मते गौरवाभावेऽपि साध्याभा-  
ववदवृत्तिस्वरूपाव्यभिचारज्ञानहेतुतावादिनवीनमतापेक्षया कार-  
णताद्वयकल्पनेन गौरवं दुर्व्वारमेवेति भावः । हेतुव्यापकसाध्यसा-  
मानाधिकरण्यरूपव्याप्तिज्ञानहेतुतावादिनां सिद्धान्तिनां मतेऽपि-  
तन्मतापेक्षया लाघवमाह, 'व्यभिचारज्ञानेति, सिद्धान्तिमतेऽप्य-  
व्यभिचारसामानाधिकरण्यज्ञानयोर्न कारणताद्वयम् अपि तु  
स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपाव्यभिचारवि-  
षयतानिरूपितत्वं साध्यसामानाधिकरण्यज्ञानहेतुतावच्छेदक-  
कोटिप्रविष्टसाध्यतावच्छेदकविषयितायां निवेश्यते तथाच कारण-  
ताया ऐक्यालाघवमनुसमेवेति भावः । इदन्ववधेयं पक्षभेदेन  
साध्यसमानाधिकरणहेतुमत्ताज्ञानहेतुतानामानन्त्यात्तत्राव्यभिचार-  
विषयतानिवेशेऽनन्तस्थलेऽवच्छेदकगौरवं निरुक्तासाध्यतावच्छेदक-  
विषयतायां निरुक्ताव्यभिचारविषयतानिरूपितत्वं निरुक्ताव्यभि-  
चारविषयतायां वा साध्यतावच्छेदकविषयतानिरूपितत्वं निवे-  
श्यते इत्यत्र विनिगमनाविरहेणानन्तपक्षभेदेनानन्तकारणताधिक्य-  
हेति पक्षविशेषमनन्तर्भाव्य सामान्यतस्तल्लिङ्गक तत्साध्यकानुमितौ  
तल्लिङ्गधर्मिकतत्साध्यव्यभिचारज्ञानाभावत्वेन एकैककारणताक-  
ल्पनमेव सम्यक् ।

अत्र केचित् व्यभिचाराग्रहस्य शरीरनिष्ठप्रत्यासत्त्या आत्मनिष्ठ-  
प्रत्यासत्त्या वा प्रतिबन्धकत्वं न सम्भवति परस्परप्रवेशस्थले तच्छ-



रीरे अभिभाव्यव्यभिचारज्ञानसत्त्वेऽप्यभिभावकभूतादेरप्यनुमित्यु-  
यात् कायव्यूहस्थले एकशरीरे आत्मनि व्यभिचारज्ञानसत्त्वेऽपि  
शरीरान्तरावच्छिन्ने तत्रानुमित्युदयादिति शरीरविगेषावच्छिन्नं  
निवेश्यात्मनिष्ठप्रत्यासत्त्या व्यभिचारग्रहस्य प्रतिबन्धकता वाचा  
तथाच चैत्र-मैत्रादिशरीरभेदेन तदभावस्यानन्तहेतुतापेक्षया  
सामानाधिकरण्य-समानावच्छेदकत्वोभयप्रत्यासत्त्या अवश्यकत्या-  
सामानाधिकरण्यज्ञानहेतुतायामव्यभिचारविषयकत्वनिवेश एव  
लघीयान् । न च समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकृष्य  
व्यभिचारग्रहविरहस्य सामानाधिकरण्य-समानावच्छेदकत्वप्रत्या-  
सत्तिभ्यां कारणताकल्पनेनैव सामञ्जस्यात् तद्वेतुतामतेऽपि शरीर-  
भेदनिवेशनं नास्तीति वाच्यम् । तथा सति तच्छरीरावच्छेदेन  
तदात्मनि व्यभिचारधीसत्त्वेऽपि तदात्मनि तदभावस्यान्यावच्छे-  
देनान्यात्मनि तदभावस्य च तच्छरीरावच्छेदेन वृत्तेः तदात्मनि  
अनुमित्यापत्तेर्दुर्वारत्वात् उभयप्रत्यासत्त्यवच्छिन्नैकहेतुतास्थले  
एककारणप्रत्यासत्तेः उभयाधिकरणप्रत्यासन्नकार्योत्पत्तिप्रयोजक-  
तया अव्यभिचारविषयकसामानाधिकरण्यज्ञानं यत्र कायव्यूह-  
वत्येव तदात्मनि शरीरान्तरावच्छेदेन एतच्छरीरावच्छेदेन  
परपुरप्रवेशकर्त्तर्यात्मान्तरे तत्रैतच्छरीरावच्छेदेन एतदात्मन्य-  
नुमित्यापत्त्यनवकाशः आत्मभेदेन ज्ञानव्यक्तिभेदादिति ज्ञान-  
हेतुताया शरीरभेदनिवेशमन्तरेणैवोपपत्तेः अधिकरणभेदेऽप्यभाव-  
व्यक्तिभेदाभावेन व्यभिचारज्ञानाभावहेतुतामते शरीरभेदनिवेशनं  
विना अतिप्रमद्वारणीयपत्तेरयोगात् । न च यद्देशावच्छेदेन यदा

[illegible]

व्यभिचारग्रहस्यानुमितिहेतुतामते अनुमितिसामग्र्या अधिक-  
रणताघटिततया भिन्नविषयकप्रत्यक्षादौ तत्प्रतिबन्धकताया  
रवमित्यन्ये । अव्यभिचारग्रहहेतुतामते तत्र संशयान्यत्वप्रवे-  
युक्तगौरवमाशङ्कते, 'अव्यभिचारनिश्चयत्वेनेति व्यभिचारा-  
रकाव्यभिचारप्रकारकज्ञानत्वेनेत्यर्थः, 'गौरवमिति, व्यभि-  
ग्रहहेतुतामते व्यभिचारसंशयस्यापि प्रतिबन्धकत्वेन सत्ता-  
व्यभिचारग्रहत्वावच्छिन्नाभावस्यैव हेतुतया व्यभिचारग्रहे





विधव्यभिचारग्रहदशायामेवानुमित्यनुत्पादस्यानुभविकतया सर्व-  
विधव्यभिचारज्ञानस्यैव पृथक् पृथक् प्रतिबन्धकताया आवश्यक-  
त्वादिति भावः । 'नियतपूर्ववर्तित्वेन क्लृप्तानामपीति, अव्यभि-  
चारज्ञानहेतुतामतेऽपि तद्धेतुभूतयावद्व्यभिचारज्ञानाभावानाम-  
नुमितौ नियतपूर्ववर्तित्वादिति भावः । एतेन बहुष्वनव्यथा-  
सिद्धिकल्पनमपेक्ष्य एकधर्मावच्छिन्ने नियतपूर्ववर्तितासहिततत्क-  
ल्पने लाघवमिति ध्वनितम् । 'वक्ष्यमाणैकविधेति केवलान्वयिगुण-  
नावसरे साध्याभाववदवृत्तित्वरूपलघुशरीराव्यभिचारेत्यर्थः, तादृ-  
शाव्यभिचारज्ञानस्यापि सर्वविधव्यभिचारग्रहप्रतिबन्धतया तद्धेतु-  
तयैव सकलव्यभिचारज्ञानदशायामनुमितिवारणसम्भवात् अव्यभि-  
चारान्तरापेक्षया तच्छरीरलाघवस्यैव विनिगमकतया विनिगम-  
नाविरहेण नानाविधाव्यभिचारधियामेव कारणत्वमित्येसापि  
वक्तुमशक्यत्वादिति भावः । 'आहुरित्यस्वरसोद्भावनं, तद्बीजन्तु  
असमानप्रकारतया व्यभिचारान्तरग्रहस्य साक्षादुक्ताव्यभिचार-  
ग्रहाविरोधितया व्यभिचारान्तरधीदशयां उक्ताव्यभिचारज्ञानमत्वे  
अनुमितिस्वीकारे गुरुशरीरव्यभिचारान्तरग्रहस्यानुमितिविरोधि-  
तया तावतैवोपेक्षितत्वात्, अस्माकमपि लघुशरीरसाध्याभाववद-  
वृत्तित्वरूपव्यभिचारग्रहाभाव एव हेतुरिति वक्तुं शक्यतया उक्त-  
लाघवानवकाशः व्यभिचारान्तरग्रहदशायाम् उक्ताव्यभिचारग्रह-  
सत्त्वेऽनुमित्यनुत्पादोऽनुभवमिदं इति चेत्तर्हि अव्यभिचारग्रहामस्यै  
तदनुत्पादोऽनुभवमिदं इत्युक्तास्मदीययुक्तिर्येव जागर्ति किमे-  
तावतेति ।

तत्त्वविनाशनिः ।

नापि व्याप्तिपदप्रवृत्तिनिमित्तमिदं, सत्त्वत्वज्ञाने-  
ऽपि व्याप्तिपदप्रयोगात् । केवलान्वयिनि केवलान्वयि-  
धर्मसम्बन्धो व्यतिरेकेणि साध्यवदन्याहृतित्वं व्याप्तिः  
एतयोर्नुमितिविशेषजनकत्वम् अनुमितिमात्रे पक्ष-  
धर्मतैव प्रयोजिका । न चातिप्रसङ्गः, विशेषसामग्री-  
सहिताया एव सामान्यसामग्र्याः कार्यजनकत्वनिय-  
मादिति केचित्, तदपि न, साध्यवदन्याहृतित्वस्य धृमे-  
ऽनत्वात् वङ्गिमत्ववन्तान्यस्मिन् धूमसत्त्वात् । न च  
नक्तुसाध्यवदन्याहृतित्वं, वङ्गिमतां प्रत्येकं तथात्वात्  
नक्तुत्वं लक्षणे साध्यत्व-साधनत्व-तदभिमतत्वानां  
व्याप्तिनिष्पत्तेनात्माश्रयः, साध्यत्वं हि न मिडि-  
कर्मत्वं, मिणवयिणविषयत्वं वा, महानर्मायवङ्गौ  
तदभावात् । न च सामान्यतो व्याप्तावगमोऽस्यैव  
परस्य कयस्यया दृष्टेनात्मावक्तां साधयेदिति  
वाच्यं, स्वार्थानुमानोपयोगिव्यातिस्त्रुणनिष्पत्तिं विना  
कयायामप्रवेगादिति ।

श्रीमद्भट्टश्रीश्रीध्यायविरचिते तत्त्वविनाशनि

पुस्तके सम्पूर्णः ।

तत्त्वचिन्तामणि-दीधितिः ।

सामानाधिकरण्यविशिष्टपक्षधर्मत्वं तु पक्षे साध्य-  
ग्रहं विना दुर्ग्रहमिति केवलान्वयित्वस्याग्रहे सामा-  
नाधिकरण्यमात्रग्रहादनुमित्यनुत्पत्तिस्तद्ग्रहोऽपि वाच्यः  
तच्च वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वादिकमन्योन्याभाव-  
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वा तथाच सर्वसाधारण्य-  
लाघवात्साधनवतस्तद्वृत्तित्वस्य वा वृत्तेरन्योन्याभावस्य  
वा विशेषणत्वमुचितमिति सिद्धान्तरहस्यं, शेषं केवला-  
न्वयिखण्डने वक्ष्यामः ।

इति श्रीमन्महामहोपाध्याय-रघुनाथशिरोमणि-भट्टा-

चार्य्यविरचितायां तत्त्वचिन्तामणिदीधितौ

पूर्वपक्षदीधितिः सम्पूर्णा ।

गादाधरी विवृतिः ।

ननु केवलसामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वे द्रव्यत्वादिना क्रदादौ  
वक्रगायनुमानापत्तिरेव बाधिका तद्वारणाय वरं साध्यसामाना-  
धिकरण्यविशिष्टहेतुमत्तान्नानस्यैवानुमितिहेतुत्वमुपेयतां किम-  
व्यभिचारज्ञानहेतुतया क्रदादौ यद्विशून्ये यद्विसामानाधिकरण्य-  
विशिष्टवैशिष्ट्यमत्त्वात् व्यभिचारिणोऽपि साध्यसामानाधिकरण्य-  
वशिष्टस्य साध्यवत्त्वेव मत्त्वात् पक्षे निगिशिष्टवैशिष्ट्यगृहे ज्ञेयं व्यभि

चारग्रहेऽप्यनुमितिरिटैव सामानाधिकरण्यविशिष्टवैशिष्ट्यस्या-  
व्यभिचारविशिष्टवैशिष्ट्यतुल्यत्वात् इत्याशङ्कां परिहरति, 'सामा-  
नाधिकरण्यविशिष्टपक्षधर्मत्वन्विति पक्षे साध्यसामानाधिकरण्य-  
विशिष्टवैशिष्ट्यन्वित्वयेः, 'पक्षे साध्यग्रहं विना' साध्यनिश्चयं  
विना, 'दुर्ग्रह' दुर्निश्चयः, पक्षे साध्यसन्देहदग्गायां साध्यसामा-  
नाधिकरण्यविशिष्टस्यापि सन्देह औत्सर्गिकः स साध्यनिश्चये-  
नैव व्यावर्त्तकधर्मदर्शनविधया व्यावर्त्तनीय इति भावः ।  
तथाचान्योन्यात्रयात् तत्सामानाधिकरण्यविशिष्टवैशिष्ट्यनिश्चयस्य  
हेतुता न सम्भवतीत्याशयः । अयं पर्वते वज्रिमन्देहदग्गाया  
निश्चितसाध्यकमहानसादिवृत्तितया अगृह्यमाणायां पर्वतीयधूम-  
व्यक्ती वज्रिसामानाधिकरण्यसन्देह औत्सर्गिक इति न तत्सामा-  
नाधिकरण्योपलक्षितधूमवत्तानिश्चयोऽपि सुष्ठु इति कथमव्यभि-  
चारितसामानाधिकरण्यप्रकारकज्ञानहेतुतापक्ष एव प्रतीकार-  
इति चेत्, महानसीयधूमादौ प्रत्यक्षतां वज्रिसामानाधिकरण्ये  
निश्चीयमाने लाघवज्ञानाधीनाडूमत्वावच्छेदेन वज्रिजन्यत्वनिश्चय-  
रूपविशेषदर्शनतः (१) तदवच्छेदेनैव तद्विर्ण्यात् धूमत्वदर्शनविषय-  
पक्षीयधूमेऽपि साध्यसामानाधिकरण्यसंग्रहायोगात् धूमस्यापक्ष-  
साध्यसामानाधिकरण्यवृत्तित्वोपलक्षितव्याप्तित्वपक्षे तदकारवर्त्तु-  
मत्त्वस्य पक्षे साध्यस्य सन्देहदग्गायासपि निश्चयस्य निष्प्रत्यूहताया  
अनुपपत्त्यनवकाशाच्च साध्यस्य केवलान्वयित्वज्ञानवार्त्तानाया-  
ननुमिती केवलान्वयिसाध्यसामानाधिकरण्यज्ञानम् अनादग्गाच्च

(१) वज्रिसामानाधिकरण्यनिश्चयदृष्टिरेव दर्शनम् इति च ।



साध्यवदन्यावृत्तित्वज्ञानं हेतुरिति मते साध्यवद्व्यक्तिश्चिद्वर्तिभिर-  
 वृत्तौ नानाधिकरणकसाध्यके हेतावव्याप्तिर्मूलोक्ता साध्यवदन्यत्व-  
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नवद्भेदरूपत्वे तस्या अनवकाशात् स-  
 सिद्धान्तमतापेक्षया गौरवेण तन्निराकरोति, 'केवलान्वयित्वेतिमात्र-  
 इत्यादिः, 'अनुमित्यनुत्पत्तेरिति, साध्यसामानाधिकरण्यमात्रगुण-  
 व्यभिचारगृहाविरोधित्वादिति भावः । 'तद्ग्रहोऽपि' साध्ये केवलान्व-  
 यित्वगृहोऽपि, हेतुर्वाच्यः । यद्यपि स्वमते अवृत्तिगगनादेः स्वाभावा-  
 भावत्वविरहादत्यन्ताभावे वृत्तिमत्त्वमनिवेश्यैव तदभावसाधारण-  
 केवलान्वयित्वं सुवचं तथापि साम्प्रदायिकानुमततद्वद्वितसामानाधि-  
 करण्यगरीरे वृत्तौ साधनवन्मात्रस्य विशेषणत्वोपगमेनैव व्यापक-  
 तापर्यवसानं भवति स्वमते च पुनरत्यन्ताभावांगे साधनवद्वृत्ति-  
 तरिगणनप्रक्षेपेणैव इति साम्प्रदायिकानुमतमेव केवलान्वयित्वं  
 दृश्यते, 'न चति, 'वृत्तिमदत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वादिकमिति  
 आदिपदाविकृष्टतादृशाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वपरिग्रहः ।  
 अथान्यान्याभाववद्वित्यापकतापर्यवसानाय तद्वद्वितमपि केवला-  
 न्वयित्वमात्र, 'अन्यान्याभावेति, गगनादेरत्यन्ताभावप्रतियोगित्वात्  
 गगने तदभावत्वलोकार्ग्ये तद्वद्वित्याभावत्वमप्रामाण्यकमित्य-  
 न्यान्याभावे वृत्तिमत्त्वमयावर्तकतया नोपात्तं, 'सर्वसाधार-  
 ण्यं' साध्यवद्वित्यर्थकत्वयुक्तकालो नानुमितिकारणोभूतज्ञानविय-  
 यत्तत्वे ज्ञेय, 'नान्याभाव' साध्यवदन्यावृत्तित्वज्ञानहेतुत्वान्न-  
 'नान्याभाव' मानेति साधनता, 'नान्याभावविशेषणोभूत-  
 'नान्याभाव' साध्यवदन्यावृत्तित्वज्ञानहेतुत्वान्न-  
 'नान्याभाव' साधनता, 'नान्याभावविशेषणोभूत-

तथाचोच्यते इत्यादिवक्ष्यमाणसिद्धान्त एव पर्यवसानं अन्यथा कार्य-  
कारणभावद्वयकल्पनागौरवप्रसङ्गात् इत्यर्थः । 'शेषमिति, साध्ये  
केवलान्वयित्वग्रहदशायां तस्य पक्षे अननुमितावपि न क्षतिः ।  
तदानीं केवलान्वयित्वेन हेतुना साध्य-पक्षवृत्तित्वानुमित्यैव पक्षे  
साध्यवृत्तानिश्चयकार्यसम्भवात् । तथाच साध्यवदन्यावृत्तित्वमे-  
वानुमित्यौपयिकं लघुशरीरत्वादित्यादिकमर्थः ।

इति श्रीमन्नहामहोपाध्यायगदाधरभट्टाचार्यविरचिता  
पूर्वपक्षस्य टिप्पणी समाप्ता ॥ २० ॥

तत्त्वचिन्तामणी

व्याप्तिवादे सिद्धान्तलक्षणम् ।

अबोच्यते । प्रतियोग्यसमानाधिकरण यत्प्रमाणं  
चिकुरणालन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यत्  
भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्ति ।

सिद्धान्तलक्षणस्य दीपितम् ।

प्रतियोग्यसमानाधिकरणेति, प्रतियोग्यसमानाधिकरणं यत्प्रमाणं तस्य सामानाधिकरण्यलन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यत् भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं तद्व्याप्तिवादे तद्व्याप्तिर्वाच्यम् ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तस्य व्याप्तिर्वाच्यं मायामात्रं विधीयते ।

तावच्छेदका ये ये धर्माः प्रत्येकं तदवच्छिन्नान्यत्वमित्यर्थे साध्य-  
तावच्छेदकस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नभेदकूटेन  
प्रत्येक सामानाधिकरण्यपर्यवसिते वङ्गादिसाध्यकहेतौ वङ्गि-  
त्वादेर्विभिन्नवङ्गादिव्यक्त्यन्तर्भावेन महानसीयवङ्गित्वाद्यवच्छिन्न-  
भेदैः प्रत्येकं सामानाधिकरण्यसत्त्वेऽप्येकव्यक्तिसत्तादिसाध्यके सत्ता-  
त्वादौ हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टसत्तात्वाद्यव-  
च्छिन्नभेदसामानाधिकरण्यासत्त्वादव्याप्तिः । यद्रूपावच्छिन्नं प्रति-  
योगितावच्छेदकावच्छिन्नाविषयकप्रतीतिविषय इत्यर्थे उक्तदोषो-  
द्धारेऽपि यद्रूपं प्रतियोगितावच्छेदकभिन्नं प्रतियोगितावच्छेदका-  
विषयकप्रतीतिविषयो वा (१) इत्यत एव सामञ्जस्ये प्रतियोगिताव-

(१) यद्रूपं हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाविषयकप्रती-  
तिविषयतावच्छेदकमित्यपेक्षया यद्रूपं हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
काविषयकप्रतीतिविषय इत्यर्थे लाघवमिति । अथ गुण-कर्मान्यत्वविशिष्ट  
सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरण्यभावप्रतियोगितावच्छेदकगुणत्वत्वा-  
वच्छिन्नाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकत्वं न गुणत्ववतकर्मान्यत्ववदन्ताविशिष्ट-  
सत्तात्वस्य इत्यव्याप्तिरसम्भवे गौरवप्रदर्शनमनुचित, न च गुणत्वत्वेन गुणत्वं न भेद  
प्रतियोगितावच्छेदक गौरवात् अतो गुणत्व-द्वेष्टामसिद्धा साध्यामसिद्धि रूढ-  
पतो गुणत्वनिष्ठावच्छेदकताकभेदस्य साध्यघटकत्वे गुणत्वत्वावच्छिन्नाविषयक-  
प्रतीतिविषयतावच्छेदकस्य तादृशसाध्यतावच्छेदकस्य इति नाव्याप्तिरिति  
वाच्यम् । तथापि हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यत् तदवच्छि-  
न्नाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकस्य न साध्यतावच्छेदकस्य इत्यव्याप्तिनाद  
दृश्यात् घटकालीनवर्तिनाध्यवेऽव्याप्तेः तत्र तद्व्यवहृत्यावच्छिन्नाविषयकप्रतीति-  
विषयतावच्छेदकत्वस्य घटकालीनवर्तिनोऽसत्त्व-दिति चेन्न हेतुसमानाधि-  
करण्यभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नगुरुरविशेषतामूलप्रतीतिविशेषानाच्छेद-  
कत्वस्य विवक्षितत्वात् । हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाविषयक-  
प्रतीतिविषयतावच्छेदकस्य तादृशसाध्यतावच्छेदकस्य इति नाव्याप्तिरिति  
वाच्यम् । तथापि हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यत् तदवच्छि-  
न्नाविषयकप्रतीतिविषयतावच्छेदकस्य न साध्यतावच्छेदकस्य इत्यव्याप्तिनाद  
दृश्यात् घटकालीनवर्तिनाध्यवेऽव्याप्तेः तत्र तद्व्यवहृत्यावच्छिन्नाविषयकप्रतीति-  
विषयतावच्छेदकत्वस्य घटकालीनवर्तिनोऽसत्त्व-दिति चेन्न हेतुसमानाधि-  
करण्यभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नगुरुरविशेषतामूलप्रतीतिविशेषानाच्छेद-  
कत्वस्य विवक्षितत्वात् । हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाविषयक-  
प्रतीतिविषयतावच्छेदकस्य तादृशसाध्यतावच्छेदकस्य इति नाव्याप्तिरिति  
वाच्यम् ।







भावश्चिन्तं निराकर्तृद्वयत्वप्रमाणमिति प्रकृत्यैः प्रकृत्यानुमितिः  
 चिन्तयतां चिन्तयतां वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः  
 वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः  
 वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः  
 वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः वाच्यतायाः

[illegible]





वज्रिप्रतियोगिकधूमनिष्ठसामानाधिकरण्यव्यक्तीनामनुगमात् सामान्यप्रत्यासत्त्या पक्षीयहेतुनिष्ठव्याप्तेरपि प्रथमं अनुगमसामानाधिकरण्यत्वरूपव्याप्तित्वेन ग्रहमभवेनानुमित्युपपत्तेः तत्तद्व्याप्तित्वेन हेतुनिवेगेऽननुगमात् सामान्यप्रत्यासत्त्यापि पक्षीयहेतुनिष्ठव्याप्तेर्याप्तित्वेन दुर्यहतया अनुमित्युपपत्तेः, हेतुतावच्छेदकाद्याधिकरण्यत्वनुपेक्ष्य तद्विशिष्टनिरूपिताधिकरण्यत्वप्रवेशप्रयोजनमग्रे वक्ष्यते प्रतियोगितानवच्छेदकत्वमात्रेण साध्यतावच्छेदकनिवेगे वज्रित्वत्वादिना वज्रित्वादिकसनवगाहमानात् प्रतियोगितानवच्छेदकत्वमानाधिकरणधूमवानित्यादिज्ञानाद्वज्रितानित्याद्यनुमित्यापत्तिः स्यात् । न चेष्टापत्तिमभवत्, कदाचिद्वज्रित्वेन कदाचिद्वज्रित्वादिना वज्रानुमितिरिति नियमानुपपत्तेः । न चानवच्छेदकत्वेन तत्तद्व्याप्तित्वमेव व्याप्तिग्रहस्यानुमितौ विधेयतावच्छेदकतया तत्तद्व्याप्तित्वमनियामकमिति वाच्यम् । अनवच्छेदकत्वेन वज्रित्वादिभाने द्रव्यत्वादिभानस्यापि प्रागगमभवात् एवं तत्तत्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यभिचारितया हेतुभानस्य हेतुममानाधिकरणभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वगातेन तत्तत्साध्यतावच्छेदकावगाहिव्याप्तिज्ञानादिविरोधितया विविधसाध्यतावच्छेदकानवगाहिव्याप्तिज्ञानस्य हेतुत्वे व्यभिचारस्य सत्ताभानतानुपपत्तिरिति विविध साध्यतावच्छेदकस्य व्याप्तिवृत्तकतानाभाय प्रतियोगितानवच्छेदकावच्छिन्नेत्येतादृशा प्रतियोगितानवच्छेदको यो धर्मस्तदवच्छिन्नेत्येतन् । न वज्रित्वत्वादिनिवेष्टनावच्छिन्नस्य साध्यतावच्छेदकता तत्तत्तत्तद्व्याप्तित्वेन





स्माणां व्याप्तिवृत्तकता यद् च स्रुजत एव वदित्वात्तद-  
 धर्माणां साध्यतावच्छेदकत्वं नवापि विगेष्यावच्छिन्नतत्त्व-  
 वदिततत्त्वज्ञेयवदितराहित्तिलक्ष्यवदितत्वादिना तद्विगेषो न  
 स्वरूपत एव, अनवच्छेदकत्वरूपविगेष्यपुरस्कारेण सति निर्वि-  
 षण्यमानालक्ष्य स्वरूपतो मानम्यानमवात् वदित्वादीनपद-  
 त्वस्य वदित्वादिनाद्वैतवर्मान्तरमावास्त्येऽपि नमावपुरस्कार-  
 व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहस्यापि वदित्वाद्यवच्छिन्नविषयानुमि-  
 हेतुत्वमुपेयते सकलवदित्वादिद्वैतवदित्वविषयानुमिहे-  
 सकलवदित्वादिद्वैतवदित्वस्य वदित्वादीनपदवदित्वावास्त्येतया तद-  
 पुरस्कारेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहस्य न हेतुतादृशत्वः नदा-  
 इत्यनादिहेतुनापि वदित्वाद्यवच्छिन्नानुमितिर्नष्टात् न-  
 वदित्वादिद्वैतवदित्वत्वादावित्यनादिव्यापकतावच्छेदकत्वमत्तादृ-  
 त्वादिनिष्ठतद्वैतवदित्व-धूनजनकतावच्छेदकज्ञानित्वादेवदित्वादि-  
 मावद्वैतवदित्वेऽपि तेन रूपेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहाद्वैतान्वि-  
 नुमितिर्नुभवविरुद्धा येन रूपेणाप्रम्यते वदित्वादीनमावा-  
 मंगयो न जायते तत्पुरस्कारेण व्यापकतावच्छेदकत्वग्रहादेव-  
 नुमित्युत्पादानुभवात् अतएव ज्ञानत्वत्वानुभवत्वव्यापक-  
 व्याप्यज्ञानित्वयोरविगेषेण (१) ज्ञानत्वत्वरूपेण व्यापकतावच्छेद-  
 त्वग्रहाजज्ञानवानयमित्यनुमितिर्न भवितुमर्हतीति दौषित्वा-  
 वदित्वादिप्रमाणं प्रत्युक्तम्, अधिकमपि वक्ष्यामः। तत्तद्वैतवदित्व-  
 विवरणं न तत्तद्वैतवदित्वमकताप्रयोक्तुं प्रयत्नीयवृत्ते मङ्गा-

वद्विज्ञानाधिकरणस्यागृहीतः ततः पर्वते लाघवज्ञानादिवशा-  
न्महानसीयवद्भासुमिति रिति दर्शयति, 'येन केनापीति 'यावन्निरु-  
पितेत्याभ्यां, 'तद्रूपविशिष्टस्य तदन्तर्भावच्छिन्नयावन्निरूपिता व्याप्ति-  
रिति तद्रूपावच्छिन्ननिष्ठा तद्रूपावच्छिन्नयावद्व्यक्तिगमकताप्रयो-  
जिज्ञा व्याप्तिरित्यर्थः, यथाश्रुते एकसाध्यव्यक्तिज्ञानाधिकरणस्य-  
स्यापरव्यक्तिप्रतियोगिकत्वासम्भवेनासङ्गतेः ।

अनुमानदोषितिः ।

दण्डादौ साध्ये परम्परासम्बन्धं दण्डत्वादिकमेव  
साध्यतावच्छेदकमती नाव्याप्तिः ।

नादाधरौ विवृतिः ।

यवैकैकसाध्यतावच्छेदकव्यक्तिर्न सकलहेतुसङ्गतितावच्छे-  
दिका तदासुगतरूपावच्छिन्नेनापि तेन रूपेण न तादृगहेतु-  
व्यापकतासम्भवः सकलसाध्यतावच्छेदकव्यक्त्यान्नेव चाननी-  
त्यादेन हेतुसमानाधिकरणतत्त्वव्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगिता-  
वच्छेदकत्वादित्यागृह्णामिष्टापत्त्या परिहरति, 'दण्डादाविति,  
'परम्परासम्बन्धमिति ससम्वायिमयोगादिस्वप्नेन साध्यस्वह-  
मित्यर्थः, एतच्च साध्याङ्गितया दण्डत्वादेन व्यापकतावच्छेदकत्व-  
सम्भव इत्यागृह्णानिराकरणात्, 'साध्यतावच्छेदकं' दर्शिसंयोगत्वा-  
दिरूपनानाधिकरणसङ्गतितावच्छेदकावच्छिन्नहेतुव्यापकतावच्छेद-  
कमित्यर्थः १ । एवकारेण दण्डादिरूपसम्बन्धसङ्गतिवच्छेदः,



नसीयत्वादेरवच्छेदकान्तर्भाव आवश्यक इति शुद्धवह्नित्वादिस्तादृश-  
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं घटमिति वाच्यम् । स्वरूपतो भास-  
मानस्यैव स्वरूपतोऽवच्छेदकतायाः सिद्धान्तसिद्धयया सखण्ड-  
पदार्थस्य दण्डादेः स्वरूपतोऽभानात्तस्य स्वरूपतोऽवच्छेदकत्वा-  
सम्भवेन दण्डत्वादिविशिष्टस्य चातिप्रसक्तत्वेन तत्तादिरूपविशेषण-  
मनन्तर्भाव्य तत्रावच्छेदकत्वपर्याप्तेरयोगात् । अभावप्रतियोगि-  
तावच्छेदकतया भासमाने उपलक्षणौभूतधर्मान्तरभानोपगमे  
उपलक्षणतया दण्डत्वमात्रं तत्तद्दण्डावच्छिन्नाभावप्रतियोगिताव-  
च्छेदकतया भासमानतत्तद्दण्डादे विषयीकृत्य दण्डिमिति दण्डी-  
नास्तीति प्रत्ययस्य दुर्वारत्वाच्च । अत्र केचित् उक्तानुशयेनैव 'दण्डा-  
दावित्यादिपदद्वयोपादानं तेन च (१) 'पृथिवीत्वव्याप्यजातित्वा-  
दिना अनुगतीकृत्य घटत्व-पटत्व-चुत्तिकात्व-पाषाणत्वादिमतः सम-  
वायादिना पृथिव्यादिहेतुकसाध्यस्य तादृशजातित्वादेव परिग्रहः ।  
समवायादिना हेतुभूतपृथिव्यादिमिति तन्तु-कपालादौ विशेषणा-  
नवच्छिन्न-घटत्व-पटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य सत्त्वात् । सर्व्वस्यैव  
साध्यतावच्छेदकतादृशजातिषु तथाविधाभावप्रतियोगितावच्छेद-  
कत्वपर्याप्तेस्तासां व्यापकतावच्छेदकत्वसम्भवेन तदनुगमकोक्त-  
धर्मस्यैव परम्परासम्बन्धेन तथात्वोपगमस्यावश्यकत्वादित्याहुः ।

अन्ये तु तद्दण्डवान्नास्तीत्यादौ प्रतियोगिविशेषणतया भासमान-  
दण्डादिष्वेव प्रतियोगितावच्छेदकत्वपर्याप्तिर्भासते तद्विशेषण-  
तत्तादौ तत्तदवच्छेदकतावच्छेदकत्वमेव प्रतियोगिताव्यधिकरणस्य





तावच्छेदकता तत्स्यलीये व्यभिचारिणि धूमादिहेतावति-  
 व्याप्तिरिति स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठेत्यादिना निर्व्याच्यम् पारि-  
 भाषिकमेवावच्छेदकत्वं निवेशनीयं तच्च तल्लक्षणे यादृशस्य  
 स्वपदार्थस्य प्रवेशस्तादृशत्व. एवञ्च महानसीयत्वादिविशिष्टस्य  
 वङ्गित्वादेस्तत्र स्वपदेनोपादानसम्भवात् विशिष्टवङ्गित्वादिक-  
 मेव पारिभाषिकमवच्छेदकत्व तदवच्छिन्नभेदश्च शुद्धवङ्गित्वादावपि  
 दुर्घटः, तथाचावच्छेदकं यादृश स्व तादृशविशिष्टाविषयकप्रतीति-  
 विषयत्वमेवानवच्छेदकत्वपदेन विवक्षणीयं तथाच सति सखण्डस्य  
 दण्डादेः स्वरूपतोऽभानात्तत्तादिविशेषणविशिष्टस्यैवावच्छेदक-  
 लक्षणस्य स्वपदेनोपादेयतया तद्विशिष्टाविषयकप्रतीतिविषयत्वस्य  
 दण्डत्वादिविशिष्टे सुघटत्वात् व्यापकतावच्छेदकत्वमव्याहतमेवेति  
 चेन्न, पारिभाषिकस्यावच्छेदकत्वस्य स्वत्वघटितत्वेनाननुगतस्या-  
 भावकूटज्ञानासम्भवेन प्रतियोगितायाः स्वरूपमस्वन्वरूपावच्छेद-  
 कत्वस्यागत्या गुरुधर्मसाधारण्यमुरीकृत्य व्याप्तिलक्षणे तदेव हि  
 निवेशनीयम्, एवञ्च (१) सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन महानसीय-  
 त्वादिविशेषणावच्छिन्नस्य वङ्गित्वादेर्हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता-  
 वच्छेदकत्वेऽपि (२) महानसीयत्वादिविशिष्टनिरूपितसमवायादेरेव-  
 प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धत्व ततोपेय शुद्धसमवायादिना

(१) गुरुधर्मस्य भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे चेत्तदं ।

(२) सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन महानसीयत्वादिविशिष्टवङ्गित्वावच्छिन्न  
 वङ्गितादिसाध्यकव्यभिचारिण्यदिव्याप्तिधारणाद लक्ष्यविशिष्टस्य प्रतियोगिताव-  
 च्छेदकत्वमवश्यमङ्गीकर्तव्यमिति भावः ।







दण्डादिसामान्याभावप्रतियोगितायामेव तद्वैविशिष्टनिरूपित-  
विलक्षणावच्छेद्यतासत्त्वादिति ध्येयम् ।

अनुमानदौषितिः ।

इत्यञ्च इदन्द्रव्यं गुण-कर्मान्यत्वे सति सत्त्वादि-  
त्यादौ सत्त्वाद्यधिकरणगुणादिनिष्ठात्यन्ताभावप्रति-  
योगित्वेऽपि द्रव्यत्वादेः नाव्याप्तिः साधनस्य विशिष्ट-  
सत्त्वादेर्गुणादाववृत्तेः, सामानाधिकरण्यव्यक्तीनां भेदे-  
ऽपि निरूपकतावच्छेदकस्याधिकरणतावच्छेदकस्य चै-  
क्याद्याप्तेरैक्यं, वस्तुतस्तु धूमत्वादिविशिष्टव्यापकवह्नि-  
सामानाधिकरण्यस्य रासभादिसाधारणत्वाद्भूमत्वादि-  
मति तादृशसामानाधिकरण्यं तद्वति धूमत्वादिकं वा  
व्याप्तिः, आद्या भिन्ना द्वितीया त्वभिन्नैवेति ध्येयम् ।  
अयं कपिसंयोगौ एतद्वृत्तत्वादित्यादिसंग्रहायासमा-  
नाधिकरणान्तम् ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘इत्यञ्चेति हेतुतावच्छेदकोपलक्षितहेतुसामानाधिकरण्य-  
साधारणरूपमुपेक्ष्य विशिष्टसामानाधिकरण्यत्वेन सामानाधि-  
करण्यविशेषनिवेशनेन चेत्यर्थः, ‘नाव्याप्तिरिति न विशिष्ट-  
सत्तात्वरूपहेतुतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानजन्यानुभि-



सम्भवादसमञ्जसम् (१) । अथैव विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञाने विशिष्ट-  
निरूपितसमवायस्य सम्बन्धतया तेन सम्बन्धेन व्याप्तिर्हेतुतावच्छे-  
दकसम्बन्धेन हेतुसत्त्वस्याग्रे विवक्ष्येव निर्व्वहतीति कथमत्र विशिष्ट-  
पदोपादानम् । न च विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे विशिष्टनिरूपितसमवाय-  
त्वादिना न विशेषणसम्बन्धता अपि तु शुद्ध एव समवायादिविशि-  
षणसम्बन्धः स्वविशिष्टनिरूपितसमवायादिसु विशेषणतावच्छेदक-  
सम्बन्धः इति मताभिप्रायेणेदं तथाचोक्तस्यले हेतुतावच्छेदक-  
सम्बन्धः शुद्धसमवाय एवेति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धमात्रविवक्षया  
न प्रतीकार इति वाच्यम् । हेतुतावच्छेदकविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहि-  
ज्ञाने हेतुतावच्छेदकस्य पक्षे परम्परासम्बन्धभाननियमे व्यापकता-  
शरीरघटकाभावाधिकरणेऽपि तदीयतादृशसम्बन्धस्य निवेशित-  
त्वात् तत एव हेतुतः पक्षे साध्यानुमितिनिर्व्वाहे विशिष्टत्वेन  
सत्त्वादेर्द्रव्यत्वादिव्याप्तिस्वीकारस्य निरर्थकताप्रसङ्गात् । न च  
दर्शितरीत्या विशिष्टव्यापकताग्रहस्य विशेषणव्यापकतावगाहि-  
त्वेऽपि विशिष्टे पक्षधर्मताग्रहस्य विशेषणे तदवगाहित्वेऽपि च  
विशिष्टहेतुकपरागमर्शस्य विशेषणे साध्यसामानाधिकरण्यावगाहित्वा-  
नियमात् न विशेषणहेतुकानुमितिसामग्र्या विशिष्टहेतुकानुमिति-  
पूर्व्वमावश्यकता इति वाच्यम् । साध्ये विशिष्टहेतोर्व्यापकताग्रहे-  
ऽपि विशिष्टहेतौ साध्यविरोधग्रहसत्त्वेऽनुमित्यनुत्पत्त्या विशिष्ट-  
हेतुकस्यले विशिष्टाधिकरणत्वघटितहेतु-साध्यसामानाधिकरण्य-

(१) 'एवं व्यतिरेकव्याप्तिरपीत्यादि' 'असमञ्जसमित्यन्त पाठ' वङ्गपु आदर्श-  
पुस्तकेषु नास्ति ।





चेन्न, एवं सति दण्डाद्युपलक्षितधर्मिहेतुकानुमितेर्विलयप्रसङ्गात्, तदेतुकव्याप्तिग्रहस्यले परम्परासम्बन्धेनोपस्थितदण्डादौ व्याप्ति-  
ग्रहस्य कल्पनसम्भवात् । स्वातन्त्र्येण सकलपरम्परासम्बन्धघटित-  
सकलविशेषणवत्त्वग्रहस्याप्रामाणिकतया विशेषणहेतुकपरामर्शस्य  
कारणतायाः क्लृप्तत्वानियमाच्च । ननु वज्रिसंयोगिसंयोगाद्यात्मक-  
साध्यसामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वे 'एकैव हि सा व्याप्तिरिति  
नूलग्रन्थविरोधः, महानस-पञ्चतादिनिष्ठधूमादिगतवज्रिसंयोगि-  
संयोगादेरैक्यासम्भवादित्यत आह, 'सामानाधिकरण्यव्यक्तीना-  
मिति, 'भेदेऽपीति, अधिकरणभेदेन धूमादिभेदेन चेत्यादिः,  
निरूपकतावच्छेदकं वज्रित्वादिरूपसाध्यतावच्छेदकं धूमत्वादिरूप-  
हेतुतावच्छेदकं, 'एक्यात्' साध्य-हेतुभेदेऽप्यभेदात्, तदभेदतात्पर्येण  
एकत्वव्यवहार इत्यर्थः । ननु लक्षणया तद्व्यवहारसमर्पणमसङ्गतं  
सामान्यप्रत्यासत्त्यभावपक्षे विशिष्टपरामर्शनिर्ज्वाहार्थं व्याप्यवश्यक-  
त्वात्, तन्निर्व्वाहस्य (१) सामानाधिकरण्यस्य व्याप्तित्वे धूमत्वादे-  
रैक्येऽपि पक्षीयधूमादिनिष्ठसामानाधिकरण्यस्य सामान्यप्रत्यासत्तिं  
विना पूर्वं ग्रहणसम्भवेन तत्परिणामसम्भवात् पक्षीयधूमे तदुपन्या-  
सम्भवेनायोगादतिप्रसङ्गेन (२) धूमादिव्यापकवज्रादिमानानाधि-  
करण्यमात्रस्य व्याप्तित्वासम्भवात् धूमत्वादिरप्यहेतुतावच्छेदकस्य  
द्विधा व्याप्तिशरीरप्रवेशस्यावश्यकत्वं दर्शयन् व्याप्तिभेदमभेदश्च दर्श-  
यति, 'वस्तुतस्त्वित्यादिना, प्रथमपक्षप्रदर्शनं तत्पक्षे धूमत्वाद्यप्रवे-

(१) अदोनादिदुर्लभसिद्धिः अस्यान्वयः ।

(२) अर्थः किंवा राहमादिनिष्ठवज्रित्वादिभेदस्याचेदर्थः ।



सामानाधिकरण्यमिति तथाच एकधर्मिविशेषणतापन्नं धूम-  
त्वादिरूपहेतुतावच्छेदक-साध्यसामानाधिकरण्योभयं व्याप्तिरिति  
पर्यवसितं, कारणञ्च धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरणधूमवान्  
पर्वत इत्यादिरेव परामर्शः तावतैव च उक्तोभयस्य हेतुविशेषण-  
तया अनुमितिजनकज्ञानविषयत्वरूपव्याप्तित्वनिर्वाहः । द्वितीय-  
पक्षे च धूमव्यापकवह्निसमानाधिकरणवृत्तिधूमत्ववद्धूमवान् पक्ष-  
इति ज्ञानं हेतुर्न तु स्वरूपतो धूमत्वाप्रकारकं तादृशधूमत्ववत्त्वान्  
पक्ष इत्याकारकं तादृशज्ञानस्य धूमाभाववान् पक्ष इत्याकारक-  
धूमत्वत्वाद्यप्रकारकासिद्धिज्ञानाप्रतिबध्यत्वात् । एतन्मते च हेतु-  
तावच्छेदकवृत्त्यसाधारणधर्मावच्छिन्ने साध्यसमानाधिकरणा-  
वृत्तित्वमेव विरोधः न तु हेतुतावच्छेदकावच्छिन्ने साध्यासामा-  
नाधिकरण्यं, उपदर्शितज्ञानस्य हेतुतावच्छेदकं धर्मितावच्छेदकी-  
ल्य साध्यसमानाधिकरण्यानवगाहितया तथाविधज्ञानाप्रतिबध्य-  
त्वात् । यदि च विरोधस्यानुमितिं प्रति साक्षाद्विरोधितया हेत्वा-  
भासत्वमुपपादयितुं शक्यते तदा समानाधिकरणवृत्तित्वाग्निनिर्धर्मि-  
तावच्छेदक समानाधिकरणवृत्तिमद्धूमवान् पर्वत इत्येतादृशमपि  
ज्ञानं हेतुरूपेयते अन्यथा धूमत्वत्वादिविषयतायाः कारणताव-  
च्छेदककुक्षिप्रवेशे गौरवात्, सामानाधिकरण्यप्रकारकत्वापेक्षया  
समानाधिकरणवृत्तिप्रकारकत्वस्य गुरुत्वेऽपि सामान्यस्याप्रत्या-  
सत्तित्वे विशिष्टपरामर्शनिर्वाहानुरोधेन तेन रूपेण हेतुताया-  
अगत्युपगमात् । 'आद्या' हेतुतावच्छेदकधर्मसहितसाध्यसामा-  
नाधिकरण्यरूपा, 'भिन्नेति, प्रतिधूमादिकमित्यादिः । 'द्वितीया'

साध्यसमानाधिकरणवृत्तिहेतुतावच्छेदकरूपा, 'अभिन्ना' सर्वधर्म-  
साधारणी, अनुगतरूपावच्छिन्ननानाव्यक्तिदण्डादिविगिष्टहेतु-  
स्थलेऽपि परम्परासम्बद्धदण्डत्वाद्यखण्डधर्म एव हेतुतावच्छेदक-  
उपगन्तव्य इति भावः । यद्यपि साध्यसमानाधिकरणावच्छेदक-  
रूपवक्ष्यमाणव्याप्त्यभिप्रायेणापि 'एकैव हीत्यादिग्रन्थः सङ्गच्छते,  
तथापि स्वयं तत्र स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वप्रवेगस्य खण्डनीय-  
तया स्वविगिष्टाधिकरणावृत्तियावत्साध्यासमानाधिकरणकृत-  
रूपपारिभाषिकावच्छेदकत्वस्यैव च विवक्षणीयतया एतदपेक्षया  
तादृशी व्याप्तिर्गुरुशरीरेति कथञ्चिदीदृशव्याप्तेरैक्योपपत्तिसम्भवेन  
तज्ज्ञानमनुमितिहेतुरित्येतादृशव्याप्तेरैक्यमुपपादितम् ।

मिश्रादिमतमालम्ब्य प्रतियोग्यसमानाधिकरणपदप्रयोजन-  
माह, 'अयं कपिसंयोगीति । अथैतद्वृत्तत्वादेरव्याप्यवृत्तिकपि-  
संयोगादिव्याप्यतोपगमे कपिसंयोगाद्यनवच्छेदकमूलादेः पक्षता-  
वच्छेदकत्वे तदवच्छेदेनापि एतद्वृत्तादौ कपिसंयोगादिमिदं  
प्रसङ्गः । न चेष्टापत्तिः, सन्निहकपरामर्गस्य भ्रमानुमित्य-  
जनकत्वनियमात् । न च तदवच्छेदेन हेतुमत्ताज्ञानस्य तद-  
वच्छेदेन साध्यानुमितिहेतुत्वात् एतद्वृत्तत्वादिरूपव्याप्यवृत्तिहेतोश्च  
किञ्चिदवच्छेदनायुत्तेर्नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । यद्वि स्वरूपसम्ब-  
न्धस्यावच्छेदकत्वावगाहित्यामनुमितावपि तादृशहेतुमत्ताज्ञान-  
त्वेन हेतुत्वमुपैयते तदापि तुल्ययुक्त्या एतद्वृत्तत्वादिरपि मूलाद्य-  
वच्छिन्नसंयोगविशेषस्यापि कपिसंयोगादिव्याप्यतया तेन हेतुता-  
नाशवच्छेदेन कपिसंयोगाद्यनुमितेर्निष्प्रवृत्तत्वादिति चेदत्रो

पाध्यायाः, साध्यस्य पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यं विना व्याप्यस्य पक्षधर्मत्वमनुपपन्नमिति पक्षधर्मतावलात् पक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यमेव साध्ये सिध्यति न तु तदवच्छेद्यत्वमपि प्रमाणाभावादिति तादृशानुमितेरप्रामाणिकतया तत्र परामर्श-हेतुताकल्पनमेव नास्ति इति न तदापत्तिरिति समादधरे ।

मित्रादयस्तु बाधानवतारे नूलाद्यवच्छेदेन कपिसंयोगादिसिद्धिरिष्टैव इति वदन्ति । एतत्तत्त्व ग्रन्थज्ञता हेत्वाभासे वक्ष्यते ।

अनुमानदीधितिः ।

यत्तु इदं संयोगि द्रव्यत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणाय तत् संयोगस्य शाखाद्यवच्छेदेन वृत्तेर्वृक्षत्वावच्छेदेन तत्सामान्याभाववृत्तावविरोधात् तत्र चातीन्द्रियस्य संयोगस्य सत्त्वात्परितः प्रतियोग्युपलब्धिर्दोषाद्वा वृत्ते न संयोग इत्यादि नाध्यक्षमिति तन्न, द्रव्ये संयोगसामान्याभावे मानाभावात् । न च यो यदीययावद्विशेषाभाववान् स तत्सामान्याभाववानिति व्याप्तेर्यावत्संयोगाभावा एव मानम् ।

गादाधरीविहतिः ।

प्राचीनसिद्ध्यावृत्तिस्त्वं दूषयितुमुपन्यस्यति, 'यत्त्विति, 'तत्' असमानाधिकरणान्तम् । ननु द्रव्ये संयोगत्वाद्यवच्छिन्ना-



बन्धकत्वकल्पनमेवाशक्यमिति चेन्न, हृत्तादौ संयोगसामान्याभाव-  
लौकिकप्रत्यक्षस्याप्रसिद्धत्वेऽपि गुणादौ तत्प्रसिद्धा अधिकरणीय-  
विषयतासम्बन्धेन संयोगाभावलौकिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रति  
स्वविषयसंयोगवत्त्वसम्बन्धेन ज्ञानत्वेनैव प्रतिबन्धकत्वकल्पनात्,  
सर्वत्र द्रव्येऽन्तत ईश्वरीयप्रत्यक्षस्यैव सर्वदा तादृशसम्बन्धेन सत्त्वे-  
नातिप्रसङ्गविरहात् । इदमापाततः द्रव्यरूपाधिकरणविषयक-  
संयोगाभावविषयकप्रत्यक्षस्य कदाचिदप्यनुदयेन तादृशप्रत्यक्ष-  
सामग्र्या एवाकल्पनेनापादकाभावादेवातिप्रसङ्गवारणसम्बन्धेन  
तादृशप्रतिबन्धकताकल्पनस्याप्ययुक्तत्वात् । कथञ्चिदापत्तिसम्भवेऽपि  
तादात्म्यसम्बन्धेन द्रव्यत्वेनैव तादृशसम्बन्धेन (१) संयोगाभावलौ-  
किकं प्रति प्रतिबन्धकत्वौचित्यात् । 'मानाभावादिति लौकिकप्रत्य-  
क्षस्य योग्यानुपलब्धिविरहेणासम्भवात्, उपनीतभानस्य च संयोगा-  
भावो हृत्तावृत्तिरित्याकारकस्य विपरीतविषयकस्याप्युपनयवगेन  
सम्भवात्, विनिगमनाविरहेण एकतमस्य प्रामाण्यामिद्धिः, शब्दस्य  
चाप्नोक्तत्वामिद्धा तदव्यवस्थापकत्वात् अनुमानस्य च निज्ञा-  
भावेनासम्भवादिति भावः । ननु हृत्तादौ यावत्संयोगविशेषा-  
भावानामुभयवादिसिद्धतया तत एव हेतोस्तत्ताप्रत्यक्षस्यापि  
तत्सामान्याभावस्य मिद्धिर्निष्पत्त्युक्तैवेति शङ्का निरस्यति, 'न चेत्या-  
दिना, यः संयोगीययावद्विशेषाभाववान् स संयोगसामान्याभाववान्  
इति व्याप्तेरग्रे व्यर्थविशेषणत्वाप्रयोजकत्वादिदोषेण निराकरणीय-  
तया प्रथमतः सामान्यमुखी व्याप्तिमनुमानोपपत्त्यतया दर्शयति,





वृत्तित्वविशेषणस्यासिद्धिवारकत्वेऽपि व्यभिचारावारकतया वैयर्थ्यं  
यावत्त्वविशेषणस्य धीविशेषविषयत्वरूपस्य परिचायकमेव तादृश-  
धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व न तु हेतुप्रविष्ट इति न सत् तथा  
सति यत्तत्पदार्थस्य हेतु-साध्यशरीराप्रवेगेन सामान्यमुखव्याप्तित्वा-  
नुपपत्तिरिति वाच्यम् । यावत्पदस्य व्यापकतार्यकतया तत्तद्वर्त्म-  
समानाधिकरणोभयावृत्तिधर्मावच्छिन्नाभावत्वनिरूपिताया आवे-  
यत्वसम्बन्धावच्छिन्नव्यापकताया एव हेतुतया विशेषधर्मव्यापक-  
त्वाघटकाभावान्तरस्यैव सामान्यधर्मव्यापकताघटकतया वैय-  
र्थ्यानवकाशात् । न च तादृशभावत्वव्यापकत्वं तादृशभाव-  
निष्ठभेदप्रतियोगितायामाधेयतासम्बन्धेनानवच्छेदकत्वम् एवञ्च  
सयोगविशेषाभावाना सर्व्वेऽप्येव सर्व्वधिकरणवृत्तितया तद्वि-  
ष्ठभेदप्रतियोगितायामाधेयतासम्बन्धेनावच्छेदकमधिकरणमप्रसिद्धं  
इति तदनवच्छेदकत्वरूपहेत्वप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । आधेयत्व-  
सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतासम्बन्धेन प्रतियोगिताया अभावस्यैव  
प्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्यले निवेशनीयत्वात्, उक्तस्यले च  
व्यधिकरणतादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रसिद्धिसौलभ्यात् । यद्वर्त्म-  
समानाधिकरणेत्यत्र प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन धर्मी विशेषणीयः,  
तेन कम्बुग्रीवादिसत्त्वाटिव्याप्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितावदावद-  
भाववत्तद्वर्मावच्छिन्नाभावाप्रसिद्ध्या तादृशभाववत्त्वानन्धवेऽपि  
न क्षतिः । न च भेदप्रतियोगितावच्छेदकवाच्यत्व-घटान्तर-  
त्वादिव्याप्यधर्मावच्छिन्नसंयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
यावदभाववत्तद्रूपावच्छिन्नसंयोगादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-



साध्य-हेतूनामननुगमेन नैका व्याप्तिरिति संयोगसामान्याभाव-  
तदीयविशेषाभावकूटयोर्व्याप्तौ यावत्त्वादिविशेषणवैयर्थ्यमेव तथा-  
प्येतद्दोषस्य स्वयमग्रे वाच्यतया यथाकथञ्चिच्छङ्कासङ्गतिः ।  
अथ वृत्तादौ यावत्संयोगाभाववत्त्वमुभयवाच्यसिद्धं तत्र विभुसंयो-  
गाभावावच्छेदकस्यावयवविशेषस्य दिग्विशेषस्य वा दुर्वचत्वात्  
ध्वंस प्रागभावयोरत्यन्ताभावविरोधित्वे कालविशेषावच्छेदेनापि  
तत्र तदभावासम्भवात् तयोस्तदविरोधितामते द्रव्ये संयोगादि-  
सामान्याभावस्याप्युत्पत्तिकालावच्छेदेन वृत्तावविरोधात् । न च  
मूलाद्यावच्छिन्नविभुसंयोगव्यक्तीनां भेदादग्र-मूलाद्यवच्छेदेना-  
भावः सुलभ इति वाच्यम् । तासां भेदस्याप्रामाणिकत्वात् ।  
न च नानावयवावच्छिन्नसंयोगव्यक्तीनामभेदे तत्संयोगव्यक्ती तत्त-  
दवच्छेदकव्यक्तीनां तादात्म्यसम्बन्धेन कारणतायां व्यभिचार इत्यव-  
च्छेदकभेदेन संयोगभेद आवश्यकः आवश्यकत्वावच्छेदकव्यक्तीनां  
विशिष्य स्वावच्छिन्नसंयोगव्यक्तिषु हेतुताभ्युपगमः, अन्यथा मूला-  
दिमात्रावच्छिन्नमूर्त्तान्तरसंयोगानां अग्राद्यवच्छेदेन तद्वृत्तादि-  
वृत्तिविभुसयोगानाञ्च वृत्तान्तरावयवावच्छेदेनानुत्पत्तिप्रयोजकस्य  
दुर्लभतापत्तेरिति वाच्यम् (१) । व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानभ्युपगमेन

(१) इति वाच्यम् इति सन्दर्भानन्तरं 'न च मूलाद्यवच्छिन्नेति सन्दर्भात्  
पूर्वं 'व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानभ्युपगमेन विभुसंयोगस्य व्याप्यवृत्तितया मूलाद्यव-  
च्छिन्नत्वविरहेऽत एव मूलादीनां हेतुताविरहात् व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकोपगमे तत्तद-  
वच्छेदकस्वरूपतत्तद्विशेषावच्छेदकताव्यक्तीनामेव तत्तदवच्छेदकजन्यतावच्छेदकसम्बन्ध-  
तया मूलाद्यावच्छिन्नविभुसंयोगादीनामभेदेऽपि व्यभिचारानवकाशात् अन्यथा  
मूलाद्यवच्छिन्नसंयोगस्य दिग्विशेषणवच्छिन्नतया तत्तदवच्छेदकतासम्बन्धेन



वच्छिन्नत्वेऽपि तदवच्छिन्नत्वविशिष्टस्य नान्यत्रोत्पत्तिरिति न व्यभिचारशङ्का इति वदन्ति ।

यत्तु संयोगमात्रस्याव्याप्यवृत्तितासिद्धान्तानुरोधेन मूलाद्यावच्छिन्नतरु-विभुसंयोगादीनां भेदस्वीकार आवश्यक इति, तदपि न सन्त्यक्, तादृशसंयोगव्यक्तीनां गगनादौ दिग्देशविशेषरूपावच्छेदकनियमेनैव तादृशसिद्धान्तसङ्गतेः ।

अत्र वदन्ति द्रव्यमात्र एव संयोगसामान्याभावस्याप्राप्ता-  
णिकतायाः 'तन्नेत्यादिनोक्तेः 'न चेत्यादिना गगनादावेव संयोग-  
सामान्याभावसाधकमनुमानमाशङ्कितं, विभुद्वयसंयोगानभ्युपगमेन  
तत्र यावत्संयोगव्यक्तीनामेव प्रतिनियतदिग्देशावच्छिन्नतया तत्त-  
द्वास्तित्वेन तत्र तदभावसत्त्वेऽविवाद एव इति नामिदं वा-  
काशः, विभुमात्रे संयोगसामान्याभावसिद्धावपि संयोगि द्रव्य-  
त्वादित्यत्र व्यावृत्तिसङ्गतैर्वृत्तादावेतद्व्याप्तिवत्त्वात् संयोगसामा-  
न्याभावासिद्धावपि न क्षतिः । प्रतियोग्यनवच्छेदकस्य तदव-  
च्छेदकत्वनियमसत्त्वे च हृत्तत्वादवच्छेदेन हृत्तादावपि संयोग-  
सामान्याभावसिद्धिसम्भवेन तत्रापि तदभावं साधयतां तादृश-  
नियमवादिनामाशङ्का 'न च प्रतियोग्यनवच्छेदकहृत्तादेर-  
भावावच्छेदकत्वमित्यादिना निराकरिष्यते पूर्वमपि हृत्तत्वादव-  
च्छेदेन संयोगसामान्याभाववृत्तेरविरोधमात्रेण प्रतियोग्यनवच्छेद-  
कस्याभावावच्छेदकत्वनियमेन वा सेडुमर्त्ततीत्याशदेनैव हृत्तादी  
संयोग-तत्सामान्याभावयोर्वृत्ताववच्छेदकभेद उपादिताः हृत्ते न  
संयोग इति प्रत्यक्षं चारितं न तु यो यदीदित्यादिनियमस्य तत्ता-

धकत्वागयेनेति न सन्दर्भविरोधः । यत्किञ्चिदवयवनाशश्च  
 हचनाशानन्तरं खण्डवृत्तौत्पत्तिक्षणे पूर्वोत्पन्नक्रियातो य ।  
 तथावत्तदवयवैर्गगनादिसंयोगानां (१) विनाशः द्वितीयदृष्टेः  
 खण्डवृत्तस्यापरावयवनाशस्तृतीयक्षणे च तत्रागस्तत्र तद्वृत्ते हि  
 संयोगानुत्पत्त्या यावद्विशेषाभावसौलभ्यम् । न चैवं तादृशवृत्ते नूतने  
 न्तरेणापि संयोगस्तदवयवसंयोगैस्तत्कर्मणा वा न सम्भवति तद-  
 वयव-गगनादिसंयोगनाशककर्मणा सूक्तान्तर-तदवयवसंयोगान-  
 मपि तदुत्पत्तिकाले विनाशात्, अवयवावयविनोः संयोगानु-  
 गमेन अवयवेषु आरम्भकसंयोगसत्त्वेन तन्निष्ठसंयोगजननासम्भवात्  
 उत्पत्तिकाले च द्रव्ये गुणवत्कर्मसत्त्वानुपपत्तेरिति संयोगसाधक-  
 द्रव्यत्वस्य सहेतुतैव न निर्व्वहतीति वाच्यम् । तादृशखण्डवृत्ते  
 तदवयवसंयोगजन्यस्य तत्कर्मजन्यस्य च संयोगस्यासम्भवेऽपि सत्त्वं  
 तैव सदागतिशीलपवनादिपरमाणूनां कर्मभिस्तत्संयोगानामुत्पत्तौ  
 बाधकविरहेण द्रव्यस्य संयुक्तत्वनियमादित्यपि केचित् । 'यावत्  
 संयोगाभावा एव मानमिति ज्ञायमानलिङ्गस्यानुमितिकरणत्वं  
 मताभिप्रायेण, 'यत्तदर्थयोरिति साध्य-हेतुघटकयत्तच्छब्दार्थयोः  
 संयोगत्व घटत्वादयोरित्यर्थः, 'अननुगमादिति एकरूपेण निवेद्या  
 सम्भवादित्यर्थः, एकव्याप्तेर्निर्व्व्याहयितुमशक्यत्वादिति शेषः, तथाच  
 घटत्वाद्यवच्छिन्नाभाव घटादिविशेषाभावकूटयोर्व्याप्तेः संयोगसामा-  
 न्याभावमिदमनुयोगित्वात् यावत्संयोगविशेषाभावे संयोगसामा-

(१) तदवयवैर्गगनादिसंयोगानामित्यर्थः, यावत्तदवयवैर्गगनादि  
 संयोगानां दृष्टेः ५० ।

न्याभावीयविशेषव्याप्तेऽप्ये निराकर्त्तव्यत्वाद्बोक्तानुमानसम्भव इति  
भावः । ननु प्रकृतहेतौ प्रकृतसाध्यव्याप्तेरग्रहेऽपि यथा यो यत्र  
प्रवर्त्तते स कार्यतया तज्ज्ञानातीत्याकारात्स्तनपानादिप्रवृत्ति-  
तद्विषयककार्यताज्ञानयोर्व्याप्तिग्रहाद्वानयनादिप्रवृत्तिरूपलिङ्गेन  
गवानयनादिकार्यताज्ञानसिद्धिः तथा प्रकृते संयोगीययावद्विशेषा-  
भावे तत्सामान्याभावस्य व्यर्थविशेषणत्वादिना व्याप्यग्रहेऽपि  
घटादिविशेषाभावकूटे तत्सामान्याभावव्याप्तिग्रहादेव संयोगीय-  
यावद्विशेषाभावे पक्षधर्मताज्ञानादुपगमादौ (१) संयोगसामान्या-  
भावसिद्धिर्दुर्वारैव व्यतिरेकिहेतुकादुमिताविव सामान्यव्याप्यधीन-  
विशेषमिद्वौ व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानस्य हेतुत्वानुपगमात् (२) ।  
न च विशेषभावान्तरे सामान्याभावान्तरव्याप्तिग्रहात् संयोग-  
विशेषाभावेन तत्सामान्याभावमिदुपगमे यावत्त्वाद्यविशेषितत्वेऽपि-  
संयोगादिप्रतियोगिकाभावे (३) कपिसंयोगादि सामान्याभावव्याप्ति-  
ग्रहादेव संयोगप्रतियोगिकाभावेन तत्सामान्याभावमिदुपग-  
मात् यावत्त्वादिविशेषणमनर्थकं प्रकृतहेतुसुखनिमित्तहेतुत्व-  
तत्त्वविद्वत्तत्त्वदार्थघटितप्रकृतसाध्यतुल्यसाध्यव्याप्तिगृहादिशब्दाः  
स्वीकर्त्तव्यमवयवात् तादृशसकलहेतु-साध्याना समस्यस्येति

(१) रक्षादिनि पा० ।

(૧) તથાકરના અતિરેકિયલે જેલો એ પ્રાધિકારીના અને જનકના જામના જામચિંતણના નામે જેલુ, તથા તરુણને તરુણજેલુના નામે જેલુના વિરોધીઓના ને શાશ્વતીઓના નામે પ્રાધિકાર જામચિંતણના ને જેલુના ને જેલુ જેલુ નામે ।

१। क'एक'दीर्घातिरिक्तस्य च + क'अन्तेऽपि नृदिशिरोवद्वय =





नत्वमावश्यकम् अन्यथा अधिकरणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानासम्भ-  
वेन (१) गुणादौ तदभावग्रहासम्भवादिति वाच्यम् । द्रव्यनिष्ठयाव-  
त्संयोगाभावाधिकरणताया अपि द्रव्यत्वादिरूपैकावच्छेदकाव-  
च्छिन्नतया उपाधिः साधनाव्यापकतानिर्वाहाय सप्तमीनिर्देश्यं यद्-  
व्याप्यवृत्तितानिर्वाहकं विलक्षणमवच्छेद्यत्वं तस्यैव विवक्षणीय-  
तया गुणानिष्ठसंयोगाभावाद्यधिकरणतायां तादृशावच्छेद्यत्व-  
विरहेण साध्यव्यापकताया यद्यान्युते दुरूपपादत्वात् । अथैवं कपि-  
संयोगादिसामान्यस्य मूलाद्यवच्छेदेनाभाववति कपिसंयोगादि-  
महृन्नादौ अनवच्छिन्नतदीययावद्दिशेपाभाववत्त्वविरहेण माध्यो-  
पाध्योर्न सामान्यव्याप्तिनिर्वाहः (२) । अतः केचित् अवच्छिन्नत्वे-  
कावच्छेदकानवच्छिन्नत्वोभयाभाववद्यावद्दिशेपाभाववत्त्वम् इहो-  
पाधित्वेनाभिमतं गुणे यावद्दिशेपाभाववत्त्वम् अवच्छिन्नत्वाभावे-  
नोक्तोभयाभाववत्, कपिसंयोगवति वृत्ते कपिसंयोगीययावद्दिशे-  
पाभाववत्त्व मूलाद्येकावच्छेदकावच्छिन्नमिति तदनवच्छिद्यता-  
भावादुभयाभाववदिति (३) नोपाधि-साध्ययोः सामान्यव्याप्तिभङ्गः ।

(1) व्यभावलौकिकप्रत्यक्षे अधिकरणतावच्छेदकप्रकारकताऽपि न भवति ।

[illegible]

२. क'पि टोमरति हले सटोमिटटा'हृदिताभ-दयनः न-देकाश्वेदक  
महा(सुदन्)। यादु। दाभा'वर्द्धित दान् ।

अथ वृत्तादिनिष्ठानां यावत्कपिसंयोगविशेषाभावाधिकरणतानां  
 नैकावच्छेदकावच्छिन्नत्वं सम्भवति वृत्ताद्यवृत्तिकपिसंयोगादि-  
 व्यक्तीनां येऽभावास्तेषां वृत्तादौ व्याप्यवृत्तितया तन्निष्ठतदधि-  
 करणतानामनवच्छिन्नत्वात् । न च व्याप्यवृत्त्यधिकरणतानामनव-  
 च्छिन्नतया अन्यासाञ्चैकावच्छेदकावच्छिन्नतया सर्वास्यधिकरण-  
 तासूभयाभावोऽक्षत एवेति वाच्यम् । एवं सति पक्षनिष्ठसंयोग-  
 व्यक्तीनां दिग्देशविशेषाद्यवच्छिन्नानां यावन्तोऽभावाः पक्षनिष्ठ-  
 तावन्निरूपिताधिकरणतानां सर्वासामैकावच्छेदकविरहेऽपि द्वि-  
 दीनामवच्छेदकैक्यसम्भवेन सर्वास्वेव तासु तादृश-तादृशावच्छेदक-  
 मादाय एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वमस्तीत्युभयाभावसत्त्वात् तद-  
 वृत्तिसंयोगव्यक्तीनाञ्च येऽभावास्तेषां तन्निष्ठाधिकरणताकूटानाम-  
 नवच्छिन्नतया उभयाभावसत्त्वात् उक्तोपाधेर्यावत्संयोगाभावरूप-  
 साधनव्यापकत्वापत्तेः, स्वसमानाधिकरणयावत्तदभावाधिकरणता-  
 वच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वरूपत्वे च (१) वृत्ता-  
 दिनिष्ठमूलाद्यवच्छिन्नकपिसंयोगाद्यभावाधिकरणतास्यपि न तथात्व-  
 सम्भवः तत्समानाधिकरणव्याप्यवृत्तिकपिसंयोगाद्यभावाधिकर-  
 णतानामपि तादृश-यावदधिकरणतान्तर्गतत्वात् तदवच्छेदकस्य  
 चाप्रमिदत्वात् इति चेन्न, एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य म(२)-  
 समानाधिकरणकिञ्चिदवच्छिन्नयावत्तदभावाधिकरणतायच्छेदका-  
 वच्छिन्नत्वरूपस्य विवक्षितत्वेन अनवच्छिन्नाधिकरणताभिः

१) उभयाभाववृत्ताभ्यामेकावच्छेदकावच्छिन्नत्वे चेति पा० ।

२) अत्र प्रतियोगिपरं न तु तदभावाधिकरणतापरम् ।

सहावच्छिन्नाधिकरणतानामेकावच्छेदकावच्छिन्नत्वासम्भवेऽपि क्ष-  
तिविरहात् । अथवा यावद्विशेषाभाववत्त्वमित्यनेन यावत्तदीय-  
विशेषाभावत्वावच्छिन्ननिरूपितमेकाधिकरणत्वं विवक्षितं न तु  
तत्समुदायः (१) एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वञ्च एकमात्रवृत्तिधर्माव-  
च्छिन्नावच्छेदकावच्छिन्नत्वं न त्वभिन्नावच्छेदककत्व, वृत्तावृत्ति-  
कपिसंयोगानां वृत्तनिष्ठा अभावा यद्यपि व्याप्यवृत्तयः तथाप्य-  
व्याप्यवृत्तिसाधारणयावत्त्वेन तेषामव्याप्यवृत्तित्वात् तत्-  
साधारणयावत्त्वावच्छिन्ननिरूपिताधिकरणता एकमात्रवृत्ति-  
तत्तन्मूलत्वाद्यवच्छिन्नतत्तन्मूलादिरूपावयवावच्छिन्नेति तत्रोभया-  
भावोऽक्षत इति न साध्योपाध्योः सामान्यव्याप्तिभङ्गः, पक्षनिष्ठ-  
संयोगसामान्यीययावद्विशेषाभावाधिकरणता च न प्रत्येका-  
वच्छेदकावच्छिन्ना अस्यां दिशि अत्र देशे वा गगने न संयोग-  
इत्यादिप्रतीतिविरहात् अपि तु यत्किञ्चिदनुगतधर्मावच्छि-  
न्नावच्छेदकावच्छिन्ना यावत्संयोगाभाववद्वृत्तनमित्यादिप्रत्ययात्,  
एकरूपावच्छिन्नस्य प्रतियोग्यभावाधिकरणतावच्छेदकत्वे विरोधात्  
एकस्यापि विशेषरूप-सामान्यरूपाभ्यानुभयावच्छेदकत्वोपगमात्  
तथाच पक्षनिष्ठसंयोगविशेषाभावानां यावत्त्वावच्छिन्ननिरूपिता-  
धिकरणता न निरुक्तैकावच्छेदकावच्छिन्नत्ववतीति तस्या रक्षो-  
भयवत्त्वादुपाधिः साधनाव्यापकत्वमिति वदन्ति ।

वस्तुतस्तु अनवच्छिन्नयावद्विशेषाभाववत्त्वमेवोपाधिः तादृशो-  
पाधिना साध्यस्य सामान्यव्याप्तिविरहेऽपि संयोगसामान्या-

(१) यावद्विशेषाभावाधिकरणतमुदाहृतम् ।

भावरूपपर्यवमितसाध्यव्यापकतया तादृगोपाधिः सन्नतिपक्षे  
 व्यापकत्वमव्याहतं तादात्म्येन साध्यवतोऽप्युपाधिव्याप्यतया तादृ-  
 गोपाध्यभावेन संयोगसामान्याभावरूपसाध्यवदुपेक्षोऽन्यत्राप्रसि-  
 द्धोऽपि (१) साधयितुं शक्यत एव अभावसाध्यकव्यतिरेकवि-  
 प्रतियोगिमात्रप्रसिद्धेरेषेक्षितत्वात् उपाध्यभावेन साध्याभावसाध-  
 नन्तु न सम्यक्संयोगरूपस्य तस्य साधने सिद्धसाधनात् सन्नति  
 पक्षानिर्वाहात् सिद्धसाधनादितः साध्याभावादिसाधनासम्भवेऽपि  
 प्रतियोगिवैयधिकरणवद्वितसाध्यव्यापकतावच्छेदकतया गुह्य-  
 माणोपाधितावच्छेदकावच्छिन्नाभाववत्ताज्ज्ञानात् पक्षे साध्यानु-  
 मितिप्रतिरोधः (२) एवेति सारम् । अथवा प्रतियोग्यधिकरण-  
 त्वरूपपक्षधर्मावच्छिन्नसामान्याभावरूपसाध्यव्यापकतया एकाव-  
 च्छेदेनेत्यादेर्यथाश्रुतस्यैवोपाधितानिर्वाहः, यत्र प्रतियोगिमति  
 यस्य सामान्याभावस्तत्रैकावच्छेदेन तस्य यावद्विगेपाभाववत्त-  
 मिति सामान्यव्याप्तेः कपिसंयोगादिमतः कपिसंयोगादिसामा-  
 न्याभावाधिकरणवृत्तादेरेकावच्छेदेन कपिसंयोगादिविगेपाभाव-  
 कूटवत्त्वनियमेन सुग्रहत्वात्, गुणादावेकावच्छेदेन यावद्विगेपा-  
 भावासत्त्वेऽपि तत्र तत्प्रतियोग्यसत्त्वेनावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वा-  
 च्छतेः द्रव्ये च प्रतियोगिमत्त्वविगिष्टयावत्संयोगविगेपाभावाधि-  
 करणे एकावच्छेदेन तदीययावद्विगेपाभावामत्यात् साधनाद्व्याप

१। पक्षे अप्रसिद्धाऽप्युत्तरं ।

२। तद्वत्तावच्छिन्नमिति तद्वत्त्वं तद्व्यापकतावच्छेदकत्वप्रसिद्धितद्वत्तावच्छिन्न-  
 भाववत्तावच्छिन्नमेव प्रतिप्रत्ययतादितं भावः ।

कत्वं तस्य, वृक्षादिवृत्तिकपिसंयोगादिविशेषाभावाधिकरणता-  
 कूटान्तर्गतकतिपयाभावाधिकरणतानामनवच्छिन्नत्वेऽपि तत्कूटस्य  
 एकावच्छेदकावच्छिन्नत्वं पूर्ववदुपपादनीयम् । अथैतादृशोपाधेर्व्य-  
 भिचारोन्नायकत्वं सप्रतिपक्षोत्थापकत्वं वा न सम्भवति प्रकृतसाध्य-  
 व्यापकस्य एकावच्छेदकावच्छिन्नसंयोगीययावद्विशेषाभाववत्त्वस्या-  
 सिद्धेः द्रव्ये तदीययावद्विशेषाभाववत्त्वस्यावच्छिन्नत्वेऽपि एकाव-  
 च्छेदकावच्छिन्नत्वाभावात् गुणे च तस्यावच्छिन्नताया एवाभावात्  
 प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टकपिसंयोगीयसामान्याभावव्यापकस्य तदीयै-  
 कावच्छेदकावच्छिन्नयावद्विशेषभाववत्त्वस्य प्रसिद्धत्वेऽपि तदभावेन  
 प्रकृतसाध्यवद्भेदनाशनं न सम्भवति तस्य प्रकृतसाध्याव्यापकत्वात्  
 प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टकपिसंयोगादिसामान्याभाववद्भेदश्च कपि-  
 संयोगादिरूपप्रतियोगिशून्ये हेतुमति साध्यमानो न कपिसंयोगा-  
 दिसामान्याभाववद्भेदपर्यवसायी प्रतियोगिमद्भेदस्यान्वाधात् प्रति-  
 योगिमति चैकावच्छेदकावच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभावसत्त्वेन तद्व-  
 वत्ताभावादिरूपहेतोरसिद्धिरिति (१) न व्यभिचारोन्नयनसम्भव-  
 इति (२) मैवं, क्वचिद्द्रव्ये जलादिसंयोगवति तत्सामान्याभावस्य  
 सत्त्वे एकावच्छेदकावच्छिन्नतदीययावद्विशेषाभावमत्त्वात् तदीय-  
 प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टतत्सामान्याभावव्यापकं एकावच्छेदकाव-  
 च्छिन्नतदीययावद्विशेषाभाववत्त्वं यावद्द्रव्ये सर्व्वावयवावच्छेदेन  
 विभिन्ना जलादिसंयोगव्यक्तयः वर्तन्ते यावद्विशेषाभावरूप-

(१) तादृशभावादिरूपहेतोरसिद्धिरिति पा० ।

(२) न व्यभिचारोन्नयननिर्वाह इतीति पा० ।

हेतुमति एकावच्छेदकावच्छिन्नयावद्विशेषाभावरूपोपाध्यभावेन  
 प्रतियोगिमत्त्वविशिष्टसामान्याभाववद्भेदस्य सिद्धौ बाधकाभावात्  
 प्रतियोगिमति तत्र विशेष्यवद्भेदपर्यवसानेन व्यभिचारसिद्धौ  
 सामान्यव्याप्तिभङ्गात् । संयोगत्वे गगनादिनिष्ठाभावप्रतियोगिताव-  
 च्छेदकत्वसाधकानुमानौपयिकदर्शितव्याप्तावपि एकावच्छेदका-  
 वच्छेद-स्र(१)समानाधिकरणोभयावृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
 कयावदभावाधिकरणताशून्यगगनादिकं यदुच्यते तदन्यत्वस्योपा-  
 धित्व बोध्यम् ।

अनुमानदीधितिः ।

यत्तदर्थयोरननुगमात् एकावच्छेदेन यावद्विशेषाभाव-  
 वत्त्वस्योपाधित्वाच्च । एतेन अयं संयोगसामान्याभाववान्  
 संयोगयावद्विशेषाभाववत्त्वादिति परास्तं व्यर्थविशेषण-  
 त्वादप्रयोजकत्वान्निर्गुणत्वादेरुपाधित्वाच्च । न च प्रति-  
 योग्यनवच्छेदकतयैव वृत्तत्वादेरभावावच्छेदकत्वं, गुणा-  
 दानवच्छेदकप्रमेयत्वादेस्तदभावावच्छेदकत्वप्रसङ्गात् ।  
 यथाच घटपृथ्व्यवर्तित्वस्य प्रतिदग्धं वद्विसामाना-  
 धिकरण्यस्य वा प्रतिधूसं भिन्नत्वेऽपि दग्धत्वं धूसत्वं वा  
 तत्सामान्यस्यावच्छेदकं तथैव संयोगसामान्यस्यावच्छेदकं  
 दृश्यत्वादिकमन्यस्यापि सूचयत्याच्चेति सम्प्रदायविदः ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘एतेनेति अनवच्छिन्नयावत्संयोगविशेषाभाववत्त्वस्योपाधि-  
त्वेनेत्यर्थः, ‘इति’ विशेषव्याप्त्युपपत्त्यनुमानं, ‘परास्तं’, दूषणा-  
न्तरमाह, ‘व्यर्थेति तन्मते संयोगसामान्याभावस्य केवलान्वयि-  
तया अभावत्वस्यैव तद्व्याप्यतावच्छेदकत्वेन इतरांशस्य व्यर्थत्वा-  
दित्यर्थः । नन्वभावादित्येव हेतुरस्तु इत्यत आह, ‘अप्रयोजक-  
त्वादिति व्याप्तिग्राहकतर्कशून्यत्वादित्यर्थः, विशेषव्याप्तावुपाध्यन्तर-  
मपि सुलभमित्याह, ‘निर्गुणत्वादेरिति, आदिना निष्परिमाण-  
त्वादेरपि परिग्रहः । यत् यद्वन्मात्रयानवच्छेदकं तत्तद्वन्मात्र-  
वच्छिन्नाभावावच्छेदकमिति व्याप्त्युपपत्त्यं वृत्तत्वादेः संयोगसामा-  
न्याभावावच्छेदकत्वसाधकमनुमानमाशङ्क्य निराकुरुते, ‘न चेति,  
‘गुणायनवच्छेदकेति गुणत्वस्यात्रयानवच्छेदकेत्यर्थः, ‘तदभावेति  
गुणत्वावच्छिन्नाभावेत्यर्थः, तथाच गुणत्वावच्छिन्नाभावस्यापि  
अव्याप्यवृत्तिताप्रसङ्ग इति भावः । घटादौ द्रव्यत्वाद्यवच्छेदेन घट-  
त्वाभावप्रसङ्गः घटत्वादेर्व्याप्यवृत्तितया तदवच्छेदकाप्रसिद्धा तद-  
नवच्छेदकत्वरूपापादकाप्रसिद्धेर्न सम्भवतीति नाभिहितम् । गुण-  
त्वाद्यात्रयस्य संयोगादेरवच्छेदकत्वप्रसिद्धा न गुणत्वाद्यवच्छिन्ना-  
भावावच्छेदकत्वापादकाप्रसिद्धिरिति भावः । ननु यद्वन्मात्रयानव-  
च्छेदकमित्यत्र यत्पदेन व्याप्यवृत्त्यवृत्तिधर्म एव विवक्षणीयः गुण-  
त्वादेश्च व्याप्यवृत्तिरूपादिवृत्तितया तदात्रयानवच्छेदकत्वस्य न  
तदवच्छिन्नाभावावच्छेदकतापादकता इत्याशङ्क्य वृत्तत्वादौ संयोग-  
त्वात्रयानवच्छेदकत्वरूपसंयोगत्वावच्छिन्नाभावावच्छेदकत्वसाधक-



हेतोरसिद्धिमाह, 'यथा चेति, 'घटपूर्ववर्तित्वस्येति दर्शयति  
 घटकारणताघटकतदव्यवहितपूर्वकालसम्बन्धस्येत्यर्थः, 'प्रतिधूमं  
 भिन्नत्वेऽपि' 'दण्डत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमित्यग्रिमेनान्वयः, 'प्रति  
 दण्डं भिन्नत्वेऽपि' इत्यनेन च दण्डत्वं तत्प्रत्येकातिप्रसक्तमिति सूचितं,  
 एवमग्रेऽपि, 'तत्सामान्येति घटपूर्ववर्तितात्वावच्छिन्नेत्यर्थः, प्रत्ये  
 कातिप्रसक्तत्वेऽपि अवच्छेद्यतावच्छेदकानुगतरूपावच्छिन्नादति  
 प्रसक्ततया तस्यावच्छेदकत्वं, अन्यथा घटकारणतावच्छेदकत्वमेव  
 तस्य भव्येतेति भावः । ननु दण्डत्वस्य घटनियतपूर्ववर्तितावच्छे  
 दकत्वं न घटनियतपूर्ववर्तितायाः स्वरूपमस्वरूपमवच्छेदकत्वं  
 अपितु तदव्यवहितपूर्वकालनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमत्र  
 पारिभाषिकमेव तच्च (१) अतिप्रसक्तेऽनतिप्रसक्ते च निरावाधमेव (२)  
 स्वरूपमस्वरूपरूपावच्छेदकताया एवावच्छेद्यानतिप्रसक्तत्वनियतत्वा  
 दिति (३) प्रत्येकातिप्रसक्तस्य सामान्यानतिप्रसक्तत्वेन सामान्य  
 रूपावच्छिन्नावच्छेदकत्वे दृष्टान्तान्तरमाह, 'वह्निमामानाधिका  
 ग्न्यस्येति, 'प्रतिधूमं भिन्नत्वेऽपि' 'धूमत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमि  
 त्यन्वयः, 'तत्पदेनाव वह्निमामानाधिकरण्यपरामर्गः, धूमतत्त्वं  
 तदनवच्छेदकत्वे तस्य वह्निव्याप्यतावच्छेदकत्वं नोपपद्यते । न च

१। तस्यातिप्रसक्तस्य तादृगावच्छेदकत्वं व्योक्तियते न तु स्वरूपमस्वरूपरूपावच्छेदकत्वं अतिप्रसक्तत्वेति भावः ।

२। अतिप्रसक्तेऽपि यत्तत्तदिति पाठः ।

३। तस्यावच्छेदपूर्ववर्तिताया अतिप्रसक्तत्वेन दण्डत्वस्य कारणतावच्छेदकत्वं न तु दण्डकारणतानतिप्रसक्तमिति अतिप्रसक्तस्यावच्छेदकत्वमर्थः ।

व्याप्यतावच्छेदकत्वमपि स्वविशिष्टव्यापकसाध्यकत्वरूपं पारि-  
भाषिकमेव तच्चातिप्रसक्तसाधारणमिति न दृष्टान्तसङ्गतिरिति  
वाच्यम् । साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवत्त्वं व्याप्तिस्तत्ता-  
वच्छेदकत्व स्वरूपसम्बन्धविशेषः, अतएव यत्र व्यर्थविशेषणघटित-  
नीलधूमत्वादिना हेतुता तत्र व्याप्यत्वासिद्धिरिति प्राचीनमता-  
नुसारेणैतदभिधानात्, अन्यथा पुनः स्वरूपसम्बन्धरूपकारण-  
त्वप्रतियोगित्वादिनिरूपितमनुगतधर्मनिष्ठं स्वरूपसम्बन्धरूपम-  
वच्छेदकत्वं दृष्टान्ततया बोध्यं, संयोगसामान्यस्य संयोगत्वरूपा-  
वच्छेद्यतावच्छेदकरूपावच्छिन्नस्य सुवचत्वाच्चेति प्रत्येकं संयोगा-  
दिव्यक्त्यतिप्रसक्तस्यापि द्रव्यत्वादेस्तद्रूपावच्छिन्नानतिप्रसक्तत्वादिति  
भावः । यद्यप्येवमपि प्रमेयत्वादेः संयोगसामान्यातिप्रसक्तत्वेन  
तत्सामान्यावच्छेदकत्वासिद्धा उक्तव्याप्तिबलात् तदवच्छेदेन संयोग-  
सामान्याभावसिद्धिर्न शक्यते निराकर्तुं, तथापि प्रतियोगि-  
मलम्बददेश-कालयोरेव प्रतियोग्यनवच्छेदकयोरभाववच्छेदक-  
त्वनियमः तयोरेव (१) तदनुभवात् न तु प्रतियोग्यनवच्छेद-  
कभावस्य मानाभावादित्यत्र तात्पर्यम् । द्रव्ये संयोगसामान्या-  
भावस्य कालभेदावच्छेदेन स्वयमनुपदं व्यवस्थापनीयतया 'सम्प्र-  
दायविदः' इत्यनेनास्वरसोदर्शितः (२) ।

(१) प्रतियोग्यनवच्छेदकयोर्देश-कालयोरेव तदभावावच्छेदकत्वनिदम . न तु  
देशकाल-दिभेदस्य प्रतियोग्यनवच्छेदकधर्मस्यापि तदभावावच्छेदकत्वनिदम-  
इत्यर्थः ।

(२) 'सम्प्रदायविदः' इत्यनेनास्वरसोद्भावन इतिमिति पा० ।

हेतोरसिद्धिमाह, 'यथा चेति, 'घटपूर्ववर्तित्वस्येति दृष्टं  
 घटकारणताघटकतदव्यवहितपूर्वकालमस्वन्यस्येत्यर्थः, 'प्रति-  
 भिन्नत्वेऽपि' 'दण्डत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमित्यग्रिमेनान्वयः, 'दण्डं  
 भिन्नत्वेऽपि' इत्यनेन च दण्डत्वं तत्प्रत्येकातिप्रसक्तमिति दृष्टं,  
 एवमग्रेऽपि, 'तत्सामान्येति घटपूर्ववर्तितात्वावच्छिन्नेत्यर्थः, 'प्र-  
 कातिप्रसक्तत्वेऽपि अवच्छेद्यतावच्छेदकानुगतरूपावच्छिन्नाया  
 प्रसक्ततया तस्यावच्छेदकत्वं, अन्यथा घटकारणतावच्छेदकत्वं  
 तस्य भज्येतेति भावः । ननु दण्डत्वस्य घटनियतपूर्ववर्तितावच्छे-  
 दकत्वं न घटनियतपूर्ववर्तितायाः स्वरूपमस्वन्यरूपमवच्छेदक-  
 अपितु तदव्यवहितपूर्वकालनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्व-  
 पारिभाषिकमेव तच्च (१) अतिप्रसक्तेऽनतिप्रसक्ते च निरावाधमेव ।  
 स्वरूपमस्वन्यरूपावच्छेदकताया एवावच्छेद्यानतिप्रसक्तत्वनियत-  
 दिति (२) प्रत्येकातिप्रसक्तस्य सामान्यानतिप्रसक्तत्वेन सामान्य-  
 रूपावच्छिन्नावच्छेदकत्वे दृष्टान्तान्तरमाह, 'वह्निमामानाधिक-  
 रणस्येति, 'प्रतिधूमं भिन्नत्वेऽपि' 'धूमत्वं तत्सामान्यावच्छेदकमि-  
 त्यन्वयः, 'तत्पदेनाव वह्निमामानाधिकरणपरामर्गः, धूमत्व-  
 तदनवच्छेदकत्वे तस्य वह्निव्याप्यतावच्छेदकत्वं नोपपद्यते । न ।

(१) तयाजातिप्रसक्तस्य तादृशावच्छेदकस्य स्वीक्रियते न तु सादृश्यमवच्छेद-  
 कत्ववच्छेदकत्व अतिप्रसक्तस्येति भावः ।

(२) अतिप्रसक्तेऽपि यत्नत इति पा० ।

(३) तस्याय घटपूर्ववर्तिताया अतिप्रसक्तत्वेन दण्डत्वस्य कारणतावच्छेदक-  
 स्वीक्रियते न तु दण्डत्वस्य कारणतानतिप्रसक्तमिति अतिप्रसक्तकारणवच्छेदकत्व-  
 दृष्टान्तान्तरमिति भावः ।

व्याप्यतावच्छेदकत्वमपि स्वविशिष्टव्यापकसाध्यकत्वरूपं पारि-  
भाषिकमेव तच्चातिप्रसक्तमाधारणमिति न दृष्टान्तसङ्गतिरिति  
वाच्यम् । साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकरूपवत्त्वं व्याप्तिस्तत्ता-  
वच्छेदकत्व स्वरूपसम्बन्धविशेषः, अतएव यत्र व्यर्थविशेषगुघटित-  
नीलधूमत्वादिना हेतुता तत्र व्याप्यत्वासिद्धिरिति प्राचीनमता-  
नुसारिणैतदभिधानात्, अन्यथा पुनः स्वरूपसम्बन्धरूपकारण-  
त्वप्रतियोगित्वादिनिरूपितमनुगतधर्मनिष्ठं स्वरूपसम्बन्धरूपस-  
वच्छेदकत्व दृष्टान्ततया बोध्यं, संयोगसामान्यान्वय संयोगत्वरूपा-  
वच्छेद्यतावच्छेदकरणावच्छिन्नस्य सुवचत्वाच्चेति प्रत्येकं संयोगा-  
दिव्यक्त्यतिप्रसक्तस्यापि द्रव्यत्वाटेस्तद्रूपवच्छिन्नानतिप्रसक्तत्वादिति  
भावः । यद्यप्येवमपि प्रमेयत्वाटेः संयोगसामान्यातिप्रसक्तत्वेन  
तत्सामान्यावच्छेदकत्वमिहा उक्तव्याप्तिवन्नात् तदवच्छेदेन संयोग-  
सामान्याभावसिद्धिर्न शक्यते निराकर्तुं, तथापि प्रतियोगि-  
सत्तावद्देश-कालयोरेव प्रतियोग्यमवश्यं तदवधारभाष्यदण्डेऽत्र-  
त्वनिश्चयः तयोरेव (१) तदनुभवात् न तु प्रतियोग्यमवश्यं  
वशाजस्य सामानाभावादित्यत्र तात्पर्यम् । इत्येव संयोगसामान्या-  
भावस्य कालभेदावच्छेदेन स्वयमनुपपन्नं व्यर्थतादृशं तदवधार-  
तादिति, इत्यनेनाप्यसौदर्भितः ३ ।

(१) प्रतियोग्यमवश्यं तदवधारभाष्यदण्डेऽत्र-  
त्वनिश्चयः तयोरेव (१) तदनुभवात् न तु प्रतियोग्यमवश्यं  
वशाजस्य सामानाभावादित्यत्र तात्पर्यम् । इत्येव संयोगसामान्या-  
भावस्य कालभेदावच्छेदेन स्वयमनुपपन्नं व्यर्थतादृशं तदवधार-  
तादिति, इत्यनेनाप्यसौदर्भितः ३ ।

अनुमानदीधितिः ।

नवीनास्तूत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादौ गुणस्य  
प्रलयावच्छेदेन गगनादौ संयोगस्य सामान्याभावोवर्तते  
तथा धूमवत्यपि विरहो दहनस्य इह पर्वते नितम्बे  
हुताशनो न शिखरे इति प्रतीतेः संयोगेन द्रव्यस्याप्य-  
व्याप्यवृत्तित्वात् वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतो व्याप्य-  
वृत्तित्वस्यात्यन्तमसम्भावितत्वाच्च । एवं प्रतियोगिमतो-  
रपि काल-देशयोर्देश-कालभेदावच्छेदेन तदभावः ।  
तथाच तत्तत्साध्यकाव्याप्तिवारणाय तत्, नोपादेयञ्च  
सर्व्वधैव व्याप्यवृत्तिसाध्यके साध्यादिभेदेन (१) व्याप्ति-  
भेदादिति वदन्ति ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘गुणस्य सामान्याभावोवर्तते इत्यन्वयः, ध्वंस-प्रागभावयोर-  
त्यन्ताभावविरोधिताया निराकृतत्वादिति भावः । एतेन तदव-  
च्छेदेन संयोगसामान्याभावोऽपि सुतरा वर्तते व्यापकधर्मावच्छि-  
न्नाभाववति व्याप्यधर्मावच्छिन्नाभाववत्त्वनियमादिति सूचितम् ।  
न चोत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादौ गुणस्य प्रागभाव एव न तु  
तत्सामान्यात्यन्ताभावोऽपि मानाभावात् इति वाच्यम् । तदा

(१) साध्य-साधनभेदेनेति पाठः कुतचित् पुस्तके वर्तते परन्तु न पाठो न  
भट्टाचार्य्येणोद्धृतः ।





सुक्तं, व्याप्यहृत्तेरपि साध्यस्याऽव्याप्यहृत्तित्वभ्रमदशायां प्रति-  
योगिवैयधिकरणघटितव्याप्तिज्ञानादेवानुमित्युपगमात्, व्याप्य-  
हृत्तेरपि साध्यस्याव्याप्यहृत्तित्वभ्रमदशायां प्रतियोगिवैयधिकरण-  
घटितव्याप्तिज्ञानादेवानुमित्युपगमेऽपि व्याप्यहृत्तिसाध्यके सर्वत्र  
तादृशविशेषणोपादानानियमः तदघटिताया अपि व्याप्तेः सर्वत्रा-  
नुमित्यौपयिकत्वात् अव्याप्यहृत्तिसाध्यके तु सर्वत्र तदुपादान-  
नियम एव तदघटितव्याप्तेरप्रसिद्धेरिति वार्धः । व्याप्यहृत्तिसाध्य-  
कत्वञ्च स्वसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगिसाध्यकत्वं, सत्तावान्  
द्रव्यत्वात् कालिकसत्त्वन्वावच्छिन्नाकाशाभावाभाववान् आत्मत्वा-  
दित्यादिकञ्च न तथा, (१) साध्यवति (२) कालात्मादौ कालिक-दैशि-  
कविशेषणताभ्यां साध्याभावसत्त्वात्, अतस्तत्र प्रतियोगिवैयधि-  
करणाविशेषितहेतुमन्निष्ठाभावाप्रतियोगित्वस्य माध्येऽसत्त्वेन व्याप्तेः  
प्रतियोगिवैयधिकरणघटितत्वनियमेऽपि न दोष (३) ।

केचित्तु व्याप्यहृत्तिसाध्यकत्वं यद्यान्यतमेव हेतुमत्वभावस्य  
दैशिकविशेषणतया हृत्तिर्विवक्षणीया अतो न हेतुमति कालादौ  
कालिकविशेषणतादिना साध्याभावसत्त्वेऽप्यव्याप्तिः भावस्याप्यभाव-  
त्वेन दैशिकविशेषणतया हृत्तिः प्रामाणिकी अतो नाभावसाध्य-  
कव्यभिचारित्यतिव्याप्तिः (४) यादृशप्रतियोगितानिरूपकाभावत्व-

(१) न व्याप्यहृत्तिसाध्यकमित्यर्थः ।

(२) इत इत्याकङ्क्षायाः साध्यवतीति ।

(३) प्रतियोगिवैयधिकरणघटितैव व्याप्तिरित्येवमपि न दोष इति या० ।

(४) दैशिकविशेषणतया सत्तारूपसाध्याभावभावदृष्ट इत्येति भावः ।





यत्तु प्रतियोग्यसमानाधिकरणेत्यत्र प्रतियोगिपदं स्वप्रति-  
योगिपरमवशं वाच्यम्, अन्यथा प्रतियोगित्वस्य सामान्यरूपेण केव-  
ज्ञान्यितया प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावस्यैव दुर्भभत्वापत्तेः ।  
तथाच स्वपदस्य तत्तदभावपरतया तत्तदभावप्रतियोग्यसमानाधि-  
करणविशिष्टत्वेन हेतुमद्वृत्तीनां तत्तदभावव्यक्तौनां प्रतियोगिता-  
वच्छेदकत्वाभावकूटज्ञानमनुमितिकारणं वाच्यम् तादृशञ्च ज्ञानम-  
सर्वज्ञस्य दुर्घटं अतः प्रतियोगिपदस्य प्रकृतसाधार्यकतया साध्या-  
भावनिहमाध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टः सन् हेतुमद्वृत्तिर-  
भाव एवानुगतरूपेण निवेद्यः, सहेतौ सर्वेषामेव हेतुसमानाधि-  
करणाभावानां सर्वत्र हेत्वधिकरणे माध्यसमानाधिकरणतया  
साध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टस्य हेतुमद्वृत्तित्वं न प्रसिध्य-  
तीति साध्याभावनिहं साध्यसमानाधिकरणविशेषणं (१) तथा  
सति सहेतौ साध्याभावातिरिक्ताभावे तन्प्रसिद्धिसम्भवात् । व्यभि-  
चारिणि च (२) व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव साध्या-  
भावे माध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टतया हेतुमद्वृत्तित्वमिति  
साध्याभावस्यापि लक्षणघटकतया नातिव्याप्तिः, संयोगेन प्रमेय-  
सामान्यमाध्यकमहेतौ साध्याभावातिरिक्ताभावाप्रसिद्ध्या हेतुमति  
साध्याभावनिहमाध्यसमानाधिकरणविशिष्टाभावाप्रसिद्धिः—  
हन्तिदृष्टान्तानामाहूता न तु व्यापकसामानाधिकरणस्य प्रमेयरीरकत्वमिदं ज्ञानं,  
एकसाध्यवे साध्याभावाप्रसिद्धाद्वृत्तिरित्यतः न तद्वृत्तौ दृष्टान्तानामाहूता न तु व्यापकसामानाधिकरणस्य प्रमेयरीरकत्वमिदं ज्ञानं,  
न तद्वृत्तौ दृष्टान्तानामाहूता न तु व्यापकसामानाधिकरणस्य प्रमेयरीरकत्वमिदं ज्ञानं,  
(१) साध्याभावनिहमाध्यसमानाधिकरणस्य भावे निवेद्य इति सा. ।  
(२) हेतौ दृष्टान्तानामाहूता न तु व्यापकसामानाधिकरणस्य प्रमेयरीरकत्वमिदं ज्ञानं, ।



यत्तु प्रतियोग्यसमानाधिकरणेत्यत्र प्रतियोगिपदं स्वप्रति-  
योगिपरमवश्यं वाच्यम्, अन्यथा प्रतियोगित्वस्य सामान्यरूपेण केव-  
लान्वयितया प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावस्यैव दुर्लभत्वापत्तेः ।  
तथाच स्वपदस्य तत्तदभावपरतया तत्तदभावप्रतियोग्यसमानाधि-  
करणविशिष्टत्वेन हेतुमद्वृत्तीनां तत्तदभावव्यक्तीनां प्रतियोगिता-  
वच्छेदकत्वाभावकूटज्ञानमनुमितिकारणं वाच्यम् तादृशञ्च ज्ञानम-  
सर्वज्ञस्य दुर्घटं अतः प्रतियोगिपदस्य प्रकृतसाध्यार्थकतया साध्या-  
भावनिष्ठसाध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टः सन् हेतुमद्वृत्तिर-  
भाव एवानुगतरूपेण निवेश्यः, सहेतौ सर्वेषामेव हेतुसमानाधि-  
करणाभावानां सर्वत्र हेत्वधिकरणे साध्यसमानाधिकरणतया  
साध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टस्य हेतुमद्वृत्तित्वं न प्रसिध्य-  
तीति साध्याभावनिष्ठं साध्यसमानाधिकरणविशेषणं (१) तथा  
सति सहेतौ साध्याभावातिरिक्ताभावे तन्प्रसिद्धिसम्भवात् । व्यभि-  
चारिणि च (२) व्यभिचारनिरूपकाधिकरण एव साध्या-  
भावे साध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टतया हेतुमद्वृत्तित्वमिति  
साध्याभावस्यापि लक्षणघटकतया नातिव्याप्तिः, संयोगेन प्रमेय-  
सामान्यसाध्यकसहेतौ साध्याभावातिरिक्ताभावाप्रसिद्धया हेतुमति  
साध्याभावनिष्ठसाध्यसमानाधिकरण्याभावविशिष्टाभावाप्रसिद्धि—

वृत्तित्वस्यैवानुमानाङ्गता न तु व्यापकसमानाधिकरणस्य गुरुशरीरस्वेत्यपि स्यात्,  
एकसाध्यके दाटमव्याप्तिपक्षादनुमितिरन्त्यापि तज्ज्ञानादनुमितेरनुभविक्तया  
नापष्टमर्हतीति चेत्, तत्त्वं प्रकृत्यपीति पा० ।

(१) साध्याभावनिष्ठसाध्यसमानाधिकरणस्य साध्याभावो निवेश्य इति पा० ।

(२) सन्दोषी सत्त्वादित्यादौ चेत्तर्ह्य ।

विशिष्टस्य दैशिकविशेषणतया हेतुमति वृत्तिस्तादृशप्रतियोगि-  
तानवच्छेदकत्वविवक्षया कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताका-  
कागाभावाभाववान् इत्यादावध्यासेर्निर्गमः तत्र आकागाभावभा-  
कागाभावत्वेनैव दैशिकविशेषणतया आत्मनि वृत्तिर्न तूक्तमाध्यता-  
च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन, आत्मनि तादृशभावाभावा-  
नास्त्योक्तप्रतीतिः, अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि संयोगाभाववाचि-  
गुणत्वादित्यादौ (१) अनुमित्यौपयिकद्विविधध्यासेः सम्भवेन सर्वत्रै-  
वेत्युक्तं तावता अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि कचित्तदघटितव्याप्तिप्रभव-  
इति सूचितमित्याहुः ।

यत्तु 'व्याप्यवृत्तिसाध्यके' अव्याप्यवृत्तित्वग्रहाविषयमाध्यके,  
सर्वत्रैवासमानाधिकरणान्तस्यानुपादेयतया तत्र नाववेन प्रति-  
योग्यसामानाधिकरण्याघटितव्याप्तेरेवानुमानाद्गतस्वीकारादिति  
व्याख्यानं, तदसत्, तत्रापि शब्दादिना प्रतियोग्यसामानाधिकरस्व-  
घटितव्याप्तेर्यदा ग्रहस्तदा अनुमितेरुत्पादाय तादृशव्याप्तेरनुमाना-  
द्गतस्योपगन्तव्यत्वात्, अन्यथा यादृशव्यतिरेकिमाध्ये न केवलान्व-  
यित्वभ्रमस्तादृशमाध्यके नाववेन साध्याभाववदवृत्तित्वस्यैव व्याप्ति-  
त्वोपगमप्रसङ्गात् । केवलान्वयिनो यस्य साध्यस्य न व्यतिरेकित्व-  
भ्रमविषयता तस्माध्यके हेतुसामानाधिकरण्यविशेषणपत्त्या-  
स्यापि प्रसङ्गाच्च (२) ।

(१) संयोगाभाववान् इत्येत्यादित्यादौ प्रतियोगियैवधिकरण्यघटितव्याप्तेर-  
विज्ञेया तत्र तदघटितव्याप्तिरपि हेतुमिति भावः ।

(२) अन्यथा यादृशव्यतिरेकिमाध्ये न केवलान्वयित्वभ्रमस्य साध्याभाववद-



रिति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्याभावो निवेश्यः । एवञ्च व्याप्यवृत्तिसाध्यके साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसाध्याभावनिष्ठसाध्यसामानाधिकरण्यप्रसिद्धा तद्व्याप्तिर्न प्रसिद्धतीति तत्साध्यके प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यस्यैव व्याप्तिरित्युक्तं 'नोपादेयश्चेत्यादिना, तदपि न, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरण्यविशिष्टपणीभूतसाध्याभावे नाश्व-  
-वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वनिवेशनप्रयोजनान्न-  
-व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि सम्बन्धान्तर्गावच्छिन्नसाध्याभावे नाश्व-  
-सामानाधिकरण्यप्रसिद्धा तत्राप्युक्तव्याप्तिप्रसिद्धेः (१) ।

व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्यैव व्याप्तिर्द्विविधा न त्वव्याप्यवृत्तिसाध्य-  
इति साध्यादिभेदेन व्याप्तिभेदाभावे न सम्भवतीत्यत आह-  
-साध्यादिभेदेनेति साध्यतावच्छेदकादेर्विशिष्ट व्याप्तिवृत्त-  
-तद्भेदेन तद्भेदस्यावश्यकत्वादित्यर्थः ।

अनुमानदीधितिः ।

प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यञ्च प्रतियोगितावच्छे-  
दकावच्छिन्नासामानाधिकरण्यं तेन अयं गुण-कर्मान्य-  
त्वविशिष्टमत्तावान् जातेः भूतत्व-मृत्तत्वोभयवान् मृत्त-  
त्वादित्यादौ नातिप्रसङ्गः । न चोभयत्वमेकविशिष्टा-  
परत्वं विशिष्टञ्च केवनादन्यदिति तदभावो मनसि

सहजत एव प्रतियोगिव्यधिकरण इति वाच्यम्, उभ-  
यत्वं हि न विशिष्टत्वादनतिरिक्तं न वा तदवच्छिन्ना-  
भावस्तदवच्छिन्नाभावात् वैशिष्ट्यविरहेऽपि घटत्व-  
पटत्वयोरुभयत्वस्योभयत्वेन तदभावस्य च प्रत्यक्षसिद्ध-  
त्वात् । न च तत्र व्याप्तिरेवोभयत्वाधिकरणस्य सूक्त-  
त्वस्य मनसि सत्त्वादिति वाच्यम् । तथात्वेऽप्युभयत्वेन  
रूपेण तत्रासत्त्वात् नात्रोभयमिति प्रतीतेर्दुर्वारत्वात् ।

गादाधरी विवृतिः ।

यद्यपि जाल्यादौ गुण कर्मन्यत्वमामानाधिकरण्योपलक्षितं  
सत्तादेव्याप्तिरस्येव गुणादौ तदुपलक्षितमत्ताद्यनुमितं, प्रमात्वात्,  
तथापि गुणादौ विशिष्टमत्तादिप्रतियोगिकवैशिष्ट्यावगाहनमित्यर्थः  
सत्त्वात् (१) तत्र तादृशानुमित्योपयिक्व्याप्तिर्गोचरे भवति इति प्रमा-  
मर्शादपि भ्रमः स्यादिति तादृशानुमित्योपयिक्व्याप्तिर्गोचरे भवति  
इति न स्वीकर्तुं शक्यं अतः साध्यतादृशोपयिक्व्याप्तिर्गोचरे भवति  
वानुमित्योपयिक्व्याप्तिर्गोचरे प्रतियोगिकवैशिष्ट्यावगाहनमित्यर्थः  
तदर्थपर्यन्तं निवेद्य तत्र तादृशव्याप्तिर्गोचरे भवति इति प्रमा-  
नाधिकरण्यमिति । न च तत्रापि व्याप्तिर्गोचरे भवति इति प्रमा-



गुणान्वत्त्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ बाधेनैव हेतोर्दुष्टलोपसं  
द्रव्यपक्षक-तादृशसाध्यक-जात्यादिहेतोश्च समीचीनताया एवोक्त  
मात् बाधानतारदशायां गुणादौ जात्यादिलिङ्गकविशिष्टसत्ता  
विशिष्टानुमितिर्भ्रमरूपा प्रमात्मकपरामर्शादपि (१) स्वीक्रियत ए  
गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ बाध  
नंतारदशायां प्रमात्मकपरामर्शात् विशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्यात्  
हित्या भ्रमानुमितेर्मणिकारानुमतत्वमिति वाच्यम् । भ्रमानुमि  
तिजनकपरामर्शस्य भ्रमत्वसम्भवे तदुपादानमावश्यकमित्याशया  
गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ पर  
मर्शस्य कथञ्चिदपि भ्रमत्वासम्भवेनागत्या प्रमापरामर्शाद्भ्रमा  
मितिस्वीकारात् गुणो विशिष्टसत्तावान् जातिमत्त्वादित्यादिवि  
शिष्टप्रतियोगिकवैशिष्ट्यविषयकानुमितिस्थलमुपेक्ष्य गन्धप्रागभावा  
वान् घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादिविशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्य  
विषयकानुमितिस्थलमसिद्धि-व्यभिचारामङ्गीर्णवाधोदाहरणतत्ता-  
भिहितवतो मणिकृतोप्युक्तस्थले व्याप्तिर्नास्तीत्याशय उच्यते । अथ  
विशिष्टनिरूपित एव ममवायादिर्विशेष्याविरोधिनी विशिष्ट  
भावस्य प्रतियोगितायच्छेदकमस्यभ्यः शब्दममवायादिस्तुत्याने  
दण्डाद्युपलक्षितपुरुषादिसत्त्वविरोधिनादृशपुरुषादाभावात् तद  
विरोधिर्विशिष्टपुरुषादाभावेनलक्षणानिर्ज्याह्यात् । न च तदुप  
लक्षितपुरुषादाभावस्य स भवति न प्रतियोगितायच्छेदकः अपि न  
प्रत्ययार्थगतासमानादिवकरण एव प्रतियोगितायच्छेदकस्येव प्रति

योगिनि विशेषणत्वात् अतादृशस्यैव चोपलक्षणत्वात् इति तादृशा-  
 भावयोर्विशेष इति वाच्यम् । उपलक्षणेन दण्डादिना व्यावृत्त-  
 प्रतियोगिनिष्ठप्रतियोगितायां पुरुषत्वादेरितिप्रसक्ततया तन्मात्रे  
 तदवच्छेदकतायाः पर्याप्त्यसम्भवेन दण्डादेरपि तदवच्छेदक-  
 कोटाववश्यमन्तर्भावात् । अतएव पुरुषादिमात्रेण न दण्डाद्युप-  
 लक्षितपुरुषाद्यभावस्य विरोधः तदवच्छिन्नाभावस्यैव तद्विशिष्टा-  
 भावत्वे सत्तान्यष्टद्विवीचसमवेतशून्य वायुत्वादित्यादौ अन्यकृतां कूट-  
 घटितलक्षणातिव्याप्तिदानमपि विरुध्येत दृष्टिवीचसमवेतत्वविशिष्टा-  
 भावस्य वायादौ सत्त्वेन वायुत्वादेस्तत्र साध्ये महेतुत्वादिति चेन्न,  
 विशिष्टनिरूपितसम्बन्धस्य विशिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्व  
 सर्वत्र न सम्भवतीति प्रागुक्तत्वात्. अगत्या विशिष्टाभावप्रतियोगिता  
 विशेषणान्तर्भावेन पर्याप्ता उपलक्षिताभावप्रतियोगिता तु दण्डादि-  
 रूपावच्छेदकोपलक्षितविशेष्य एव पर्याप्ता इत्युपगम्य तयोर्विशेष्यस्य  
 उपपादनीयत्वात् । विशिष्टस्यातिरिक्ततामते विशिष्टमक्ताभावः  
 सहजत एव प्रतियोग्यममानाधिकरण इत्युभयनाधकानुसरण,  
 'नातिप्रसङ्ग इति हेतुमति विशिष्टाभावादेः शुद्धप्रतियोगिनाना-  
 नाधिकरणसत्त्वेऽपि विशिष्टप्रतियोगिनानानाधिकरणविरहात्  
 न भ्रमानुमितिजनकपरानर्गस्य प्रमात्वप्रसङ्ग इत्यर्थः । व्याप्य-  
 हत्तिमाध्यवेऽपि प्रतियोगिर्वैयधिकरणवगाहिपरानर्गस्यानुमिति-  
 हेतुतया उक्तसाध्यस्य व्याप्यहत्तित्वेऽपि नातिप्रसङ्गाप्रसङ्गः ।  
 ननु नूतत्वादिरेती नूतत्वादिविशिष्टनूतत्वत्वादिरप्यनुभूयताव-  
 ष्टिद्वयस्यैव न व्याप्तिः, न तु तदुभयहत्तिवृद्धिविनिर्दिष्टवद्वय-  
 त्व-

गुणान्वयविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ बाधेनैव हेतोर्दुष्टोपपत्तेः  
द्रव्यपक्षक-तादृशसाध्यक-जात्यादिहेतोश्च समीचीनताया एवोप-  
मात् बाधानन्तरदशाया गुणादौ जात्यादिलिङ्गकविशिष्टसत्ता-  
विशिष्टानुमितिर्भ्रमरूपा प्रमात्मकपरामर्शादपि (१) स्वीक्रियत एव  
गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ बाधा-  
नन्तरदशायां प्रमात्मकपरामर्शात् विशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्यावशा-  
त् हि न्या भ्रमानुमितेर्मणिकारानुमतत्वमिति वाच्यम् । भ्रमानुमि-  
तिजनकपरामर्शस्य भ्रमत्वसम्भवे तदुपादानमावश्यकमित्यागश-  
गन्धप्रागभावावच्छिन्नो घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादौ पर-  
मर्शस्य कथञ्चिदपि भ्रमत्वासम्भवेनागत्या प्रमापरामर्शादुभयमा-  
मितिस्वीकारात् गुणो विशिष्टसत्तावान् जातिमत्त्वादित्यादि-  
विशिष्टप्रतियोगिकवैशिष्ट्यविषयकानुमितिस्थलमुपेक्ष्य गन्धप्रागभा-  
वान् घटो गन्धवान् पृथिवीत्वादित्यादिविशिष्टानुयोगिकवैशिष्ट्य-  
विषयकानुमितिस्थलमभिद्धि-व्यभिचारासङ्कीर्णबाधोदाहरणत्वेना-  
भिहितवतो मणिकृतोप्युक्तस्थले व्याप्तिर्नास्तीत्यागय उच्यते । अथ  
विशिष्टनिरूपित एव समवायादिर्विशेष्याविरोधिनो विशिष्टा-  
भावस्य प्रतियोगितावच्छेदकमस्वभ्यः शुद्धसमवायादिस्तथातो-  
दग्धाद्युपलक्षितपुरुषादिमत्त्वविरोधितादृशपुरुषाद्यभावात् तद-  
विरोधिविशिष्टपुरुषाद्यभावायैव न च गत्यानिर्ज्वाह्यात् । न च तदुप-  
लक्षितपुरुषाद्यभावस्य स धर्मा न प्रतियोगितावच्छेदकः नपि तु  
प्रतियोगितासमानाधिकरण एव प्रतियोगितावच्छेदकस्यैव प्रति-

योगिनि विशेषणत्वात् अनादृगस्यैव चोपलक्षणत्वात् इति तादृगा-  
भावयोर्विशेष इति वाच्यम् । उपलक्षणेन दण्डादिना व्यावृत्त-  
प्रतियोगिनिष्ठप्रतियोगिताया पुरुषत्वादेरिति प्रसक्ततया तन्मात्रे  
तदवच्छेदकतायाः पर्याप्त्यनन्वयेन दण्डादेरपि तदवच्छेदक-  
कोटाववश्यमन्तर्भावात् । अतएव पुरुषादिमात्रेण न दण्डाद्युप-  
लक्षितपुरुषाद्यभावस्य विरोधः तदवच्छिन्नाभावस्यैव तद्विगिष्टा-  
भावत्वे सत्तान्यदृष्टिर्वीक्ष्यमानवैतन्य वायुत्वादित्यादौ ग्रन्थेना कृ-  
वटितलक्षणानिश्चाहिदानमपि विरुद्धेन दृष्टिर्वीक्ष्यमानवैतन्यविगिष्टा-  
भावस्य वाक्यादौ सत्त्वेन वायुत्वादिभ्यस्तत्र साध्ये सहेतुत्वादिति चेन्न  
विगिष्टनिरूपितसम्बन्धस्य विगिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं  
सर्वत्र न सम्भवतीति प्रागुक्तत्वात् अगत्या विगिष्टाभावप्रतियोगिता  
विशेषणान्तर्भावेन पर्याप्ता उपलक्षिताभावप्रतियोगिता तु दण्डादि-  
रूपावच्छेदकोपलक्षितविशेष एव पर्याप्ता इत्युक्तस्य तयोपनिषदस्य  
उपपादनीयत्वात् । विगिष्टस्यातिरिक्ततासर्तं विगिष्टमहाभास  
सहजत एव प्रतियोग्यममानाधिकरण इत्युक्तमाध्यात्मस्य,  
'नातिप्रसङ्ग इति हेतुमति विगिष्टाभावादे, एतदप्रतियोगिमा-  
नाधिकरणसत्त्वेऽपि विगिष्टप्रतियोगितामानाधिकरणविधान-  
न भेदानुसमितिजन्यप्रसङ्गस्य प्रसङ्गप्रसङ्ग इत्यत्र । व्याप-  
कसिमाध्यवेऽपि प्रतियोगिदैर्धधिकरणत्वात् न निरसनीयत्वं न नि-  
हेतुतया उक्तमाध्यस्य व्यापकसिमाध्यवेऽपि नातिप्रसङ्गमिति ।  
ननु सूत्रादिर्लोका सूत्रादिर्विगिष्टसूत्रादिर्वादिष्यन्तुमात्रा-  
दियदस्यैव न व्याप्ति न तु तदुक्तस्यैव विगिष्टादिसत्त्व-



योगिनि विशेषणत्वात् अतादृशस्यैव चोपलक्षणत्वात् इति तादृश-  
भावयोर्विशेष इति वाच्यम् । उपलक्षणेन दण्डादिना व्यावृत्त-  
प्रतियोगिनिष्ठप्रतियोगिताया पुरुषत्वादेरिति प्रसक्ततया तन्मात्रे  
तदवच्छेदकतायाः पर्याप्त्यनन्वयेन दण्डादेरपि तदवच्छेदक-  
कोटाववश्यमन्तर्भावात् । अतएव पुरुषादिमात्रेण न दण्डाद्युप-  
लक्षितपुरुषाद्यभावस्य विरोधः तदवच्छिन्नाभावस्यैव तद्विगिष्टा-  
भावत्वे सत्तान्यपृथिवीसमवेतगूढं वायुत्वादित्यादौ ग्रन्थकृता कूट-  
घटितलक्षणतिव्याप्तिदानमपि विनष्टेन पृथिवीसमवेतत्वविगिष्टा-  
भावस्य वाच्यादौ सत्त्वेन वायुत्वादेस्तत्र साध्ये सहेतुत्वादिति चेन्न,  
विगिष्टनिरूपितसम्बन्धस्य विगिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं  
सर्वत्र न सम्भवतीति प्रागुक्तत्वात्, अगत्या विगिष्टाभावप्रतियोगिता  
विशेषणान्तर्भावेन पर्याप्ता उपलक्षिताभावप्रतियोगिता तु दण्डादि-  
रूपावच्छेदकोपलक्षितविशेष्य एव पर्याप्ता इत्युक्तस्य तदोपनिषत्स्य  
उपपादनीयत्वात् । विगिष्टस्यातिरिक्ततामते विगिष्टस्याभावात्,  
सहजत एव प्रतियोग्यसमानाधिकरण इत्युभयनाश्रयान्निरासः,  
'नातिप्रसङ्ग इति हेतुमति विगिष्टाभावादेः इदमप्रतियोगिमात्रा-  
नाधिकरणसत्त्वेऽपि विगिष्टप्रतियोगिमात्रानाधिकरणविरहात्  
न भ्रमानुसितिजनकपरमार्थस्य प्रमात्वप्रसङ्ग इत्यत्र । व्याप-  
हक्तिमाध्यवेऽपि प्रतियोगिदेवधिकरणत्वाद्याहिरण्यमर्गस्य ह्येति  
हेतुतया उक्तमाध्यस्य व्यापहक्तिरेति नातिप्रसङ्गादिति ।  
ननु कूर्चत्वादिरिती भूतत्वादिविगिष्टसूत्रत्वत्वादिप्रसङ्गमन्वय-  
त्वादिसंशयः न व्याप्तिः, न तु तदुभयवृत्तिहेतुविपरिवर्तन-

तदुभयत्वावच्छिन्नस्य तथाच विशिष्टसत्तादिसाध्यकजात्यादिहेता-  
 विव उक्तोभयसाध्यकसूक्तत्वादिहेतावपि यथाश्रुतप्रतियोग्यसामा-  
 नाधिकरण्यनिवेशपक्षेऽपि नातिप्रसक्तिरित्यभिमानं 'न चेत्वादिना  
 निराकरोति, 'सहजत एव' प्रतियोगिपदस्य तत्त्वावच्छेदकविशिष्ट-  
 परतां विनैव, 'उभयत्व' उभयव्यवहारविषयतावच्छेदकं, 'न विशि-  
 ष्टत्वात्' एकविशिष्टापरत्वात्, 'अनतिरिक्तं' अभिन्नं, अतिरिक्तमित्य-  
 नुक्ता 'नानतिरिक्तमित्यभिधानं उभयपदार्थतावच्छेदकावच्छेदे  
 नातिरिक्तत्वलाभाय, नञ्पदस्यानुयोगितावच्छेदकावच्छेदेन अभाव-  
 बोधकत्वव्युत्पत्तेः, तावता एकविशिष्टापरत्वमुभयनिष्ठव्यास्य-  
 वृत्तिधर्मस्य उभयपदार्थतावच्छेदकमस्तु (१) प्रकृते चोभयत्वमेक-  
 विशिष्टापरत्वमेवेतिगङ्गाव्युदासः । अत्र हेतुः 'वैशिष्ट्यविरहेऽपि  
 घटत्व पटत्वयोरुभयत्वस्य प्रत्यक्षमिदत्वादिति घटत्व-पटत्वयोः  
 सामानाधिकरण्यविरहेऽपि तत्र उभयव्यवहारविषयतावच्छेदकस्य  
 प्रत्यक्षमिदत्वादित्यर्थः, अन्यथा तत्रोभयव्यवहारानुपपत्तेरिति  
 भावः । यद्यपि घटत्व-पटत्वोभयमितिप्रतीती कालिकममम-  
 घटितसामानाधिकरण्यरूपवैशिष्ट्यस्य विषयतासम्भवः तथापि  
 वाच्यत्व-घटत्वाभयं समवेतमित्यादिप्रतीतिव्यवहारविरहेण उभयं  
 समवेतमिति प्रतीति व्यवहारयोः समवायिसमवेतत्वरूपवैशि-  
 ष्ट्यविषयताया अभ्युपगन्तव्यतया घटत्व पटत्वाभयं समवेत-  
 मित्यादौ तादृगवैशिष्ट्याप्रमिदया व्यामज्यवृत्तिधर्म एव विषय

१. अस्मिन्वचनस्य न तु तन्मात्रं यज्यमाणानुपपत्तेः इत्यतिरिक्तया  
 इत्युदाहरणपुनरुक्तं वर्तते ।







नाधिकरणस्य अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितायाश्च  
लाभाय अन्यथा सर्वस्यैवाभावस्य स्वसमानाधिकर-  
णाभावान्तरभिन्नत्वात्तद्भेदस्य स्वरूपानतिरिक्तत्वात्  
प्रतियोग्यसामानाधिकरणस्यैव दुर्लभत्वापत्तेः सर्वेषा-  
मेवाभावानां हेतुसमानाधिकरणात्यन्ताभावत्वनिरू-  
पकप्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावान्तरात्मकस्य स्व-  
भेदस्य प्रतियोगित्वाद्भावसाध्यकाव्याप्तेश्चेति सम्प्र-  
दायविदः ।

### गाढाधरी विवृतिः ।

ननु प्रतियोग्यसमानाधिकरणस्याभावविशेषणत्वे लक्षणे-  
ऽत्यन्तपदवैयर्थ्यं धूमाद्यधिकरणनिष्ठवज्रादिभेदस्य प्रतियोगि-  
समानाधिकरत्वेनैव साध्यतावच्छेदकस्य तत्प्रतियोगितावच्छेद-  
कताया अकिञ्चित्करत्वादित्याशङ्क्या साम्प्रदायिकोपदर्शितमत्य-  
न्तपदप्रयोजनमाह, 'अत्यन्तपदश्चेति, 'अत्यन्ताभावत्वनिरूपक-  
प्रतियोग्यसमानाधिकरणस्येति, 'लाभायेत्यग्निनेः सम्बन्धः,  
स्वं यस्य प्रतियोगिनोऽत्यन्ताभावस्तादृशप्रतियोग्यसमानाधिकर-  
णपर्यन्तस्याभावविशेषणत्वलाभायेत्यर्थः 'अत्यन्ताभावत्वनिरूप-  
कप्रतियोगिताया इति प्रतियोगितानवच्छेदकेत्यत्र या प्रति-  
योगिता निविष्टा तदात्यन्ताभावत्वरयादुयोगितानिरूपकत्ववि-  
शेषणस्य च लाभायेत्यर्थः । इनेन व्याहृतिमाह, 'अन्येति,

‘सर्वस्यैभावस्येति हेतुसमानाधिकरणाभावत्वेनोपादेयस्य सर्वस्य गोत्वाद्यभावस्येत्यर्थः, ‘स्वसमानाधिकरणाभावान्तरभिन्नत्वात्’ संयस्य समानाधिकरणं तादृशघटत्वाद्यभावभेदवत्त्वादित्यर्थः, ‘सहपानतिरिक्तत्वात्’ गोत्वाद्यभावरूपाधिकरणस्वरूपत्वात्, अभावाधिकरणकाभावप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणभूताभावरूपतेति सिद्धान्तादिति भावः । ‘प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावस्य दुर्लभत्वापत्तेरिति गोत्वाद्यभावानामत्यन्ताभावत्वनिरूपकगोत्वादिरूपप्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वेऽपि स्वनिष्ठभेदत्वनिरूपकघटत्वाद्यभावरूपप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वनियमादिति भावः । न च भावस्वरूपस्यैवाभावस्य तादृशत्वं सुलभमिति वाच्यम् । तस्यापि स्वसमानाधिकरणभेदभिन्नत्वेन तद्दोषतादवस्थ्यात्, भेदभेदस्यानवस्थाभयेनाधिकरणस्वरूपताङ्गीकारात् (१) । प्रतियोग्यसमानाधिकरणसम्बन्धविशेषानिवेशे सर्वत्रैव तादृशाभावाप्रसिद्धेः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य वा तत्र निर्विशेषविशेषणताविशेषसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या (२)

(१) ‘न चेत्यादिरङ्गीकारादित्यन्त पाठोऽप्युक्तो नान्ति ।

(२) प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसमानाधिकरणनियमोऽर्थतन तादृशाभावाप्रसिद्धिः, किन्तु विशेषणताविशेषेण साध्यकस्थले, तन्मते अभावे साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य निवेशनीयत्वात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य तत्र निवेशे विशेषणताविशेषसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या । तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या इत्यनन्तरम् व्यत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसमानाधिकरणनियमोऽपि इति सन्दर्भात् पृथक् ‘प्रतियोगितामवच्छेदकेत्यत्र प्रतियोगितायाम् व्यत्यन्ताभावत्वनिरूपकत्वविवक्षाप्रयोजनमाह, ‘हेतुसमानाधिकरणेति, तथाच

अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि सर्वे-  
 पामेवाभावानाम् किञ्चिद्विशिष्ट(१)त्वाभावादिरूपप्रतियोगिसामा-  
 नाधिकरण्यनियमात्तदसमानाधिकरणाप्रसिद्धिः यादृशप्रतियोगि-  
 तित्यादिना वक्ष्यमाणरीतेरनुसरणे तु प्रतियोगिन्यत्यन्ताभावत्व-  
 निवेशवैयर्थ्यमत्रास्तरमवोजमेव । 'हेतुसमानाधिकरण्येति हेतुसमा-  
 नाधिकरण्यो याऽत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिक-  
 रण्यवान् गोत्वाभावादिषट्त्वाभावादिरूपमाध्यस्य तद्विष्टवटत्वा-  
 भावभेदात्मकस्य तस्य प्रतियोगित्वादित्यर्थः, 'अभावमाध्यतेति षट्-  
 त्वाभावादिमाध्यकपटत्वादिमाधर्नत्यर्थः । अत्यन्ताभावत्वनिर-  
 पकप्रतियोगितानिवेशेऽपि मध्यन्यान्तरावच्छिन्नमाध्यात्यन्ताभाव-  
 प्रतियोगितावारणाय साध्यतावच्छेदकमध्यन्यावच्छिन्नतद्विशेष-  
 धीव्ये एतद्विशेषणमनर्थकं साध्यतावच्छेदकमध्यन्येन प्रतिदीप्त-  
 सामानाधिकरण्य निदेश्य मध्यन्यान्तरावच्छिन्नाभावात्कारण्येऽपि  
 सर्वेष्वेवाभावेषु उक्तरीत्या अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिसामा-  
 नाधिकरण्यस्यापि सत्त्वेन साध्यतावच्छेदकमध्यन्येन प्रतियोगितावदसामाना-  
 दिकरण्यस्यैवाभावे निरसनात्तदा साध्य-  
 नितप्रतियोगिताप्रयत्नासामानाधिकरण्यस्य सत्त्वेऽपि तद्विशेषण-  
 दिशिनाभावेऽसत्त्वेनाप्यत्रावच्छिन्नतद्विशेषणस्यैवाभावे निरसनात्तदा साध्य-  
 नितप्रतियोगिताप्रयत्नासामानाधिकरण्यस्य सत्त्वेऽपि तद्विशेषण-  
 दिशिनाभावेऽसत्त्वेनाप्यत्रावच्छिन्नतद्विशेषणस्यैवाभावे निरसनात्तदा साध्य-

‘सर्व्वस्यैभावस्येति हेतुसमानाधिकरणाभावत्वेनोपादेयस्य सर्व्वस्य  
 गोत्वाद्यभावस्येत्यर्थः, ‘स्वसमानाधिकरणाभावान्तरभिन्नत्वात्’ सं  
 यस्य समानाधिकरणं तादृशघटत्वाद्यभावभेदवत्त्वादित्यर्थः, ‘स्वरू  
 पानतिरिक्तत्वात्’ गोत्वाद्यभावरूपाधिकरणस्वरूपत्वात्, अभावाधि-  
 करणकाभावप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणभूताभावरूपतेति सिद्धा-  
 न्तादिति भावः । ‘प्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावस्य दुर्लभत्वा  
 पत्तेरिति गोत्वाद्यभावानामत्यन्ताभावत्वनिरूपकगोत्वादिरूपप्रति-  
 योग्यसमानाधिकरणत्वेऽपि खनिष्ठभेदत्वनिरूपकघटत्वाद्यभावरूप-  
 प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वनियमादिति भावः । न च भावस्वरूप-  
 स्यैवाभावस्य तादृशत्वं सुलभमिति वाच्यम् । तस्यापि स्वसमानाधि-  
 करणभेदभिन्नत्वेन तद्गोपतादवस्थ्यात्, भेदभेदस्यानवस्थाभयेनाधि-  
 करणस्वरूपताङ्गीकारात् (१) । प्रतियोग्यसमानाधिकरणस्यै  
 सम्बन्धविशेषानिवेशे सर्व्वत्रैव तादृशाभावाप्रसिद्धेः प्रतियोगिता-  
 वच्छेदकसम्बन्धस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य वा तत्र निवेशे  
 विशेषणताविशेषसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या (२)

(१) ‘न चेत्वादिरङ्गीकारादित्यन्त पाठोपपन्नं आदर्शपुस्तकेषु नास्ति ।

(२) प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसमानाधिकरणनियमेण सञ्जात  
 न तादृशाभावाप्रसिद्धिः, किन्तु विशेषणताविशेषेण साध्यकस्थले, तन्मते अभावा  
 साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नस्य नियमनीयत्वात् साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य  
 तत्र निवेशे विशेषणताविशेषसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्येति पा० ।  
 तदप्रसिद्धिर्द्रष्टव्या इत्यनन्तरम् अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसमानाधिकरण  
 नियमेऽपि इति मन्दभात् पृथक् ‘प्रतियोगितावच्छेदकेत्यत्र प्रतियोगितायां  
 अत्यन्ताभावत्वनिरूपकत्वविशेषाप्रयोजनमाह, ‘हेतुसमानाधिकरणेति तत्र च

अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यनिवेशेऽपि सर्व्व-  
 पामेवाभावानाम् किञ्चिद्विशिष्ट(१)स्वाभावादिरूपप्रतियोगिसामा-  
 नाधिकरण्यनियमात्तदसमानाधिकरणाप्रसिद्धिः यादृशप्रतियोगि-  
 त्वेत्यादिना वक्ष्यमाणरौतेरनुसरणे तु प्रतियोगिन्यत्यन्ताभावत्व-  
 निवेशवैयर्थ्यमत्रास्वरसवीजमेव । 'हेतुसमानाधिकरणेति हेतुसमा-  
 नाधिकरणो योऽत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिक-  
 रण्यवान् गोत्वाभावादिर्घटत्वाभावादिरूपसाध्यस्य तन्निष्ठघटत्वा-  
 भावभेदात्मकस्य तस्य प्रतियोगित्वादित्यर्थः, 'अभावसाध्यकेति घट-  
 त्वाभावादिसाध्यकपटत्वादिसाधनेत्यर्थः । अत्यन्ताभावत्वनिरू-  
 पकप्रतियोगितानिवेशेऽपि सम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्यात्यन्ताभाव-  
 प्रतियोगितावारणाय साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वविशेषण-  
 ध्रौव्ये एतद्विशेषणमनर्थकं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्य-  
 सामानाधिकरण्यं निवेश्य सम्बन्धान्तरावच्छिन्नाभाववारणेऽपि  
 सर्व्वेष्वेवाभावेषु उक्तरीत्या अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिसामा-  
 नाधिकरण्यस्यापि सत्त्वेन साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रकृत-  
 प्रतियोगितावदसमानाधिकरण्यस्यैवाभावे निवेशनीयतया साध्य-  
 निष्ठप्रतियोगिताश्रयानामानाधिकरण्यस्य सहेत्वधिकरणहत्तित्व-  
 विशिष्टाभावेऽसत्त्वेनाव्याख्यप्रसक्तिरित्यस्वरमवीजम् ।

घटमिच्छ घटत्वादित्यादौ अत्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यजन्यता  
 व्याभावादौ घटभेदभेदस्य अस्तित्वं तस्याधिकरण्यसदसत्वात् तत्तत्तद्वैयर्थ्यावच्छेदकत्वं  
 तादृशभेदहेतुत्वव्याप्ति इत्यधिक पट इति घटत्ववैयर्थ्यावच्छेदकत्वं इति ।

(१) एतद्विशिष्ट इति हेतु प. १ ।

अनुमानदीधितिः ।

अथ यदा गोत्वं तदा गौरित्यत्रातिव्याप्तिः प्रल-  
यस्य गोध्वंसवत्त्वेन गवात्यन्ताभावानधिकरणत्वात्  
मंसर्गाभावमात्रोक्तावपि यदा स्पन्दस्तदा द्व्यणुकं यदा  
अदृष्टं तदा जन्यं ज्ञानं दुःखं वा यदा तस्यादृष्टं तदा  
तदीयं ज्ञानमित्यादावतिव्याप्तिः द्व्यणुकत्वादेर्द्व्यणुका-  
दिशून्यखण्डप्रलयादिनिष्ठध्वंस-प्रागभावप्रतियोगितान-  
वच्छेदकत्वात् न हि तयोः सामान्याभावत्ववादिमते-  
ऽपि एकविशेषप्रागभावविशेषान्तरध्वंसवत्यपि समये  
सामान्यावच्छिन्नध्वंस-प्रागभावयोः सम्भव इति चेन्न,  
प्रतियोगिमत् इव ध्वंसादिमतोऽपि कालस्यात्यन्ता-  
भाववत्त्वेऽविरोधात् अन्यथा अत्यन्ताभावस्य काल-  
मात्रावृत्तित्वप्रसङ्गात् । इयांस्तु विशेषो यदेकत्र देश-  
भेदावच्छिन्नं तथात्वमपरस्य तु स्वरूपावच्छिन्नमिति  
देशे कालस्येव कालेऽपि देशस्यावच्छेदकत्वात् तच्छून्यं  
च काले तदभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वात् ।

गादाधरी विवृतिः ।

सम्प्रदायानुसृत्यात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगितानिवेगपक्षे-  
तिव्याप्तिमाशङ्कते, 'अथेत्यादिना, 'यदा गोत्वमिति, कालिकसम्प्र-

[illegible]



अनुमानटीवितिः ।

अथ यदा गौत्वं तदा गौरित्यवातिव्याप्तिः प्र-  
 यस्य गोध्वंसवत्त्वेन गवात्यन्ताभावानधिकरणत्वात्  
 संसर्गाभावमात्रोक्तावपि यदा स्पन्दस्तदा द्रव्यकं यदा  
 अदृष्टं तदा जन्यं ज्ञानं दुःखं वा यदा तस्यादृष्टं तदा  
 तदीयं ज्ञानमित्यादावतिव्याप्तिः द्रव्यकत्वादेर्द्रव्यका-  
 दिशून्यखण्डप्रलयादिनिष्ठध्वंस-प्रागभावप्रतियोगितान्-  
 वच्छेदकत्वात् न हि तयोः सामान्याभावत्ववादिस्मृते-  
 ऽपि एकविशेषप्रागभावविशेषान्तरध्वंसवत्यपि सत्त्वं  
 सामान्यावच्छिन्नध्वंस-प्रागभावयोः सत्त्व इति चेद्-  
 प्रतियोगिसत् इव ध्वंसादिस्मृतोऽपि कालस्यात्यन्ता-  
 भाववत्त्वेऽविरोधात् अन्यथा अत्यन्ताभावस्य काल-  
 मात्रावृत्तित्वप्रसङ्गात् । इयान्तु विशेषो यदेकस्य देश-  
 भेदावच्छिन्नं तथात्वमपरस्य तु स्वरूपावच्छिन्नमिति  
 देशे कालस्यैव कालेऽपि देशस्यावच्छेदकत्वात् तच्चून्त्ये  
 च काले तदभावस्य प्रतियोगिव्यधिकरणत्वात् ।

गादाधर्मा विवृतिः ।

सम्प्रदायानुसृत्यात्यन्ताभावत्वनिरूपकप्रतियोगिनानिवेद्यपदे-  
 नित्यव्याप्तिमागदने, 'अवेत्यादिना, 'यदा गौत्वमिति, कालिकसम्प्र-





न्येन गो-गोत्वयोः साध्य-हेतुभावलाभाय गोमानयं गोत्वादित्या-  
दिप्रतिज्ञा-हेतू अनभिधाय कालिकसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिबोधकदा-  
प्रत्ययघटितोदाहरणभिधानम्, एवमग्रेऽपि, 'प्रलयस्येति, व्यभि-  
चारनिरूपकहेत्वधिकरणस्येत्यादिः, ध्वंसवत्त्वेनात्यन्ताभावानधि-  
करणत्वादिति प्राचामनुमतं ध्वंस-प्रागभावयोरत्यन्ताभावविरो-  
धित्वमाहृत्य एतदेवाग्रे निराकृत्य समाधेयम् । अथ कालिक-  
सम्बन्धेन ध्वंसादिमत्यपि कालेऽत्यन्ताभाववृत्तावविरोधः महा-  
कालादौ समवायादिमुसम्बन्धावच्छिन्नरूपात्यन्ताभावस्य सर्वानु-  
मतत्वात् । न च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नगवात्यन्ताभावस्य तत्स-  
म्बन्धावच्छिन्नगोध्वंसाद्यभावरूपताया अत्यन्ताभावस्य त्रितयप्रति-  
योगिकत्वमङ्गीकुर्वन्तिः प्राचीनैरपगमात् कालिकसम्बन्धरूप-  
प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन गोध्वंसवति तत्सम्बन्धावच्छिन्नग-  
वात्यन्ताभावस्य वृत्तिर्न तेषामनुमतेति वाच्यम् । एवमपि  
कालिकसम्बन्धेन प्रतियोगिमत्यपि तत्सम्बन्धावच्छिन्नगवात्यन्ता-  
भावस्य कालिकसम्बन्धेन वृत्तावविरोधात् तेन सम्बन्धेन प्रलये  
वर्तमानमत्यन्ताभावमादायातिव्याप्तिवारणनम्भवात् अभावस्य  
सम्बन्धविशिष्टनिविष्टे प्रयोजनाभावात् । न च प्रतियोग्यमामानाधि-  
करस्यविशिष्टताघटितापि व्याप्तिरनुमित्यौपयिजी तद्विशिष्टानु-  
पस्थितिदशायासम्यनुमिर्नानुभविकताया वक्ष्यमाणत्वात् तत्र  
चाभावस्य सम्बन्धविशिष्टोऽवश्यमेव प्रवेश्य अन्यथा हेतुमति कालि-  
कादिमसम्बन्धेन वर्तमानं साध्याभावमादायाद्याहेरिति तादृगव्याप्ते-  
रेव उक्तस्यैव प्रमाप्रसङ्गपरोक्षं द्रष्टुं इति वाच्यम् । यत्र हेतु-

सति साध्याभावः कालिकादिष्वन्येन वर्तते तत्र प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तेरेव सङ्केतुतानिर्वाहात् प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तिग्रहस्य तत्र भ्रमत्वोपगमे चतिविरहात् तादृशव्याप्तेरप्यभावस्य सम्बन्धविशेषाप्रवेगात् । मैवं, प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यानुपस्थितिदशायां सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावप्यभ्रान्तस्यानुमितिरनुभवसिद्धा तदनुरोधेन भावसाध्यके दैशिकविशेषणतासम्बन्धेन हेतुसदृशत्वगर्भाया अपि व्याप्तेरनुमितिप्रयोजकतावाच्या तया सति तादृशव्याप्तिप्रमात उक्तस्थलेऽनुमितिप्रसङ्गपरतया एतदग्रन्यस्य सामञ्जस्यात् । न च प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तावभावस्य सम्बन्धविशेषानिवेशात् अभावीयसम्बन्धविशेषगर्भप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्यभिचारग्रहविरोधित्वेनैव प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भ-तदगर्भव्याप्ती अनुगम्य तयोरनुमित्यौपयिकताया वक्तव्यतया अभावीयसम्बन्धविशेषघटितव्याप्तिग्रहस्य तादृशव्यभिचारग्रहाप्रतिबन्धकतया न तादृशव्याप्तेरनुमित्युपयोगितानिर्वाह इति वाच्यम् । तादृशव्याप्तिसग्रहायैवाभावीयसम्बन्धविशेषघटित-प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्यभिचारग्रहविरोधित्वेन व्याप्तीनामनुगमनीयत्वात् तावताप्यभावीयसम्बन्धविशेषघटितप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तेः संग्रहसम्भवात् एवं सत्यव्यावर्तकाभावीयसम्बन्धविशेषघटितप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यघटितव्याप्तिज्ञानादप्यनुमितिः स्यादिति चेदिष्टमेवैतत्, एवं सति प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यगर्भव्याप्तिप्रमातोऽप्युक्तस्थलेऽनुमितिप्रसङ्गो दुर्वार इति चेत् का चतिर-

न्याकं (१) । वस्तुतस्तु दीधितिहता स्वयं निष्कर्षणीये हेतुमति  
 प्रतियोग्यनधिकरणत्वनिवेगकस्य प्रतियोग्यमासानाधिकरणव्यवष्टि-  
 तव्याभावभावीयमस्त्यविशिष्टनिवेगस्य निष्प्रयोजनत्वेऽपि प्रतियो-  
 ग्यमासानाधिकरणव्यवष्टिहेतुमद्भूतितागर्भययादुतव्याप्तौ तदीय-  
 मस्त्यविशिष्टनिवेगनमादृशकम अन्वया मंयोगि द्वयत्वादित्यादौ  
 प्रतियोग्यनधिकरणगुणादिहृत्तित्वविशिष्टव्यापि मंयोगाद्यभावस्य  
 कालिकमस्त्येन हेत्वधिकरणकालहृत्तितया अद्यामिदमन्वयः ।  
 एवाधिकरणहृत्तित्वविशिष्टव्याप्यमस्त्येनाधिकरणमस्त्येन-  
 त्वात् प्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावनिरूपकं च तद्विनिर्मुक्त-  
 मयोगाद्यभावस्य कालिकमस्त्येन कालहृत्तितया तद्विनिर्मुक्त-  
 व्याप्तेरावश्यकत्वात् । न च प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविनिर्मुक्त-  
 तस्य कालहृत्तित्वे प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविनिर्मुक्त-  
 न तद्विनिर्मुक्ततायाः अभावाभावनिरूपकं तत् तद्विनिर्मुक्त-  
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावनिरूपकं तत् तद्विनिर्मुक्त-  
 विनिर्मुक्ततायाः द्वयत्वादित्यादौ तद्विनिर्मुक्त-  
 भावयोः कालिकमस्त्येन कालहृत्तितया तद्विनिर्मुक्त-

भावस्य दैगिकविशेषणतानभ्युपगमेऽतिव्याप्तिः अभावसाध्यके सा-  
 ध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवेशे समवायसम्बन्धा-  
 वच्छिन्नजात्यभावसाध्यकजातित्वादिहेतावव्याप्तिः जाल्यादिरूपं  
 हेतुमति तादृशेन समवायेन सम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, तथापि साध्य-  
 निरूपितप्रतियोगितावच्छेदकातिरिक्तसम्बन्धेन या साध्याभावर-  
 वृत्तिस्तदन्यहेतुमद्वृत्तेः प्रकृतप्रतियोगितानिरूपितानुयोगितावच्छे-  
 दकसम्बन्धेन हेतुमति वृत्तेर्वा अभावविशेषणत्वोपगमात् दोष-  
 उक्तस्थले हेतुमति काले कालविशेषणवृत्तित्वविशिष्टनित्यता-  
 त्वन्ताभावप्रसिद्धा (१) अतिव्याप्तिसङ्गतिः । अत्यन्ताभावत्ववदप्र-  
 नित्यत्वांशं परित्यज्य ध्वंससाधारणं समर्गाभावत्व निवेद्य महा-  
 प्रलये गोत्वरूपसामान्यध्वंसावच्छिन्नप्रतियोगिताकध्वंसोपगन्तृम-  
 ध्वंसमादाय उक्तस्थलातिव्याप्तिः शक्यते वारयितुमित्यागङ्गायामाह,  
 'समर्गाभावेति, दैगिकविशेषणतयापि ध्वंसस्य कालवृत्तित्वमि-  
 शयेन उक्तागङ्गामङ्गतिः, अन्यथा अभावस्य तादृशसम्बन्धेन वृत्ति-  
 त्वनिवेशेऽत्यन्ताभावमिव ध्वंसमप्यादायातिव्याप्तिर्दुर्व्याख्यात्वात् । न न  
 प्रतियोग्यधिकरणमहाकाले गोध्वंसस्य दैगिकविशेषणतामत्तरेऽपि  
 प्रतियोग्यनधिकरणे प्रलये तस्य तादृशसम्बन्धोऽप्रामाणिक इति  
 वाच्यम् । यदुपाधिविशिष्टस्य प्रतियोग्यधिकरणत्वं तदन्योपाधि-  
 विशिष्टस्यैव महाकालस्य तदभावाधिकरणतया महाकालस्य  
 दैगिकविशेषणतया ध्वंसाधिकरणत्वं प्रलयावकाशोपाधिरपि तादृश-

मम्यन्धेन तदाधारताया अप्रत्यक्षत्वात् अन्यथा प्रलये गीर्नाम्नीति  
व्यवहारानुपपत्तः (१) । 'यदा स्पन्द इति, अत्र व्यभिचारनिरप-  
काधिकरण स्रग्दप्रलयः, जन्यद्रव्यानधिकरणे तस्मिन् द्रव्यका-  
मत्त्वात् पुनर्द्रव्यकीर्त्तित्वाद्यनुरोधेन परमाणूनां स्पन्दस्वीकार-  
स्यावश्यकत्वात्, तथाच हेत्वधिकरणे तत्र द्रव्यकसामान्यध्वंस-  
प्रागभावयोरप्यमत्त्वादतिव्याप्तिरिति भावः (२) । द्रव्यकनागा-  
नुगुणक्रियाया उत्तरमयोगनाश्याया अधिकरणे चरमपरमाणुसं-  
योगनागरूपमहाप्रलयपूर्वदृतीयक्षणे द्रव्यकसामान्यध्वंससत्त्वा-  
दत्ताप्यतिव्याप्तिर्न विचारमहेत्यतः 'यदादृष्टमिति, ज्ञानत्वमात्रेण  
साध्यतायां प्रलये ईश्वरज्ञानमत्त्वादयं महेतुरेव इत्यतः 'जन्य-  
मिति, नित्यसुखाभिव्यक्तिर्मुक्तिरिति मते खण्डप्रलयेऽपि मुक्ता-  
त्मनि जन्यज्ञानमत्त्वात् सहेतुत्व सम्भवतीत्यतः 'दुःख वेति, जन्य-  
मात्रं प्रत्यदृष्टस्य हेतुतया महाप्रलयाव्यवहितप्राक्क्षणेऽपि तज्ज-  
नक्रीभूतस्यादृष्टस्यावश्यकत्वमिति तदा जन्यज्ञानत्व-दुःखत्वाद्य-

(१) अथवा दीधितिलक्ष्मिर्ऋण्यप्रतियोगिवैयधिकरण्यकल्पाभिप्रायेणेदं  
तत्कल्पे प्रयोजनाभावात् अभावे वृत्तिविशेषानिवेगात् । नचाभावे वृत्तिनिवेशे  
कालिकसम्बन्धेन गवात्यन्ताभावस्यापि प्रलयादृष्टेः ससर्गाभावभावात्परत्वोक्तिरिति  
वाच्यम् । प्रतिभोगितावच्छेदककालिकसम्बन्धेन तत्प्रतियोगिगोध्यस्य हेत्वधि-  
करणेऽवाधात् गवात्यन्ताभावस्य प्रतिभोगिव्यधिकरणत्वाभावात् ध्वंसस्य तत्तत्-  
प्रतिभोगिनोऽत्यन्ताभावस्य प्रतिभोगितावच्छेदकदैशिकविशेषणतासम्बन्धेन काले-  
ऽसत्त्वात् प्रतिभोगिवैयधिकरण्यमन्तमेव । इत्यधिक पाठः कुत्रचिदादर्श-  
पुस्तके वर्तते ।

(२) इत्यवधेयमिति पाठः ।



वच्छेदेन एकत्वावर्त्तमानत्वरूपविरोधित्वं तावताप्युक्तमेवेति भावः । 'अपरस्य' ध्वंसादिमतः, 'स्वरूपावच्छिन्नं' ध्वंसाद्यधिकरणतावच्छेदकरूपावच्छिन्नं, 'तथात्वमित्यनुपपद्यते, तथाच एकावच्छेदनैकत्र वर्त्तमानतया ध्वंसाद्यविरोधित्वमत्यन्ताभावस्येति भावः । ननु काले वृत्तौ देशस्यावच्छेदकत्वे किं मानमत आह, 'देशे कालस्येवेति, यथा देशे दैगिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य वृत्तौ कालस्यावच्छेदकत्वं इदानीमत्र गौर्नास्तीत्यादिप्रतीतिवलात् तथा काले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभाववृत्तावपि देशविशेषस्यावच्छेदकत्वं तथाविधप्रतीतिवलादेव तादृशप्रतीतिः कालावच्छेदेन देशवृत्तिर्देशावच्छेदेन वा कालवृत्तिर्विषय इत्यत्र विनिगमकाभावात् अवच्छेदकत्वाधिकरणत्वयोरेव समस्यर्थत्वात् इति भावः । प्रतियोगिमत्यपि कावे गवात्यन्ताभावस्य वृत्तौ तस्यासमानाधिकरणान्तेन वारणात् एवं तमादाय उक्तातिव्याप्तिर्वार्यते इत्यत आह, 'तच्छून्ये चेति प्रतियोगिशून्ये प्रलयादावित्यर्थः, 'तदभावस्य' गवात्यन्ताभावस्य, 'प्रतियोगिव्यधिकरणत्वात्' प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभाववत्त्वात्, सामानाधिकरणस्याव्याप्यवृत्तितामत एव प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावस्याभावविशेषणत्वात् अन्यथा संयोगि सत्त्वादित्यादावेवातिव्याप्तिः तस्य व्याप्यवृत्तितापत्ते च प्रतियोग्यनधिकरणवृत्तित्वस्यैव निवेगयितव्यतया प्रलयादिवृत्तिगवात्यन्ताभावस्यान्यथा प्रतियोगिसामानाधिकरणत्वेऽपि नञ्जनवटकत्वाव्याघातादिति भावः ।

दौषितिः ।

न च संसर्गाभावविशेषोऽत्यन्ताभावः संसर्गाभाव-  
त्वञ्च संसर्गारोपजन्यप्रतीतिविषयाभावत्वरूपं जन्य-  
ताघटकनियमघटितमिति वाच्यम् । तद्वदन्यावृत्ति-  
त्वरूपनियमस्य तत्र घटकत्वात्, एवं नियमान्तरस्यात्  
प्रवेशेऽपि न क्षतिरित्याहुः । वक्ष्यते च नियमाघटित-  
मेव संसर्गाभावादिलक्षणम् अनुपदमेव च विवेचयि-  
ष्यते संसर्गाभावत्वप्रवेशे प्रयोजनविरहोऽव्याप्तिश्च ।

गाढाधरी विवृतिः ।

संसर्गाभावत्व-तद्वद्वृत्तात्यन्ताभावत्वयोर्व्याप्तिघटितत्वेनान-  
वस्थामाशङ्कते, 'न चेति, 'संसर्गाभावविशेषः' सदातन-  
संसर्गाभावः, 'संसर्गारोपः' तादात्म्यातिरिक्तसम्बन्धेन प्रति-  
योग्यारोपः, 'तद्वदन्यावृत्तित्वेति स्वाव्यवहितपूर्वक्षणावच्छेदेन  
तद्वतोऽन्यस्मिन् वर्तते यद्यत्तदन्यत्वेत्यर्थः, 'तत्र' जन्यत्वे,  
पष्ठार्धे सप्तमी 'नियमान्तरस्य' विशिष्टधीव्यावृत्तविशिष्टधी-  
नियामकत्वरूपसम्बन्धत्वघटकनियमस्य, 'अत्र' संसर्गाभावत्वश-  
रीरे, 'न क्षतिरिति, तद्वदन्यावृत्तित्वरूपनियमस्यैव तत्र निवेश-  
नीयत्वादिति भावः । स्वमते नियमानन्तर्भावस्यानुपदं वक्ष्यमाण-  
त्वादाहुरित्युक्तम् । 'नियमाघटितमिति, आरोपस्याभावबुद्धि-

हेतुताया निर्युक्तिकत्वात् तादात्म्यातिरिक्तसम्यग्भावाच्चिदर्थः।  
 योगिताकाभासत्वस्यैव संसर्गाभावरूपत्वादिति भावः। 'यतो  
 ननविरक्त इति, साध्यतापक्षेदकसम्यग्भेन यादृशप्रतियोगिभाव  
 पक्षेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तादृशप्रतियोगिताभावे  
 दकत्वस्य निवेशनीयतया अन्योन्याभासतनिरूपकप्रतियोगि  
 मादाय दोषाप्रमत्तिरिति भावः। प्रतियोगितापक्षेदकम  
 भेन प्रतियोगिपक्षिकरणनिवेशकण्यमभिप्रेत्याह, 'अत्राभिधी  
 यत्यत्र सम्यग्भावाभावच्छिन्नमाध्यामायमादाय दोषवारणाय साध  
 यत्र च दकत्वस्यावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव निवेशनीय  
 तादात्म्याभासतया तत्र साधयतापक्षेदकमभा  
 वित्वं कर्ममभासात् प्रतियोगिताया यत्प्राप्तिरप्याभासोक्तं' इति।

तेन नाव्याप्यवृत्तिसाध्यकासंग्रहः, तद्वृत्तिभिन्नत्वन्तु  
नार्थः अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्यभिचारिण्यतिप्रसङ्गात् ।

गदाधरो विवृतिः ।

ननु विषयताया वृत्त्यनियामकत्वे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य स्थले  
प्रतियोगिसम्बन्धित्वानिवेशपक्षे पूर्वस्थलीयातिव्याप्त्यसङ्गतिरित्यत-  
आह, 'विशेषेति, पृथिव्यादित्तुष्के रूप-रस-गन्ध स्पर्श-स्नेह-  
सांमिदिकाद्रवत्वान्यतमसत्त्वात् आत्माकाशयोर्बुद्ध्यादिशब्दान्यतम-  
सत्त्वात् व्यभिचारनिरूपकाधिकरणत्वं दिक्कालयोरेव कालिक-  
दैशिकविशेषणतामादायातिव्याप्तिशङ्का इत्याशयः । दिगुपाधीनां  
दिशि वृत्ताववच्छेदकत्वमेव न त्वधिकरणत्वमिति मते मनो-  
मूर्त्तत्वेऽपि न दैशिकविशेषणतया अधिकरणत्वमिति, द्रव्यत्व  
मात्रस्य हेतुत्वे मनोरूपहेत्वधिकरण एव माध्याभाय प्रतियोगि-  
व्यधिकरण इति नातिव्याप्तिसम्भव इति 'मनोऽन्येति । ननु दिक्कालो  
नेश्वरादतिरिच्येत इति मते (१) मनोन्यद्रव्यत्वं महेतुरेव इत्यतः  
स्थलान्तरमाह, 'जातीति, (२) 'माध्यशून्यानामपीति, माध्यताव-  
च्छेदकसम्बन्धेनेत्यादिः, 'एवम्' अधिवरणत्वस्थले सम्बन्धित्व-  
निवेशे, 'अन्योन्याभावोऽपीति, तदाच न तादात्म्यसम्बन्धेन  
साध्यतायामव्याप्तिरिति भावः । 'तद्विशिष्टस्य' प्रतियोग्यतामात्रा-  
धिकरणावच्छिन्नस्य, 'तेनेति, वप्रसक्तोऽपि एतत्तादित्य'र्था

१) ऐतदधिकरणरित्वात् ततोऽपि न त्वधिकरणत्वमिति ।

२) इत्यतोऽप्यन्योन्याभावोऽपि न त्वधिकरणत्वमिति ।



अति निरवकाशं तादृशव्याप्तावनेन पारिभाषिकस्यैवाच्छेदकत्वस्य  
विवक्षितत्वात् तादृशस्य च तथाविधहेतुतावच्छेदकव्यावर्तकत्वात् ।  
अन्यथा विषयितान्मन्वेन घटत्वाद्यवच्छिन्नस्य ज्ञानत्वादिव्याप्य-  
ताया दुर्ब्बलत्वात् तादृशसम्बन्धेन ज्ञानत्वादिसामानाधिकरण्ये  
ज्ञानविषयितारूपे घटत्वादेरवच्छेदकत्वात् । नन्वव्याप्यवृत्ति-  
साध्यकाव्याप्तिवारणाय प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्वरूपमेव  
निवेक्ष्यता किमुक्तविवक्षया गुणादौ प्रतियोगिसमानाधिकरण्या-  
भाववतोऽपि कपिसंयोगाभावादेः प्रतियोगिसमानाधिकरणभिन्नत्व-  
विरहात् भेदस्याव्याप्यवृत्तित्वानुपगमात् इत्यत आह, 'तद्वृत्तीति  
प्रतियोगिमवृत्तीत्यर्थः, 'नार्थः' न प्रतियोग्यसमानाधिकरणपदेन  
विवक्षितः. (१) 'अव्याप्यवृत्तीति संयोगि सत्त्वादित्यादावित्यर्थः,  
'अतिप्रसङ्गादिति, संयोगादिरूपसाध्याभावस्य द्रव्यादौ प्रतियोगि-  
समानाधिकरणतया तद्विन्नत्वविरहेण लक्षणाघटकत्वादिति  
भावः ।

दौधितिः ।

अत्र च सामानाधिकरण्यवतो न तदभाववत्त्वं  
प्रतीतेरन्यथैवोपपादितत्वादित्यस्वरसात् प्रतियोगिवैय-  
धिकरण्येत्यादिविशेषणं वक्ष्यति तच्च हेत्वधिकरणे  
बोध्यं प्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेत्वधिकरणवृत्त्यभावेति  
पुनरभावान्तार्थनिष्कर्षः ।

## गादाधरी विवृतिः ।

अत्र सामानाधिकरणस्याव्याप्यवृत्तितयाः प्राक् स्वयं दूषि-  
 तत्वात् प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात्स्वाभावनिवेशपक्षेऽपि  
 व्याप्तिवारणमशक्यमिति तादृशानुपपत्तेरेव 'यद्वेत्यादिकृत्वात्ता  
 नुसरणवीजतया व्याचष्टे, 'अत्र चेति प्रतियोग्यसामानाधिकरण-  
 निवेशकल्पे चेत्यर्थः, 'इत्यस्वरसात्' इत्यनेनान्वयः, 'प्रतीतिः'  
 संयोगाभावे गुणे न संयोगसामानाधिकरणमित्यादिप्रतीतिः  
 'अन्यथा' गुणादिनिष्ठसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वाद्यभावविषय-  
 तया । कपिसंयोगि एतत्त्वादित्यादावपि कपिसंयोगादिक-  
 साध्याभावः प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छेदकगुणादिनृत्तितया  
 तच्छिन्नतया लक्षणघटक एव इत्यव्याप्तिरत आह, 'तत्रै-  
 प्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छेदकावच्छिन्नत्वहेत्यर्थः, 'हेत्वधिकरण'  
 हेत्वधिकरणनिरूपितं, एतत्कल्पे च पृथक्हेतुसामानाधिकरण्यं  
 न निरूप्यमिति भावः । एतच्च हेत्वधिकरणनिरूपित-  
 प्रतियोग्यनिरूपणवृत्तित्वमेवाभावे विमेषणं हेतुं न तु तद-  
 पच्छेदसावच्छिन्नत्वमप्यनतिप्रयोजनकत्वात्, वृत्तौ प्रतियोग्य-  
 निरूपणनिरूपितत्वं हेत्वधिकरणनिरूपितत्वयोर्निवेशागिनया ता-  
 दृशं निरूपणनिरूपितत्वमात्रस्य हेत्वधिकरणं च प्रतियोग्यन-  
 रूपणत्वेन निरूप्ये लाभासिद्धान्ताच्च तथैव निरूप्येयम्,  
 'प्रतियोग्यनिरूपण' इति प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्व-  
 इति चेत्, तेन नान्यदस्मिन्निति श्यामि ।

द्वैधितिः ।

ननु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नस्य यस्य कस्य-  
चित्तत्सामान्यस्य प्रतियोगितावच्छेदकयत्निश्चिदव-  
च्छिन्नस्य वा अनधिकरणमुक्तम्, त्रयो व्याप्यवृत्ति-  
साध्यकाव्याप्तिः एकप्रतियोग्यधिकरणस्यापि तद्व्यत्य-  
न्तरानधिकरणत्वात् । द्वितीये संयोगसामान्याभाववान्  
द्रव्यत्वाभाववान् वा सत्त्वादित्यादावव्याप्तिः साध्या-  
भाववतो द्रव्यस्य तत्प्रतियोगिमंयोगविशिष्टसावबत्त्वात्  
नित्यत्वादिविशिष्टद्रव्यत्वाभावात्सक्यतत्प्रतियोगिनीर्ग-  
करणत्वाच्च स्वाभावाभावात्मकस्य विशिष्टस्यापि द्रव्य-  
त्वस्य द्रव्यत्वानतिरेकात् । तृतीये यपिमंयोगाभावरमान्  
आत्मत्वादित्यादावव्याप्तिः साध्याभावात् । यद्वि-  
शेषाणां गुणानामधिवरणस्यात्मनस्तत्प्रतिरोधितत्वं  
द्वयगुणसामान्याभावत्वादपि तद्व्यत्यन्तरान-  
धिकरणम् । यावत्प्रतियोगितावच्छेदकयत्निश्चिदव-  
च्छिन्नस्य । तदनन्तरं तदवच्छिन्नस्य ।



धिकरणत्वं' स्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणप्रतियोगि  
 कभेदमात्रं, 'तत्सामान्यस्यानधिकरणत्वं' स्वप्रतियोगितावच्छेद  
 कत्वेनानुगतीकृतप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वात्  
 न्नप्रतियोगिताकभेदः, 'प्रतियोगितावच्छेदकयत्किञ्चिदिति प्रति  
 योगितावच्छेदकं तत्तद्व्यक्तित्वेन निवेश्य तदवच्छिन्नाधिकरण  
 त्वावच्छिन्नभेदो वा विवक्षित इत्यर्थः, नव्यमते संयोगसामा  
 न्याभावस्य केवलान्वयितया तत्र साध्ये सत्तादिः भवेत्तु  
 इत्यतः 'द्रष्टृत्वाभाववान् वेति, 'तत्प्रतियोगीति संयोगरूपभा  
 ध्याभावप्रतियोगीलर्थः, तत्तत्संयोगत्वात्तदवच्छिन्नाभावाभावात्  
 तत्तत्संयोगादेः संयोगसामान्यानतिरिक्तत्वादिति भावः । इत्य  
 त्वरूपाभावस्य एकव्यक्तितया विगिष्टाभावरूपप्रतियोगिसामा  
 न्याधिकरण्यं न घटत इत्यतस्तस्य किञ्चिद्विगिष्टत्वाभावरूपप्रति  
 योगिसामान्याधिकरण्यमात्रं, 'नित्यत्वादीति, आदिना न्न  
 तादिपरिपक्वः । ननु विगिष्टाभावो विगिष्टस्यैव दृश्यत्व  
 प्रतियोगी न तु शब्दस्य तस्येति कथं शब्दस्य दृश्यत्वस्य प्रतियोगि  
 त्वेति । अत्राधिकरणानुपपत्तिरित्यत आह, 'स्याभावेति । न न सत्त्वे  
 भावस्य पञ्चेत्यन्तादिपुंसित्वविगिष्टत्वाभावरूपप्रतियोगिसामा  
 न्याधिकरण्यतया प्रतियोगित्वाधिकरणाभावाप्रसिद्धा नातिव्याप्ति  
 भवेत्तु इति तद्व्याप्तम् । प्रतियोगितावच्छेदकमस्मिन् प्रतियोगि  
 त्वेति तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वे, सत्त्वस्य साध्यात्तावच्छेदकमस्मिन् तदव  
 च्छिन्नप्रतियोगित्वे, न सत्त्वस्य साध्यात्तावच्छिन्नप्रतियोगित्वे, न सत्त्व  
 स्य साध्यात्तावच्छिन्नप्रतियोगित्वे, न सत्त्वस्य साध्यात्तावच्छिन्नप्रतियोगित्वे, न सत्त्व

करणतया अव्याप्तेष्व प्रसक्त्या यत्तत्स्वन्धेन स्वप्रतियोगितावच्छेदका-  
वच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतः तत्तत्स्वन्धावच्छिन्नतदभावीयप्रति-  
योगिताया साध्यतावच्छेदकसस्वन्धावच्छिन्नत्व-साध्यतावच्छेदक-  
धर्मावच्छिन्नत्वोभयाभाव एव विवक्षणीयः, एवञ्च उक्तस्थले  
स्वरूपसम्बन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वाप्रसिद्धावपि संयोगादिसम्ब-  
न्धेन घटाद्यभावीयप्रतियोग्यनधिकरणीभूतहेतुमन्निष्ठघटाद्यभावी-  
यप्रतियोगितासु स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्व-द्रव्यत्वाभावत्वाद्यवच्छि-  
न्नत्वोभयाभाववत्त्वस्याक्षतत्वादतिव्याप्तिरित्यभिप्रायात् ।

यद्यपि वृक्षादेः स्वसमवेतकपिसंयोगसामान्यस्वरूपाभाव-  
प्रतियोगिनः समवेतसामान्याभावस्य द्रव्यमात्रसमवेताभावस्य  
चानधिकरणत्वात् वृक्षत्वादेरपि हेतुतायामव्याप्तिः सम्भवत्येव,  
तथापि सत्ता-द्रव्यत्वयोरेव समवेताभाव द्रव्यमात्रसमवेताभावयो-  
रभावत्व न तु कपिसंयोगाद्यात्मकसमवेतमात्रस्य तथात्व गौरवा-  
दित्याशयः, (१) आत्मनि च संयोगसामान्याभावस्य सर्वमत-  
सिद्धत्वविरहात् 'कपीति, जन्यद्रव्यवृत्तिहेतुके हेत्वधिकरण-  
जन्यद्रव्ये गुणसामान्याभावस्याप्युत्पत्तिकालावच्छेदेन स्वमते  
सत्त्वात् तत्र तादृशप्रतियोगिवैयधिकरण्यं न घटते अत आत्मत्व-  
हेतुकानुसरणम् । गुणसामान्याभावत्वस्य कपिसंयोगस्वरूपा-  
भावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वं स्फुटीकर्तुं कपिसंयोगानां गुण-  
त्वकीर्तनम् । 'तत्प्रतियोगितावच्छेदकेति, तथाच तादृशाभावा-

(१) यद्यपीत्यादि इत्यादि इत्यत्र एतत् वेदचित्तादिसंज्ञासंज्ञेयु नास्ति ।



च्छेदकावच्छिन्नवत्त्वसम्बन्धेनावच्छेदिका या प्रतियोगिता तदनव-  
च्छेदकत्वस्य एकसामान्याभावरूपस्य निवेशे तात्पर्यात्, तादृश-  
भेदप्रतियोगितायां स्वावच्छिन्नवत्त्वसम्बन्धेनानवच्छेदकत्वस्य साध्य-  
तावच्छेदकविशेषणतयैव सर्व्वसामञ्जस्येऽपि यथासन्निवेशे न  
वैयर्थ्यं, तथाविधसम्बन्धेन तादृशभेदप्रतियोगितानवच्छेदकसाध्य-  
तावच्छेदकावच्छिन्नसाध्यसामानाधिकरण्यं व्याप्तिरिति पुनर-  
न्योन्याभावघटितलक्षणनिष्कृष्टार्थो बोध्यः ।

दीधितिः ।

अत्र च ग्राह्यसामानाधिकरण्ये हेतोर्यादृशः  
सम्बन्धः प्रविष्टस्तेन सम्बन्धेन यो हेतुमान् तत्र वर्त्त-  
मानत्वमभावस्य साध्यस्य च यादृशः सम्बन्धः प्रविष्ट-  
स्तत्सम्बन्धावच्छिन्नायाश्च प्रतियोगिताया अनवच्छेद-  
कत्वं बोध्यं तेन धूमसमवायिनिष्ठाभावस्य संयोगाव-  
च्छिन्नप्रतियोगिताया धूमसंयोगिनिष्ठाभास्य च सम-  
वायावच्छिन्नप्रतियोगिताया अवच्छेदकत्वेऽपि वद्भि-  
त्वस्य न क्षतिः । यद्वा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रति-  
योग्यसम्बन्धित्वं हेतुमतो वक्तव्यम् । तथाच सम्बन्ध-  
भेदेन प्रतियोगिता न विशेषणीया ।

गादाधरी विहृतिः ।

सम्बन्धसामान्येन हेतुमत्त्वनिवेशेऽप्यातिवैयर्थ्यात् तावत् सम्बन्ध-

विशेषेण हेतुमत्त्वं प्रतियोगितायां सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वनिर्दि-  
 चासम्भवस्य वाच्यतया तत्र तच्च निवेगयति, 'अत्र चेति, 'ग्रह-  
 सामानाधिकरण्ये' अनुमितिकारणीभूतग्रहविषयहेतुनिष्ठमान-  
 नाधिकरण्यशरीरे, 'साध्यस्य चेति, अत्रापि 'ग्राह्यसामानादि-  
 करण्य इति 'प्रविष्ट इति चानुपपन्नं, तथाच तत्सम्बन्धेन हेतु-  
 मति वर्तते योऽभावस्तदीयतत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छे-  
 दको यो धर्मास्तदवच्छिन्नस्य तेन साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन-  
 धिकरणे तेन हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वर्तमानत्वं तादृगसाध्यता-  
 वच्छेदकसम्बन्धेन साध्यानुमितिप्रयोजकमित्यर्थः, व्यापकताव-  
 कसाध्योयसम्बन्धेन साध्याधिकरणे तादृगसाधनीयसम्बन्धेन सा-  
 नस्यावर्तमानत्वग्रहदशायामनुमितिवारणाय सामानाधिकर-  
 ण्यशरीरे सम्बन्धविशेषनिवेगनम् । वस्तुतस्तु विरुद्धत्वेन गृह्यमाणवर्त-  
 वत्ताज्ञानस्यानुमितावेव प्रतिबन्धकताया वच्यमाणतया सामाना-  
 धिकरण्यशरीरे सम्बन्धविशेषानिवेशेऽपि न क्षतिः, सामाना-  
 धिकरण्यावगाहितायाः प्रयोजकत्वञ्च विशिष्टपरामर्गनिर्वाहय-  
 उपेयते पञ्चमीयधूमव्यापको वल्लिरिति व्यापकतापरामर्गहेतु-  
 ताया दूषितत्वाच्च । न च स्वव्यापकसाध्यकहेतुमानित्याकारः  
 सामानाधिकरण्यानवगाहिविशिष्टपरामर्ग एव हेतुगतामिति  
 वाच्यम् । बहुव्रीह्यर्थस्य सामानाधिकरण्यपर्यवसितत्वादित्यव-  
 धेयम् । प्रतियोगिवैयधिकरण्यशरीरे प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्ध-  
 स्थाने साध्यतावच्छेदकसम्बन्धनिवेगन एव साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
 न्धेन साध्यवदेत्यधिकरणनिष्ठसम्बन्धान्तरावच्छिन्नसाध्याभावमा-

दाय दूषणस्यापि निराकरणसम्भवे प्रतियोगिताया साध्यतावच्छे-  
दकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशनमफलम् इत्याशयेनाह, 'यद्वेत्यादि ।  
तादात्म्यसम्बन्धेन व्यापकतानिर्व्वाहाय, 'प्रतियोग्यनधिकरणत्व-  
मनुक्ता प्रतियोग्यसम्बन्धित्वमभिहितम् ।

दौषधितिः ।

एवं स्थिते सामानाधिकरण्यादौ सम्बन्धित्वं निवे-  
शनीयं न त्वधिकरणत्वं, तथाच धर्म्मिणोऽपि व्याप्यत्वं  
व्यापकत्वञ्च निर्व्वहति, तथाहि तादात्म्येन सम्बन्धेन  
धूमवतः सम्बन्धिनि महानसे वर्त्तमानो योऽन्योन्या-  
भावस्तस्य तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्ना या प्रतियोगिता  
तदनवच्छेदकवह्निमत्त्वावच्छिन्नस्य वह्निमतस्तादात्म्येन  
सम्बन्धिनि महानसे धूमवतस्तादात्म्येन सम्बन्धि-  
त्वम् । एवं धर्म्मिणोधर्म्मव्याप्यत्व-व्यापकत्वे बोध्ये ।  
अतएव जलादीनां पृथिवीत्वाभावव्याप्यत्वं तत्र तत्रोक्तं  
सङ्गच्छते । यथा च यादृशेन सम्बन्धेन हेतोर्व्याप्यता  
गृहीता तादृशेन सम्बन्धेन तस्य पक्षविशिष्टज्ञाने (१)  
यादृशेन सम्बन्धेन च साध्यस्य व्यापकत्वमवगतं  
तादृशेनैव साध्य-पक्षयोर्विशिष्टानुमितिः तेन न धूमा-

वयवे संयोगेन न वा समवायेन पर्वते वज्रिधी,  
 तथैवावगतव्यापकताघटकसम्बन्धेन व्यापकस्याभावश्चे-  
 द्गृहीतव्याप्यताघटकसम्बन्धेन व्याप्यस्याभावः सिध्य-  
 तीति कथमन्यथा समवायेन वज्रिविरहिणि महानसे  
 संयोगेन, संयोगेन वा वज्रिविरहिणि स्वावयवे धूमः  
 समवायेन न निवर्त्तते, निवर्त्तते च संयोगेन वज्रिविर-  
 हिणि स्वावयवे संयोगेनेति नियम उपपद्यते, तथा च  
 तादात्म्यसम्बन्धेन जलादीनां व्याप्यत्वग्रहाद्यापक-  
 निवृत्त्या तादात्म्येनैव तेषामभावः सिध्यति स एव  
 चान्योन्याभावः । इत्यमेव च तादात्म्यादृक्ष-शिंशपयो-  
 र्याग्निनिश्चय इति सङ्गच्छते ।

गादाधरी विवृतिः ।

ननु प्रतियोगिवैयधिकरण्ये सम्बन्धित्वनियगे तादात्म्यसम्ब-  
 धेन व्यापकतानिर्व्याप्तिरपि तादृगव्यापकताघटितव्याप्तिर्न निर्व-  
 र्त्तते तादृगमाध्यतायच्छेदकसम्बन्धेन साध्याधिकरणाप्रमिश्रा-  
 तदघटितमाध्यसामानाधिकरण्यस्याप्रमिश्रित्वत आह, 'एवं स्मृत-  
 इति प्रतियोगिवैयधिकरण्यगरी' सम्बन्धित्वनियगे स्थितं सती-  
 त्वर्थं, 'सम्बन्धित्वं नियगनीयमिति, तथाच साध्यसामानाधि-  
 करण्य साध्यसम्बन्धिसम्बन्धित्वम्, अभास्य अनुमानाभासिक

रण्यमपि हेतुसम्बन्धिसम्बन्धित्वं आदिना ग्राह्यं, तदेव धर्म्मिणो-  
धूमवदादेर्वक्त्रिमदादेव, तदेव दर्शयति, 'तथा हीत्यादि,  
'तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नेति पूर्वकल्पाभिप्रायेण, धूमवद्वक्त्रि-  
मतोर्व्याप्तिमुक्त्वा धर्म्मिणो धूमवदादेर्वक्त्रादिरूपधर्म्मव्याप्यत्वं  
वक्त्रिमदादिरूपधर्म्मिणश्च धूमादिरूपधर्म्मव्यापकत्वञ्चाह, 'एव-  
मिति, 'अतएव' तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तिव्यवस्थापनादेव,  
'तत्र तत्रोक्तमिति पृथिवीत्वेनेतरभेदसाधनायेत्यादिः, 'सङ्गच्छत-  
इति, अन्यथा जलादीनां सयोगादिना पृथिव्यादिवृत्तितया  
व्यभिचारेण पृथिवीत्वाभावाव्याप्यतया समवायेनाव्यभिचारेऽपि  
तेन सम्बन्धेन व्याप्तेर्जलादिभेदसाधनानुपयोगितया च तदुक्त्य-  
सङ्गतेरिति भावः । पृथिवीत्वाभावस्य स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ना-  
भावेन पृथिवीत्वस्वरूपेणैव जलादिभेदः सिद्धतीति न तु  
तस्य कालिकादिसम्बन्धावच्छिन्नाभावेनेत्यत्र पृथिवीत्वेन व्याप्यस्य  
जलादेरन्योन्याभाव एव सिद्धयति न त्वत्यन्ताभाव इत्यत्र वा किं  
नियामक इत्याकाङ्क्षायां व्यतिरेकिणि तत्सम्बन्धघटितव्यापक-  
त्वेन गृह्यमाणस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकादेवाभावा-  
हेतोर्येन सम्बन्धेन यस्य व्याप्यता गृहीता तत्सम्बन्धावच्छिन्न-  
प्रतियोगिताक एव तदभावः सिद्धतीति समाधास्यमानः  
अन्वयिनि व्याप्यताघटकसम्बन्धेन व्याप्यवत्त्वज्ञानात् व्यापक-  
ताघटकसम्बन्धेनैव व्यापकं सिध्यतीति नियमं दृष्टान्तविधया  
दर्शयति, 'यथा चेति, 'तादृशेन' तादृशेनैव, 'पक्षविशिष्टज्ञाने'  
पक्षधर्म्मिकवैशिष्ट्यज्ञाने, 'विशिष्टानुमिति.' वैशिष्ट्यविषयकानु-



मितिः । व्याप्यताघटकेनैव सम्बन्धेन व्याप्यवत्त्वज्ञानं हेतुरिति नियमस्य व्यापकताघटकेनैव सम्बन्धेन व्यापकस्यानुमितिरिति नियमस्य च क्रमेण प्रयोजनमाह, 'तेनेति, अनवतीर्णवाधस्या भ्रान्तस्येति शेषः, 'धूमावयवे न वक्लिधीरित्यन्वयः, तस्य समवायेन वक्लिव्याप्यधूमवत्त्वेऽपि व्याप्यताघटकेन संयोगेन तद्वत्त्वाभावादिति भावः । 'न वा समवायेनेति, पर्व्वतवृत्तिहेतुं प्रति समवायेन वक्लेरव्यापकत्वादिति भावः । प्रकृतोपयुक्तनियमद्वयमाह, 'तत्रैवेति, 'सम्बन्धेन' सम्बन्धेनैव, एतन्नियमद्वयस्य प्रयोजनान्तराङ्ग-रोधेनाप्यावश्यकत्वमिति दर्शयति, 'कथमन्यथेति, अन्यथा तादृग-नियमानभ्युपगमे, 'इति नियमः कथमुपपद्यत इत्यन्वयः । 'महानसे संयोगेन धूमो न निवर्त्तते' इत्यन्वयः, महानसधर्म्मिकसिद्धि-विषयसंयोगसम्बन्धावच्छिन्ननिवृत्तिप्रतियोगी नेत्यर्थः, 'निवर्त्तते च धूम इत्यनुपपद्यते, प्रकृतमाह, 'तथा चेति, व्याप्यत्वग्रहात् स्वरूप-सम्बन्धावच्छिन्नपृथिवीत्वाभावनिष्ठव्यापकतानिरूपितव्याप्यताग्र-हात्, 'व्यापकनिवृत्त्या' स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकेनैव पृथिवीत्वाभावाभावेन, 'तेषां' जलादीनाम् । नन्वेतावतात्यन्ताभाव-सिद्धिः कथं निराकृतेत्यत आह, 'स एव चेति, 'स चान्योन्याभाव-एवेति योजना, तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नाभावः अन्योन्याभाव-एव नात्यन्ताभाव इत्यर्थः, अतो नेतरात्यन्ताभावमिदिरिति भावः । तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्ती प्राचीनमस्मतिमाह, 'इत्यमेव चेति तादात्म्यसम्बन्धेन व्याप्तिस्वीकारेणैव, 'इति' ग्रन्थः, 'सङ्गच्छते' इत्यन्वयः ।

दीधितिः ।

अतएव गोत्वत्वाद्यग्रहदशायां यत्र सास्त्रादिः सा  
गौरिति तादात्म्येन गोव्यापकत्वग्रहे सास्त्रादिना  
तादात्म्येन गौः, तादात्म्येन गोव्यतिरेकाच्च सास्त्रादि-  
व्यतिरेकः सिध्यति, एवञ्च संयोगेन गगनादेरपि  
द्रव्यत्वव्याप्यत्वं वृत्त्यनियामकसंयोगमात्रस्याभावप्रति-  
योगितावच्छेदकसम्बन्धरूपत्वे साध्यतावच्छेदकसम्ब-  
न्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वाभिधाने वा पृथिवीत्वादि-  
व्यापकत्वमपि, तदभाववतोऽपि पृथिव्यादेः संयोगेन  
तत्सम्बन्धित्वात् सिद्धिरपि तस्य तथैव, न तु वृत्तिन्या-  
मकसम्बन्धेन, तेनासम्बन्धित्वादव्यापकत्वाच्च, व्यक्ती-  
भविष्यति चैतदुपरिष्ठात् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

ननु तादात्म्यसम्बन्धेन व्याख्यानभ्युपगमे का क्षतिः पृथिव्यां  
जलादिभेदमिद्वेर्जलादिभेदाभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वेन पृ-  
थिवीत्वज्ञानादेव सम्भवात् पृथिव्येकदेशे जलादिभेदप्रसिद्ध्या तादृ-  
शव्याप्तिग्रहसम्भवस्य व्यतिरेकिणि वक्ष्यमाणत्वात् तादात्म्य-  
सम्बन्धेन धर्मिणोऽनुमितेरनुभवमिदत्वे धर्मितादात्म्यनिष्ठव्याप-  
कताज्ञानस्यैव तद्वेतुतायाः स्वीकरणीयत्वात् अस्मिन् प्रतिबन्धके

तत्तादात्म्यविधेयकानुमितौ तादात्म्यसम्बन्धेन तस्यापि विधि-  
 त्वोपगमे क्षतिविरहादित्यत आह, 'अतएवेति तादात्म्येन व्याप्ति-  
 स्वीकारादेव, 'गोत्वत्वाद्यग्रहदशायां गौः सिध्यतीत्यन्वयः', अन्यथा  
 तत्र गोत्वत्वरूपसाध्यतावच्छेदकानुपस्थितौ गोत्वसाध्यकानुमितौ-  
 पयिकव्याप्तेर्दुर्यहतया गोत्वसाध्यकानुमितेः गोतादात्म्यापि  
 गोत्वरूपतया तन्निष्ठव्यापकताया अपि गोत्वत्वोपस्थितिमन्तरेण  
 दुर्यहतया गोतादात्म्यधर्मिकव्यापकताज्ञानाधीनतादात्म्यमेव  
 र्गकगवानुमितेश्चासम्भवेन अयं गौरित्याकारकानुमितेरनुभवि-  
 त्वाया अपलापप्रसङ्गादिति भावः । यद्यदि गोत्वत्वं धर्मिता-  
 वच्छेदकीकृत्य व्यापकतावच्छेदकत्वावगाहिग्रह एव गोत्वेन  
 गोसाध्यकानुमितावपि हेतुर्वाच्यः निर्धर्मितावच्छेदकव्यापक-  
 तावच्छेदकत्वग्रहस्य व्यभिचारज्ञानाप्रतिबध्यतया अनुमित्यजनक-  
 त्वात् इति तादात्म्येन गोत्वावच्छिन्नसाध्यकानुमितिरपि गोत्व-  
 त्वाद्यनुपस्थितिदशायां न सम्भवति, तथापि वक्ष्यमाणप्रतियोगिता-  
 धर्मिकोभयाभावघटितलक्षणाभिप्रायेणेदमभिहितम् । न च जातं  
 रपि समवायेनैव स्वरूपतः प्रकारतया अभावप्रतियोगितया भाव-  
 मानेऽवच्छेद्यत्वे निरूपितत्वमस्वप्नेन स्वरूपतः प्रकारत्वं नोप-  
 पद्यत इति वाच्यम् । स्वरूपतो गोत्वादिप्रकारकज्ञानस्य गोत्वा-  
 दिप्रकारकत्वेनानुव्ययमाये त्ययमायानुक्तिश्चित्तगोत्वत्वादिगोत्वान्ते  
 प्रकारत्वामभवेन उक्तनियमस्यैवामिदं । तस्मात् स्वरूपतः साध्यता-  
 यच्छेदकप्रकारिकायामनुमितौ स्वरूपतः साध्यतायच्छेदकप्रका-  
 रस्य साधनव्यतिष्टाभावप्रतियोगितात्वात्तावच्छेदकसाध्यतायच्छेदक

रूपावच्छिन्नत्व-साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभावावगा-  
हिज्ञानस्य हेतुतया तत्र गोत्वत्वज्ञानानपेक्षणेनानुपपत्त्यभावात् ।

परे तु एतदस्वरसेनैवाह, 'आदीति, आदिना पक्षधर्म्मा-  
संग्रहः, तथाच गवेतरावृत्तित्वादिरूपव्याप्तेः साधनव्यापकता-  
ग्रहधर्म्मावच्छेदकतया उपस्थितिधौव्येऽपि तद्विशिष्टस्य यत्र न  
पक्षधर्म्माधीस्तत्वेवायं गौरित्यनुमितेर्गोविधेयकत्वमावश्यकमिति  
तदनुरोधेनैव तादात्म्येन व्यापकत्व वाच्यम् इत्याशय इत्याहुः ।

अन्ये तु ननु अयं गौरित्यनुमितिर्गवेतरावृत्तित्वरूपायाः  
शुद्धगोत्वनिरूपितव्याप्तेर्ज्ञानान्निरवच्छिन्नगोत्वसाध्यकैव समवायेन  
भविष्यति साध्यवदन्यवृत्तित्वरूपाया अपि व्याप्तेरनुमितिहेतुत्व-  
स्याग्रे वाच्यत्वादतस्तादृशानुमिचनुरोधाद्विभिन्नो व्यापकत्वस्वीका-  
रोऽनुचित इत्यत उक्तं 'गोत्वत्वेति, 'गोत्वत्व' गवेतरावृत्तित्वं,  
तथाच गवेतरावृत्तित्वरूपाया गोत्वव्याप्तेरज्ञानदशायामुत्पन्नायाः  
अयं गौरित्यनुमितेर्गोत्वविधेयकत्वासम्भवादुगोविधेयकत्वमेवेति  
तदनुरोधात् अवश्य धर्म्मिणो व्यापकत्वं वाच्यमिति भाव-  
इत्याहुः (१) ।

इदंशयुक्त्या तादात्म्येन व्यापकतासिद्धिवद्गोत्वत्वाद्यग्रहदशायाम्  
यत्र गोत्वत्वं साक्षादिरिति व्याप्तिग्रहाधीनगवादिहेतुकसाक्षादि-  
सिद्ध्यनुरोधात् तत्सम्बन्धेन व्याप्यतासिद्धिरपि द्रष्टव्या ।

(१) परेत्येत्यादि इत्याहुः इति न नान्येत्येत्यादि इत्याहुः इति नान्ये  
केषु चिदादर्शयुक्तकेषु नास्ति ।

केचित्तु ननु तादात्म्यसम्बन्धेन व्यापकत्वानुपगमेऽपि गवान्  
 समवेतत्वरूपव्याप्तिज्ञानादेव गोत्वादिविधेयकानुमितिर्निश्चि-  
 त्वैव तथा सति (१) अयं गौरित्याकारकतापि अनुमितेर्निर्वहति  
 स्वरूपतो गोत्वावगाहिनी गवान्यावृत्तित्वज्ञानात् स्वरूपत एव गौत  
 विप्रयिन्या अनुमितेरेवौचित्यात् । न चानवच्छिन्नविधेयताया  
 अकृतत्वात् तादात्म्यसम्बन्धेन गोरेव तत्र विधेयत्वमुचितम् परं  
 गौरित्यादिवाक्यजन्यबोधे तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नगवादिविधेय  
 तायाः कृतत्वादिति वाच्यम् । अयं गौरित्याकारके इदस्या  
 च्छिन्नविशेष्यकगोत्वादिप्रकारकप्रत्यक्षे या गोत्वादिप्रकारता  
 तस्या एव विधेयतात्वोपगमे अनुमितौ तत्कल्पने अतिरिक्त  
 विधेयताकल्पनाभावात्, अस्तु वा गवान्यावृत्तित्वरूपव्याप्ति  
 ज्ञानादेव तादात्म्येन गवानुमितिः किं तादात्म्येन व्यापकतये  
 त्याद्यागङ्गानिराधिकीर्षयोक्तं 'गोत्वत्वाद्यग्रहदशायामिति गौ  
 तरावृत्तित्वस्य हेतुभूतसाम्नादावग्रहदशायामित्यर्थः । तत्र,  
 गनेतरावृत्तित्वमात्रस्य गोत्वत्वगच्छार्थताविरहेण उदहरताया  
 दुर्व्याख्यात्वात्, गोत्वत्वपदं तद्वृत्तिधर्मपरमिति तु न समम्  
 गोत्वत्वस्य विगिष्टगोत्ववृत्तित्वरूपस्य स्वरूपतो भानासम्भवेन तद-  
 भानदशायाम् तद्वृत्तिधर्मभानस्यावश्यकत्वात् ।

अपरं तु गोत्वत्वाद्यग्रहदशायामपि गौः मिथ्यगोत्वत्वयः, यदा  
 गोत्वत्वसन्निमित्तं न भासते तदा तत्र गोभीमते इत्यर्थः, स्वदशगो  
 त्वादिप्रकारिण्या गवानुमितिर्निश्चययोगि गानत्, तादात्म्येन

व्यापकतानुपगमे गोत्वस्यैव सास्त्रादिलिङ्गकानुमितौ भानस्योप-  
गन्तव्यतया विधेयतायाश्चावच्छिन्नत्वनियमेन स्वरूपतो गोत्व-  
प्रकारकानुमितेरनुभवसिद्धाया अनुपपत्तिरित्युपपत्त्यसङ्गतिरिति  
प्राहुः (१) ।

अन्ये तु गोत्वत्वाद्यग्रहदशायामपि स्वरूपतोभासमानगोत्वा-  
वच्छिन्ने हेतुमन्निष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितानिरूपित-तादात्म्य-  
सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्वाभावरूपान्योन्याभावघटिततादात्म्यस-  
म्बन्धावच्छिन्नव्यापकताज्ञानात् तादात्म्येन स्वरूपतो गोत्वप्रका-  
रिकानुमितिः सम्भवत्येव, एकरूपेणावच्छेदकेऽपि अवच्छेदकता-  
नवच्छेदकरूपेण अवच्छेदकत्वाभाव स्वीकृत्यैवान्योन्याभावघटित-  
लक्षणस्य ग्रन्थकृता 'यत् यद्रूपावच्छिन्नमित्यादिना परिष्कारणीय-  
त्वात् तदभिप्रायेणैव तत्सङ्गतेः, केवलान्वयिग्रन्थे च प्रतियोगिनि  
प्रतियोगितानवच्छेदकरूपेण प्रतियोगित्वाभावस्येवावच्छेदकेऽप्यव-  
च्छेदकतानवच्छेदकरूपेणावच्छेदकत्वाभावस्याप्रामाणिकतया व्या-  
पकताज्ञाने साध्यतावच्छेदकस्य स्वरूपतो भानं न सम्भवतीत्यभि-  
प्रायेण व्यापकताज्ञानहेतुतामते स्वरूपतो ज्ञानत्वादिप्रकारकानु-  
मित्यनुपपत्तेर्विध्यमाणतया न पूर्वोपरग्रन्थविरोध-इत्याहुः ।

यत्तु अनवच्छेदकाणि तादात्म्यसम्बन्धेन स्वरूपतः साध्यता-  
वच्छेदकप्रकारकज्ञानादनवच्छेदकत्वाणि आधेयतासम्बन्धेन स्वर-  
ूपतस्तत्प्रकारकज्ञानाद्वा स्वरूपतस्तत्प्रकारिका अनुमितिरित्युप-  
गमेन गोत्वत्वाद्यग्रहदशायामपि तादात्म्यसम्बन्धेन व्यापकता-

ज्ञानादनुमितिर्निर्वहतीति नोक्तानुपपत्तिरिति, तदन्तः, यं  
 गौरित्यादिज्ञानानुव्यवसाये स्वरूपतो गोत्वादिविशेषितप्रकारि-  
 प्रकारेण ज्ञानभानात् समवायातिरिक्तेन निरूपितत्वसम्यग्मेन  
 गोत्वादे. स्वरूपतः प्रकारताया आवश्यकत्वेऽपि समवाय-  
 निरूपितत्वोभयातिरिक्तेनापरमस्यन्धेन (१) स्वरूपतः प्रकारताया  
 अप्रामाणिकत्वात् (२) । अन्यथा व्यापकताज्ञानहेतुतामने चरु-  
 पतो ज्ञानत्वादेर्विशेष्यतावच्छेदकत्वानुपपत्त्या केवलान्वयिष्य-  
 तजज्ञानस्यानुमितिहेतुतागण्डनं दीधितिकृतां विरुध्येत न च  
 क्रमेणैव तत्तिर्थाहात् गोत्वानवच्छिन्नत्वप्रकारकप्रतियोगिता  
 ज्ञाने अनन्तव्यवसायां निरूपितत्वसम्यग्मेन स्वरूपतो गोत्व-  
 प्रकारकत्वे दीधितिकारस्यासम्भवात् तथा सत्यपि अप्रतिपक्ष-  
 विरोधात् प्रत्यक्षविरोधः । व्यापकभावात् व्याप्यभावाभिवाद्यां  
 कश्चित् तादात्म्यमस्यभावद्वयव्यापकताया एव ज्ञानसांख्यिक-  
 प्रमाणं 'गो र्गोतिरक्ता चेति तादात्म्यमस्यभावच्छिन्नप्रतियोगिता  
 कश्चित् तादात्म्यमस्यभावद्वयव्यापकतावच्छेदकगोत्वानवच्छिन्नस्य गो-

मन्त्राय विद्वद्वायव्यमस्यन्तति पा ।

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

न च 'गो र्गोतिरक्ता चेति' निरूपितत्वसम्यग्मेन ज्ञानो स्वरूपतः प्रमाणं

रूपाभावादित्यर्थः, समवायसम्बन्धावच्छिन्नगोत्वत्वाद्यवच्छिन्ना-  
भावसाधनत्वेऽपि तत्प्रतियोगितावच्छेदकगोत्वत्वाद्यग्रहदशायां  
तदभावस्य ज्ञानासम्भवेन ततः सास्त्राभावसिद्धासम्भवात् इति  
भावः (१) । 'एवञ्च' अधिकरणतादिस्थाने सम्बन्धित्वनिवेशने च,  
'गगनादेरपीति, तस्याधिकरणाप्रसिद्धावपि संयोगेन तत्सम्बन्धि-  
वृत्तित्वस्याभावे तत्र च साध्यवत्सम्बन्धित्वस्य प्रसिद्धा यथोक्त-  
व्याप्तिसत्त्वादिति भावः । वृत्त्यनियामकसंयोगव्यावृत्तरूपेण  
संयोगस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धत्वे साध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धस्य गगनीयसंयोगस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया प्रति-  
योगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशकल्पे तथा-  
विधप्रतियोगित्वाप्रसिद्धा संयोगेन गगनस्य व्यापकता न निर्वह-  
तीत्यत उक्त 'वृत्त्यनियामकसंयोगमात्रस्येति तादृशसंयोगसाधारण-  
संयोगत्वावच्छिन्नस्येत्यर्थः, 'यद्देत्याद्युक्तकल्पे वृत्त्यनियामकसंयोग-  
साधारणरूपेण तादृशसम्बन्धत्वविरहेऽपि न क्षतिः तन्मते प्रतियोगि-  
तायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशादित्याशयेनाह,  
'साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेनेति, पृथिवीत्वादिव्यापकत्वमपीत्यत्र  
'संयोगेन गगनादेरित्यनुपपद्यते । ननु प्रतियोगितायां साध्यताव-  
च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशे पृथिव्यादिनिष्ठसमवायादिसम्ब-  
न्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगितया गगनादेर्न पृथिवीत्वादिव्यापकता-  
सम्भव इत्यत आह, 'तदभाववतोऽपीति समवायादिना साध्या-

(१) व्यापकाभावादित्यादि इति भाव इत्यन्तः पाठः बङ्गु आदर्शपुस्तकेषु  
नास्ति ।



भाववतीऽपीत्यर्थः, 'तत्सम्बन्धित्वात्,' गगनादिसम्बन्धित्वात्, तथाच तादृशगगनाद्यभावो न साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमन्निष्ठ इत्यभावान्तरमादाय लक्षणसत्त्वं निप्रत्यूहमेवेति भावः । ननु संयोगेन गगनस्य व्यापकत्वे बाधानवतारदशायाम् अभ्रान्तस्य वृत्तिनियामकसंयोगेनैव कथं न गगनानुमितिरित्यत आह, 'सिद्धिरपीति, 'तथैव' वृत्तिनियामकसंयोगेनैव, 'तेनासम्बन्धित्वादिति, तथाच तत्सम्बन्धावगाहनेऽनुमितेर्भ्रमतया तत्र भ्रमात्मकपरामर्शस्यापेक्षितत्वादिति भावः । यद्रूपावच्छिन्नयत्सम्बन्धस्य व्यापकताघटकत्वं तद्रूपावच्छिन्नतत्सम्बन्धेनैवानुमितिरिति नियमाभिप्रायेण दोषान्तरमाह, 'अव्यापकत्वाच्चेति वृत्तिनियामकेनैव सम्बन्धेन गगनाभावस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणतया वृत्तिनियामकसंयोगेन प्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगिताया गगने सत्त्वेन तत्सम्बन्धस्य व्यापकत्वाघटकत्वादित्यर्थः, तथाच व्यापकत्वाघटकस्य सम्बन्धस्यानुमितान्नमानान्न तेनानुमितिप्रसङ्ग इति भावः । ननु वृत्तिनियामकसंयोगेन गगनादिसम्बन्धिनोऽप्रसिद्धा कथं तेन सम्बन्धेन गगनाद्यभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरणमित्यत आह, 'व्यक्तीभविष्यतीति, वक्ष्यमाणीभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणं तत्रापि सुलभमेवेति भावः ।

दौधितिः ।

नन्वष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्यात्मककालमात्रवृत्तिधर्मस्य

विशेषणताविशेषेणाव्याप्यवृत्ति किमपि व्यापकं न  
स्यात् स्वावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिनोऽसम्बन्धिनि  
काले वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगितायां तत्सम्बन्धा-  
वच्छिन्नत्वस्य तेन सम्बन्धेन यत्प्रतियोगिसम्बन्धि तद-  
न्यत्वस्य च कालेऽसम्भवात् ।

गाढाधरी विवृतिः ।

कालिकविशेषणतया घटादिसाध्यके महाकालत्वादिहेतौ  
अप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिमाशङ्कते, 'नन्वित्यादिना, क्रियात्मक-  
खण्डकालमात्रवृत्त्येतत्कालत्वादिहेतुकस्यलेऽतीतानागतघटादिव्य-  
क्तीनां तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नतादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभाव एव हेतु-  
मिति प्रतियोगिव्यधिकरणः प्रसिद्ध इति नाव्याप्तिरतः 'अष्ट-  
द्रव्यातिरिक्तद्रव्यात्मकेति, जन्यमात्रस्य कालोपाधितामते द्रव्या-  
त्मकस्यापि खण्डकालस्य सम्भवान्न महाकालपर्यन्तलाभ इत्यतः  
अतिरिक्तान्तम्, क्रियात्मककालमात्रवृत्तिहेतुके तत्तत्क्रियाय-  
वृत्तिघटायभावमादाय लक्षणसत्त्वात् अतः 'द्रव्यात्मकेति ।  
यद्यपि गगन-दिगात्म-मनसां नित्यतया खण्डकालत्वासम्भवेन  
चतुर्द्रव्यातिरिक्त्युक्तावपि महाकाललाभस्तथापि यत्किञ्चित्तु-  
र्द्रव्यातिरिक्तत्वस्य पृथिव्यादावपि सत्त्वात् पृथिव्यादिचतुष्टया-  
तिरिक्तत्वस्य विशिष्याभिधान एव तन्नामः, तान्त्रिकैर्महाकालस्यै-  
वाष्टद्रव्यातिरिक्तद्रव्यपदेनाभिधानात्तयाभिधाने विशिष्यानभिधाने-  
ऽपि नान्यपरत्वशङ्केति तद्वैवाभिहितम् । खण्डकालसाधारण-

महाकालवृत्तेहेतुत्वे खण्डकालरूपहेत्वधिकरण एव लक्षणवत्-  
 कोक्ताभावप्रसिद्धिरिति 'कालमात्रवृत्तीत्यत्र 'मात्रपदं, समवाया-  
 दिना कस्यचित् साध्यत्वे समवायादिना घटाद्यभाव एव महा-  
 काले तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणः प्रसिध्यतीत्यतः 'विशेषण-  
 ताविशेषेणेति कालिकविशेषणतयेत्यर्थः, व्याप्यवृत्तिसाध्यके प्रति-  
 योगिवैयधिकरणस्यैवानुमितिजनकज्ञानेऽनुपादानात् केवलान्व-  
 यिनित्यवाच्यत्वादिसाध्यके नाव्याप्तिसम्भव इत्यतः 'अव्याप्यवृत्तीति,  
 कालिकसम्बन्धेनाव्याप्यवृत्तित्वञ्च व्यतिरेकिमात्रस्यैव केवलान्वयि-  
 नोऽप्यनित्यस्य विश्वविषयकजन्यज्ञानविषयत्वादेर्विध्यम्, एतत्तत्रै-  
 वस्त्वव्याप्यभिप्रायेणाभिहितम् । महाकालान्यवृत्तिहेतुकेऽन्यसम्ब-  
 न्धेन साध्यतायाञ्च हेतुमति सर्वत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्ति-  
 मन्मात्रस्यैव तेन सम्बन्धेन वृत्तिभ्रमदगायां व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्यै-  
 साध्यस्य हेतुमत्यव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदगायाम् अनुपपत्तिर्द्रष्टव्या (१) ।  
 स्वावच्छेदकसम्बन्धेन स्वावच्छेदकविशिष्टानधिकरणवृत्त्यभावात्  
 साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितानिवेगकल्पे तादृश  
 प्रतियोगित्वाप्रसिद्धाभिधानेनाव्याप्तिं स्फुटीकरोति, 'स्वावच्छेद-  
 कीति, 'स्य' प्रतियोगित्वं, 'काले' महाकाले, 'तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य'  
 कालिकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य, 'असम्भवादिति योजना, कालिक

(१) महाकालान्यवृत्तिहेतुकेऽन्यसम्बन्धेन साध्यतायाञ्च हेतुमति सर्वत्र  
 साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमन्मात्रस्यैव तेन सम्बन्धेन भ्रमदगायां अनुपपत्ति-  
 जनकज्ञानानुपपत्तिर्द्रष्टव्या, यत्र कालिकसम्बन्धेन व्याप्यवृत्तित्वभ्रमदगायां प्रति-  
 योगिवैयधिकरणस्यैवानुमितिजनकज्ञानेऽनुपादानात् केवलान्वयि-  
 नोऽप्यनित्यस्य विश्वविषयकजन्यज्ञानविषयत्वादेर्विध्यम्, एतत्तत्रैव  
 स्त्वव्याप्यभिप्रायेणाभिहितम् । महाकालान्यवृत्तिहेतुकेऽन्यसम्बन्धेन  
 साध्यतायाञ्च हेतुमति सर्वत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिभ्रमदगायां  
 व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्यैसाध्यस्य हेतुमत्यव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदगायाम् अनुपपत्तिर्द्रष्टव्या ।

सम्बन्धेन वृत्तिमन्मात्रस्यैव महाकाले वृत्तेरवृत्ते च तेन सम्बन्धेन सम्बन्धिनोऽप्रसिद्धा कस्यापि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमहत्तित्वसम्भवेन समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नघटाद्यभावस्यैव तद्यात्वात् तत्प्रतियोगितायाः समवायादिसम्बन्धेनैवावच्छिन्नत्वादिति भावः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमहत्त्वभावीयसम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वाविशेषितप्रतियोगितानिवेशकत्वेऽपि तादृशसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमत एवाप्रसिद्धा अव्याप्तिरित्याह (१) 'तेनेति, 'तेन सम्बन्धेन' कालिकसम्बन्धेन, गगनाद्यभावप्रतियोगिनस्तेन सम्बन्धेन सम्बन्धिरूपप्रतियोग्यप्रसिद्धा तेन सम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धित्वाप्रसिद्धि स्फुटीकर्तुं प्रतियोग्यसम्बन्धित्वस्येत्यनभिधाय यत्प्रतियोगिसम्बन्धि तदन्यत्वस्येत्यसमासेनाभिधानम् । अथ कालिकसम्बन्धेन महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नाभाव एव महाकाले प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिव्यधिकरण प्रसिद्धस्तमादायैव च लक्षणसमन्वयसम्भवात् कथमव्याख्यभिधानं, न हि महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटादिनिरूपितः कालिकोऽपि सम्बन्धो महाकाले सम्भवति, तद्वर्त्मिवृत्तित्वविशिष्टनिरूपितसम्बन्धानुयोगितायास्तद्वर्त्मिनियतत्वात्, अन्यथा सत्तादिमति गुणादौ द्रव्यादिवृत्तित्वविशिष्टसत्ताद्यभावप्रत्ययानुपपत्तेः । न चैवं ऋदादिवृत्तित्वविशिष्टवङ्गभावादेर्विपर्यय-

(१) तादृशसम्बन्धेन प्रतियोग्यसम्बन्धिहेतुमतोऽप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तिमाहेति पा० ।

तथा सम्बन्धित्वम् ज्ञाने न स्यात् ज्ञानस्य कृदादिवृत्तित्वानि-  
 पकत्वादिति क्रदो वज्जिमानित्यादौ तादृशविशिष्टस्य बाधादि-  
 रूपस्य हेत्वाभासत्वं न स्यात् ज्ञाननिष्ठविषयितया तादृशविशिष्ट-  
 वत्त्वम् अनुमितिप्रतिबन्धकतावच्छेदकं तादृशविशिष्टस्यैव तत्रा-  
 त्वात् । यदि च तत्सम्बन्धेन तद्विषयसम्बन्धित्वविशिष्टनिरूपित-  
 स्तादृशसम्बन्धो विगेषणकोटिविशिष्टतद्विषयनियत इति सम्बन्धा-  
 न्तरेण कृदादिवृत्तित्वविशिष्टनिरूपितविषयितासम्बन्धो ज्ञाने  
 सम्भवत्येवेत्युच्यते तदापि इच्छादिविषयत्वविशिष्टघटादिनिरूपित-  
 विषयितासम्बन्धस्य ज्ञानेऽसम्भवात् इच्छाविषयत्वाभावादिसाध्य-  
 घटादिपक्षकस्थले तादृशविशिष्टस्य बाधादिरूपस्य हेत्वाभास-  
 त्वानुपपत्तिर्दुर्वारैवेति वाच्यम् । विशिष्टनिरूपितविषयिताति-  
 रिक्तसम्बन्धस्यैव विशेषणीभूतसम्बन्धितानिरूपकाधिकरणत्वनियत-  
 त्वोपगमात् तद्विषयविशिष्टतन्निरूपितविषयितायां तदंगे तद्विषय-  
 प्रकारकत्वमात्रस्यापेक्षितत्वाद्विच्छाविषयो घट इत्यादिज्ञाने इच्छा-  
 विषयत्वविशिष्टघटादिनिरूपितविषयितासत्त्वे बाधकाभावात् । न  
 च महाकाले महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटायधिकरणत्वानुपगमे  
 तस्य विग्वधारत्वव्याघात इति शङ्कनीयं, तादृशविशिष्टनिरूपिता-  
 धिकरणताविगेषस्य महाकालेऽसत्त्वेऽपि घटादेर्वटत्वाद्यवच्छिन्न-  
 निरूपिताधिकरणतासत्त्वेनैव सर्व्वधारत्वोपपत्तेः ।

परं तु महानभेद्यवज्जित्व-वज्जि-घटोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-  
 कस्य धूमममानाधिकरणाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वं वज्जित्वे-  
 ऽप्यस्तीत्यव्याप्तिभिर्या अवश्यं साध्यतावच्छेदकावटको यः साध्य-

वृत्तिधर्मस्तदनवच्छिन्नेव हेतुसमानाधिकरणाभावस्य प्रतियोगिता लक्षणे निवेशनीया प्रत्येकसुभयत्र पर्याप्तिसम्बन्धेनावृत्तिधर्मस्य तादृशसम्बन्धेन उभयत्र सत्त्वासम्भवेन हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणभिन्नत्वस्य निवेशायोगादेवञ्च प्रकृते महाकालान्यत्वविशिष्टघटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकाघटकेन महाकालान्यत्ववैशिष्ट्यरूपसाध्यनिष्ठधर्मेणावच्छिन्नत्वात् तादृशप्रतियोगिताकाभावमादाय न प्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रसिद्धिसम्भवोऽपीति ध्येयम् ।

अन्ये तु यादृशप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टस्यानधिकरणत्वं हेतुमत इत्यत्रावच्छेदकवैशिष्ट्यमवश्य साध्यतावच्छेदकाघटकसम्बन्धेन वाच्यम् अन्यथा तप्तायःपिण्डस्यापि कालिकसम्बन्धेन यद्भूमत्वविशिष्टं वज्रगादिकं संयोगेन तदधिकरणतया धूमवान् वज्जेरित्यादावतिव्याख्यापत्तेः । इत्यञ्च समवायेन घटत्वादि-विशिष्टस्य कालिकसम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र महाकालान्यत्व-विशिष्टघटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य साध्यतावच्छेदकाघटकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नमप्रसिद्धं विशिष्टनिरूपितसमवायानभ्युपगमात् अतस्तादृशाभावमादाय न प्रसिद्धिसम्भव इति ध्येयम् ।

अत्र केचित् कालिकसम्बन्धेनाधारता महाकालस्यैव न तु सूर्यक्रियादेः, इदानीं घटः तदानीं घट इत्यादिप्रतीत्या क्रियादिरूपकालोपाधीनां महाकालनिष्ठाधारतावच्छेदकत्वस्यैवावगाहनात् अतएव तेषां कालविशेषणतया कालोपाधि-



विशिष्टाधारत्वसिद्धिर्दुर्व्वारेव, तथाच महाकाले विशिष्टघटा-  
भावोऽपि विशिष्टप्रतियोगिममानाधिकरणः तादृशप्रतीत्यनभ्युप-  
गमे खण्डकालेऽपि न प्रतियोग्यधिकरणत्वप्रसिद्धिरित्युक्तस्यले-  
ऽव्याप्तिवारणमशक्यमित्याहुः ।

अन्ये तु कालिकः सम्बन्धः स्वरूपानतिरिक्तः, तथाच खण्ड-  
कालानुयोगिकतादृशसम्बन्धानां तत्तत्स्वरूपानामनुगमकसम्बन्ध-  
तावच्छेदकाभावेन प्रत्येकमेव सम्बन्धता तथाच महाकालस्वरूप-  
सम्बन्धेनैव घटादेर्महाकालत्वादिव्यापकता वाचेति दुरुद्धरैवा-  
व्याप्तिः तादृशसम्बन्धेन महाकालान्यवृत्तित्वस्याप्रसिद्धेरिति  
वदन्ति । तदसत्, स्वरूपानां प्रातिस्विकरूपेण सम्बन्धत्वे  
यत्किञ्चित्खण्डकालस्वरूपसम्बन्धेन साध्यतायां तादृशखण्डकाल-  
मात्रवृत्तिहेतुके प्रतियोगिव्यधिकरणाभावाप्रसिद्धिसम्भवान्महा-  
कालमात्रवृत्तिहेतुकानुधावनस्य निर्व्वीजतापातात् ।

परं तु साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमित्यौ-  
पयिकव्याप्तावेव प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टवैयधिकरण्यनिवेशः,  
न तु साध्यतावच्छेदकोपलक्षितसाध्यवैशिष्ट्यविषयकानुमित्यौप-  
यिकव्याप्तौ, अन्यथा महाकाले पृथिव्यादिहृत्तिलोपलक्षित-  
जात्यनुमानानुपपत्तेः, साध्यतावच्छेदके प्रतियोगितावच्छेदक-  
विशिष्टप्रतियोगिव्यधिकरणत्वविशिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्व-  
सत्त्वादित्यञ्च साध्यतावच्छेदकोपलक्षितस्य यत्र साध्यता तत्रैवा-  
व्याप्तिशङ्कापरोऽयं ग्रन्थः, तत्र यद्यन्युतप्रतियोगिवैयधिकरण्यस्यैव  
निवेशेन महाकालान्यवृत्तित्वविशिष्टघटाद्यभावस्यापि लक्षणा-





वच्छेदकसम्बन्धेन वा, 'वक्तव्यं' अभावविशेषणतया अभाव-  
पूर्वप्रतीकेन विवक्षणीयं, 'गगनाद्यभावद्वारिकैवति, तद्वति-  
योगिनः कालिकसम्बन्धेनाधिकरणाप्रसिद्ध्या तदनधिकरणा-  
प्रसिद्धावपि वृत्तिमति प्रसिद्धायाः कालिकसम्बन्धेन महाकाल-  
वृत्तिताया अभावस्य तत्र प्रसिद्धत्वादिति भावः । ज्ञान-  
वान् सत्त्वात् संयोगि सत्त्वादित्यत्र क्रमेण सम्बन्धविशेष-  
निवेशन-यत्किञ्चित्पदोपादानयोर्व्यावृत्तिमाह, 'सत्ताद्यधिकर-  
णेति, सम्बन्धविशेषानुपादाने कर्मादौ समवायेन ज्ञानाभाव-  
प्रतियोगिनोऽवृत्तावपि विषयतासम्बन्धेन वृत्तेस्तादृशाभावी न  
लक्षणघटकः स्यात्, यत्किञ्चित्पदानुपादाने कर्मादौ संयोगा-  
भावप्रतियोगिनोऽसत्त्वेऽपि हेत्वधिकरणद्रव्यवृत्तितया हेत्वधिकरण-  
वृत्तित्वसामान्याभाववत्त्वासम्भवात् सोऽपि न तथा स्यात् इत्य-  
भावान्तरमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति भावः । यद्यपि यत्किञ्चि-  
त्पदस्य व्यावृत्तिर्ज्ञानसाध्यकेऽपि सम्भवति ज्ञानस्यापि समवायेना-  
व्याप्यवृत्तितया तत्साध्यकेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशन-  
स्यावश्यकत्वात्, तथापि प्रसिद्धाव्याप्यवृत्तिसाध्यके व्यभिचारिणि  
संयोगि सत्त्वादित्यत्र तदनुक्तौ तत्र व्यावृत्तिर्न सम्भवति इति शङ्का  
स्यात् तन्निराकरणाय तत्र तद्वदर्शनम् ।

केचित्तु संयोगसाध्यके आदिपदग्राह्यगुणान्यत्वविशिष्टसत्त्व-  
हेतुके साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्यैव व्यावृत्तिप्रदर्शनपरं 'संयोग-  
सामान्यस्य चेत्यपि, विषयताया वृत्त्यनियामकत्वे प्रतियोगिवैयधि-  
करणे सम्बन्धित्वानिवेशपक्षे पूर्वस्थलीयव्यावृत्त्यसङ्गतेरित्यम्बरसा-



वच्छेदकसम्बन्धेन वा, 'वक्तव्यं' अभावविशेषणतया अभाव-  
पूर्वप्रतीकेन विवक्षणीयं, 'गगनाद्यभावहारिकैवति, तत्प्रति-  
योगिनः कालिकसम्बन्धेनाधिकरणाप्रमिद्धा तदनधिकरणा-  
प्रसिद्धावपि वृत्तिमति प्रमिद्धायाः कालिकसम्बन्धेन महाकाल-  
वृत्तिताया अभावस्य तत्र प्रसिद्धत्वादिति भावः । ज्ञान-  
वान् सत्त्वात् संयोगि सत्त्वादित्यत्र क्रमेण सम्बन्धविशेष-  
निवेशन-यत्किञ्चित्पदोपादानयोर्व्यावृत्तिमाह, 'सत्ताद्यधिकर-  
णेति, सम्बन्धविशेषानुपादाने कर्मादौ समवायेन ज्ञानाभाव-  
प्रतियोगिनोऽवृत्तावपि विषयतासम्बन्धेन वृत्तेः स्थावृशाभावो न  
लक्षणघटकः स्यात्, यत्किञ्चित्पदानुपादाने कर्मादौ संयोगा-  
भावप्रतियोगिनोऽसत्त्वेऽपि हेत्वधिकरणद्रव्यवृत्तितया हेत्वधिकरण-  
वृत्तित्वसामान्याभाववत्त्वासम्भवात् सोऽपि न तथा स्यात् इत्य-  
भावान्तरमादायातिव्याप्तिप्रसक्तिरिति भावः । यद्यपि यत्किञ्चि-  
त्पदस्य व्यावृत्तिर्ज्ञानसाध्यकेऽपि सम्भवति ज्ञानस्यापि समवायेना-  
व्याप्यवृत्तितया तत्साध्यकेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशन-  
स्यावश्यकत्वात्, तथापि प्रसिद्धाव्याप्यवृत्तिसाध्यके व्यभिचारिणि  
संयोगि सत्त्वादित्यत्र तदनुक्ती तत्र व्यावृत्तिर्न सम्भवति इति शङ्का  
स्यात् तन्निराकरणाय तत्र तद्वदर्शनम् ।

केचित्तु संयोगसाध्यके आदिपदग्राह्यगुणान्यत्वविशिष्टसत्त्व-  
हेतुके साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्यैव व्यावृत्तिप्रदर्शनपरं 'संयोग-  
सामान्यस्य चेत्यपि, विषयताया वृत्त्यनियामकत्वे प्रतियोगिवैयधि-  
करण्ये सम्बन्धित्वानिवेशपक्षे पूर्वस्य लीयव्यावृत्त्यसङ्गतैरित्यस्वरसा-



रित्यादौ विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकत्वानिर्वाहेण अति-  
 व्याप्तिप्रसङ्गेः, प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वोपादाने प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकविशिष्टत्वावच्छेदेन हेत्वधिकरणनिरूपितवृत्तित्वात्य-  
 न्ताभावस्यैव निवेद्यनीयतया विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकता-  
 निर्वाहेणातिव्याप्तिवारणं न भवतीति व्यावृत्तिसङ्गतिः । सामान्य-  
 पदप्रयोजनमाह, 'संयोगसामान्यञ्चेति, संयोगि द्रव्यत्वादित्यादौ  
 संयोगत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगिनि यत्किञ्चित्संयोगव्यक्तौ हेत्वधि-  
 करणयत्किञ्चिद्वृषटादिव्यक्त्यवृत्तित्वसत्त्वेऽपि तत्प्रतियोगिसामान्ये  
 तदसत्त्वेन तादृशाभावस्य लक्षणाघटकतया नाव्याप्तिरित्यर्थः ।  
 तद्वति रूपान्तरावच्छेदेनापि तदभावोऽप्रामाणिकः (१) इत्यागदेन  
 दूषयति, 'विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वादिति, तथाच उभयत्वादिविशि-  
 ष्टस्यापि नूतत्वादेः शुद्धनूतत्वाद्यनतिरिक्ततया नूतत्वादिवृत्तेर्मनो-  
 वृत्तित्वादेरभावस्य उभयत्वादिविशिष्टेऽपि तन्निवृत्तनन्वयात् भूत-  
 त्व-नूतत्वोभयवान् नूतत्वादित्यादावतिव्याप्तिर्विशिष्टान्तोपादा-  
 नेऽपि दुर्ज्वारैवेति भावः । न च भूतत्व-नूतत्वोभयं न मनसि  
 गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता न गुणे इत्यादिमूर्त्तानुभवसिद्धप्रतीतिवन्ता-  
 द्वित्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्ने मनोगुणादिवृत्तित्वाभावमिहेरावज्य-  
 कत्वान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशप्रतीत्या मनोगुणाय-  
 धिकरणकद्वित्वविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावस्यैवावगाहनात् जाती न  
 किञ्चित् समवैतीति निरुपदशयां जाती न भूतत्व-नूतत्वोभयं न



रित्यादौ विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकत्वानिर्व्याहेण अति-  
 व्याप्तिप्रसङ्गे, प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टत्वोपादाने प्रतियोगि-  
 तावच्छेदकविशिष्टत्वावच्छेदेन हेत्वधिकरणनिरूपितवृत्तित्वात्य-  
 न्ताभावस्यैव निवेशनीयतया विशिष्टसत्ताद्यभावस्य लक्षणघटकता-  
 निर्व्याहेणातिव्याप्तिवारणं सम्भवतीति व्यावृत्तिसङ्गतिः । सामान्य-  
 पदप्रयोजनमाह, 'संयोगसामान्यञ्चेति, संयोगि द्रव्यत्वादित्यादौ  
 संयोगत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगिनि यत्किञ्चित्संयोगव्यक्तौ हेत्वधि-  
 करणयत्किञ्चिदुघटादिव्यक्त्यवृत्तित्वसत्त्वेऽपि तत्रप्रतियोगिसामान्ये  
 तदसत्त्वेन तादृशाभावस्य लक्षणाघटकतया नाव्याप्तिरित्यर्थः ।  
 तद्वति रूपान्तरावच्छेदेनापि तदभावोऽप्रामाणिकः (१) इत्याशयेन  
 दूषयति, 'विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वादिति, तथाच उभयत्वादिविशि-  
 ष्टस्यापि मूर्त्तत्वादेः शुद्धमूर्त्तत्वाद्यनतिरिक्ततया मूर्त्तत्वादिवृत्तेर्मनो-  
 वृत्तित्वादेरभावस्य उभयत्वादिविशिष्टेऽपि तस्मिन्नसम्भवात् भूत-  
 त्व-मूर्त्तत्वोभयवान् मूर्त्तत्वादित्यादावतिव्याप्तिर्विशिष्टान्तोपादा-  
 नेऽपि दुर्ब्यारैवेति भावः । न च भूतत्व-मूर्त्तत्वोभयं न मनसि  
 गुणायन्यत्वविशिष्टसत्ता न गुणे इत्यादिसर्वानुभवसिद्धप्रतीतिवन्ता-  
 द्वित्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्ने मनोगुणादिवृत्तित्वाभावनिर्हेतावन्-  
 कत्वान्नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशप्रतीत्या नान्दुर्ब्यारै-  
 धिकरणकद्वित्वविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावस्यैवावगाहनाद् न न  
 किञ्चित् समवेतीति निश्चयदशायां जातौ न मूर्त्तत्व-मूर्त्तत्वोभयं न

(१) विशेषवृत्तेर्विशिष्टानुयोगिकानादौ नान्दुर्ब्यारैवेति भावः ।



विशिष्टसत्तेति प्रतीतिवत् मनसि गुणे च न किञ्चित् समवेतीति  
 भ्रमदशायामपि तादृशप्रतीतेरानुभविकतया मणोगुणादिसम-  
 वेतत्वाभावस्य तद्विषयत्वासम्भवेन मनोगुणाद्यधिकरणकाभावस्य  
 तद्विषयताया आवश्यकत्वात् तादृशभ्रमाभावकालीनतयाकार-  
 प्रतीतावपि तस्यैव विषयत्वौचित्यात् अन्यथा कल्पनागौरवापातात्,  
 भूतत्व-मूर्तत्वोभयं न मनोवृत्ति गुणान्यत्वविशिष्टसत्ता न गुण-  
 वृत्तिरित्यादिप्रत्ययाश्च तादृशोभयत्वविशिष्टसत्तात्वादी मनोगुणा-  
 दिवृत्तितावच्छेदकत्वाभावं मनोगुणादिवृत्तित्वे तादृशोभयत्व-  
 विशिष्टसत्तात्वावच्छेद्यत्वाभावं वा अवगाहन्ते तत्र तादृशाभावस्य  
 क्लृप्तत्वात् । न च यत्किञ्चिद्वैत्वधिकरणवृत्तितानवच्छेदकस्य  
 प्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव विवक्षणीयम् उभयत्वाद्यवच्छिन्ना-  
 भावप्रतियोगितावच्छेदकोभयत्वादेश्च मनोवृत्तितानवच्छेदकत्वा-  
 त्तादृशाभावसंग्रहेण नातिव्याप्तिरिति वाच्यम् । गुणान्यत्व-  
 विशिष्टसत्ताद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकस्य वैशिष्ट्यसहितसत्ता-  
 त्वस्य गुणादिवृत्तितावच्छेदकशुद्धसत्तात्वाद्यनतिरिक्ततया तदन-  
 वच्छेदकत्वाम्भवेन उक्तविवक्षयापि तादृशाभावसंग्रहासम्भवात् ।  
 यदभावीयप्रतियोगितावच्छेदकतायां यत्किञ्चिद्वैत्वधिकरणवृत्ति-  
 तावच्छेदकत्वपर्यायवच्छेदकावच्छिन्नपर्याप्तताविरहस्तादृशाभाव-  
 निवेशे दर्शितातिव्याप्तिपरीहारश्च सम्भवतीत्याशङ्क्य दूषणात्सर-  
 माह, 'समवायेनेति, 'जातिमन्निष्ठतादृशाभावेति, जातिमन्निष्ठी-  
 यो घटत्वाद्यभावस्तस्यैव पटाद्यसमवेतप्रतियोगिकत्वेन तादृशत्वात्  
 तत्प्रतियोगितायां जातित्वस्यानवच्छेदकत्वादिति भावः । जाति-

मद्वहत्तेर्जातित्वावच्छिन्नाभावस्य तादृशत्वं न सम्भवति इति स्फुटयति, 'जातिशून्ये चेति, 'तादृशमन्वन्नेन' समवायेन, 'अप्रसिद्धे-  
रिति, तथाच जातिमद्वहत्तियोंऽभावस्तुप्रतियोगिसामान्ये हेतु-  
मद्वयत्किञ्चित्पदेन जातिशून्यमेवोपादायावृत्तित्वान्तं घटनीयं तच्च  
न सम्भवति प्रतियोग्यप्रसिद्ध्या तदप्रसिद्धेरिति नासी लक्षणघटक-  
इति भावः । जातेर्व्याप्यवृत्तितया तत्साध्यके प्रतियोगिवैयधि-  
करस्यविशेषणस्य प्रयोजनविरहेणानिवेशेन नोक्तदोषावकाश इत्य-  
व्याप्यवृत्तिसाध्यक एवातिव्याप्तिमाह, 'संयोगादीति, 'अतिव्याप्ति-  
रिति, संयोगत्वावच्छिन्नाभावस्य हेत्वधिकरणयत्किञ्चित्पदेन सम्भवेत-  
प्रतियोगिसामान्यकत्वसम्भवेन लक्षणघटकत्वादिति भावः ।  
तदसम्भवेन स्फुटयति, 'अद्रव्य इति सामान्यादावित्यर्थः,  
'अप्रसिद्धेरिति, तथाच यत्किञ्चित्पदेन न सामान्यादुपादान-  
सम्भव इति भावः । 'द्रव्य इति, तथाच द्रव्यमपि यत्किञ्चित्पदे-  
नोपादाय न तादृशाभावस्य तथात्व शक्योपपादनमिति भावः ।

दीधितिः ।

नैवं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये निरुक्तप्रति-  
योगिप्रतियोगिकत्व-हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चित्पदेनानु-  
योगिकत्वसामान्योभयाभावस्य विवक्षितत्वात् । धूम-  
संयोगे वज्ररधिकरणयोगोलकानुयोगिकत्वस्य चैवान्य-  
त्वविशिष्टैतद्वदसंयोगे एतद्वदधिकरणचैवानुयोगिक-

त्वस्य गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तासमवाये च जात्यधि-  
करणागुणानुयोगिकत्वस्य विग्रहान्नातिप्रसङ्गः ।

गाढाधरी विवृति ।

‘साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये उभयाभावस्य विवक्षितत्वात्’  
इति योजना । तथाच स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगि-  
कत्व-हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्त्यनुयोगिकत्वसामान्योभयाभाव-  
वत्साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यकत्वसभावे, स्वप्रतियोगिताव-  
च्छेदकेत्यत्र स्वावच्छेदकत्व प्रक्षिप्य तादृशाभाववत्सम्बन्धसामान्य-  
कत्वं प्रतियोगितायां वा विशेषणं देयमिति भावः । जनादि-  
संयोगे वज्रिप्रतियोगिकत्व-धूमवदनुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वेऽपि  
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गततत्तद्भूमाधिकरणानुयोगिक-  
वज्रिसंयोगे वज्रिप्रतियोगिकत्व-तत्तदधिकरणानुयोगिकत्वोभया-  
भावासत्त्वान्न वज्रभावस्य लक्षणघटकत्वमिति घटाद्यभाव-  
मादाय वज्रिमान् धूमादित्यत्र लक्षणसमन्वयः । घटवान् महा-  
कालत्वादित्यादौ पुनरवृत्तिगगनादेरभाव एव लक्षणघटकः  
कालिकसम्बन्धसामान्ये तत्प्रतियोगिगगनादिप्रतियोगिकत्वाभावे-  
नोभयाभावसौलभ्यात् हेत्वधिकरणानुयोगिकसाध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धसामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वाभावनिवेशे जाति-  
मान् मैत्रत्वादित्यादावुक्तातिव्याप्तिवारणमशक्यं सामान्याद्य-  
नुयोगिकसमवायाप्रसिद्धेः जात्यादिमदनुयोगिकसमवाये च  
जात्यादिप्रतियोगिकत्वसत्त्वेन जातित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रति-

योगिव्यधिकरणत्वानुपपत्तेः, निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकसाध्य-  
ताध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये हेत्वधिकरणीभूतयत्किञ्चिद्व्यक्त्य-  
नुयोगिकत्वाभावनिवेशे घटवान् महाकालत्वादित्यादावव्याप्ति-  
वारणमशक्यं गगनत्वादिविशिष्टप्रतियोगिककालिकसम्बन्धा-  
प्रसिद्धा गगनाभावस्यापि प्रतियोगिव्यधिकरणत्वानुपपत्तेरि-  
त्युभयाभावानुधावनम् । यत्किञ्चित्पदप्रयोजनमाह, 'धूमसयोग-  
इति, 'अयोगोलकानुयोगिकत्वस्येति, 'विरहान्नातिप्रसङ्ग इत्य-  
ग्रेतनेनान्वयः, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गतधूमसयोगे  
धूमप्रतियोगिकत्व-वह्निमदनुयोगिकत्वयोरुभयोरेव सत्त्वेन तत्ता-  
मान्योभयाभावस्य तत्र सत्त्वात् यत्किञ्चित्पदानुपादाने धूमवान्  
वह्नेरित्यत्रातिव्याप्तिः स्यात् । हेत्वधिकरणस्य च हेतुमत्त्वेन  
न निवेशः किन्तु तद्व्यक्तित्वेन यत्किञ्चिदेकहेतुमद्व्यक्तेर्निवेश-  
इत्येतन्नाभार्थकतदुपादाने पुनर्हेत्वधिकरणायोगोलकानुयोगिक-  
त्वस्य धूमसयोगे अभावादन्वसयोगे च धूमप्रतियोगिकत्वस्या-  
भावात् संयोगसामान्यस्यैवोभयाभाववत्त्वात् धूमत्वावच्छिन्ना-  
भावोऽपि लक्षणघटक इति नातिप्रसङ्ग इत्यर्थः । प्रतियोगि-  
तावच्छेदकविशिष्टार्थकनिरुक्तपदोपादानप्रयोजनं संयोगेन चैता-  
न्यत्वविशिष्टैतद्व्यक्तित्वेन चैतनिष्ठदण्डसाध्यके एतद्व्यक्तेर्हीनं सम-  
वायेन विशिष्टसत्तादिसाध्यके जातिरूपहेतौ चातिव्याप्तिवारण-  
रूपं दर्शयति, 'चैतान्यत्वमिति, निरुक्तपदानुपादाने संयोगसामान्या-  
न्तर्गतचैतनिष्ठैतद्व्यक्तिसयोगे हेत्वधिकरणचैतानुयोगिकत्व-चैतान्य-  
त्वविशिष्टैतद्व्यक्ताभावप्रतियोग्यैतद्व्यक्तप्रतियोगिकत्वयोः समवाय-

त्वस्य गुणकर्मान्यत्वविशिष्टमत्ताममवाये च जालधि-  
करणागुणानुयोगिकत्वस्य विरहान्नातिप्रमदः ।

गादाधरी विवृतिः ।

‘साध्यतावच्छेदकमस्वन्यसामान्ये उभयाभावस्य विवर्तितत्वात्’  
इति योजना । तथाच स्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगि-  
कत्व-हेत्वविकरणीभूतयत्किञ्चिद्वस्तुन्युयोगिकत्वसामान्योभयाभाव-  
वत्साध्यतावच्छेदकमस्वन्यसामान्यकत्वमभावे, स्वप्रतियोगिताव-  
च्छेदकेत्यत्र स्वावच्छेदकत्वं प्रक्षिप्य तादृगाभाववत्सस्वन्यसामान्य-  
कत्वं प्रतियोगितायां वा विशेषणं देयमिति भावः । जलादि-  
संयोगे वल्लिप्रतियोगिकत्व धूमवदनुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वेऽपि  
साध्यतावच्छेदकमस्वन्यसामान्यान्तर्गततत्तद्धूमाधिकरणानुयोगिक-  
वल्लिसंयोगे वल्लिप्रतियोगिकत्व-तत्तदधिकरणानुयोगिकत्वोभया-  
भावासत्त्वान्न वल्लभभावस्य लक्षणघटकत्वमिति घटाद्यभाव-  
मादाय वल्लिमान् धूमादित्यत्र लक्षणसमन्वयः । घटवान् महा-  
कालत्वादित्यादौ पुनरवृत्तिगगनादेरभाव एव लक्षणघटकः  
कालिकसस्वन्यसामान्ये तत्प्रतियोगिगगनादिप्रतियोगिकत्वाभावे-  
नोभयाभावसौलभ्यात् हेत्वधिकरणानुयोगिकसाध्यतावच्छेदक-  
सस्वन्यसामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वाभावनिवेशे जाति-  
मान् संपत्वादित्यादावुक्तातिव्याप्तिवारणमशक्यं सामान्याद्य-  
नुयोगिकसमवायाप्रसिद्धेः जात्यादिमदनुयोगिकसमवाये च  
जात्यादिप्रतियोगिकत्वसत्त्वेन जातित्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रति-

योगिव्यधिकरणत्वानुपपत्तेः, निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकसाध्य-  
ताध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्ये हेत्वधिकरणौभूतयत्किञ्चिद्व्यक्त्य-  
नुयोगिकत्वाभावनिवेशे घटवान् महाकालत्वादित्यादावव्याप्ति-  
वारणमशक्यं गगनत्वादिविशिष्टप्रतियोगिककालिकसम्बन्धा-  
प्रसिद्धा गगनाभावस्यापि प्रतियोगिव्यधिकरणत्वानुपपत्तेरि-  
त्युभयाभावानुधावनम् । यत्किञ्चित्प्रयोजनमाह, 'धूमसंयोग-  
इति, 'अयोगोलकानुयोगिकत्वस्येति, 'विरहान्नातिप्रसङ्ग इत्य-  
शेतनेनान्वयः, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गतधूमसंयोगे  
धूमप्रतियोगिकत्व-वज्जिसदनुयोगिकत्वयोरुभयोरेव सत्त्वेन तत्ता-  
मान्योभयाभादस्य तत्र सत्त्वात् यत्किञ्चित्प्रदानुपादाने धूमवान्  
वक्तेरित्यत्रातिव्याप्तिः स्यात् । हेत्वधिकरणस्य च हेतुमत्त्वेन  
न निवेशः किन्तु तद्व्यक्तित्वेन यत्किञ्चिदेकहेतुमद्व्यक्तौर्निवेश-  
इत्येतन्नाभार्यकतदुपादाने पुनर्हेत्वधिकरणायोगोलकानुयोगिक-  
त्वस्य धूमसंयोगे अभावादन्यसंयोगे च धूमप्रतियोगिकत्वस्या-  
भावात् संयोगसामान्यस्यैवोभयाभाववत्त्वात् धूमत्वावच्छिन्ना-  
भावोऽपि लक्षणघटक इति नातिप्रसङ्ग इत्यर्थः । प्रतियोगि-  
तावच्छेदकविशिष्टार्थकनिरुक्तपदोपादानप्रयोजनं संयोगेन चैत्रा-  
न्यत्वविशिष्टैतद्दृष्टत्वेन चैत्रनिष्ठदृष्टसाध्यके एतद्दृष्टहेतौ सम-  
वायेन विशिष्टसत्तादिसाध्यके जातिरूपहेतौ चातिव्याप्तिवारण-  
रूपं दर्शयति, 'चैत्रान्यत्वेति, निरुक्तपदानुपादाने संयोगसामान्या-  
न्तर्गतचैत्रनिष्ठैतद्दृष्टसंयोगे हेत्वधिकरणचैत्रानुयोगिकत्व-चैत्रान्य-  
त्वविशिष्टैतद्दृष्टाभावप्रतियोग्येतद्दृष्टप्रतियोगिकत्वयोः समवाय-

सामान्यान्तर्गतगुणानुयोगिकसत्तासमवाये च हेत्वधिकरणगुण-  
 नुयोगिकत्व-विशिष्टसत्ताभावप्रतियोगिसत्ताप्रतियोगिकत्वयोर्द्वयो-  
 रेव सत्त्वेन तादृशाभावस्य लक्षणघटकता न स्यादिति प्रसक्ताति-  
 प्रसक्तेस्तदुपादानान्नावकाशः चेत्ते गुणादौ च संयोगेन समवायेन  
 च विशिष्टदण्ड-विशिष्टसत्तावैशिष्ट्याप्रत्ययात्तदनुयोगिकसंयोग-सम-  
 वाययोर्विशिष्टदण्ड-सत्तात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वानभ्युपगमेना-  
 न्यानुयोगिकयोश्च तयोश्चैत्र-गुणानुयोगिकत्वाभावेनोभयाभावस्या  
 क्षततया विशिष्टसाध्याभावस्यापि लक्षणघटकत्वादित्यर्थः । अथात्र  
 संयोगेन घटादौ साध्ये घटत्वादिहेतावतिव्याप्तिः संयोगसामान्या-  
 न्तर्गतघट-पटादिसंयोगे घटानुयोगिकत्व-घटादिप्रतियोगिकत्वो-  
 भयसत्त्वेन घटादिनिष्ठघटानुभावस्य लक्षणाघटकत्वात् । न च  
 स्वस्मिन् संयोगेन स्वविशिष्टबुद्ध्यनुदयादन्यत्र घटविशिष्टबुद्धिमात्र-  
 नियामके घटसंयोगे घटप्रतियोगिकत्वमात्रं घटेऽन्यविशिष्टबुद्धि-  
 मात्रनियामकसंयोगे च तदनुयोगिकत्वमात्रमिति व्यभिचार-  
 निरूपकघटानुयोगिकत्व-तत्प्रतिकत्वोभयं न कुत्रापि संयोगे-  
 ऽस्ति । न हि समवायेन संयोगाधिकरणत्वमेव संयोगानुयोगित्वं  
 येन घटसमवेतसंयोगमात्रस्यैव घटानुयोगिकत्वं स्यात्, तथा सति-  
 तत्सम्बन्धानुयोगिताया एव तद्विशिष्टबुद्धिविषयताप्रयोजकत्वेन  
 स्वस्मिन्नपि स्वविशिष्टबुद्ध्यापत्तेर्दुर्व्यारत्वात् किन्तु सम्बन्धान्तरमेवेति  
 वाच्यम् । येन सम्बन्धेन घटेऽन्यविशिष्टधीस्तेनैव सम्बन्धेनान्यत्र घट-  
 विशिष्टबुद्धिजननादेकत्रैव संयोगे घटानुयोगिकत्व-घटप्रतियोगिक-  
 त्वयोरावश्यकत्वात् यस्मिन् सम्बन्धे यत्प्रतियोगिकत्वविशिष्टे यदनु-

योगिकत्वं तत्सम्बन्धेन तस्यैव तत्र विशिष्टप्रमितिः स्वप्रति-  
योगिकत्वविशिष्टे च संयोगे स्वानुयोगिकत्वानुपगमेन स्वस्मिंस्तेन  
सम्बन्धेन स्वविशिष्टप्रमापत्त्यनवकाशादिति चेन्न, संयोगेनाधि-  
करणांशे आधेयस्यैव विशिष्टधीर्जन्यते न तु आधेयांशे आधारस्य  
च, आधाराधेयभावानापन्नयोर्वृत्त्यनियामकमयोगिनोः संयोगेन  
विशिष्टबुद्धेरप्रामाणिकत्वात्, आधेयत्वानुपस्थितिकालीने भूतले  
घट इत्यादिप्रत्यये घटाद्यंशे भूतलादेः प्रकारत्वेऽपि आधेयताया-  
एव संसर्गतोपगमात् न तु मयोगमात्रस्य, एवमिति वृत्त्य-  
नियामकस्य गगनादिमंयोगस्य सम्बन्धत्वानुपपत्तिविशिष्टबुद्धि-  
नियामकस्यैव तथात्वादिति चेत्, का क्षतिः, एवमनेन  
संयोगेन अन्यत्र घटविशिष्टबुद्धिर्जन्यते घटस्य तत्संयोगाद्यया-  
नाधारत्वेन घटेन तेनऽन्यविशिष्टबुद्धिर्जन्यते इति संयोगमात्र-  
एव तत्प्रतियोगिकत्व-तदनुयोगिकत्वोभयाभावव्याप्तिव्याप्तात् । अत्र  
यस्य घटस्याधोऽवस्थितपटे येन संयोगेन विशिष्टबुद्धिर्जन्यता  
तेनेव च संयोगेन पटेन समं परिहृत्य स्थापितं तदघटे पटविशिष्ट-  
बुद्धिरपि जन्यते तत्र संयोगे घटप्रतियोगिकत्व घटानुयोगिकत्वो-  
भयस्यावश्यकतया संयोगेन घटमाध्यके तदघटे तत्पटानुयोगिकत्वादा-  
वतिव्याप्तिदुर्व्यारेवेति चेदेवं सति साध्यतादोषोदकमन्वयानु-  
योगितासामान्ये निरुक्तप्रतियोगिप्रतियोगिकत्वविनिर्दिष्टसम्बन्ध-  
निरूपितत्व-हेत्वधिकारणीभूतयत्विहिद्विहितत्वोभयाभावे एव  
विवक्षणीय, स्वस्मिन् स्वविशिष्टबुद्धानुदयेन स्वप्रतियोगिकत्ववि-  
शिष्टसंयोगनिरूपितत्वस्य स्वनिर्दिष्टानुयोगितादोषोदकमन्वयानु-





एतादृशरीत्या उक्तकल्पपरिष्कारेऽपि प्रतियोगिमद्भेदे हेतु-  
पर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नानुयोगिताकत्वस्याग्रिमकल्पे विवक्षणे  
इदमाकाशं आकाश-घटोभयत्वादित्यादावतिव्याप्तेर्दुर्वारत्वात्  
आकाशत्वाद्यवच्छिन्नभेदस्य दर्शितहेतुपर्याप्त्यवच्छेदकतदुभय-  
वृत्तिधर्मावच्छिन्नेऽसत्त्वात् प्रतियोगिवृत्तिधर्मस्य भेदाधिकरणता-  
नवच्छेदकत्वात् । न च व्यासज्यवृत्तिधर्मसाध्यके ईदृशी रीति-  
रूपादेया नान्यत्रेति वाच्यम् । आकाशत्वादेराकाश-घटादौ व्यासज्य-  
वृत्तित्वभ्रमदशाया तदवच्छिन्नभेदस्य प्रत्येकं हेत्वधिकरणवृत्तित्व-  
ग्रहेऽपि आकाश-घटोभयत्वादिहेतुना आकाशत्वाद्यनुमित्युत्पत्त्या  
तन्निर्वाहाय तत्रापि साधनपर्याप्त्यवच्छेदकावच्छिन्नाधिकरण-  
ताकप्रतियोगिमद्भेदघटितव्याप्तिज्ञानहेतुताया वाच्यतया तत्रा-  
प्यनुमित्यौपयिकव्याप्तिप्रसङ्गापत्तेः तस्मादुदित्वादिसाध्यकं द्रव्य-  
त्वाकाशत्वादिकं सहेतुरेव, इमे बहवस्तित्वादित्यादावव्याप्ति-  
धारणाय च पर्याप्त्यतिरिक्तस्वरूपसम्बन्धेन प्रतियोग्यधिकरण-  
त्वावच्छिन्नभेद एव हेतुमति विवक्षणीयः न तु प्रतियोग्य-  
वच्छिन्नभेदः, प्रतियोगिमदवृत्तिधर्मवत्त्वं वा, तेन प्रत्येकावृत्तिबहु-  
त्वाद्यवच्छिन्नभेदमादाय तदभावस्य न प्रतियोगिवैयधिकरण्यमित्येव  
सारम् । इदन्तु बोध्यं, साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावनिरूपित-  
त्वविशिष्टसाध्यवन्निष्ठतदधिकरणताभिन्नहेतुमन्निष्ठाधिकरणताकत्व-  
मेव 'प्रतियोगिव्यधिकरणहेतुसमानाधिकरणेति प्रतीकार्थः, महा-  
कालो घटवान् महाकालत्वादित्यादौ च नैतादृशविशेषणाक्रान्ता-  
भावासिद्धिः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नपटाद्यभावस्यैव तथात्वात् हेतु-

मन्निष्ठतदधिकरणतायां साध्याभावाधिकरणताभिन्नत्वेन निमित्त  
भेदनत्वादित्युभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणानुधावनं दीधि  
तिष्ठतामफलमेव, एवञ्च प्रतियोगिवैयधिकरणस्य यादृशप्रति  
योगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत इत्यादिक्रमेण  
निर्व्वचनेऽननुगमात् प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावकूटनिर्व्वमे न  
व्याप्तिर्दुर्ज्ञेया इति दूषणमनवकाशमिति दिक् ।

दीधितिः ।

स्वरूपमस्वभावेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे तु निरुक्तप्रतिपो  
षानाधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावाप्रतियोगितासामान्यं यत्न  
सामान्यात्कृत्वा यत्नार्थात्कृत्वालोभयाभावस्तत्र सम  
भावेन तत्तत्तार्थात्कृत्वा व्यापकत्वं बोध्यम् । समान्य  
मन्नामेन भेदसामान्याभावात् सामान्यादौ सत्त्वान्नेय  
त्वात् । आत्माप्रतियोगितावच्छेदकत्वं गृह्यमाणम् । अतएव  
समवयवकत्वेन द्वयत्वादिप्रतिपोषिकत्व-गुणाद्यन्य  
त्वात् । अतएव तद्विषयं द्वयं जातिरित्यादौ वक्ति धूमो  
त्पत्तिरिति । अतएव सत्यामत्य इत्यादिप्रतिपो  
षिकत्वात् । अतएव नातिव्याप्तिरित्यादि पट्टिनि ।

भा. ११. ११११ ।

अतएव तद्विषयं द्वयं जातिरित्यादौ वक्ति धूमोत्पत्तिरिति ।

अन्यथा तेषां परमार्थसत्त्वानुपपत्तिः तस्य कालवृत्तिरूप-  
त्वात्, एवं कारणत्वानुपपत्तिश्च तस्य पूर्वकालवृत्तिरुपपत्ति-  
त्वात् अवृत्तित्वप्रवादश्च तत्र कालिकातिरिक्तसम्बन्धेनावृत्तित्व-  
परः, इत्यञ्च कालिकसम्बन्धसामान्ये गगनादिप्रतियोगिकत्व महा-  
कालानुयोगिकत्वोभयाभावोऽपि दुर्लभ इति तदभावेऽपि प्रति-  
योगिवैयधिकवण्यं दुर्घटमतः कालिकसम्बन्धेन विश्वस्य वृत्ति-  
त्वपक्षे कल्पान्तरमाह, 'स्वरूपेति, यद्यपि गगनादेः कालिका-  
दिसम्बन्धेनासम्बद्धत्वेऽपि ईश्वरज्ञानं विषयितासम्बन्धेन घट-  
वन्नित्यज्ञानत्वादित्यादावव्याप्तिः पूर्वकल्पे दुर्निर्व्वारा वस्तुमात्र-  
स्यैव हेतुमति ईश्वरज्ञाने विषयितासम्बन्धेन सम्बद्धत्वात् तत्र  
तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकारणाभावाप्रसिद्धेः, तथापि वृत्त्य-  
नियामकसम्बन्धेन व्यापकत्वानभ्युपगन्तृणां तत्र तादृशाभावा-  
प्रसिद्धेरदोषतया कालिकसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वपक्षे तेन  
सम्बन्धेन घटादिसाध्यकमहाकालत्वादावव्याप्तिरेव कल्पान्तरा-  
नुसरणवीजतयोपदर्शिता ।

केचित्तु साध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वघटितद्वित्वा-  
वच्छिन्नाभावविवक्षणे घटवन्नित्यज्ञानत्वादित्यादौ नाव्याप्ति-  
प्रसङ्गः पटत्वादिविशिष्टनिरूपितायामीश्वरज्ञानानुयोगिकविष-  
यितायां साध्यतावच्छेदकघटत्वादिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविरहात्  
उपदर्शितद्वित्वावच्छिन्नभावसत्त्वेन पटत्वावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षण-  
घटकतया अव्याप्तिविरहात् पूर्वकल्पे न तत्र दोषः । न  
चोक्तद्वित्वावच्छिन्नाभावविवक्षणे महाकालो घटवान् काल-

मन्निष्ठतदधिकरणतोयां साध्याभावाधिकरणताभिन्नत्वेन विधि-  
भेदनत्वादित्युभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणानुधावनं दीधि-  
तिक्लतामफलमेव, एवञ्च प्रतियोगिवैयधिकरणस्य यादृशप्रति-  
योगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमत इत्यादिक्रमेण  
निर्व्वचनेऽननुगमात् प्रतियोगितावच्छेदकत्वाभावकृटनिर्व्वेगे च  
व्याप्तिर्दुर्ज्ञेया इति दूषणमनवकाशमिति दिक् ।

टीधितिः ।

स्वरूपसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वे तु निरुक्तप्रतियो-  
ग्यनधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितामामान्ये यत्त-  
न्वन्धावच्छिन्नत्व-यद्वर्त्मावच्छिन्नत्वोभयाभावस्तेन सम-  
न्धेन तद्वर्त्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वं बोध्यम् । समनाय-  
मन्धेन मेयसामान्याभावस्य सामान्यादौ सत्त्वान्मेय-  
त्यादेरप्यभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं मुलभम् । अतएव  
समवायस्यैकत्वेन द्रव्यत्वादिप्रतियोगिकत्व-गुणाद्यनु-  
योगिकत्वोभयमत्वेऽपि द्रव्यं जातंरित्यादौ वङ्गि-धृमा  
भयान् चरित्यादौ सयोगस्य द्वित्वावच्छिन्नप्रतियो-  
गिकत्वादिवर्त्तेऽपि च नातिव्याप्तिरित्यपि वदन्ति ।

गाढाध्याय विवर्ति ।

ननु गगनादेरपि तादृशसम्बन्धेन जातवृत्तिरसामान्यक

अन्यथा तेषां परमार्थसत्त्वानुपपत्तिः तस्य कालवृत्तिरूप-  
त्वात्, एवं कारणत्वानुपपत्तिश्च तस्य पूर्वकालवृत्तिरुपपत्ति-  
त्वात् अवृत्तित्वप्रवादश्च तत्र कालिकातिरिक्तसम्बन्धेनावृत्तित्व-  
परः, इत्यञ्च कालिकसम्बन्धसामान्ये गगनादिप्रतियोगिकत्व महा-  
कालानुयोगिकत्वोभयाभावोऽपि दुर्लभ इति तदभावेऽपि प्रति-  
योगिवैयधिकवक्ष्यं दुर्घटमतः कालिकसम्बन्धेन विश्वस्य वृत्ति-  
त्वपक्षे कल्पान्तरमाह, 'स्वरूपेति, यद्यपि गगनादेः कालिका-  
दिसम्बन्धेनासम्बद्धत्वेऽपि ईश्वरज्ञानं विषयितासम्बन्धेन घट-  
वन्नित्यज्ञानत्वादित्यादावव्याप्तिः पूर्वकल्पे दुर्निर्व्वारा वसुमात्र-  
स्यैव हेतुमति ईश्वरज्ञाने विषयितासम्बन्धेन सम्बद्धत्वात् तत्र  
तेन सम्बन्धेन प्रतियोगिव्यधिकारणाभावाप्रसिद्धेः, तथापि वृत्त्य-  
नियामकसम्बन्धेन व्यापकत्वानभ्युपगन्तृणां तत्र तादृशाभावा-  
प्रसिद्धेरदोषतया कालिकसम्बन्धेन गगनादेर्वृत्तिमत्त्वपक्षे तेन  
सम्बन्धेन घटादिसाध्यकमहाकालत्वादावव्याप्तिरेव कल्पान्तरा-  
नुसरणबीजतयोपदर्शिता ।

केचित्तु साध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिकत्वघटितद्रित्वा-  
वच्छिन्नाभावविवक्षणे घटवन्नित्यज्ञानत्वादित्यादौ नाव्याप्ति-  
प्रसङ्गः पटत्वादिविशिष्टनिरूपितायामीश्वरज्ञानानुयोगिकविष-  
यितायां साध्यतावच्छेदकघटत्वादिविशिष्टप्रतियोगिकत्वविरहात्  
उपदर्शितद्रित्वावच्छिन्नभावसत्त्वेन पटत्वावच्छिन्नाभावस्यैव लक्षण-  
घटकतया अव्याप्तिविरहात् पूर्वकल्पे न तत्र दोषः । न  
घोक्तद्रित्वावच्छिन्नाभावविवक्षणे महाकालो घटवान् काल-



वार्च्यम् । व्याप्यवृत्तिसाध्यकेऽपि साध्यस्य अव्याप्यवृत्तित्वभ्रमदश-  
यामनुमितिनिर्वाहाय प्रतियोगिवैयधिकरणविषयकज्ञानस्य हेतु-  
तायाः स्वीकरणीयतया तत्रापि प्रतियोगिवैयधिकरणप्रसिद्धेराव-  
श्यकत्वात् अन्यथा प्रतियोगिवैयधिकरणाघटितव्यापकताज्ञानस्य  
दुर्घटत्वात्, 'अव्याप्यवृत्ति किमपीत्यादेरपि अव्याप्यवृत्तित्वेन  
ज्ञात किमपि व्यापकं न स्यादित्यर्थः ।' वस्तुतस्तु एतत्क्षणान्य-  
क्षेणवृत्तित्वविशिष्टप्रमेयवान् कालपरिमाणादित्यादेः कालिका-  
व्याप्यवृत्तितया तत्र प्रतियोगिवैयधिकरणनिवेशस्यावश्यकतया  
तत्रैवाप्रसिद्धिनिवन्धनाव्याप्तेः कल्पान्तरानुसरणं सङ्गतमित्याहुः ।  
तच्चिन्त्यं, परमेश्वरज्ञानानुयोगिकप्रमेय-घटत्वावच्छिन्ननिरूपित-  
विषयितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धसामान्यान्तर्गताया साध्य-  
तावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वस्य घटत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगि-  
कत्वस्य च सत्त्वेन प्रमेयवन्नित्यज्ञानत्वादित्यादौ घटत्वाद्यवच्छि-  
न्नाभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य दुर्घटतया अव्याप्तेरुक्तरीत्या  
वारणासम्भवात् । न च शुद्धप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-  
योगिकत्वस्य त्रित्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगितया विवक्षणात् प्रमेय-  
घटत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितविषयितानिरूपकत्वस्य च घटत्वाद्यव-  
च्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकघटत्वादिना शुद्धेनानवच्छिन्नत्वात्  
तादृशविषयितायामुक्तद्वित्रावच्छिन्नाभावोऽक्षत एवेति वाच्यम् ।  
एवं सति परमेश्वरज्ञानस्य प्रमेयत्वादिसहितघटत्वावच्छिन्नविषयता-  
मात्रेणैव तस्य सार्वज्ञनिर्वाहे शुद्धघटत्वाद्यवच्छिन्ननिरूपितविष-  
यतायास्तत्र ज्ञानेऽप्रामाणिकतया शुद्धघटत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यके



नित्यज्ञानत्वादिहेतो शुद्धघटत्वादवच्छिन्नाभावस्यापि प्रतियोगि  
वैयधिकरणसत्त्वेनाव्याप्तेः ईश्वरज्ञानानुयोगिकविषयितासामान्ये  
शुद्धघटत्वादवच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेण विषयितासामान्ये  
तित्वावच्छिन्नाभावस्याक्षतत्वात् । अस्तु वा ईश्वरज्ञानेऽपि शुद्धघट  
त्वावच्छिन्नविषयिता तथापि तद्घटत्वावच्छिन्नसाध्यके प्रमेय  
त्वमहिततद्घटत्वेनैव यज्ज्ञानं तद्घटं विषयीकरोति तादृशज्ञान  
भाववृत्तिहेतुकस्थलेऽव्याप्तेर्दुरुद्धरत्वात् तद्घटविषयकेऽपि ज्ञाने  
तद्घटानधिकरणकालावच्छेदेन तद्घटत्वावच्छिन्नाभावसत्तात्  
तादृशाभावस्य च शुद्धतद्घटत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्न-  
प्रतियोगिकत्वं तज्ज्ञानानुयोगिकविषयितायां नास्तीति तत्रोक्त  
तित्वावच्छिन्नाभावसत्त्वेन प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टव्यधिकरण-  
त्वात् । 'स्वरूपसम्बन्धेन' कालिकसम्बन्धेन, 'निरुक्तप्रतियोग्यन-  
धिकरणेति प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदका  
वच्छिन्नानधिकरणेत्यर्थः । एवञ्च स्वावच्छिन्नत्व-साध्यतावच्छेदक-  
सम्बन्धावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्तादृशप्रतियोगितासामान्यको यो  
धर्मस्तदवच्छिन्नमामानाधिकरणं तदग्नौवच्छिन्नानुमित्यप्यधिक-  
व्याप्तिरिति पर्यवसितं, घटवान् महाकालत्वादित्यादीं समयाया-  
दिना घटाद्यभावायप्रतियोगितैव प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन  
प्रतियोगिवैयधिकरणनिरूपिका प्रसिद्धा तादृशप्रतियोगितामा-  
सान्ये च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नत्वाभावादेव निरुक्तोभयाभावा-  
यत्वमन्नतमिति लक्षणसमन्वयः । धूमवान् वज्रेरित्यादीं मंथोपा-  
दिना घटाद्यभावप्रतियोगिताया समयायादिना धूमाद्यभाव

प्रतियोगितायाश्च धूमत्वाद्यवच्छिन्नत्व-साध्यतावच्छेदकसम्बन्धा-  
वच्छिन्नत्वोभयाभावसत्त्वेऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यताव-  
च्छेदकावच्छिन्नाभावप्रतियोगिताया अपि निरुक्तप्रतियोगिता-  
सामान्यान्तर्गतत्वेन तत्रोभयमत्त्वान्नातिव्याप्तिः, धूमादिसमा-  
नाधिकरणस्य समवायादिना वङ्गाद्यभावस्य संयोगादिना  
घटाद्यभावस्य च प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्न-  
त्व-तादृशसम्बन्धावच्छिन्नत्वयोरेकैकसत्त्वेऽपि एकैकाभावेन द्वित्वा-  
वच्छिन्नाभावसत्त्वात् लक्षणसमन्वयः । यद्यपि तादृशाभावीय-  
साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितासामान्ये साध्यतावच्छेद-  
कसम्बन्धावच्छिन्नत्वमात्रस्याभावनिवेशेऽपि सामञ्जस्यं इदं वाच्यं  
ज्ञेयत्वादित्यादौ वाच्यत्वत्वाद्यवच्छिन्नमेदादिप्रतियोगितायां साध्य-  
तावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वविरहमादाय प्रमेयसामान्यसाध्यनि-  
सयोगेन जन्यत्वविशिष्टघटादिहेतौ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न-  
मेदस्य संयोग-समवाय-कालिकविशेषणतासम्बन्धावच्छिन्नतदव-  
च्छिन्नाभावस्य च हेतुमत्यसम्भवेऽपि विपर्ययतासम्बन्धावच्छि-  
न्नतदवच्छिन्नाभावस्य नित्यज्ञानमात्रवृत्तिहेतौ च संयोगसम्बन्धा-  
वच्छिन्नतदवच्छिन्नाभावस्य तद्वति प्रसिद्धा तदीयसाध्यतावच्छेद-  
कावच्छिन्नप्रतियोगितायामुक्तसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य विरहमादाय  
लक्षणसमन्वयसम्भवात् । तथापि हेतुमति सर्वत्रैव सम्बन्धैः  
साध्यं वर्तते न तु कस्यामपि तादृशाभावप्रतियोगितायां  
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वमिति भ्रमदशायामप्यनुमितेरानु-  
भविकतया साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वेन तादृशाभावप्रति-



सम्बन्धेन व्यापकतास्वीकारे तादृशसम्बन्धस्याभावप्रतियोगितानव-  
च्छेदकत्वे प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकसम्बन्धेन प्रतियोगिता-  
वच्छेदकानधिकरणहेत्वधिकरणकाभावप्रतियोगितावच्छेदकतासा-  
मान्ये साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-तादृशरूपावच्छिन्नत्वोभ-  
याभावस्य विवक्षणीयतया सामञ्जस्यात् तथाहि विषयितादिसम्ब-  
न्धेन साध्यताया सहेतौ तत्सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकसाध्यवद-  
भावो न प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन प्रतियोगितावच्छे-  
दकानधिकरणहेत्वधिकरणकः अपि त्वन्यसम्बन्धेन साध्यादिमद-  
भावस्तत्सम्बन्धेनान्यावच्छिन्नस्याभावो वा तादृश, तत्प्रतियोगि-  
तावच्छेदकतायाश्च उभयाभावसत्त्वाल्लक्षणसमन्वय, तत्सम्बन्धाव-  
च्छिन्नसाध्यकौ व्यभिचारिणि च तादृशनसम्बन्धेन साध्यवदभावो-  
ऽपि तादृश इति तत्प्रतियोगितावच्छेदकतायानुभयसत्त्वेन नाति-  
व्याप्तिः । वज्रिमान् धूमादित्यादौ तु संयोगादिना घटादिसद-  
भावः नमवायादिना वज्रादिमदभावश्च लक्षणघटकस्तत्प्रति-  
योगितावच्छेदकतायाहोभयाभावसत्त्वान्नलक्षणसमन्वय, धूमवान्  
वज्जेरित्यादौ तु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवदोऽभावोऽपि  
तादृश इति तत्प्रतियोगितावच्छेदकतायानुभयस्यैव सत्त्वान्नाति-  
व्याप्तिः अन्यत्सर्वं स्वयन्मूढम् ।

पूर्वकल्पे दोषान्तरमपि दर्शयति, 'अतएवेति पूर्वकल्प  
परित्यज्यैतत्कल्पावलम्बनादेवेत्यर्थः', नमवायस्य उभयवत्त्वे हेतु-  
'एकत्वेनेति, 'उभयसत्त्वेऽपीत्यनेन द्रव्यत्वाभावे हेत्वधिकरण-  
गुणादौ उभयाभावघटितप्रतियोगिवैयधिकरणसम्भव इति ।



[illegible]



सम्बन्धघटकविशेषणांशे तादृशसम्बन्धेन साध्याधिकरणरूपहेत्व-  
 धिकरणव्यक्त्यनुयोगिकविशेष्यीभूतसम्बन्धप्रतियोग्यनुयोगिकत्वघट-  
 टितोभयसत्त्वात् व्यभिचारनिरूपकाधिकरणहेत्वधिकरणानुयोगि-  
 कविशेष्यीभूतसम्बन्धस्य चाप्रसिद्धेः साध्याभावस्य लक्षणाघट-  
 कत्वादभावान्तरस्यैव लक्षणघटकत्वात् । न च परम्परासम्बन्ध-  
 घटकविशेष्यांशे हेत्वधिकरणानुयोगिकत्व-परम्पराघटकविशेषणी-  
 भूतसम्बन्धवन्निरूपितत्व-निरुक्तप्रतियोगिकसम्बन्धवन्निरूपितत्वाना-  
 द्रयागमभावनिवेशान्न दोषः समवायिसमवेतत्वसम्बन्धेन जाति-  
 साध्यकमेयत्वादौ कालिकविशेषणतावत्समवेतत्वसम्बन्धेन द्रव्य-  
 त्वसाध्यक-द्रव्यहृत्तित्वे स्वसमवायिसंयोगसम्बन्धेन लौहित्यसाध्यक-  
 जाल्याद्यभ्युक्तद्रव्यमात्रहृत्तिहेतुके व्यभिचारिणि साध्याभावमप-  
 ह्नाय द्रयागमभावप्रतियोगित्वेन निवेशः एवञ्च कालिक-  
 विशेषणतादिघटितसामानाधिकरण्यसम्बन्धेन घटसाध्यकमहा-  
 कालहृत्तित्वादौ गगनाभावस्य संग्रहः गगनादिनिरूपितकालिक-  
 सम्बन्धाप्रसिद्धावपि तन्निरूपिततादात्म्य-विषयितादिसम्बन्धवन्नि-  
 रूपितत्वप्रसिद्धा त्वित्वावच्छिन्नाभावसौलभ्यादिति वाच्यम् ।  
 र्त्वायकालिकसम्बन्धघटितसामानाधिकरण्यसम्बन्धेन जन्यज्ञानादेः  
 साध्यत्वे व्यभिचारिणि कालहृत्तित्वादिहेतावतिव्याख्यापत्तेः ।  
 व्यभिचारनिरूपकाधिकरणप्रलयत्वादिनिष्ठायाम् उक्तसम्बन्ध-  
 घटकाविप्रताया कालिकसम्बन्धवन्निरूपितत्व-सार्थीयविषयता-  
 सम्बन्धवन्निरूपितत्वयोः सत्त्वेनाधियतामामान्ये दर्शितत्वावच्छि-  
 न्नाभावात्सत्त्वेन साध्याभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरणानिर्वाहात् ।



4

$L_4$

4

4

4

4

•

4

4

4

4

4

पितेति सचानुपयुक्त एवेति वाच्यं । परम्परासम्बन्धावच्छिन्ना-  
 भावस्य हि प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धता परम्पराघटकयाव-  
 द्दन्तुषु विशेष्य-विशेषणभावापन्नेषु पर्याप्ता, विशिष्टसाक्षात्-  
 सम्बन्धावच्छिन्नाभावस्य तु तादृशसम्बन्धता विशेष्य-एव पर्याप्ता  
 विशेषणन्तु सम्बन्धविधया अवच्छेदकतायामवच्छेदकत्वमेव  
 न तु तदन्तर्भावेन सम्बन्धविधया प्रतियोगित्वावच्छेदक-  
 त्वस्य पर्याप्तिः, ईदृशरीत्येवाभाववैलक्षण्यनिर्वाहात् तथाच  
 परम्परासम्बन्धेन यत्र साध्यता तत्र परम्पराघटकयावद्वस्तुषु  
 पर्याप्तावच्छेदकताकत्वरूप साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं  
 निवेशनीयम् उक्तस्यले चाधिकरणविशेषणीभूतसमवायस्य प्रति-  
 योगितावच्छेदकतायामेवावच्छेदकतया प्रतियोगिताया तदन्तर्भा-  
 वेन पर्याप्तावच्छेदकताकत्वाभावान्नाव्याप्तिरिति दिक् । संयोग-  
 त्वावच्छिन्नस्य द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वविरहेऽपि वङ्गि धूमोभय-  
 वान् वङ्गेरित्यादौ नातिव्याप्तिरिति योजना, अयं भावः प्रत्येकं  
 संयोगत्वावच्छिन्नस्य द्वित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहेण वङ्गि-  
 धूमोभयवान् धूमादित्यत्र संयोगसम्बन्धसामान्ये वङ्गि-धूमोभयत्वा-  
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व-हेत्वधिकरणानुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वात्  
 तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावोऽपि संयोगेन प्रतियोगितावच्छेदकाव-  
 च्छिन्नव्यधिकरणतया लक्षणघटक इत्यव्याप्तिः स्यादतः संयोगे-  
 नोभयसाध्यकस्यले प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वं परित्यज्य  
 प्रतियोगितान्वयप्रतियोगिकत्वमेव निवेशनीयं तथाच वङ्गि-  
 धूमोभयवान् वङ्गेरित्यादावपि वङ्गि-धूमोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य



ययासंख्येन च स्थलद्वयेऽतिव्याप्त्यव्याप्ती योजयन्ति, इदमत्रावधेय  
घटद्वयवद्भूतलमित्यादौ द्वित्वोपलक्षितघटादिवैशिष्ट्यं तद्विशिष्ट-  
वैशिष्ट्यं वा भासते आद्ये एकघटादिमत्यपि तत्प्रसङ्गः । न च  
द्वित्वोपलक्षितस्यापि व्यक्तिद्वयस्यैव वैशिष्ट्यद्वयं तत्र भासते इति  
नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । एकस्मिन्नपि धर्म्मिणि भेदभ्रमेण द्वित्व-  
भ्रमात् तत्प्रकारकप्रतीतावुभयभानानियमात् तादृगवुडेर्द्वित्व-  
विशिष्टाभावज्ञानविरोधित्वानुपपत्तिश्च विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानस्यैव  
विशिष्टाभावबुद्धिविरोधित्वात्, द्वितीये संयोगसंसर्गकतादृशज्ञान-  
मात्रस्यैव भ्रमत्वापत्तिः संयोगरूपवैशिष्ट्ये द्वित्वावच्छिन्नप्रति-  
योगिकत्वविरहात् तस्मात् द्वित्वादिविशिष्टप्रतीती संयोगमात्रं  
न सम्बन्धः अपि तु द्वित्वावच्छिन्ननिरूपिताधिकरणतैव, अधि-  
करणता च पदार्थान्तरमधिकरणस्वरूप वा उभयधैव निरूपक-  
भेदेऽपि निरूपकतावच्छेदकद्वित्वस्यैक्यात् तद्वैयर्थ्यमिति संयोगप्रति-  
योगितावच्छेदकत्ववत् न तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य द्वित्वेऽनुप-  
पत्तिरित्युपेयम् एवञ्च वज्रि-धृमोभयत्वावच्छिन्नसाध्यके संयोगा-  
वच्छिन्नाधिकरणताया एव साध्यतावच्छेदकसम्बन्धत्वं तत्र सोभय-  
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसत्त्वादाव्याप्तिप्रसङ्गः अन्यथा द्वितीय-  
कल्पेऽपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ननिरूपितप्रतियोगिताव-  
च्छेदकमन्वयाननुयागित्वनिवेष्टात् उभयत्वादच्छिन्नप्रतियोगिक-  
संयोगाप्रसिद्धा संयोगिनोभयत्वावच्छिन्नसाध्यके व्यभिचारिणि  
तत्सम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताया लक्षणा-  
घटयत्वेनातिव्याप्तिर्षण्येपत्वात् । यन्तु पञ्चतोवज्रिमान् इत्या-



मकानुयोगः । न चैवं संयोगिन्यपि सयोग एवाधारतासु सचानु-  
योगितामस्वन्धेनाधारपटप्रवृत्तिनिमित्तमिति सयोगस्य द्विष्टत्वे-  
ऽपि नाधेये तद्व्यवहार इति वाच्यं । संयोगीयसमवायातिरिक्तायाः  
आधेयव्यावृत्तानुयोगितायाः स्वीकारे तस्या एव संयोगिनिरू-  
पिताधिकरणतात्वोपगमेनातिरिक्ताधारताया निष्प्रत्यूहत्वात् । न  
च तत्रसं योगिप्रतियोगिकत्वं कल्पनीयमिति गौरव. भवन्मतेऽपि  
संयोगे तत्समवेतत्वातिरिक्तस्य तत्प्रतियोगिकत्वस्य कल्पनीय-  
तया साम्यात् अन्यथा भूतलादे. स्वसमवेतघटादिसंयोगानु-  
योगितया आधारतापत्तेः । एतेन संयोगिन्याधेयतापि संयोग-  
एव प्रतियोगितामस्वन्धेन तस्याधेयपटप्रवृत्तिनिमित्ततया आधारे  
न तद्व्यवहार इत्यपि निरस्तं । आधेयनिष्ठाधारव्यावृत्त-  
पदार्थान्तरकल्पनाया आवश्यकत्वात्, आधाराधेययोः संयोगा-  
नुयोगित्व-प्रतियोगित्वकल्पने विपरीतकल्पनाया अपि बाधका-  
भावाच्चेति टिक्(१) ।

न चैवं संयोगिन्यपि सयोगएवाधारतानु स चानुयोगितामस्वन्धेनाधार-  
पटप्रवृत्तिनिमित्तमिति समवायवृत्त्ययोगस्यापि सम्बन्धं दुर्वारं स च स्वानु-  
योगिन्येव धर्मस्य विशिष्टप्रमाणियामक', अतः सयोगसंसर्गक घटोभूतत्वानित्या-  
दिद्वयेन प्रमातृत्वं भूतत्वे घट इत्यादिवुद्धौ च स्वनिष्ठसंयोगप्रतियोगित्वं धर्मो धर्मि-  
संसर्गतया साधत इति वाच्यम् । सयोगो धर्म एव धर्मिण्य संसर्गं धर्म एव  
तदनुयोगित्वं धर्मिण्य तु तत्प्रतियोगित्वमिति भूतत्वे घट इत्यादावेव संयोगस्य  
सम्बन्धतया भानं घटवदभूतत्वमित्यादौ तु स्वनिष्ठसंयोगप्रतियोगित्वं धर्मिण्य  
धर्मसम्बन्ध इत्याद्यापि सुवचनेन विनिगमनाविरहात् तस्मात् संयोगेन धर्मत्व  
धर्मिण्यदोरेव धर्म-धर्मिणोर्धर्मि धर्मसम्बन्धयो संयोगावच्छिन्नत्वेन सम्बन्धान्तरेण



मकानुयोगः । न चैवं संयोगिन्यपि संयोग एवाधारतासु सचानु-  
योगितासम्बन्धेनाधारपदप्रवृत्तिनिमित्तमिति संयोगस्य द्विष्टत्वे-  
ऽपि नाधेये तद्व्यवहार इति वाच्य । संयोगीयममवायातिरिक्तायाः  
आधेयव्यावृत्तानुयोगितायाः स्वीकारे तस्या एव संयोगिनिरू-  
पिताधिकरणतात्वोपगमेनातिरिक्ताधारताया निष्प्रत्यूहत्वात् । न  
च तत्रमं योगिप्रतियोगिकत्वं कल्पनीयमिति गौरवम् । भवन्मतेऽपि  
संयोगे तत्समवेतत्वातिरिक्तस्य तत्प्रतियोगिकत्वस्य कल्पनीय-  
तया साम्यात् अन्यथा भूतलादेः स्वसमवेतघटादिमंयोगानु-  
योगितया आधारतापत्तेः । एतेन संयोगिन्याधेयतापि संयोग-  
एव प्रतियोगितासम्बन्धेन तस्याधेयपदप्रवृत्तिनिमित्ततया आधारे  
न तद्व्यवहार इत्यपि निरस्तम् । आधेयनिष्ठाधारव्यावृत्त-  
पदार्थान्तरकल्पनाया आवश्यकत्वात्, आधाराधेययोः संयोगा-  
नुयोगित्व-प्रतियोगित्वकल्पने विपरीतकल्पनाया अपि बाधका-  
भावाच्चेति टिक्(१) ।

न चैवं संयोगिन्यपि संयोग एवाधारतासु सचानुयोगितासम्बन्धेनाधार-  
पदप्रवृत्तिनिमित्तमिति समवायवृत्तयोगिन्यपि सम्बन्धे दृष्टान्तं न च स न-  
योगिन्येव धर्मस्य विनिवृत्तिप्रमाणमात्रम्, अतः संयोगस्यैव संयोगिन्यवृत्ति-  
विनिवृत्तेन प्रमात्यं भवते घट इत्यादिद्वयौ च सन्निवृत्तसंयोगप्रतियोगित्वं धर्मो धर्मि-  
रसम्बन्धयोः साक्षात् इति वाच्यम् । संयोगो धर्मो एव धर्मिणः संदर्भः धर्मो एव  
तदनुयोगित्वं धर्मिणः तु तत्संयोगित्वमिति भवते घट इत्यादिद्वयसंयोगस्य  
सम्बन्धप्रमाया भावे घटवदभेदमित्यदि तं तु सन्निवृत्तसंयोगप्रतियोगित्वं धर्मिणः  
धर्मसम्बन्धस्य इत्यादिपि एवमेतेन विनिवृत्तिप्रमाणत्वात् तद्वत् संयोगेन धर्मस्य  
धर्मिण्यवृत्तेरेव धर्मो धर्मिणोर्धर्मसम्बन्धयोः संयोगस्यैव इत्येव सम्बन्धप्रमाणत्वे





गदाधरी विवृतिः ।

प्रतियोगित्वावच्छेदकत्वादेः स्वरूपसम्बन्धरूपतया सम्बन्धत्वेन तन्निवेशे सम्बन्धत्वस्य नियमघटिततया अनवस्थेत्याशङ्कानिरस्यति, 'प्रतियोगित्वादित्येति, सम्बन्धविशेषोऽपि न सम्बन्धत्वेन लक्षणलघटकः अपि तु प्रतियोगितात्वादिना कुत्रचित् सम्बन्धविधया स्वरूपत एवेत्यर्थः । ननु तत्सामानाधिकरण्यं तत्सम्बन्धिसम्बन्धित्वं तत्र च सम्बन्धत्वेनैव सम्बन्धनिवेश-इत्याशङ्क्याह, 'सामानाधिकरण्येऽपीति, 'संयोगत्वादिनैवेति, साधनतावच्छेदकादिभेदेनैव सम्बन्धतावच्छेदकभेदेनापि व्याप्ति-भेदस्येष्टत्वादिति भावः । साध्यसामानाधिकरण्यशरीरे साध्यवत्संयुक्तत्वादिरूपहेतोः सम्बन्धस्य प्रकारतया तस्यैव संयोगत्वादिना निवेशः, साध्यसम्बन्धस्य च धर्मश्रे तत्संसर्गविधयैव लाघवेन निवेशात्तस्य स्वरूपत एव निवेशः सम्भवति जात्यतिरिक्तस्यापि संसर्गतया भाने स्वरूपतोऽपि तदुपगमादित्यवशेयम् । सम्बन्धत्वनिवेशेऽपि च न जतिरित्याह, 'दर्शितञ्चेति, 'नियमाघटितमिति तत्प्रतियोगिकत्वविशेष एव तदीयसम्बन्धं न तु तदीयविशिष्टबुद्धिनियामकत्वं, अतान्द्रियमसम्बन्धे जनकत्वरूपनियामकत्वासम्भवात् विषयत्वरूपनियामकत्वनिदेश व्याप्तेरेवानन्तर्भावात् प्रमेयमात्रेऽतिप्रसङ्गाच्च । न च विगेषतान्यतत्प्रकारतानिरूपितविषयताया एव विवक्षणीयतया नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । एवं सति संयोगादिना द्रव्यत्वादिभ्रमविषयतामादाय तस्यापि तत्सम्बन्धत्वापातात् । न च विषयतायां

प्रमाप्रतियोगिकत्वनिवेगान्नातिप्रसङ्ग इति वाच्यम् । प्रमाप्र-  
 तत्त्वस्वन्वानुयोगिविगेष्यकत्वावच्छिन्नतत्पकारकत्वरूपतया मन्त्र-  
 त्ववटितत्वात्, एवं तदनुयोगिकत्वविगेष एव तत्र तत्त्व-  
 त्वमिति भावः । इत्युक्तं सामान्यतः सम्यग्प्रतिपत्तिमात्र-  
 मन्त्ररूपं सामानाधिकरण्यं साध्यवदनुयोगिकप्रतियोगि-  
 प्रतियोगितामन्त्रमेव साध्यवदनुयोगिकवत्त्वं वा तत्र मन्त्र-  
 त्वादिना तद्व्यवटितत्वात् साध्यवदनुयोगिकसंयोगप्रतियोगि-  
 त्वात्तदनुयोगिमिति तदेव व्याप्तिपटकं वाच्यम् अतिप्रसङ्ग-  
 व्याप्तिपटकाया विगेष्य समानान्वेगेनैव वारणमन्त्रात् इ-  
 त्वात्तदनुयोगिकत्वादिनिवृत्तयाया संयोगादिना तत्रैव संयोग-  
 निवृत्तया भावादन्यमितिपतिवन्धकताया अमे वक्तव्यतया ततो-  
 मिदं वाच्यमन्त्रकारादिनिवृत्तमिति । अभावात्तद्विषय-  
 मिति वाच्यमन्त्रकारादिनिवृत्तमिति ।

स्यनिप्रसङ्गात् । 'भावाभावमाधारण इति, भावेनापि घटे घटत्वा-  
भावां नास्ति घटो न घटभिन्न इति प्रतीतिजननादिति भावः ।  
तदवच्छिन्नेऽभावपदस्य कूटिगतिः परिभाषैव वा अतो न भावो-  
ऽभाव इत्यवयवव्युत्पत्त्या तद्वर्गाप्रत्ययेऽपि न क्षतिः । 'स्वरूप-  
सम्बन्धविशेष इति अभावे तत्स्वरूपप्रतियोगिनिरूपितानुयोगि-  
त्वनामा सम्बन्धविशेष इत्यर्थः । न चाभावत्वस्य स्वरूपत्वेऽन-  
नुगमादनुगतप्रत्ययानुपपत्तिः, तदनुगमकरूपान्तराभ्युपगमात्  
पदार्थान्तरत्वेऽपि निरूपकभेदेन सम्बन्धान्तरवत्तद्वेदस्यावश्यक-  
तया अनुगमकरूपान्तरापेक्षणात् । यत्तु प्रतियोगिनिरूपित-  
सम्बन्धानामननुगमेऽपि प्रतियोगिधर्मितावच्छेदकस्य नञ्-  
पदप्रवृत्तिनिमित्ताखण्डधर्मान्तरस्य सत्त्वादघटो नास्ति पटो-  
नास्तीत्याद्यनुगतप्रतीतिनिर्वाह इति, तन्न साधोयः, घटादौ  
पटाद्यभावादेः कालिकसम्बन्धस्यापि स्वरूपतया तत्संसर्गक-  
प्रतीतितो घटाभावो नास्तीत्याद्यनुयोगितासंसर्गकप्रतीति-  
वैलक्षण्यस्य संसर्गतावैलक्षण्यस्यावश्यकतया संसर्गतावच्छेदक-  
धर्मविशेषस्वीकारस्य तन्निर्व्वाहकस्यावश्यकत्वात् तेनानुगती-  
कृतानुयोगिताया एव संसर्गतावच्छिन्नितावच्छेदकताया अपि  
सम्भवेनाभावादिनाखण्डधर्मान्तरे मानाभावात् नञ्पदप्रवृत्ति-  
निमित्तताया अपि तस्या एवोपगमात् । अथ नास्तीत्यादावनु-  
योगितारूपसम्बन्धविशेषप्रकारेणाभावभानोपगमे तदश एव स्व-  
निरूपितत्वसम्बन्धेन प्रतियोगिनः प्रकारत्वसम्भवादभावात् तत्-  
सम्बन्धेन प्रतियोगिनो भाने मानाभावादनुयोगितायाः सम्बन्धत्व-



स्वाभावमादायातिप्रसङ्ग इति शुद्धतादृशवच्छेदत्वत्वावच्छिन्नाभाव-  
 एव निवेशनीयः शुद्धतादृशवच्छेदत्वत्वावच्छिन्नत्वमपि तदति-  
 रिक्तानवच्छिन्नत्वमिति विशेषणानवस्थाप्रसङ्ग इत्यपि परास्तं,  
 द्रव्यत्वमप्रस्तुताधिकजल्पनया । यदि चान्योन्याभावात्यन्ताभाव-  
 साधारणमभावत्वं नैकं प्रमाणाभावात् अतएव संसर्गाभावोऽन्यो-  
 न्याभावश्च नञर्थ इत्यनेन तयोः पृथगेव नञर्थत्वमुक्तं, तथाच  
 संसर्गाभावप्रतियोगितायां तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्यान्योन्या-  
 भावप्रतियोगितायां संसर्गावच्छिन्नत्वस्याभावादुभयाभाववत्प्रति-  
 योगितागर्भलक्षणातिव्याप्तिरित्यत आह, 'तदपि वेति, 'तदपि'  
 तादृशाभावत्वमपि, 'नोपादेयं' हेतुसमानाधिकरणांशे विशेषण-  
 तया न निवेशनीयं, 'प्रयोजनाभावादिति, (१) स्वावच्छेदक-  
 विशिष्टानधिकरणहेतुमन्निष्ठत्वमात्रपुरस्कारेणाभावं निवेश्य  
 तदीयत्वेन प्रतियोगितानिवेशादेव सर्वसामञ्जस्यादिति भावः ।  
 प्रसङ्गात् प्रतियोगित्वादीनां पदार्थान्तरत्वं व्यवस्थापयति, 'विषय-  
 तेति, 'तत्त्वं' विषयतात्वं, प्राचीनैकदेशिभिर्विषयताया अतिरिक्त-  
 पदार्थत्वोपगमात् दृष्टान्तत्वेन तदुपन्यासः, यथा विषयताया  
 विषयरूपत्वे द्रव्यत्वावच्छिन्नघटादिविषयकज्ञानात् घटत्वावच्छिन्न-  
 तद्विषयकज्ञानस्य वैलक्षण्यविरहादवैलक्षण्यपत्तिः, न च द्रव्यत्व-  
 घटत्वयोरपि तत्र विषयतया तद्वैलक्षण्यदेव वैलक्षण्यमिति  
 वाच्यं । तावतापि द्रव्यत्वेन घटविषयकादृष्टत्वेन च पटविषय-

(१) प्रयोजनविरहादित्यत्र प्रयोजनाभावादिति कुतचित् दीधीतिपुमञ्ज-  
 पाठो वर्तते तमनुसृत्यैव प्रयोजनाभावादिति पाठ उद्धृतो भट्टाचार्येणैतन्मोदते ।



प्रतियोगितानामवैलक्षण्यपत्तिः घटत्वादेः प्रतियोगित्वन्यूनइत्ति-  
तया तदवच्छेदकत्वानुपपत्तिः घटाद्यभावस्य पटादिसाधारण्येन  
पटादावपि तत्प्रतियोगितापत्तिश्च इत्यादियुक्त्या प्रतियोगित्वम-  
प्यतिरिक्तं सिद्धति, एवमधिकरणत्वं नाधिकरणस्वरूपमाधेयस्वरूपं  
वा भूतले घटसंयोगदशायामिव परम्परासंशुक्तभूतलसत्त्वदशया-  
मपि इदानीं भूतलं घटवदिति प्रत्ययप्रसङ्गात् । संयोग-  
रूपत्वे आधेयत्वस्य तुल्ययुक्त्या तद्रूपतया साधारत्वाधेयत्वयो-  
रभेदप्रसङ्गेन वैपरीत्येनाधाराधेयभावप्रत्ययप्रसङ्गादिति तदप्यति-  
रिक्तपदार्थः, सम्बन्धत्वमपि क्लृप्तपदार्थान्तर्भावेन दुर्लभमिति  
पदार्थान्तरमेवेति भावः । आदिपदादभावत्वादिरिच्छाः, इदन्तु  
बोध्यं, अभावत्वं प्रतियोगित्वाच्चातिरिच्यते तदभावस्य तत्-  
प्रतियोगित्वनियमात् । न चैवं घटादेर्घटादिभेदाभावत्वापत्त्या  
घटादिमति भूतले घटभेदो नास्तीत्यादिप्रतीत्यापत्तिरिति वाच्यं ।  
संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगितायामेवाभावाभावत्वरूपतोपगमात् घटा-  
दिभेदस्य घटत्वात्यन्ताभावसमनियतत्वेन तदभिन्नतया घटत्वादौ  
तदीयसंसर्गावच्छिन्नप्रतियोगितासत्वात् तत्रैव तदभावप्रत्ययात् ।  
न चैवमपि घटभेदादेर्घटत्वाद्यभावत्वानुपपत्तिरुदप्रतियोगि-  
त्वादिति वाच्य । अत्यन्ताभावत्वात्कानुयोगिताविरोधस्यैव प्रति-  
योगितानतिरिक्तत्वोपगमादिति ।

इति मरानरां पाध्याय-योगदाधरभाष्यार्थविरचितायामनुमान-  
दीधितिबिहते सिद्धात्कलषणदीधितिबिहति समाप्ता ।





भावप्रतियोगितानिरूपिततादृशावच्छेदकत्वाभाववत्तादृशसाध्यता-  
वच्छेदकत्वेनेति तदर्थः, सम्भवत्तादृशप्रतियोगितावच्छेदकताक-  
धर्मापेक्षया गुरुत्वं प्रमेयधूमत्वादेस्तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वा-  
भावसाधकं, तस्य तत्साधकत्वोपट्टनकव्याप्तिमाह. 'सम्भवतीति  
तन्निवृत्तिरिति पूरणीयं, तथाच लघुधर्मे तादृशावच्छेदकत्वस्य सम्भवे  
इत्यर्थः, 'गुरौ तदभावात्' तादृशावच्छेदकत्वाभावनियमात्, तथाच  
सम्भवत्तदवच्छेदकताकधर्मापेक्षया यो गुरुः स न तदवच्छेदक-  
इतिव्याप्तेरिति पर्यवसितार्थः । सम्भवत्तदवच्छेदकताकत्वञ्च  
तदवच्छेदकत्वसाधकशून्यत्वं, साधकत्वावच्छेद्यप्रतियोगितापेक्षया  
अधिकदेशहृत्तित्वं न्यूनहृत्तित्वञ्च, अतो महानसीयवज्ज्याद्यभाव-  
प्रतियोगितायां वज्जित्वादेरधिकदेशहृत्तितया अवच्छेदकत्व-  
साधकसत्वात्तदपेक्षया गुरोरपि महानसीयवज्जित्वादेरवच्छेदकत्व-  
निर्वाहः, जात्याद्यत्यन्ताभावस्य समवेतसामान्याभावाद्यभिन्न-  
तया समवेतादिसामान्यहृत्तितत्प्रतियोगिताभिन्नजात्यादिमाहृ-  
त्तितत्प्रतियोगित्वे मानाभावात् लघुसमवेतत्वादेरेव तदभाव-  
प्रतियोगितावच्छेदकत्वं न तु जातित्वादेः, एवं घट-पटान्यतरत्वा-  
वच्छिन्नाभावप्रतियोगितान्यूनहृत्तिघटत्वादेर्न्यूनहृत्तित्वरपसाधक-  
सत्त्वात्तदपेक्षया गुरोरन्यतरत्वादेरेववच्छेदकत्वनिर्वाहः । सत्ता-  
त्वाद्यौ विगिष्टसत्तात्वाद्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकताया-  
नुहृत्साधकसत्त्वेऽपि प्रतियोगितानिरूपवाभावविरोधितानवच्छेद-  
कत्वमेव तदसाधकं, तद्विरोधितानवच्छेदकस्य तत्प्रतियोगिता-  
वच्छेदकत्वे तदवच्छिन्नवति तदवच्छिन्नाभावसत्त्वप्रसङ्गात् । अन-



कसमवेतत्वाद्यपेक्षया गुरोर्जातित्वादिर्भेदप्रतियोगितावच्छेदक-  
 तया च व्यभिचारात् । ननु मेयधूमत्वं स्वावच्छिन्नधर्मविशेषण-  
 तापन्नमेयत्वसहितधूमत्वं सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन मेयत्वसहित-  
 धूमत्वं वा उभययैव तदवच्छिन्नसाध्यके नातिव्याप्तिप्रसक्तिः  
 शुद्धधूमत्वस्यावच्छेदकत्वे तादृशेऽनवच्छेदकताया दुर्घटत्वात्  
 एकदेशपर्याप्तवृत्तेर्व्याप्त्यस्य वृत्तिधर्मावच्छिन्नानुयोगिताकाभावात्  
 विशेष्यपर्याप्तवृत्तेर्विशेषणान्तरवैशिष्ट्यावच्छिन्नानुयोगिताकाभावा-  
 नभ्युपगमात्, शुद्धवह्नित्वादौ धूमादिसमानाधिकरणाभावप्रति-  
 योगितावच्छेदकत्वापर्याप्तेर्मेयवह्नित्वादौ तदनवच्छेदकत्वसौल-  
 भ्येन मेयवह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिविरहादित्यरुचेः कस्वु-  
 ग्रीवादिसत्त्वानुधावनं । न चैवं मेयधूमत्वावच्छिन्नसाध्यकेऽति-  
 व्याप्त्यभिधानमत्यन्तासङ्गतमिति वाच्यं । व्याप्त्यवृत्तिधर्माव-  
 च्छिन्नानुयोगिताकाभावाभ्युपगमेन नानाव्यक्तिदण्डाद्यवच्छिन्नस्य  
 व्यापकतानिर्वाह्य प्रतियोगितावच्छेदकापर्याप्तविधेयताव-  
 च्छेदकतापर्याप्तिरनवच्छेदकान्तार्थ इत्याशयेन वा तदभि-  
 धानात् । कस्वुग्रीवादिसत्त्वञ्च घटत्वव्यञ्जकसंस्थानविशेषस्तस्य  
 च घटत्वापेक्षया गौरव संस्थानस्य विजातीयावयवमयोग-  
 रूपस्थानत्वात् अनुगमकजातिविशेषसापेक्षत्वाच्च घटत्वस्य चैक-  
 जातिरूपस्य निर्विशेषणकस्यावच्छेदकत्वे लाघवादिति । न च  
 घटसामान्याभावप्रतियोगिताया संस्थानविशेषणस्थानवच्छेदकत्वेऽपि  
 तत्तत्संस्थानवदभावकूटप्रतियोगितासु प्रत्येक तेषामवच्छेदकत्व-  
 नावश्यकं तदातिप्रसङ्गस्य घटत्वस्यावच्छेदकत्वासम्भवादित्यनुगत-

रूपावच्छिन्नेष्वपि तेष्वनवच्छेदकत्वं दुर्घटमिति तदवच्छिन्नसाध्य-  
 नातिव्याप्त्यवकाश इति वाच्यं । तत्तत्संस्थानवत्तत्तदुघटाभाव-  
 प्रतियोगितायामपि घटनिष्ठतद्व्यक्तित्वस्यैव साक्षात्सम्बन्धेनाव-  
 च्छेदकत्वसम्भवात् परम्परासम्बन्धेन स्वसमवायिसमवेतत्वात्तत्रैव  
 तत्तत्संयोगानां गौरवेणानवच्छेदकतया तादृशसम्बन्धेन संस्थान-  
 विशेषावच्छिन्नघटादिसाध्यके व्यभिचारिहेतावतिव्याप्तेर्दुर्व्या-  
 त्वात् । ननु मृत्पाषाणादिघटसाधारणं घटत्वं नैकं मृत्त्व-पाषाण-  
 त्वादिना सङ्गरप्रसङ्गादिति तत्तज्जातिव्याप्यं नानैव तथाच तथा-  
 विधसकलघटानुगमकसंस्थानविशेषावच्छिन्नप्रतियोगितायां न  
 स्वरूपतोघटत्वस्यावच्छेदकतासम्भवः न्यूनवृत्तित्वात् नाप्यनु-  
 गमकरूपान्तरावच्छिन्नस्य, तादृशरूपान्तरप्रवेशेन गौरवादित्य-  
 रुचेर्ग्राणग्राह्यगुणत्वानुधावन, घ्राणग्राह्यत्व घ्राणग्रहणयोग्यता  
 गुणत्वन्यूनवृत्तिघ्राणग्राह्यजातिरूपा सा चातीन्द्रियेऽपि गन्धे  
 इति न गन्धत्वस्य दर्शितरूपवत्मामान्याभावप्रतियोगितासम-  
 नेयत्वानुपपत्तिः, तादृशयोग्यतामात्रस्योपादाने गन्धत्व सीरम-  
 त्वादिरूपायास्तस्याः स्वरूपतोहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगि-  
 तावच्छेदकतया तादृशजातित्वावच्छिन्नाया अप्यनवच्छेदकत्वं  
 दुर्लभमिति तद्विशेष्यतया गुणत्वनिवेगन, द्रव्यत्वादिहेतुकस्थले च  
 गुणत्वस्य शुद्धस्यापि हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितायच्छेद-  
 कत्वाम्भवादिशिष्टगुणत्वस्य गन्धत्वसमनियतस्य तादृशप्रतियोगि-  
 तानवच्छेदकत्वमक्षतमेवेत्यतिव्याप्तिमङ्गलिः । अथवा घ्राणग्राह्य-  
 गुणत्व घ्राणग्रहणयोग्यतायाप्रजातिसत्त्वसम्बन्धेन घ्राणजमात्रात्कार-

विषयतावत्त्वमेव, गुणत्वव्याप्यजातिघटितसम्बन्धलाभाय गुणपदं  
न तु गुणत्वमपि विगेष्यतया विवक्षितं । एतेन गुणत्वस्य निरुक्त-  
जातित्वावच्छिन्नगन्धत्वादिविशेष्यतया विवक्षितत्वे स्वरूपतो गन्ध-  
त्वादेः गुणत्वविशेषणतायामप्यतिव्याप्तिसङ्गतेऽस्मादृशजातित्वाव-  
च्छिन्नस्य विशेषणत्वानुधावनं निर्वीजमिति दूषणमनवकाशं,  
प्राणग्राह्यगुणत्व यथाश्रुतमेव ग्राह्यगन्धत्वरूपलघुधर्ममनियत-  
तया न प्रतियोगितावच्छेदकमित्यपि वदन्ति । यत्तु अनवच्छेदकत्वं  
अवच्छेदकाविषयकप्रतीतिविषयत्व तथाचावच्छेदकताघटकमन्व-  
न्येन विशेष्याग्ने अवच्छेदकप्रकारकप्रतीतिभिन्ना साध्यतावच्छेदकता-  
घटकमन्वयेन यादृशधर्मप्रकारिका प्रतीतिव्यादृशधर्मावच्छिन्न-  
सामानाधिकारण्यं व्याप्तिरिति पर्यवसितं, एवञ्च प्रमेयधर्मत्वादि-  
प्रकारकप्रतीतेर्धूमत्वादिप्रकारकतानियमात् प्रमेयधर्मत्वादि-  
साध्यकेऽतिव्याप्तिपरीहारः सम्भवति न तु निरुक्तग्राह्यगुण-  
गुणत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यके, गन्धत्वादिव्यसविषयत्वात् गन्धत्वादि-  
गुरभित्वादिव्यसविषयीकृत्यापि च गन्धत्वादिव्यसविषयत्वात् न न  
शसाध्यतावच्छेदकप्रकारकप्रतीतिसम्भवादिति तद, तदसम्भवात्  
त्या दण्डमान्द्रव्यत्वादित्यादावतिव्याप्तिः इत्येव नवसम्भवादि-  
योक्तव्यं दण्डत्वावच्छिन्नदण्डात्मकसाध्यतावच्छेदकप्रकारकप्रती-  
तिसम्भवात् । अत्र प्रतियोगितावच्छेदकीयता चेति चेदप्येवञ्च  
प्रकारकप्रतीतिरेददृश्यग्राह्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयकप्रतीति-  
यस्यत्वात् तदेव च ननु विदितित्वात्तेन विदितित्वात्तेन विदित-  
तर्हि तादृशत्वात् निरुक्तग्राह्यगुणगुणत्ववच्छिन्नदण्डा-



प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगितागून्याप्रसिद्धा प्रमेयत्वादेस्तादृशा-  
वच्छेदकत्वानिर्वाहात्, महानसीयत्वादिविगिष्टवङ्गित्वाद्यवच्छिन्न-  
साध्यके धूमादौ वङ्गित्वादेर्महानसीयवङ्गाद्यभावप्रतियोगिता-  
गून्यवङ्गान्तरवृत्तितया विगिष्टेऽपि तत्र तच्छून्यावृत्तित्वस्य दुर्घट-  
तया अतिप्रसङ्गाच्च । सत्तावत्त्वान् मेयत्वादित्यादावतिव्याप्तिश्च  
तत्र सत्तावदभावप्रतियोगितागून्ये साध्यतावच्छेदकताघटकसम्ब-  
न्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, स्वव्यापकतत्त्वनिवेद्येन च विगिष्टस्या-  
विगिष्टस्य वा तादृगस्यावच्छेदकत्वमभिमतं तादृगस्यैव स्वपटे-  
नोपादेयतया विगिष्टवङ्गित्वादिकं प्रति च विगिष्टवङ्गाद्यभाव-  
प्रतियोगिताया व्यापकत्वस्याजगत्वेन तादृगस्यावच्छेदकत्वोप-  
पत्तेः । ईदृशं यद्यत् स्व तत्त्वाभावकृतस्य च साध्यतावच्छेदक-  
विनिर्णयता बोध्या अतः स्वत्वानुगमेनैकसामान्याभावनिविद्या-  
सम्भवात् यत्किञ्चिदेकावच्छेदकनिष्ठावच्छेदकत्वाभावमादायाति-  
प्रसङ्गस्य नावकाशः । नच स्वपटस्य तत्तद्व्यक्तिपरतया अवच्छे-  
दकनिष्ठतत्तद्व्यक्तित्वमेव पर्यवसितं अवच्छेदकत्वं तयाच विनिर्णया-  
वच्छिन्ननिष्ठतद्व्यक्तित्वस्यापि विनिर्णयपर्याप्ततया विगिष्टवङ्गित्वादे-  
रवच्छेदकत्वे शून्याप्यनवच्छेदकत्वदुर्भिक्षमिति वाच्यं । नृदस्य  
विनिर्णयान्तरसहितस्य वा तादृगस्याधिकरणता प्रतियोगितान्निष्ठ-  
व्यापकत्वानुरोरनिविष्टा तादृगपर्याप्तावच्छेदकतापर्याप्त्यनधि-  
करणत्वस्य साध्यतावच्छेदकविनिर्णयलोपगमात् न्येधूमत्तादि-  
पर्याप्ताया अभावप्रतियोगितावच्छेदकताया अस्मिन्नावति तया-  
विधाया विषयनाष्टवच्छेदकताया, प्रसिद्धा अतिव्याप्त्यनवकाशात्,





‘तथाविधेति तादृशप्रतियोग्यनधिकरणहेतुमद्वहत्तीत्यर्थः, ‘यत्-  
 किञ्चित्पद तत्तद्व्यक्तित्वेनाभावनिवेशलाभाय, प्रत्येकस्यापि तथा-  
 विधाभावस्य सकलस्य नैकत्रावच्छेदकत्वघटकता किन्त्वेकैकस्यैवेति  
 स्फोरणाय ‘एकपद’, तादृशप्रतियोगितासामान्यशून्यावृत्तित्वं स्वव्या-  
 पकतावच्छेदकतादृशप्रतियोगितात्वकत्वमतोन पूर्वोक्तदोषः ।  
 ‘अतएव’ इदं गावच्छेदकत्वस्य मूलाभिप्रेतत्वादेव, ‘अतिरिक्तेति  
 सामान्याभावस्य विशेषाभावकूटातिरिक्तत्वानभ्युपगम इत्यर्थः,  
 ‘धूमत्वादेरपीति, विशेषाभावकूटान्तर्गतमेकसमावसुपादाय धूम-  
 त्वादौ निरुक्तावच्छेदकत्वोपादानासम्भवादिति भावः । ‘तत्साधन-  
 मिति सामान्याभावस्यातिरिक्तत्वव्यवस्थापनमित्यर्थः, ‘सङ्गच्छत इति  
 स्वरूपसम्बन्धरूपावच्छेदकत्वनिवेशे विशेषाभावकूटातिरिक्तसा-  
 मान्याभावानभ्युपगन्तृमतेऽपि विशेषाभावीयप्रतियोगिताकूटस्यैव  
 सामान्यधर्मावच्छिन्नतया धूमत्वादेरपि वज्रगदिसमानाधिकरण-  
 धूमादिविशेषाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेनातिव्यास्यप्रसक्त्या सामा-  
 न्याभावपार्थक्यव्यवस्थापनस्य तद्वक्षणप्रस्तावे अनुपयुक्ततापत्तेरिति-  
 भावः । नचातिरिक्तसामान्याभावाभावे उक्तरीत्या प्रतिव्याप्ति-  
 विरहेऽपि य एव वज्रगभावाद्गुदादौ वज्रिर्नास्तीतिबुद्धिं जनयन्ति  
 प्रत्येक धूमसमानाधिकरणानां तेषां प्रतियोगितावच्छेदकत्ववद्वि-  
 त्वेऽप्यस्तीत्यव्याप्तिर्दुर्वारिवेति तत्साधनसङ्गत्या उपपत्त्यासङ्गति-  
 रिति वाच्यः । हेत्वधिकरणवृत्तित्वावच्छेदेन तादृशधर्मावच्छिन्नत्व-  
 विशिष्टप्रतियोगिताशत्व अभावे तादृशत्वस्य साध्यतावच्छेदक-  
 विशेषणता खीणत्वात् तादृशव्याप्तेर्वारणसम्भवात् न हि धूमाधि-



वृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायाः प्रत्येकमपि प्रतीतिरव्यासज्य-  
वृत्तितया स्वपर्याप्तप्रधिकरणपर्याप्तत्वं प्रतियोगितायां निवेश्यापि  
वह्निव्यादावतिप्रसङ्गवारणासम्भव इत्यवधेयं । प्रतियोगिता-  
धर्मिकोभयाभावघटितव्याप्तिपक्षे मेयधूमवान् वह्नेरित्यादावति-  
व्याप्तिर्न सम्भवति साध्यतावच्छेदकमेयधूमत्वादिरूपगुरुधर्माव-  
च्छिन्नत्वस्य कुत्रापि प्रसिद्धिविरहेण तद्वृत्तितोभयाभावा-  
प्रसिद्धेरिति तन्नते मेयवह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिमाह, 'लघु-  
रूपेति, 'तादृशतदवच्छिन्नत्वाप्रसिद्धेरिति तादृशसाध्यतावच्छेद-  
कावच्छिन्नत्वाप्रसिद्धेरित्यर्थः, विपर्ययतासम्बन्धस्य वृत्तान्नियामक-  
त्वेनाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया तादृशसम्बन्धावच्छिन्नाभाव-  
प्रतियोगितायां तत्प्रसिद्धिरित्यस्य वक्तुमशक्यत्वात् अन्यथा मेय-  
धूमवान्वह्नेरित्यादावतिव्याप्तेरेव तादवस्थ्यात् इति भावः ।

अनुमानदौषितिः ।

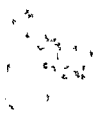
प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वस्य विव-  
क्षितत्वात् । स्वसमानवृत्तिकञ्चावच्छेदकं ग्राह्यं तत्त्वञ्च  
स्वपर्याप्तप्रधिकरणपर्याप्तिवृत्तिकत्वं, यावत्त्वादिकन्तु  
न तथा, पर्याप्तिश्चायमेकोघट इमौ द्वाविति प्रतीति-  
साक्षिकः स्वरूपसम्बन्धविशेष एव, द्वित्वादिकमपि न  
द्वित्वादिसमानवृत्तिकमिति द्वित्वादिना साध्यतायां  
नाव्याप्तिः, घटकञ्चावच्छेदककत्वं स्वरूपसम्बन्धविशेषः,

एवञ्च यद्वर्मावच्छिन्नत्वेन यद्वर्मान्यूनवृत्तिधर्मावच्छि-  
न्नेति वक्तव्यं तेनोक्ताव्याप्तिनिरासः ।

अनुमानदीधितिबिहतिः ।

‘प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वस्येति, तथाच धूमादि-  
सामान्याभावप्रतियोगितायाः प्रतिधूमादिकं भिन्नत्वेऽपि तत्-  
प्रतियोगितावच्छेदकधूमत्वादेरैक्येन स्वसमानाधिकरणान्योन्या-  
भावप्रतियोगितानवच्छेदकतत्कत्वाद्यात्मकस्वव्यापकतत्कत्वरूपं  
तदनतिरिक्तवृत्तित्वं धूमत्वादावक्षतमेवेति भावः । न च प्रति-  
योगितायाः प्रतियोगिस्वरूपतामते सामान्याभावप्रतियोगितायाः  
विशेषाभावप्रतियोगितातो न भेदः प्रतियोगिनामभेदात् तथाच  
वर्जितान् धूमादित्यादावव्याप्तिर्द्वारा धूमसमानाधिकरणविशे-  
षाभावप्रतियोगिताकूटे वर्जितत्वादेरवच्छेदकत्वात्तस्य च तदनति-  
रिक्तवृत्तित्वादिति वाच्य । सामान्याभाव-विशेषाभावयोः प्रति-  
योगित्वाभेदेऽपि सामान्याभावीयप्रतियोगितात्वेनैव सामान्यधर्मा-  
वच्छेद्यत्वात् हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्नाव-  
च्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वविवक्षणेनाव्याप्तिनिरासात् स्वव्यापकतत्-  
कत्वमित्यत्र स्वस्य व्याप्यता साध्यतावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन,  
प्रतियोगितावच्छेदकस्य व्यापकता प्रतियोगितावच्छेदकताघटक-  
सम्बन्धेन बोध्या तेन सम्बन्धसामान्येन धूमत्वादिकं प्रति  
समवायादिना धूमत्वादेरव्यापकत्वेऽपि समवायादिना वर्जितत्वं प्रति  
कालिकादिसम्बन्धेन घटत्वादेरव्यापकत्वेऽपि च न क्षतिः । दण्डि-

मान् द्रव्यत्वादित्यादौ हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताच्छेद-  
कैकदण्डादौ दण्डाद्यन्तरसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेद-  
कत्वेऽपि तत्तद्दण्डादिसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदक-  
त्वस्याक्षततया सर्वत्रैव दण्डादिव्यक्ती प्रतियोगितावच्छेदका-  
नतिरिक्तवृत्तित्वमव्याहतमिति नातिव्याप्तिः दण्डाद्यवच्छिन्नसाध्य-  
कमहेतावीदृशरीत्या अव्याप्तिरिति तु नाशङ्कनीयं दण्ड्यादौ साध्ये  
परम्परासम्बन्धेनाखण्डस्य दण्डत्वादेरेव साध्यतावच्छेदकताया-  
स्तीकृतत्वात् । नन्वेवमपि हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताव-  
च्छेदकवह्नि-घटोभयत्वाद्यनतिरिक्तवृत्तितया वह्नित्वादेरवच्छेद-  
कत्वं दुर्वारमेव । न चोभयत्वादेरुभयादिपर्याप्ततया प्रत्येकं  
तदत्यन्ताभावस्तदवच्छिन्नभेदश्च वर्तते अयमेकोन द्वाविति  
सर्वजनसाधारणानुभवस्य दुरपह्नवत्वात् तादृशप्रतीतिरित्यादौ  
हित्वाद्यवच्छेदकत्वाभावावगाहित्वोपगमे मूलावच्छिन्नो ह्यसौ न  
कपिसंयोगीत्यादिप्रतीतिरपि मूलादौ कपिसंयोगाद्यवच्छेदकत्वा-  
भावावगाहितास्वीकारापत्तेः । यदि तत्र बाधकाभावात्  
हृत्वाद्यधिकरणककपिसंयोगाद्यभावोविषयस्तदा प्रवर्ततेऽपि एक-  
त्वाद्यवच्छिन्नाधिकरणकहित्वाभावादिविषयकत्वं दुर्वारमेव  
एकत्वावच्छिन्ने हित्वादिसत्ताप्रत्ययानुदयेन बाधकदिरहस्य तुल-  
त्वात् प्रत्येकमुभयादौ हित्वाभावादिसत्त्वेऽपि हित्वादेहित्वा-  
भावाद्यनुयोगितानवच्छेदकतया ही न द्वादितिप्रतीतिर्दुर्गन्धवाद-  
त्वात् हित्वादिसमानाधिकरणस्य नापि तद्वगन्मत्त्वस्य दृष्ट-  
त्वात् नञ्पठेनान्वयितावच्छेदकादच्छेदेनाभावबोधनात् हित्वादि-



सममानवृत्तिकत्वनिवेदनमयुक्तं । न चाव्याप्यवृत्तिवर्त्तनावच्छि-  
न्नप्रतियोगितावच्छेदस्याव्याप्यवृत्तितामते नन्दोरेन दण्डादेर्यत्र  
साध्यतावच्छेदकता तत्र व्यभिचारिहेतुके हेतुसमानाधिकरणा-  
भावप्रतियोगितावच्छेदकदण्डादिकमादाय दण्डादिरूपसाध्यता-  
वच्छेदके परिभाषिकावच्छेदकत्वं व्यापकतागरीरे प्रतियोगिता-  
वैयधिकरणाप्रवेशे न स्यादिति वाच्यं । अव्याप्यवृत्ति-  
दण्डादिकमादाय दण्डादेः परिभाषिकावच्छेदकत्वामश्वेऽपि  
व्यभिचारनिरूपकाधिकरण्यत्किञ्चिद्व्यत्ययवृत्तित्वरूपं हेतुसमा-  
नाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकमादाय दण्डादेः साध्यताव-  
च्छेदकस्य तदात्तोपपादनमश्ववात् तदवृत्तौ साध्ये तदवृत्ति-  
त्वावच्छिन्नमेदस्य कदमप्यसम्भवादिति धेयं । ननु किमिदं  
समानवृत्तिकत्वं, यद्यन्यनानतिरिक्तवृत्तित्वं तदा अनतिरिक्त-  
वृत्तित्वान्तरनिवेदवैफल्यं स्यान्नवृत्ति यद्यन्यतदनतिरिक्तवृत्ति-  
त्वस्य स्वक्रियतत्वात् तार्क्यार्तार्क्यदहनोभयत्वादिवमादाय दण्ड-  
त्वादेरवच्छेदकत्वापत्तिश्च दुर्बारा यदिचैवजार्तावृत्तिवत्त्वमेव  
तत् तच्च स्वनिष्ठव्यामज्यवृत्तित्वाव्यामज्यवृत्तित्वान्तररूपवच्च  
दित्वादी च वदित्वादेरेणाहम समानवृत्तिकत्व इदित्वादेर-  
व्यामज्यवृत्तित्वात् इत्युच्यते तदापि इष्टि धनोभयवत् धुमादि-  
त्वादी हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकवृत्ति-धुमवृत्ति-  
दित्वादनतिरिक्तवृत्तित्वा साध्यतावच्छेदकदित्वादेः परिभाषिका-  
वच्छेदकतापत्तिदुर्बारा इति त्वित्वादीरुभयोरेव व्यामज्य-  
वृत्तिरप्या निरुक्तसमानवृत्तिकत्वस्य स्वभावतत्वादित्वात् एव,





प्रमात्वापत्तिराकाशत्वादिसामानाधिकरक्षेणात्माकोशोभयत्वादि-  
 पर्याप्तिसत्त्वात् अतस्तत्र धर्म्भितावच्छेदकघटत्वाद्यवच्छिन्न-  
 पर्याप्तेरेव विषयत्वमङ्गीकार्यं तथाचाव्यासङ्गहत्तेरपि हित्वादि-  
 पर्याप्त्यवच्छेदकत्वमायातमिति व्यासज्यवृत्तिधर्म्मस्याव्यासज्यवृत्ति-  
 समानवृत्तिकत्व दुर्ज्वारत्वेव । नचानेकहत्तेरपि व्यासज्यवृत्तिधर्म्म-  
 पर्याप्तावच्छेदकत्वमास्तां तादृशधर्म्मस्य च नाव्यासज्यवृत्ति-  
 पर्याप्त्यवच्छेदकत्वं कित्त्वेकमात्रहत्तेरेवेतिति न व्यासज्यवृत्त्य-  
 व्यासज्यवृत्त्योरेकधर्म्मावच्छिन्नपर्याप्तत्वप्रसङ्ग इति वाच्यं । घटो-  
 द्रव्यमित्यादिप्रतीत्या तथाविधघटत्वाद्यवच्छेदेन द्रव्यत्वादि-  
 पर्याप्त्यवगाहनादेकमात्रहत्तेरेवाव्यासज्यवृत्तिधर्म्मपर्याप्त्यवच्छेद-  
 कत्वमित्युक्त्यमन्त्रवात्, तत्र घटत्वादिनामानाधिकरक्षमात्रेण  
 द्रव्यत्वादिपर्याप्तिर्भासते न तु तदवच्छेदेनेत्युक्ती अयमेवो घट-  
 इत्यादावपि इदत्वाद्यौ घटत्वादिपर्याप्त्यवच्छेदकताभासते यिसाद-  
 सम्भवेनाव्यासज्यवृत्तिधर्म्मपर्याप्तेरेवच्छिन्नत्वस्यैवाप्रमितिप्रसङ्गादृम-  
 त्वादपर्याप्त्यवच्छेदकाप्रमिदया तदावच्छेदकत्वमप्याप्तिसंग-  
 णात् । न च स्वपर्याप्त्यवच्छेदकताव्यापकारच्छेदकताकपर्याप्ति-  
 कत्वमेव विवर्त्तनीय अस्यासज्यवृत्तिपर्याप्त्यवच्छेदकत्वमात्रहृत्ति-  
 धर्म्मो व्यासज्यवृत्तिपर्याप्त्यवच्छेदकतादिरहात् तस्या अस्यासज्य-  
 वृत्तिपर्याप्त्यवच्छेदकताव्यापयत्वमिति व्यासज्यवृत्तिव्यासज्य-  
 वृत्त्योरेकमानवृत्तिकत्वं इति वाच्यं । एव सत्यन्तरिहृत्ति-  
 त्वनिर्देशमप्यपक्ते न्यूनवृत्तिमहान्तरे उच्यते द्वितीयायाव-  
 च्छेदकताव्यापयतादिरहितं न तादृशधर्म्मस्यादात्त इति तद्वैत-



